Digitized by the Internet Archive
in 2026

https://archive.org/details/scholiagraecainh0002guli

BRonxville, N. Y.
483
H766
Vol. 2

SCHOLIA GRAECA

IN

HOMERI ILIADEM

EX CODICIBUS AUCTA ET EMENDATA

EDIDIT

GULIELMUS DINDORFIUS.

Stacks
Rev. JUSTUS F. HOLSTEIN,
77 Midwood St
BROOKLYN, N. Y. CITY.
PA
4035
.A2
1875
vol. 2

TOMUS II.

OXONII:
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.
M.DCCC.LXXV.

[*All rights reserved*]

ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΑ.

ΕΙΣ ΤΗΝ Ν.

1. Ἐπεὶ οὖν] ἐπειδή. ὅσα δηλοῖ τὸ ἐπεί, τὸ ὅτι "ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν" (Il. 2, 115), καὶ ὅτε, ὡς νῦν, καὶ ἐπειδή, καὶ ἀφ' οὗ.

Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα] ὅτι κεχώρικε τῶν Τρώων τὸν Ἕκτορα, ὡς κἀκεῖ "οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος, οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος" (Il. 2, 641).

ἄλλως· κεχώρικε τῶν λοιπῶν Τρώων τὸν Ἕκτορα κατ' ἐξοχήν. μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν Ἕκτωρ ὁ Πριάμου καὶ μετὰ τὸν θάνατον τὴν ἀπὸ θεῶν εὐτύχησε τιμήν. οἱ γὰρ ἐν Βοιωτίᾳ Θηβαῖοι πιεζόμενοι κακοῖς ἐμαντεύοντο περὶ ἀπαλλαγῆς. χρησμὸς δὲ αὐτοῖς ἐδόθη παύσεσθαι τὰ δεινά, ἐὰν ἐξ Ὀφρυνίου τῆς Τρῳάδος τὰ Ἕκτορος ὀστᾶ διακομισθῶσιν εἰς τὸν παρ' αὐτοῖς καλούμενον τόπον Διὸς γονάς. οἱ δὲ τοῦτο ποιήσαντες καὶ τῶν κακῶν ἀπαλλαγέντες διὰ τιμῆς ἔσχον Ἕκτορα, κατά τε τοὺς ἐπείγοντας καιροὺς ἐπικαλοῦνται τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ. ἡ ἱστορία παρὰ Ἀριστοδήμῳ.

2. *παρὰ τῇσι] Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης περὶ τῇσι. μήποτ' οὖν διχῶς.

*ὅτι πόνον τὸ κατὰ πόλεμον ἔργον εἴρηκεν.

3. τὸ πάλιν τὴν ἀπὸ τοῦ εὐθέος μεταστροφὴν δηλοῖ, σύνηθες δέ ἐστιν Ὁμήρῳ· "ὄσσε πάλιν κλίνασα" (Il. 3, 427). οἱ δέ, ἀνὰ μέρος Μυσίαν καὶ Θρᾴκην ὁρῶν· ἔστι δὲ καὶ τοῦτο σύνηθες Ὁμήρῳ· "πάλιν ποίησε γέροντα" (Il. 16, 456). καὶ εἰς τοὐπίσω· "πάλιν ἐρύσασα" (Il. 5, 836). καὶ ἐναντίον· "οὐδὲ πάλιν ἐρέει" (Il. 9, 56).

6. ὅτι—] Textui praescriptus asteriscus cum diple a. m. rec.
7. οὐδ' ἄρ' ἔτ'] οὐδέ τ'
9. ἄλλως] * Πορφυρίου
21. * εὐθέος] εὐθέως
* δηλοῖ—ἐστιν Ὁμήρῳ] om.

CONCORDIA COLLEGE LIBRARY
BRONXVILLE, N.Y. 10708

4. βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ νόσφιν· ἀναφέρει γὰρ αὐτὸ ἐπὶ τοὺς Τρῶας καὶ τοὺς Ἕλληνας.

5. Ἀγαυῶν Ἱππημολγῶν] Ἀγαυοὶ ὄνομα ἔθνους· ἵππους δὲ ἀμέλγοντες οὗτοι τῷ γάλακτι ἐτρέφοντο. Δημήτριος δὲ ἀγαυοὺς τοὺς εὐειδεῖς.

6. γλακτοφάγων Ἀβίων τε] πολλῶν εἰρημένων περὶ τούτων πολλοῖς, βέλτιον, ὡς Ἀριστάρχῳ ἐδόκει, καὶ χωρὶς τοῦ συνδέσμου προφέρεσθαι τὸν στίχον, καὶ διαστέλλειν βραχὺ μετά τε τὴν πρώτην λέξιν καὶ μετὰ τὴν δευτέραν, ἵνα τὰ ἔθνη πολλὰ καὶ τὸ δικαιοτάτων κοινὸν ἐπὶ πάντων νοούμενον μείζονα τὴν ἱστορίαν ἐμφαίνῃ.

*Ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.

Ἀβίων τῶν νομάδων Σκυθῶν, ὅθεν καὶ ὁ Ἀνάχαρσίς ἐστιν· οὓς δή φησιν ἁπάντων εἶναι δικαιοτάτους, ὅτι κοινοὺς ἔχουσι παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τὰ πάντα πλὴν ξίφους καὶ ποτηρίου. τούτοις δὲ καὶ αὐτομάτως ἡ γῆ βίον φέρει, οὐδέ τι ζῷον ἐσθίουσιν. τούτους Αἰσχύλος Γαβίους φησίν. ἄβιοι δὲ ἐκλήθησαν ἢ παρὰ τὸν βίον ἢ τὴν βίαν. ἢ ἅμα βίῳ πορευόμενοι. ἢ ὅτι ἄοικοι. οἱ δὲ τὸ ᾱ κατ' ἐπίτασιν, ἵν' ᾖ πολυβίων καὶ πολυετῶν, ὅτι μακρόβιοι. ἢ τὸν ἡμέτερον βίον μὴ ἐγνωκότων· ἐπιφέρει γὰρ δικαιοτάτων ἀνθρώπων. ἢ μὴ βιαζομένων. ἢ ἁμαξοβίων. τινὲς δὲ τούτους Σαρμάτας φασίν· λέγουσι δὲ αὐτοὺς τοὺς ὁδίτας τρέφοντας ἄλλον ἄλλῳ διαπέμπειν.

πάντων Σκυθῶν ὑποκυψάντων Ἀλεξάνδρῳ μόνους Ἀβίους φασὶν οὐχ ὑπεῖξαι, μόνον δὲ ἐπισκεψαμένους τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνδρὸς ἐπικηρυκεύσασθαι πρὸς αὐτόν. δικαιοτάτους δέ φησιν αὐτοὺς διὰ τὸ ἀνεπίμικτον, ὡς καὶ Αἰθιοπῆας· ἢ ὅτι οὐκ ἠθέλησαν συστρατεῦσαι Ἀμαζόσιν εἰς Ἀσίαν.

8. *οὐ γὰρ ὅτ' ἀθανάτων] Ἀριστοφάνης διὰ τοῦ ε̄, οὐ γὰρ ἔτ' ἀθανάτων.

9. *ἀρηξέμεν] γράφεται καὶ ἀρήξειν.

10. ἀλαοσκοπιήν] ματαίαν τὴν κατασκοπήν· ἀλαὸς γὰρ κατὰ διάλεκτον ὁ τυφλός.

4. * τῷ γάλακτι] τὸ γάλα
6–10. Eadem post lin. 27.
8. τε additum e loco altero.
16–20. Eadem fere Etym. M. p. 3, 20. 232. et Eustath. p. 916, 17.
17. βίῳ Eustath.] βιῶν. In Etym. M. βιοῖς μὴ χρωμένων, ὅ ἐστι τόξοις.
18. * ἐπίτασιν] ἔκτασιν
ἡμέτερον] * ἥμερον
20. Σαρμάτας ex Etym.] σπαρμάτας (* Σαυρομάτας)
23. * μόνον (χρόνῳ Eust.) δὲ— πρὸς αὐτὸν] om.

11. *ὅτι θαυμάζων ἀντὶ τοῦ θεώμενος.

12. ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς] Ἀριστοφάνης πληθυντικῶς ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς. οὐκ ἀπίθανος δὲ καὶ ἡ χωρὶς τοῦ μ̄ γραφὴ, Σάου· τὴν γὰρ Σαώκην τὸ ὄρος φησὶ παραδηλοῦσθαι.

Σάμιοι οἱ ἐν Ἰωνίᾳ μετὰ διακοσιοστὸν ἔτος τῶν Τρωϊκῶν χρησμὸν ἔλαβον παρὰ τοῦ Πυθίου εἰς τὴν ἐν Τρῳάδι Θρᾴκην μετοικῆσαι, ἀφ' ὧν ἡ Σαμοθρᾴκη προσηγορεύθη. ἡ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ. Σάμου οὖν Θρηϊκίης τῆς Σαμοθρᾴκης. τὸ δὲ ἐν αὐτῇ ὄρος Σαώκη.

*ὅτι οὐδέποτε συνθέτως εἴρηκε Σαμοθρᾴκην.

15. ἔνθ' ἄρ' ὅγ'] τρεῖς παράλληλοι ὀξεῖαι, μία μὲν ἡ ἄρχουσα, δευτέρα ἡ τοῦ ἄρα, τρίτη δὲ ἡ τοῦ ὅγε.

16. *Τρωσὶν δαμναμένους] ὅτι ἀντὶ τοῦ ὑπὸ Τρώων.

20. ἐζήτηται διὰ τί οὐκ εὐθείᾳ πορεύεται ὁ Ποσειδῶν εἰς Τροίαν, ἀλλὰ τὸν χρόνον δαπανᾷ πορευθεὶς εἰς Αἰγάς. ῥητέον οὖν ὅτι δυοῖν ἕνεκα πραγμάτοιν μεμηχάνηται αὐτῷ ἡ ἀποδημία, πρῶτον μὲν ἵνα ἀποπλανήσῃ τὸν Δία ὡς ἀπολελοιπὼς τὸν πόλεμον, δεύτερον δὲ ἵνα καθοπλισθῇ εἰς τὸν τοῦ Διὸς πόλεμον, ἐὰν ἄρα φωραθεὶς εἰς τὴν συμμαχίαν κινδυνεύσῃ.

21. Αἰγὰς, ἔνθα δέ οἱ] ὅτι κατὰ τὰς Αἰγὰς ἐν βυθῷ τὴν οἴκησιν τοῦ Ποσειδῶνος ὑποτίθεται ἀόρατον ἀνθρώποις, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ Ὀλύμπου τῶν ἄλλων θεῶν μὴ ὁρωμένων. Αἰγαὶ πόλις Ἀχαιΐας ἐν Πελοποννήσῳ, ἔνθα τιμᾶται μὲν ὁ Ποσειδῶν, ἄγεται δὲ καὶ Διονύσῳ ἑορτὴ, ἐν ᾗ ἐπειδὰν ὁ χορὸς συστὰς τὰς τοῦ δαίμονος τελετὰς ὀργιάζῃ, θαυμάσιον ἐπιτελεῖσθαί φασιν ἔργον· ἄμπελοι γὰρ ἃς καλοῦσιν ἐφημέρους, ἀνισχούσης μὲν ἡμέρας καρπὸν βλαστάνουσιν, ὥστε δρέποντας αὐτοὺς εἰς ἑσπέραν οἶνον ἄφθονον ἔχειν. ἡ ἱστορία παρὰ Εὐφορίωνι.

25. *ὅτι ἐκ τῶν συμφραζομένων τὸ γέντο ἔλαβεν σημαίνει.

27. ἄταλλε] εἰς νεότητα κατὰ διάθεσιν ἐγίνετο, ὅ ἐστιν ἐσκίρτα καὶ ἔχαιρεν. ὑπ' αὐτοῦ δὲ ἀντὶ τοῦ δι' αὐτόν.

*ἐν ἄλλῳ ὑπ' αὐτῷ.

5. *οἱ] om.
ἔτος] *καὶ ἔνατον ἔτος
7. *προσηγορεύθη—Ἀπολλοδώρῳ] om.
13. *Πορφυρίου praefixum.
14. *εἰς] om.
15. πραγμάτοιν] πραγμάτ̂
18. *κινδυνεύσῃ] κινδυνεύῃ
26. δρέποντας cod. Paris. 3060 ap. Miller. *Journal des Savants*, 1839, p. 715] τρέποντας
29. *νεότητα κατὰ] ἑνότητα καὶ

28. πάντοθεν] ταῦτά εἰσι τὰ εἰς θεν τῷ ο παραληγόμενα καὶ προπαροξυνόμενα ἐπιρρήματα, οἴκοθεν ἄλλοθεν ἔνδοθεν ἔκτοθεν ἑκάστοθεν ἀπόπροθεν πάντοθεν.

*Ἀρίσταρχος ἠγνοίησαν, ἄλλοι δὲ ἠγνοίησεν.

οὐδ' οἰγνοίησαν ἄνακτα] ὅτι ἠγνοίησαν γραπτέον· σύνηθες γὰρ Ὁμήρῳ οὕτως λέγειν, ἠγνοίησαν τὰ κήτη, καὶ οὐκ ἠγνοίησεν. καὶ ὅτι κευθμῶν εἴρηκεν· ἡ δὲ ὀρθή ἐστιν κευθμός ὡς αὐλός.

*στικτέον ἐπὶ τὸ ἄνακτα.

29. γηθοσύνῃ] Ἡρόδικος τὴν θοσ συλλαβὴν ὀξύνει, ἵνα ᾖ τὸ πλῆρες γηθόσυνα, εἶτα ἡ δὲ θάλασσα· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος γηθοσύνη δὲ θάλασσα ἀντὶ τοῦ γηθόσυνος, χαίρουσα. εἰσὶ μέντοι οἳ ἀναγινώσκουσι γηθοσύνῃ καὶ δοτικὴν πτῶσιν ἐκδέχονται, ὥσπερ καὶ Ἀριστοφάνης, οἷς ἐγὼ συγκατατίθεμαι, ἵν' ᾖ τὸ ἀκόλουθον τοιοῦτον, τῇ χαρᾷ ἡ θάλασσα διίστατο, ἵνα καὶ ἔθει Ὁμηρικῷ δοτικὴ ἀντὶ γενικῆς παρειλημμένη ὑπάρχοι, ὑπὸ χαρᾶς ἡ θάλασσα διίστατο, ὁμοίως τῷ "ὃς δὴ γήραϊ κυφὸς ἔην" (Od. 2, 16). τί δέ ἐστι τὸ κινοῦν με ἐκθήσομαι· ὁρῶ τὰ διὰ τοῦ συνη θηλυκὰ μὴ κατὰ θηλειῶν ἐπιθετικῶς τιθέμενα, πραγμάτων δὲ ὄντα κατηγορικά. πρόδηλος δὲ ἡ παρ' αὐτῷ τῷ ποιητῇ χρῆσις· ἔστι γάρ τι κερδοσύνη πρᾶγμα, οὐχὶ κερδοσύνη γυνή· "ὣς φαμένη καὶ κερδοσύνῃ ἡγεῖτο" (Il. 22, 247)· "ἀρχὴν ξεινοσύνης" (Od. 21, 35)· "πλαγκτοσύνης δ' οὐκ ἔστι κακόν" (Od. 15, 343)· "τὴν δ' ἤνησ' ἥ οἱ πόρε μαχλοσύνην" (Il. 24, 30)· "δρηστοσύνῃ δ' οὐκ ἄν μοι" (Od. 15, 321)· "ταρβοσύνῃ, φὰν γάρ μιν" (Od. 18, 342). εἴπερ οὖν ταῦτα πάντα εὑρέθη οὐκ ἐπιθετικῶς κατά τινος θηλείας, κατηγορικὰ δὲ πράγματος, πῶς ἂν γένοιτο γηθοσύνη θάλασσα; οὐ γὰρ ἀγαθοφροσύνη γυνή· ἄμεινον οὖν ἐπὶ πράγματος παραλαμβάνειν καὶ δοτικὴν πτῶσιν ἐκδέχεσθαι. εἰκός τινα φήσειν ὑπὲρ Ἀριστάρχου καὶ τῶν ἄλλων ὡς ὅτι αὐτὸς ἤδη ὁ ποιητὴς ἀρσενικῶς τοῦτο ἀπεφήνατο "γηθόσυνος δ' οὔρῳ" (Od. 5, 269)· οὕτως ἀκόλουθον θηλυκὸν γένοιτ' ἂν τὸ γηθοσύνη. ὃν διδάξομεν ὡς ὅτι τὰ διὰ τοῦ συνος, εἰ παράγοιτο ἐπιθετικῶς, ἀρσενικὰ ὑπάρχοντα μηκέτι ποιεῖ κατὰ τὸ πλεῖον θηλυκοῦ γένους παρασχηματισμόν. τὸ οὖν δικαιόσυνος Ζεὺς οὐκ ἔχει τὸ δικαιοσύνη θηλυκόν, ἔτι ἐπιθετικῶς κατά τινος θεοῦ τασσόμενον.

5. οἰγνοίησαν] Sic A.
14. ἵνα καὶ Vill.] ἢ ἵνα καὶ
15. ὑπάρχοι Vill.] ὑπάρχει
32. ποιεῖ Bekk.] ποιεῖν

*ὅτι χωρὶς τοῦ ῑ γραπτέον τὸ γηθοσύνη· ἔστι γὰρ ἀρσενικὸν γηθόσυνος.

31. ἐΰσκαρθμοι] εὐσκάριστοι, ὅ ἐστιν εὐκίνητοι, ταχεῖς· σκαρθμὸς γὰρ κατὰ διάλεκτον ὁ πούς.

33. Τενέδοιο καὶ Ἴμβρου] νῆσοι πλησίον Τροίας κείμεναι. καὶ ἡ μὲν Τένεδος κεῖται μέση τριῶν πελαγῶν, Αἰγαίου, Ἑλλησπόντου, μέλανος κόλπου (διὸ καὶ Τρίοδος ὑπ' ἐνίων καλεῖται), ἡ δὲ Ἴμβρος ἐστὶν ἐν τῷ μέλανι κόλπῳ.

41. ἄβρομοι αὐΐαχοι] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἄγαν βρομοῦντες καὶ ἄγαν ἰαχοῦντες, κατ' ἐπίτασιν τοῦ ᾱ κειμένου· ἑκάστοτε γὰρ θορυβώδεις τοὺς Τρῶας παρίστησιν.

αὐΐαχοι] οἱ μὲν παρὰ τὸ αὔειν καὶ ἰάχειν· οἱ δὲ, ἐξαιρεθέντος τοῦ ῡ τὸ ῡ προσελθεῖν, ὡς ἀγαθός ἀγαυός, κατάξαντες καυάξαντες· οἱ δὲ, κατ' ἐπίτασιν ὄντος τοῦ ᾱ, ἀΐαχοι, εἶτα πλεονάσαντος τοῦ ῡ. Χρύσιππος δὲ ὁ Στωϊκὸς καὶ Διονύσιος ὁ Θρᾷξ δασύνουσι τὸ αὐΐαχοι, ἵν' ᾖ ξηρόφωνοι.

42. *Ἀχαιούς] γράφεται ἀρίστους.

45. ὅτι τὸ εἰσάμενος πολλὰ σημαίνει, νῦν μὲν ὁμοιωθεὶς, ἐν ἄλλοις δὲ "καί ῥ' ἐπιεισαμένη" (Il. 21, 424) ἐφορμήσασα. "εἴσατο δ' ὡς ὅτε ῥινόν" ἀντὶ τοῦ ἐφάνη (Od. 5, 281).

εἰσάμενος] ὁμοιωθεὶς, ὁρμήσας, φανείς. (Margo exter.)

50. *στικτέον κατὰ τὸ τέλος τοῦ στίχου.

51. ἕξουσιν] Ἀριστοφάνης σχήσουσιν, ὁμοίως τῷ "παρμένετ'· οὔτοι δηρὸν ἐμὲ σχήσουσιν Ἀχαιοί" (151).

52. περιδείδια] ἔφαμεν ὅτι ἡ περί οὐκ ἀναστρέφεται, ὅτε σημαντικὴ ὑπάρχει τοῦ περισσῶς.

53. ᾗ δοτική ἐστιν ἄρθρου, ἐπιρρηματικῆς δὲ ἔχεται συντάξεως· τὸ δὲ ἀνταποδοτικόν ἐστιν αὐτοῦ "τῇ ἴμεν ᾗ κεν δὴ σὺ κελαινεφές" (Il. 15, 46)· "τῇ γὰρ ἔχ' ᾗ ῥα πολὺ πλεῖσται" (ib. 448).

59. *διχῶς Ἀρίσταρχος, καὶ κεκοφὼς καὶ κεκοπώς.

60. *ὅτι ἀντὶ τοῦ κόπτων. ἐν δὲ τῇ Χίᾳ καὶ Ἀντιμάχου κεκοπών.

61. ὁ ἀστερίσκος, ὅτι νῦν ὑγιῶς κεῖται ὁ στίχος, ἐπὶ δὲ Ὀδυσσέως κατὰ τὸν ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀγῶνα (Il. 23, 772) οὐκέτι.

1. ἀρσενικὸν] αρ (sic) Vat. 915 Philol. vol. 11 p. 170.
5. *καὶ ἡ μὲν] ἡ μέντοι
6. *Αἰγαίου] αἴγωνος
15. αὐΐαχοι] ἴαχοι A. ἀνίαχοι cod.
26. περισσῶς] περισσός
30. *Ἀρίσταρχος] ἀριστοφάνης

63. περιμήκεος ὡς Διομήδεος. τὰ γὰρ εἰς ης σύνθετα, παρ' οὐδέτερα γενόμενα τὰ εἰς ος, τῷ η παραληγόμενα βαρύνεσθαι θέλει, ὥσπερ ἔχει παρὰ τὸ κῆτος τὸ μεγακήτης, ἦθος κακοήθης. διὸ τὰ λαθικηδής οἰνοπληθής ὀξυνόμενα παρὰ ῥήματά φαμεν συντεθεῖσθαι, τὸ κήδω καὶ τὸ πλήθω.

64. ὅτι ἐλλείπει ἡ διά, διὰ πεδίου, καὶ τὸ ἄλλο δοκεῖ συγκεχυκέναι ἐπὶ τοῦ δευτέρου, εἰ μὴ ἄρα τὸ ἄλλο ἐπὶ τοῦ ἀλλοιογενοῦς ἀκουσόμεθα.

66. τοῖιν δ' ἔγνω πρόσθεν] πρὸς τὸ δυϊκὸν σχῆμα. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὰ περὶ τῶν Σειρήνων "Σειρήνων ἀδινάων" (Od. 23, 326), Σειρήνοιιν (Od. 12, 52), ὅτι ὁ λόγος ὡς περὶ δύο.

Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας] Αἴας Λοκρὸς μὲν ἦν τὸ γένος, ἀπὸ πόλεως Ὀποῦντος, πατρὸς δὲ Ὀϊλέως. οὗτος μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν αἴτιος τοῖς Ἕλλησιν ἀπωλείας ἐγένετο· Κασάνδραν γὰρ τὴν Πριάμου, ἱκέτιν οὖσαν Ἀθηνᾶς, ἐν τῷ τῆς θεοῦ σηκῷ κατῄσχυνεν, ὥστε τὴν θεὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ξοάνου εἰς τὴν ὀροφὴν τρέψαι. τοῖς δὲ Ἕλλησιν ὑποστρέφουσι καὶ κατὰ τὴν Εὔβοιαν γενομένοις χειμῶνας διεγεῖραι μεγάλους, ὥστε πολλοὺς αὐτῶν διαφθαρῆναι. διανηξάμενος δὲ Αἴας εἰς τὰς Γυράδας καλουμένας πέτρας ἔλεγε χωρὶς θεῶν γνώμης διασεσῶσθαι· Ποσειδῶν δὲ ἀγανακτήσας διέσχισε τὴν πέτραν καὶ τὸν Αἴαντα τῷ κλύδωνι παρέδωκεν· ἐκριφέντα δὲ αὐτὸν κατὰ Δῆλον νεκρὸν Θέτις ἐλεήσασα θάπτει. Ἀθηνᾶ δὲ οὐδ' οὕτως τῆς ὀργῆς ἐπαύσατο, ἀλλὰ καὶ τοὺς Λοκροὺς ἠνάγκασεν ἐπὶ χίλια ἔτη εἰς Ἴλιον ἐκ κλήρου παρθένους πέμπειν. ἡ ἱστορία παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν Α αἰτίων καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν τῇ Δ τῆς Ὀδυσσείας παχυμερῶς.

68. Αἶαν] τὸ ἑξῆς ἐστιν, ἐπεί τις θεῶν κέλεται μάχεσθαι, καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ· τὰ δὲ λοιπὰ ὡς διὰ μέσου λεγόμενα διορθωτέον. ἡ διπλῆ, ὅτι ἀναλόγως ἐκφέρει τὰ τοιαῦτα ὁ ποιητής, καὶ οὐ δεόντως ὁ Ζηνόδοτος ἔγραφεν "ᾧ τε σὺ Κάλχα" (Il. 1, 86) χωρὶς τοῦ ν.

70. οἰωνιστής] οἰωνοσκόπος. πῶς δέ, φασίν, ὁ Ποσειδῶν οὐκ

7. δευτέρου] ἑτέρου Friedlaenderus.
10. Σειρήνων ἀδινάων Lachmannus] Nihil praeter νηάων A.
12. *πόλεως] πόλιος
13. *Ὀποῦντος] om.
14. *ἐγένετο] ἐγίνετο
17. *γενομένοις] γινομένοις
19. *Γυράδας] χοιράδας. V. Thes. vol. 2 p. 831. Γυραίας dixit Tzetz. ad Lyc. 1141.
30. σὺ] αὖ

ἔλαθε τὸν Αἴαντα; καὶ ῥητέον ὅτι φαντασίαν τινὰ παρέχει τὸ θεῖον ἑαυτοῦ.

71. ἴχνια] τὸ ἴχνιον προπαροξυτονητέον, ὁμοίως τῷ ἀράχνιον· οὐ γάρ ἐστιν ὑποκοριστικὸν, ἀλλ' ἀπὸ ῥήματος ἐσχημάτισται. ὅτι δὲ ὁ ποιητὴς οὐδὲ ὑποκοριστικοῖς χρῆται ἐδηλώσαμεν ἐν τῇ Α.

ἴχνια ὁμοιοτόνως τῷ παίγνια· καὶ γὰρ ὃ μὲν παρὰ τὸν ἴξω μέλλοντα ἔλαβε τὸν σχηματισμὸν, ὃ δὲ παρὰ τὸν παίξω. τὰ γὰρ ἀπὸ μακρᾶς ἀρχόμενα ἔχει παροξυτονούμενα τὰ ὑποκοριστικὰ οὐδέτερα, τυρός τυρίον, χρυσός χρυσίον, ἕρκος ἑρκίον, τεῖχος τειχίον· τὰ δὲ ἀπὸ βραχείας οὐκέτι, φάκος φάκιον, λάγος λάγιον, ῥάκος ῥάκιον, νάκος νάκιον. τὸ δὲ ἴχνια ὡς ἄφωνον ὑγρῷ συνεζευγμένον οὐ ποιεῖ μακρὰν τὴν πρὸ αὐτοῦ.

*γράφεται καὶ ἴθματα· Ζηνόδοτος δὲ καὶ Ἀριστοφάνης ἴχματα.

82. χάρμῃ γηθόσυνοι] χαίροντες τῇ μάχῃ. ἔστι δὲ ὅτε δηλοῖ ἡ λέξις καὶ τὸ χαίρειν τῇ εἰς μάχην παραθήξει, παρὰ τὸ χαράσσειν. τὴν γὰρ χαρὰν, ὥς φησιν Ἀρίσταρχος, οὐδετέρως ἀεὶ λέγει χάρμα.

*ὅτι ἐλλείπει ἡ ἐπί, ἵν' ᾖ ἐπὶ χάρμῃ.

85. *γυῖα λέλυντο] πρὸς τὸ σχῆμα, ὅτι ὡς "σπάρτα λέλυνται" (Il. 2, 135).

88. ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λεῖβον] ἐστέναζον, ἐδάκρυον· οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ καθ' Ὅμηρον ὑπὸ ταῖς ὀφρύσι· "κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὄσσε φαεινώ" (Il. 14, 236). διὰ δὲ τούτων ἐδάκρυον. ἕτεροι δὲ ἤκουσαν λεληθότως ἔκλαιον.

92. * Πηνέλεων] διὰ τοῦ ο̄ Ἀριστοφάνης, Πηνέλεον.

95. *ἔμφασιν ἔχει πλείονα τὸ κοῦροι χωριζόμενον τοῦ νέοι.

96. ἁμάς] ἡμετέρας. τὸ ἁμάς ἐκτείνεται κατὰ τὸ τέλος, καίτοι Δώριον ἔχον τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν, ἐπεὶ ἑνικῷ παράκειται τῷ διὰ τοῦ η̄ λεγομένῳ, ἁμὴν, ὅπερ ὁλόκληρον ἂν ἦν Δωρικὸν, εἴπερ εἰς α̅ν̅ κατέληγεν.

98. νῦν δὴ εἴδεται ἦμαρ] νῦν ἀνεφάνη ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ὑπὸ τῶν Τρώων ἀναιρεθήσεσθε.

3. ὁμοίως] ὁμοιοτόνως Bekkerus.
6. ὁμοιοτόνως] ὁμοτόνως Vill.
7. παίξω Bekkerus] παίζω
11. ἄφωνον Bekkerus] σύμφωνον
17. φησιν Bekkerus] φησὶ μ' Ἀρίσταρχος Cobetus Mnem. novae vol. 3 p. 111] ἀριστίδης
29. λεγομένῳ Bekkerus] ληγομένῳ

102. φυζακινῆς] ὁμοίως ἀναγνωστέον τῷ ἐαρινῆς. πῶς δ' ἐσχημάτισται δεδήλωται ἐν τῷ περὶ παρωνύμων.

103. Ἀρίσταρχος βαρύνει τὸ θώων, καὶ ἐπείσθη ἡ παράδοσις· ὁ δὲ Πάμφιλος περισπᾷ, ἐπεὶ τὰ εἰς ες̄ λήγοντα δισύλλαβα ὀνόματα ἐπὶ εὐθείας πληθυντικῆς ἔχει γενικὴν περισπωμένην. διὸ καὶ τὸ Τρώων καὶ δμώων καὶ παίδων ἀνεγίνωσκε περισπῶν, ἔτι δὲ καὶ τὸ πάντων καὶ λάων καὶ τίνων, περὶ ὧν λόγον ἔδωκαν καὶ οἱ πρὸ ἡμῶν καὶ ἡμεῖς.

θώων] οἱ θῶες ζῷα ἄλκιμα καὶ εὐκίνητα· ἔνιοι δὲ παραπλήσια ὑαίνῃ. τὸ δὲ θώων ἔνιοι περισπῶσιν, ἵν' ὁμοτονῇ τῷ θηρῶν καὶ κυνῶν. οὕτως δὲ καὶ Ἀρίσταρχος προφέρεται, Διοκλῆς καὶ ὁ Θρᾷξ Διονύσιος ὡς βαρύνοντες τὴν λέξιν. Κάσιος δὲ ἀπολογούμενος ὑπὲρ τῆς βαρυτονήσεως φησὶν ὅτι τὰ μονοσύλλαβα, ὅταν μὲν ἔχῃ τὴν πληθυντικὴν ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς μετὰ συμφώνου λεγομένην, πάντως καὶ κατὰ τὴν γενικὴν περισπᾶται, οἷον θῆρες κύνες χῆνες, ὅταν δὲ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένην, πάντως βαρυτονουμένην, οἷον Τρῶες δμῶες θῶες λᾶες. ἀντίκειται δὲ αὐτῷ τὸ παίδων καὶ πάντων. Χαῖρις δέ φησιν οὐκ εἶναι ἐν δισυλλάβοις ἀναλογίαν.

*οὕτως Ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ παρδαλίων.

ἤϊα βρώματα, οὐ τὰ ἐν οἴκῳ δὲ ἐσθιόμενα, ἀλλὰ τὰ ἐν ὁδῷ καὶ πλῷ. "δεῦτε φίλοι ἤϊα φερώμεθα" (Od. 2, 410). Σιμωνίδης. καὶ

7. τίνων Bekkerus] τιμῶν

10. ὑαίνῃ] υἱαίνῃ

τῷ Bekkerus] τὸ

11. προφέρεται Vill.] προφέρεσθαι

12. Κάσιος] Idem grammaticus memoratur in scholio codicis Townleiani ad 7, 235.

16. βαρυτονουμένην Vill.] βαρυτονουμένης

19. οὕτως] Id est πορδαλίων, ut in textu legitur. Recte Apollonius Lex. Hom. πόρδαλις:—φαίνεται λέγων ἐπὶ τοῦ ζῴου διὰ τοῦ ō, ἐπὶ δὲ τῆς δορᾶς διὰ τοῦ ᾱ. Conf. schol. ad. 17, 20. 21, 573.

παρδαλίων Cobetus Mnem. nov. vol. 1 p. 42] πορδαλίων. In marg. exteriore huic versui adscriptum παρδ^{α}. Aristarchi haec erat sententia πόρδαλιν ἐπὶ τοῦ ζῴου, πάρδαλιν ἐπὶ τῆς δορᾶς dici, perversa ab librariis in pluribus scholiorum locis. Recte Photius in Lexico πόρδαλιν οἱ ἄλλοι Ἕλληνες, Ἀττικοὶ πάρδαλιν. Ὅμηρος τὸ μὲν ζῷον διὰ τοῦ ō, τὴν δορὰν δὲ διὰ τοῦ ᾱ, quae ad verbum describens Eustathius p. 1251, 52. ἐν παλαιῷ ῥητορικῷ λεξικῷ (Aelii Dionysii, ut videtur Cobeto) se invenisse scribit. Hinc in scholio Od. 4, 156 παρὰ τὸ ἄρχω ἄρχαμος καὶ ὄρχαμος, ὡς παρδαλῆ ἡ δορὰ καὶ πάρδαλις τὸ ζῷον, recte Cobetus corrigit πόρδαλις τὸ ζῷον.

21. Σιμωνίδης] *Σιμωνίδης φησίν vel φησὶν ὁ Σιμωνίδης, quod qui scripsit praecedentia verba pro Simonideis habuit. Manifestum est excidisse verba Simonidis.

τὰ ἄχυρα δὲ ἤϊα λέγεται. "ὡς δ' ἄνεμος ζαὴς ἠΐων θημῶνα τινάξει." (Od. 5, 368). τάχα δὲ τὰ φερόμενα παρὰ τὸ ἰέναι· γενηθέντος γὰρ ἀνέμου δεῦρο κἀκεῖσε φέρεται.

107. Ἡρακλέων ἀξιοῖ στίζειν πόλιος, ἵνα, φησὶν, ἐμφαίνῃ τοιοῦτό τι· τί δὲ λέγω πόλιος; ἐπ' αὐταῖς γὰρ ἤδη ταῖς ναυσὶ μάχονται. ἱκανὸν μέντοι βραχὺ διαστέλλειν.

*Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης νῦν δὲ ἑκὰς πόλιος.

110. *ὅτι ἐλλείπει ἡ περί· περὶ νηῶν.

115. ἀκεσταί] εὐθεράπευτον, εὐίατοι. αἱ γὰρ τῶν ἀγαθῶν φρένες· ῥᾳδίως πρὸς τὸ κρεῖττον μετατίθενται, εὐθεράπευτοι οὖσαι. ἢ θεραπευτικαί.

ὅτι ἀμφίβολον τὸ ἀκεώμεθα, πότερον ἰαθῶμεν ἢ ἀκεσώμεθα· ὃ καὶ ὑγιὲς, οἷον τὸ ἐλάττωμα ἰασώμεθα.

*ἀκεσταί τοι] ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων διὰ τοῦ τε, ἀκεσταί τε.

118. *μαχησαίμην] ἀντὶ τοῦ ἐγκαλέσαιμι.

127. καρτεραὶ, ἃς οὔτ' ἄν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθών] πρὸς τὴν τοῦ χρόνου ἀλλαγήν· ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ ὠνόσατο. καὶ ὅτι δὶς παρείληφε τὸν σύνδεσμον, ἄν καὶ κέν.

132. προπαροξυτονητέον τὸ ἱππόκομοι· ἡ γὰρ κόμη ἔγκειται, οὐ τὸ κομῶ· οὕτως οὖν ἀναγνωστέον, ὡς κυπαρισσόκομος καλλίκομος. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς η̄ ληγόντων θηλυκῶν συντιθέμενα καὶ μεταβάλλοντα τὸ τέλος εἰς τὴν εἰς ο̄ς κατάληξιν προπαροξύνεται, ἄφωνος ἄναυδος· οὕτως ἱππόκομος. τότε μέντοι παροξυτονητέον τὸ ἱπποκόμος, ὅτε τὸ κομεῖν ἔγκειται· "Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἵππους θεράποντε κομείτην" (Il. 8, 113).

φάλοισι] συρίγγια ἐπὶ τῶν μετώπων εἰς ἃ καθίενται οἱ λόφοι, ὥστε τοὺς ἐκ τῶν κορύθων λόφους ψαύειν ἀλλήλων.

135. βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ φρόνεον· τὸ γὰρ ἑξῆς, οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον μάχεσθαι, καὶ μέμασαν.

137. ὀλοοίτροχος] λίθος περιφερὴς καὶ στρογγύλος, ὁ ἐν τῷ τρέχειν ὀλοὸς, ἐπεὶ καταφερόμενος πᾶν τὸ ἐμπῖπτον βλάπτει. Δημή-

2. *γὰρ] δὲ γὰρ.
10. *ῥᾳδίως] om.
21. ὡς addidit Lehrsius.
31. Hoc scholion cum levi scripturae diversitate legitur in cod. Basil. ap. Valcken. ad Herodot. 5, 92, 9.
32. *βλάπτει—ὅλος] βλάπτῃ—ὁ λόγος

τριος ὁ γονύπεσος δασύνει, ἵν' ᾖ ὅλος τροχοειδὴς καὶ κατὰ πᾶν μέρος ἀστήρικτος, τῷ δὲ τόνῳ ὡς κακότροπος· οὕτως δὲ καὶ Ἑρμαπίας καὶ Νικίας καὶ Ἀριστέας καὶ Ἀριστόνικος. Κωμανὸς δὲ καὶ Πτολεμαῖος ὁ Ἀσκαλωνίτης ψιλοῦσι καὶ παροξύνουσιν, ἀκούοντες τὸν ἐπὶ τὸ τρέχειν ὀλοὸν καὶ δεινόν. ἐπένθεσις δὲ τοῦ ῑ περιττή· καὶ γὰρ χωρὶς αὐτοῦ σώζεται τὸ μέτρον, καὶ ἔδει αὐτὸ ἀναλογῆσαι τῷ "Ἄτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος" (Od. 1, 52). Δημόκριτος δὲ τὸ κυλινδρικὸν σχῆμα ὀλοοίτροχον καλεῖ. καλῶς δὲ βάρβαρον καὶ ἄλογον ὁρμὴν ἀψύχῳ βάρει εἴκασε διὰ παντὸς τόπου κυλινδουμένῳ.

138. στεφάνης] περικεφαλαίας, ἢ ὄρους ἐξοχῆς· νῦν δὲ λείας πέτρας.

140. ὕψι, ὡς οἴκοθι καὶ ἄγχι, ὥς φησι Πτολεμαῖος. τινὲς δὲ τοῦτο ὀξύνουσιν, ὑψί.

143. τὸ εἵως ἐνταῦθα κεῖται ἀντὶ τοῦ τέως, διόπερ οὔτε στιγμὴν οὔτε ἀνταπόδοσιν ἔχει ἐπιφερομένην.

ἀπείλει] ἠπείλει, ὑπισχνεῖτο. ἔσθ' ὅτε δὲ τὸ καυχᾶται καὶ ἐπιπλήσσει δηλοῖ.

147. πρὸς τὸ ἀμφιγύοισιν, ὅτι οἱ μέν, ἐπεὶ ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ διερείδοντες χρῶνται· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ γυῶσαι, ὅτι βλάπτει ἀμφοτέρωθεν. οἱ δὲ μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν γυίων, ὅτι ἑκατέρωθεν ἄκρον ἔχει· γυῖα γὰρ τὰ ἄκρα.

148. ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ὁ δὲ χάσσατο πολλὸν ὀπίσσω. ἠγνόησε δὲ ὅτι τὰ ἐμπεπηγότα δόρατα τῇ ἀσπίδι ἀναχωροῦντες διατινάσσουσιν, ἵνα ἀποπέσῃ.

149. διαπρύσιον] διὰ παντὸς τοῦ πέρατος ἀκουσθῆναι δυνάμενον. ἢ διαπεράσιμον εἰς ἀκοάς. ἢ διαπύρσιον, διαφανὲς καὶ σημαντικόν.

152. πυργηδόν] δίκην πύργου, ἐν τάξει. ἔστι δὲ ἐπίρρημα παραβολοειδές, ὅμοιον τῷ σφαιρηδόν.

158. ὑπασπίδια προποδίζων] ὑπὸ τὴν ἀσπίδα ἠρέμα καὶ εὐρύθ-

2. Ἑρμαπίας] Sic simplici π scriptum etiam in scholio ad 11, 326, quod exscriptum est in Etym. M. p. 648, 33, sed Ἑρμαππίας in scholiis ad 4, 235 et 24, 557. Rectum est Ἑρμαπίας, cui nomini simile est Hermapion ap. Ammian. Marcell. 17, 4, 17. Et sic in inscriptionibus quoque Ἑρμαπίου apud Boeckh. vol. 3. in Addendis 4303 c. Ἑρμαπίᾳ et Ἑρμαπίας 403 h. et Ἑρμαπίων n. 6739, 2.

3. Κωμανὸς] κόμανος

15. στιγμὴν] ὑποστιγμὴν Friedl.

μως βαίνων, ἢ ὑπὸ τὴν ἀσπίδα τοὺς πόδας τιθεὶς, τουτέστι περικαλύπτων αὐτοὺς τῇ ἀσπίδι κατὰ τὴν πορείαν· ἐξ οὗ πρόδηλον ὅτι οὐκ εἶχεν ὁ Δηΐφοβος ἀμφιβρότην ἀσπίδα οὐδὲ ὅπλα, ἣ ἂν αὐτὴν ἐκράτει.

ἤτοι μετέωρα καὶ ὑψηλὰ προβαίνων, ἢ ἐπ' ἄκρων τῶν ποδῶν βαδίζων, ὅ ἐστιν ἀκροβηματίζων.

159. Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο] ὅτι παραλέλειπται πρόθεσις ἡ ἐπί, καὶ ἡ γενικὴ ἀντὶ τῆς αἰτιατικῆς κεῖται· τὸ γὰρ ὅλον ἀντὶ τοῦ ἐπ' αὐτὸν, ὡς καὶ τὸ "ἀλλ' ἄγ' ὀΐστευσον Μενελάου" (Il. 4, 100).

160. *τὸ ἑξῆς καὶ βάλε κατ' ἀσπίδα. οὕτως οὖν διορθωτέον.

165. *ὅτι νῦν χώσατο ἀντὶ τοῦ συνεχύθη.

166. *ὅτι λείπουσιν αἱ προθέσεις, περὶ νίκης καὶ περὶ ἔγχους.

*Ζηνόδοτος ξυνέηξε.

168. οἰσόμενος] κομίσων, ἐνεγκῶν. διαφέρει τὸ οἴσων καὶ οἰσόμενος· οἴσων μὲν γὰρ καὶ ἑτέρῳ "οἶσε θέειον γρηΐ κακῶν ἄκος" (Od. 22, 481). "οἴσετε δ' ἄρν', ἕτερον λευκόν" (Il. 3, 103), οἰσόμενος δὲ ἑαυτῷ.

172. ἡ διπλῆ, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ὃς νάε Πήδαιον, ἵνα κατάλληλον τὸν λόγον κατὰ συναφὴν ποιήσῃ. ἀγνοεῖ δὲ ὅτι Ὅμηρος διακόπτει τὰς φράσεις, ἵνα μὴ μακροπερίοδος γένηται. ἄλλως τε καὶ κακόμετρον τὸ ἔπος ποιεῖ.

178. *αὖτ' ἔπεσεν] ἐν ἄλλῳ αἶψ' ἔπεσεν.

179. *κορυφῇ] οὕτως Ἀρίσταρχος ἑνικῶς. ἄλλοι δὲ κορυφῆς.

191. Ἕκτορος ἀλλ' οὔ πη χρόος εἴσατο] ὅτι διῄρηκε χρόος ἀντὶ τοῦ χρώς· διὸ βαρυτονητέον. καὶ ὅτι τὸ εἴσατο νῦν ἀντὶ τοῦ ἐφάνη.

οὕτως αἱ Ἀριστάρχου, χρόος ὡς λόγος· βούλεται δὲ διῃρῆσθαι τὴν εὐθεῖαν. Ζηνόδοτος δὲ γράφει χρὼς εἴσατο.

Ἀλεξίων φησὶν ὅτι Ἀρίσταρχος ὡς σοφός προηνέγκατο, Τυραννίων δὲ ὡς πόλος, καὶ ἔχει λόγον ἑκατέρα ἡ ἀνάγνωσις. ἐὰν μὲν χρόος ὡς πόλος κατ' εὐθεῖαν πτῶσιν ἀναγνῶμεν, ἔσται τὸ λεγόμενον, ἀλλ' οὐδαμῶς ὁ χρὼς ἐφάνη· ἐὰν δὲ χροός ὡς σοφός κατὰ γενικὴν πτῶσιν, ἔσται, ἀλλ' οὐδαμῶς τοῦ χρωτὸς διῆλθε· τὸ γὰρ εἴσομαι

1. *ἢ ὑπὸ] ἢ om.
9. καὶ τὸ Bekkerus] καὶ σὺ
12. λείπουσιν—νίκης Vill.] λέγουσιν—νίκους
14. ἐνεγκῶν] Futuri forma vitiosa.
19. συναφὴν Friedl.] συναλιφήν. Conf. schol. ad 14, 169.
24. χρόος] χροός

καὶ τὸ φανῆναι σημαίνει καὶ τὸ διελθεῖν. ἐπικρίνομεν δὲ ἡμεῖς περὶ τῆς ἀναγνώσεως ἐκεῖνο, ὡς ὅτι πιθανόν ἐστι μᾶλλον τὴν γενικὴν ἐκδέχεσθαι ἤπερ τὴν εὐθεῖαν· ἦν γὰρ αὐτῷ ἔθος εὐθεῖαν μὲν ἐπίστασθαι εἰς ω̅ς̅ περατουμένην "ἐπεὶ οὔ σφι λίθος χρὼς οὐδὲ σίδηρος" (Il. 4, 510)· καὶ ἀκόλουθος αἰτιατικὴ "χρῶτ' ἀπονιψαμένη" (Od. 18, 172). τὰς δὲ ἄλλας πλαγίους οἶδεν ἀπὸ τῆς εἰς ο̅υ̅ς̅ εὐθείας· "χροῒ δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα" (Il. 9, 596)· καὶ τὴν αἰτιατικήν "μή τις χρόα καλόν·" ὥστε εἰ οὐ κεκώλυται τῆς γενικῆς ἡ σύνταξις, τί ἐστι τὸ κατεπεῖγον μὴ τῇ συνήθει κλίσει τὴν ἀνάγνωσιν ποιεῖσθαι;

196. *μετὰ λαὸν] ἐν ἄλλῳ μετὰ ἔθνος.

197. Αἴαντε] ὅτι συνεχῶς κέχρηται τοῖς δυϊκοῖς. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὰ περὶ τῆς πατρίδος· Ἀθηναίων γὰρ ἴδιον.

203. κόψεν Ὀϊλιάδης] ὅτι ἐλλείπει ἡ περί, περὶ Ἀμφιμάχου· καὶ ὅτι Ζηνόδοτος ἄρθρον ἐνόμιζε τὸ ο̅, Ἰλέως τὸν Αἴαντα καὶ οὐκ Ὀϊλέως ἀκούων· διὸ καὶ ἔγραφε κόψεν ἄρ' Ἰλιάδης.

205. *Ἕκτορι] ὅτι πτῶσις ἤλλακται, ἀντὶ τοῦ Ἕκτορος.

212. ἰγνύην] Ἰωνικῶς μετέβαλε τὸν τόνον, ἐπεὶ τὸ ἀκόλουθον ἰγνυά ἐστιν, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ι̅α̅ τῆς καθόλου.

213. *ὅτι ἔνεικαν εἴρηκεν ὡς βασταζομένου αὐτοῦ διὰ τὸ τραῦμα.

217. *ὅτι πτῶσις ἤλλακται, ἀντὶ τοῦ ὃς πάσης Πλευρῶνος.

218. Αἰτωλοῖσιν] Αἰτωλὸς παῖς μὲν ἦν Ἐνδυμίωνος, ὃς ἀκούσιον φόνον δράσας ἔφυγεν εἰς τὴν ἀπ' αὐτοῦ προσαγορευθεῖσαν Αἰτωλίαν, κἀκεῖ τεκνοῦται Πλευρῶνα, ἀφ' οὗ ἡ ἐν Αἰτωλίᾳ πόλις Πλευρὼν ἐκλήθη. τούτου δὲ γίνονται δύο παῖδες, Κούρης καὶ Καλυδών, ἀφ' ὧν ἄλλαι δύο πόλεις ἐν Αἰτωλίᾳ προσηγορεύθησαν. οὕτω Δηΐμαχος.

222. ὦ Θόαν] ὅτι σὺν τῷ ν̅ ἡ κλητική. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὸ "ᾧ τε σὺ Κάλχαν" (Il. 1, 86), ὅτι Ζηνόδοτος χωρὶς τοῦ ν̅.

*Ἀρίσταρχος μετὰ τοῦ γ̅, νῦν γ' αἴτιος.

223. *ὅτι ἐπιστάμεθα ἀντὶ τοῦ δυνάμεθα.

224. *οὔτε] ἔν τισι τῶν ἀντιγράφων διὰ τοῦ δέ, οὐδέ.

225. *οὕτως διὰ τοῦ ν̅ ἀνδύεται αἱ Ἀριστάρχου.

226. *ὅτι ἀντὶ τοῦ ἔοικε τὸ μέλλει.

3. ἦν—ω̅ς̅ Lehrsius] οὖ—ο̅ς̅

6. εὐθείας] Addit χροος ἀμεναι (sic) ἀνδρομα̂, quae delevit Vill.

12. Ἀθηναίων Vill.] ἀθηιαῖον

15. κόψεν ἄρ'] κόψενὰρ

21. ἀκούσιον φόνον δράσας] *Ἄπιν ἀκουσίως τὸν Φορωνέως ἀνελών.

24. *Κούρης καὶ Καλυδὼν] om.

25. *οὕτω Δηΐμαχος] om.

27. ᾧ τε] ὅτε. Conf. p. 6, 30.

227. *υἷας Ἀχαιῶν] γράφεται καὶ ἐνθάδ' Ἀχαιούς.

229. ἐνεστὼς ἀντὶ παρῳχημένου τὸ ὀτρύνεις, ὡς τὸ "ζαχρηεῖς τελέθουσιν" (Il. 12, 547) ἀντὶ τοῦ ἐτέλεθον παρῳχημένου.

*ὅτε μεθιέντα ἴδηαι] γράφεται καὶ ὅθι μεθιέντα. Ζηνόδοτος δὲ ὅτις μεθίῃσι πόνοιο.

233. κυνῶν μέλπηθρα] ἐμπαίγματα, παίγνια· μετὰ κόρον γὰρ σφαιρίζουσι τὰς σάρκας οἱ κύνες. λέων δὲ τὸ πᾶν ἐσθίει, καὶ Κύκλωψ· "ἤσθιε δ' ὥστε λέων" (Od. 9, 292).

236. ὅτι τὸ σπεύδειν οὐκ ἔστιν ἐπὶ τοῦ ταχύνειν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐνεργεῖν.

237. *Ζηνόδοτος συμφερτὴ δὲ βίη.

μάλα λυγρῶν] τὸ τῆς συναφῆς σημεῖον ὑπὸ τὰς τελευταίας δύο λέξεις θετέον· ἐξ ἀμφοτέρων γὰρ ἓν δηλοῦται τὸ λυγροτάτων, πρὸς ὃ καὶ Ἀρίσταρχος σημειοῦται τὸν στίχον, ἵν' ᾖ ὁ λόγος, συμφορητή τις ἀνδρῶν ἀρετὴ καὶ τῶν ἀσθενεστάτων, οἷον οὐ μόνον κατὰ ἕνα, ἀλλὰ καὶ κατὰ πλῆθος ἔστι τις ἀρετὴ νοουμένη, κἂν εἷς ἕκαστος ἀσθενὴς ᾖ καθ' αὑτόν. ἐὰν δὲ χωρίζωμεν τὰς δύο λέξεις, εὐεμπτώτως ἕξομεν ἐπὶ τὸ ἀπεμφαῖνον, ὅπερ ἐστὶ τοιοῦτο, συμφορητή τις ἀρετὴ ἀνδρῶν ἐστι, καὶ μάλιστα τῶν ἀσθενῶν. ὅπερ οὐκ ἔστιν.

238. *γρ. ἐπισταίμεσθα.

245. *περὶ στήθεσσι] Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης ἐνὶ στήθεσσι.

246. *Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης δουρίκλυτος.

θεράπων ἐῢς ἀντεβόλησεν] ὁ Ἀσκαλωνίτης φησὶν ὅτι Ἀρίσταρχος δύο ποιεῖ, θεράπων καὶ ἐΰς· τινὲς δὲ ὑφ' ἓν ἀνέγνωσαν ὡς Ἐτεωνεύς. ὅτι δὲ δεῖ κατὰ διάλυσιν ἀναγινώσκειν καὶ οὐ παρωνύμῳ τύπῳ, διδαχθησόμεθα ἐξ αὐτῆς τῆς φωνῆς. ἐγίνετο γὰρ ἂν θεραποντεύς· ἀπὸ γὰρ γενικῶν φιλεῖ ὁ τοιοῦτος τύπος παράγεσθαι, εἴγε καὶ παρὰ τὴν λέοντος ὁ Λεοντεύς, οὐχὶ Λεωνεύς, παρά τε τὴν Αἰθίοπος Αἰθιοπεύς.

252. *ἀγγελίης] ἀντὶ τοῦ ἄγγελος οὕτως ἀγγελίας.

2. *ὡς τὸ] τὸ om.

4. ὅθι μεθιέντα] In textu est ὅτε μεθιέντα, sed adscripto in marg. exteriore ὅθι μεθιέντα.

11. συμφερτὴ Duentzer. Zenod. p. 66.] συμφερτὸς

12. συναφῆς Bekk.] συναλιφῆς, ut supra p. 11, 19.

18. ὅπερ addidit Friedl.

23. δουρίκλυτος] δουρι κλυτος

26. τύπῳ Bekkerus] τόπῳ

31. οὕτως ἀγγελίας] ου ἀγγελῖ. ὅτι ἀγγελίης ἀντὶ τοῦ ἄγγελος La Roche *Textkr.* p. 133.

257. *κατεάξαμεν ὃ πρὶν ἔχεσκον*] *πληθυντικῷ ἑνικὸν ἐπήγαγεν Αἰολικῶς καὶ Εὐριπίδης Ἴωνι* (390) "*κωλυόμεσθα μὴ παθεῖν ὃ βούλομαι.*" *τινὲς δὲ* κατέαξα *μέν, ἵνα ᾖ, ὃ μὲν γὰρ εἶχον, κατέαξα, ὡς* "*ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν*" (814).

**Ζηνόδοτος* κατεήξαμεν, *διὰ τὸ καὶ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν* (166) *ὃ* ξυνέηξε *λέγειν.*

**ὅτι πληθυντικῶς* κατεάξαμεν, *καὶ ἑνικῶς* οἰσόμενος *καὶ* ἔχεσκον.

260. **οὐκ ἀπίθανον διαστέλλειν ἐπὶ τὸ ἓν πρὸς τὸ σαφές.*

261. *ἐνώπια*] *οἱ ἐναντίοι κατὰ τὰς εἰσόδους τοῖχοι. βραχὺ δὲ διασταλτέον ἐπὶ τὸ ἐνώπια, ἵν' ᾖ δούρατα παμφανόωντα. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐν τῇ Θ ῥαψῳδίᾳ* (435) "*ἅρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα.*"

275. **ὅτι πρόθεσις παρεῖται καὶ ἡ πτῶσις ἤλλακται, ἀντὶ τοῦ περὶ τούτων διαλέγεσθαι.*

276. *εἰ γὰρ νῦν*] *τὸ ἑξῆς ἐστὶν, εἰ γὰρ νῦν λεγοίμεθα εἰς λόχον, οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένος· τὰ δὲ λοιπὰ διὰ μέσου πρὸς κατασκευὴν τοῦ δυσυπομένητον εἶναι καὶ τοῖς ἀνδρειοτάτοις τὴν ἐνέδραν. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι παραλλήλως τὸ* λεγοίμεθα, *ποτὲ μὲν ἐπὶ τοῦ ἀριθμοίμεθα, ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ διαλεγοίμεθα.*

278. *ὑποστικτέον μετὰ τὸ* ἄλκιμος· *λείπει γὰρ τὸ ἐστί ῥῆμα διὰ τὸ ὅς ὑποτακτικὸν ἄρθρον.*

281. *μετοκλάζει*] *μετακαθίζει ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας· ὀκλὰξ γάρ ἐστι τὸ ἐπὶ γόνυ, ὅ ἐστιν ἐγκλίνει τὰ γόνατα διὰ δειλίαν μετακαθίζων.*

282, 283. *πάταγος* *κτύπος.* πατάσσει *οὖν κτυπεῖ, ἢ κινεῖται μείζονι παλμῷ ἀπὸ τοῦ πολλοῦ φόβου.*

287. **τεόν γε*] *οὕτως διὰ τοῦ γε συνδέσμου αἱ Ἀριστάρχου.*

**ὅτι ἐλλείπει τὸ τίς, ὄνοιτό τις.*

288. *βλεῖο*] *βληθείης. ἔστι δὲ ἀκόλουθον μετοχῇ τῇ βλέμενος·*

2. * *Αἰολικῶς*] om.
* *Ἴωνι*] om.
3. *μέν*] om.
13. *παμφανόωντα*] *παμφανόοντα*
19. *λεγοίμεθα*] *τῷ λέγεσθαι* addit Friedlaenderus.
20. *ἀριθμοίμεθα*] * *ἀριθμοίμεθα*, "*ἐν δ' ἡμᾶς πρώτους λέγε κήτεσιν*" (Od. 4, 452).
30. *βλεῖο—θεῖο*] Nihil habet commune *βλεῖο* cum *θεῖο θέμενος*, et participium *βλέμενος* in grammaticorum cerebris natum est. Homerica sunt *ἢ δουρὶ τυπεὶς ἢ βλήμενος ἰῷ* et similia. Toto coelo diversa est ratio in *βλείης* apud

κέχρηται Ἐπίχαρμος καὶ τῷ ἐνεργητικῷ· “αἴκα τὺ βλείης σφενδόνᾳ.” ὡς οὖν θέμενος θεῖο, οὕτω βλέμενος βλεῖο· τὸ δὲ βλείης τῇ βλείς παράκειται.

*ὅτι διέσταλκε τὸ βαλεῖν καὶ τύψαι.

289. *οὕτως Ἀρίσταρχος, οὐκ ἄν, διὰ τοῦ ᾱ· αἱ δὲ κοιναὶ οὔ κεν.

298. *οὕτω μετὰ τῆς μετά προθέσεως, μέτεισι.

299. ὅτι ῥητῶς Ἄρεως υἱὸς Φόβος. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὴν ἀμφιβολίαν τοῦ “καί ῥ᾽ ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε” (Il. 15, 119).

301. ὅτι πόλις ἐστὶν ἐπὶ Θεσπρωτίας ἡ Ἔφυρα, ἀφ᾽ ἧς Ἔφυροι οἱ κατοικοῦντες λέγονται. λέγει δέ ποτε καὶ τὴν Κόρινθον Ἐφυράν, ἐξ ἡρωϊκοῦ προσώπου. ἰστέον δὲ ὅτι Ἔφυραι τέσσαρές εἰσι, μία μὲν ἡ κατὰ Θεσσαλίαν, δευτέρα δὲ ἡ κατὰ τὴν Ἤπειρον, τρίτη δὲ ἡ τῆς Ἤλιδος, καὶ τετάρτη ἡ νῦν καλουμένη Κόρινθος. νῦν οὖν λέγει τοὺς καλουμένους Κραννωνίους ἐν Θεσσαλίᾳ, ὡς Ἀπολλόδωρος ἱστορεῖ.

Φλεγύαι Γόρτυναν κατοικοῦντες παρανομώτατον καὶ λῃστρικὸν διῆγον βίον, καὶ κατατρέχοντες τοὺς περιοίκους χαλεπῶς ἠδίκουν· Θηβαῖοι δὲ πλησιόχωροι ὄντες ἐδεδοίκεσαν καὶ μέχρι πολλοῦ, εἰ μὴ Ἀμφίων καὶ Ζῆθος οἱ Διὸς καὶ Ἀντιόπης ἐτείχισαν τὰς Θήβας· εἶχε γὰρ Ἀμφίων λύραν παρὰ Μουσῶν αὐτῷ δεδομένην, δι᾽ ἧς κατέθελγε καὶ τοὺς λίθους, ὥστε καὶ πρὸς τὴν τειχοδομίαν αὐτομάτους ἐπέρχεσθαι. τούτων μὲν οὖν ζώντων οὐδὲν οἱ Φλεγύαι τοὺς Θηβαίους ἠδύναντο διαθεῖναι· θανόντων δὲ αὐτῶν ἐπελθόντες σὺν Εὐρυμάχῳ τῷ βασιλεῖ τὰς Θήβας εἷλον. πλείονα δὲ τολμῶντες ἀδικήματα κατὰ Διὸς προαίρεσιν ὑπὸ Ἀπόλλωνος διεφθάρησαν· οὗτοι δὲ ἐνέπρησαν καὶ τὸν ἐν Δελφοῖς ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδει.

306. *ὅτι περισσὸς ὁ καί σύνδεσμος.

Epicharmum, et participium βλείς multum vereor ne sit eiusdem farinae atque βλέμενος. Nihil aliud ex ea annotatione discimus nisi ΒΛΕΙΟ esse vulgatam scripturam et vulgo sine suspicione ita legi: recta vero secundum orthographiam recentiorem scriptura est βλήμην βλῆο βλῆτο. COBET. Mnem. novae vol. I p. 38.

19. * καὶ κατατρέχοντες] καὶ om.

24. * μὲν οὖν] οὖν μὲν

* οὐδὲν] οὐδὲ

307. Δευκαλίδη] Δευκαλίωνος παῖ. γίνονται δὲ ἐκ Πύρρας καὶ Δευκαλίωνος, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος (1, 7, 2.), "παῖδες Ἕλλην μὲν πρῶτος, ὃν ἐκ Διὸς γεγεννῆσθαι ἔνιοι λέγουσιν, δεύτερος δὲ Ἀμφικτύων ὁ μετὰ Κραναὸν βασιλεύσας τῆς Ἀττικῆς, θυγάτηρ δὲ Πρωτογένεια, ἐξ ἧς καὶ Διὸς Ἀέθλιος."

310. *ἀντὶ τοῦ εἰς ἑκάτερα τὰ μέρη.

315. κατ' ἔνια τῶν ὑπομνημάτων οἵ μιν ἄδην ἑάσουσιν, ὅ ἐστι κορέσουσιν· καὶ ἐπὶ τοῦ Ποσειδῶνος (Od. 5, 290) "ἀλλ' ἔτι μέν μίν φημι ἄδην ἐλάαν κακότητος·" διὰ τῶν δύο αα παρέκειτο ἑάαν. μαρτυρεῖ καὶ τὸ "ἄσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας" (Il. 11, 817). οὕτως Ἀρίσταρχος.

ἤτοι συναπτέον ἐσσύμενον πολέμοιο, ἀντὶ τοῦ ὡρμημένον εἰς τὸν πόλεμον, ἢ τὸ ἑξῆς ἐστὶν ἑλόωσι πολέμοιο, καθὸ διασταλήσεται βραχὺ τὸ ἐσσύμενον ἀπὸ τοῦ πολέμοιο. ἡ διπλῆ δέ, ὅτι Ζηνόδοτος ἀγνοήσας τὸ σημαινόμενον πεποίηκε καὶ ἐσσύμενον πολεμίζειν. ἔστι δὲ τὸ ἄδην ἐλόωσιν ἀντὶ τοῦ κορεσθῆναι αὐτὸν ποιήσουσι τοῦ πολέμου, καίπερ προθυμίαν ἔχοντα.

317. ὅτι αἰπύ μεταφορικῶς ἀντὶ τοῦ δυσπρόσβατον, δυσχερές, καὶ ὅτι ὁ πέρ σύνδεσμος περισσός.

318. *κείνων] οὕτως πληθυντικῶς αἱ Ἀριστάρχου.

*Ἀρίσταρχος ἀέπτους, ἄλλοι δὲ ἀάπτους.

326. ὅτι τὸ νῶϊν δύο πτώσεις σημαίνει, γενικὴν καὶ δοτικήν, ἡμῶν καὶ ἡμῖν· νῦν δὲ κεῖται ἀντὶ τοῦ ἡμῶν ἐπ' ἀριστερά.

327. ὅτι ἔξωθεν συνυπακοῦσαι δεῖ ὀρέξει, ἤ τις ἡμῖν ὀρέξει. ὅλον δὲ συναπτέον τὸν στίχον· ὁ γὰρ λόγος, ἵνα ταχέως ἐπιγνῶμεν πότερον καύχησιν ἑτέρῳ δώσομεν ἢ ἕτερος ἡμῖν.

331. ἐν ἄλλῳ σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας.

334. *λιγέων] ταχὺ πνεόντων.

339. *ἔφριξεν δὲ μάχη] ὠρθώθη τῆς μάχης τὰ δόρατα.

340. ταμεσίχροας] τμητικὰς τοῦ χρωτός, παρὰ τὸ ταμῶ ῥῆμα, οὗ μέλλων ταμέσω. ἢ ἀνέπτυξε ποιητικῶς τὸ τμησίχροας.

343. *ὅτι ἤλλακται τὸ ῥῆμα, εἴη ἀντὶ τοῦ ἦν.

7. 9. 13. 16. ἐόωσι—ἐάαν—ἐόωσιν Cobetus Mnem. novae vol. 2 p. 395.

20. οὕτως Bekk.] οὐ

21. Ἀρίσταρχος] Immo Ἀριστοφάνης: v. schol. ad 1, 567. Monuit Lehrsius Arist. p. 305. Aliter La Roche *Textkr.* p. 176.

24. ὀρέξει (ὀρέξειν A)—ὀρέξει] ὀρέξῃ—ὀρέξῃ Friedlaenderus.

344. πρὸς τὴν ἀλλαγὴν τοῦ ῥήματος, ἀντὶ τοῦ ἐγήθησεν. καὶ ὅτι πόνον τὸ ἔργον. καὶ ὅτι ἀντικειμένως ἀποδέδωκεν οὐδ' ἀκάχοιτο πρὸς τὸ σύνηθες.

346. τετεύχετον] ὅτι ἀντὶ τοῦ τετευχέτην ἢ τεύχουσι. χρόνος δὲ ἤλλακται· ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ ἔτευχον, ὡς ἐπὶ τοῦ "ἢ κεμάδ' ἠὲ λαγωὸν ἐπείγετον" (Il. 10, 361) ἀντὶ τοῦ ἤπειγον.

*ἐν ἄλλῳ ἡρώεσσιν ἐτεύχετον.

347. *Ζεὺς μέν ῥα] οὕτως Ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ Ζεὺς μὲν ἄρα.

348. *οὐδέ τι πάμπαν] Ἀριστοφάνης οὐδ' ὅγε πάμπαν.

350. ἀθετεῖται, ὅτι οὐκ ἀναγκαῖος· προείρηται γὰρ "κυδαίνων Ἀχιλῆα πόδας ταχύν."

351. *ὀρόθυνε] Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης ὤτρυνε.

352. τὸ λάθρη ἀμφοτέροις δύναται προσδίδοσθαι· τὸ δὲ ἑξῆς ἐστὶν, Ἀργείους δ' ὀρόθυνε Τρωσὶ δαμναμένους. τὸ δὲ ἤχθετο γάρ ῥα διὰ μέσου. εἰ μὲν γὰρ συνάπτομεν, ἤχθετο γάρ ῥα Τρωσὶ δαμναμένους, σολοικοφανὴς μὲν γίνεται ἡ φράσις, ἀρχαῖον δέ μοι δοκεῖ τὸ σχῆμα εἶναι. καὶ ἀλλαχοῦ "καί ποτέ τις εἴποι, πατρὸς δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνων ἐκ πολέμου ἀνιόντα" (Il. 6, 479)· τὴν γὰρ ἔλλειψιν τοῦ ὁρῶν οὐ παραδεχόμεθα.

358. *τοὶ] οὕτως Ἀριστοφάνης. ἄλλοι δὲ οἱ δ' ἔριδος.

ὁ λόγος, οἱ δὲ τὸ πέρας τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἔριδος συνάψαντες ἐπέτειναν ἀμφοτέροις, οἷον ἀμφοτέρωθεν. μετενήνεκται μὲν οὖν ἀπὸ τῶν δεσμῶν· τῷ δὲ ἐπαλλάξαι ἐπὶ τοῦ συνάψαι χρῶνται καὶ τῶν πεζολόγων τινὲς, πλεονάζει δὲ Ἀριστόξενος ὁ μουσικὸς ἐπηλλαγμένα λέγων τὰ συνημμένα. οὕτως ὁ Κοτιαεύς.

ὁ Ζεὺς καὶ ὁ Ποσειδῶν τὰ πέρατα τῆς μάχης καὶ τοῦ πολέμου τείναντες κατ' ἀμφοτέρων τῶν στρατῶν ἔδησαν ἰσχυρῷ δεσμῷ, ὃς δεσμὸς πολλοῖς αἴτιος ἀπωλείας ἐγένετο· τέλος γὰρ ὑποτίθεται ἀλληγορικῶς τὰς ἑκατέρωθεν ἐξοχὰς ἐπιπεπλεγμένας, μίαν μὲν Τρώων, μίαν δὲ Ἑλλήνων καὶ Ποσειδῶνος κατὰ Διὸς γνώμην, καὶ

4. Hoc scholion aliter conformavit Lehrs. ad Herodian. p. 458. In verbis Homeri vera scriptura est ἡρώεσσιν ἐτεύχετον, qua utitur schol. ad 10, 364.

13. Ἀριστοφάνης] ἀρισ̄

19. ἀμείνων] ἀμείνω

27. *ὁ Ζεὺς] τοὶ δ' ἔριδος κρατερῆς: ὁ δὲ ζεὺς

τῶν ἐγκαταπεπλεγμένων κτεινομένων ἀπὸ τῶν ἐξοχῶν τῶν μὴ δυναμένων μήτε ῥαγῆναι μήτε λυθῆναι. ταῦτα οὖν ἀλληγορεῖ εἰς τὸ ἰσόρροπον αὐτῶν τὴν ἰσχὺν συστῆσαι διὰ τὰς τῶν θεῶν βοηθείας.

359. ἐπ' ἀμφοτέροισι] διχῶς Ἀρίσταρχος, καὶ ἐπ' ἀ λ λ ή λ ο ι σ ι ν. ἓν δὲ δι' ἀμφοτέρων τὸ λεγόμενον, ὅτι ὁ Ποσειδῶν καὶ ὁ Ζεὺς τὸν πόλεμον τῇ ἔριδι συνέδησαν, τὸ πέρας τῆς ἔριδος καὶ πάλιν τὸ τοῦ πολέμου λαβόντες καὶ ἐπαλλάξαντες ἐπ' ἀμφοτέροις, ὥσπερ οἱ τὰ ἅμματα ποιοῦντες, τόδε ἐπὶ τόδε. οὕτως Ἀρίσταρχος. ἡ διπλῆ, ὅτι παραλληγορεῖ, δύο πέρατα ὑποτιθέμενος, ἕτερον μὲν ἔριδος, ἕτερον δὲ πολέμου, ἐξαπτόμενα κατ' ἀμφοτέρων τῶν στρατευμάτων.

361. *μεσαίπολιος Ἰδομενεύς, ὠμογέρων Ὀδυσσεύς, γέρων Νέστωρ.

362. *Τρώεσσι μετάλμενος] ἐν ἄλλῳ Τ ρ ώ ε σ σ ι ν ἐ π ά λ μ ε ν ο ς.

363. Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα] ἐν τῇ Ἀργολικῇ Ἑ κ ά β η ς ν ό θ ο ν υ ἱ ὸ ν ἐ ό ν τ α. καὶ τάχα ἂν εἴη ἁμάρτημα, κατ' ἄγνοιαν τῆς Καβήσου.

364. *μετὰ κλέος] Ἀριστοφάνης κ α τ ὰ κ λ έ ο ς.

365. ὅτι νῦν μὲν τὴν Κασσάνδραν ε ἶ δ ο ς ἀ ρ ί σ τ η ν, ἐν ἄλλοις δὲ (Il. 6, 252) τὴν Λαοδίκην, καὶ οὐ μάχεται. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τοὺς χωρίζοντας· λύεται γὰρ τοῖς τοιούτοις.

366. Κασσάνδρην ἀνάεδνον] ὅτι ἕδνα ἐδίδοσαν οἱ μνηστευόμενοι· διὸ οὗτος ὑποσχόμενος ἐξελάσαι τοὺς Ἕλληνας ἀνάεδνον αἰτεῖ τὴν Κασσάνδραν.

*βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ ἔ ρ γ ο ν· ἐμφαίνει γὰρ μᾶλλον.

367. *ἀπωσέμεν] Ἀρίσταρχος ἀ ν ω σ έ μ ε ν.

371. Ἀρίσταρχος β ι β ά ν τ α ὡς δαμέντα, ἀπ' εὐθείας τῆς μακρὰ βιβάς. καὶ οὕτως ἔχει ἡ ὑγιὴς ἀνάγνωσις.

1. *κτεινομένων*] *κατατεινομένων* Bekkerus.

* *τῶν μὴ*] *καὶ μὴ*

3. * *συστῆσαι*] *συστῆναι*

11, 12. Scholion ab alia manu scriptum.

15. *υἱὸν ἐόντα*] om.

19. *τοιούτοις*] *τὸ πρόβλημα* addit Friedlaenderus.

23. *γὰρ μᾶλλον* addidit Cobetus.

24. Collato scholio codicis Townleiani, etsi ipso quoque perverso, hoc dicendum fuisse patet *ἡ μὲν Ζηνοδότου ἀνωσέμεν, Ἀρίσταρχος δέ φησι μὴ λέγεσθαι τὸν ἐκ Τροίας πλοῦν ἀναγωγήν*: vid. W. Ribbeck. in Philologo vol. 9 p. 47. Scribendum igitur in scholio Townleiano cum Cobeto Mnem. novae vol. 1 p. 44. *αἱ μὲν Ἀριστάρχου ἀπωσέμεν, Ζηνόδοτος δὲ ἀνωσέμεν. Ἀρίσταρχος δέ φησι μὴ λέγεσθαι τὸν ἐκ Τροίας πλοῦν ἀναγωγήν.*

25. *Ἀρίσταρχος βιβάντα*] Fallitur scholiasta: nam Aristarchus haud dubie *βιβῶντα* probaverat, ut 3, 22 et alibi.

372. ὅτι χαλκοῖ οἱ θώρηκες. πρὸς τὸ "ὀλίγος μὲν ἔην λινοθώρηξ" (Il. 2, 529).

374. αἰνίζομ'] φέρεται καὶ διὰ τοῦ ξ, αἰνίξομαι, ἀντὶ τοῦ ἐπαινέσομαι· οἱ δὲ, διήγημά σε ποιήσομαι, παρὰ τὸν αἶνον. Ζηνόδοτος αἰνίσσομαι.

377. τὸ ταῦτα περισπαστέον κατὰ τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν, ἵνα ᾖ ἡ φράσις δεικτική. τινὲς μὲν ὤξυναν, ἵνα τοῦ τὰ αὐτά ὑπάρχῃ συναλοιφή. ὅπερ οὐ πιθανόν.

381. οὕτως συνώμεθα, ἀντὶ τοῦ συμβόλαια καὶ συνθήκας ποιησώμεθα. τοῦτο δὲ Ἀρίσταρχος δασύνει, ὑγιῶς· ταυτὸν γὰρ τῷ συνθώμεθα. ἐσχημάτισται οὖν ἀπὸ τοῦ ἵημι. δηλοῖ οὖν τὸ κατὰ τὸ αὐτὸ ἀφῶμεν τὰ τῆς διανοίας. εἰσὶ μέντοι οἳ ἐψίλωσαν, οὐκ εὖ.

382. ὅτι ἔδνα ἐδίδοσαν οἱ μνηστῆρες· ἑεδνωταὶ δὲ κηδεσταὶ, πενθεροί· οὗτοι γὰρ τὰ ἕδνα παρὰ τῶν μνηστευομένων ἐδέχοντο.

ἑεδνωταί, ὡς χρυσωταί καὶ ποιηταί· οὕτως πάντες. Τυραννίων δὲ προπερισπᾷ οὐχ ὑγιῶς· προείρηται δὲ ἡμῖν τὰ τῆς προσῳδίας, ὡς τὰ εἰς της ῥηματικὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, φύσει μακρᾷ παραληγόμενα, ὀξύνεσθαι θέλει, αὐλητής πειρατής χηρωστής βραβευτής. οὕτως οὖν καὶ τὸ ἑεδνωτής, σχηματισθὲν παρὰ τὸ "ἑεδνώσαιτο θύγατρα" (Od. 2, 53). περὶ δὲ τῶν ἀήτης καὶ κυβερνήτης βαρυνομένων λόγον δίδομεν.

383. *εἷλκε] οὕτως Ἀρίσταρχος ἕλκε.

*διὰ κρατερήν] γρ. κατὰ κρατερήν.

384. *ἦλθεν ἀμύντωρ] Ἀρίσταρχος ἦλθ' ἐπαμύντωρ.

389. ἀχερωΐς] ἡ λεύκη, παρὰ τὸ ἐκ τοῦ Ἀχέροντος ποταμοῦ τῶν καταχθονίων κομισθῆναι αὐτὴν ὑπὸ Ἡρακλέους, στεψαμένου αὐτὴν ἐπὶ τῇ Κερβέρου νίκῃ.

390. βλωθρή] τινὲς ἁπαλήν, κατὰ Ἀρκάδας· οἱ δὲ ὑψηλήν, κατὰ Βοιωτοὺς, ἤτοι φλοιοβαρῆ, κατὰ Μάγνητας, ἢ τραχεῖαν, κατὰ Δρύοπας, ἢ ηὐξημένην, κατὰ Τυρσηνοὺς, ἢ σκληράν, κατὰ Καρυστίους. ἄκρως δὲ διὰ τῶν ἐπιθέτων τὰ ἰδιώματα παρίστησι, δρυσὶν ὑψικόμοισιν, ἰτέαι ὠλεσίκαρποι, αἰγείρων ὑδατοτρεφέων, τανύφλοιόν τε κράνειαν, ἐλαίης τανυήκεος.

οὔρεσι τέκτονες] δύο δεῖ ποιεῖν, οὔρεσιν, εἶτα τέκτονες, οὐχ ὑφ' ἓν, ὥς τινες· τί γὰρ πλέον σημαίνεται ἐκ τῆς συνθέσεως;

9. συνώμεθα] συνῶμεθα
14. ἐδέχοντο Cobet. Mnem. novae vol. 2 p. 179] ἐνεδέχοντο
33. * ἐλαίης τανυήκεος] om.

391. νεήκεσι] ὡς εὐμήκεσιν ἀνεγνώσθη. οὕτως δὲ καὶ Ἀλεξίων. ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης ὡς εὐγενέσιν, ὅπερ καὶ ἐχρῆν· παρὰ γὰρ τὴν ἀκὴν ἡ σύνθεσις. τὰ δὲ παρὰ τὰ εἰς η̄ λήγοντα θηλυκὰ συντιθέμενα καὶ εἰς η̄ς περατούμενα ἐπιθετικὰ τότε ὀξύνεσθαι θέλει, ὅταν ἔχῃ οὐδετέρου παρασχηματισμὸν καὶ τὴν γενικὴν εἰς ο̄ῡς̄ περατουμένην, εὐτυχοῦς εὐτυχές εὐτυχεῖς, εὐρυπυλοῦς εὐρυπυλές εὐρυπυλεῖς. οὕτως οὖν ἐχρῆν καὶ τὸ προκείμενον. ὅμως μέντοι ἡ παράδοσις τὸ νεήκης καὶ ταναήκης βαρύνει κατὰ συνεκδρομὴν τοῦ εὐμήκης μεγακήτης.

393. βεβρυχώς] βρυχώμενος, σπώμενος, καὶ συντρίβων τοὺς ὀδόντας, ἢ δάκνων. μεμίμηται δὲ τὸ γινόμενον πάθος περὶ τοὺς βιοθανατοῦντας· εἰώθασι γὰρ τοὺς ὀδόντας βρύχειν.

399. *αὐτὰρ ὅ γ' ἀσθμαίνων] Ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ γ̄, αὐτὰρ ὁ ἀσθμαίνων.

403. *Ἀσίου ἀχνύμενος] ὅτι παρεῖται ἡ πρόθεσις, περὶ Ἀσίου.

407. *κανόνεσσ'] ἐκ πλήρους αἱ Ἀριστάρχου κανόνεσσι.

408. ὅτι τὸ πᾶς ἀντὶ τοῦ ὅλος. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὸ "πᾶσαι δ' ὠΐγνυντο πύλαι" (Il. 8, 58) ἀντὶ τοῦ ὅλαι.

415. πυλάρταο κρατεροῖο] ὅτι τοῦ ἰσχυρῶς τὰς πύλας ἐπαρτῶντος, ὅ ἐστιν ἁρμόζοντος. ἀμφότερα γὰρ πρὸς ἓν ληπτέον.

*οὕτως ἰόντα διὰ τοῦ ῑ αἱ Ἀριστάρχου.

420. περίβη] πρὸς τὴν ἐξήγησιν τοῦ "ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας" (Il. 1, 37) ἀντὶ τοῦ ὑπερμαχεῖς, κατὰ μεταφορὰν τῶν τετραπόδων.

423. *οὕτως διὰ τοῦ ε̄ αἱ Ἀριστάρχου, οὐ διὰ τοῦ ᾱ στενάχοντα ἐπὶ τοῦ νεκροῦ (γελοῖον γάρ), ἀλλ' ἐπὶ τῶν βασταζόντων.

ὅτι Ζηνόδοτος γράφει στενάχοντα, ἑνικῶς.

426. ὅτι ἐκ παρεπομένου τὸ ἀπολέσθαι· οἱ γὰρ ἐν πολέμῳ πίπτοντες ψόφον ἀποτελοῦσι τοῖς ὅπλοις. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τοὺς γλωσσογράφους· οὗτοι γὰρ ἓν ἀνθ' ἑνὸς ἐδέξαντο δεδουπότος ἀντὶ τοῦ τεθνηκότος (Il. 23, 679).

427. ἔνθ' Αἰσυήταο] τὸ ἑξῆς, ἔνθ' Αἰσυήταο υἱὸν ἥρωα, Ἀλκάθοον ὑπ' Ἰδομενῆϊ Ποσειδάων ἐδάμασσε· τὰ δὲ λοιπὰ διὰ μέσου. ἐπεὶ δὲ πολὺ διέστη τὸ ἑξῆς, εἰκότως ἀνείληφε τοῦ πράγματος τὴν ἀρχὴν σχεδὸν ταῖς αὐταῖς φωναῖς· τὸ μὲν γὰρ τότε ἀντὶ τοῦ ἄνω

11. βιοθανάτοῦ͂ντασ, quo duplex indicatur scriptura, βιοθανατοῦντας et βιοθανάτους.
20. οὕτως Cobetus] ὅτι
23. στενάχοντα Vill.] om.
28. ἓν addidit Bekkerus.
33. ταῖς addidit Friedl.

κειμένου ἔνθα παρείληπται, ἡ δὲ τόν ἀντωνυμία κατ' ἀναφορὰν ἐπὶ τοῦ Ἀλκάθου κεῖται. οὕτως οὖν διορθωτέον, ὡς διὰ μέσου.

439. ῥῆξεν δέ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα] ὅτι σαφῶς τὸν θώρακα χιτῶνα χαλκοῦν.

441. τὸ αὖον δασυντέον· σημαίνει δὲ τὸ ξηρόν. θέλει δὲ σημᾶναι τὸν ὥσπερ ἤδη νεκρούμενον.

443. οὐρίαχον] τὸν σαυρωτῆρα τοῦ δόρατος, τουτέστι τὸ ὄπισθεν μέρος, ὃν καὶ γρόσφον καὶ στόρθυγγά φασιν.

πελέμιζεν] οὕτως διὰ τοῦ $\bar{\zeta}$ Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης. ἄλλοι δὲ πελέμιξεν διὰ τοῦ $\bar{\xi}$.

444. *ἀντὶ τοῦ ὥρμα ὁ σίδηρος πρόσω χωρῆσαι.

446. *ἦ ἄρα] ἆρα ἀξίως καὶ δεόντως δοκοῦμέν σοι αὐχεῖν, τρεῖς ἀνθ' ἑνὸς πεφονευκότες;

*οὕτως Ἀρίσταρχος δή τι ἐΐσκομεν, χωρὶς του $\bar{\sigma}$.

447. *οὕτως Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ $\bar{\ }$. Ζηνόδοτος διὰ τοῦ $\bar{\alpha}$.

448. *ἐναντίον] γράφεται καὶ ἐναντίος.

449. *Ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ $\bar{\sigma}$ ἴδῃ.

450. Κρήτῃ ἐπίουρον] τοῦτο τριχῶς ἀνεγνώσθη. Ζηνόδοτος γὰρ ὡς ἐπίκουρον, ἐκδεχόμενος βασιλέα καὶ φύλακα. καὶ Ἀρίσταρχος δὲ οὕτως, ἐκδεχόμενος τὸν φύλακα. μέμνηται δὲ καὶ ὁ Δίδυμος τῆς ἀποδόσεως καὶ Τρύφων. ἐκεῖνο δὲ προστίθησιν ὁ Τρύφων, ὅτι ὁ ἐπίουρος, ὡς ἐπίσκοπος, οὐ πάντως ἔχει ἐγκείμενον τὸν οὐρόν τὸν φύλακα κατὰ ταύτην τὴν ἀπόδοσιν· τί γὰρ κεκώλυκε παρὰ τὸ ὁρῶ εἶναι ἐπίορον καὶ ἐπίουρον τὸν ἐπιορῶντα, ἐψιλῶσθαι δὲ διὰ τὴν ἐπένθεσιν τοῦ $\bar{\upsilon}$; καὶ ἡμεῖς δὲ συγκατατιθέμεθα τούτοις. εἰσὶ δὲ οἳ ἀνέστρεψαν τὴν πρόθεσιν, Κρήτῃ ἔπι. ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης παρέλκειν ἡγεῖται τὴν ἐπί· διὸ καὶ τὸν τόνον φυλάσσει τῆς προθέσεως, ὁμοίως τῷ "βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ" (Od. 3, 422).

452. Δευκαλίων ἔμ' ἔτικτε] ὀρθοτονητέον τὴν ἀντωνυμίαν· ἔστι γὰρ ἀντιδιαστολή.

2. Ἀλκάθου] Ἀλκαθόου Vill. frustra. Ἀλκάθῳ est in scholio alius codicis infra ad v. 461 et Ἀλκάθουν ad 14, 120.

8. * στόρθυγγα] στρόφιγγα

14. χωρὶς τοῦ $\bar{\sigma}$] Nam alii δή τι σ'

15. διὰ τοῦ $\bar{\alpha}$] I. e. αὖτως vel αὔτως. Vid. La Roche *Textkr.* p. 209.

21. Τρύφων] In libro περὶ ἀρχαίας ἀναγνώσεως, ut coniecit Lehrsius Arist. p. 107.

27. τῆς προθέσεως delet Pluygers. de Zenod. p. 1.

456. *Ἀρίσταρχος ἤ τινα. ἄλλοι δὲ εἴ τινα.

ἑταρίσσαιτο] ὅτι ἀντὶ τοῦ συνεργὸν λάβοι. πρὸς τὸ "ἴκμενον οὖρον ἵει πλησίστιον ἐσθλὸν ἑταῖρον" (Od. 11, 7).

459. βῆναι ἐπ' Αἰνείαν] Τροίας ἁλούσης Αἰνείας Ἀγχίσην παραλαβὼν τὸν πατέρα ἔφυγεν. ναυαγίῳ δὲ περιπεσὼν περὶ τὸν Ἄθω ἀνῄει σὺν τῷ πατρί. καὶ Ἀγχίσης μὲν παρὰ τῷ Καλαύρῳ ὄρει πλησίον Ἀνθέμου ποταμοῦ τελευτᾷ, θάψας δὲ αὐτὸν Αἰνείας ὅπου καὶ νῦν τάφος ἐστὶν Ἀγχίσου λεγόμενος ἐν πυάνῃ κατὰ βούλησιν τῆς μητρὸς Ἀφροδίτης πόλιν ἔκτισε τὴν ἀπ' αὐτοῦ Αἰνειάδα προσαγορευθεῖσαν. τελευτήσαντος δὲ τούτου ὁ ἐξ αὐτῆς γενόμενος παῖς λάθρα ἐπὶ τὴν πατρῴαν ἀρχὴν παραγενόμενος καὶ πόλιν ἀναστήσας, παραλαβὼν δὲ τὸν στρατὸν μετῴκησεν εἰς Ἰταλία· καὶ κτίζει πόλιν Ῥώμην.

461. οὕνεκ' ἄρ' ἐσθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν] τὸ μετ' ἀνδράσιν δύναται ἑκατέρωσε συντάττεσθαι· ἀδιάφορον γάρ.

465. *ἐπαμύνομεν] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἐπαμύνωμεν.

*οὕτως σχεδὸν ἅπασαι, ἐπαμύνομεν.

470. *ὅτι σαφῶς φόβος ἀντὶ τοῦ φυγή.

τηλύγετος ὁ τηλοῦ τῆς ἡλικίας γεγονὼς τοῖς γονεῦσι, μεθ' ὃν οὐκ ἄν τις γένοιτο. οἱ τοιοῦτοι δὲ ἄνανδροι ὡς ἐπίπαν γίνονται, διὰ τὸ πλείονος τρυφῆς ἀξιοῦσθαι ὑπὸ τῶν γονέων.

471. ὅτι ἀντιδιέσταλται τῷ φόβῳ τὸ ἔμενε, ἐξ οὗ σαφὲς ὅτι ὁ φόβος τὴν φυγὴν σημαίνει.

473. οἰοπόλῳ] ἤτοι ἐν ᾧ ὄϊες ἀναστρέφονται, ὅ ἐστι πρόβατα (πολεῖν γὰρ τὸ ἀναστρέφεσθαι)· ἢ ἐν ᾧ οἶός τις καὶ μόνος πωλεῖται, ἐξ οὗ δηλοῖ τῷ ἐρήμῳ.

474. ὀφθαλμὼ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον] ὅτι πτῶσις ἤλλακται καὶ πρόθεσις παρεῖται, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ πυρὸς λάμπουσι.

476. διὰ μέσου τὸ οὐδ' ὑπεχώρει.

477. ὅτι πτῶσις ἤλλακται, ἀντὶ τοῦ Αἰνείου ἐπιόντος.

485. *τῷδ' ἐπὶ θυμῷ] ἐπὶ τῇ παρούσῃ μοι προθέσει.

οὕτως αἱ Ἀριστάρχου, διὰ τοῦ π, ἐπὶ θυμῷ, καὶ πᾶσαι οὕτως

4. Scholion hoc in ed. Romana et apud Bekkerum legitur ad 20, 307. Comparandus cum eo Tzetza ad Lycophr. 1263.

17. ἐπαμύνομεν] ἐπαμύνωμεν

24. * ἀναστρέφονται—γὰρ τὸ] om.

30. ὅτι] ἡ

31. In marg. a m. rec. ἐνὶ θυμῷ. προθέσει] προθ

32. In marg. inter. ἀρισχ° τῷδ' ἐπὶ θυμῷ et supra ad v. 468 errore librarii ἀρισ τῷ δ' ἐπὶ θυμῷ.

εἶχον. καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ, "εἰ γὰρ ἐγὼν οὕτω νέος εἴην τῷδ' ἐπὶ θυμῷ" (16, 99). Ζηνόδοτος δὲ ὁμηλικίην σὺν τῷ ῑ ἔγραφεν.

493. πιόμεν' ἐκ βοτάνης] ὅτι ἐκ βοτάνης ἐστὶ μετὰ τὴν βόσκησιν, ὡς λέγομεν "ἐξ ἀρίστου παρέσομαι" ἀντὶ τοῦ μετὰ τὸ ἄριστον.

496. πρὸς τὸ αὐτοσχεδον, ὅτι ὡς σχέδην καὶ συστάδην ἀγωνιούμενοι.

499. *ἔξοχον ἄλλων] οὕτως διὰ τοῦ ν̄ ἔξοχον ἄπασαι.

502. πρῶτος] ἡ Ἀριστοφάνειος πρόσθεν ἀκόντισε, καὶ μήποτε βέλτιον· πρότερος γὰρ ἂν εἶπεν.

ἀκόντισεν Ἰδομενῆος] πρὸς τὸ σχῆμα, ὅτι ἐλλείπει ἡ πρόθεσις καὶ πτῶσις ἤλλακται, ἀντὶ τοῦ ὡς ἐπ' Ἰδομενῆα.

507. ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον] ὅτι οὐ κεχωρισμένος τοῦ θώρακος τόπος τὸ γύαλον, ἀλλὰ καθόλου τὸ κύτος· καὶ γὰρ τὰ κεκοιλωμένα ἄντρα γύαλα καλοῦσιν.

510. ἔτ' ἄλλα] οἱ μὲν τὸ πλῆρες ἐκδέχονται τὰ ἄλλα, ἐν συναλοιφῇ δὲ γενέσθαι τἆλλα, ὡς τὰ ἆθλα τἆθλα. προείρηται δὲ περὶ τῆς τοιαύτης παρ' αὐτῷ συναλοιφῆς τε καὶ συντάξεως τῶν ἄρθρων. ἄμεινον οὖν ἐκδέχεσθαι ἔτι καὶ ἄλλα.

513. ὅτι τρέσσαι φυγεῖν μετὰ δέους, ἀλλ' οὐ ψιλῶς φυγεῖν· "τρεῖν μ' οὐκ ἐᾷ Παλλὰς Ἀθήνη" (Il. 5, 256).

521. οὐδ' ἄρα πω] οὐδέπω ἐμεμαθήκει. ἐζήτηται δὲ πῶς θεὸς ὢν ὁ Ἄρης οὐκ ᾔδει περὶ τοῦ υἱοῦ. ῥητέον οὖν ὅτι παρὰ τῷ ποιητῇ οἱ θεοὶ σωματικῶς λαμβανόμενοι ἀνθρωποειδῶς ἐφίστανται, ἀθανασίᾳ μόνῃ διαφέροντες τῶν ἀνθρώπων, τοῖς δ' αὐτοῖς ἐνέχονται πάθεσιν.

τὸ Βριήπυος οὕτως ἐγένετο. ἦπυς ὡς γῆρυς, μελίγηρυς, ἔπειτα γενικὴ βριήπυος, ἥτις εἰς εὐθεῖαν μετέστη, ὁ βριήπυος· οὐ γὰρ ἄηθες γενικὰς ἀναπέμπεσθαι εἰς εὐθείας, καὶ μάλιστα παρὰ τῷ ποιητῇ. διὸ καὶ προπαροξύνει αὐτὸ ἡ συνήθεια. ταῦτα ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ θ' τῆς καθόλου.

541. *οὕτως Ἀρίσταρχος, χωρὶς τοῦ ῑ. ἔνιοι δὲ Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα.

542. τὴν οἷ ὀρθοτονητέον· μεταλαμβάνεται γὰρ εἰς σύνθετον.

2. ὁμηλικίην σὺν τῷ ν̄] ὁμηλικίῃ σὺν τῷ ῑ Cobetus.
15. γύαλα Bekkerus] γυῖα
22. *οὐδέπω] οὐδέποτε
25. ἐνέχονται Cobetus] ἐρέχονται

543. ἑάφθη] Ἀρίσταρχος δασύνει, ἀπὸ τοῦ ἕπεσθαι· φησὶ γὰρ ὅτι ἐπηκολούθησεν αὐτῷ· καὶ δῆλον ὅτι παρὰ τὸ ἕπω ἥφθη ἢ εἵφθη ὤφειλεν εἶναι ὁ ἀόριστος, καὶ κατὰ διαίρεσιν ἐγίνετο ἑάφθη, ὡς τὸ ἥγη ἐάγη, ἥλη ἑάλη, ἥλω ἑάλω, τῆς δασείας ἐπὶ τὴν ἀρχὴν χωρούσης, ὡς ἔθος. ταῦτα ὁ Τρύφων ἀπεφαίνετο ὑπὲρ τοῦ Ἀριστάρχου, πιθανῶς πάνυ. ἡμεῖς δ' ἔχομεν περὶ τὸν σχηματισμόν τι ἐξαίρετον συμβεβηκὸς ἐπιστῆσαι πρὸς τὸ πρῶτον. ἡ ει δίφθογγος ἐν τοῖς παρῳχημένοις ἄρχουσα εἰ διαιροῖτο, εἰς δύο εε διαιρεῖται, εἷρτο ἕερτο ("ἀτὰρ ἠλέκτροισιν ἕερτο" Od. 15, 460)· εἷργνυ ἐέργνυ ("κατὰ συφεοῖσιν ἐέργνυ" Od. 10, 238). οὐκ ἄρα ἐκ τοῦ εἵφθη ἐγένετο ἡ διαίρεσις. δῶμεν δὲ ἀπὸ τοῦ η ἄρχεσθαι τὸ ἥφθη, ἐπεὶ ἀδιαφόρως τὰ ἀπὸ τοῦ ε ἀρχόμενα ῥήματα εἴωθε κλίνεσθαι καὶ διὰ τῆς ει διφθόγγου κατ' ἀρχὴν καὶ διὰ τοῦ η· ἀπὸ γοῦν τοῦ ἑλκῶ περισπωμένου εἵλκεον φήσας τὸν παρατατικὸν, διὰ τοῦ η τὸν ἀόριστον ἐξήνεγκεν ἐν τῷ "Λητὼ γὰρ ἥλκησε Διός" (Od. 11, 580). ἀλλ' οὐ θέλει πάλιν τὸ η τὸ κατ' ἀρχὴν τῶν παρῳχημένων εἰς ε καὶ α διαλύεσθαι, ὁπότε ὁ ἐνεστὼς ἄρχει ἀπὸ τοῦ ε· ἀπὸ μέντοι τοῦ α καὶ η, ὡς δῆλον ἐκ τῶν τοιούτων, ἥλη ἑάλη (ἀλῶ γὰρ τὸ θέμα· πρόδηλον κἀκ τῆς ἀλείς μετοχῆς), ἥγη ἐάγη. πῶς οὖν παρὰ τὸ ἕπω καὶ ἥφθη τὸ ἑάφθη δύναται διαιρεῖσθαι; διὸ ὁ Τυραννίων ἐκδέχεται ἀπὸ τοῦ ἅπτω, οὗ γίνεται ἀόριστος, φησὶν, ἥφθη, καὶ ποιητικῶς ἄφθη, προσόδῳ δὲ τοῦ ε ἑάφθη. ὅτι δὲ τὸ προσερχόμενον ε ταῖς δασυνομέναις λέξεσι μεταληπτικὸν γίνεται τῆς ἐκείνων δασύτητος, πρόδηλον κἀκ τοῦ ἕερσα ἕεδνα ἑήνδανε ἑώρων. οὕτως οὖν καὶ τὸ ἑάφθη ἔχει. σημαίνει δὲ τὸ οἱονεὶ συνήφθη αὐτῷ. ταῦτα μὲν ὁ Τυραννίων. εἰ δὲ ἠβούλετο καὶ διαίρεσιν παραλαμβάνειν ὁ ἀνὴρ, οὐδὲν ἦν τὸ κωλῦον.

546. *ἀπὸ] Ζηνόδοτος διὰ δὲ φλέβα.

548. ὅτι πᾶσαν ἀντὶ τοῦ ὅλην, καὶ ὅτι ἐπὶ τὴν πληγὴν πέπτωκε διὰ τὸ παραλελύσθαι τὴν νωτιαίαν φλέβα καὶ μηκέτι εἶναι τὸ ἀντέχον νεῦρον.

551. *περισταδόν] Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης διὰ τοῦ α παρασταδόν.

9. εἷρτο] ἧρτο
19. ἥγη addidit Bekkerus.
ἐάγη] ἧδον ἕαδον addit Lehrsius collato scholio 14, 340.
29. In marg. inter. ὅτι αὖ ὅλην
30. νωτιαίαν Bekkerus] νοτιέα

557. *οὐδέ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας] ὅτι πτῶσις ἤλλακται δοτικὴ ἀντὶ γενικῆς οὐδὲ αὐτοῦ τὸ ἔγχος.

563. *κυανοχαῖτα] ὅτι ἀντὶ τοῦ κυανοχαίτης.

564. *σκῶλος] ὅτι ἅπαξ ὁ σκῶλος.

*ἀκάνθης εἶδος ὁ σκῶλος, ἢ πυρωθεῖσα εὔτονος γίνεται. σκῶλον τὸν σκόλοπα· οἱ γὰρ ἄγροικοι ἀποξύνοντες τὰ ξύλα πυρακτοῦσι τὸ ἄκρον, ὅπως πιληθὲν εἴη στερρότερον· χρῶνται δὲ αὐτῷ ἀντὶ αἰχμῆς. ἐπεὶ οὖν καὶ τὸ δόρυ οὐ σφόδρα τὴν δύναμιν ἐνεργὸν εἶχεν, ἔμεινε, φησὶν, ἐπὶ τοσοῦτον διελθὸν ὅσον καὶ σκῶλος περονῆσαι δύναται.

569. *Ἄρης] ὁ πόλεμος κυρίως, δι' ὃν ἡ τρῶσις.

570. *ἐν ἄλλῳ ὁ δὲ σχόμενος.

575. *ὅτι πτῶσις ἤλλακται ἀντὶ τοῦ τοῦ δὲ σκότος ὄσσε.

577. Θρηϊκίῳ] μόνοι γὰρ ἐν βαρβάροις οἱ Θρᾷκες μεγίστοις ξίφεσι χρῶνται. ἢ οὖν ἀπὸ τοῦ ἐπικουρικοῦ τῶν Θρᾳκῶν εἶχεν λαβὼν, ἢ μετεπέμψατο ὡς καλλιστεῦον· οἱ δὲ τῇ καλουμένῃ ῥομφαίᾳ.

583. τόξου πῆχυν ἀνεῖλκεν] οἱ μὲν κατὰ Δωριέας τὴν νευρὰν, οἱ δὲ τὸ κέρας· οἱ δὲ τῷ πήχει τὸ τόξον εἶλκεν.

584. *ὁμαρτήτην] Ἀρίσταρχος ὁμαρτήδην ὡς τμήδην.

τὼ δ' ἄρ' ὁμαρτήτην] ὅτι ἐπὶ τοῦ Ἑλένου ὕστερον εἰπὼν ἀπ' αὐτοῦ ἤρξατο εἰπὼν "Πριαμίδης μὲν ἔπειτα," πρὸς τὸ δεύτερον.

586. Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στῆθος] ὅτι τὸ ἔπειτά ἐστι μετὰ ταῦτα, πρὸς τὸ "Φοῖνιξ μὲν πρώτιστα, αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας" (Il. 9, 168). οὐκ ἔστι νῦν ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ δή· ἅμα γὰρ ἔπεμψεν ὁ μὲν τὸν ὀϊστὸν, ὁ δὲ τὸ δόρυ.

588. πτυόφιν] πτύου. πτύον δέ ἐστιν ἐν ᾧ τὰ ἠλοημένα γεννήματα ἀναβάλλουσι χωρίζοντες τοῦ ἀχύρου. ὁ δὲ τύπος παραγωγή. τῇ φι παραγωγῇ ὁ ποιητὴς κατὰ τριῶν κέχρηται πτώσεων, ἐπὶ γενικῆς, δοτικῆς, αἰτιατικῆς. "ἢ ἐπὶ δεξιόφιν" (308)· ἔστι γὰρ ἢ ἐπὶ τὰ δεξιά. ἢ ἐπ' εὐθείας· Ἡσίοδος (O. 214) "ὁδὸς δ'

5. *ὁ σκῶλος] ἡ σκῶλος
7. *στερρότερον] στερεώτερον
8. *αὐτῷ] αὐτὸ
14. *μόνοι] μόνοις
15. *εἶχεν] ἔχειν
17. Δωριέας (δοριέας A)] *Δωριεῖς
21. εἰπὼν delet Friedlaenderus et addit ἁπαντῶν post πρὸς τὸ δεύτερον.
25. ὁ—ὁ Vill.] οἱ—οἱ
26. ἠλοημένα Bastius ad Greg. p. 905] ἠλωμένα
27. *παραγωγή] παράγωγος
28. κατὰ Vill.] μετὰ

ἑτέρηφι παρελθεῖν" ἔστι γὰρ ἑτέρα. ἐπὶ δὲ κλητικῆς Ἀλκμὰν ὁ μελοποιὸς οὕτως "Μῶσα Διὸς θύγατερ ὠρανίαφι λίγ' ἀείσομαι" ἔστι γὰρ οὐρανία.

πτυόφιν] τινὲς τὰ μὲν σιδηρᾶ πτύα, τὰ δὲ ξύλινα καὶ τρόπον χειρὸς ἔχοντα, οἷς καὶ τὴν γῆν μεταβάλλουσι, θρίνακάς φασι. παρὰ δὲ Ἀττικοῖς πτύα.

589. θρώσκωσιν κύαμοι] περιφερεῖς γὰρ ὄντες ῥᾷον τῶν πυρῶν ἀφάλλονται.

594. τὴν βάλεν ᾗ ῥ' ἔχε] οὕτως, ᾗ ῥ' ἔχε τόξον μετὰ τοῦ ι, αἱ Ἀριστάρχου· ἔστι γάρ, καθ' ὃ μέρος κατεῖχεν, ὡς ἐπὶ τοῦ "ᾗ ῥ' ἴδε γυμνωθέντα" (Il. 12, 389). τινὲς δὲ ἄνευ τοῦ ι γράφοντες ἐφ' ὅλης τῆς χειρὸς δέχονται τὸ λεγόμενον, τὴν κατέχουσαν τὸ τόξον χεῖρα.

599. *ἐϋστρόφῳ] Ἀρίσταρχος ἐϋστρεφεῖ, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐϋστρεφής.

608. *ἔσχεθε] γρ. ἔσχετο.

609. *Ζηνόδοτος μέγα δ' ἤλπετο νίκην.

610. ξίφος ἀργυρόηλον] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει χείρεσσι μάχαιραν. ἀγνοεῖ δὲ ὅτι Ὅμηρος τὴν παραξιφίδα μάχαιραν καλεῖ, τὸ δὲ πολεμιστήριον ξίφος.

613. *ἐφίκοντο] οὕτως Ἀρίσταρχος· ἄλλοι δὲ ἀφίκεσθον, Ἀριστοφάνης δὲ ἀφικέσθην.

617. οὕτως πέσον αἱ Ἀριστάρχου διὰ τοῦ ο, ὡς ἐκεῖ "ὣς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα ῥέον" (Il. 12, 159).

622. ἄλλης μὲν λώβης] τοῖς εἰς ἐμὲ ὑμῖν πεπραγμένοις ἄλλο μὲν οὐδὲν ἐνδεῖ τῶν αἰσχρῶν.

*τοῦτο ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωστέον· λείπει γὰρ τὸ ἐστέ ἢ τὸ ἐσμέν.

5. μεταβάλλουσι] *μεταβάλλουσι καὶ τοὺς ἀστάχυας ἀναρρίπτουσι
6. *πτύα] πτέα
7. *πυρῶν] πυλλῶν (sic)
9. In marg. inter. οὕτως Ἀρίσταρχος ᾗ ῥ' ἔχε, καθ' ὃ μέρος κατεῖχε.
14. ἐϋστρεφής] ἐϋστρεφές
Versui proximo (600) adscriptum in marg. inter. ἔφερε τῷ Ἀγήνορι, quod, ut aliae multae huiusmodi annotationes breves, glossematis interlinearibus potius annumerandum quam scholiis.
22. ἀφικέσθην] *ἐφικέσθην ut Nauckius Aristoph. p. 36.
23. In marg. inter. οὕτω διὰ τοῦ σ̄ ὁ (sic) πέσον
25. ἄλλο Bekkerus] ἄλλῳ
27. ἐστέ] εἰστέον (sic). Porro in marg. inter. λ̂ ἔχουσ' τὸ πλῆρες εὐ^β (sic).

623. ὅτι πρὸς τὴν λώβην μόνην ἀπαντήσας ἐπήνεγκεν ἣν ἐμὲ λωβήσασθε.

ἡ μὲν συνήθεια πάλιν συνάπτει ἕως τοῦ κύνες· δύναται δὲ καθ' ἑαυτὸ λέγεσθαι μόνον τὸ κακαὶ κύνες, καὶ μᾶλλόν γε τὸν σχετλιασμὸν ἐμφαίνει.

626. οἵ μευ κουριδίην] πρὸς τὴν κουριδίαν, ὡς ἐκ παρθενίας αὐτὴν ἔσχεν ὁ Μενέλαος, καὶ οὐκ οἶδε τὰ περὶ τῆς Θησέως ἁρπαγῆς.

*καὶ κτήματα πάντα] ἐν ἄλλῳ καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ.

627. μὰψ οἴχεσθ' ἀνάγοντες] ἡ διπλῆ, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει μὰψ οἴχεσθον ἄγοντες. καὶ τὸ δυϊκὸν συγχεῖται ἐπὶ πολλῶν τασσόμενον· καὶ ἠγνόηκεν ὅτι ἀναγωγὴν καλεῖ τὸν ἐκ Πελοποννήσου εἰς Τροίαν πλοῦν.

φιλέεσθε παρ' αὐτῇ] διχῶς αἱ Ἀριστάρχου, καὶ διὰ τοῦ ε̄.

629. ἥρωας Ἀχαιούς] ὅτι σαφῶς πάντας τοὺς Ἕλληνας ἥρωας καλεῖ, πρὸς Ἴστρον λέγοντα μόνους τοὺς βασιλεῖς ἥρωας λέγεσθαι ὑφ' Ὁμήρου.

638. ὁ νοῦς· πᾶς τις, φησί, τῶν τερπνῶν βούλεται κορεσθῆναι ἢ τοῦ πολέμου, οἱ δὲ Τρῶες οὐχ οὕτως.

643. *πρὸς τὴν περὶ τοῦ Πυλαιμένους ζήτησιν.

649. *ὅτι πτῶσις ἤλλακται, χρόα ἀντὶ τοῦ χρωτός.

653. *κατ' αὖθι] βραχὺ διασταλτέον πρὸς τὸ σαφές.

657. ἐς δίφρον ἀνέσαντες] Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ πρὸς Ζηνόδοτον ἐς δίφρον ἀναθέντες.

*ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἴλιον·

658, 659. ἀχνύμενοι, μετὰ δέ σφι—ποινὴ δ' οὔτις παιδός] ἀθετοῦνται ἀμφότεροι, ὅτι πλανηθείς τις ἐκ τοῦ "ὅς ῥα πατρὶ φίλῳ ἕπετο" ἔταξεν αὐτούς, ἵνα καὶ ὁ πατὴρ τὸν υἱὸν ὀδύρηται. οὐ λέγει δὲ νῦν ἕπετο, ἀλλ' ὅτε τὸ πρῶτον ἐκ τῆς πατρίδος παρεγίνετο. διὸ καὶ πρόσκειται τὸ "ἐς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀφίκετο." εἰ δὲ μένοιεν οἱ στίχοι οὗτοι, νοητέον ὁμωνυμίαν εἶναι.

ζητεῖται πῶς ἀνωτέρω (Il. 5, 576) ἀνῃρημένος ὑπὸ Μενελάου ὁ Πυλαιμένης τὰ νῦν δύναται ἀκολουθεῖν τῷ παιδὶ καὶ κλαίειν. ἔστι

5. Post hoc scholion legitur lemma (v. 625) ξεινίου ὅς τε ποτ' ὔμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπήν, sed scholion ipsum excidit.

6. πρὸς Bekk.] ὅτι πρὸς ὡς] ὅτι Friedlaenderus.

13. παρ'] περ. Duplex fuit scriptura, παρ' vel περ.

19. περὶ τοῦ Πυλαιμένους] V. ad vol. I p. I, 7. 133, II. 184, 2.

δὲ λέγειν ὅτι δύο Πυλαιμένεις Παφλαγόνων ἡγεμόνας συνίστησιν ὁ ποιητής, ὡς Αἴαντας δύο καὶ Εὐρυβάτας δύο κήρυκας, τὸν μὲν Ἀγαμέμνονος, τὸν δὲ Ὀδυσσέως. ἔνιοι δὲ πιθανῶς μεταγράφουσι "μετὰ δ' οὔ σφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων."

659. ποινὴ δ' οὔ τις παιδὸς ἐγίνετο τεθνηῶτος] ἐπεὶ οὐχ ὁ πατὴρ τιμωρεῖ αὐτῷ, ἀλλ' ὁ Ἀλέξανδρος χαλεπήνας ὑπὲρ τοῦ ἀνῃρημένου Εὐχήνορα τὸν Κορίνθιον ἀναιρεῖ.

663. ὅτι δισσὰς εἱμαρμένας ὑποτίθεται τοῦ Εὐχήνορος, καθάπερ καὶ ἐπ' Ἀχιλλέως (Il. 9, 411) "διχθαδίας κῆρας φερέμεν."

669. *θωήν] νῦν τὴν μέμψιν.

674. βραχὺ διασταλτέον, Διὶ φίλος· διὰ μέσου γάρ ἐστι τὸ οὐδέ τι ἤδη.

681. Αἴαντός τε νέες] ὅτι τοῦ Λοκροῦ λέγει Αἴαντος· οὗτος γὰρ πλησίον ἐνεώλκει τοῦ Πρωτεσιλάου. πρὸς τὰ περὶ τοῦ ναυστάθμου.

683. τεῖχος χθαμαλώτατον ἀντὶ τοῦ χθαμαλόν. ὡς "ἀκρότατον δ' ἄρ' ὀϊστός" (Il. 4, 139)· ἦν δὲ χθαμαλὸν διὰ τὸ ἀφῃρῆσθαι τῆς ἐπάλξεως ὑπὸ Σαρπηδόνος, ἢ ὡς πρὸς σύγκρισιν τοῦ πολυανδρίου, ὡς ἠπειγμένως ποιήσαντες οὐκ ἐξωμάλισαν αὐτό· διὸ καὶ ἡ ὑπέρβασις τοῖς βαρβάροις δυνατὴ γέγονεν.

684. ζαχρηεῖς] λίαν ἐπιβαροῦντες, παρὰ τὸ χραύειν.

685. Ἰάονες] οἱ ἐν Πελοποννήσῳ Φθιῶται οἱ ὑπὸ Ἀχιλλεῖ, Φθῖοι δὲ οἱ ὑπὸ Πρωτεσιλάῳ καὶ Φιλοκτήτῃ.

687. σπουδῇ ἐπαΐσσοντα] ὅτι τὸ σπουδῇ ἀντὶ τοῦ μόγις καὶ δυσέργως ἀπὸ τῶν νεῶν αὐτὸν ἀπεῖργον.

692. ὅτι ἐν ἄλλοις οὐ νοῶν Ζηνόδοτος ὅτι Μέγης Φυλέως ἐστί, γράφει "Φυλείδην τε Μέγην τε" (Il. 19, 239).

*οὕτως Μέγης, ἔξω τοῦ τε· οὗτος γάρ ἐστι Φυλείδης.

693. Φθίων ὡς Χίων, βαρυτόνως· καὶ γὰρ Φθῖοι ὡς Χῖοι· "Λοκροὶ καὶ Φθῖοι" (686).

694. ὅτι σαφῶς Ὀϊλεύς σὺν τῷ ō· πρόκειται γὰρ ἄρθρον, ὁ μὲν νόθος υἱός. πρὸς Ζηνόδοτον γράφοντα (Il. 12, 365) "ἀλλ' οὐκ Ἰλιάδη."

5. * οὐχ ὁ—ἀλλ'] om.
16. * ἦν] ἤτοι
* χθαμαλὸν] om.
23. Diple praefixa.
24. ἀπεῖργον Bekk.] ἀπείργων
27. οὗτος Cobetus] οὐ
32. Ἰλιάδη] ἰλιάδην

697. *ὅτι σὺν τῷ ο̄ Ὀϊλεύς.

702. *ἵστατ' ἀπ' Αἴαντος] Ζηνόδοτος χάζετ' ἀπ' Αἴαντος.

705. *χωρὶς τοῦ ν̄, ἀνεκηκίει, καὶ διὰ τοῦ ῑ.

707. ἱεμένω] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἱεμένους· τὸ γὰρ ἱεμένω ὀρθὴν καὶ αἰτιατικὴν σημαίνει, καὶ ὅτι τέμει ἀντὶ τοῦ τέμνῃ.

τέμει δέ τε τέλσον ἀρούρης] τέλσον ὡς χέρσον· γέγονε δὲ κατὰ μεταβολήν, παρὰ τὸ τέλος, πλεονάσαντος τοῦ σ̄.

712. οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ μεγαλήτορι] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἀλλ' οὐκ Ἰλιάδῃ. ὁ δὲ Ὅμηρος σὺν τῷ ο̄ λέγει Ὀϊλιάδης.

713. *σφι] οὕτως Ἀρίσταρχος, χωρὶς τοῦ ¯, σφι· Ἀριστοφάνης δὲ σὺν τῷ ν̄.

724. *ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἴλιον.

725. *ὅτι ἐλλείπει ἡ πρός, πρὸς Ἕκτορα.

727. οὕνεκά τοι περὶ δῶκε] τὸ περί ἀντὶ τοῦ περισσῶς· τὸ δὲ δῶκε προπερισπαστέον.

*τοῦτο ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ἀναγνωστέον· λέγει δὲ ἐν ὑποκρίσει ἐρωτῶν.

731. ἐν ἄλλῳ καὶ οὗτος "ἄλλῳ δ' ὀρχηστὺν, ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδήν."

733. *πολλοί] Ἀριστοφάνης πολλόν.

734. περισπαστέον τὸ πολεῖς ὡς ταχεῖς, ὁμοίως τῷ "πολεῖς ὀλέσαντ' αἰζηούς" (Il. 15, 66). τοῦτο δέ φημι, ἐπεί τινες βούλονται ἕνεκα ἐμφάσεως μείζονος βαρυτόνως ἀναγινώσκειν, οἷς μάχεται καὶ ἡ ὀρθογραφία ἡ κατ' Ἴωνας. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι κατὰ συναλοιφὴν ἐκληπτέον, ἵνα διαιρῆται, μάλιστα δέ κε αὐτός.

736. πάντη γάρ σε περὶ στέφανος] ὅτι στέφανον ἡρωϊκὸν πρόσωπον ὠνόμακε διὰ τῶν γενομένων αὐτῶν· οὔτε γὰρ οἱ τῆς Πηνελόπης μνηστῆρες οὔθ' οἱ Φαίακες οὔθ' οἱ ἐπὶ τῶν θυσιῶν ἐστέφοντο. ἀλλ' ἴσως ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν ἐμπλοκὴν στεφάνης διὰ τὸ κυκλοτερὲς εἴρηται.

3. ἀνεκηκίει] Hoc ineptum est. Duplex notatur scriptura, altera ἀνακηκίει, altera ἀνεκήκιεν. In textu codicis est ἀνε̄κηκίει.

4. ϊεμένω et ϊεμενους sine spiritu in A.

18. Hoc scholion manus rec. legitur in ima pagina.

25. κε Lehrsius] καί. In textu δέ κ' αὐτός.

27. διὰ] οὐδέποτε δὲ χρωμένους εἰσήγαγε διὰ Lehrsius.

740. *ὅτι ἀρίστους τοὺς ἀριστέας, πρὸς τὸ "οὕνεκ' ἄριστος ἔην" (Il. 2, 580).

745. μὴ τὸ χθιζόν] ὅτι μεταφορικῶς χθιζὸν χρεῖος τῷ ἴσῳ σταθμῷ ἀποκαταστήσωσι, τουτέστι μὴ ὃ ἡμεῖς ἐλάβομεν χθὲς νικῶντες, σήμερον εἰσπράξωσιν.

ἄλλως. μή πως τὴν χθεσινὴν ἧτταν ἀποδώσουσιν ἡμῖν οἱ Ἕλληνες, ὥσπερ σταθμῷ δεδανεικότες. μηδέπω γὰρ νομισμάτων ὑπαρχόντων σταθμῷ ἐδάνειζον οἱ ἀρχαῖοι χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ τὰ παραπλήσια.

752. *εἰς τὸ καταπονούμενον μέρος.

754. ὅτι νιφόεντα τὰ ὄρη. καὶ Ὄλυμπος τοιγαροῦν ὄρος· νιφόεις γὰρ λέγεται (Il. 18, 615).

759. Ὑρτάκου ὡς θυλάκου· τὰ γὰρ εἰς κος λήγοντα τρισύλλαβα, τὴν πρώτην συλλαβὴν εἰς ἀμετάβολον καταλήγουσαν ἔχοντα, προπαροξύνεται, Λάμψακος Ῥύνδακος· "Ῥύνδακον ἀμφὶ βαθύσχοινον." οὕτως οὖν καὶ Ὕρτακος.

761. τοὺς δ' εὗρ' οὐκέτι πάμπαν] ὅτι συλληπτικῶς ἐπὶ τῶν τετρωμένων καὶ τῶν ἀπολωλότων· οὐ πάμπαν μὲν γὰρ ἀπήμονες οἱ τραυματίαι, οὐκ ἀνόλεθροι δὲ οἱ τετελευτηκότες.

764. βεβλημένοι οὐτάμενοί τε] ἀντὶ τοῦ οἱ μὲν ἀπὸ μήκους βεβλημένοι δόρατι ἢ ἰῷ, οἱ δὲ ἐκ τοῦ ἐγγὺς τετρωμένοι ξίφει ἤ τινι τοιούτῳ.

*ὅτι πάλιν συλληπτικῶς· οἱ μὲν γὰρ ἐβέβληντο, οἱ δὲ οὐτάμενοι ἦσαν.

765. *ὅτι τοῦ ναυστάθμου τὰ ἀριστερὰ λέγει.

772. ἠθικῶς ὁ τοί ἐνταῦθα· οὐ γὰρ παρέλκει, ἀλλὰ ἔχει χώραν κυριωτάτην, ἐπεὶ καὶ τὸ ὅλον δι' Ἀλέξανδρον πράττεται.

κατ' ἄκρης] ἕως τῆς ἀκροπόλεως· τινὲς δὲ κρῆς μονοσυλλάβως, ἐπεὶ καὶ κρῆθέν φησιν.

*κατὰ κρατός.

773. *ὅτι θηλυκῶς ἡ Ἴλιος, καὶ τὸ τοί παρέλκει· οὐ γὰρ αὐτῷ μόνῳ ἦν ὄλεθρος, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις.

*νῦν σοι ζήσεται αἰπὺς ὄλεθρος.

777. *ὅτι τὸ μέλλω ἀντὶ τοῦ ἔοικεν.

1. πρὸς — ἔην] Haec aliena esse monet Friedlaenderus.

27. *πράττεται] πράττει

33. ζήσεται] ζώσεται

782. ὅτι συλληπτικῶς τὸ τῷ ἑτέρῳ συμβεβηκὸς ἐπ' ἀμφοτέρων τέταχεν· οὐ γὰρ ἀμφότεροι ἐτύπησαν, ἀλλ' ὁ μὲν Ἕλενος ἐβλήθη, ὁ δὲ Δηΐφοβος ἐτύπη.

785. *οὕτως Ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ μ ε μ α ῶ τ ε ς.

786. *ἀλκῆς] ἀντὶ τοῦ ἀλεξήσεως καὶ βοηθείας.

787. πὰρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐσσύμενον πολεμίζειν] τὸ ἑξῆς, ο ὐ κ ἔ σ τ ι π ο λ ε μ ί ζ ε ι ν· τὸ δὲ ἐ σ σ ύ μ ε ν ο ν διὰ μέσου. οὕτως οὖν διορθωτέον διαστολῇ ἑκατέρωθεν.

791. Ὀ ρ θ α ῖ ο ν ὡς Ἀλκαῖον, ἐπεί, φησί, τὰ διὰ τοῦ αιος τρισύλλαβα, ἔχοντα τὴν πρώτην συλλαβὴν εἰς σύμφωνον καταλήγουσαν, προπερισπᾶσθαι θέλει, χερσαῖος ὀρφναῖος ἑρσαῖος ἀρχαῖος Ἀρναῖος Τρικκαῖος Ἑρμαῖος· ὅθεν τὸ Ἑρμαῖον κάρα παρὰ Σοφοκλεῖ. τὸ δὲ "ὅθι θ' Ἕρμαιος λόφος ἐστίν" (Od. 16, 471) ὡς εἰς ἰδιότητα. καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ κυρίου πρὸς ἀντιδιαστολὴν διάφορον τόνον ἀνεδέξατο, ὡς Ἀθηναῖος καὶ Ἀθήναιος, ἀγοραῖος καὶ ἀγόραιος. οὕτως οὖν καὶ Ὀρθαῖος προπερισπωμένως ἀναγνωστέον· οὐδεμία γὰρ ἀντιδιαστολὴ ἐπὶ τοῦ ὀνόματος κεχώρηκεν.

793. ὅτι ἀ μ ο ι β ο ὶ οἱ διαδεξάμενοι τοὺς ἔμπροσθεν παραγενομένους ἐπικούρους, ἤτοι οἱ ἐξ ἀμοιβῆς καὶ ἐναλλάξεως παραγεγονότες συμμαχῆσαι τοῖς Τρωσὶν ἀντὶ τῶν πρότερον συνεργούντων αὐτοῖς πολιτῶν· διὰ γὰρ τὸ ἐπὶ δέκα ἔτη τὸν πόλεμον ἀνύεσθαι οἱ πρῶτοι, κεκμηκότες κατὰ μάχην, ἰσαρίθμων αὐτοῖς ἄλλων ἀποστελλομένων ἀπεπέμποντο, ὡς εἰκός. ἐξ ἀμοιβῆς ἀμύνοντες. ἢ οἱ ἀμοιβὴν ἀποδιδόντες τῷ Πριάμῳ διὰ τὸ καὶ αὐτὸν συμμαχῆσαι Φρυξίν (Il. 3, 188). ἐπιφέρει γὰρ "ἠοῖ τῇ προτέρᾳ·" λέγει γὰρ ἐν τῷ καταλόγῳ "Φόρκυς δ' αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδής" (Il. 2, 861). οἷον ἀμοιβοί πεζοί· διὰ γὰρ τῆς ἀμοιβῆς τῶν ποδῶν γίνεται ἡ τῶν πεζῶν ἔφοδος.

797. *οὕτως μετὰ τοῦ συνδέσμου, θ ε σ π ε σ ί ῳ δ' ὁ μ ά δ ῳ.

4. δὲ μεμαῶτες] δ' ἐμμεμαῶτες Cobetus. Nam quod nunc in textu legatur δ' ἐμμεμαῶτες male legi pro δὲ μεμαῶτες, quae Aristarchi sit scriptura.

12. Ἑρμαῖον κάρα παρὰ Σοφοκλεῖ] Apud Sophoclem Phil. 1459 Ἑρμαῖον ὄρος legitur. Sed fortasse alium locum in mente habuit scholiasta, ubi Ἑρμαῖον κάρα pro Ἑρμῆς dictum erat, ut monet Lehrsius.

13. θ' Cobetus] δ'

27. *οἷον] οἷοι

*πεζοί] om.

28. *ἡ] om.

799. διασταλτέον βραχὺ φαληριόωντα καὶ ἄλλα· στικτέον δὲ αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα.

803. πρὸ ἕθεν] ὁμοίως τῷ ἀπὸ ἕθεν (Il. 6, 62) ἀναγνωστέον κατ' ὀρθὴν τάσιν. προείρηται δὲ περὶ τῆς ἀντωνυμίας.

808. ὅτι Ζηνόδοτος ὑποτάσσει "λίην γάρ σφι πᾶσιν ἐκέκριτο θάρσεϊ πολλῷ." τοῦτο δὲ ἐπὶ τῶν προκειμένων δηλοῦται. καὶ ὁ Ἀρίσταρχος περὶ τοῦ στίχου οὕτως λέγει ὅτι ἐν τοῖς Ζηνοδοτείοις ἐφέρετο.

809. βιβάσθων] Τυραννίων περισπᾷ, οὐχ ὑγιῶς· ὁ γὰρ χαρακτὴρ βαρεῖαν τάσιν ἀπαιτεῖ, εἴτε ἀπὸ τοῦ βιβῶ βιβάθω γενομένου τοῦ ῥήματος, περιπλεονάσαντος τοῦ σ̄, ὥς φησι Φιλόξενος, εἴτε ἀπὸ ὀνόματος τοῦ βιβαστός βιβάσθων ὡς ἀϊστός ἀΐσθων· γίνεται γάρ τινα ἀπὸ τῶν εἰς τος κατὰ μεταβολὴν τοῦ τέλους εἰς θω βαρύτονον ῥήματα, ἐγερτός ἐγέρθω, ἐρεκτός ἐρέχθω, ἀϊστός ἀΐσθων· οὕτως καὶ παρὰ τὸ βιβαστός βιβάσθων. παραιτητέον δὲ καὶ τοὺς ὀξύνοντας ὡς δεύτερον ἀόριστον.

810. *Ἀρίσταρχος αὔτως· ἄλλοι δὲ οὕτως.

820. *ὅτι ἐλλείπει ἡ διά, διὰ πεδίου.

824. βουγάϊε] τὴν γῆν ἐργαζόμενε βοῦ, διὰ τὸ δυσκίνητον καὶ μὴ δρομικόν, ὡς Ἀχιλλεύς, καὶ μέγα τοῦ σώματος. ἢ ἐπὶ τῇ ἀσπίδι γαίων, ὅ ἐστι γαυριῶν. οἱ δὲ βουκάϊε, ὅ ἐστιν ἀγροῖκε βοῦ. Νίκανδρος δέ φησιν ὅτι Δουλιχιῶται καὶ Σάμιοι τοὺς ἐσθίοντας τὸ γάλα, μηδὲν δὲ ἰσχύοντας, βουγαΐους καλοῦσιν.

Ζηνόδοτος βουγήϊε διὰ τοῦ η̄· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ᾱ, τάχα ἐπεὶ γαίων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁ ποιητὴς λέγει.

830. * σημείωσαι τὸν χρόα.

832. *ἐπί] ἐν ἄλλῳ παρὰ νηυσίν.

Παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσῳδίας Ἡρωδιανοῦ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ στιγμῆς.

5. Ζηνόδοτος Bekkerus] σύνοδος

11. περιπλεονάσαντος] Compositum alibi non lectum.

26. σημείωσαι] ση

ΕΙΣ ΤΗΝ Ξ.

1. Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχή] σφόδρα συνετῶς εἰσάγεται ὁ Νέστωρ μὴ νικώμενος ὑπὸ μέθης τὸν λογισμόν. δηλοῖ δὲ ὡς οὐδὲ ἡ χρεία τῶν ἡδέων κατὰ τὴν δίαιταν τοῖς σπουδαίοις ἐμποδὼν πρὸς ἐπίσκεψιν γίνεται. ἐζήτηται δὲ πῶς ὁ Νέστωρ ἐπὶ τοσοῦτον πίνει χρόνον, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων τῆς Λ. καὶ ῥητέον ὅτι οὐ τοσοῦτον χρόνον ἔπινεν, ἀλλ' Ὅμηρος κατὰ παρέκβασιν ἀπαγγείλας τὰς πράξεις, βουληθείς τε ἐπὶ τὸν Νέστορα μεταβῆναι, πάλιν ἀπὸ ταύτης τῆς πράξεως ἤρξατο ἀφ' ἧσπερ αὐτὸν καὶ κατέλιπε ποιοῦντα.

στικτέον κατὰ τὸ τέλος τοῦ στίχου· ὁ γὰρ λόγος, Νέστορα δὲ καίπερ πίνοντα ὅμως οὐκ ἔλαθεν ἡ βοή· πρὸς ἄλλοις γὰρ ἡ τοῦ πίνοντος ψυχή. ἀπρεπὲς δέ τινες οἰηθέντες εἶναι καὶ οὐ κατὰ πρεσβύτην τὸ πίνειν, ἐπὶ τὸ ἰαχή στίξαντες τὰ ἑξῆς συνάπτουσι, πίνοντά περ ἔμπης ἀλλ' Ἀσκληπιάδην. πρὸς δὲ τῷ μὴ εἶναι Ὁμηρικὸν τὸ ὑπερβατὸν, καὶ τὸ περὶ τοῦ Μαχάονος ἄτοπον, περὶ οὗ καὶ τὴν ἀρχὴν ἐζητεῖτο εἰ δεόντως τετρωμένος οἶνον προσεφέρετο. βελτίων οὖν ἡ συνήθης ἀνάγνωσις.

σημαίνει καὶ τὸ ἐκ προαιρέσεως μαθόντα παραπέμψασθαι, ὡς τὸ "καὶ τότ' ἐγὼ Κίρκης λαθόμην" ἐν Ὀδυσσείᾳ (12, 226).

3. τὸ ἔσται τοῦ γενήσεται διαφέρει· τὸ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ ὑπάρχοντος, ὡς "ἔσται γέρων ὅδε," τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ μὴ ὄντος, ὡς τὸ "γενήσεται παῖς."

5. πῖνε] ἀντὶ τοῦ πῖθι, ὡς τὸ "διεφαίνετο χῶρος πιπτόντων" (Il. 10, 199) ἀντὶ τοῦ πεσόντων.

7. βρότον] ὅτι οὐ πᾶν αἷμα βρότος, ἀλλὰ τὸ ἀπὸ βροτοῦ πεφονευμένου. τὴν δὲ πρόθεσιν ἀναστρεπτέον· τὸ γὰρ ἑξῆς ἐστὶν ἀπολούσῃ.

8. ὅτι τὸ τάχα ἀντὶ τοῦ ταχέως, καὶ ὅτι περιωπὴ τόπος ἐξ οὗ περιόψεταί τις πάντα. καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα (Il. 10, 11) νοητέον προεληλυθέναι ἐπί τινα τοιοῦτον τόπον, ἵνα ἴδῃ τὰ τῶν Τρώων πυρά.

2. σφόδρα] * Πορφυρίου. σφόδρα
6. * χρόνον] om.
8. * τε] δὲ
15. τῷ Bekkerus] τὸ
22. * ὅδε] ὧδε
* τοῦ] om.
* ὡς τὸ] om.
25. * ἀντὶ] ἀλλ' ἀντὶ

11. ὁ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἑοῖο] πιθανῶς ὁ νέος εἰσῆκται κεχρημένος τῇ χρυσῇ ἀσπίδι· προείρηκε γὰρ περὶ αὐτῆς ὁ ποιητὴς, ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον, ὄφρα λάβοιμεν ἀσπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει, πᾶσαν χρυσείην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτήν" (Il. 8, 191).

13. ὅτι οὐ κατὰ τὸ ἀκριβὲς ἐκτὸς τῆς κλισίας ἔστη, ἀλλ' ἐπὶ τὴν περιωπὴν προῆλθεν.

15. ἐρέριπτο] ἔστι ῥῆμα ἐρίπτω, σημαῖνον τὸ πίπτω· "ἤριπε δ' ὡς ὅτε τις δρῦς ἢ ἀχερωΐς" (Il. 13, 389). σημαίνει δὲ καὶ τὸ καταβάλλω· "ῥεῖ' ὄχθας βαθείας ποσσὶν ἐρίπτων" (Il. 15, 356) ἀντὶ τοῦ καταρίπτων καὶ καταβάλλων. οὗ γίνεται παθητικὸν ἐρίπτομαι ἀντὶ τοῦ καταβάλλομαι, καὶ ἤριμμαι παρακείμενος, καὶ ἠρίμμην ὑπερσυντέλικος, ἤριψο ἤριπτο, καὶ Ἀττικὸς διπλασιασμὸς ἐρήριπτο, καὶ κατὰ συστολὴν ἐρέριπτο.

16. *πορφύρῃ] ἐν τῇ Ζηνοδότου πορφύρει διὰ τῆς ει.

ὡς δ' ὅτε πορφύρῃ] ὅτι πορφύρῃ μελανίζῃ. εἴωθε δὲ, ὅταν ἀρχὴν λαμβάνῃ κινήματος ἡ θάλασσα, μελανίζειν· διὸ μεταφέρει ἐπὶ τοὺς κατὰ ψυχὴν μεριμνῶντας καὶ ταρασσομένους. καὶ ὅτι κωφῷ λέγει τῷ ἀφώνῳ καὶ μηδέπω καχλάζοντι καὶ ἀποτελοῦντι ἠχήν· μηδέπω γὰρ ἀνέμου εὐκρινοῦς ὄντος τὸ κῦμα ἠρεμεῖ.

18. *οὕτως οὐδ' ἄρα τε, διὰ τοῦ τε, αἱ Ἀριστάρχου.

20. δαϊζόμενος κατὰ θυμόν] διχῇ μεριζόμενος τῷ σκέμματι τὸν λογισμὸν, τουτέστιν ἐπὶ πολλὰ τὸν λογισμὸν μεταφέρων καὶ διασκοπούμενος.

21. διχθάδι'] τὸ πλῆρές ἐστι διχθάδια, ὥσπερ καὶ Ἀρίσταρχος βούλεται. διὸ τὴν χθα συλλαβὴν ὀξυτονητέον. παραιτητέον δὲ τοὺς βουλομένους εἶναι "διχθαδίῃ μεθ' ὅμιλον" καὶ τὴν δι συλλαβὴν ὀξύνοντας.

25. λάκε] ὅτι οἱ μὲν ἠλλάχθαι τὸν χρόνον, οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ ἔληκε, ἐνδείᾳ τοῦ ε ("ὡς ἄνωρον κραδίην ἔχεις" Il. 21, 441) καὶ Ἰωνικῇ

8. ἐρίπτω — ἐρίπτων — ἐρίπτομαι] Recta scriptura est ἐρείπω.
16. μελανίζῃ Vill.] μελανίζει
27. διχθαδίῃ] διχθαδίην ἢ
δι] δὴ
29. ὅτι addidit Vill. In marg. inter. ο ἔνᾱχρ (uno ductu) σῆ β λε (i. e. βούλεται] δὲ νῦν ἀντὶ τοῦ ἐλελήκει
ἔληκε] ἴληκε
30. ὡς ἄνωρον κραδίην ἔχεις] Haec aliena, ut monet Friedl.

συστολῇ τοῦ η εἰς α λάκε. ὠνοματοπεποίηται δέ. ὅθεν καὶ ἡ λακίς.

28. *ὅτι συλληπτικῶς εἴρηκε βεβλήατο καὶ ἐπὶ τῶν οὐτασμένων.

32. προπαροξυτονητέον τὸ πρύμνῃσιν· Κράτης μέντοι προπερισπᾷ, ἀκούων ἐπὶ ταῖς ἐσχάταις, πλανηθεὶς ἐκ τοῦ "τὰς γὰρ πρώτας πεδίονδε εἴρυσαν." ἀγνοεῖ δὲ ὅτι ὁ ποιητὴς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ πρυμνὸν οὐ τίθησιν ἐπὶ διεστῶτος σώματος, ἀλλ' ἐπὶ ἡνωμένου· "πρυμνὸν ὑπὲρ θέναρος" (Il. 5, 339)· "τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε" (ib. 292)· "πρυμνὴν ἐκτάμνοντες" (Il. 12, 149).

35. προκρόσσας ἔρυσαν] οτι προκρόσσας τὰς κλιμακηδὸν νενεωλκημένας ἑτέρας πρὸ ἑτέρων, ὥστε θεατροειδὲς φαίνεσθαι τὸ νεώλκιον· κρόσσαι γὰρ αἱ κλίμακες.

36. *μακρόν] διχῶς αἱ Ἀριστάρχου, μακρόν καὶ πολλόν. Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης πολλόν.

ὅσσον συνεέργαθον ἄκραι] ὅσον ἦν διάστημα, ὅσον συνέκλειον καὶ συνεδέσμουν αἱ τοῦ Ἑλλησπόντου ἄκραι, τὸ Ῥοίτειον καὶ τὸ Σίγειον.

37. ὀψείοντες] τὸ ὀψείοντες ὁμοίως τῷ "οἱ δὲ κακκείοντες" (Il. 1, 606). ἡ δὲ παραγωγὴ αὕτη ἡ διὰ τοῦ ειω γίνεται ἀπὸ ἐνεστώτων καὶ μελλόντων, ὀκνῶ ὀκνείω, ῥιγείω θαλπείω πολεμησείω βρωσείω. κλίνεται δὲ ἕως παρατατικοῦ, ἀπὸ δὲ παρακειμένου οὐκέτι· ἔνθεν καὶ τοῦ "Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή" (ib. 5) τοὺς ἑξῆς χρόνους οὐκ οἴδαμεν. ἔχει δὲ δηλούμενον τὰ τοιαῦτα τῶν ῥημάτων τοιοῦτον, ὡς αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἐπιθυμητικῶς ἔχειν, καὶ τὸ κακκείοντες κοιμητικῶς ἔχειν. οὕτως οὖν καὶ τὸ ὀψείοντες ὀπτικῶς ἔχοντες.

ὀψείοντες] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ὀψαΐοντες. εἴτε δὲ μετὰ πολὺν χρόνον πορευόμενοι ἤθελεν ἀκούειν, εἴτε μετὰ πολὺν χρόνον ἀκούοντες, ψεῦδος· εὐθέως γὰρ ἀκούσαντες ὥρμησαν. καὶ τὸ ὀψά ἀνελλήνιστον. οὕτω γὰρ εἴωθε λέγειν, "ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε" (Il. 7, 399). ἔστι δὲ τὸ ὀψείοντες ὀπτικῶς ἔχοντες.

ὀψείοντες] Ἀρίσταρχός φησι Ζηνόδοτον γράφειν ὀψαΐοντες. ὁ δ' ἐπιθέτης Πτολεμαῖος τῷ ρ' οἴγ' οὐ ψαύοντες· καὶ λόγον φησὶν ἔχειν τὴν γραφήν.

38. ἔγχει ἐρειδόμενοι] ὅτι οὐχ ἑνὶ πάντες ἐρειδόμενοι, καὶ ὅτι

1. τοῦ η] τοῦ ϊ
3. καὶ ἐπὶ Lehrsius] καὶ om. Conf. schol. v. 63 et 128.
11. πρὸ Lehrsius] πρὸς
16. *Ῥοίτειον καὶ τὸ Σίγειον] ῥύτιον καὶ τὸ σίγιον

ἀθρόοι ἐπὶ τῶν τριῶν· ἀρχὴ γάρ ἐστι πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ τὰ τρία.

κίον ἀθρόοι] Ἀρίσταρχος δασύνει, φάσκων ὅτι ἀρχὴ πλήθους ὁ τρεῖς ἀριθμός· εἰσὶ δὲ οἳ ἐψίλωσαν. ἄμεινον δὲ πείθεσθαι τῷ Ἀριστάρχῳ.

40. *πτῆξε δὲ θυμόν] οὕτως διὰ τοῦ τ̄ αἱ Ἀριστάρχου, πτῆξεν, εἰς πτοίαν ἤγαγεν· οὕτως καὶ Ἀριστοφάνης. ὁ δὲ Σιδώνιος πῆξε, ἐν οἵῳ τρόπῳ καὶ ἐν τῷ βίῳ φαμὲν πεπηγέναι τινὰ τῷ φόβῳ. παρὰ δὲ Ζηνοδότῳ ἐγέγραπτο ἑταίρων ἀντὶ τοῦ Ἀχαιῶν.*

ἀθετεῖται ὅτι καὶ ἐκ τῶν προειρημένων νοοῦμεν ὅτι Νέστωρ ἐστὶν ὁ γεραιός. καὶ τὸ πτῆξε ἄκυρον· ἐπὶ γὰρ τῶν ἀπολελυμένων τῇ ἀγωνίᾳ καὶ τῷ τῆς ψυχῆς παλμῷ ἁρμόζει.

44. * *δείδω] ἐν τῇ Ἀριστοφάνους δείδια.*

45. * *ὥς] Ἀριστοφάνης ὅς ποτε διὰ τοῦ ο̄ γράφει.*

ὥς ποτ᾽ ἐπηπείλησεν] ὅτι ταῦτα ἀναφέρεται ἐπ᾽ ἐκεῖνα "ἔλπομαι εὐχόμενος Διί" (Il. 8, 526) *καὶ "μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηΐοιο γενέσθω, ὡς πυρὶ νῆας"* (ib. 181). *ἐξάκουστα δὲ ἐγίνετο παρὰ τοῖς πολεμίοις, ὡς καὶ τὰ περὶ Ὀθρυονέα* (Il. 13. 364).

48. * *κεῖνος τώς] ἐν ἄλλῳ κεῖνός γ᾽ ὥς.*

ἄμεινον, ὡς καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης φησί, τὸ τὼς εἶναι ὁμοίως τῷ "τὼς δέ σ᾽ ἀπεχθήρω" (Il. 3, 415).

54. * *παρατεκτήναιτο] ἡ παρά περιττή.*

58. * *γνοίης] Ἀριστοφάνης χωρὶς τοῦ σ̄ γνοίη.*

νωλεμές] ὅτι Ὁμηρικὸν τὸ ἔθος ὥστε ἔξωθεν τὸ τίς προσλαμβάνειν ἀντὶ τοῦ γνοίη τις ἄν. εἴωθε γὰρ καὶ μὴ ὑποκειμένου προσώπου πρὸς ὃ γίνεται ὁ λόγος, οὕτως χρῆσθαι· "οὐδέ κε φαίης" (Il. 3, 392) *ἀντὶ τοῦ φαίη τις ἄν.*

60. *ἐπιμίξ] Ἀρίσταρχος ὡς κουρίξ· καὶ εἴπομεν ὅτι τὰ εἰς ῑξ̄ ἐπιρρήματα ὀξύνεται, σημειωσάμενοι τὸ πέριξ βαρυνόμενον.*

62. *εἴ τι νόος ῥέξει] ἄλλοι νόος γ᾽ ἔρξει. τινὲς δὲ γράφουσι νόος δ᾽ ἔρξει.*

6. Hoc et proximum scholion ordine inverso in A.

11. *τῇ ἀγωνίᾳ καὶ τῷ — παλμῷ* Heynius] *τῆς ἀγωνίας καὶ τοῦ — παλμοῦ*

19. *γ᾽ ὥς] γε*

20. *ὁ* addidit Bekkerus.

24. *νωλεμές*] Obelus praefixus, recte in textu diple.

30. *ἄλλοι—ἔρξει*] Verba haec in marg. inter. scripta recte hic inseruit Vill., ut docet *δέ* particula.

63. *βεβλημένον] ὅτι πάλιν συλληπτικῶς· οὐ γὰρ πάντες ἐβέβληντο.

67. διήλλαττον αἱ Ἀριστάρχου, οἷς ἔπι καὶ ᾗ ἔπι. οἷς ἔπι, τῇ τάφρῳ καὶ τῷ τείχει.

69. *μέλλει] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἔοικεν.

72. οὕτως αἱ Ἀριστάρχου ὅτε διὰ τοῦ ε̄, καὶ ἔστιν ἀκόλουθον τῷ "ᾔδεα γὰρ ὅτε πρόφρων" τὸ "οἶδα δὲ νῦν ὅτε."

73. κυδάνει] βαρυτονητέον ὁμοίως τῷ "οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον" (Il. 9, 554).

75. ἡ ὑποστιγμὴ ἀμφίβολος· ἤτοι γὰρ ἐπὶ τὸ εἰρύαται ἢ ἐπὶ τὸ θαλάσσης· καὶ ἀμφότεραι λόγον ἔχουσι. μᾶλλον δὲ κατὰ τὸ τέλος τοῦ στίχου· οὐ γὰρ ἐγγὺς τῆς θαλάσσης, ἀλλ' εἰς αὐτὴν τὴν θάλασσαν ἑλκύσαι συμβουλεύει. ἐζήτηται δὲ πῶς ὁ Ἀγαμέμνων οὕτως ἀστρατήγως φυγεῖν προστάσσει τοῖς Ἕλλησι λέγων νῆες ὅσαι πρῶται. ῥητέον οὖν ὅτι ὁ Ἀγαμέμνων γινώσκων αὐτοὺς μὴ φευξομένους διὰ τὴν οἰκείαν ἀρετήν, καὶ ὅτι οὐδὲ λαθεῖν ἠδύναντο τοὺς πολεμίους, ἐπιτρέπει αὐτοῖς φεύγειν, ἵνα μὴ δόξῃ παρὰ δύναμιν κατέχων αὐτοὺς ἕνεκεν τοῦ καθ' ἑαυτὸν χρησίμου αἴτιος γενέσθαι τοῦ πάντας ἀπολέσθαι, τοὐναντίον δὲ εὔνοιαν ἑαυτῷ πορίσηται διὰ τὸ πᾶν ὁτιοῦν αἱρεῖσθαι ποιεῖν καὶ ὑπομένειν καὶ τὴν ἐκ τῆς φυγῆς ἀδοξίαν ἕνεκεν τῆς ἐκείνων σωτηρίας.

78. νὺξ ἀβρότη] ὅτι ἤτοι κατὰ παράλειψιν τοῦ μ̄ ἀντὶ τοῦ ἀμβρότη, οἷον ἀθάνατος· ἢ ἀβρότη, καθ' ἣν βροτοὶ οὐ φοιτῶσιν.

ἢν καὶ τῇ] ἐὰν ὅλως καὶ δι' αὐτῆς.

81. *ἠὲ ἁλώῃ] ἐλλείπει τὸ ἢ μείνας ἁλώῃ.

84. οὐλόμενε] ὅτι τινὲς ἀποδεδώκασιν οὐλόμενε δεινέ· οὐ γὰρ ἂν λέγοι τῷ Ἀγαμέμνονι ὁ Ὀδυσσεὺς ὀλέθρου ἄξιε. οὐ δυσωπητέον μέντοι γε, ἀλλ' εἰς τὴν ἐνεστῶσαν περίστασιν ἀτενιστέον· ἐπ' ὠφελείᾳ γὰρ λέγει τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων. διὸ καὶ ἐπιφέρει "ὦ Ὀδυσεῦ, μάλα πώς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῇ ἀργαλέῃ" (104).

89. *καλλείψειν] αἱ Ζηνοδότου ἐκπέρσειν, οὐ καλλείψειν. καὶ παρίστησιν ἦθος.

13. ἐζήτηται] *Πορφυρίου praefixum.
16. *ὅτι] om.
17. *αὐτοῖς] αὐτοὺς
19. *τοῦ] τοὺς

91. *ὃν οὔ κεν ἀνήρ γε—ἄγοιτο] ὃν οὐχ ἕτερος εἴποι.

92. *οὕτως ἐπίσταιτο.

95. νῦν δὲ σεῦ ὠνοσάμην] ἀθετεῖται, ὅτι εἰ μὲν ἀπεδέχετο αὐτὸν κατά τι, νῦν δὲ μόνον ἐμέμφετο, ἐνεχώρει καὶ τὸ ἐν ἄλλῳ τόπῳ δεόντως φέρεσθαι. Ζηνόδοτος δὲ γράφει νῦν δέ σε ὠνοσάμην πάγχυ φρένας. καὶ Ἀριστοφάνης δὲ προηθέτει.

τὸ οἷον ἔειπες ἤτοι καθ' αὑτὸ νοητέον, ἵν' ᾖ θαυμαστικὸς ὁ λόγος, ἢ τοῖς ἄνω συναπτέον, ἵν' ᾖ ὁ λόγος, νῦν δὲ παντελῶς ἐμεμψάμην σε οἷον εἴρηκας.

110. ἐγγὺς ἀνήρ] ἐζήτηται διὰ τί νῦν Διομήδης συμβουλεύει καὶ οὐ Νέστωρ. ῥητέον δὲ ὅτι τὸ μὲν γῆρας ἐν τοῖς δεινοῖς ἐστὶν ἐπισχετικόν, ἡ δὲ νεότης θαρσαλεωτέρα. ἄλλως τε καὶ Διομήδης ἐν τῇ προτέρᾳ συμβουλῇ θαυμασθεὶς νῦν μᾶλλον τεθάρρηκε, καὶ προήρπακε τῶν πρεσβυτέρων τοὺς λόγους.

111. *νῦν φθόνῳ φθονήσετε.

112. *οὕτως νεώτατος ὑπερθετικῶς ὡμολόγουν ἅπασαι.

114. ὅτι χυτὴ γῆ ἡ ἐπὶ τοῖς νεκροῖς ἐπιχεομένη, οὐ καθολικῶς, ὡς μέλαινα καὶ φερέσβιος. Ζηνόδοτος δὲ ἠθέτει· παρὰ Ἀριστοφάνει δὲ οὐκ ἦν. τὸ δὲ κάλυψε Ἰακῶς.

*καλύπτει] γράφεται κάλυψε.

116. *οὗτος ὁ στίχος μεταξὺ κεῖται· τὸ δὲ ἑξῆς Ἄγριος ἠδὲ Μέλας.

117. ἱππότα Οἰνεύς] ὅτι ἐλέγχονται οἱ τὸν ἱππότην ἀποδιδόντες φυγάδα· ὁ γὰρ Οἰνεὺς κατέμεινεν ἐπὶ τῆς πατρίδος.

118. *ἐμοῖο] οὕτως Ἀρίσταρχος. Ζηνόδοτος δὲ ἐμεῖο, οὐκ ὀρθῶς.

119. ὁ μὲν αὐτόθι μεῖνε] ὅτι ὁ Οἰνεὺς κατέμεινεν ἐπὶ τῆς πατρίδος, ὁ δὲ ἱππότης ἄρα οὐ φυγὰς, ἀλλ' ἱππικός. καὶ ὁ Ἡσίοδος δὲ οὕτως ἀκήκοεν· "ἰδὼν δ' ἱππηλάτα Κήϋξ" ἀντὶ τοῦ ἱππικός.

3. Obelus cum asterisco praefixus.

4. νῦν—φέρεσθαι] ἐνεχώρει, νῦν δὲ μόνον ἐμέμφετο, καὶ διὰ τὸ—φέρεσθαι Lehrsius.

10. ἐζήτηται] *Πορφυρίου praefixum.

12. *θαρσαλεωτέρα] θαρσαλεώτερον

19. Ἰακῶς Schmidt. Did. p. 152] ἰωνικῶς

21. ἑξῆς] τρεῖς παῖδες ἐξεγένοντο addit Friedl.

28. δὲ prius addidit Vill.

29. Κήϋξ Bekkerus] κῆρυξ

*αὐτόθι] γράφεται καὶ αὐτοῦ, ὡς "αὐτοῦ οἱ καὶ σῆμα τετεύξεται" (Il. 21, 322).

* μεῖνε] ἐν ἄλλῳ μίμνε.

120. εὐσχημόνως ὁ Διομήδης παρεσιώπησε τὴν τοῦ πατρὸς φυγήν· Τυδεὺς γὰρ ἀνελὼν Λυκωπέα καὶ Ἀλκάθουν ἑαυτοῦ παῖδας ἔφυγεν. ἡ ἀληθεστέρα ἱστορία αὕτη. Τυδεὺς ὁ Οἰνέως Αἰτωλὸς μὲν ἦν τὸ γένος, ἀνδρειότατος δὲ τῶν καθ' αὐτὸν γενόμενος ἔτι νέος ὢν ἐθεάσατο τὸν πατέρα διὰ γῆρας ὑπὸ τῶν Ἀγρίου παίδων τῆς βασιλείας ἐκβαλλόμενον· διόπερ ἀναιρεῖ τούς τε ἀνεψιοὺς καὶ σὺν αὐτοῖς ἀκουσίως τὸν ἀνεψιόν· φυγὼν δὲ εἰς Ἄργος πρὸς Ἄδραστον βασιλέα τῆς χώρας καθαρσίων τε τυγχάνει πρὸς αὐτοῦ καὶ λαμβάνει τὴν αὐτοῦ θυγατέρα Δηϊπύλην. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδει.

124. πολλὰ δέ οἱ πρόβατ' ἔσκε] ὅτι πάντα τὰ τετράποδα, διὰ τὸ ἑτέραν βάσιν ἔχειν πρὸ τῆς ὀπισθίας.

125. * μέλλετ' ἀκουέμεν] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἐοίκατε ἀκηκοέναι. οὕτως αἱ Ἀριστάρχου εἰ ἐτεόν περ, ἵν' ᾖ, ταῦτα δὲ ὑμᾶς εἰκὸς εἰδέναι ἀκηκοότας εἰ ἀληθῆ λέγω. αἱ δὲ δημώδεις ὡς ἐτεόν περ.

128. καὶ οὐτάμενοί περ ἀνάγκῃ] καλῶς οὐχ ὁ Νέστωρ ταῦτά φησιν, ἀλλ' εἷς τῶν τετρωμένων. δεῖ δὲ πρὸς βραχὺ στίξαι εἰς τὸ περ, εἶτα τὸ ἀνάγκῃ ἐπαγαγεῖν, ἵν' ὥσπερ αἰτίαν τῆς ἐξόδου ἐπιφέρῃ τὴν περιεστῶσαν ἀνάγκην. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι συλληπτικῶς καὶ ἐπὶ τῶν βεβλημένων οὐτάμενοι εἴρηκεν.

129. * ἐχώμεθα] ὅτι ἐλλείπει ἡ ἀπό πρόθεσις, ἀπεχώμεθα.

130. βέλτιον τοῖς ἄνω συνάπτειν τὸ ἐκ βελέων, ἵν' ᾖ ἐκτὸς βελέων, ὡς "Ἕκτορα δ' ἐκ βελέων."

131. ἐνήσομεν τῷ πολέμῳ. οἱ δὲ ἀνήσομεν ἤτοι πείσομεν· "ἀλλ' ἀνιεῖς, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' ἀΐδηλον" (Il. 5, 880). τὴν δὲ ἀφορμὴν τῆς συμβουλίας ἀπὸ τῶν Νέστορος λόγων εἴληφεν.

135. * ὅτι Ζηνόδοτος οὐδ' ἀλαὸν σκοπιήν.

136. ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς ἦλθε] ὅτι Ζηνόδοτος ὑποτάσσει "ἀντιθέῳ Φοίνικι ὀπάονι Πηλείωνος." οὐχ ἁρμόζουσι δὲ Φοίνικι οἱ ἐπιφερόμενοι λόγοι. βέλτιον οὖν καθολικώτερον γέροντι ἀπεικάσθαι.

8. * ὑπὸ] ἀπὸ
12. Δηϊπύλην] διιπύλην
16. In marg. inter. Ἀρίσταρχος εἰ ἐτεόν περ.
23. Addidi ὅτι: nam diple in textu praefixa est.
27. * αὐτὸς] οὕτως

142. ὧς] οὕτως ὡς Ἕλληνες. ἢ ὡς ἡμᾶς θέλει. ἢ ὡς ἔστιν ἀκλεής.

σιφλώσειε] τυφλώσειεν, ἐπίψογον ποιήσειε· σιφλὸς γὰρ καλεῖται καὶ ὁ ψόγος. ἡ λέξις νεωτέρων. καὶ οἱ μὲν κακώσειεν, οἱ δὲ μωμητὸν ποιήσειεν, οἱ δὲ γέλωτα θείη, οἱ δὲ ἐκλύσειεν· φλῶ γάρ ἐστι τὸ ὁρμὴν ἔχω, ὅθεν καὶ οἰνόφλυξ. οἱ δὲ σίπαλον τὸν εἰδεχθῆ.

143. οὔπω] παρέλκει ἐνθάδε τὸ πω· συντασσόμενον γὰρ τῇ οὔ ἀποφάσει καὶ τῇ μή ἀπαγορεύσει ὑπισχνεῖται τὸ μετὰ ταῦτα γίνεσθαι τὸ συντασσόμενον αὐτοῖς πρᾶγμα, οἷον οὔπω ἔφαγον, οὔπω ἐδείπνησα· μέλλων γάρ τις δειπνεῖν τοῦτο ἀποφαίνεται. τὸ γὰρ οὐ δειπνῶ ἀπόφασιν ὑπισχνεῖται τελείαν, τὸ δὲ οὔπω δειπνῶ τὸ μέλλον ὑπισχνεῖται. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου.

145. κονίσσουσι] κόνεως πληρώσουσιν. ἐκ δὲ τοῦ παρακολουθοῦντος νοεῖται τὸ φεύξονται· οἱ γὰρ φεύγοντες κατὰ τὸν δρόμον ἐγείρουσι κόνιν.

*αὐτός] ἐν ἄλλῳ σὺ δ' ἐπόψεαι αὐτούς.

147. *ὅτι ἐλλείπει ἡ διά, διὰ πεδίου.

*πῶς, φησὶν, ὁ Ποσειδῶν, ὁμοιωθεὶς πρεσβύτῃ ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν φθέγγεται; καὶ ῥητέον ὅτι τῇ μὲν ὄψει πρεσβύτης ἐφαίνετο, τῇ φωνῇ δὲ τὴν τοῦ θεοῦ δύναμιν ἐνεδείκνυτο.

148. *ἡ Ἀριστοφάνους διὰ τοῦ δέ ὅσσον δ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον.

ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι] ἤτοι ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς τὴν παραβολὴν ἀναγνωστέον, ἵνα ὑποστίζωμεν ἐπὶ τὸ Ἄρηος, ἢ τοῖς ἄνω προσδοτέον, ἵνα στίζωμεν ἐπὶ τὸ Ἄρηος.

153. *παραγραπτέον ἐπάνω διὰ τὸ ἑτέρων πραγμάτων ἀρχὴν εἶναι.

154. *ὅτι ὄρος ὁ Ὄλυμπος, καὶ ῥία ἔχει, καὶ ἀπὸ τῶν ὀρῶν ἐπιθεωροῦσιν.

155. τὸν μὲν ποιπνύοντα] ὅτι τὸ ποιπνύοντα ἐνεργοῦντά ἐστιν, οὐχ ὡς οἱ γλωσσογράφοι ποιοῦσι τὸ ποιπνύειν διακονεῖν ἐκ τοῦ "ὡς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα" (Il. 1, 600). γέγονε δὲ παρὰ τὸ πονῶ πονύω πνύω ποιπνύω ἀναδίπλωσις.

5. θείη Bekkerus (*θεῖεν)] ποιήσειεν *ἐκλύσειεν] κωλύσειεν

8. τὸ Bekk.] τῷ

28. ὀρῶν] ῥίων Lehrsius.

ἄλλως. ἔστι τὸ μετὰ πνεύματος καὶ σπουδῆς ποιεῖν τι· ἔγκειται οὖν τὸ ποιεῖν καὶ τὸ πνύειν.

157. *Ἀρίσταρχος πολυπίδακος, ἄλλοι δὲ πολυπιδάκου. οὕτως πολυπίδακος ἀπὸ τῆς πολυπῖδαξ· καὶ κατὰ τὸ ἁπλοῦν "πίδακος ἀμφ' ὀλίγης" (Il. 16, 825). τὸ δὲ διὰ τοῦ ῡ γράφειν τελέως ἄγροικον.

162. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἑωυτήν. οὐχ ἁρμόζει δὲ αἰτιατικῇ πτώσει τὸ οὕτως συναλείφειν· διαλύεται γὰρ εἰς τὸ ἕ καὶ αὐτήν. ἀγνοεῖν δὲ τὴν διαφορὰν αὐτόν φησιν Ἀρίσταρχος.

163. * εἴ πως] ἐν ἄλλῳ ὅπως ἱμείραιτο.

164. ᾗ χροιῇ] τὸ ᾗ δασυντέον καὶ περισπαστέον· ἔστι γὰρ δοτικὴ πτῶσις κτητικῆς ἀντωνυμίας.

167. *ὅτι πληθυντικῶς τὴν θύραν θύρας.

168. ὅτι ὑγιῶς διὰ τοῦ α τὸ ἀνῷγεν· ἡ γὰρ πρόθεσις οὐ μετακινεῖται εἰς τὸν παρῳχημένον. προπερισπαστέον δέ. πρόσκειται δὲ τῷ ω̄ τὸ ῑ. ἀπὸ γὰρ θέματος τοῦ ἀνοίγω πέπτωκεν.

169. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει θύρας ἐπιθεῖσα φαεινάς, ἵνα συναφὴς ὁ λόγος γένηται· ὁ δὲ Ὅμηρος ἄλλας ἀρχὰς λαμβάνει, ἵνα μὴ ἀσαφὴς ἡ περίοδος γένηται ἤτοι ὑστεροπερίοδος.

170. ἀμβροσίῃ] ὅτι ἐκ τούτου τοῦ τόπου πλανηθέντες τινὲς διέλαβον τὴν ἀμβροσίαν εἶναι ὑγρὰν τροφήν.

171. κάθηρεν] τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξεῖαν, ἀπὸ θέματος τοῦ καθαίρω. ὡς οὖν ἀπὸ τοῦ μεγαίρω ἐμέγηρε καὶ ποιητικῶς "μέγηρε γάρ οἱ τότ' Ἀπόλλων" (Il. 23, 865), οὕτως ἐκάθηρε κάθηρε.

172. δασυντέον τὸ ἑδανῷ· τὸ γὰρ ἡδὺ βούλεται σημᾶναι. γίνεται δέ τινα ἀπὸ ῥημάτων διὰ τοῦ ανος παραγόμενα ὀξύτονα, ἅπερ τὴν τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει βραχεῖαν, ἢ αὐτόθεν ἀπὸ τῶν ῥημάτων μετειληφότα, ὡς ἀπὸ τοῦ ἄγω ἀγανός, στέγω στεγανός, ἢ ἐκ τῆς μακρᾶς τῆς κατὰ τὰ ῥήματα εἰς βραχεῖαν μεθιστάμενα, ὡς παρὰ τὸ ἵκω ἱκανός καὶ παρὰ τὸ πείθω πιθανός, τρώγω τραγανός, εἴδω ἰδανός· "τὰς ἰδανὰς χάριτας" ὁ Καλλίμαχος. οὕτως οὖν καὶ παρὰ τὸ ἥδω τὸ ἑδανός γένοιτ' ἄν, τοῦ η̄ εἰς τὸ ε̄ τραπέντος· διὸ δασυντέον

7. ἑωυτήν] Idem error Zenodoti ad 1, 271.
10. ὅπως] Corrige ὅππως.
20. διέλαβον] ὑπέλαβον Friedl.
32. τὰς] τὰς σὰς apud Herodian. περὶ μον. λέξ. p. 7, 22.

τὴν λέξιν. μὴ ἄρα ἐπιζητείτωσαν πόθεν τὸ ε ἐγένετο· ὁ γὰρ χαρακτὴρ, ὡς ἔφαμεν, τὴν βραχεῖαν ἀσπάζεται.

ὅτι μύρον μὲν οὐκ ὀνομάζει, τεθυμιαμένον δὲ ἔλαιον τὸ μύρον λέγει, ὥστε εἰδέναι μὲν τὴν χρῆσιν, τὸ δὲ ὄνομα μή. λέγει δέ που (Il. 23, 172) καὶ "ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ" καὶ (Od. 18, 191) "κάλλεϊ μέν οἱ πρῶτα," μύρου τι γένος ὀνοματοποιήσας.

173. διασταλτέον κατὰ τὸ τέλος τοῦ στίχου, καὶ γραπτέον ὡς Ἀρίσταρχος κατὰ χαλκοβατὲς δῶ· ὁ γὰρ λόγος, οὗ κινουμένου κατὰ τὸν τοῦ Διὸς οἶκον ὁμοίως ἐπί τε γῆν καὶ οὐρανὸν ἡ ἀποφορὰ διικνεῖται.

* Ἀρίσταρχος κατὰ χαλκοβατές.

174. πρὸς τὰ περὶ τοῦ Ὀλύμπου, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ αὐτὸς τῷ οὐρανῷ οὐδὲ τόπος τοῦ οὐρανοῦ· ἀπ' αὐτοῦ γάρ φησι τὴν ὀσμὴν τοῦ μύρου ὁμοίως καὶ εἰς οὐρανὸν ἀφικνεῖσθαι καὶ εἰς γῆν. τοῦτο δὲ ἐπὶ τῶν ἀνωτάτω τοῦ ὄρους κορυφῶν συμφωνήσει ἴσον διάστημα ἐπὶ γῆν καὶ οὐρανὸν λαμβάνειν.

175. ἤτοι ἐπὶ τὸ ἀλειψαμένη διασταλτέον βραχὺ, καὶ ἐπὶ τὸ πεξαμένη, πρὸς τὸ σαφές.

177. *Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης καλοὺς καὶ μεγάλους.

178. *ἑανὸν ἕσαθ'] ὅτι ἑανὸς ὁ αὐτὸς τῷ πέπλῳ, καὶ καθόλου πρὸς τὸν στολισμόν.

179. ἔξυσεν] ἐκέρκισεν· ξύουσι γὰρ τὴν κρόκην πρὸς τὸ πυκνωθῆναι. οἱ δὲ ἐλέανεν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ξύλων. οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ ἔγναψε μετὰ τὸ ὑφανθῆναι.

180. ὅτι κατὰ τὸ στῆθος ἐπερονῶντο, οὐχ ὡς ἡμεῖς κατὰ τὴν κατάκλειδα τοῦ ὤμου.

181. *Ἀρίσταρχος ζώνῃ καὶ ἀραρυίῃ, ἄλλοι δὲ ζώνην καὶ ἀραρυῖαν.

183. τρίγληνα] πολλῆς θέας ἄξια. τρίκοκκα, ἢ τριπρόσωπα· γλήνη γὰρ ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρη. ἢ τρίκορα, ἔχοντα τρεῖς κόρας, τὰς Χάριτας. ἢ πολλῶν κοσμίων ἄξια· γλήνεα γὰρ τὰ κόσμια, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ φησιν "ὃς γλήνεα πόλλ' ἐκεχάνδει" (Il. 24, 192). τρίγληνα δὲ ὡς τρίπυλα· ὃν γὰρ τρόπον παρὰ τὸ πύλη ἐγένετο τρίπυλον, οὕτως καὶ παρὰ τὸ γλήνη τρίγληνον.

17. Scholion in fine defectum: v. Friedl. Nic. p. 230.

27. καὶ ἀραρυίῃ addidit Vill.

30. ἢ addidit Bekkerus.

τρίγληνα, μορόεντα] ἡ διπλῆ, ὅτι τρίγληνα τρίκορα, ὡς τριῶν ζῳδίων ἐφ' ἑκάτερον δεδημιουργημένων. μορόεντα δὲ πεπονημένα τῇ κατασκευῇ, ἀπὸ τοῦ μορῆσαι, ὅ ἐστι κακοπαθῆσαι.

μορόεντα] οὕτως Ἀρίσταρχος ἀπὸ τοῦ $\overline{\mu}$ ποιεῖται τὴν διαστολὴν, καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης. καὶ οὕτως ὁ λόγος ἔχει· τὰ γὰρ μετὰ πολλοῦ μόρου καὶ κακοπαθείας γινόμενα δηλοῖ. παραιτητέον δὲ τοὺς ἀπὸ τοῦ $\overline{\alpha}$ τὴν διαστολὴν ποιουμένους, ἵνα τὸ $\overline{\alpha}$ ἐπιτατικὸν ὑπάρχῃ μηδενὸς κατεπείγοντος.

185. *λευκὸν δ' ἦν] ἐν ἄλλῳ λαμπρὸν δ' ἦν.

189. *τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν] μᾶλλον τοῖς ἐπάνω τοῦτο προσδοτέον.

195. *ἄνωγεν] ἐν ἄλλῳ ἀνώγει.

196. εἰ δύναμαι τελέσαι γε] ὅτι περιώρικε· τὸν γὰρ ἐπιδεχόμενον τελέσαι δυνατὸν εἶναι δεῖ, ἢ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δυνατὸν εἶναι πρὸς τελείωσιν.

198. *δὸς νῦν μοι] ἐν ἄλλῳ δός μοι νῦν.

201. θεῶν γένεσιν] θεῶν πατέρα, ἐπεὶ πρῶτον στοιχεῖόν τινες τῶν φυσικῶν εἶπον τὸ ὕδωρ καὶ ἐξ αὐτοῦ τὰ λοιπὰ τρία· ὅθεν καὶ ὁ Πίνδαρος ἄριστον εἶπε τὸ ὕδωρ. Τηθὺν δὲ τὴν γῆν φησὶν, οἱονεὶ τιθήνην τινὰ οὖσαν καὶ τροφὸν πάντων.

202. *οὕτως Ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ οἵ μ' ἐν σφοῖσι.

203. *Ῥείης] διὰ τοῦ $\overline{\alpha}$ Ῥείας αἱ Ἀριστάρχου. οὕτως καὶ Ἀριστοφάνης.

205—207. τοὺς εἶμ' ὀψομένη] ὅτι νῦν καλῶς λέγονται, ἐν δὲ τοῖς κάτω πρὸς τὸν Δία (303) οὐκέτι.

206. *ὅτι παραλλήλως δηρὸν καὶ χρόνον.

208. κείνω] κείνων σὺν τῷ $\overline{\nu}$ Ἀριστοφάνης καὶ Ζηνόδοτος. Ἀρίσταρχος δὲ ὁμηρικώτερόν φησιν εἶναι, εἰ κείνους παραπείσασα τὴν ψυχήν· ἐγχωρεῖν δὲ καὶ μετὰ τοῦ $\overline{\nu}$, εἰ κείνων τὸ κῆρ πείσασα. οὐ δεῖ δὲ ξενίζεσθαι ἐπὶ ταῖς τῶν πτώσεων ἐναλλαγαῖς.

209. εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι] ὅτι τὸ ὁμωθῆναι οὐκ ἔστιν ὁμοιωθῆναι, ἀλλ' ὁμόσε ἐλθεῖν φιλότητι. δασυντέον δὲ τὸ $\overline{o}$, ὡς χρυσωθῆναι δὲ ἀναγνωστέον.

5. οὕτως addidit Lehrsius.
14. ἢ] καὶ Friedl.
16. δός μοι νῦν] δὸς νῦν μοι νῦν
21. οἵ μ' ἐν] οἵ με: sed in marg. adscriptum οἵ μ' ἐν σφοῖσι, quod recepi. Conf. ad v. 303.

213. Ζηνὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου] ἀθετεῖται, ὅτι ἐκλύει τὴν χάριν, εἰ ἕνεκα τοῦ Διὸς δίδωσι καὶ οὐκ αὐτῆς. προηθέτει δὲ καὶ Ἀριστοφάνης.

214. ἦ καὶ ἀπὸ στήθεσφιν] ὅτι κεστὸς ἐκ παρεπομένου ὁ ποικίλος, ἀπὸ τοῦ διὰ τὰς ῥαφὰς κεκεντῆσθαι, ἐμπεποικιλμένης τῆς φιλότητος καὶ ἱμέρου καὶ ὀαριστύος. καὶ οὐκ ἔστι κύριον ὄνομα, ὡς ἔνιοι τῶν ἀρχαίων· διὸ καὶ ἐπ' ἄλλου λέγει "ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμάς" (Il. 3, 371).

216. *ἐν δ' ὀαριστύς] ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων ἠδ' ὀαριστύς.

216, 217. ἐν δ' ὀαριστὺς πάρφασις] συναπτέον ἀμφότερα τὰ ὀνόματα· τὴν γὰρ παραλογιστικὴν ὁμιλίαν δι' ἀμφοτέρων δηλοῖ.

218. *τόν ῥά οἱ] ὅτι πτῶσις ἐνήλλακται, ἀντὶ τοῦ αὐτῆς ταῖς χερσίν.

219. τῇ νῦν τοῦτον ἱμάντα] ὅτι τὸ κατὰ τὸ στῆθος κόλπωμα τοῦ πέπλου κόλπον εἶπε, καὶ ὅτι τὸ τῇ λάβε ἐστίν.

221. ἄπρηκτόν γε νέεσθαι] τουτέστι πορεύεσθαι· οὕτως Ἀρίσταρχος. Δημήτριος δὲ γενέεσθαι ἀντὶ τοῦ γενήσεσθαι, βιαίως πάνυ· οὐδὲ γὰρ τὸ πυθέσθαι πυθέεσθαι γίνεται οὐδὲ τὸ λαβέσθαι λαβέεσθαι, ἵνα καὶ τὸ γενέσθαι γενέεσθαι γένηται.

223. μειδήσασα] ὅτι ἐπὶ τῇ φήμῃ οἰωνισαμένη ἐμείδησε· προείρηκε γὰρ "οὐκ ἔσῃ ἄπρακτος." καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ (18, 112) τὸ ὅμοιον· "Ζεύς τοι δοίη, ξεῖνε, ὅττι μάλιστ' ἐθέλεις· ὣς ἄρ' ἔφη, χαῖρεν δὲ κληδόνι δῖος Ὀδυσσεύς."

*Ἀρίσταρχος μέσῳ, ἄλλοι δὲ ἑῷ.

225. *ὅτι ὄρος ὁ Ὄλυμπος· τὸ γὰρ ῥίον ἰδίως ἐπ' ὄρους τάσσεται.

226. Πιερίην] ὅτι Μακεδονικὸς Ὄλυμπος, θεῶν οἰκητήριον· ἡ γὰρ Πιερία τούτου ἀκρώρεια, καὶ Ἠμαθία τὸ πρότερον ἡ Μακεδονία ἐκαλεῖτο. παράκειται δὲ καὶ ἡ Θρᾴκη. καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ (5, 50) ἐπὶ τοῦ Ἑρμοῦ "Πιερίην δ' ἐπιβὰς ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντῳ."

Μακεδὼν ὁ Διὸς καὶ Αἰθρίας, κατασχὼν τὴν χώραν οὖσαν τῆς Θρᾴκης, ἀφ' ἑαυτοῦ Μακεδονίαν προσηγόρευσεν· γήμας δὲ μίαν τῶν

7. ἀρχαίων] νεωτέρων Villois. Proleg. p. xxi; nam fuit haec Callimachi opinio, ut tradit schol. ad 3, 371.

31. Διὸς καὶ Αἰθρίας] * Δίωνος καὶ Αἰθυίας. Διὸς καὶ Θυίας Lobeck. Aglaoph. p. 325.

32. * Μακεδονίαν] om.

ἐγχωρίων τεκνοῦται δύο παῖδας Πίερον καὶ Ἄμαθον, ἀφ' ὧν δύο πόλεις Πιερία καὶ Ἀμαθία ἐν Μακεδονίᾳ. ἡ ἱστορία παρὰ Μαρσύᾳ. νῦν δὲ Ἠμαθίην καταχρηστικῶς ὅλην τὴν Μακεδονίαν φασίν. Πιερίαν δὲ ὄρος Μακεδονίας, ἱερὸν Μουσῶν.

227. *σεύατ' ἐφ' ἱπποπόλων] ἐν ἄλλῳ ἔσσυτ' ἐφ' ἱπποπόλων.

229. ἐξ Ἀθόω] Ἄθως ὄρος ἐν Θρᾴκῃ μέγα τε καὶ ὑψηλὸν, ἐξέχον εἰς θάλασσαν, τὸν ἰσθμὸν ἔχον Χερσόνησον σταδίων δώδεκα. τοῦτον Ξέρξης ἀγανακτήσας, ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὅτι πρὸς αὐτὸν νῆες αὐτοῦ διεφθάρησαν, διακόψας θάλασσαν ἐποίησεν. ἡ ἱστορία παρὰ Ἡροδότῳ (7, 23).

*Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης ἐς πόντον ἐβήσετο· καὶ μήποτε ἄμεινον.

230. Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε] διὰ ποίαν αἰτίαν ἐν τῇ Λήμνῳ μάλιστα ὁ Ὕπνος διατρίβει; ῥητέον οὖν ὅτι Λήμνου μὲν ἦν δεσπότης Ἥφαιστος, γυνὴ δὲ τούτου Χάρις· Πασιθέας δὲ τῆς Χάριτος ἀδελφῆς ἐρωτικῶς ἔχων ὁ Ὕπνος ἐκεῖ διέτριβεν. ταύτην οὖν αὐτῷ ἐπαγγέλλεται γυναῖκα δώσειν Ἥρα. δύναται δὲ καὶ φυσικώτερον λυθῆναι, ὅτι οἰνοφόρος ἡ Λῆμνος, καθὼς λέγει "νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέστασαν οἶνον ἄγουσαι" (Il. 7, 467)· τοῖς δὲ πολυποτοῦσι μάλιστα ὁ ὕπνος παρέπεται.

235. *ἐγὼ δέ κέ τοι ἰδέω χάριν] Ἀρίσταρχος χάριν εἰδέω· αἱ δὲ δημώδεις εἰδέω χάριν.

πείθευ· ἐγὼ δέ κέ τοι] ὅτι ἰδίως ἐγὼ δ' αὖ σοι εἰδέω χάριν. ἔδει δὲ ἤτοι εἰδείην, ἵν' ᾖ τὸ ῥῆμα ἠλλαγμένον, ἢ ἐκ περισσοῦ νοουμένου τοῦ κε ἐγὼ δέ σοι εἴσομαι χάριν.

236. κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὄσσε φαεινώ] οὕτως ὑπ' ὀφρύσιν ἡ Ἀριστάρχου καὶ Ἀριστοφάνους, ἵνα ᾖ τὰ ὑπὸ ταῖς ὀφρύσι. Ζηνόδοτος ἐπ' ὀφρύσι. συναπτέον δὲ τοὺς δύο στίχους ἄνευ πάσης διαστολῆς.

239. Ἥφαιστος δέ κ'] ὅτι οὐκ ἐκληπτέον κατὰ συναλοιφὴν τὸν

3. *τὴν] om.
8. *Χερσόνησον] Χερόννησον
9. *αὐτὸν] αὐτὸ
19. *δ'] om.
20. *ἄγουσαι] φέρουσαι
*ὁ] om.
24. εἰδέω—εἰδείην] ἰδέω—ἰδείην
26. κε Heynius] καὶ
29. τοὺς δύο στίχους] Versum in lemmate positum dicit, cuius in fine vulgo comma ponitur, proximumque αὐτίκ', ἐπεί κεν ἐγὼ—.

καί δίφθογγον, ἀλλὰ τὸν κε· ἔστι γὰρ Ἥφαιστος δ' ἐμὸς παῖς τεύξει, ὥστε περισσὸν νοεῖσθαι τὸν κε Ὁμηρικῶς.

241. τῷ κεν ἐπίσχοιες] οὕτως τὴν γραφὴν παρατίθεται ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ιζ' τῆς καθόλου, καὶ λέγει ἀπὸ τοῦ ἐπίσχοις πλεονασμὸν εἶναι τοῦ ε̄, ἢ συστολὴν τοῦ ἐπισχοίης.

ἐπίσχοιες] τῷ ἐπίσχοιμι ἀκόλουθόν ἐστι τὸ ἐπίσχοις, τῷ δὲ ἐπισχοίης τὸ ἐπισχοίην· καὶ ἴσως ἔδει οὕτως ἔχειν, παρεφθάρη δὲ ὑπὸ τῶν μεταχαρακτηρισάντων· τῷ δὲ χαρακτῆρι γενόμενον ὅμοιον τῷ ἰοίην καὶ ἀγαγοίην παρὰ Σαπφοῖ καὶ τῷ πεπαγοίην παρ' Εὐπόλιδι, εἰκότως ἐβαρυτονήθη τὸ ἐπισχοίης, γενόμενον ἐπίσχοιες ὡς Αἰολικόν. οὕτω καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Κοτιαεὺς ἐν τῷ ι' τῶν παντοδαπῶν.

242. * ὅτι νήδυμος σὺν τῷ ν̄.

246. Ὠκεανοῦ, ὅσπερ γένεσις πάντεσσι] ἐπεὶ ἐξ ὑδάτων αἱ αὐξήσεις ὑπάρχουσιν. πῶς Ἡσιόδου (Th. 216) πάντων πρῶτον εἰπόντος γεγενῆσθαι τὸ Χάος, Ὅμηρός φησιν Ὠκεανόν; ῥητέον οὖν ὅτι ἕκαστος μὲν εἴρηκεν ὡς ἐβούλετο, Ὅμηρος δὲ φιλοσοφώτερον· τὸ γὰρ ὕδωρ πάντων ἡ ζωή, καὶ προέχει τῶν τεσσάρων στοιχείων, ὅθεν καὶ Πίνδαρος ἄριστον αὐτό φησιν.

249. * ἄλλο τεή] οὕτως κατ' εὐθεῖαν, ἄλλο τεή, καὶ Ἀρίσταρχος καὶ Ἡρωδιανός.

Ἀρίσταρχος ἐλλείπειν φησὶ τὴν κατά, καὶ ἐκδέχεται τὴν ἀντωνυμίαν εὐθείας πτώσεως, καὶ κατ' ἄλλο ἡ σὴ ἐσωφρόνισεν ἐντολή, ὥστε εἶναι ἡ τεή. Παρμενίσκος δὲ ἐκδέχεται ἐπίρρημα τὸ ἄλλοτε, καὶ δασύνει τὸ η̄, καὶ περισπᾷ ἐπὶ δοτικῆς πτώσεως, ἵνα ὑπάρχῃ, ὁ Ζεὺς τῇ ᾗ με ἐσωφρόνισεν ἐντολῇ. Ἀλεξίων δὲ προκρίνει τὴν Ἀριστάρχου· φησὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ τ̄ ἀρκτέον. καὶ ἡμῖν δὲ δοκεῖ· πρὸς γὰρ τὴν Ἥραν ἡ ἀπότασίς ἐστιν. αὐτὸς γοῦν ἐπεξηγεῖται αὐτό·

3. ἐπίσχοιες] Sic A in lemmate scholii: in marg. interiore οὕ ἡρωδιανὸς ἐπίσχυες. Antiqua scriptura fuit ΕΠΙΣΧΟΙΕΣ, qua ἐπισχοίης significari intellexit Alexander Cotiaensis: non intellexerant alii quum ἐπίσχοιες scriberent, absurdam commenti literae ε̄ ἐπένθεσιν. De quo errorum genere post alios dixit Cobetus Mnem. novae vol. 1 p. 37.

4. ἐπίσχοις—ε̄ Bekkerus] ἐπίσχοι—σ̄.

6 et 10. ἐπίσχοιες] Sic hic quoque A.

9. καὶ τῷ Bekkerus] καὶ τὸ

12. ὅτι addidit Villoisonus

19. καὶ et καὶ Ἡρωδιανός delet Schmidt. Did. p. 153.

24. ἵνα ὑπάρχῃ, ὁ Ζεὺς Vill.] ἵνα ὁ Ζεὺς ὑπάρχει (ὑπάρχῃ Bekkerus)

"νῦν αὖ τοῦτό μ' ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι" (Il. 15, 262). τοιοῦτον γὰρ λέγει, ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτε ἡ σὴ ἐσωφρόνισεν ἐντολή. ὁ δὲ ἐπιθέτης Πτολεμαῖος καὶ Ζηνόδοτος σὺν τῷ ῑ γράφουσιν, οἷον τῇ σῇ ἐντολῇ ἐσωφρόνισέ με.

255. Κόωνδ'] εἰς τὴν Κῶν νῆσον. γράφεται δὲ σὺν τῷ ν̄ κατ' αἰτιατικήν.

καί μιν ἔπειτα Κόωνδ'] ἔνιοι διὰ τῶν δύο ο̄ο̄ γράφουσι Κόον· καὶ Καλλίστρατος ἐν τοῖς διορθωτικοῖς.

Ἡρακλῆς ἀνακομιζόμενος μετὰ τὸ πορθῆσαι Τροίαν γενόμενός τε κατὰ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, βουλήσει Ἥρας σφοδρῷ συνεσχέθη χειμῶνι· κατασυρεὶς δὲ εἰς Κῶ τὴν Μεροπίδα ἐκωλύθη ἐπιβῆναι τῆς νήσου ὑπὸ Εὐρυπύλου τοῦ Ποσειδῶνος, βασιλεύοντος αὐτῆς. βιασάμενος δὲ καὶ ὡς λῃστὴς ἐπιβὰς ἀνεῖλε τὸν Εὐρύπυλον καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, μιγεὶς δὲ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Χαλκιόπῃ Θεσσαλὸν ἐγέννησεν. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδει.

256. χαλέπαινεν ῥιπτάζων] ἀντιστροφή ἐστιν ἀντὶ τοῦ χαλεπαίνων ἐρρίπταζε. συναπτέον οὖν, καὶ μή τις ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ἀναγινώσκοι τὸ ῥιπτάζων.

258. καί κέ μ' ἄϊστον] καὶ ἂν ἰδών με ἀνιστόρητον καὶ ἀφανῆ ἐποίησεν, βαλὼν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν θάλασσαν.

259. *οὕτως ἐν πάσαις, δμήτειρα. Ἀριστοφάνης καὶ Ζηνόδοτος μήτειρα.

265, 266. ὁ Ἀσκαλωνίτης βαρύνει τὸν ἤ· ἄμεινον δὲ περισπᾶν. καὶ γὰρ εἰ διαπορεῖ, οὐκ ἀναγκαῖον ἐγκλίνειν αὐτόν· οὐ γὰρ ἕτερος αὐτῷ ἐπιφέρεται περισπώμενος ὡς ἐπὶ τοῦ "ἦ δολιχὴ νοῦσος ἦ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα" (Od. 11, 172).

267. Χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων] ὅτι δύο γενέσεις Χαρίτων ὑποτίθεται, πρεσβυτέρας καὶ νεωτέρας· διὸ συγκριτικῶς λέγει ὁπλοτεράων.

271. *τὸ ἑξῆς ἐστὶν ὄμοσον ἦ μὲν ἐμοί· τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου.

272. χειρὶ δὲ τῇ ἑτέρῃ] ὅτι ἐπὶ δύο τῷ ἑτέρῳ χρῆται κατὰ δια-

5 et 7. Κόωνδ'] κόων
5. σὺν τῷ ν̄] I. e. Κῶν, non Κῶ.
8. Καλλίστρατος] * Καλλίμαχος
11. Κῶ] * Κῶν
13. * καὶ ὡς] καὶ om.
17. ἐρρίπταζε] ἐρίπταζεν
20. * βαλὼν] λαβὼν
21. ἐν πάσαις] Ἀρίσταρχος Cobetus.
22. μήτειρα] Memorat etiam Eustath. p. 983, 57, sed addit, ἀρέσκονται δὲ οἱ πλείους τῇ προτέρᾳ γραφῇ.

στολὴν, Ἑλληνικῶς. τὰ βαρύτατα δὲ τῶν στοιχείων ὄμνυσι, καθάπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν ξηρὸν καὶ ὑγρόν.

274. μάρτυροι] ὅτι Ζηνόδοτος μάρτυρες γράφει, ἀγνοῶν ὅτι μάρτυροι λέγειν δεῖ ἀκολούθως τῷ μάρτυρος.

θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες] οἱ περὶ τὸν Κρόνον θεοί. λέγει δὲ τοὺς Τιτᾶνας· οὗτοι δέ εἰσιν οἱ Οὐρανοῦ παῖδες, Κρόνος, Κρεῖος, Ὑπερίων, Ἰαπετὸς, Κοῖος.

276. *Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης ἔξω τοῦ τε, ἧς αὐτὸς ἐέλδομαι.

279. οἳ Τιτῆνες καλέονται] ὅτι τοὺς περὶ Κρόνον θεοὺς ὑποταρταρίους προσαγορεύει. πρὸς τὸ "ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι" (Il. 1, 399), ὅτι οὐ τοὺς περὶ Κρόνον λέγε: Ὀλυμπίους.

284. οὕτως Λεκτὸν ὀξυτόνως, ὡς φυτόν· οὕτως γὰρ ὁ τόπος καλεῖται. ἡ διπλῆ δὲ ὅτι ἰδίως εἴρηκεν, ἀντὶ τοῦ Ἴδης εἰς Λεκτόν· καὶ "Ἴδην δ' ἵκανε πολυπίδακα Γάργαρον" (Il. 8, 47)· καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ (8, 363) τὸ ὅμοιον· "ἡ δ' ἄρα Κύπρον ἵκανε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη ἐς Πάφον." ἡ γὰρ Κύπρος εἰς Πάφον.

Λεκτὸν ἀκρωτήριον τῆς Ἴδης, κεκλημένον ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ κατακλιθῆναι Δία καὶ Ἥραν. τρία δὲ τὰ πάντα ἀκρωτήρια τῆς Ἴδης, Λεκτὸν, Γάργαρον, Φαλάκρη. ἀφορᾷ δὲ τὸ Λεκτὸν ἐπὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος.

285. *ὑπεσείετο] Ἀρίσταρχος ὑπό, εἶτα σείετο. Ἰακῶς. οὕτως καὶ Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης.

288. ἠέρος αἰθέρ' ἵκανεν] ὅτι καθ' Ὅμηρον ἀὴρ ὁ ἀπὸ γῆς μέχρι νεφῶν τόπος· ὁ δὲ ὑπὲρ τὰ νέφη τόπος αἰθὴρ, καὶ ὁμωνύμως τῷ στερεμνίῳ οὐρανός. διὸ τὰ νέφη λέγει πύλας οὐρανοῦ.

290. ἐναλίγκιος] κατὰ τὴν καθέδραν· ὁ γὰρ ὄρνις οὐ καθέζεται.

291. χαλκίδα κικλήσκουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ κύμινδιν] ὁ κύμινδις οἰκεῖ μὲν ὄρη, ἔστι δὲ μέλας, χαλκίζων τὴν χροιὰν, καὶ μέγεθος ὅσον ἱέραξ ὁ φασσοφόνος, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης (H. A. 9, 12). παρὰ δέ τισι θηλυκῶς λέγεται ἡ κύμινδις. εὐεπίφορον εἰς ὕπνον τὸ ὄρνεον. κύμινδις δὲ λέγεται διὰ τὸ ἀεὶ τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τοὺς κλάδους κρύπτειν.

295. *οἷον] γράφεται καὶ οἷος.

4. μάρτυροι—μάρτυρος Lehrsius] μάρτυρος—μάρτυρι.

6. Κρεῖος] Hoc nomen tribus modis scribitur, Κρεῖος Κρῖος Κριός, quorum postremum probavit Aristarchus, ut refert Etym. M. p. 539, 20: v. Lehrs. Aristarch. p. 285 et Thes. vol. 4 p. 1975.

7. *Κοῖος] κύων

26. ὁ] *ἡ

*πρῶτόν περ] οὕτως Ἀρίσταρχος· ἄλλοι δὲ πρώτιστον.

Ἥραν τρεφομένην παρὰ τοῖς γονεῦσιν εἷς τῶν Γιγάντων Εὐρυμέδων βιασάμενος ἔγκυον ἐποίησεν· ἡ δὲ Προμηθέα ἐγέννησεν. Ζεὺς δὲ ὕστερον γήμας τὴν ἀδελφὴν, καὶ γνοὺς τὰ γενόμενα, τὸν μὲν Εὐρυμέδοντα κατεταρτάρωσε, τὸν δὲ Προμηθέα προφάσει τοῦ πυρὸς δεσμοῖς ἀνήρτησεν. ἡ ἱστορία παρὰ Εὐφορίωνι.

299. *τῶν κ' ἐπιβαίης] Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης ἔξω τοῦ κε συνδέσμου, τῶν ἐπιβαίης.

δύναται καὶ πευστικῶς ὁ στίχος ἀναγινώσκεσθαι, οὐ μὴν ὑποστικτέον διὰ πευστικὴν ὑπόκρισιν.

303. *οἵ με σφοῖσι] γρ. οἵ μ' ἐν σφοῖσι.

304, 305, 306. τοὺς εἶμ' ὀψομένη] ἀθετοῦνται στίχοι γ', καὶ ἀστερίσκοι παράκεινται, ὅτι πρὸς μὲν Ἀφροδίτην δεόντως λέγονται (200), πρὸς δὲ τὸν Δία οὐκέτι· οὐ γὰρ προσεδεῖτο προφάσεως, ἔχουσα τὸν κεστὸν ἱμάντα. καὶ τάχ' ἂν συνεφώρμησεν αὐτῇ· οὐ δεῖ οὖν παρακινδυνεύειν.

*ἠθετοῦντο παρὰ Ζηνοδότῳ.

307. ἕν ἐστι τὸ πρυμνωρείῃ, ὡσπερεὶ ἐν ἀκροπόλει.

309. τὴν σεῦ περισπαστέον· ἔστι γὰρ ἀντιδιαστολή.

310. *μετέπειτα] Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης μετόπισθε.

315. οὐ γάρ πώποτέ μ' ὧδε] ὅτι ἐξαρκεῖ τὸ κεφαλαιωδῶς εἰπεῖν· τὸ δὲ ἐξ ὀνόματος ἐπιφέρειν ἐνέκοπτε μᾶλλον ἢ ἔπειθεν.

316. περιπροχυθείς] περισσῶς χυθείς. ὁ δὲ Ἰξίων γράφει περιπλεχθείς.

317. οὐδ' ὁπότ' ἠρασάμην] κοινὸν ἄνωθεν νοεῖται ἐπὶ πάντων τὸ οὐδέποτε οὕτως ἠράσθην· διὸ καὶ ἕκαστον τῶν λεγομένων αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ κόμμα ἐστί· διόπερ αἱ στιγμαὶ ἐν αἰτήματι τίθενται. ἀπὸ τούτου δὲ ἕως τοῦ "οὐδ' ὁπότε Λητοῦς ἐρικυδέος" (327) ἀθετοῦνται στίχοι ια', ὅτι ἄκαιρος ἡ ἀπαρίθμησις τῶν ὀνομάτων· μᾶλλον γὰρ ἀλλοτριοῖ τὴν Ἥραν ἢ προσάγεται. καὶ ὁ ἐπειγόμενος συγκοιμηθῆναι διὰ τὴν τοῦ κεστοῦ δύναμιν πολυλογεῖ. καὶ Ἀριστοφάνης προηθέτει.

Ἰξιονίης ἀλόχοιο] τῆς Ἰξίονος γυναικὸς Δίας. ἦν δὲ αὕτη θυγάτηρ Δηϊονέως· μετὰ δὲ τὸ φθαρῆναι αὐτὴν ὑπὸ Διὸς ὕστερον Ἰξίονι ἐζεύχθη.

11. Conf. ad v. 202.
14. προφάσεως Bekkerus] προεράσεως
27. αἰτήματι] Idem vol. 1 p. 404, 12.
33. Δηϊονέως Heynius] ἠιονέως

319. Δανάης] Δανάη Ἀκρισίου θυγάτηρ, ἣ Διὶ συγκοιμηθεῖσα Περσέα ἐγέννησε. χρωμένῳ γὰρ, φασὶ, τῷ Ἀκρισίῳ περὶ γενέσεως ἀρρένων παίδων ὁ θεὸς ἔφη γενέσθαι παῖδα ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ καὶ αὐτὸν κτεῖναι· δείσας δὲ ὁ Ἀκρίσιος τοῦτο, κατὰ γῆς θάλαμον χαλκοῦν κατασκευάσας τὴν Δανάην ἐφρούρει. αὐτὴ δὲ, ὥς φησι Πίνδαρος καὶ ἄλλοι τινὲς, ἐφθάρη ὑπὸ τοῦ πατραδέλφου αὐτῆς Προίτου, ὅθεν αὐτοῖς καὶ στάσις ἐκινήθη. ὡς δὲ ἔνιοί φασιν ὁ Ζεὺς μεταμορφωθεὶς εἰς χρυσὸν καὶ διὰ τῆς ὀροφῆς εἰς τὸν Δανάης ῥυεὶς κόλπον συνῆλθεν. αἰσθόμενος δὲ Ἀκρίσιος ὕστερον ἐξ αὐτῆς γεγεννημένον Περσέα, μὴ πιστεύσας ὑπὸ Διὸς ἐφθάρθαι τὴν θυγατέρα μετὰ τοῦ παιδὸς εἰς λάρνακα βαλὼν ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. διασωθέντων δὲ τούτων εἰς Σέριφον τὴν νῆσον, μίαν τῶν Κυκλάδων, συνέβη ἀνατραφῆναι τὸν παῖδα παρὰ Πολυδέκτῃ ἤ, ὡς ἔνιοί φασιν, ὑπὸ Δίκτυος τοῦ ἀδελφοῦ Πολυδέκτου. φυγόντος δὲ ὕστερον Ἀκρισίου τὴν Ἀργείων βασιλείαν παρέλαβε Περσεύς.

322. *Ἀρίσταρχος Μίνων σὺν τῷ ν̄, Ζηνόδοτος χωρὶς τοῦ ν̄.

Ῥαδάμανθυν] ἐπεὶ ἐμάνη περὶ τὰ ῥόδα τὰ ὑπὸ τοῦ ταύρου προϊέμενα ἡ Εὐρώπη, Ῥαδάμανθυν ἐκάλεσε τὸν παῖδα.

323. Ἀλκμήνης] Ἀλκμήνης τῆς Ἠλεκτρύονος καὶ Ἀναξοῦς τῆς Ἀγκαίου ἠράσθη Ἀμφιτρύων, ὃς ἀνελὼν Ἠλεκτρύονα βοῶν ἀμφισβητήσεως χάριν ἐξ Ἄργους ἔφυγεν εἰς Θήβας· σὺν αὐτῷ δὲ καὶ Ἀλκμήνη. ὑποδεχθέντες δὲ ἀσμένως ὑπὸ τῶν βασιλευόντων τῆς πόλεως Κρέοντος καὶ Ἡνιόχης τιμῆς ἐτύγχανον μεγίστης. οὐ βουλομένης δὲ Ἀλκμήνης γαμηθῆναι, εἰ μὴ οἱ φονεῖς τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς ἀναιρεθῶσι Τηλεβόαι, κατηγωνίσατο αὐτοὺς Ἀμφιτρύων, προσλαβόμενος συμμάχους Βοιωτοὺς καὶ Λοκροὺς, ἔτι δὲ Φωκεῖς, ἐνιαυτὸν προσεδρεύσας. ὡς δὲ ὑποστρέψας ἀπὸ τῆς στρατείας ἦγε τοὺς γάμους ἑαυτοῦ τε καὶ Ἀλκμήνης, τῇ αὐτῇ νυκτὶ ἐρασθεὶς αὐτῆς ὁ Ζεὺς καὶ εἰκασθεὶς Ἀμφιτρύωνι ἐμίγη καὶ υἱὸν ἐποίησεν· ὁμοίως δὲ καὶ Ἀμφιτρύων τῇ αὐτῇ νυκτί. ἤδη δ' ἐκείνης τὸν ἑπταμηνιαῖον

4. *κτεῖναι—τοῦτο—γῆς] κτείνει—τούτῳ—γῆν
7. *αὐτοῖς] αὐτοὺς
12. συνέβη ante μίαν collocat A. *ἀνατραφῆναι] ἀναστραφῆναι
22. *ὑποδεχθέντες] ὑποδεχθέντων
23. Ἡνιόχης—ἀναιρεθῶσι supra rasuram literis minusculis.
25. *κατηγωνίσατο] δι' ὃ κατηγωνίσατο
27. ὑποστρέψας] ἐπιστρέψας
30. *ἤδη—ἑπτα] om. in lacuna.

χρόνον τῆς μίξεως ἐχούσης, γεννᾶται Ἡρακλῆς μὲν ἐκ Διὸς, Ἰφικλῆς δὲ ἐξ Ἀμφιτρύωνος.

324. ἣ ῥ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα] φασὶ Δία συγκοιμώμενον Ἀλκμήνῃ πεῖσαι τὸν Ἥλιον μὴ ἀνατεῖλαι ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας· ὅθεν ἐπὶ τρεῖς νύκτας συγκοιμηθεὶς αὐτῇ ὁ Ζεὺς τὸν τριέσπερον Ἡρακλέα ἐποίησεν. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδει.

*ὅτι ἔχει τι Ὁμηρικόν· πρὸς γὰρ τὸ δεύτερον πρότερον ἀπήντηκε.

325. Σεμέλης] Σεμέλης τῆς Κάδμου θυγατρὸς Ζεὺς ἐρασθεὶς Ἥρας κρύφα συνηυνάζετο. ἡ δὲ ἐξαπατηθεῖσα ὑπὸ Ἥρας, ἐπινεύσαντος αὐτῇ Διὸς πᾶν τὸ αἰτηθὲν ποιῆσαι, αἰτεῖται τοιοῦτον αὐτὸν ἐλθεῖν οἷος ἦλθε μνηστευόμενος Ἥραν. Ζεὺς δὲ μὴ δυνάμενος ἀνανεῦσαι παραγίνεται εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς ἐφ' ἅρματος, ἀστραπὰς καὶ βροντὰς ὁμοῦ καὶ κεραυνὸν ἀφιείς. Σεμέλης δὲ διὰ τὸν φόβον ἐκλειπούσης, ἑξαμηνιαῖον τὸ βρέφος ἐξαμβλωθὲν ἐκ τοῦ πυρὸς ἁρπάσας ἐνέρραψε τῷ μηρῷ. ἡ ἱστορία παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Βάκχαις.

328. σέο] ὀρθοτονητέον· ἀντιδιαστολὴ γὰρ πρὸς ἄλλα πρόσωπα. ἡ δὲ χρῆσις ἐγκλίνει.

330. τελεία στιγμὴ μετὰ τὸ Κρονίδη· προσαγορευτικὴ γάρ ἐστιν ἡ περίοδος. ἡ δὲ ἑξῆς ἀνάγνωσις ἀμφίβολος· ἤτοι γὰρ καθ' αὑτὸ ἀναγνωστέον ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες, εἶτα ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς εἰ νῦν ἐν φιλότητι, ἵνα ὑποστίζωμεν κορυφῇσι καὶ ἅπαντα, στίζωμεν δὲ μετὰ τὸ πῶς κ' ἔοι, εἶτα ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς εἴ τις νῶϊ θεῶν αἰειγενετάων, καὶ ὑποστίζωμεν ἀθρήσειε, πεφράδοι, ἵν' ᾖ ἀπόδοσις οὐκ ἂν ἔγωγε τεὸν πρὸς δῶμα. οὕτως δὲ ἔσονται ἀνταποδοτικαὶ περίοδοι ἀμφότεραι ὀρθαὶ, τοιαῦται. εἰ νῦν ἐπὶ τῆς Ἴδης κοιμηθῆναι βούλει, πῶς ἂν εἴη, οἷον πῶς ἂν ἐνδέχοιτο; ἡ δὲ ἑτέρα, εἴ τις ἴδοι τῶν θεῶν καὶ τοῖς ἄλλοις εἴποι, οὐκ ἂν ἔλθοιμι εἰς τὸν σὸν οἶκον. ἢ ἀνεστραμμένας αὐτὰς ποιητέον, συνάπτοντα οὕτως, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες, εἰ νῦν ἐν φιλότητι λιλαίεαι.

ἔστι δὲ στιγμὴ ἐν κορυφῇσι καὶ ἅπαντα, εἶτα καθ' ἑαυτὸ ἀπορούσης τῆς θεοῦ πῶς κ' ἔοι, πῶς ἂν τοῦτο ἐνδέχοιτο. ἢ καὶ

1. *Ἰφικλῆς] ἴφικλος
6. *ἡ—Φερεκύδει] om.
22. ἵνα Bekk.] ἡμεῖς
στίζωμεν Bekk.] στίζομεν
24. ἵν' ᾖ ἀπόδοσις Bekk.] ἦν ἡ ἀνάγνωσις.
32. ἢ Bekkerus] εἰ

τοῦτο αὐτὸ τοῖς ἑξῆς συναπτέον, πῶς κ' ἔοι εἴ τις νῶϊ θεῶν, ἕως τοῦ πεφράδοι, εἶτα ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς, οὐκ ἂν ἔγωγε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην.

338. ἔστιν τοι θάλαμος] ὅτι ἐκ Διὸς καὶ Ἥρας καθ' Ὅμηρον ὁ Ἥφαιστος. καὶ νῦν μὲν ἴσως τις ἐρεῖ ἀμφιβολίαν εἶναι· ἐν Ὀδυσσείᾳ δὲ αὐτὸ σαφῶς λέγει ὁ Ἥφαιστος. ὁ δὲ Ἡσίοδος ἐκ μόνης Ἥρας.

340. *Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης ἐπεί νύ τοι εὔαδεν εὐνῆ.

εὔαδεν εὐνή] τὸ εὔαδεν ὁ Ἀσκαλωνίτης ψιλοῖ, λέγων ὡς ὅτι τὰ δασυνόμενα ἐν τῇ ἐπενθέσει τοῦ ῡ ψιλοῦται, ὡς ὅλος οὖλος· οὕτως οὖν καὶ τὸ ἕαδεν εὔαδεν γένοιτο ψιλούμενον. ἐγὼ δὲ προσίεμαι τὴν συνήθη ἀνάγνωσιν δασύνουσαν τὸ ᾱ, ψιλοῦσαν δὲ τὴν ε̄ῡ δίφθογγον καὶ ἔχομεν ἐκεῖνο εἰπεῖν, ὡς εἰ ἴδιον συνθέτων λέξεων τὸ καὶ κατὰ μέσον δασύνεσθαι, οἴδαμεν δὲ καὶ τὸ ἅδε ῥῆμα συνεχῶς παρὰ τῷ ποιητῇ ("ἅδε δ' Ἕκτορι μῦθος ἀπήμων" Π. 12, 80), εἰκότως ἂν φήσαιμεν ὅτι τὸ εὖ ἐπίρρημα προσῆλθε, καὶ οὕτως ἐφυλάχθη τοῦ ῥήματος ἡ δασεῖα ὡς ἐν λέξει συνθέτῳ· τὸ μέντοι ἕαδε διαίρεσίς ἐστι τοῦ ἧδε.

348. λωτόν] εἶδος χόρτου ἑλείου· διὸ καὶ ἑρσήεντα, ὅ ἐστι δροσώδη.

349. ἔεργε] οὕτως Ἀρίσταρχος, ἔεργε τὸν Δία καὶ τὴν Ἥραν. ἐν δέ τισιν ὑψόσ' ἄειρε καὶ ὑψόσ' ἔερπε διὰ τοῦ π̄· ἐν δὲ τῇ Χίᾳ ὑψόσ' ἵκανε. Ζηνόδοτος πυκνὸν καὶ μαλακὸν, ἵν' ἀπὸ χθονὸς ἀγκαζέσθην.

351. στιλπναί] ὁμοίως τῷ ἰσχναί· τὰ γὰρ εἰς ν̄ο̄ς̄ δισύλλαβα μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου τριγενῆ ὀξύνεσθαι θέλει, πρυμνός ἰσχνός πυκνός. ἐναντιοῦται τὸ λίχνος· τὸ γὰρ λάγνος ἔννοιαν ἔχει συνθέσεως.

*ἀπέπιπτον] Ζηνόδοτος ἐπέπιπτον.

ὁ Ἀσκαλωνίτης ἀξιοῖ παροξύνειν τὸ ἕερσαι ὁμοίως τῷ εὐτέρπαι· καὶ γὰρ τὸ ἑνικὸν ἐέρση ἐστί ("μή μ' ἄμυδις στίβη τε κακὴ καὶ θῆλυς ἐέρση" Od. 5, 467), τὰ δὲ εἰς η̄ λήγοντα θηλυκὰ μονογενῆ ὁμότονα ἔχει τὰ πληθυντικά, Ἑλένη Ἑλέναι· οὕτως εἰ ἐέρση, καὶ

8. εὐνῆ] Sic A, sine iota adscripto. εὐνήν Bekkerus.

11. προσίεμαι τὴν scripsi pro πρὸς τήν. Frequens in his scholiis formula est ἐγὼ δὲ συγκατατίθεμαι.

20. οὕτως Ἀρίσταρχος ἔεργε] Hoc etiam in marg. inter.

28. ἐπέπιπτον] * ἀνεπιπτον

ἐέρσαι. ἠλιθίως πάνυ· οὐ γὰρ ἐνόησεν ὅτι τὸ ἑνικὸν διὰ τὴν μετάληψιν τοῦ $\overline{α}$ εἰς $\overline{η}$ πρὸ τέλους ἔσχε τὸν τόνον, ὁμοίως τῷ ἄελλα ἀέλλη, οὕτως ἔερσα καὶ ἐέρσῃ· εἰ δὲ τὸ πληθυντικὸν οὐκέτι ἀντιθέσεως ἔχεται, ἀπολήψεται τοῦ ἔερσα προπαροξυνομένου τὸν τόνον.

354. *ὅτι σὺν τῷ $\overline{ν}$ νήδυμος.

359. *κῶμα καλύψω] ἐν ἄλλῳ κῶμ᾽ ἐκάλυψα.

364. Ἀργεῖοι] ταῦτα καὶ τὰ ἑξῆς κατ᾽ ἐπερώτησιν ἀναγνωστέον.

366. ἀλλ᾽ ὁ μὲν οὕτω φησί] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει καὶ ἔλπεται. ἁρμόζει δὲ τῷ προσώπῳ τὸ εὔχεται, καυχᾶται.

371. *ὑποστικτέον κατὰ τὸ τέλος τοῦ στίχου· λείπει γὰρ τὸ εἰσίν.

372. τὸ παναίθῃσιν οἱ πλείους προπερισπῶσιν, Εὐφράνωρ δὲ βαρύνει. φιλεῖ δὲ τὰ εἰς $\overline{η}$ λήγοντα θηλυκὰ δισύλλαβα, ὀξυνόμενα, συντιθέμενα καὶ μὴ γινόμενα κύρια, τοτὲ μὲν φυλάσσειν τὸν τόνον, ὅτε μετὰ προθέσεως συντίθεται, τοτὲ δὲ ἀναβιβάζειν, ὅτε οὐ μετὰ προθέσεως· ἐπιτομή ἀνοχή συνοχή· ἱστοδόκη δὲ καὶ καπνοδόκη λατύπη οἰνοχόη. εἴπερ οὖν καὶ τὸ παναίθη οὐ μετὰ προθέσεώς ἐστι, βαρυτονηθήσεται. τάχα δὲ καὶ παρώνυμόν ἐστι, καὶ πάλιν ὀφείλει βαρύνεσθαι· ὡς γὰρ παρὰ τὸ καλός ἐγένετο πάγκαλος καὶ παγκάλη, οὕτως καὶ παρὰ τὸ αἰθός πάναιθος, ᾧ ἀκόλουθον τὸ παναίθη.

376. *ὃς δέ κ᾽ ἀνήρ] λείπει τὸ ᾖ, ὃς ἂν ᾖ· διὸ ὑποστιγμὴ καὶ ἐπὶ τὸ μενέχαρμος.

*ἔχῃ] Ἀρίσταρχος διὰ τῆς $\overline{ει}$ διφθόγγου, ἔχει.

ὃς δέ κ᾽ ἀνὴρ μενέχαρμος] οὗτος καὶ ὁ ἑξῆς ἀθετοῦνται, ὅτι γελοῖον μὴ τὰ ἁρμόζοντα ἀναλαμβάνειν, ἀλλὰ μείζονα εἰς ἐμποδισμὸν τῆς χρήσεως. Ζηνόδοτος δὲ προηθέτει.

ὀλίγον σάκος] μικρὰν ἀσπίδα· ἔστι δὲ ποσότης ἀντὶ πηλικότητος.

379. *ὅτι συλληπτικῶς εἴρηκεν οὐτασμένων τινῶν καὶ βεβλημένων.

382. ἐσθλὰ μὲν ἐσθλός] ὅτι οὗτος ὁ στίχος τοὺς προκειμένους ἀναιρεῖ· βελτίονα μὲν γὰρ τῇ κατασκευῇ ἐνδέχεται ἀναλαμβάνειν, μείζονα δὲ οὔ. ἔνια δὲ τῶν ὑπομνημάτων δῶκεν ἀντὶ τοῦ δόσκεν· καὶ ἔστιν εὐφραδέστερον.

2. τόνον Vill.] τόπον
20. αἰθός Lehrsius] αἶθος
21. ἂν] ἐὰν
22. τὸ Friedl.] τῷ
μενέχαρμος Bekkerus] ὤμῳ

*οὕτως Ἀρίσταρχος δόσκεν.

387. δάϊ] ὁ Ἀσκαλωνίτης βαρύνει ὡς Θέτι· οἱ δὲ πλείους ὡς φλεβί ὀξύνουσιν, οἷς συγκατατίθεμαι. εἰ μὲν γὰρ ἦν ἡ εὐθεῖα, ὡς οἴεται ὁ Ἀσκαλωνίτης, δάϊς ὡς Θέτις βαρυνομένη, καὶ ὡς "πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ" (Il. 18, 407), οὕτως δάϊ, πρῶτον ἐκτείνεσθαι δεήσει τὸ ῑ, δεύτερον ἐκεῖνο ὁρῶμεν ἐναντιούμενον· τὰ γὰρ εἰς ῑς λήγοντα καθαρὸν θηλυκά, τῷ ᾱ παραληγόμενα, οὐ φιλεῖ βαρύνεσθαι, τοὐναντίον δὲ ὀξύνεσθαι—ὁ δὲ λόγος ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν, ἵνα μή τις τὸ Ξοΐς ἢ Σάϊς ἀντιθῇ, κείμενα παρ' Ἡροδότῳ—, οἷον Θηβαΐς Δαναΐς Λαΐς Θαΐς. οὕτως ἄρα δαΐς, χωρὶς εἰ μὴ λέγοι τις τοῦτο βεβαρυτονῆσθαι πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ὀξυνομένου, ὥσπερ καὶ τὸ ἀκρίς. ἄμεινόν ἐστιν ἐκεῖνο λέγειν ὡς ὅτι εἴτε ἀπὸ τῆς δάϊς βαρυνομένης εἴτε ὀξυνομένης ἡ προκειμένη ἐστὶ δοτική, ὀφείλει ὀξύνεσθαι τῷ τὰς εἰς ῐ συνεσταλμένον ληγούσας δοτικὰς καὶ μὴ συναλειφθείσας ἐπ' ὀνομάτων ἀρσενικάς τε καὶ θηλυκὰς ὀξύνεσθαι, μηνί χηνί· ταύτῃ καὶ λιτί. οὕτως καὶ ἡ δαΐ, εἴτε ἀποκέκοπται εἴτε συγκέκοπται, ὀξυτονηθήσεται.

ὅτι βαρύνεται ἡ εὐθεῖα δαῒς διδασκόμεθα ἐκ τῆς παρὰ Καλλιμάχῳ αἰτιατικῆς "ἐς δάϊν ὁπλισμὸν ἵππειον·" ἡ γὰρ τοιαύτη αἰτιατικὴ βαρυνομένην αἰτεῖ εὐθεῖαν. καὶ τὸ δῇϊς συνομολογεῖ τῷ τόνῳ· τραπέντος γὰρ τοῦ ᾱ εἰς η̄ καὶ τοῦ ῑ πλεονάσαντος ἐγένετο.

389. *οὕτως διὰ τοῦ ᾱ γραπτέον τάνυσσαν.

391. *ὅτι πρὸς τὸ δεύτερον πρότερον ἀπήντησεν.

394. οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον] ὅτι Ζηνόδοτος τούτων τῶν ὁμοιώσεων τὴν πρώτην τρίτην τέταχεν. ὁ δὲ Ὅμηρος τὰ ἐπιτατικώτερα ὕστερα λέγει· πάντων δὲ ἐπιτατικώτερον ἀνέμου φορά, ἥτις καὶ τὰ ἄλλα κινεῖ, θάλασσαν καὶ πῦρ.

396. τόσσος γε] Ἀρίσταρχος φυλάσσει τὴν ὀξεῖαν ἐπὶ τῆς τοσ συλλαβῆς, ὁ δὲ Τυραννίων τοσσός γε ἀνέγνω, τὴν σος συλλαβὴν ὀξύνων, οὐκ εὖ· ὁ γὰρ γέ οὐκ ἀλλάσσει τὸν τόνον τῶν πρὸ ἑαυτοῦ λέξεων. εἰ δέ τις λέγοι ἐπέκτασιν εἶναι, μὴ σύνδεσμον, ἴστω ὅτι τὸ

3. φλεβί Lobeckius] φλεαί ὀξύνουσιν Bekkerus] ὀξύνοντες

7. τῷ] εἴτ' ἄλλῳ εἴτε καὶ τῷ Lehrsius.

9. Ξοΐς] Non legitur apud Herodotum. Idem error supra ad 11, 677.

14. τῷ Bekk.] τὸ

18. Καλλιμάχῳ] Callimachi versus fuit ἐς δάϊν ὁπλισμόν θ' ἵππιον ἐρχομένων: v. grammaticos ab Schneidero indicatos ad fr. 243 p. 482.

26. ὕστερα addidit Friedl.

ἐναντίον χωρήσει· ἡ γὰρ διὰ τοῦ γέ ἐπέκτασις τρίτην ἀπὸ τέλους ἐποίει τὴν ὀξεῖαν, ἔγωγε ἔμοιγε.

βρόμος] κυρίως ὁ τοῦ πυρὸς ἦχος· ὅθεν καὶ τὸν Διόνυσον, ὄντα ἔφορον τοῦ πυρὸς, καὶ αὐτὸν Βρόμιον καλοῦσιν, ἀντὶ τοῦ τὸν ἐπὶ τοῦ πυρός. ἐν οἷς οἱ ποιηταὶ καὶ τὸν μῦθον ἔπλασαν ὅτι ἐκ Διὸς καὶ Σεμέλης ὢν ἐβλήθη τῷ κεραυνῷ, καὶ ὅτι πυρογενής ἐστιν.

397. *ὤρετο] ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων ὤρορε, καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ "ὦρορ' ἐπαΐξας" (Il. 2, 146).

398. *τόσσον γε] οὕτως διὰ τοῦ ν̄, τόσσον γε.

400. *ὅσση] ἔξω τοῦ τ̄ αἱ Ἀριστάρχου· οὕτως καὶ Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης.

ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ταῦτα. Ἀρίσταρχος δὲ χωρὶς τοῦ τ̄ γράφων, ὅσση ἄρα Τρώων, πάντως τοῖς ἄνω συνάπτει, ἵν' ᾖ ὁ λόγος ἀνταποδοτικὸς ἀνεστραμμένος· οὐ τοσοῦτον βοᾷ τὰ εἰρημένα ὅση τῶν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνή.

402. *Αἴαντος] ὅτι ἡ πρόθεσις παρεῖται καὶ πτῶσις ἤλλακται, ἀντὶ τοῦ ἐπ' Αἴαντα.

405. ὅτι καὶ τὰ ξίφη καὶ τὰς ἀσπίδας ἐκ τελαμώνων ἀνῆπτον· διὸ δύο.

406. χώσατο] ὅτι χώσατο νῦν συνεχύθη, καὶ ὅτι οὐκ ἄτρωτος ὁ Αἴας καθ' Ὅμηρον· εἰ γὰρ μὴ οἱ τελαμῶνες ἐσκέπαζον, ἐτρώθη ἄν.

412. στῆθος βεβλήκει] οὕτως ἔξω τοῦ ν̄, βεβλήκει, καὶ ἄνευ τοῦ ε̄· Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης σὺν τῷ ν̄, βεβλήκειν.

413. στρόμβον δ' ὣς] ὡς ῥόμβον περιφερῆ· λέγει δὲ τὸν καλούμενον βέμβικα. δίκην οὖν στρόμβου ἐποίησεν αὐτὸν στρέφεσθαι, σφοδρῶς πλήξας.

414. *πληγῆς] γράφεται ῥιπῆς.

416. ἐξ αὐτῆς· τὸν δ' οὔπερ ἔχει θράσος] ὅτι τὸ ἀντικείμενον δεῖ ὑπακούειν, ἀλλὰ δέος. Ἀριστοφάνης δὲ τὸν δ' οὔτιν' ἔχει θράσος ὅστις ἴδηται.

418. *ὦκα] Ἀρίσταρχος ὠκύ.

22. βεβλήκει καὶ Vill.] βεβλήκειν καὶ. Correctum ex marg. inter. ubi οὕτως ἀρισ̄ βεβλήκει.

23. σὺν τῷ ν̄ βεβλήκειν] σὺν τῷ ε̄ ἐβεβλήκει Cobetus, qui Aristarchum βεβλήκειν, Zenodotum et Aristophanem ἐβεβλήκει scripsisse videri monet, quae perversa sunt in annotatione scholiastae.

25. βέμβικα] βέμβηκα

ὅτι ὠκύ γραπτέον, εἴτε ἐπιθετικῶς εἴτε κατὰ μεσότητα ἀντὶ τοῦ ὠκέως, ὡς "ὀξὺ δὲ κωκύσασα" (Il. 18, 71). ἡ δὲ Μασσαλιωτικὴ καὶ ἡ Χία ὦκα.

419. ἀσπὶς ἑάφθη] ἐπικατήφθη δὲ αὐτῷ ἡ ἀσπὶς, ὅ ἐστιν ἐπικατηνέχθη αὐτῷ. τὸ δὲ ἑάφθη ἀπὸ τοῦ ἕπω, εἵφθη ἥφθη ἑάφθη.

421. ὅτι τὸ ἰάχοντες ὡς ὀρέγοντες· ὅθεν βαρυτονεῖν δεῖ ἰάχων ὡς ὀρέγων.

424. οὐτάσαι οὐδὲ βαλεῖν] ἡ διπλῆ, ὅτι διαστέλλει τὸ οὐτάσαι καὶ βαλεῖν.

*ἄριστοι] ἐν ἄλλῳ περίβησαν ἅπαντες.

427. τῶν δ' ἄλλων] Ζηνόδοτος διὰ τοῦ τ, τῶν τ' ἄλλων. διήλλαττον δὲ αἱ Ἀριστάρχου, ἀκήδεσἁν καὶ ἀκηδέσατο, ἀκηδέστως ἔσχεν.

434. Ξάνθου δινήεντος] ὅτι μὴ προσυστήσας εἰ ὁ Σκάμανδρος Ξάνθος καλεῖται, ὡς πρὸς εἰδότας κέχρηται τῷ ὀνόματι. ἰδίως δὲ τὸν μὲν σωματικὸν Ξάνθον Διὸς γενεαλογεῖ, τὸν δὲ ποταμὸν Ὠκεανοῦ, λέγων "ἐξ οὗπερ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα καὶ πᾶσαι κρῆναι καὶ φρείατα μακρὰ νάουσιν" (Il. 21, 196).

437. διὰ τοῦ ε αἱ Ἀριστάρχου καὶ αἱ πλείους, ἀπέμεσσεν· Ζηνοδότειος δέ ἐστιν ἡ διὰ τοῦ α, ἀπέμασσεν. βραχὺ δὲ διασταλτέον μετὰ τὸ γοῦνα, ἐπὶ τὰ γόνατα καθίσας ἧμει. γελοῖοι δὲ οἱ τοῖς ἑξῆς συνάπτοντες, ἐπὶ γοῦνα κελαινεφὲς αἷμ' ἀπέμασσεν, ἵν' ᾖ ἐπὶ τὰ γόνατα κάθηται. γελοῖοι δὲ οἱ τοῖς φαινομένοις μαχόμενοι· σύνηθες γὰρ οὕτως λέγειν.

438. *τὼ δέ οἱ ὄσσε] οὕτως Ἀρίσταρχος· ἄλλοι δὲ κὰδ δέ οἱ ὄσσε.

439. *ὅτι βέλος τὸν βεβλημένον τόπον.

440. *νόσφιν ἐόντα] γράφεται νόσφι κιόντα.

442. *ὅτι οἱ τοιοῦτοι τόποι ἐπλάνησαν τὸν Ζηνόδοτον ὥστε δέξασθαι χωρὶς τοῦ ο Ἰλῆος.

453. *μακρὰ βιβάσθων] γρ. μακρὸν ἀΰσας.

456. *οὕτως κόμισε, χωρὶς τοῦ ν.

13. ἔσχεν Cobetus] ἔσχον

17. πᾶσα θάλασσα] πᾶσαι θάλασσαι

19. In margine huius scholii ab alius librarii manu annotatum est οὐκ ἔχει ἀπέμεσσεν, ἀλλ' ἀπέμασσεν, ὥστε οὖν τὸ σχόλιον πρὸς τὸ πρῶτον γέγραπται. In marg. inter. breviter ἀριστ ἐπέμεσσεν.

22. ἵν' ᾖ] ἵνα μὴ Bekk.

463. λικριφὶς ἀΐξας] ὅτι δὶς κέχρηται τῇ λέξει, νῦν καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ (19, 451). σημαίνει δὲ πλάγιος ὁρμήσας, ἀπὸ τοῦ λέχριος, κατὰ κοινωνίαν τῶν συμφώνων.

λικριφίς] Ἀρίσταρχος ὀξύνει ὁμοίως τῷ "ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδίς" (Od. 5, 481)· καὶ οὕτως ἐπεκράτησεν ἡ ἀνάγνωσις.

465. ἐν συνεοχμῷ] ἐν τῇ συναφῇ τοῦ ἰνίου, ἐν τῷ συνδέσμῳ. ἀστράγαλον δέ φησι τὸν σπόνδυλον τὸν ἐν τῷ ἰνίῳ. εἴρηται δὲ ἀστράγαλος κατ' ἀντίφρασιν· πολύστρεπτος γὰρ ὑπάρχει.

468. *ἡ κεφαλὴ προέλαβε τὰ κάτω πίπτοντα.

469. *ἀμύμονι Πουλυδάμαντι] Ζηνόδοτος ἀμύμονα Πουλυδάμαντα.

472. *ἴσως λείπει δὲ τὸ δοκεῖ σοι.

474. * αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ἐῴκει] Ἀριστοφάνης αὐτῷ γάρ ῥα φυὴν ἄγχιστα ἔοικεν.

*ἐν ἄλλῳ ἔοικεν.

477. *πρὸς τὸ "ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας" (Il. 1, 37), ὅ ἐστιν ὑπερμαχεῖς.

483. *ἵνα μή τι] ἐν ἄλλῳ ἔγχει ἐμῷ μή τοί τι.

485. ὅτι ἀντιπέφρακε τὸν γνωτὸν τῷ κασιγνήτῳ σαφῶς· ἔστι γὰρ ἀδελφός. Ζηνόδοτος δὲ ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς, ὡς ἐκεῖ "ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς" (Il. 18, 100).

499. ὁ δὲ φῆ κώδειαν ἀνασχών] ὁ μὲν Ζηνόδοτος καὶ τὸν δέ καὶ τὸν φή ἐγκλίνει, ἵνα τὸ φή ταυτὸν ὑπάρχῃ τῷ ὡς καὶ τὸ μεταλαμβανόμενον τοιοῦτον ᾖ, ὁ δὲ ὡς κώδειαν ἀνασχὼν πέφραδέ τε Τρώεσσιν. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος ἐκδεξάμενος τὸ ἔφη ῥῆμα ὁμοίως τῷ ἔβη, δοκεῖ ἀθετεῖν τὸν δεύτερον στίχον. ὅπερ οὐκ ἀναγκαῖον· ποιητικὸν γὰρ ἔθος τὸ πολλάκις τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεσθαι. πρὸς δὲ τὸν Ζηνόδοτον ὑγιῶς ἀποφαίνεται ἐκεῖνο, ὅτι ὁ ποιητὴς οὐδέποτε οἶδε τὸ φή ἀντὶ τοῦ ὡς, οἱ δὲ μετ' αὐτὸν, ὥσπερ Ἀντίμαχος καὶ οἱ περὶ Καλλίμαχον.

Ἀρίσταρχος τὸ φῆ ῥῆμα ἐκδέχεται, καὶ ἀθετεῖ τὸν ἑξῆς. δύναται δὲ καὶ δισσολογία εἶναι, ὡς τὸ "τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἐχένηος, ὅ σφιν ἐΰφρονέων ἀγορήσατο" (Od. 7, 155. 158) καὶ "ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν." ἢ τὸ πέφραδε διεσήμαινεν.

6. ἰνίου—ἰνίῳ] ἠνίου—ἠνίῳ 16. ὅ Bekkerus] ο (i.e. ὅτι)
33. Ἐχένηος] om.

* ὅτι ἔξωθεν ἀκουστέον τὸ ὡς, ἵν' ᾖ ὡς κώδειαν.

κώδειά ἐστιν ἡ κεφαλὴ τῆς μήκωνος· φαντάζει δὲ ἡ ἐπ' ἄκρου τοῦ δόρατος ἐμπεπαρμένη κεφαλὴ τὴν ἐπὶ καυλῷ κώδειαν. στικτέον δὲ ἐπὶ τὸ ἀνασχών· ἐὰν γὰρ συνάπτωμεν, ἐπὶ τὴν ἀπεκδοχὴν ἐνεχθησόμεθα καθ' ἣν τὸ φῆ ἀντὶ τοῦ ὡς κεῖται.

500. πέφραδέ τε Τρώεσσι] ὅτι ἀναγνόντες τινὲς φη κώδειαν ὑφ' ἕν, ἵν' ᾖ ὡς κώδειαν, προσεπέταξαν τὸν ἠθετημένον. οὐδέποτε δὲ Ὅμηρος τὸ φῆ ἀντὶ τοῦ ὡς τέταχεν. ἴσως δὲ καὶ Ἀντίμαχος ἐντεῦθεν ἐπλανήθη "φη γεράνοισιν" εἰπών. δεῖ δὲ ἔξωθεν προσλαμβάνειν τὸ ὡς, καὶ ἀθετεῖν τὸν στίχον· ταυτολογίαν γὰρ περιέχει.

505. * σὺν νηυσί] Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης ἐν νηυσί.

506. * τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα] γράφεται τοὺς ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλεν.

509. ἀνδράγρια ὡς ἀντάξια. καὶ γὰρ σύνηθες αὐτῷ τὸ τοιοῦτον εἶδος· καὶ γὰρ ζωάγρια εἶπε καὶ βοάγρια καὶ μοιχάγρια.

ὅτι νῦν καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ ἅπαξ εἴρηκεν ἀνδράγρια. τινὲς δὲ ἀθετοῦσι διὰ τὸ ξένον τῆς λέξεως καὶ μὴ κείμενον ἀλλαχοῦ. ἤτοι δὲ τὰ σκῦλα τὰ ἀπὸ ἀνδρῶν ἀγρευόμενα, ἢ ἀντὶ ἀνδρῶν· ὅταν γὰρ μὴ δυνηθῶσιν ἀνελεῖν, ἀλλ' οὖν τὸν ἀναιρεθέντα σκυλεύουσιν. ἐκ δὲ τοῦ παρακολουθοῦντος τὸ προηγούμενον, ἀντὶ τοῦ τίς πρῶτος τῶν Ἑλλήνων ἀνεῖλέ τινα τῶν πολεμίων; τοῦτο γὰρ ἀποκρίνονται αἱ Μοῦσαι. σημαίνει δὲ σκῦλα ἠγρευμένα παρὰ ἀνδρῶν· ἀγρεῖν γὰρ τὸ λαμβάνειν. δεῖ δὲ νοεῖν ὅτι κατὰ τὸ σιωπώμενον τοὺς προπεσόντας ἐσκύλευσαν.

516. Ὑπερήνορα] ὅτι οὗτος ἴσως ἐστὶν Ὑπερήνωρ, οὗ μέμνηται κατὰ τὴν πρὸς Εὔφορβον σύστασιν Μενέλαος· "οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίη Ὑπερήνορος ἱπποδάμοιο ἧς ἥβης ἀπόνηθ' ὅτε μ'" (Il. 17, 25). ἀλλὰ νῦν τούτων τῶν λόγων οὐ μέμνηται, κατ' ἐπιδρομὴν ἐκφέρων τοὺς ἀνῃρημένους.

517. * οὔτασε καλλαπάρην] γράφεται οὖτα κατὰ λαπάρην.

518. * ὅτι παρετυμολογεῖ τὴν ὠτειλὴν ἀπὸ τοῦ οὔτασε.

6. πέφραδε] Obelus praefixus, i.e. ἀθετεῖται.

9. γεράνοισιν Bekkerus] γέρων οἶσιν. Alii aliter: v. Schneider. ad fr. 518 p. 668.

14. ἀνδράγρια] ἀνδάγρια hic et infra.

16. ἐν Ὀδυσσείᾳ] Non legitur.

18. * ἀπὸ] ὑπὸ

521. τὸ μὲν ὁμοιοσώς ἀλλοῖος ἀναγνωστέον· τὸ γὰρ προπαροξύνειν μεταγενεστέρων ἐστὶν Ἀττικῶν. τὸ δὲ ἐπισπέσθαι παροξυτονητέον ὁμοίως τῷ ἀποθέσθαι· ἔστι γὰρ τὸ ἁπλοῦν σπέσθαι. προείρηται δὲ ἐπὶ τῶν τοιούτων ἀπαρεμφάτων.

522. ὅτι οὐ λέγει τρεσσάντων δεισάντων, ἀλλὰ φυγόντων· "τρέσσαι δ' οὐκέτι ῥίμφα πόδες φέρον" (Il. 13, 515).

Παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσῳδίας Ἡρωδιανοῦ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ τῆς Ὁμηρικῆς στιγμῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ Ο.

1. αὐτὰρ ἐπεὶ] ἡ ἀναφορὰ πρὸς τὸ "πάπτηνεν δὲ ἕκαστος ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον" (Il. 14, 507)· ἐνθάδε γὰρ τὸ πέρας τῆς διώξεως προσέθηκεν.

διά τε σκόλοπας] ἀντὶ τοῦ διὰ σκολόπων καὶ τάφρου, ὡς "διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα" (Il. 10, 298). τὸ ἑξῆς, διέβησαν τούς τε σκόλοπας καὶ τὴν τάφρον· ὑπερβατὸν γὰρ ὁ τρόπος.

ἡ διακοπὴ τῆς λέξεως τὸ ταλαίπωρον καὶ δυσδιόδευτον ἐμφαίνει τῶν πολεμίων.

2. πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσίν] τοῦτο διὰ μέσου· ἄλλοι γὰρ ἔδαμεν, ἄλλοι δὲ ἔφυγον.

πολλοὶ δὲ δάμεν] ὁμοίως τῷ "πολλοὶ δ' Ἀργείων οἱ μὲν δάμεν, οἱ δ' ἐλίποντο" (Il. 12, 14) καὶ τῷ "φάνεν δέ οἱ εὐρέες ὦμοι" (Od. 18, 68) ἀνεγνώσθη κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ἄρχοντος χρόνου. ἔφαμεν δὲ τὰ τοιαῦτα ἀδιαφόρως εὑρεθῆναι παρὰ τῷ ποιητῇ.

φεύγοντες] ὑποστικτέον φεύγοντες καὶ χερσίν· ἡ γὰρ ἀνταπόδοσίς ἐστιν αὐτῷ οἱ μὲν δὴ παρ' ὄχεσφι.

3. ἡ ὑπό πρόθεσις ὑπαί ἐγένετο ὁμοίως τῇ "ὑπαὶ πόδα νείατον Ἴδης" (Il. 2, 824)· καὶ ἔστι τὸ ἑξῆς ὑπὸ δέους. οὕτω καὶ Ἀρίσταρχος. διὸ παραιτητέον τὸν Τυραννίωνα βαρύνοντα τὴν ὑπαί, καὶ ἡγούμενον ἀπὸ τοῦ ὕπαιθα εἶναι πάθος τὸ τῆς ἀποκοπῆς. ἕως δὲ τοῦ

12. * φύγοι] φύγῃ
13. * προσέθηκεν] om.
14. ὡς] * ὡς τὸ
15. τὸ ἑξῆς] * ἢ τὸ ἑξῆς
21. τῷ—τῷ Bekkerus] τὸ—τὸ
26. αὐτῷ] ἀπὸ τοῦ Friedl.

ὑπαὶ δείους ὀφείλομεν ἀναπαύεσθαι· οὐ γὰρ πιθανὸν ἕως τοῦ χλωροί, εἶτα πεφοβημένοι, τουτέστι φεύγοντες. ἔστι μέντοι καὶ ἡ ἑτέρα ἀνάπαυσις οὐκ ἀδόκιμος.

τὸ ὑπαὶ δείους δύναται καὶ τοῖς ἑξῆς συνάπτεσθαι καὶ τοῖς ἡγουμένοις· ἤτοι γὰρ χλωροὶ ὑπὸ δέους, ἢ ὑπὸ δέους πεφευγότες.

δείους] εἴωθεν Ἰωνικῶς αὐτὰ συναιρεῖν· "τοίου μιν θάρσευς πλῆσεν" (Il. 17, 573) "ἐξ Ἐρέβευς ἄξοντα" (Il. 8, 368) "ἡμετέρου δ' οὐκ ἔστι γένευς" (Od. 15, 533)· ἢ ἐντελῶς "βέλεος δέ σε τείρει ἀκωκή" (Il. 13, 251) "ἄστεος αἰὲν ὑπὲκ κατ' ἀμαξιτόν" (Il. 22, 146). ἀλλὰ νῦν ἡ κακοφωνία τῆς φωνῆς κράσει ἐποίησεν αὐτὸν χρήσασθαι, καὶ ἐν τῷ "ἦ ῥα κατὰ σπείους" (Od. 9, 330).

8. μετὰ δέ σφι] ὅτι πρὸς τὸ δεύτερον πρότερον ἀπήντησεν. ἕνεκα δὲ σαφηνείας ἐπανέλαβε τοὺς Ἀργείους.

10. ἔνιοι δὲ τὸ εἵαθ' ψιλῶς· "ἔνθ' ἄρα οἱ μύλαι εἵατο" (Od. 20, 106) ἀντὶ τοῦ ἦσαν· καὶ Ἀρίσταρχος δὲ ψιλοῖ τὸ εἵατο. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τοῦ "εὗρε δ' ἐνὶ σπῆϊ γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι εἵαθ' ὁμηγερέες" (Il. 24, 83)· ἐκδέχεταί τε κλίσιν τὴν ἀπὸ τοῦ εἰμί εἰς παθητικοῦ ὑπερσυντελίκου χρόνον, καὶ μεταλαμβάνει εἰς τὸ ὑπῆρχον. ἔχει δὲ ἐπίστασιν εἰ τοῦ εἰμί τὰ παθητικὰ δύναται συστῆναι κατὰ σημαινόμενον ἢ χρῆσιν Ἑλληνικήν. διὸ ἄμεινον δασύνειν καὶ ἐκδέχεσθαι ἐνδιέτριβον καὶ ἐκάθηντο· καὶ γὰρ ἁρμόζον τοῖς ὑποκειμένοις κεῖσθαι μὲν τὸν Ἕκτορα, περικαθέζεσθαι δὲ αὐτὸν τοὺς ἑταίρους συγκάμνοντας. αὐτός τε ὁ ποιητὴς ἔκλινε τὸ ῥῆμα τοῦτο τριχῶς, πῇ μὲν κοινῶς εἰπὼν "τοῖοι δ' ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἧντ' ἐπὶ πύργων" (Il. 3, 153), πῇ δὲ Ἰωνικῶς "οἱ δ' ἕατ' εἰν ἀγορῇ" (Il. 7, 414), πῇ δὲ ἐπενθέσει τοῦ ῑ πάλιν χρησάμενος Ἰωνικῶς "εἵατο καὶ προὔχοντες" (Od. 3, 8), ὡς καὶ τὸ προκείμενον.

Ἀρίσταρχος τὸ κῆρ οὐδετέρως ἐκδέχεται καὶ μετοχὴν τὴν ἀπὸ τοῦ ᾱ ἀρχομένην, ἵνα τοιοῦτόν τι σημαίνῃ τὸ κῆρ ἀσύνετος ὤν, διδασκόμενος καὶ ἐξ ἐκείνου τοῦ "δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν" (Od. 5, 342). τούτῳ συγκατατίθεται καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης καὶ

9. * ὑπὲκ] ὑπὲρ

10. * κράσει] κρᾶσιν

14. δὲ dictum est, quia hoc scholion legitur post scholion inferius p. 61, 6, verbis κέαρ ἀπινυτῶν finitum.

16. γλαφυρῷ] γλαφυρῇ

19. ἐπίστασιν Bekkerus] ἐπίτασιν

22. ἑταίρους Bekkerus] ἑτέρους

30. τοῦ (τ̃ scriptum in codice) delet Lehrsius.

Ἀλεξίων καὶ σχεδὸν πάντες, καὶ ἡμεῖς. εἰσὶ μέντοι οἳ ἄλλως διέστειλαν, οὓς ἐλέγχει ὁ Ἡρωδιανός.

Ἀριστοφάνης κῆρ ἀπινύσκων, διὰ τοῦ κ̄· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ διὰ τῶν δύο σσ̄ "δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν" (Od. 5, 342).

ὅτι κατὰ τὸ πλῆρες ἐκληπτέον κῆρ, εἶτα ἀπινύσσων, τὸ κέαρ ἀπινυτῶν.

11. *αἷμ' ἐμέων] πρὸς τὸ "αἷμ' ἀπέμασσεν" (Il. 14, 437) τοῦτο ἄν τις σημειώσαιτο.

οὔ μιν ἀφαυρότατος] ὅτι τὸ ἐναντίον ὑπακουστέον, ἀλλ' ἰσχυρότατος· οὐ γὰρ ἐκ πλήρους ἀποδέδωκεν, ὡς ἐπὶ τοῦ "δός φίλος, οὐ γάρ μοι δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν ἔμμεναι, ἀλλ' ὥριστος" (Od. 17, 415).

14. ἀμήχανε] ὅτι δύο σημαίνει ἡ λέξις, ἤτοι μὴ δυναμένη μηχανὴν εὑρεῖν, ἢ πρὸς ἣν οὐκ ἔστι μηχανήσασθαι· ὅπερ καὶ θέλει εἰπεῖν.

15. Ἕκτορα δῖον] ὅτι ἀφ' ἑαυτοῦ ὁ Ζεὺς δῖον τὸν Ἕκτορα, πρὸς τὸ μὴ ὑποπτεύειν τὰ ἐν Ὀδυσσείᾳ (1, 65) "πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην."

17. *οὕτως διὰ τοῦ η̄, ἐπαύρηαι.

ἐπαύρηαι] προπαροξυτονητέον ὁμοίως τῷ "εἰσόκε τοὺς ἀφίκηαι" (Od. 11, 122)· ἔστι γὰρ μέσος δεύτερος ἀόριστος. ταυτὸν δὲ λέγομεν καὶ περὶ τοῦ "σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι" (Il. 3, 417)· καὶ γὰρ οὗτος μέσος δεύτερος ἀόριστος.

18. *διὰ τοῦ η̄ μέμνῃ εἶχον πᾶσαι.

τοὺς τῆς Ἥρας δεσμοὺς νοητέον φυσικὴν τοῦ ἀέρος πρὸς τὸν αἰθέρα συμπλοκήν. διὰ τοῦτο οὖν φησὶ χρύσεον ἄρρηκτον, ἵν' ᾖ δυσδιαχείριστον, ἐπεὶ καὶ τὸ πῦρ χρυσαυγὲς καὶ δυσδιάλυτον. ἄκμονας δὲ δύω τὰ βαρύτατα τῶν στοιχείων, γῆν καὶ θάλασσαν. ἐζήτηται δὲ διὰ ποίαν αἰτίαν οὕτως ἀσχήμως ὑβρίζει τὴν Ἥραν ὁ Ζεὺς διὰ θνητὸν Ἡρακλέα· φησὶ γὰρ "ἦ οὐ μέμνῃ ὅτε τ' ἐκρέμω." ῥητέον δὲ ὅτι φιλοσοφεῖ Ὅμηρος. μυθικῶς γὰρ Ζεὺς

1. ἄλλως Bekkerus] ἄλλους
17. Ἕκτορα] Addendum καλεῖ, quod est in scholio simillimo v. 223.
18. *πρὸς τὸ μὴ ὑποπτεύειν] οὐχ ὑποπτεῦον οὖν
23. σὺ δέ] οὐδέ

ἐνταῦθα ὁ αἰθὴρ οὐρανοῦ τοῦ περὶ τὸν ἀέρα δεσμός ἐστιν ὁ ἄγων τὰ ὑγρὰ καὶ ἐξ αὐτοῦ δεσμεύων τὰ πάντα· μετ' αὐτὸν δέ ἐστιν ἀὴρ μέσος γῆς καὶ αἰθέρος, ὃ δεῖ νοεῖν ἡμᾶς τὴν Ἥραν ὑπάρχειν· τοῦ δ' ἀέρος ἐκκρέμαται ὕδωρ τε καὶ γῆ, οὓς δὴ νῦν ἄκμονας λέγει παρὰ τὸ ἀκοπίαστα εἶναι τὰ στοιχεῖα. καλῶς οὖν οὐ δύνανται οἱ θεοὶ τὸν δεσμὸν λῦσαι· ἰσχὺς γὰρ τῶν ὅλων τὸ συνδεδέσθαι. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι ἐκ δυεῖν τόπων, τούτου τε καὶ τοῦ κατὰ τὴν Α ῥαψῳδίαν (587), ὁ ποιητὴς τῆς τοῦ Ἡφαίστου ῥίψεως καὶ τῶν Ἥρας δεσμῶν πληροῦται μῦθον.

21. * ὅτι μακρὸς ὁ Ὄλυμπος ὡς ὄρος.

22. παρασταδόν] τοῦτο τοῖς ἄνω συναπτέον, ἵν' ᾖ ὁ λόγος, λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παραστάντες, ὃν δὲ λάβοιμι, δηλονότι παριστάμενον ἢ λύοντα.

23. * ὅτι καὶ ταῖς αὐταῖς λέξεσι κέχρηται κατ' ἀμφοτέρους τοὺς τόπους (cf. Il. 1, 591).

24. * Ἀρίσταρχος θυμόν, ἄλλοι δὲ θυμός. ἔστι δὲ ὁ τῆς Ὁμηρικῆς φράσεως χαρακτήρ· "οἵ σ' ὠτειλὴν αἷμ' ἀπολιχμήσονται" (Il. 21, 122).

* συναπτέον ἕως τοῦ θείοιο (25)· ἐν σχήματι γὰρ εἴρηται.

26. πεπιθοῦσα] ὡς δραμοῦσα· ἔστι γὰρ δεύτερος ἀόριστος δεδιπλασιασμένος, ὥσπερ ἤδη καὶ ἐπὶ τοῦ ῥήματος ἔθος αὐτῷ ποιεῖν· "ῥηϊδίως πεπιθεῖν" (Il. 9, 184).

27. * Ζηνόδοτος οὐδὲ ὅλως τὴν κόλασιν τῆς Ἥρας γράφει.

ἀτρύγετον] ἄβυσσον, τρύγα μὴ ἔχοντα, ἢ ἄκαρπον, παρὰ τὴν τρύγην, ὡς Εὐριπίδης (Phoen. 210), ἀκάρπιστα πεδία λέγων τὴν θάλασσαν. καὶ οἱ μὲν τὸ Μυρτῷον, οἱ δὲ τὸ Αἰγαῖον· οἱ δὲ, ὑπὲρ τὴν εὔκρατον θάλασσαν. τινὲς δέ φασιν ἐπὶ Πελλήνην κατὰ Γιγάντων ἀπιόντα Ἡρακλέα πλανηθῆναι.

31. * ἀπολλήξῃς] διὰ τοῦ ἑτέρου λ αἱ Ἀριστάρχου.

33. * οὔτε παρὰ Ζηνοδότῳ οὔτε παρ' Ἀριστοφάνει ἦν· καὶ μήποτε περιττός ἐστιν.

37. Στυγὸς ὕδωρ] ἐπεὶ ἡ Στὺξ καὶ κατὰ τὸν Ἡσίοδόν ἐστιν ἱερὰ πηγὴ, θυγάτηρ Ὠκεανοῦ· ἤ, ὥς τινές φασιν, ὅτι ὁμώνυμος ταύτῃ ἐστὶν ἡ πηγὴ, ἣν ἐν Ἅιδου ὅρκον φρικτὸν αὐτῶν οἱ θεοὶ πεποίηνται

3. αἰθέρος Vill.] ἀέρος
5. ἀκοπίαστα] ἀκοπία
9. μῦθον Bekk.] μῖθος
16. * Ὁμηρικῆς] ἀρισταρχ

βουλήσει Διός. ἀπὸ δὲ τοῦ ἴστω νῦν τόδε γαῖα πᾶσαι διαστολαί εἰσι μέχρι τοῦ ὀμόσαιμι· ἐνταῦθα γὰρ στικτέον, ἀσυνδέτου ὄντος τοῦ ἑξῆς λόγου.

41. μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα] ἀντὶ τοῦ οὐ δι' ἐμὴν γνώμην Ποσειδῶν Ἕλλησι βοηθεῖ, ἴστω Γῆ καὶ Οὐρανὸς τοῦτο καὶ οἱ ἄλλοι ὅρκοι. [οὐ δι' ἐμὴν γνώμην Ποσειδῶν Ἕλλησι βοηθεῖ.] πληρέστατος δ' ἂν ἦν ὁ λόγος, εἰ καὶ σύνδεσμος ἔκειτο ὁ ὅτι ἢ ὡς· καὶ συνήπτετο ἂν τοῖς ἐπάνω, ἵν' ᾖ τοιαύτη ἡ φράσις, ἴστω Γῆ καὶ Οὐρανὸς ὅτι μὴ δι' ἐμὴν γνώμην. ἀλλὰ σπανίως τὰ τοιαῦτα λείπει, καὶ σχεδὸν ἐπὶ μόνων τῶν ὅρκων, ὡς κἀκεῖ "ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα· ἦ μέν τοι τάδε πάντα τελείεται" (Od. 19, 303). τάχα οὖν καὶ διὰ τοῦτο συναπτέον αὐτὰ τοῖς ἐπάνω, ἐπεὶ συνήθης ἐστὶ τῶν ὅρκων ἡ ἔλλειψις.

μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα] ὅτι παρακέκρουσται τὸν ὅρκον· οὐ γὰρ διὰ τὴν αὐτῆς βούλησιν ὁ Ποσειδῶν τοῖς Ἕλλησι βοηθεῖ, αὐτὴ μέντοι συνεργεῖ κοιμήσασα τὸν Δία. καὶ ὅτι ἡ ἀπαγόρευσις ἡ μή ἀντὶ ἀρνήσεως τῆς οὐ.

44. τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσίν] ἐν τῇ Ἀριστοφάνους καὶ Μασσαλιωτικῇ καὶ Ἀργολικῇ οὕτως ἐφέρετο, κτεινομένους δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδών· καὶ ἔστιν ἐμφατικώτερον τοῦ τειρομένους. ἅμα δὲ εἰς ἔλεον τῶν Ἑλλήνων ἐπάγεται τὸν Δία καὶ ὑπὲρ Ποσειδῶνος λεληθότως ἀπολογεῖται. οὕτως Ἡρακλέων.

45. *καὶ κείνῳ, ἐκ πλήρους Ἀρίσταρχος τὸν καί σύνδεσμον.

49. *Ἀριστοφάνης μετὰ τοῦ σ̄ βοῶπις· καὶ ἔστιν εὐφραδέστερον.

*περιττεύει τὸ ἔπειτα.

50. *ἀθανάτοισι καθίζοις] ἐν ταῖς εἰκαιοτέραις ἀθανάτοισι θεοῖσι.

52. τὸ νόον βέλτιον τοῖς ἡγουμένοις προσδίδοσθαι, ἵνα τὸν τοῦ Ποσειδῶνος λέγῃ. δύναται δὲ καὶ τοῖς ἑξῆς.

53. *οὕτως διὰ τοῦ γέ, ἐτεόν γε, καὶ Ἀριστοφάνης.

54. *κάλεσσον] ἐν ἄλλῳ κέλευσον.

56. ὄφρ' ἡ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν] ἀπὸ τούτου ἕως τοῦ "λισσομένη τιμῆσαι" (77) ἀθετοῦνται στίχοι κβ', ὅτι οὐκ ἀναγκαίως

6. οὐ δι' ἐμὴν γνώμην—βοηθεῖ] Seclusi verba ex praecedentibus repetita.

15. κοιμήσασα Lehrsius] καὶ κοιμήσασα.

παλιλλογεῖται περὶ τῶν ἑξῆς ἐπεισαχθησομένων, καὶ κατὰ τὴν σύνθεσίν εἰσιν εὐτελεῖς· καὶ ὅτι ὡς ἐπίπαν πρὸς τὸ δεύτερον πρότερον ἀπαντᾷ, νῦν δὲ πρὸς τὸ πρότερον ἀπήντηκεν "ὄφρ' ἡ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν." ψεῦδος δὲ καὶ τὸ "φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσι Πηλείδεω Ἀχιλῆος" (63)· οὔτε γὰρ παραγεγόνασιν ἕως τῶν Ἀχιλλέως νεῶν, οὔτε τὸν Πάτροκλον ἀνέστησεν ἐπὶ τὸν πόλεμον ὁ Ἀχιλλεύς. καὶ τὸ πέσωσιν οὐχ Ὁμηρικόν· μᾶλλον γὰρ ἐκεῖνος τὸ ἐμπεσεῖν ἐπὶ τοῦ ἐνσεῖσαι τίθησιν· "ἔφαντο γὰρ οὐκέτ' Ἀχαιοὺς σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσι πεσέεσθαι" (Il. 12, 125). ἡ δὲ παλίωξις οὐχ Ὁμηρικῶς παρείληπται· οὐ γὰρ λέγεται οὕτως ψιλῶς παρ' αὐτῷ ἡ φυγή, ἀλλ' ὅταν ἐκ μεταβολῆς οἱ πρότερον φεύγοντες διώκωσι· σαφῶς γὰρ ἐν ἄλλοις φησὶν "εἰ δέ χ' ὑποστρέψω καὶ παλίωξις δὲ γένηται" (ib. 71). ἀσύνηθες δὲ καὶ οὐδετέρως τὸ Ἴλιον νῦν ῥηθέν "Ἴλιον αἰπὺ ἕλοιεν" (71)· πάντοτε γὰρ θηλυκῶς λέγει. ἔν τε τῷ "λισσομένη τιμῆσαι" φησὶν ὁ Ἀρίσταρχος ὅτι οὐδαμῇ τὸν Ἀχιλλέα πτολίπορθον εἴρηκεν, ἀλλὰ ποδάρκη καὶ ποδώκη.

*καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἠθετοῦντο.

63, 64. *ὅτι ψεῦδος.

64. οὕτως, ἀνστήσει ὅν, αἱ Ἀριστάρχου· τινὲς δὲ ἀνστήσειεν ἑταῖρον διὰ τοῦ ε̄. Ζηνόδοτος δὲ ἀπὸ τοῦ "Πηλείδεω Ἀχιλῆος" ἕως τοῦ "λισσομένη τιμῆσαι" (77) οὐδ' ὅλως ἔγραφεν.

69. *ὅτι οὐχ Ὁμηρικῶς ἡ παλίωξις.

71. *ὅτι νῦν μόνως οὐδετέρως εἴρηται Ἴλιον.

*Ἀρίσταρχος Ἴλιον ἐκπέρσωσιν.

72. *οὕτως Ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ σ̄, παύω.

77. *ὅτι οὐδαμοῦ τὸν Ἀχιλλέα πτολίπορθον.

80. ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀΐξῃ νόος ἀνέρος] ὥσπερ δὲ νοῦς ἀνδρὸς πολλὴν ἐπεληλυθότος γῆν καὶ πολλὰ ἱστορηκότος ἐν ὑπομνήσει ποιεῖται τὰ ἱστορημένα καὶ ταχέως ἄλλοτε ἐπ' ἄλλο μεταβαίνει, οὕτω καὶ ἡ Ἥρα τότε ἐκ τῆς Ἴδης ὀξέως παρεγένετο εἰς τὸν Ὄλυμπον.

ὅτι τὸ κατὰ διάνοιαν θεῖον τάχος τῆς ἐπιπτήσεως τῶν τόπων τὸ

8. ἐκεῖνος Lehrsius] ἐκείνοις

18. ἠθετοῦντο] ἠθέτηντο Bekkerus. Sed conf. schol. ad v. 231.

19. ὅτι] I. e. ἀθετοῦνται, ὅτι —: nam versibus 63, 64, obelus est praefixus in textu.

28. *Πορφυρίου praefixum.

31. *Ἥρα] ἡμέρα

32. τὸ κατὰ—κινήσει] τὸ θεῖον τάχος τῆς ἐπιπτήσεως τῶν τόπων τῇ κατὰ διάνοιαν κινήσει Lehrsius.

κατὰ κίνησιν ἀντιπαρέθηκεν ὑπερβολικῶς, καὶ ὅτι τὸ παροιμιακὸν τὸ "διέπτατο δ' ὥστε νόημα" ἐκ τούτων καὶ τῶν κατὰ τὴν Ὀδύσσειαν (7, 36) σύγκειται "τῶν νέες ὠκεῖαι ὡσεὶ πτερὸν ἠὲ νόημα," οὐκ ὂν παρ' οὐδενὶ ποιητῇ.

82. *οὕτως Ἀρίσταρχος ἔνθ' εἴην, μετὰ του ν̄, καὶ διὰ τῶν δύο η̄ μενοινήῃσί τε.

86. Ἀρίσταρχος σημειοῦται ὅτι οὕτως μόνως γραπτέον δέπασσιν· φησὶ γοῦν ἐν τοῖς ἑξῆς "Θέμιστι δὲ καλλιπαρῄῳ δέκτο δέπας." ἐν ἐνίοις δὲ "κάλεόν τέ μιν εἰς ἓ ἕκαστος," οὐκ εὖ· ἰδίαν γὰρ ἔχει καθέδραν· πῶς οὖν πρὸς ἑαυτὸν ἕκαστος καλεῖ; ἐπὶ μὲν τῆς Ἴριδος ἁρμόζει τῆς πρὸς τοὺς ἀνέμους παραγεγονυίας (Il. 23, 203). ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐπέεσσι γραπτέον· ἐπιδίδωσι γὰρ ἡ Θέμις αὐτῇ τὸ ποτήριον. ὁ δὲ Θρᾷξ Διονύσιος παρακεῖσθαί φησι τὸ σημεῖον ὅτι διὰ παντὸς τοὺς θεοὺς συνίστησι πίνοντας καὶ ταύτην ἀρίστην διαγωγὴν ἔχοντας, πρὸς τὸ ἐν Ὀδυσσείᾳ "οὐ γὰρ ἔγωγέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ" (Od. 9, 5).

*ταὐτὰ ὁ Δίδυμος τῷ Ἀριστονίκῳ λέγει περὶ τῆς γραφῆς τῆς δέπασσι.

87. *Θέμιστι] ὅτι πτῶσις ἤλλακται καὶ πρόθεσις παρεῖται, ἀντὶ τοῦ παρὰ Θέμιδος.

92. *θεὰ λευκώλενος] ἐν ἄλλῳ βοῶπις πότνια Ἥρη.

94. *ἐκείνου] Ἀρίσταρχος κείνου. Ἰακῶς.

οἷος ἐκείνου θυμός] ὅτι τὸ ὑπερφίαλος νῦν μὲν ἐπὶ ψόγου, ὁ ὑπέρσπονδος, βέλτιον δὲ ὁ ὑπέρμετρος· ἐν ἄλλοις δὲ ἐν τάξει ἐγκωμίου· "οὐκ ἀγαπᾷς ὃ ἕκηλος ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν" ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῖς.

97. οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφαύσκεται] δύναται καὶ καθ' ἑαυτὸ τὸ ἡμιστίχιον ἀναγινώσκεσθαι, ἵν' ᾖ θαυμαστικὸς ὁ λόγος. βέλτιον δὲ τὸ σύνηθες, ὡς καὶ ἐπάνω "οἶσθα καὶ αὐτὴ οἷος ἐκείνου θυμός" (93).

οὐδέ τί φημι] ὁ νοῦς, οὐκέτι οἶμαι τὸν Δία οὐδενὶ τῶν πάντων θεῶν ἢ ἀνθρώπων ἱλαρὸν ἔσεσθαι, εἰ ἄρα καί τις ἐν τῷ παρόντι τῇ αὐτοῦ προσηνείᾳ εὐωχεῖται ἐν ἱλαρότητι.

101. ἡ δὲ γέλασσεν] οὗτος ὁ γέλως Σαρδόνιος καλεῖται, ὅταν τις μὴ ἐκ διαθέσεως καὶ κρίσεως γελᾷ. οὗτος δέ ἐστιν ὁ Σαρδόνιος καλούμενος γέλως, ὁ μετὰ δηγμοῦ πρὸς ὑπόκρισιν· οὐ γὰρ γελᾷ. καὶ

17. ταὐτὰ] ταῦ   35. *δηγμοῦ] δηχμοῦ

τὸν Ἄρη δὲ ὑπομνήσκει τοῦ υἱοῦ φοβοῦσα, ἵν' αὐτὸν ἀποστήσῃ τῆς τῶν Τρώων συμμαχίας καὶ τοὺς ἄλλους θεούς.

104. *κατ' ἔνια τῶν ὑπομνημάτων ἀφρονέοντα.

105. ἤ ἔτι μιν μέμαμεν ἢ ἔπει ἠὲ βίῃ] ἔφαμεν τὸν η κατ' ἀρχὴν ὄντα διαπορητικὸν περισπᾶσθαι, ὥσπερ καὶ ἐνθάδε. τοὺς μέντοι ἑξῆς ἐγκλιτέον ἐν τῇ συντάξει· εἰσὶ γὰρ ἤτοι διαζευκτικοὶ ἢ παραδιαζευκτικοί, ὡς τὸ "ἢ ἔπει ἠὲ βίῃ" (Il. 1, 504).

114. *οὕτως καὶ ἡ Ἀριστάρχου καὶ πᾶσαι, ἔπος ηὖδα, οὐ προσηύδα.

116. οὗτός ἐστιν ὁ ἀλλοπρόσαλλος· οἱ γὰρ ἀδικήσαντες αὐτὸν ἦσαν οἱ Τρῶες, οἱ κατάρξαντες τοῦ ἀδικήματος.

119. Δεῖμόν τε Φόβον τε] ὅτι ἀντὶ τοῦ Δείμῳ καὶ Φόβῳ, καὶ ὅτι ἐντεῦθεν ἡ πλάνη γέγονε τοῖς δεξαμένοις Δεῖμον καὶ Φόβον ἵππων ὀνόματα. εἰσὶ δὲ Ἄρεως υἱοί· ἐν ἄλλοις γὰρ ῥητῶς φησὶ "τῷ δὲ Φόβος φίλος υἱός" (Il. 13, 299). τὸ δὲ γένος τῆς ἀμφιβολίας ἔστιν εὑρεῖν καὶ ἀλλαχῇ· "τὸν δέ τ' ἄνδρα ἑλεῖν καὶ εἰς ὁρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν" (Il. 5, 118)· καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ (3, 24) "αἰδὼς δ' αὖ νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι," ὅπερ ἀγνοήσαντές τινες ἔγραψαν νέῳ ἀνδρί.

121. μείζων] τοῦ πρὸς Ἥραν καὶ Ἀθηνᾶν καὶ Ποσειδῶνα χόλου.

122. *ὅτι ἐκ παραλλήλου ὡς ἰσοδυναμοῦντα τὸν χόλον καὶ τὴν μῆνιν.

123. *περιδδείσασα] διὰ τοῦ ἑτέρου δ αἱ Ἀριστάρχου.

125. τοῦ δ' ἀπὸ μὲν] καὶ ἐπὶ Ὀδυσσέως "αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κυνέην καὶ σάκος ὤμοιιν, δόρυ δ' ἔκβαλεν ἔκ τε χειρός" (Od. 14, 276). δῆλον δὲ ὅτι ἀφοπλίζουσα τὸν Ἄρεα ταῦτα ἔλεγεν· οὐ γὰρ σιωπῶσα.

127. ἡ] ὅτι ἐξ ἀναλήψεως τὰ ἄρθρα λαμβάνει. ὅμοιον δέ ἐστι τοῦτο τῷ "αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διός," εἶτα "ἡ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα Διός" (Il. 5, 733, 736). δασυντέον δὲ τὸ ἡ ἄρθρον. δύναται μέντοι καὶ σύνδεσμος ἐξακούεσθαι, ἵνα γένηται καὶ ἐπέεσσι καθάπτετο. καὶ ἔστιν ὅμοιον τοῖς τοιούτοις "βεβλήκει γλουτὸν κατὰ δεξιόν, ἡ δὲ διὰ πρό" (Il. 5, 66)· "ἡ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα" (ib. 736)· καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων διχῶς ἀνέγνωσαν, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ

16. τὸν δέ τ'] Librarii error pro δὸς δέ τέ μ'.

25. ἔκ τε] Libri ἔκτοσε vel ἔκτοθι.

28. ἀναλήψεως] ἐπαναλήψεως Vill.

(5, 391) "αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἡ δὲ γαλήνη." ἄμεινον δὲ ἐπὶ πάντων ἄρθρον ἐκδέχεσθαι, ὥσπερ καὶ Ἀριστάρχῳ ἐδόκει.

128. μαινόμενε, φρένας ἠλέ] μετὰ τὴν πρώτην λέξιν στικτέον· μετὰ δὲ τὸ ἠλέ ἀμφίβολος ἡ στιγμή. ἤτοι γὰρ καὶ αὐτὸ προσαγορευτικόν ἐστιν "ὦ φρένας ἠλέ," εἶτα καθ' ἑαυτὸ "διέφθορας·" ἢ συναπτέον ὅλον, ἵν' ᾖ τὸ ἑξῆς φρένας διέφθορας. τὸ δὲ ἠλέ ὡς καλέ ἐπιθετικῶς. εἴτε δὲ ἀπεκόπη εἴτε συνεκόπη ἐκ τοῦ ἠλεέ, ἔρρωται τὰ τοῦ τόνου.

134. ἡ Ἀριστοφάνειος κακὸν μέγα πᾶσι, Ζηνόδοτος δὲ αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς μέγα πῆμα φυτεῦσαι.

*ἐν ἄλλῳ πῆμα φυτεῦσαι.

138. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει υἷος ἑοῖο. τοῦτο δὲ ἐν τῷ περί τινος λόγῳ τίθεται. νῦν δὲ πρὸς πρόσωπόν ἐστι, καὶ δεῖ γράφειν ἑῆος. ἠγνόηκε δὲ τὴν λέξιν· ἔστι γὰρ ἑῆος ἀγαθοῦ, καὶ δωτῆρες ἑάων. προπερισπαστέον δὲ τὴν υἷος γενικήν· προείρηται δὲ πῶς γέγονεν.

139. *τοῦ γε] Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης τοῦ δέ.

141. γενεήν τε τόκον τε] τοὺς γονεῖς καὶ τὸ γένος· δισσολογεῖ δι' ἀμφοτέρων τὴν γένεσιν. ὁ δὲ νοῦς, ἀδύνατόν ἐστι θεῷ ῥύσασθαι τὴν ἐξ ἑαυτοῦ ἀνθρωπίνην γένεσιν· τὸ γὰρ ἀργαλέον νῦν ἀντὶ τοῦ ἀδύνατον κεῖται· καὶ τοῦ θανάτου ῥύεσθαι.

142. θρόνῳ ἔνι] ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν· τὸ γὰρ ἑξῆς ἐστὶν ἐν θρόνῳ, ὁμοίως τῷ "υἱὸς γάρ οἱ ὄλωλε μάχῃ ἔνι" (111).

146. Ζεὺς σφώ] καὶ τὸ Ζεύς καὶ τὸ σφώ ἐγκλιτέον, τουτέστι βαρυτονητέον, ἐπεὶ δευτέρου προσώπου ἐστὶ καὶ μεταλαμβάνεται εἰς τὸ ὑμᾶς.

147, 148. αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθητε] ἀθετοῦνται ἀμφότεροι, ὅτι ἀνηθοποίητοί εἰσι· καὶ γὰρ εἰ μὴ ἐνετείλατο ἡ Ἥρα, ὤφειλον ὑπακούειν τῷ Διί. καὶ λόγον ἂν εἶχεν ἡ ἐντολή, εἰ κεχαρισμένον τι αὐτῇ ἐπετέλουν καὶ μὴ ἐναντίον, ὥστε ἔδει μᾶλλον παρακαλεῖν εἰς τὸ παριδεῖν τι τῶν ὑπὸ Διὸς προστασσομένων.

*καὶ Ἀριστοφάνης προηθέτει.

152. *βέλτιον τὸ ἥμενον τούτῳ προσδίδοσθαι.

153. ἥμενον, ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος] ὅτι τοῦτό ἐστι τὸ νέφος

11. θεοῖς] θέτις 23. ὄλωλε] ὀλώλῃ
33. τὸ—τούτῳ] τῷ—τοῦ

ὑπὲρ οὗ ἔμπροσθέ φησι (Il. 14, 350) "τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω." θυόεν δὲ εὐῶδες, ἀπὸ τῶν θυμιαμάτων.

154. *νεφεληγερέταο] βραχὺ διασταλτέον πρὸς τὸ σαφέστερον.

155. οὐδὲ σφῶιν ἰδών] ἐνθάδε ἐγκλιτική ἐστιν ἡ ἀντωνυμία· τρίτου γάρ ἐστι προσώπου, δι' ὃ τὸν δέ σύνδεσμον ὀξυτονητέον. ὁμοίως οὖν ἀναγνωστέον τῷ "καί σφωϊν δὸς ἄγειν" (Il. 1, 338).

*ὅτι τὸ ἐναντίον ὑπακοῦσαι δεῖ, ἀλλ' ἀπεδέξατο.

158. *ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπίθετον τὸ ταχεῖα, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ταχέως.

βάσκ' ἴθι Ἶρι ταχεῖα] εἴρηται ἐν τῇ Ω (144) ὅτι ἀμφίβολός ἐστιν ἡ μεταξὺ τούτων διάστασις· ἡ μὲν γὰρ συνήθεια συνάπτει, ὁ δὲ λόγος χωρίζει.

159. προπερισπαστέον τὸ ἀγγεῖλαι· ἔστι γὰρ ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικοῦ κείμενον, διὰ τὸ ἐπιφερόμενον "μηδὲ ψευδάγγελος εἶναι." οὐκ ἀναγκαῖον γὰρ διὰ τὸ ἄνωχθι προστακτικῶς ἀναγινώσκειν. καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ "τῇ δὲ τόδε κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοισι τανύσσαι" (Od. 5, 346)· καὶ ἐνθάδε γὰρ ἀπαρέμφατόν ἐστιν.

161. *ἔρχεσθαι μετά] γράφεται καὶ ἔρχεσθ' ἢ μετά.

*ὅτι ἀφ' ἑαυτοῦ ὁ Ζεὺς τὴν θάλασσαν δῖαν εἴρηκεν.

162. εἰ δέ μοι] τὸν δέ ὀξυτονητέον· ἔστι γὰρ νῦν ἡ μοι ἐγκλιτικὴ καὶ ἀπόλυτος.

165. ἐπεί εὖ φημί] καὶ ἐπὶ τούτου ἐγκλιτική ἐστιν ἡ ἀντωνυμία καὶ ἀπόλυτος· διὸ τὸν ἐπεί σύνδεσμον ὀξυτονητέον ὁμοφώνως τῷ "καί εὖ κράτος ἐστὶ μέγιστον" (Il. 24, 293).

166, 167. καὶ γενεῇ πρότερος] ἀθετοῦνται ἀμφότεροι, καὶ ἀστερίσκοι παράκεινται, ὅτι τοὺς ὕστερον λεγομένους ὑπὸ τῆς Ἴριδος δι' ἐπιείκειαν ἐνθάδε τις μετενήνοχεν· ἀναρμόστως γὰρ ὁ Ζεύς, ὥσπερ δεδοικὼς καὶ συλλυθῆναι βουλόμενος, εἰξάτω μοι, φησὶ, καθόσον εἰμὶ προγενέστερος· τὰ γὰρ τοιαῦτα τῶν δεομένων· "καί μοι ὑποστήτω ὅσον βασιλεύτερός εἰμι ἠδ' ὅσον γενεῇ προγενέστερος" (Il. 9, 160).

169. *ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐξ Ἰδαίων. ἁρμόζει δὲ μᾶλλον κατ' Ἰδαίων· κατάβασιν γὰρ δηλοῖ.

170. *ὅτι διέσταλκε νιφάδα καὶ χάλαζαν.

171. ψυχρὴ ὑπαὶ ῥιπῆς] τὸ ψυχρή ἑκατέρῳ δύναται προσδίδοσθαι· ἤτοι γὰρ ψυχρὴ ὑπὸ βορέου, ἢ πτῆται ὑπὸ βορέου.

28. εἰξάτω μοι Bekkerus] εἴξατό σοι

176. *κέλεται] γρ. κέλευε.

178. *ὅτι πτῶσις ἤλλακται, εἰ δὲ αὐτῷ ἀντὶ τοῦ εἰ δὲ αὐτοῦ τοῖς ἔπεσι· τὸ γὰρ οἷ αὐτῷ ἐστι.

179. *καὶ κεῖνος] ἐκ πλήρους τὸν σύνδεσμον Ἀρίσταρχος.

*πολεμίζων] Ζηνόδοτος διὰ τοῦ $\bar{\zeta}$.

183. ὅτι τὸ στυγέουσιν ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς ἐν διαφορᾷ μετάγεται, νῦν μὲν δεδίασιν, ὅταν δὲ εἴπῃ "σμερδαλέ' εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ" (Il. 20, 65), ἀντὶ τοῦ μισοῦσιν· "κατὰ δ' ἔστυγε μῦθον ἀκούσας" (Il. 17, 694). κατεστύγνασεν, ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ πρόσωπον στυγνότητος.

*οἱ ἀστερίσκοι, ὅτι ἐντεῦθεν μετάκεινται ἄνω, οὐχ ὑγιῶς.

187. τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου] διὰ τῶν δύο $\bar{\kappa}$ γράφοντος Ἀριστάρχου ἐκ Κρόνου, οὐ κατεπείγει διαστέλλειν, ὥς τινες ἀξιοῦσιν, ἐπὶ τὸ εἰμέν. μὴ κειμένης γὰρ τῆς προθέσεως ὁμολογοῦμεν ὡς ἀμφίβολος ἦν ἡ προφορὰ συναπτομένη, νῦν δὲ οὐ κατεπείγει.

*οὕτως Ἀρίσταρχος διὰ τῶν δύο $\bar{\kappa}$.

Ῥέα] οἱ μὲν ἐκτείνουσι τὸ $\bar{\alpha}$, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπιρρήματος συστέλλουσιν· οἱ δέ φασι δεῖν συστέλλειν, ἵνα δάκτυλος γένηται, ὡς τὸ "πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα" (Il. 3, 237) "ἀνδρόμεα κρέα" (Od. 9, 347) "εἵσατο τεύχεα."

189. φυσικὴ φαίνεται διάταξις γεγενημένη. ὁ μὲν γὰρ τὸ ζῆν παρεχόμενος Ζεὺς ὠνόμασται, ὁ δὲ τὴν ὑγρὰν οὐσίαν ἀπὸ τῆς πόσεως Ποσειδῶν, Ἅιδης δὲ ὁ θάνατος παρὰ τὸ σκοτεινὸν καὶ ἀειδὲς τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀπωλείας.

τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται] καὶ ἔμπροσθεν περὶ τούτου εἴρηται ἱκανῶς, ὅτε ἐλέγομεν περὶ τοῦ (18) "ἦ οὐ μέμνῃ ὅτε τ' ἐκρέμω," ἀκριβέστερον δὲ καὶ νῦν. διὰ γὰρ τούτων ὁ ποιητὴς τὴν κοσμικὴν αἰνίττεται φύσιν, Δία μὲν τὸν ἀνωτάτω ὑποτιθέμενος διάπυρον ἀέρα, Ἥραν δὲ τὸν δεύτερον· καὶ ταύτην φησὶν ὑπὸ Ὠκεανοῦ τεθράφθαι, ἐπειδὴ ἐκ τῆς τῶν ὑγρῶν ἀναθυμιάσεως γίνεται ὁ ἀήρ.

5. διὰ τοῦ $\bar{\zeta}$] Nam alii πολεμίξων.
6. ὅτι delet Cobetus.
9. ἀπὸ τῆς—στυγνότητος] Haec aliena esse monet Lehrsius.
12. $\bar{\kappa}$] $\overline{\kappa\kappa}$, ut saepe post δύο duae litterae scribuntur pro una.
16. δύο $\bar{\kappa}$] $\bar{\beta}$ $\bar{\kappa}$.
18. δεῖν Vill.] δεῖ
25. *Πορφυρίου praefixum in aliis.
29. Post δεύτερον in A decem fere vocabula sunt erasa.
30. *τῶν ὑγρῶν] τῶν om.

ἄκμονας δὲ γῆν καὶ θάλασσαν λέγει, χρυσοῦν δὲ δεσμὸν τὸ αἰθέριον πῦρ, ὅτι ἐν τῷ ἀνωτάτω μέρει συνῆπται αὐτῷ ὁ ἀήρ. καὶ ῥιπτόμενον τὸν Ἥφαιστον εἰς θάλασσαν, παρόσον μεταβάλλει εἰς ἄλληλα τὰ στοιχεῖα, πῦρ μὲν εἰς ἀέρα, ἀὴρ δὲ εἰς ὕδωρ. χαλκεύοντα δὲ ἐν Ὠκεανῷ, ὅτι τὰ στερρὰ τῆς διὰ ὕδατος καὶ πυρὸς ἐργασίας τυγχάνει. καὶ Ἡσίοδος Οὐρανὸν μὲν λέγει τὴν ἐκπύρωσιν, Κρόνον δὲ τὸν ἄνωθεν κρουνηδὸν ἐπιφερόμενον ὄμβρον, Ῥέαν δὲ τὴν ἐπιρρεομένην ὕδασι γῆν, ἐκτομὴν δὲ Οὐρανοῦ τὴν τοῦ πυρώδους ἐξ ὑγρῶν σβέσιν, λίθον δὲ καταπινόμενον ὑπὸ Κρόνου, ἐπειδήπερ ἡ μεταβολὴ τῶν ὑγρῶν εἰς στερρότητα πήγνυται· κρύπτεσθαι δὲ τὸν Δία διὰ τὸ τὸ ζῆν ἐπικρατεῖν τῷ τῷ χειμῶνι τοὺς καρποὺς ἀφανίζεσθαι πλεοναζόντων τῶν ὑγρῶν.

*ὅτι τὸ πάντα κατὰ παρολκήν, ὡς "οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν" (Il. 7, 161).

190. *ἐπὶ τὸ αἰεί βραχὺ διασταλτέον.

192. *εὐρύν] ὅτι Ζηνόδοτος αἰπύν. τοῦτο δὲ ὄρους ἐπίθετον.

193. πῶς δέ φησιν "γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ καὶ μακρὸς Ὄλυμπος;" Κράτης ἐν δευτέρῳ Ὁμηρικῶν καὶ Στησίμβροτος πάντα οὕτως δέδασται.

κοινὴ ὅλων τῶν στοιχείων ἡ γῆ, καθότι ἐν αὐτῇ εὑρίσκεται καὶ τὰ λοιπὰ τρία στοιχεῖα· τὸ γὰρ ὕδωρ αὐτῇ συνεσφαίρωται, καὶ πυρὸς ἀναδόσεις περὶ αὐτὴν γίγνονται, ὥσπερ κατὰ τὴν Αἴτνην ἐν Σικελίᾳ καὶ περὶ τοὺς Ἡφαίστου κρητῆρας, ὁμοίως δὲ καὶ περὶ Κράγον Λυκίας καὶ ὅσα τοιαῦτα. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀὴρ περὶ αὐτήν ἐστι. καλῶς δὲ καὶ τὸν Ὄλυμπον κοινόν φησιν, ἐπεὶ καὶ ὁ Ὄλυμπος τὴν γένεσιν ἐκ τῶν τεσσάρων κέκτηται στοιχείων. ἡ διπλῆ δὲ ὅτι συναφὴς τῇ γῇ Ὄλυμπος ὡς ἂν ὄρος. τὸ δὲ ὅμοιον πεποίηκε καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ "ναιετάω δ' Ἰθάκην εὐδείελον, ἐν δ' ὄρος αὐτῇ" (Od. 9, 21)· κεχώρικε γὰρ τὸ ὄρος τῆς Ἰθάκης, οὐχ ὡς μὴ ὂν ἐπ' αὐτῆς, καθάπερ καὶ τὸν Ὄλυμπον ἐπίγειον ὄντα τῆς γῆς· εἰ γὰρ ὁ αὐτὸς τῷ οὐρανῷ ἢ μέρος ἐπουράνιον, οὐκ ἂν κοινὸς, ἀλλ' ἴδιος τοῦ Διός.

5. * στερρὰ] στερεὰ
6. * Οὐρανὸν μὲν] μὲν οὐρανὸν
8. * ὕδασι γῆν] ὕδασιν, omisso γῆν
11. * τῷ τῷ] τὸ τῷ
12. * τῶν] om.

16. ὄρους] ὄρ̊
23. Κράγον Usenerus] κέραγον
25. Ὄλυμπος Wachsmuth. de Cratete Mallota p. 45] οὐρανὸς
28. ναιετάω] ναίετ' ανα

194. τῷ ῥα καὶ οὔτι] διὸ οὐκ ἂν κατὰ τὴν αὐτοῦ γνώμην βιώσομαι, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ. Δημήτριος δὲ ἀποβήσομαι, εἴξω· οὕτως ἔχειν καὶ τὸ "οὐ γάρ μοι δηρὸν βέῃ" (Il. 16, 852), οὐ προβήσῃ κατὰ τὸ ζῆν πολὺν χρόνον.

196. χερσὶ δὲ μή τί με] ὁ νοῦς, μηδὲ ὡς χερσὶ κακὸν ὄντα εἰς δέος ἀγέτω· ἢ ὡς κακὸν ὄντα εἰς τὸν διὰ χειρῶν ἀγέτω πόλεμον· ἢ ὡς χερσὶν ὑπερέχων.

197. κέρδιον εἴη] Ἀρίσταρχος βέλτερον εἴη· οἱ δὲ εἰκαιότεροι γράφουσι κέρδιον εἴη· Ἀριστοφάνης κάλλιον εἴη.

199. οἵ ἕθεν] ἡ ἕθεν νῦν ἀπόλυτός ἐστι καὶ ἐγκλιτική· διὸ τὸ οἱ ἄρθρον ὀξυτονοῦμεν.

204. οἶσθ' ὡς πρεσβυτέροισιν] ὅτι τοῦτο παρ' ἑαυτῆς προσέθηκεν ἡ Ἶρις. καὶ τὰ ἐν τοῖς ἐπάνω οὖν οὐχ ὑπὸ Διὸς εἴρηται "καὶ γενεῇ πρότερος" (182).

207. *εἰδῇ] Ζηνόδοτος διὰ τοῦ π εἴπῃ.

209. ὁμῇ] περισπαστέον κατὰ δοτικὴν πτῶσιν, ὁμοίως ἐπιθετικῷ τῷ θερμῇ· καὶ γὰρ ὁμός αὐτοῦ τὸ ἀρσενικὸν ὁμοίως κατ' ὀξεῖαν τάσιν ("οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος" Il. 4, 437)· καὶ τὸ οὐδέτερον "ἦ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος" (Il. 13, 354). παράκειταί τε τὸ ἐπίρρημα τὸ εἰς $\overline{\omega\varsigma}$ λῆγον περισπώμενον ὡς θερμῶς· "ὁμῶς δέ τοι ἤπια οἶδεν" (Od. 13, 405).

211. *Ἀρίσταρχος νῦν μέν γε· ἄλλοι δὲ νῦν μέν κε.

212. ἄλλο δέ τοι ἐρέω] ἀπὸ τούτου ἕως τοῦ "ἴστω τοῦθ' ὅτι νῶϊν" (217) ἀθετοῦνται στίχοι ἕξ, ὅτι εὐτελῆ τὰ κατὰ τὴν σύνθεσιν καὶ τὰ κατὰ τὴν διάνοιαν. προειπὼν γὰρ "νεμεσσηθεὶς ὑποείξω," οἱονεὶ μεταμεληθεὶς ἐπιφέρει ἀπειλήσω. ὅ τε Ποσειδῶν ἐπίσταται ὅτι οὐκ εἰς τέλος φείσεται τῆς πόλεως, ἀλλ' ὅσον μόνον ἕνεκα τοῦ τιμῆσαι τὸν Ἀχιλλέα ἐπαμύνει τοῖς Τρωσίν. τά τε τῶν θεῶν ὀνόματα μετενήνοχέ τις ἀπὸ τῆς θεομαχίας (Il. 21) συναθροίσας τῶν ἐναντιουμένων τοῖς βαρβάροις θεοῖς, οὐκέτι ἐπιστήσας ὡς οὔτε τῷ Ἑρμῇ οὔτε τῷ Ἡφαίστῳ ἔμελεν ἰδίᾳ τὰ τῆς πορθήσεως, ἀλλ' ἕνεκα τῆς ἀντικαταστάσεως μόνον παρείληφεν αὐτούς.

214. Ἥρης Ἑρμείω τε] τινὲς Ἥρης Ἡφαίστου τε καὶ Ἑρμείαο.

2. *ἐμαυτοῦ] ἑαυτοῦ

8. In marg. inter. Ἀρίσταρχος βέλτερον εἴη

23. Obelus praefixus.

31. Ἑρμῇ] ἑρμεῖ

*Ἑρμείω Ἰωνικὴ γενικὴ παθοῦσα· εἰ γὰρ ὑγιὴς, ἔσται Ἑρμείεω ὡς Ἀτρείδεω.

215. πεφιδήσεται] ἀπὸ τοῦ φείδω φιδῶ, ὡς πείθω πιθῶ, τεύχω τυχῶ· "τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηῦς" (Od. 19, 291).

223. *ὅτι ἀφ' ἑαυτοῦ ὁ Ζεὺς θάλασσαν δῖαν καλεῖ.

225. οἵπερ νέρτεροί εἰσιν] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει οἵπερ νέρτατοι. πρὸς οὐδὲν δὲ τὸ ὑπερθετικὸν μετάκειται· τοῦ γὰρ κατωτέρου κατώτερος οὐδείς ἐστιν. ἐνερτέρους δὲ καλεῖ καὶ οὐρανίωνας καὶ ὑποταρταρίους καὶ Τιτᾶνας τοὺς περὶ Κρόνον θεούς.

226. οἳ αὐτῷ] ὁ Ἀσκαλωνίτης ἀξιοῖ ἐγκλιτικῶς ἀναγινώσκειν, ἐπεὶ ἀπὸ προσώπου ἐπὶ πρόσωπον ἡ ἀναφορὰ καὶ εἰς ἁπλῆν ἡ μετάληψις· ἀντὶ γὰρ τῆς αὐτῷ δισυλλάβου. ἄμεινον δὲ πείθεσθαι τοῖς περισπῶσι διὰ τὸ ἤδη διαστολὴν γεγενῆσθαι διὰ τῆς ἐμοί· τὸ γὰρ ἑξῆς τοιοῦτόν ἐστιν ἐμοὶ καὶ αὐτῷ ἔπλετο, ὥστε ἀπὸ κοινοῦ λαμβάνεσθαι τὸ ἔπλετο ῥῆμα. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπ' ἐκείνου κατ' ὀρθὸν τόνον ἀνέγνωμεν τὴν οἷ· "Μέντορ, μή σ' ἐπέεσσι παραιπεπίθῃσιν Ὀδυσσεὺς μνηστήρεσσι μάχεσθαι, ἀμυνέμεναι δὲ οἷ αὐτῷ" (Od. 22, 213)· καὶ τὸ ἑξῆς ἐστὶ τοιοῦτον, μὴ πεισάτω σε Ὀδυσσεὺς ἡμῖν μάχεσθαι, αὐτῷ δὲ ἀμύνειν. καὶ καθόλου ἡ οἷ ὁπότε προηγεῖται τῆς αὐτός ἀντωνυμίας κατὰ δοτικὴν πτῶσιν, ὀρθοτονεῖσθαι θέλει, εἴτε εἰς ἁπλῆν εἴη ἡ μετάληψις εἴτε καὶ εἰς σύνθετον. διὸ μεμπτέον ἐκείνην τὴν ἀνάγνωσιν "ἀλλά οἱ αὐτῷ Ζεὺς ὀλέσῃ" (Od. 4, 667)· ἐχρῆν γὰρ διὰ τὴν ἐπιφερομένην ἀντιδιαστολὴν κατ' ὀρθὸν τόνον ἀναγινώσκεσθαι.

229. *λάβ' αἰγίδα] ὅτι τοῦ Διὸς ἡ αἰγὶς ὅπλον· Ἀπόλλωνι γοῦν δίδωσιν.

Κρόνος χρησμὸν λαβὼν ὅτι ὁ ἴδιος αὐτὸν τῆς βασιλείας μεταστήσει υἱὸς, τὰ γεννώμενα κατέπινεν. Ῥέα δὲ τεκοῦσα Δία Κρόνῳ μὲν λίθον ἀντ' αὐτοῦ σπαργανώσασα ἔδωκε καταπιεῖν, τὸ δὲ παιδίον εἰς Κρήτην διακομίσασα ἔδωκε τρέφειν Θέμιδι καὶ Ἀμαλθείᾳ, ἣ ἦν αἴξ. ταύτην οἱ Τιτᾶνες ὁπότε θεάσαιντο, ἐφοβοῦντο. αὕτη δὲ τοὺς

3. *φιδῶ] om.
7. κατώτερος Bekkerus] κατώτατος
8. δὲ Bekkerus] δὲ καὶ
25. Hoc scholion legitur post scholia versus 187.
29. *μὲν λίθον ἀντ' αὐτοῦ] μὲν αὐτοῦ λίθον
30. *Ἀμαλθείᾳ] ἀμαλθίᾳ
31. ὁπότε] ὁπόταν
*θεάσαιντο] ἐθεάσαντο

ἑαυτῆς μαζοὺς ἐπέχουσα ἔτρεφε τὸ παιδίον. αὐξηθεὶς δὲ ὁ Ζεὺς μετέστησε τῆς βασιλείας τὸν πατέρα. πολεμούντων δὲ αὐτὸν τῶν Τιτάνων Θέμις συνεβούλευσε τῷ τῆς Ἀμαλθείας δέρματι σκεπαστηρίῳ χρήσασθαι· εἶναι γὰρ αὐτὴν ἀεὶ φόβητρον. πεισθεὶς δὲ ὁ Ζεὺς ἐποίησε καὶ τοὺς Τιτᾶνας ἐνίκησεν. ἐντεῦθεν αὐτόν φασιν αἰγίοχον προσαγορευθῆναι.

230. τῇ μάλ' ἐπισσείων, φοβέειν ἥρωας Ἀχαιῶν] ὅτι ἥρωας καλεῖ, καὶ οὐ μόνον τοὺς βασιλέας, ὡς Ἴστρος.

231. σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω] ἀπὸ τούτου ἕως τοῦ (235) "ὥς κε καὶ αὖτις Ἀχαιοί" ἀθετοῦνται στίχοι πέντε, ὅτι ἄκαιροι οἱ λόγοι, ἐπὶ τοσοῦτον ἔγειρε τὸν Ἕκτορα ἕως ἐπὶ τὰς ναῦς φύγωσι· μετὰ δὲ ταῦτα ἐγὼ βουλεύσομαι ὡς δεῖ τοὺς φεύγοντας ἀναπνεῦσαι. καὶ ἄκαιρος ἡ πρόρρησις, καὶ οὐ κεχαρισμένη τῷ Ἀπόλλωνι.
*καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἠθετοῦντο.

232. ὄφρ' ἂν] Ἀρίσταρχος τόφρ' ἂν Ἀχαιοί, μετὰ τοῦ τ̄.

240. *οὕτως Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ε̄ ἐσαγείρετο, παρατατικῶς. ἄλλοι δὲ ἐσαγείρατο διὰ τοῦ ᾱ.

241. ὀρθοτονητέον τὴν ἕ· μεταλαμβάνεται γὰρ εἰς σύνθετον τὴν ἑαυτόν. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι τὸ γινώσκων ἴσον ἐστὶ τῷ ἀναλεγόμενος καὶ ἀναμιμνησκόμενος τῆς ἑκάστου ὄψεως, οὐκ ἐκ προχείρου γινώσκων, ἀλλ' οἷον ἀναγνωρίζων. καὶ κατ' ὀρθὸν τόνον ἀναγνωστέον, ἀμφὶ ἓ γινώσκων· ἔστι γὰρ εἰς ἑκάτερον ἑαυτοῦ μέρος σκοπῶν.

245. δασυντέον τὸ ἧσαι· προείρηται δὲ περὶ τούτου. τὸ δὲ ὀλιγηπελέων ἕν ἐστιν, ὅμοιον τῷ ὀλιγοδρανέων. τὸ δὲ ἦ πού τί σε, ὁ ἦ διαπορητικός ἐστι· διὸ περισπαστέον.

252. *ὄψεσθαι] Ἀρίσταρχος ἴξεσθαι, καὶ οὐκ ἄχαρις ἡ γραφή. ὅτι ἄϊον ἀντὶ τοῦ ἐπῃσθόμην, τοῦτο δέ ἐστι, τῆς ψυχῆς μου ἥψατο. καὶ ἐν ἄλλοις (Il. 11, 532) "τοὶ δὲ πληγῆς ἀΐοντες," ἐπαισθόμενοι τῆς πληγῆς· τῷ εἴδει τὸ γένος.

256. χρυσάορον] ἤτοι χρυσοφάσγανον, ἢ χρυσοῦν τὸν ἀορτῆρα τῆς φαρέτρας ἔχοντα ἢ τῆς κιθάρας, οὐκέτι δὲ τοῦ ξίφους· ἁγνὸς

1. *ἑαυτῆς—ἐπέχουσα] αὐτῆς—ὑπέχουσα
3. *Ἀμαλθείας] ἀμαλθίας
7. Ἀχαιῶν et ὅτι ἥρωας addidit Cobetus. ὅτι refertur ad διπλῆν.
11. ἔγειρε Bekkerus] ἐγεῖραι
12. ἀναπνεῦσαι Bekkerus] ἀναπλεῦσαι
14. ἠθετοῦντο] ἠθετοῦνται (sic). Conf. schol. ad v. 56.
15. In marg. inter. διὰ τοῦ τ̄ τόφρ' ἂν Ἀχαιοὶ αἱ Ἀριστάρχου.

γὰρ ὁ θεός. καὶ Πίνδαρος χρυσάορα τὸν Ὀρφέα φησί. τινὲς δὲ χρυσοῦν ξίφος ἔχοντα.

Ἑρμῆς ὁ Διὸς καὶ Μαίας τῆς Ἄτλαντος εὗρε λύραν, καὶ τοὺς Ἀπόλλωνος βόας κλέψας εὑρέθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ διὰ τῆς μαντικῆς. ἀπειλοῦντος δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος ἔκλεψεν αὐτοῦ καὶ τὰ ἐπὶ τῶν ὤμων τόξα. μειδιάσας δὲ ὁ θεὸς ἔδωκεν αὐτῷ τὴν μαντικὴν ῥάβδον, ἀφ' ἧς καὶ χρυσόρραπις ὁ Ἑρμῆς προσηγορεύθη, ἔλαβε δὲ παρ' αὐτοῦ τὴν λύραν· ὅθεν καὶ χρυσάωρ ὠνομάσθη, ἀπὸ τοῦ τῆς κιθάρας ἀορτῆρος.

263. τὸ ἐπὶ φάτνῃ δύναται καὶ τοῖς ἡγουμένοις καὶ τοῖς ἑπομένοις συντάττεσθαι, ἵν' ᾖ τὸν ἐπὶ φάτνῃ σύνδεσμον.

265. εἰωθὼς λούεσθαι] ἀπὸ τούτου ἕως τοῦ "ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει" (268) ἀθετοῦνται στίχοι δ', καὶ ἀστερίσκοι παράκεινται, ὅτι οἰκειότερον ἐπ' Ἀλεξάνδρου (Il. 6, 508)· καὶ τὸ τῆς καλλονῆς καὶ τὸ τῆς ὅλης μορφῆς καὶ τὸ τῆς στάσεως τοῦ ἵππου πρὸς τὸν ἐν θαλάμῳ διατετριφότα ἀντιπαράκειται, ἥ τε κατὰ τὴν αἰφνίδιον ἐξόρμησιν ὁμοιότης. καὶ τὸ "κυδιόων, ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει" ἐφ' Ἕκτορος τοῦ ἀρτίως ἑαυτὸν ἀνιστῶντος ἐκ τῆς λιποθυμίας οὐχ ἁρμόζει. τοὺς μέντοι προκειμένους τῶν ἠθετημένων δύο στίχους δεῖ μένειν, πρὸς οὓς καὶ ἡ ἀνταπόδοσις γίνεται.

271. κεραὸν] τινὲς τὸν ἄρσενα· οὗτος γὰρ κερασφορεῖ. τί οὖν ἐστὶ τὸ "χρυσόκερων ἔλαφον θήλειαν" παρὰ Πινδάρῳ (Ol. 3, 52) λεγόμενον;

272. *ἐσσεύοντο] Ἀρίσταρχος ἐσσεύαντο διὰ τοῦ ᾱ, καὶ ἅπασαι.

273. ἠλίβατος] ἧς ἁμαρτάνομεν τῆς βάσεως. εἰ δὲ ἦν ὑφ' ἡλίου μόνου βαινομένη, ἢ εἰς ἣν ἥλιος μόνος ἐπιβαίνει, ἦν ἂν "τὸν μέν θ' ἠλίβατος πέτρη."

δάσκιος ὕλη] ἡ λίαν σκιώδης ἢ δασύσκιος. τὸν ἔλαφον δὲ ἡ ὕλη τρέφει, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ "ἐκ νομοῦ ὕλης πιόμενος" (Od. 10, 159).

1. *τὸν] om.
*φησὶ] φασὶ
5. *ἀπειλοῦντος] ἀπειλουμένοι
8. χρυσάωρ] χρυσάορ. Idem vitium in gl. Hesychii contra seriem. V. Thes. vol. 8 p. 1714.
11. σύνδεσμον] σὺν with δ written above
12. Asteriscus et obelus praefixus.
26. εἰ δὲ ἦν—βαινομένη—ἦν ἂν Bekkerus] οἱ δὲ ἦν—βαίνομεν—ἵν' ᾖ

275. λίς] παρὰ τὸ λιαρόν, ἢ τὸ ἑλεῖν, ἢ τὸ λεῖον· λεῖος γὰρ ὅλος πλὴν τῆς χαίτης. ἢ παρὰ τὸ λίαν φθείρειν.

277. πάλιν τὸ εἵως ἀντὶ τοῦ τέως κεῖται. οὐκ ἄρα ὑποστιγμὴν, ἀλλὰ στιγμὴν θετέον ἐπὶ τὸ ἀμφιγύοισιν.

280. πᾶσιν δὲ παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός] τὰς ψυχὰς ἐταπεινώθησαν ἅπαντες, λιποψυχήσαντες τὴν σωτηρίαν παρὰ τοῖς ποσὶν εἶχον.

288. ἦ] διαβεβαιωτικός ἐστι· διὸ περισπαστέον αὐτόν.

*ὅτι τὸ θήν ἀντὶ τοῦ που.

293. *ὅτι πρόμος σαφῶς ὁ πρόμαχος.

297. *ὥς κεν] γράφεται καὶ εἴ κεν.

298. δούρατ' ἀνασχόμενοι] ἤτοι συναπτέον τῷ ἀντιάσαντες, ἢ διασταλτέον ἀπ' αὐτοῦ, ἵν' ᾖ τὸ ἑξῆς στείομεν δούρατ' ἀνασχόμενοι.

299. *τὸ θυμῷ ἑκατέροις δύναται προσδίδοσθαι.

301. *Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης Αἴαντε δυϊκῶς.

302. Μέγην] Ἀρίσταρχος βαρύνει ὡς "Μέσθλην τε Γλαῦκόν τε" (Il. 17, 216)· καὶ ἐπείσθη ἡ παράδοσις. ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης καὶ ἄλλοι περισπῶσιν ὡς Ἑρμῆν καὶ Ποδῆν· τὰ γὰρ εἰς $\overline{\eta\varsigma}$ λήγοντα, φασὶ, βαρύτονα δισύλλαβα, ἀπὸ βραχείας ἀρχόμενα, περισσοσυλλάβως κλίνεται, λέβητα Λάχητα· εἰ δ' οὐχ οὕτως ἐκλίθη, δῆλον ὅτι περισπασθήσεται· ἄλλως τε εἰ εὑρέθη αὐτοῦ ἡ αἰτιατικὴ ὡς ἀπὸ βαρυτόνου "Φυλείδην τε Μέγητα" (Il. 19, 239), ὅτε μὴ οὕτως ἔχει, περισπασθήσεται, ὡς Θαλῆν καὶ Θάλητα καὶ Φαλῆν καὶ Φάλητα. ἔστι δὲ ὑπὲρ τοῦ Ἀριστάρχου πρὸς αὐτοὺς πρῶτον μὲν ἐκεῖνο εἰπεῖν, ὅτι οὐχ ἁπλῶς τὰ εἰς $\overline{\eta\varsigma}$, ἀλλὰ τὰ εἰς $\overline{\tau\eta\varsigma}$ λήγοντα τὴν προειρημένην ἀναδέχεται κλίσιν, ἐπεὶ τὰ πολλά ἐστι διχῶς κεκλιμένα. τὸ γοῦν Μύνης ὁ μὲν ποιητὴς περιττοσυλλάβως ἔκλινεν ("πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος" Il. 19, 296), ὁ δὲ Σοφοκλῆς ἰσοσυλλάβως "Μύνου τ' Ἐπιστρόφου τε." μύκητα τε καὶ μύκην, εἰ καὶ πολλὰ σημαίνει ἡ λέξις. καὶ ὅτι οὐ τὸ μέτρον αἴτιόν ἐστι, δῆλός ἐστιν Ἑκαταῖος οὕτως κλίνας. φησὶ γὰρ "καὶ ἐπαφήσας

13. αὐτοῦ Friedl.] αὐτῶν
23. Φυλείδην] φυλλείδην
24. ἔχει] ἔχῃ
Θάλητα] θαλῆτα
26. τὰ εἰς $\overline{\tau\eta\varsigma}$] τὰ ῥηματικὰ μὴ εἰς $\overline{\tau\eta\varsigma}$ Lehrsius.
27. ἐπεὶ τὰ] ἔπειτα Lehrsius.
30. τε Gaisfordus ad Choerobosc. p. 140, 3] γε. V. quae ad Sophoclis fr. 57 dixi.

τὸν κολεὸν τοῦ ξίφεος, τὸν μύκην εὗρεν ἀποπεπτωκότα." ὁ δὲ Ἄρατος (Dios. 244) περιττοσυλλάβως ἔκλινεν· "ἢ λύχνοιο μύκητες ἀγείρονται περὶ μύξαν." καὶ μήποτε ταῦτα συναγωνίζεται τῷ Ἀριστάρχῳ· καὶ γὰρ ταῦτα διχῶς κλιθέντα οὐ μετέβαλε τὸν τόνον, οἷς ὅμοιον δύναται εἶναι καὶ τὸ Μέγης.

305. *ἡ πληθὺς—ἀπονέοντο] πρὸς τὸ σχῆμα, ὅτι πληθυντικῶς ἀπήντηκεν.

307. *βιβάς] Ἀρίσταρχος βιβῶν.

βιβῶν πᾶσαι εἶχον. Ζηνόδοτος βοῶν, ἐπεὶ καὶ ἑξῆς φησὶν "ἐπὶ δ' αὐτὸς ἄϋσε μάλα μέγα" (321).

309. *δεινὴν, ἀμφιδάσειαν] διασταλτέον καθ' ἕν· ἔμφασις γὰρ μᾶλλον.

ἀμφιδάσειαν] πανταχόθεν τετριμμένην. οἱ μὲν ἀμφίμαλλον, οἱ δὲ κύκλῳ δασεῖαν, διὰ τοὺς θυσάνους. ὑφ' ἓν δὲ τὸ ὄνομα.

τρίτη ἀπὸ τέλους ἡ ὀξεῖα, ὁμοίως τῷ χαλκοβάρεια. ὅτι δὲ οὐχ, ὡς οἴεται ὁ Ἀσκαλωνίτης καὶ Ἀλεξίων, σύνθετόν ἐστιν, ἀλλὰ παρασύνθετον, εἴρηται ἡμῖν ἐν τῷ περὶ τοῦ ἠριγένεια.

310. Ἥφαιστος Διὶ δῶκε] ὅτι σαφῶς Διὶ ἐσκεύασται ἡ αἰγὶς, καὶ οὐκ ἔστιν Ἀθηνᾶς, καθὼς οἱ νεώτεροι ποιηταὶ λέγουσιν.

316. *χρόα λευκὸν] ὅτι ἀντὶ τοῦ χροὸς λευκοῦ. ἐπαυρεῖν ἐπιτυχεῖν. ὡς ἐπὶ πᾶν δὲ λευκόχροες οἱ παλαιοί.

317. λιλαιόμενα] ἐφιέμενα, ἐπιθυμοῦντα τῶν ἐφ' οὓς ἐβάλλετο ἐν τῇ διὰ μέσου γῇ ἐπήγνυτο. ἔστι δὲ λῶ λαίω ὡς κερῶ κεραίω, εἶτα λιλαίω.

320. κατενῶπα] Ἀρίσταρχος ὡς κατὰ δῶμα, ἀπ' εὐθείας τῆς ὤψ, ἥτις αἰτιατικὴν ἔχει τὴν ὦπα. ὁ δὲ Ἀλεξίων καὶ οἱ πλείους ὡς κατέναντα, οἷς καὶ βέλτιον πείθεσθαι, ἵνα ᾖ ἀπὸ τοῦ κατενώπια κατὰ συγκοπὴν κατένωπα, ὡς μηρία μῆρα, σιτία σῖτα. ἔνεστι μέντοι βοηθῆσαι καὶ τῷ Ἀριστάρχῳ οὕτως, ὡς ἐνωπή ἡ πρόσοψις ("ὡσεί τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῇ" Il. 5, 374), παρ' ἣν ἐστιν αἰτιατικὴ ἐνωπήν. ὃν οὖν τρόπον τὴν ἰωκὴν ἰῶκα εἶπε μεταπλάσας, οὕτως καὶ τὴν ἐνωπὴν ἐνῶπα προπερισπωμένως. ὑποστιγμὴ δὲ κατὰ τὸ

1. μύκην Bekk.] μυκῆν Zenod. p. 131.
3. μύξαν (ex Arato)] μοῖραν
8. βιβῶν] Haec aliorum scriptura est: Aristarchus βιβάς hic ut alibi scripserat. V. Duentzer.
14. κύκλῳ δασεῖαν Schaeferus ad Greg. p. 890] κυκλοδάσειαν.
25. In marg. inter. Ἀρίσταρχος προπερισπᾷ κατενῶπα

τέλος τοῦ στίχου καὶ σεῖσ᾽, τοῦ δέ περιττεύοντος, τοῖσι δὲ θυμόν.

330. τὸν μὲν Βοιωτῶν] ὅτι πρὸς τὸ δεύτερον πρότερον ἀπήντηκεν· ὁ γὰρ Ἀρκεσίλαός ἐστι Βοιωτός.

*γρ. καρτεροθύμων.

333. ὅτι τὸ Ὀϊλεύς σὺν τῷ ō, καὶ ὅτι πρὸς τὸ πρότερον ἀπήντηκε παρὰ τὸ ἔθος, καὶ ἐξ ὀνόματος ἐπανέλαβεν.

335. ἐν Φυλάκῃ] αὕτη πόλις Θεσσαλίας. βαρυτόνως δὲ ἀναγνωστέον ὡς Ἰθάκη, ὡς πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ δεσμωτηρίου.

336. *ὅτι γνωτὸς ὁ ἀδελφὸς, καὶ Ἐρίωπις ὄνομα κύριον.

338. Σφήλοιο ὡς φίλοιο. ἔστι δὲ καὶ κανὼν ὡς τὰ εἰς λος δισύλλαβα, τῷ η̄ παραληγόμενα, κύρια ὄντα βαρύνεσθαι θέλει, Τῆλος Μῆλος Βῆλος· οὕτως οὖν καὶ Σφῆλος. τὰ μέντοι προσηγορικὰ ὀξυτονεῖται, πηλός χηλός, καὶ βαρύνεται, ὡς δῆλος τὸ ἐπιθετικὸν καὶ ἧλος καὶ ζῆλος, περὶ ὧν εἰρήσεται ἡμῖν ἐν τοῖς περὶ καθολικῆς προσῳδίας.

339. Μηκιστῆ] ὁμοίως τῷ "ἔνθ᾽ αὖτ᾽ ἀγγελίην ἔπι Τυδῆ στεῖλαν Ἀχαιοί" (Il. 4, 384). καὶ ἤτοι ἀπεκόπη ἡ Μηκιστῆα αἰτιατική, ἢ Δωρικῶς κέκλιται, ὅπερ μοι δοκεῖ.

343. ὄφρ᾽ οἱ τοὺς] ἕως οὗ αὐτοὶ τούτους ἐσκύλευον, ἀφαιρούμενοι αὐτῶν τὰ ἡμαγμένα ὅπλα.

346. Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο] ἡ συνήθεια συνάπτει καὶ τὸ νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἵνα ἡ μετάβασις ᾖ ἀπὸ τοῦ διηγηματικοῦ ἐπὶ τὸ μιμητικόν· "ὃν δ᾽ ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε" (Il. 8, 10).

347. νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐπισσεύεσθον. συγχεῖται δὲ τὸ δυϊκὸν κατὰ πλειόνων τασσόμενον.

350. *λελάχωσι] ἀντὶ τοῦ λαχεῖν ποιήσουσιν.

351. ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι] ἡ διπλῆ, ὅτι ἐνεστῶτι ἀντὶ μέλλοντος κέχρηται, ἐρύουσιν ἀντὶ τοῦ ἐρύσουσι. τρίτη δὲ ἀπὸ τέλους ἡ ὀξεῖα ἐπὶ τὸ ἐρύουσι. εἴρηται δὲ περὶ τῆς προσῳδίας ἐν τῇ Λ (454).

356. ποσσὶν] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει χερσίν. εὐλογώτερον δὲ μὴ κατακύπτειν τὸν θεὸν, ἀλλὰ τοῖς ποσὶ συγχεῖν.

15. ἧλος] ἦλος

19. δοκεῖ] καὶ ἄμεινον addidit Bekkerus.

22. Scholion in fine, ut videtur, defectum: v. Friedl. Nic. p. 237.

359. ἐπεκτέταται τὸ ἧσιν· ἀντὶ γὰρ τοῦ ᾗ ἐστὶν ὑποτακτικοῦ, ὅπερ ἡ συνήθεια λέγει μετὰ προθέσεως ἀφῇ. διὸ καὶ μετὰ τοῦ ῑ γράφεται καὶ δασύνεται· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἵημι δασυνομένου κέκλιται.

360. τῶν τετηρημένων ἐστὶ καὶ αὕτη ἡ στιγμὴ ἐπὶ τοῦ ὀκτωκαιδεκάτου χρόνου· ὀλίγαι δ' εἰσὶ παρ' Ὁμήρῳ τοιαῦται.

361. * στικτέον ἐπὶ τὸ ἐρίτιμον· λείπει δὲ τὸ ἦν.

363. * βέλτιον μετὰ τὸ νηπιέῃσιν ὑποστικτέον.

365. Ἀρίσταρχος δασύνει, ἀπὸ τῆς ἕσεως τῶν βελῶν· οἱ δὲ περὶ τὸν Κράτητα ψιλῶς, ἀπὸ τῆς ἰάσεως· καὶ οὕτως ἐπείσθησαν οἱ γραμματικοὶ πρὸς διάφορον ἐτυμολογίαν διαφόρως ἀναγινώσκειν. ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι ὁ χαρακτὴρ μάχεται· ἀεὶ γὰρ τὸ η πρὸ φωνήεντος ψιλοῦται, ἠώς ἤϊα. ταύτῃ καὶ τὸ "ἧτε ξείνων θέμις ἐστί" (Od. 9. 268) δασύνεται, τὸ δὲ ἠΰτε ψιλοῦται· καὶ τὸ ἕως δασύνεται, τὸ δὲ ἠώς ψιλοῦται· καὶ τὸ ἥλιος δασύνεται, τὸ δὲ ἠέλιος ἐψιλώθη. ὥστε εἴτε ἐκ τοῦ ἥϊος δασυνομένου ἐστὶν εἴτε ἐκ τοῦ ψιλουμένου, μόνως ψιλωτέον.

376. * ὅτι πτῶσις ἤλλακται καὶ πρόθεσις παρεῖται, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ Τρώων.

377. ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, μέγα δ' ἔκτυπε] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει μέγα δ' ἔκλυε. οὐχ ὑπήκουσε δὲ αὐτοῖς ὥστε πεισθῆναι, ἀλλὰ κατ' αὐτῶν ἐγένετο.

382. νηὸς ὑπὲρ τοίχων] οὐκ ἀναγκαῖόν ἐστιν ἀναστρέφειν τὴν πρόθεσιν, ἀλλὰ συντάσσειν τῇ τοίχων γενικῇ.

385. ἵππους δ' εἰσελάσαντες] πρὸς τὴν ἰδιότητα τῆς μάχης, ὅτι οἱ μὲν ἐπιβεβηκότες ταῖς πρύμναις τῶν νεῶν, οἱ δὲ ἀποστρέψαντες τὰ ἅρματα ἐπὶ τῶν δίφρων, ἵν' ᾖ ἀπ' ἴσου. βραχὺ δὲ διασταλτέον ἐπὶ τὸ εἰσελάσαντες πρὸς τὸ σαφέστερον.

389. ναύμαχα] οὕτως ὡς θαύματα. ἐξαιρέτως δὲ τὰ παρὰ ῥῆμα οὐδέτερα σύνθετα μονογενῆ, εἰς ον περατούμενα, προπαροξύνεται, χαρτότομον χειρόγραφον ἀκρατόφορον· οὕτως "ναύμαχον ἐν παλάμῃσιν" (677), ἵνα εἶδος δόρατος νοηθῇ ἐν διαφόρῳ μεγέθει.

391. * ὅτι ἅπαξ ἐνταῦθα ἐν τῇ Ἰλιάδι τὸ λόγοις.

12. ἧτε Bekkerus] ἤϊε.
13. τὸ δὲ ἠΰτε Lehrsius] τὸ δὲ ἠώς
21. ἐγένετο] ἡ βροντή vel τὸ τέρας addit Friedl.
32. ὅτι addidit Cobetus. Sic ὅτι ἅπαξ ἐνταῦθα ad v. 410 et alibi.

394. *ἔν τισιν ἀκέσματ'· οὕτως δὲ καὶ Ἀρίσταρχος. διχῶς οὖν.

φάρμακ' ἀκήματ'] τὸ πλῆρες, φάρμακα, εἶτα ἀκήματα· παρὰ γὰρ τὸ ἀκέσασθαι τὸ ἀκήματα ἐσχημάτισται· εἴρηται δὲ ἡμῖν ἐν ἑτέροις διότι καὶ ἡ ἄκεσις καὶ τὸ "ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν" (Il. 13, 115). τὸ $\bar{\epsilon}$ ἔχει κατὰ τὴν παραλήγουσαν.

395. *ὅτι ἐλλείπει ἡ ἐπί, ἐπὶ τεῖχος.

398. *ἔπος ηὔδα] οὕτως Ἀρίσταρχος, ἔπος ηὔδα.

403. οἱ] ὅτι οὕτως εἴρηκεν, αὐτῷ τὸν θυμὸν ὀρίνω, ἀντὶ τοῦ εἰ αὐτοῦ τὸν θυμὸν ὀρίναιμι.

405. τὸν μὲν ἄρ' ὣς εἰπόντα πόδες φέρον] ὅτι οἱ πόδες αὐτὸν ἔφερον, οὐκ αὐτὸς τοὺς πόδας. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς Ζηνόδοτον γράφοντα (Il. 6, 511) "ῥίμφ' ἑὰ γοῦνα φέρει."

407. παυροτέρους περ ἐόντας] ὅτι σαφῶς οἱ Τρῶες ἐλάττονες συνίστανται τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῶν ἐπικούρων ἐξεληλυθότων.

409. *οὐδὲ νέεσσιν] ἐν ἄλλῳ ἠδὲ νέεσσιν.

410. στάθμη ἐργαλεῖον τεκτονικόν, ἡ καὶ κατευθυντηρία λεγομένη· ἐξιθύνει δὲ ἴσον ποιεῖ, ἐξορθοῖ· τούτῳ δὲ κανονίζεται τὰ ξύλα. ἔστι δὲ σχοινίον λεπτὸν ἐρυθρῷ ἢ μέλανι χρώματι. βεβαμμένον.

412. εὖ εἰδῇ σοφίης] ἔμπειρος ᾖ τεκτονικῆς· τὸ γὰρ παλαιὸν πᾶς τεχνίτης σοφὸς ὠνομάζετο συγκεχυμένῳ ὀνόματι. ὕστερον δὲ Πυθαγόρας τοῦτο μεμψάμενος σοφὸν μὲν μόνον τὸ θεῖον εἶπεν ὀνομάζεσθαι, καὶ φιλοσοφίαν μόνην τὴν ἔχουσαν τὸ τέλειον καὶ ἄπταιστον.

εὖ εἰδὼς σοφίης] *ὅτι ἅπαξ ἐνταῦθα σοφίαν ὠνόμασε τὴν τεκτονικὴν τέχνην.

414. ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην] ὅτι ἐκ τούτου διεσκεύασται ὁ τῆς τειχομαχίας στίχος (Il. 12, 175) "ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσιν."

417. Ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ $\bar{\sigma}$ γράφει νῆα· προεῖπε γὰρ "τὼ δὲ περὶ μιᾶς νηὸς ἔχον πόνον."

*Ἀρίσταρχος νῆα, ἄλλοι δὲ νῆας.

419. Κλυτίοιο] ὅτι οὗτος ὁ Κλυτίος ἐστὶν ἀδελφὸς Πριάμου·

1. διχῶς οὖν Cobetus] χ̃ οὖν. Idem compendium vol. 1 p. 409, 23, sed loco alieno.

19. βεβαμμένον (*κεχρισμένον)] βεβαμμένῳ

21. *ᾖ] om.

"Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο Πρίαμόν τε Λάμπον τε Κλυτίον τε" (Il. 20, 238).

Καλήτωρ ἀνεψιὸς Ἕκτορος· ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Κλυτίος ὁμώνυμος· "καὶ Δόλοπα Κλυτίδην" (Il. 11, 302).

428. *ὅτι ἀγῶνι τῷ ἀθροίσματι τῶν νεῶν, ὅ ἐστι τῷ ναυστάθμῳ.

431. Κυθήριον] ἀπὸ Κυθήρων· Κύθηρα δὲ νησίδιον τῆς Λακωνικῆς, Ἀφροδίτης ἱερὸν, ἔνθεν καὶ Κυθέρειαν ὀνομάζουσι τὴν θεόν. τὸ ἑξῆς, Λυκόφρονα ἔβαλε κεφαλὴν ὑπὲρ οὔατος, τὰ δὲ ἄλλα ὡς διὰ μέσου διορθωτέον.

432. Κυθήροισι] ὅτι ἐλλείπει ἡ ἐν· ἔστι γὰρ ἐν Κυθήροις. καὶ ὅτι ἀπόδειξις τοῦ συνεσταλμένως ἐκφέρειν τὸ κατέκτα· καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ (11, 409) "ἔκτα σὺν οὐλομένῃ ἀλόχῳ."

437. ἄξιον ἀποδέξασθαι τὴν συνήθειαν μετὰ τὸ πέπον στίξασαν, καὶ μὴ μετὰ τὸν δή σύνδεσμον.

437, 438. *ὅτι παραλλήλως καὶ διδασκαλικῶς ἡ διαφορὰ τοῦ νῶϊν καὶ νῶϊ.

439. ἶσα φίλοισι τοκεῦσιν] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἶσα φίλοισι τέκεσσιν. οὐχ ἁρμόζει δὲ τοὺς περὶ τὸν Αἴαντα νέους ὄντας λέγειν τέκεσσιν· πρὶν γὰρ παιδοποιήσουσιν ἐστρατεύσαντο.

441. ὅτι τόξον λέγει οὐ τὸ σκεῦος τὸ πολεμικὸν, ἀλλὰ τὴν τοξικὴν τέχνην.

444. ἰοδόκον] πιθανώτερον Ἀλεξίων παροξύνει, ὡς ξεινοδόκον, ἐπεὶ αὐτὴ ἡ φαρέτρα δέχεται καὶ ἔστιν ἐνεργητικόν.

προπαροξυτόνως τινὲς τὸν δεχόμενον ἰοὺς, ξεινοδόκον δὲ τὸν ξενίζοντα παροξυτόνως, ἢ τὸν ξένους δοκεύοντα. καὶ Ἄτταλος δὲ παροξύνει.

445. Κλειτός ὄνομα κύριον· ὀξυντέον δὲ ὁμοίως τῷ ἐπιθέτῳ, ἐπειδὴ κόσμου ἐστὶ τὸ ἐπίθετον.

449–451. Ἕκτορι καὶ Τρώεσσι] ἀθετοῦνται στίχοι γʹ καὶ ἀστερίσκοι παράκεινται, ὅτι ἐπὶ Ἱπποθόου τοῦ ἐπικούρου ἁρμόζει ἐν τῇ Ρ (291) "Ἕκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος," ἐπὶ δὲ τούτου, καθάπερ νῦν, οὐχ ἁρμόζει· οὐ γὰρ Ἕκτορι χαριζόμενος, ἀλλ' ἑαυτῷ καὶ πατρί. καὶ τὰ τῆς πληγῆς ἀνακόλουθα· πῶς γὰρ ὁ ἀντίον ἡνιοχῶν ἐπὶ τὰ ὄπισθε κατὰ τὸν αὐχένα τύπτεται; ὕστερον δὲ ἐν τοῖς περὶ τοῦ ναυ-

1. Πρίαμόν τε] πριάμοιο
5. ὅ] om.
23. αὐτὴ Lehrsius] αὔτη
28. Asteriscus cum obelo praefixus.
29. Ρ] ῑ

στάθμου ἀπολογεῖται· τὸν γὰρ ἡνίοχόν φησιν ἀπεστράφθαι πρὸς τὸ πεδίον καὶ τοὺς ἵππους, τὸν δὲ παραιβάτην πρὸς τὰς ναῦς ἐπὶ τοῦ δίφρου, ἵνα ἀπὸ τοῦ ἴσου γένηται ἡ μάχη. ἔστι δὲ καὶ ἀλλαγὴν πτώσεως νοῆσαι, ἀντὶ τοῦ αὐχένος ὄπισθεν.

450. *διχῶς Ἀρίσταρχος, καὶ ἱεμένῳ καὶ ἱεμένων.

459. *Ζηνόδοτος μάχης, ἄλλοι δὲ μάχην· καὶ Ἀριστοφάνης δὲ μάχην.

462. *ὅτι ἐνήλλακται ἡ πτῶσις, Τεῦκρον ἀντὶ τοῦ Τεύκρου.

463. ἐΰστρεφέα] οὐκ ἀναγκαῖον ἐκτείνειν τὸ ᾱ· ἀπήρτισε γὰρ εἰς μέρος λόγου ὁμοίως τῷ "ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην" (Il. 1, 45).

464. ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι] ὅτι πτώσεως γέγονεν ἐναλλαγὴ, δοτικὴ ἀντὶ γενικῆς, ἐρύοντι ἀντὶ τοῦ ἐρύοντος τὴν νευρὰν ἐπὶ τούτῳ.

467. *ὢ πόποι] ἐν ἄλλῳ ὢ πέπον.

470. ἀμφότερα γράφεσθαί φησιν ὁ Ἀρίσταρχος, πρῴην καὶ πρώϊον, ταυτὸν δὲ ἐξ ἑκατέρου σημαίνεσθαι. εὕρομεν δὲ καὶ ἐΰστροφον γεγραμμένον, καὶ ἔχει τινὰ ἐπίτασιν.

ὅτι Ζηνόδοτος γράφει πρῴην· ἔμφασις δὲ γίνεται πλείονος χρόνου. τὸ δὲ πρώϊόν ἐστι πρωΐας· καὶ γὰρ γέγονεν οὕτως· τῇ πρὸ ταύτης ἡμέρᾳ "ῥῆξε δέ οἱ νευρὴν, νάρκησε δέ" (Il. 8, 328), ὥστε εὔλογον τῇ ἑξῆς ἐκείνης πρωΐας ἐνῆφθαι.

476. *ὅτι ἀσπουδί χωρὶς κακοπαθείας.

480. κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ] ὅτι πρότερον τὴν ἀσπίδα εἴληφεν, εἶτα τὴν περικεφαλαίαν· ὁ δὲ Ζηνόδοτος ἐνήλλαχεν ἐπὶ τῆς Ἀλεξάνδρου μονομαχίας (Il. 3, 334).

ὅτι οὐκ εἶχον κόρυθας οἱ τοξόται. καὶ ἐπὶ τῶν Λοκρῶν "οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας" (Il. 13, 714).

488. νῆας ἀνὰ γλαφυράς] βέλτιον τοῦτο τοῖς ἄνω συνάπτειν· προτρέπει γὰρ αὐτοὺς ἐπὶ τὰς ναῦς ὁρμᾶν.

491. τὸ ὅτοισι τρισύλλαβον ἐπὶ τὴν πρώτην ἔχει συλλαβὴν τὴν ὀξεῖαν, τὸ μέντοι ὀτέοισιν οὐκέτι, ἐπεὶ ἤμελλε τετάρτῃ ἀπὸ τέλους πίπτειν ἡ ὀξεῖα· διὸ ἐπὶ τὴν δευτέραν ἀπὸ τῆς ἀρχούσης μετέστη.

1. ἀπολογεῖται Aristarchus: v. Lehrs.
φησιν Friedl.] φασιν
6. Ζηνόδοτος] οὕτως Ζηνόδοτος La Roche *Textkr.* p. 130.
9. ἀπήρτισε Bekk.] ἀπήρτησε
10. ἀμφηρεφέα] ἀμφιρεφέα
11. Diple praefixa.
δοτικὴ Bekk.] δοτικὴν
30. τετάρτῃ Lehrsius] τρίτῃ

494. ὃς δέ κεν ὕμεων] ἡ ὕμεων ἀντωνυμία ἀπόλυτός ἐστι καὶ οὐκ ἔχουσα ἀντιδιαστολήν· διὸ τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξεῖαν.

495. *ὅτι διαστέλλει τὸ βαλεῖν καὶ τύψαι.

498. *καὶ οἶκος καὶ κλῆρος] καὶ ἡ οὐσία καὶ ὁ βίος. κλῆρος χωρικὴ περίκτησις καὶ οὐσία, ἐπεὶ οἱ πρῶτοι καταλαβόντες χώραν κλήρῳ αὐτὴν διενέμοντο.

505. ἐμβαδόν] πεζῇ· ὅθεν ἡ μὴ πεζευομένη ἄβατος. οἱ δὲ τὸν ἐμβατήριον ῥυθμὸν, πρὸς ὃν Λακεδαιμόνιοι νικῶντες εἰσβάλλουσιν εἰς τὴν πατρίδα.

ἐμβαδὸν ἵξεσθαι] ὅτι ἤτοι ἠθικῶς λέγει ἐλπίζετε ἐμβήσεσθαι ἐπὶ τὰς καησομένας ναῦς, ἢ καὶ ἐλπίζετε ἐμβάντες ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἀφίξεσθαι ἐπὶ τὰς πατρίδας, ὅ ἐστι βάδην ἐπὶ τῆς θαλάσσης πορευόμενοι.

511. βέλτερον ἢ ἀπολέσθαι] ὅτι οὐκ ἐκληπτέον τρεῖς διαστολὰς, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἢ αὐτοσχεδίῃ, βέλτερον ἢ ἀπολέσθαι καθ' ἕνα χρόνον περὶ ἓν μέρος, πρότερον δὲ τὸ ἠὲ βιῶναι· ὁ γὰρ λόγος, βέλτιον καθ' ἕνα χρόνον συντόμως ἀπολέσθαι ἢ πολὺν χρόνον φθείρεσθαι· τὸ γὰρ στρεύγεσθαί ἐστι στραγγίζεσθαι κατ' ὀλίγον ἐκλείποντας.

διαστολὴ δὲ ἐπὶ τὸ βιῶναι· μέχρι δὲ αὐτοῦ συναπτέον· ὁ γὰρ λόγος, ἢ ἀποθανεῖν ἢ ζῆσαι συντόμως βέλτιόν ἐστιν ἢ μετὰ παρολκῆς καταπονεῖσθαι.

513. *ὧδ' αὔτως] οὕτω γραπτέον, ὧδ' αὔτως. *ὅτι τὸ ὧδε ἀντὶ τοῦ οὕτως.

515. Σχεδίον] ὅτι οὗτός ἐστι Σχεδίος ὁμώνυμος τῷ ἐν καταλόγῳ (Il. 2, 518)· καὶ ἀμφότεροι ὑφ' Ἕκτορος ἀνῄρηνται· ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν Ἰφίτου πατρὸς, οὗτος δὲ Περιμήδους. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὰ περὶ Πυλαιμένους.

518. Κυλλήνιον] ὅτι οὐκ ἀπὸ Κυλλήνης τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ ὄρους, ἀλλ' ἐπίνειόν ἐστιν Ἠλείων Κυλλήνη. ἀρχὸς γὰρ Ἐπειῶν. οὗτοι δέ εἰσιν Ἠλεῖοι.

525. Δόλοψ] ὅτι οὗτος Τρωϊκὸς Δόλοψ, Λάμπου υἱὸς τοῦ ἀδελ-

10. ἐλπίζετε] ἐλπίζεται
14. Haec Lehrsius (ad Herodian. p. 458) sic corrigit, διαστολὰς, ἀλλὰ τὸ ἐκ τοῦ ἀπολέσθαι ἕνα χρόνον ἠὲ βιῶναι περὶ ἓν μέρος, πρὸς ἕτερον δὲ τὸ ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι. ὁ γὰρ λόγος
22. αὔτως] αὐτως
26. πρὸς τὰ περὶ Πυλαιμένους] Vid. ad vol. I p. 133, 11.

φοῦ Πριάμου, ὁμώνυμος τῷ ἐν τῇ Λ (302) Δόλοπι "καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλτιον."

530. γυάλοισι] ὅτι τὰ κύτη καὶ τὰ κοιλώματα τοῦ θώρακος γύαλα, οὐχ ὡρισμένος τόπος.

531. *ἤγαγεν ἐξ Ἐφύρης] ἐν ἄλλῳ ἠγάγετ' ἐξ Ἐφύρης. ὅτι τῆς Θεσπρωτιακῆς Ἐφύρας λέγει, οὐκ ἐκ τῆς Κορίνθου. δῆλον δὲ ἐκ τοῦ Σελλήεντος, ἀφ' οὗ καὶ Σελλοὶ οἱ περίοικοι. καὶ ὅτι ἐπ' Ἀσίου ἕτερός ἐστι Σελλήεις ποταμός (Il. 2, 839).

536. κύμβαχον] τὸ διάκενον τὸ ὑπὲρ τῆς κορυφῆς, ὅθεν καὶ κυβιστᾶν. ἐπεξηγεῖται δὲ διὰ τῆς ἑξῆς λέξεως τὸ ὄνομα, διὰ τοῦ ἀκρότατον.

538. νέον φοίνικι φαεινός] ὅτι τὸ σημαινόμενόν ἐστι νεωστὶ πεφοινιγμένος, ἄνθει νεωστὶ κεχρωσμένος εἰς λαμπρότητα.

540. *ἦλθεν ἀμύντωρ] γρ. ἐν ἄλλῳ ἦλθ' ἐπαμύντωρ.

541. *τὸ λαθὼν τάχα ἂν δύναιτο καὶ τοῖς ἑξῆς συντάττεσθαι.

544. ἐεισάσθην] ὅτι ἀμφίβολόν ἐστι πότερον ἐφώρμησαν, ἀπὸ τοῦ ἰέναι, ἢ ἐεισάσθην ἔδοξαν, φαντασίαν ἔλαβον τοῦ συλῆσαι τὸν νεκρόν.

545. κασιγνήτοισι] ὅτι κασίγνητοι κοινότερον οἱ συγγενεῖς. σημειοῦνται γάρ τινες ὅτι τοὺς ἀνεψιοὺς κασιγνήτους ἐκάλουν· ὁ γὰρ Μελάνιππος ἀνεψιὸς ἦν Ἕκτορος. ἀνεψιοὶ δέ εἰσιν οἱ τῶν ἀδελφῶν παῖδες, ὥσπερ Αἴας καὶ Ἀχιλλεὺς, ὁ μὲν Τελαμῶνος, ὁ δὲ Πηλέως.

548. ἐν Περκώτῃ] ὁμοίως τῷ ἐν Οἰνώνῃ. τὴν δὲ ἀπό πρόθεσιν οὐκ ἀναστρεπτέον· πρὸς γὰρ τὴν ἐόντων μετοχὴν συντέτακται.

554. *ἀνεψιοῦ] τὴν ψι συλλαβὴν ἐκτατέον διὰ τὸ μέτρον.

555. ὁ Ἀσκαλωνίτης οὐκ ἀναστρέφει τὴν περί· εἶναι γὰρ τὸ ἑξῆς περιέπουσι. κἀγὼ δὲ αὐτῷ συγκατατίθεμαι, ἐπεὶ καὶ τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ ἕπω παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς κινήμασιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον θέλει ἔχειν πρόθεσιν συντεταγμένην.

558. *ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἴλιον.

563. αἰδομένων δ' ἀνδρῶν] χωρὶς τοῦ συνδέσμου ἔγραφεν Ἀρίσταρχος αἰδομένων ἀνδρῶν, πάντως ἵνα ἀσύνδετος γενόμενος ὁ λόγος πλέον τε διαστῇ καὶ μᾶλλον ἐμφήνῃ.

*Ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ δέ, ἄλλοι δὲ μετὰ τοῦ δέ, αἰδομένων δ' ἀνδρῶν.

8. ἐπ' Ἀσίου] ἐπ' ασῖ (sic)

571. *εἴ] ὁ σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ εἴθε· διόπερ οὐδὲ ὑποστιγμή.

*βάλοισθα] ὅτι τὸ βαλεῖν προέμενόν ἐστιν ἐπιτυχεῖν.

582. *πρὸς τὴν ἀποστροφήν.

587. ἀμφὶ βόεσσι] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἀμφί οἱ αὐτῷ. γίνεται δὲ τὸ ὑπερβατὸν οὐ καθ' Ὅμηρον, ὥστε κύνα κτείνας ἢ βουκόλον φεύγει πρίν περ ὅμιλον ἀολλισθήμεναι ἀνδρῶν ἀμφί οἱ αὐτῷ.

599. *βραχὺ διασταλτέον κατὰ τὸ τέλος πρὸς τὸ σαφέστερον.

601. *Ἀρίσταρχος μέλλε Ἰακῶς.

παλίωξιν παρὰ νηῶν] ὅτι ὑγιῶς παλίωξιν, πάλιν δίωξιν, ὅταν ἐξ ὑποστροφῆς διώκωσιν οἱ διωκόμενοι. καὶ πρὸς τὸ ἔμελλεν, ὅτι ἀντὶ τοῦ ἐῴκει.

606. τάρφεσιν ὡς βέλεσιν οἱ πλείους· καὶ ἡμεῖς δὲ συγκατατιθέμεθα· οὐ γάρ ἐστιν ἐπιθετικὸν, ὡς ἀξιοῖ Τυραννίων. ὁ μέντοι Ἀριστοφάνης ἐκεῖνό φησιν, ὅτι ἐὰν μὲν τοῖς δάσεσιν ὡς βέλεσι, τάρφεσιν, ἐὰν δὲ τὸ ἐπιθετικὸν, ταρφέσιν ὡς ὀξέσιν.

607. ἀφλοισμός] ὀξυτόνως ἀναγνωστέον· τὰ γὰρ εἰς μος λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἔχοντα πρὸ τοῦ μ τὸ σ, ὀξύνεσθαι θέλει, μερισμός ὁπλισμός. ἔνιοι δὲ αὐτὸ οἱ μὲν παρὰ τὸ ἀφρισμός, μεταβολῆς γενομένης τοῦ ρ εἰς τὸ λ καὶ πλεονάσαντος τοῦ ο, οἱ δὲ παρὰ τὸ φλέω καὶ φλύω, φλοισμός καὶ ἀφλοισμός ἐν πλεονασμῷ τοῦ α· διὸ οὐ δεόντως ὁ Τυραννίων προπαροξύνει.

610. Ἕκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ] ἀθετοῦνται στίχοι ε΄· ἐπιστάμεθα γὰρ ὅτι περὶ Ἕκτορός ἐστιν ὁ λόγος. καὶ τὴν ἔνθουν ὁρμὴν τοῦ Ἕκτορος ταῦτα παρενειρμένα ἐκλύει· συναπτόμενα γοῦν τὰ γνήσια τὴν δεινότητα σώζει. καὶ κυκλικῶς ταυτολογεῖται· προείρηται γὰρ "τὰ φρονέων νήεσσιν ἔπι γλαφυρῇσιν ἔγειρεν Ἕκτορα Πριαμίδην" (603)· πρὸς τί οὖν παλιλλογεῖται "Ἕκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ;"

619. ἠλίβατος] ψιλῶς· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀλιτεῖν ἐσχημάτισται· καὶ ὤφειλεν ὅμοιον εἶναι τῷ ἠλιτόμηνος, συγκοπὴν δὲ ἔπαθεν. διδάσκει δὲ καὶ τὸ τῆς συναλοιφῆς ὅτι ψιλοῦται· "τὸν μέν τ' ἠλίβα-

1. ὑποστιγμ̂ (sic A)] ὑποστικτέον Bekkerus.

5. ὅστε—ὅμιλον Vill.] ὥστε—ὅμηρον

6. ἀμφί οἱ] ἀμφι δὲ (δὲ per compendium expresso) οἱ.

8. Ἀρίσταρχος Cobetus] ἀριστοφάνης

μέλλε] τοῦ μέλας

24. παρενειρμένα Bekkerus | παρεριειρμένα

25. κυκλικῶς] I. e. *negligenter*: v. Friedl. p. 253.

τος πέτρῃ" (273). οἱ μέντοι δασύνοντες ἐτυμολογοῦσι παρὰ τὸν ἥλιον, τὴν ἡλίῳ βατὴν οὖσαν μόνῳ· οὐκ ἐπείσθη δὲ ἡ παράδοσις, ὡς πρόδηλον ἐγένετο ἐκ τῆς συναλοιφῆς.

621. *οὕτως αὐτήν μετὰ τοῦ ν̄ Ἀρίσταρχος τὴν πέτραν.

622. ὡς Δαναοὶ Τρῶας μόνον] ὅτι ἔν τισι γράφεται ἐξ ἄλλου, ὣς Δαναοί. αἴρεται δὲ τὸ κινοῦν τὴν ἔμφασιν τῆς ἐμμόνου στάσεως· μένον γὰρ ἔμπεδον, φησὶν, ὡς πέτρα ἐναρηρυῖα τῷ πεδίῳ.

625. ἀνεμοτρεφές] ὑπὸ ἀνέμου ηὐξημένον, ὑψηλόν. ὅταν δὲ τὸ Ἀγαμέμνονος ἀνεμοτρεφές φησιν, ὥσπερ ἐν τῇ Λ (256), ἀντὶ τοῦ ἰσχυρόν· τὰ γὰρ ὑπεύδια καὶ κατασκιαζόμενα τῶν δένδρων εὐγενῆ μὲν καὶ λεῖον τὸν ὄρπηκα ποιεῖ, ἀσθενῆ δὲ καὶ μαλακὸν καὶ ἀγύμναστον ἀναδίδωσιν· οἷς δὲ προσπίπτει τραχὺς ἀὴρ καὶ ἀνεμώδης, ταῦτα ταῖς τῶν πνευμάτων τριβόμενα πληγαῖς εὔτονον καὶ δύσθραυστον ἔχει τὴν στερρότητα, ὥς φησι Πλούταρχος ἐν μελέταις Ὁμηρικαῖς.

*ἡ δέ] ἡ ναῦς δηλονότι ὑπὸ τῆς ἄχνης ἐσκεπάσθη. ἄχνη δὲ τὸ ἀφρῶδες.

*ὅτι Ζηνόδοτος χωρὶς τοῦ ῑ ἄχνη.

626. ὅτι ἀρσενικῶς δεινὸς ἀήτη, ἀλλ' οὐ δεινή, ὡς "κλυτὸς Ἱπποδάμεια" (Il. 2, 742). ἔνιοι δὲ ἀγνοοῦντες ποιοῦσι δεινὸς ἀήτης· ἀλλ' οὐ δεῖ γράφειν οὕτως.

628. τυτθὸν γάρ] βραχὺ γάρ ἐστι τὸ διεῖργον αὐτοὺς τοῦ θανάτου διάστημα. ὅ ἐστι, παρ' ὀλίγον θνήσκουσι· τὸ τυχὸν γὰρ ἀπέχουσι τοῦ θανάτου. πρῶτος δὲ εἶπε τὸ Ἀναχάρσιδος τοῦ Σκύθου, ὃς ἐρόμενός τινα τῶν ναυτῶν πόσον ἀπέχομεν τοῦ ὕδατος, καὶ μαθὼν ὡς τέσσαρας δακτύλους, τοσοῦτον, φησὶ, καὶ τοῦ θανάτου.

631. *εἱαμενῇ] δασυντέον ἀπὸ τῆς ἕσεως τῶν ὑδάτων.

633. ἕλικος] περὶ ἀνῃρημένης βοὸς, ἢ ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀναιρεθῆναι. ἕλικος δὲ ἤτοι μελαίνης, ἢ ἑλικοειδῆ τὰ κέρατα ἐχούσης, ἢ τῆς ἐν ἕλει τεθραμμένης.

634. πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι] ἐν πρώταις καὶ ὑστάταις. ὁ δὲ καί σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ ἤ κεῖται διαζευκτικοῦ, ὡς τὸ "μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ" (Il. 21, 339). ἢ οὕτως, ποτὲ μὲν πρώταις, ποτὲ δὲ ὑστέραις. ὅπερ ἄμεινον, ἵν' ᾖ ταῖς πρώταις καὶ ὑστάταις.

17. ὅτι addidit Bekk.
30. Idem in marg. inter. ὁ καί ἀντὶ τοῦ ἤ.
31. * ὡς τὸ—ὑστέραις] om.

639. Κοπρῆος] οὗτος ὁ Κοπρεὺς ἦν κῆρυξ Εὐρυσθέως τοῦ τῶν Ἀργείων βασιλέως, ὃς τὰς παρὰ Εὐρυσθέως ἐντολὰς ἔλεγε τῷ Ἡρακλεῖ τῶν ἄθλων ἕνεκα ἔξωθεν τῆς πόλεως μένοντι· δεδοικὼς γὰρ αὐτὸν οὐκ εἴα ἔνδον εἰσελθεῖν.

640. ἀγγελίης οἴχνεσκε] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἀγγελίην· γίνεται δὲ τὸ οἴχνεσκε κρεμάμενον. καὶ νῦν δὲ ἀγγελίης ἀντὶ τοῦ ἄγγελος.

645. *τὸ μετόπισθε βέλτιον τοῖς ἑξῆς συνάπτειν.

κατ᾽ ἔνια τῶν ἀντιγράφων χωρὶς τοῦ π̄ ἆλτο. διχῶς δὲ τὸ στρεφθείς, διὰ τοῦ ᾱ καὶ διὰ τοῦ ε̄.

646. *ὅτι ἀνδρομήκεις αἱ ἀσπίδες.

651. ἀχνύμενοί περ ἑταίρου] ὅτι ἐλλείπει ἡ περί, περὶ ἑταίρου. Ἑλλάνικος δὲ Αἰολικῶς νομίζει τὴν περί πέρ εἰρῆσθαι.

653. εἰσωποὶ δ᾽ ἐγένοντο νεῶν] ἐν ὄψει τὰς ναῦς ἔβλεπον, ὅ ἐστιν εἰσῆλθον εἰς αὐτὰς καὶ ὑπὸ τὴν στέγην αὐτῶν ἐγένοντο.

656. *γράφεται πρώτων καὶ προτέρων καὶ πρωτέων.

660. τὸ ὑπὲρ τοκέων ἑκατέροις δύναται προσδίδοσθαι. ἄλλως δὲ ἀμφίβολον τὸ λεγόμενον· ἤτοι γὰρ ὡς λέγομεν πρὸς Διός, ἢ ὅπερ ἂν παρόντες ἐποίουν οἱ γονεῖς. ὅπερ μᾶλλον εἰκός· ἐπιφέρει γὰρ "τῶν ὕπερ ἐνθάδ᾽ ἐγὼ γουνάζομαι" (665).

665. *τῶν ὕπερ] ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν.

666. ἑστάμεναι κρατερῶς] πρὸς τὸ ἀκατάλληλον τῆς φράσεως· ἔδει γὰρ, μὴ τρωπᾶσθε δέ· καὶ ὅτι φόβονδε εἰς φυγήν. τοῦτο καὶ καθ᾽ ἑαυτὸ δύναται εἶναι ἀντὶ προστακτικοῦ· καὶ γὰρ τὸ ἑξῆς τοιοῦτο.

668. τοῖσι δ᾽ ἀπ᾽ ὀφθαλμῶν] ἀπὸ τούτου ἕως τοῦ "ἠδ᾽ ὅσσοι παρὰ νηυσίν" (673) ἀθετοῦνται στίχοι ϛ΄. ὅτι οὐ προσυνίσταται ἀχλὺς, ἀλλὰ συνεχῶς μάχονται. νῦν δέ φησιν "Ἕκτορα δὲ φράσσαντο βοὴν ἀγαθὸν καὶ ἑταίρους." πρότερον δὲ οὐ καθεώρων, ὅτι ἔλεγε "τὼ δὲ μιῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον" (416) καὶ ὅτε παρεκάλει αὐτούς "ἀλλὰ μάχεσθ᾽ ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες" (494). πῶς δὲ καὶ ἔφυγον σκότους ὄντος; ἥ τε Ἀθηνᾶ οὐ πάρεστι διὰ τὴν τοῦ Διὸς ἀπειλήν.

4. In marg. inter. Εὐρυσθῆος ἀέθλων, adscripto γρ. ἀέθλων. In textu legitur Εὐρυσθῆος ἄνακτος.

16. πρωτέῷ, quod non est προτέρω, sed προτέρων, ut legitur in alio codice.

24. εἶναι addidit Friedl.

669. θεσπέσιον] τοῦτο, ἐὰν μὲν τοῖς ἄνω νέμῃ τις, ἔσται θεσπέσιον νέφος, ἐὰν δὲ τοῖς ἑξῆς, θεσπέσιον φῶς.

673. * μάχην ἐμάχοντο] ὅτι ὅμοιον τῷ "δαίτην δαινυμένους" (Od. 7, 50).

676. ἴκρια ὡς δέμνια· ἔστι γὰρ ῥηματικὸν, ὡς ἐν ἑτέροις εἴρηται. ἴκρια οἱ μὲν τὰ καταστρώματα, οἱ δὲ τὰ κατὰ πρῷραν καὶ πρύμναν ὡς σανιδώματα. ἢ τὰ ἐξέχοντα ἄκρα. ἢ τὰς καταγωγάς.

βιβάσθων] βαρυτονητέον· γέγονε δὲ ἤτοι, ὥς φησι Φιλόξενος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ̄, ἢ ὅπερ καὶ βέλτιον, παρὰ τὸ βιβαστός βιβάσθω, ὡς καὶ ἀϊστός, κατ' ὀξεῖαν τάσιν, ἀΐσθων· "ὁ δ' ἔβραχε θυμὸν ἀΐσθων" (Il. 16, 468).

678. τὸ μὲν βλῆτρον βαρυτονητέον, ἐπεὶ πάντα τὰ εἰς τρον λήγοντα μονογενῆ οὐδέτερα βαρύνεται, σεσημειωμένου τοῦ λουτρόν. τὸ δὲ δυωκαιεικοσίπηχυ ὑφ' ἓν ἀναγνωστέον· τοὺς γὰρ ἀριθμοὺς οὕτω προφέρει, διὰ τοῦ ῑ, ὡς εἰκοσινήριτα. τινὲς δὲ καὶ κατὰ παράθεσιν, ὡς τὸ τρισκαιδέκατος, ὥστε καὶ τὸ θηλυκὸν τρισκαιδεκάτη.

679. ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι] ὅτι κέλητα αὐτὸς μὲν οἶδε, χρωμένους δὲ τοὺς ἥρωας οὐ συνίστησιν. τὸ δὲ κελητίζειν κέλητι ἱππεύειν· καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ (5, 371) "ἀμφ' ἑνὶ δούρατι βαῖνε, κέληθ' ὣς ἵππον ἐλαύνων." παραγωγὸν δέ ἐστι τὸ ῥῆμα παρὰ τὴν κέλητος γενικήν· ἀντὶ γὰρ τοῦ ἱππεύειν. κακῶς οὖν ὅσοι διαστέλλουσι· καὶ γὰρ ἐλέγχονται ἐκ τῆς τοῦ τ̄ μόνης ἑνότητος.

681. *δίηται] γράφεται διώκῃ.

686. *βιβάς] γράφεται βιβῶν.

691. βοσκομενάων] εἰ ἀρσενικῶς ἐλέγοντο οἱ κύκνοι, πάντως ἂν ἐπεκράτησεν· καὶ τὰς γεράνους γάρ φησι καὶ τὰς χῆνας.

694. *ἀΐσσων] γράφεται ἀΐξας.

*ὦρσεν] Ἀρίσταρχος ὦσεν ὄπισθεν, χωρὶς τοῦ ρ̄. καὶ ἀντίος διὰ τοῦ σ̄.

697. *ὅτι ὡς πρός τινα διαλέγεται. οὐκ ἔστι δέ· ἀλλ' ἔστι φαίη τις ἄν.

698. ἄντεσθ'] Τυραννίων παροξύνει, ὡς λαβέσθαι πυθέσθαι, ἐκδεχόμενος μέσον δεύτερον ἀόριστον, οὐχ ὑγιῶς· σημαίνει γὰρ παρατατικὸν, καὶ ἔστι τὸ ῥῆμα παρ' αὐτῷ καὶ βαρυνόμενον. τὸ γὰρ

22. μόνης ἑνότητος (sic)] ψιλότητος Bekkerus.   34. αὐτῷ] καὶ περισπώμενον addit Lehrsius.

"ἤντησ' οὐδὲ ἴδον" (Od. 4, 201) καὶ "ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνέρος" (Il. 16, 423) ἀπὸ περισπωμένου κέκλιται· τὸ δὲ "ὥς ἄν τίς σε συναντόμενος" (Od. 17, 165) ὡς ἁπτόμενος, καὶ "ἤντετο γάρ τοι Φοῖβος" (Il. 16, 788) ὡς ἥπτετο, ὁμολογεῖ τὴν βαρεῖαν τάσιν· οἷς ἀκόλουθον καὶ τὸ ἄντεσθαι. στικτέον δὲ ἐπὶ τὸ π ο λ έ μ ῳ, καὶ τὸ ἑξῆς καθ' αὑτό· μᾶλλον γὰρ ἐμφαίνει τὸ ἀσύνδετον.

705. ὠκυάλου] ἐψίλωσαν τὸ $\overline{α}$, παραγωγὴν ἐκδεξάμενοι καὶ οὐ σύνθεσιν· καὶ οὕτως ἡ παράδοσις ἐπείσθη. καὶ τάχα ἐπεὶ μηδὲν ἄλλο ἢ τὸ ὠκὺ ἐκ τῆς λέξεως σημαίνεται. ἡ δὲ ἁλός γενικὴ ἐν τῇ συνθέσει ἐπὶ μὲν κυρίων ψιλὸν ἀποφέρεται τὸ πνεῦμα, Εὐρύαλος Ἀμφίαλος Ἀστύαλος· ἐπὶ δὲ ἐπιθετικῶν τὸ ἴδιον τηρεῖ πνεῦμα "πολλαὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ" (Od. 1, 395) "ἀγχίαλόν τ' Ἀντρῶνα" (Il. 2, 697), ὕφαλος. ὥστε καὶ κατὰ τοῦτο ἐλέγχεται τὸ ὠκίαλος ψιλούμενον.

σχόλιον. ἐπιθετικὸν γὰρ ὂν δασύνεσθαι ὤφειλεν. ἀλλὰ τοῦτο, εἰ σύνθετον ἦν, ἐγένετο ἄν· νῦν δὲ ὡς ἐν τοῖς ἄνω εἶπεν, παραγωγὴν ἔλαβε τῆς $\overline{αλος}$ κατὰ παρολκὴν κειμένης. Διονύσιος δὲ ὁ Ἁλικαρνασσεὺς ἐν τετάρτῳ Ἀττικῶν ὀνομάτων οὕτως ἔφη· φίλιππος μὲν τῆς μέσης δασυνομένης τὸ προσηγορικόν· οὕτως γὰρ καὶ ἐν Τηρεῖ Σοφοκλέους ἀναγινώσκομεν "ἥλιε φιλίπποις Θρῃξὶ πρέσβιστον σέλας." Φίλιππος δὲ ψιλῶς ὁ Μακεδών. καὶ ὠκίαλος μὲν δασέως ἡ ναῦς, ψιλῶς δὲ ὁ ἀνήρ· "ὦρτο μὲν Ἀκρόνεώς τε καὶ Ὠκίαλος" (Od. 8, 111). ἐναντίως δὲ ὁ Ἡρωδιανός.

709. ἀϊκάς ὡς παλλακάς· καὶ ἐγένετο παρὰ τὸ ἀΐσσω ἀϊκή ὡς φυλάσσω φυλακή, ὑλάσσω ὑλακή. ἔστι μέντοι καὶ ἑτέρα εὐθεῖα ἡ ἄϊξ, ἥτις ἐν συνθέσει ἐστὶ καὶ παρ' αὐτῷ· "πολυάϊξ γυῖα δ' ἔθηκεν" (Il. 5, 811) καὶ "πολυάϊκος πολέμοιο" (Il. 1, 165) καὶ "κορυθάϊκι πολεμιστῇ" (Il. 22, 132). καὶ δῆλον ὅτι εἰ παρὰ ταύτην τὴν ἄϊξ εὐθεῖαν τὴν πληθυντικὴν αἰτιατικὴν σχηματίζοιμεν, ὀφείλομεν κατὰ συστολὴν ἀναγινώσκειν, ὅπερ οὐχ οὕτως ἔχει· δῆλον γὰρ ἐκ τοῦ μέτρου. χρὴ μέντοι ἐκεῖνο ἐπιστῆσαι, ὡς τὰ εἰς $\overline{κη}$ λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, τῷ $\overline{ι}$ παραληγόμενα, φιλεῖ βαρύνεσθαι, ὡς ἔχει τὸ ἑλίκη ἐρίκη μυρίκη φοινίκη. τὸ μέντοι ἀϊκή ὠξυτονήθη, ἴσως ὅτι ῥηματικὸν ὑπῆρχε, τῶν ἄλλων οὐχ οὕτως ἐχόντων.

712. καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι] ἀθετεῖται, ὅτι εὐτελὴς ὁ στίχος καὶ

7. ἐκδεξάμενοι] ἐδεξάμενοι

ἰδιότης τῆς μάχης οὐ σώζεται· ξίφεσι μὲν γὰρ καὶ ἔγχεσι πάντοτε μάχονται, νῦν δὲ πελέκεσι καὶ ἀξίναις. ὁ δὲ Διονύσιος, πῶς οὖν ἐπιφέρει "πολλὰ δὲ φάσγανα ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον," εἰ μὴ εἶχον ξίφη;

714. πολλὰ δὲ φάσγανα καλά] ὅτι οὐ χρωμένων τοῖς ξίφεσι πρὸς μάχην χαμάδις ἔπιπτον, ἀλλὰ τῶν ὤμων κοπτομένων τοῖς πελέκεσι καὶ τῶν καρπῶν σὺν τοῖς ξίφεσιν.

*πέσον] οὕτως διὰ τοῦ ō πέσον.

716. *οὐχὶ μεθίει] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει οὐκ ἐμεθίει.

717. ἄφλαστον] τὸ λεγόμενον ἀκροστόλιον τῆς νεὼς πρύμνης. εἴρηται δὲ κατ' ἀντίφρασιν· εὔθλαστον γὰρ ὑπάρχει.

718. ὅτι οἴσετε ἀντὶ τοῦ φέρετε· οὐ γὰρ τὸν μέλλοντα δηλοῖ τὸ οἴσετε, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ οἶσε, ὅ ἐστιν ἀνάλογον.

719. νῦν ἡμῖν] ἀντὶ τοῦ πάντων τῶν τολμηθέντων εἰς ἡμᾶς ἀξίαν ἀμοιβὴν παρέσχεν ἡμῖν ὁ Ζεὺς πρὸς τὸ ἑλεῖν τὰς ναῦς.

722. *ὅτι δεῖ κατὰ τὸ τέλειον προφέρεσθαι ἐθέλοντα.

725. βαρυτόνως ἀναγνωστέον. εἰ δὲ καὶ ὡς ἀπὸ περισπωμένου δείκνυταί τινα ἔχων κινήματα, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ "καὶ δὲ τόδ' ἠνώγεον εἰπεῖν ἔπος" (Il. 7, 364), οὐκ ἀναγκαῖον ξενίζειν τὴν ἀνάγνωσιν καὶ περισπᾶν· κλίνεται γὰρ καὶ ὡς βαρύτονον, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ "ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν." πρόδηλον κἀκ τῶν προστακτικῶν ἀνώγετον, ἀνωγέτω· "ἄνωχθι δέ μιν γαμέεσθαι" (Od. 2, 113). διὸ καὶ βαρυτόνως ἀναγνωστέον.

728. *τὸ ἑξῆς, ἀνεχάζετο τυτθὸν θρῆνυν ἐφ' ἑπταπόδην. οὕτως οὖν διορθωτέον.

729. θρῆνυν] ὑποπόδιον. θρῆνυν δὲ βέλτιον καλεῖσθαι ὑπὸ Ὁμήρου τὰς καθέδρας τῶν ἐρετῶν· ἀναχωρῶν γὰρ ἀπὸ τῆς νεὼς τῶν καταστρωμάτων ἐπὶ ταύτας ἀφικνεῖται. τινὲς δὲ τόπον τῆς νεὼς βάσιν ἔχοντα, ἐφ' οὗ τὸν κυβερνήτην τοὺς πόδας τιθέναι, ὃ καὶ ἑδώλιόν φασιν. ἄλλοι δὲ τὴν ὑποδεχομένην τὸν ἱστὸν τράπεζαν εἶπον. οἱ δὲ διαβάθραν ἀπὸ νεὼς εἰς νῆα.

730. ὅτι παθητικῶς δεδοκημένος ἀντὶ τοῦ δοκεύων, ἐπιτηρῶν, ὡς "ῥάβδῳ πεπληγυῖα" (Od. 10, 238).

9. οὐκ ἐμεθίει] οὐκεμεθίει uno vocabulo. οὐκὶ μεθίει Cobetus.

14. ἡμῖν (in lemmate)] ἥμιν, ut in textu.

17. εἰ δὲ addidit Bekkerus.

24. ἀνεχάζετο Bekk.] ἀνεχατίζετο

27. *τῶν καταστρωμάτων] κατὰ τῶν στρωμάτων.

735. τὸ φαμὲν ἐντελές ἐστι καὶ ἐνεστῶτα χρόνον σημαίνει· διὸ τὰς δύο συλλαβὰς βαρυτονητέον. εἰ μέντοι παρατατικὸς γίνοιτο, δῆλον ὅτι ἀποβολὴν χρόνου τοῦ κατ' ἀρχὴν πάσχει, καὶ ἐπὶ τὴν φα συλλαβὴν ἡ ὀξεῖα τάσις ἔσται, ὅμοιον ὡς τὸ ἔφαμεν ἐντελὲς, ὥσπερ ἐπ' ἐκείνου "φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι" (Od. 4, 664).

737. *οὐ μέν τι χωρὶς τοῦ σ̄ Ἀρίσταρχος.

739. *Τρώων πεδίῳ] ἐν ἄλλῳ Τρώων ὁμάδῳ.

741. * οὕτως Ἀρίσταρχος σὺν τῷ ῑ, μειλιχίῃ.

Ἀρίσταρχος κατὰ δοτικὴν ἔγραφε, συνάπτων δηλονότι ὅλον τὸν στίχον· ἔσται δὲ οὕτως τὸ ἑξῆς, τῷ ἐν χερσὶν, οὐ μειλιχίῃ τέλος πολέμοιο, οἷον ἐν τῷ δόρατι, οὐκ ἐν προσηνείᾳ οὐδ' ἐν ἀργίᾳ κεῖται ἡ τοῦ πολέμου σωτηρία. Διονύσιος δὲ ὁ Θρᾷξ κατ' εὐθεῖαν πτῶσιν, ᾧ ἀκόλουθόν ἐστι στίζειν ἐπὶ τὸ φόως τελείᾳ στιγμῇ· καὶ ἔσται καθ' ἑαυτὸ ἑκάτερον ἡμιστίχιον. ὁ δὲ λόγος, διόπερ ἐν χερσὶν ἡ σωτηρία, προσήνεια δὲ οὐκ ἔστι πολέμου οἰκεία.

σὺν τῷ ῑ τὸ μειλιχίῃ· τὸ γὰρ λεγόμενον τοιοῦτο, διὸ τὸ τοῦ πολέμου φῶς ἡμῖν ἐν ταῖς χερσὶν, οὐκ ἐν τῇ μειλιχίᾳ ἀπαντήσει.

744. *τὸ κηλεῖν θέλγειν ἐστὶ καὶ τέρπειν.

Παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως, τινὰ δέ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσῳδίας Ἡρωδιανοῦ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ στιγμῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ Π.

1. ἐϋσσέλμοιο] σέλμα ἐστὶ τὸ μεταξὺ τῶν σανιδωμάτων, ὃ καὶ σελὶς καλεῖται καὶ καθέδρα τοῦ ἐρέτου ἐστί. σέλμα εὔσελμος ὡς σῶμα εὔσωμος. γέγονε δὲ παρὰ τὸ σέλλω, ὃ σημαίνει τὸ ὁρμῶ. καὶ σέλμος ὁ μεθ' ὁρμῆς ῥιπτούμενος λίθος.

3. μελάνυδρος] βαθεῖα, σκοτεινή· τοῦ γὰρ μελαίνεσθαι αἴτιον τὸ βάθος. τὰ δὲ ἐξ ἐπιπολῆς ὕδατα λευκὰ, καθότι πλέον ταῖς τοῦ ἡλίου ἀκτῖσι καταυγάζεται.

4. αἰγίλιπος] ὑψηλῆς, ἧς καὶ αἶγες ἀπολιμπάνονται διὰ τὸ ὕψος·

6. τι] Post τι una litera erasa, haud dubie σ. In marg. exter. adscriptum οὐ μεν τι

15. * οἰκεία] om.

25. *ὃ καὶ] καὶ om.

28. σέλμος] *ὅλμος. σόλος Berglerus.

ἐλαφρὰ δὲ ἔχουσι καὶ νευρώδη τὰ σκέλη αἱ αἶγες. οἱ δὲ τῆς μηδὲν φυούσης, κατ' Ἀργείους· ὃ γὰρ ἀποτρώγει αἴξ, ἄσπορον αὐτὸ ποιεῖ. οἱ δὲ καθύγρου καὶ λιπαινούσης τὰς αἶγας.

9. *ὅτι ἑανὸς καὶ πέπλος τὸ ἔνδυμα γυναικῶν.

10. *ποτιδέρκεται] Ζηνόδοτος δακρυόεσσα δέ μιν προσδέρκεται.

12. *ἦ] πάντες περιεσπάσθησαν οἱ σύνδεσμοι κατὰ λόγον τῶν ἐρωτηματικῶν.

13. ἐξ] τὴν πρόθεσιν χωριστέον ἀπὸ τοῦ ἔκλυες· βραχὺ μέντοι παντελῶς τὸ διάστημα, ὡς κἀκεῖ, "ὑπερώϊον εἰς ἀναβᾶσα" (Il. 2, 514) "μάχης ἐξ απονέεσθαι."

14. Μενοίτιον] Αἰακὸς ὁ Διὸς καὶ Αἰγίνης, γήμας Ἐνδηΐδα τὴν Χείρωνος θυγατέρα, ἔσχε δύο παῖδας, Πηλέα καὶ Τελαμῶνα· μιγεὶς δὲ καὶ Ψαμάθῃ τῇ Νηρηΐδι γεννᾷ Φῶκον. τοῦτον Πηλεὺς ἀποκτείνας ἔφυγεν εἰς Μαγνησίαν τῆς Θεσσαλίας πρὸς Χείρωνα· Τελαμὼν δὲ ἐν τῷ λόχῳ τοῦ Καλυδωνίου συὸς ἀνελὼν ἀκουσίως καὶ αὐτὸς ἕνα τῶν κυνηγούντων ἔφυγεν εἰς Σαλαμῖνα, καὶ γήμας Περίβοιαν τὴν Ἀλκάθου ἐγέννησεν Αἴαντα. Μενοίτιος δὲ ἀποικήσας εἰς Ὀποῦντα Πάτροκλον ἐτέκνωσεν· ὁ δὲ ἀποκτείνας καὶ αὐτὸς ἀκουσίως Ἀμφιδάμαντος παῖδα Κλεισώνυμον ἔπεμπε πρὸς Πηλέα τὸν Χείρωνος θεῖον, ὃς αὐτὸν μετ' Ἀχιλλέως ἔθρεψεν. ἡ ἱστορία παρὰ Φιλοστεφάνῳ.

16. *διὰ τοῦ η̄ τεθνηώτων αἱ Ἀριστάρχου.

17. *ὅτι ἐλλείπει ἡ περί, περὶ Ἀργείων.

20. *πρὸς τὴν τοῦ λόγου ἀποστροφήν.

24. *οὐτάμενοι] ὡς ἱστάμενοι. προείρηται δέ.

ἐν νηυσὶ κέαται] πρὸς τὴν σύλληψιν· οἱ μὲν γὰρ βεβλημένοι ἦσαν, οἱ δὲ οὐτασμένοι.

25. βέβληται] ἀντὶ τοῦ ἐκ βολῆς τέτρωται. ἐζήτηται δὲ πῶς Πάτροκλος περὶ Μαχάονος μηδὲν εἰπὼν κατάλογον ποιεῖται τῶν τετρωμένων. καὶ ῥητέον ὡς βεβαιοῖ τὴν Ἀχιλλέως πρόληψιν, ἵνα ἔλεον κινήσῃ, παραλιπὼν ὡς ἐλάττονα. λέγει δὲ περὶ ὧν μᾶλλον ἠγωνία.

*Ἀριστοφάνης ἔξω τοῦ ἄρθρου, βέβληται μὲν Τυδείδης.

4. γυναικῶν addidit Friedl.
11. *ὁ] om.
*Αἰγίνης] ἀγήνης
16. Περίβοιαν ex Apollod. Bibl. 3, 12, 7] ἠερίβοιαν. Ἐρίβοιαν Pindarus Isthm. 6, 65. V. Stiehle in Philologo vol. 4 p. 409.
30. ἔλεον] *εἰς ἔλεον
*κινήσῃ, παραλιπὼν] κινήσει—παραλιπεῖν

28. ἰητροί] ὅτι οὐ μόνοι οἱ περὶ Μαχάονα καὶ Ποδαλείριον συνεπεπλεύκεισαν ἰατροὶ, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πλείονες.

29. ὅτι νῦν ἀμήχανος, πρὸς ὃν οὐκ ἔστι μηχανήσασθαι, οὐκ αὐτὸς μὴ δυνάμενος μηχανήσασθαι.

30. ὅτι ὁ χόλος ἀντιμετείληπται ὡς ἰσοδυναμῶν τῇ μήνιδι.

31. ὅτι τινὲς γράφουσιν αἶν᾽ ἀρετῆς, καὶ ἐκφέρουσι κατὰ τὸ περισπώμενον, ἵν᾽ ᾖ πρότερον αἰνέ, εἶτα πρὸς τὰ κάτω τὸ ἀρετῆς, ἀρετῆς τί σευ ἄλλος ὀνήσεται. πιθανώτερον δὲ συνθέτως αἰναρέτη, ἐπὶ κακῷ τὴν ἀρετὴν ἔχων.

*τοῦτο καθ᾽ ἑαυτὸ προενεκτέον· μᾶλλον γὰρ ἐμφαίνει τὸν σχετλιάζοντα.

34. ὅτι νῦν ἅπαξ τὴν θάλασσαν ἐπιθετικῶς γλαυκὴν εἶπεν. τοῦτο δέ φησι διὰ τὸ τῆς θαλάσσης ἐπικίνδυνον καὶ ἀνηλεὲς καὶ τῶν πετρῶν τὸ σκληρόν. ὁ δὲ Ἡσίοδος καὶ χωρὶς τοῦ θάλασσά φησι "καὶ τοῖς οἳ γλαυκὴν δυσπέμφελον" (Th. 440).

37. Θέτις καταναγκασθεῖσα ὑπὸ Διὸς Πηλεῖ γαμηθῆναι, τὰ γεννώμενα παιδία εἰς πῦρ ἔβαλλε, νομίζουσα τὰς θνητὰς τῷ πυρὶ σάρκας καταφλέξειν, τὸ δὲ ἀθάνατον διαφυλάξειν. οὕτως ἓξ παῖδας διέφθειρεν. ἕβδομον δὲ γενόμενον Ἀχιλλέα ὁμοίως εἰς τὸ πῦρ ἔβαλλεν· θεασάμενος δὲ Πηλεὺς ἀφήρπασε τὸν παῖδα, καὶ ἐνεγκὼν εἰς τὸ Πήλιον ὄρος τρέφειν παρέδωκε Χείρωνι. ὁ δὲ λεόντων καὶ ἄρκτων μυελοῖς τρέφων ἐκάλεσεν Ἀχιλλέα· διδάξας δὲ τὴν ἰατρικὴν τέχνην καὶ λυρικὴν καὶ μουσικὴν ἀπέδωκε τῷ πατρί. ἀγανακτήσασα δὲ Θέτις καὶ καταλιποῦσα τὸν Πηλέα ἐχωρίσθη εἰς θάλασσαν· στρατευομένῳ δὲ ἐπὶ Ἴλιον τῷ Ἀχιλλεῖ προεῖπεν ὅτι πολεμῶν μὲν Τρωσὶ ζωὴν ὀλιγοχρόνιον κτήσεται, πλείστην δὲ τὴν δόξαν, ἀπεχόμενος δὲ τῆς μάχης ἄδοξον μὲν βίον, πολυχρόνιον δὲ διάξει. ἃ μαθὼν ὁ Ἀχιλλεὺς, δόξαν αἰώνιον ζωῆς προσκαίρου προκρίνας, ἐστράτευσεν. ἡ ἱστορία παρὰ Λυκόφρονι.

41. ὅτι τὸ ἴσκοντες ἀνάλογόν ἐστι τῷ κατὰ διαίρεσιν ἐΐσκοντες, ὁμοιοῦντες· "ἔϊκτο δὲ θέσκελον αὐτῷ" (Il. 23, 107). ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τοὺς ἀπεκδεξαμένους τὸ "ἴσκεν ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν

6. τινὲς addidit Vill. 7. τὸ ἀρετῆς addidit Friedl.
22. *ἄρκτων] ἄρκων

ὁμοῖα" (Od. 19, 203)· τὸ γὰρ ἴσκεν ὑπολαμβάνουσι κεῖσθαι ἀντὶ τοῦ ἔλεγεν, οὐκ ὀρθῶς.

ὁ Ἀσκαλωνίτης κατὰ ἀφαίρεσίν φησιν εἶναι τοῦ ε̄ τὸ ἴσκοντες· Ἀρίσταρχος δὲ ἐκτεταμένως ἀναγινώσκει, παρὰ τὸ ἐΐσκω ἐκδεξάμενος. ἀμείνων δὲ ἡ τοῦ Πτολεμαίου ἀνάγνωσις· πρὸ γὰρ τῆς διὰ τοῦ σ̄κ̄ω̄ παραγωγῆς σπάνιόν ἐστι δίφθογγον εὑρεθῆναι, ὅτι μὴ τὴν ᾱῡ. ταύτῃ οὖν μοι δοκεῖ ἀπὸ τοῦ εἴδω εἶναι ὁ μέλλων εἴσω· καὶ ἅμα τῇ ἐπενθέσει τοῦ κ̄ ἐΐσκω γεγενῆσθαι κατὰ τὴν διαίρεσιν, ἵνα μὴ δίφθογγος γένηται, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε̄ ἴσκω. οὕτως οὖν καὶ τὸ ἴσκοντες ὀφείλομεν κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ε̄ ἀναγινώσκειν· οὐ γὰρ μέτρον κωλύει.

44. ἀκμῆτες] ὡς ἀδμῆτες· καὶ καθόλου, ὅσα ἀπὸ παρακειμένου συντέθειται ὀνόματα εἰς η̄ς λήγοντα, ὧν τὸ τέλος μίαν συλλαβὴν ἀποφέρεται τοῦ ῥήματος μετὰ δύο συμφώνων, ὀξύνεται, οἷον ἰθυτμής. μία συλλαβὴ ἐπὶ τέλους ἀπὸ παρακειμένου, καὶ δύο σύμφωνα πρὸ τοῦ η̄, φλεβοτμής, ἀβλής, προβλής. οὕτως ἀκμής.

44, 45. *οἱ ἀστερίσκοι, ὅτι ὑπὸ Νέστορος οὐκ ὀρθῶς λέγονται (Il. 11, 801).

46. ἡ μὲν συνήθεια ἀνεπιτηδεύτως συνάπτει ἄχρι τοῦ μέγα νήπιος· τάχα δ' ἂν μείζων γένοιτο ἡ ἔμφασις, εἰ καθ' ἑαυτὸ λέγοιτο τὸ μέγα νήπιος.

ὅτι καὶ νῦν τὸ ἔμελλε σαφῶς οὐκ ἐπὶ χρόνου· οὐ γὰρ ἔμελλε λιτανεύσειν, ἀλλ' ἐλιτάνευσεν. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ ἐῴκει. καὶ ὅτι διὰ μέσου ἀναπεφώνηται τὸ "ἦ γὰρ ἔμελλεν οἷ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι," ὡς καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ (1, 18) "οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων καὶ μετὰ οἷσι φίλοισιν."

47. ὁ Ἀσκαλωνίτης ἀξιοῖ ὁμοίως τῷ λίσσεσθαι, ἐπεὶ ἐνεστῶτος χρόνου ἀπὸ ὁριστικοῦ τοῦ λίττομαι. εἰσὶ δὲ οἱ παροξύνουσιν ὁμοίως τῷ λαβέσθαι. ἐγὼ δ' ἐπαινῶ τὸν Ἀσκαλωνίτην προπαροξύνοντα ἐπὶ ἐνεστῶτος· τοῦτο γάρ ἐστι καὶ τὸ δηλούμενον· ἔμελλε γὰρ αὐτῷ θάνατον λίσσεσθαι. δοκεῖ δέ μοι ἡ πλείων παράδοσις παροξύνειν οὐκ ἀπιθάνως. ὅνπερ γὰρ τρόπον ἐν ἑτέροις διαλαμβάνων περὶ τοῦ

1. ὁμοῖα] om.
5. ἀμείνων] ἄμεινον
9. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε̄ ἴσκω addidit Bekkerus.
12. ὅσα ἀπὸ παρακειμένου—ἰθυτμής Lobeckius Paralip. p. 237] ὅσα παρακείμενον—ἰθυτνής
16. φλεβοτμής, ἀβλής, προβλής Bekkerus] λεμοτμής, ἀβλαβής, προβλής

“μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι” (Od. 3, 69), ἀξιούντων πάντων τὸ ἐρέσθαι ὁμοίως τῷ πυθέσθαι, ἐπειδήπερ μέσος δεύτερος ἀόριστός ἐστιν, ἀπεφηνάμην ὡς ἡ παράδοσις τρίτην ἀπὸ τέλους ἐποίησε τὴν ὀξεῖαν, οὐ τῷ σημαινομένῳ πεισθεῖσα, ἀλλὰ τῷ χαρακτῆρι τῆς φωνῆς, ἐπεὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ἀπαρεμφάτων προπαρωξύνετο, ὄντα ἐνεστῶτος, οἷον φέρεσθαι δέρεσθαι, ἃ εἶχε τὴν ρε συλλαβὴν πρὸ τέλους, τῆς ἀρχούσης συλλαβῆς εἰς τὸ ε ληγούσης. οὕτως καὶ τὸ ἔρεσθαι ἀναδεξάμενον τὸν αὐτὸν χαρακτῆρα προπαρωξύνετο, οὐ τῷ λόγῳ τοῦ ἀορίστου, τῇ δὲ ὁμοιότητι τῆς φωνῆς. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου. ὀφείλει γὰρ τὸ λιτέσθαι προπαροξύνεσθαι· τοῦτο γὰρ αἰτεῖ καὶ τὸ νοητὸν καὶ ὁ σχηματισμός, παρὰ τὸ λίτομαι. ἀλλ' ἐπεὶ τὰ εἰς σθαι ἀπαρέμφατα τῷ ε παραληγόμενα, οὐκ ὄντα ἀπὸ τῶν εἰς μι, ἔχοντα ἐν τῇ τρίτῃ ἀπὸ τέλους συλλαβῇ τὸ ι συνεσταλμένον, μὴ ἐπιφερομένων αὐτῷ μήτε δύο συμφώνων μήτε διπλοῦ, παροξύνετο, ὥσπερ ἔχει τὸ λιπέσθαι πιθέσθαι ἰδέσθαι ἱκέσθαι, οὕτως καὶ τὸ λιτέσθαι παρώξυνεν ἡ παράδοσις, οὐ τῷ λόγῳ τοῦ ἐνεστῶτος πεισθεῖσα, τῷ δὲ τοῦ χαρακτῆρος. παρεκτέταται τὸ κεφάλαιον τῷ Ἡρωδιανῷ.

50. *Ἀρίσταρχος εἴ τινα οἶδα διὰ τοῦ ει.

53, 54. ὁππότε δὴ τὸν ὁμοῖον] τὸ δίστιχον τοῦτο ἢ τοῖς ἄνω προσδοτέον, ἵνα τὸ προβεβήκει στίζωμεν, ἢ τοῖς ἑξῆς, ἵνα τὸ μὲν ἱκάνει στίζωμεν, τὸ δὲ προβεβήκει ὑποστίζωμεν.

56. κούρην ἣν] ταῦτα ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς· παραδιηγεῖται γὰρ τὰ γεγονότα. ὑποστικτέον δὲ ἐπὶ τὸ Ἀχαιῶν καὶ πέρσας.

57. ἡ διπλῆ, ὅτι ἰδίως καὶ παρὰ τὴν ἡμετέραν συνήθειαν κτεάτισσα κατὰ τὸ ἐνεργητικόν, ἀντὶ τοῦ ἐκτησάμην. καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ (2, 102) “πολλὰ κτεατίσσας” ἀντὶ τοῦ κτησάμενος.

ἡ τετριμμένη ἀνάγνωσις προπαροξύνει τὸ εὐτείχεα, τοῦ λόγου ἀξιοῦντος παροξύνειν, εἴγε τὸ εὐτειχής ὀφείλει ὀξύνεσθαι. τὰ γὰρ παρ' οὐδέτερα δισύλλαβα εἰς ος λήγοντα, μὴ τῷ η παραληγόμενα, συντιθέμενα, εἰς ης λήγοντα, ἀρσενικὰ ὀνόματα ὀξύνεται ἐπιθετικὰ ὄντα, εἶδος εὐειδής, βάθος “ἀγχιβαθὴς δὲ θάλασσα” (Od. 5, 413). τὸ η παρῃτησάμην διὰ τὸ μῆκος εὐμήκης, τὴν δισυλλαβίαν διὰ τὸ

1. τὸ Lehrsius] τῷ
6. ἃ εἶχε Lehrsius] καὶ εἶχε
11 ὁ] om.
20. δίστιχον] διστίχιον Friedl. Sic in scholio ad 17, 224.
33. μῆκος Monrò] μὴ

εὐμεγέθης, τῶν παρὰ τὸ ἔτος ὑπεξαιρουμένων· "ὅτριχας" γὰρ "οἰέτεας" ἀνέγνωμεν (Il. 2, 765)· μόνως οὖν εὐτειχής καὶ εὐτειχέα. δευτέρῳ λόγῳ, ὅσοις κυρίοις εἰς $\overline{ης}$ λήγουσι βαρυτόνοις συνθέτοις παράκειται ἐπιθετικὰ ὀξυνόμενα, Διογένης—αὐτὰρ ὁ διογενής, Πολυνείκης—ἀλλὰ πολυνεικὴς δῖ' Ἑλένα, Παγκράτης—παγκρατὴς ἀλήθεια, Εὐρυσθένης—ὁ πλοῦτος εὐρυσθενής. εἰ δὴ Εὐτείχης ὄνομα κύριον παρὰ Ἀλκμᾶνι, ὀξύνεται τὸ ἐπιθετικόν. πόθεν οὖν ἡ τετριμμένη βαρεῖα τάσις; δώσομεν ἀφορμήν. τὰ εἰς $\overline{ος}$ λήγοντα οὐδέτερα συντιθέμενα ἀπ' εὐθείας συντίθεται, ξίφος ἄξιφος· μόνον τὸ τεῖχος καὶ ἀπὸ γενικῆς, τείχεος εὐτείχεος, ἀφ' οὗ τὸ "δῷσι πόλιν Τροΐην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι" (Il. 1, 129). μεταπλασμὸς εὐτείχεα, ὡς πυργοκέρατον πυργοκέρατα. πάθος παρέλαβον, ἵνα βοηθήσω τῇ τετριμμένῃ τάσει.

59. *ὅτι ἀντὶ τοῦ ἀτιμήτου μετανάστου, ὡς τὸ "ἐπεί μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες" (Il. 1, 299) ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ.

60. *ὅτι τὸ ἐάσομεν ἀντὶ τοῦ ἐάσωμεν.

61. *βέλτιον τοῖς πρώτοις τὸ ἐνὶ φρεσίν συντάττειν.

*ὅτι τὸ ἔφην γε ἀντὶ τοῦ διενοήθην.

62. *πρὸς τὸ μηνιθμόν, ὅτι παραλλήλως τέταχε τῷ χόλῳ.

65. ἀναγκαῖαι αἱ διαστολαὶ, μάχεσθαι, ἐπικρατέως, Ἀργεῖοι· στικτέον δὲ ἐπὶ τὸ θάρσυνος.

66. εἰ δή] εἰ δὴ τὸ τῶν Τρώων πλῆθος ὡς νέφος κατέχει τὸν ναύσταθμον. νέφος γὰρ νῦν τὸ τῶν στρατιωτικῶν πλῆθος.

68. *βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ κεκλίαται πρὸς τὸ σαφέστερον.

69. Τρώων δὲ πόλις] τὸ πλῆθος τῶν Τρώων. πόλις γὰρ διχῶς λέγεται, ἥ τε κατασκευὴ τῶν οἰκημάτων καὶ τὸ κατοικοῦν πλῆθος. πόλις οὖν ἀντὶ τοῦ οἱ πολῖται, ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον.

70. *θάρσυνος] ὅτι ἀντὶ τοῦ τεθαρσηκυῖα.

4. αὐτὰρ ὁ διογενής] Ex cyclica Thebaide ap. Athen. 11 p. 405.

5. Πολυνείκης] πολυνίκης

πολυνεικὴς δῖ' Ἑλένα Hermannus] πολυνικὴς διελένα

παγκρατὴς ἀλήθεια] Bacchylides fr. 20.

6. πλοῦτος εὐρυσθενής] Pindari Pyth. 5, 1.

εἰ δὴ Εὐτείχης Vill.] εἰ δεῖ ἐστιν εὐτεῖχης.

8. δώσομεν] δώσωμεν

10. δῷσι] δώσει

14. μετανάστου] Confusa sunt quae in aliis scholiis de Aristarcho aliisque editionibus traduntur: de quibus v. Mayhoff. de Rhiano p. 40.

19. ὅτι addidit Bekkerus.

71. *οὕτως ἐναύλους διὰ τοῦ ῡ.

74. *ὅτι ἔοικεν ἀκηκοότι τὰ εἰρημένα ὑπὸ Διομήδους μετὰ τὴν πρεσβείαν.

75. *ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι] τὸ ἑξῆς ἐστὶν ἀπαμῦναι· διὸ οὐκ ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν.

76. *ὀπὸς] ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων ἔπος ἔκλυον.

διὰ τί ὁ Ἀχιλλεὺς ἐπὶ καθαιρέσει Διομήδους μέμνηται καὶ Ἀγαμέμνονος καὶ οὐδενὸς ἄλλου, λέγων "οὐ γὰρ Τυδείδεω Διομήδεος, οὐδέ πω Ἀτρείδεω;" ῥητέον οὖν ὅτι Ἀγαμέμνονος μὲν εἰκότως· ἦν γὰρ ἐχθρὸς αὐτοῦ· καὶ Διομήδους δὲ διὰ λόγους ὑβριστικούς, οὓς εἰς αὐτὸν ἀπερρίφει μετὰ τὴν πρεσβείαν· λέγει γὰρ "μὴ ὄφελες λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλείωνα" (Il. 9, 698).

79. *βραχὺ διασταλτέον κατέχουσι.

81. ὅτι παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ, αἰθομένοιο ἀντὶ τοῦ αἴθοντος· καὶ ὅτι ἡ ὑπό πρόθεσις ἐλλείπει, ὑπὸ πυρός. βραχὺ δὲ διασταλτέον, ἐπικρατέως. τάχα δ' ἂν εἰ στίζοιμεν τελείᾳ, ἐμφατικώτερα ἔσται τὰ ἑξῆς καθ' ἑαυτὰ λεγόμενα.

84–86. ὡς ἄν μοι τιμήν ἕως ἂψ ἀπονάσσωσι, τοὺς τρεῖς στίχους ἢ τοῖς ἄνω προσδοτέον, ἵνα στίζωμεν ἐπὶ τὸ πόρωσιν, ἢ τοῖς ἑξῆς, ἵνα ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἀναγινώσκωμεν ὡς ἄν μοι τιμὴν μεγάλην, καὶ ὑποστίζωμεν ἐπὶ τὸ πόρωσιν. ὃ καὶ βέλτιον· καλῶς γὰρ ἔχει πρώτην μὲν τὴν ἐντολὴν λέγεσθαι, πείσθητί ὡς ἐγώ σοι λέγω, ἔπειτα αὐτὸ τὸ πρᾶγμα προφέρεσθαι· ἵνα δόξαν τε καὶ τιμὴν παρ' Ἕλλησι ποιήσειας, ἀπελάσας τοὺς Τρῶας ὑπόστρεφε.

85. *ἀτὰρ οἱ] τὸ οἱ ἄρθρον ἐστὶν ἐγκλιτικόν· διὸ ἐν τῇ συντάξει ἐγκλιτέον.

86. ἂψ ἀπονάσσωσιν] εἰς τοὐπίσω ἀποκαταστήσουσιν, ἀποδώσουσιν.

87. *τὸ αὖ περισπαστέον· δύο γάρ ἐστιν, αὖ καὶ τοί.

88. *ἀρέσθαι] παροξυτονητέον· ἔστι γὰρ μέσος δεύτερος ἀόριστος.

89. μὴ σύ γ' ἄνευθεν ἐμεῖο] ὅτι Ζηνόδοτος τοῦτον καὶ τὸν ἑξῆς ἦρκεν, πεποίηκε δὲ οὕτως "μὴ σύ γ' ἀγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δηϊο-

7. *Πορφυρίου praefixum.
9. *Ἀγαμέμνονος] ἀγαμέμνων
10. *γὰρ om.
*Διομήδους] διομήδης

25. ἀτὰρ οἷ] Sic in textu, superscr. οὗ (i. e. οὗτοι). In aliis ὀρθοτονητέον τὴν οἱ· ἄρθρον γάρ ἐστι πληθυντικὸν, ἵν' ᾖ οἱ δὲ Ἕλληνες

τῆτι," ἵν' ἐπιβάλλῃ ἡ συνέπεια. ἀναγκαῖοι δέ εἰσι· σκοπὸς γὰρ τῷ Ἀχιλλεῖ μὴ ἀτιμωθῆναι τούτου κατευημερήσαντος.

90. ἀτιμότερον δέ με θήσεις] ὁ Ἀσκαλωνίτης ἀπόλυτον καὶ μονοσύλλαβον ἐξεδέξατο τήν με ἀντωνυμίαν· διὸ καὶ ἐγκλιτικῶς ἀνέγνω· οὐ γὰρ πρὸς ἕτερον πρόσωπόν ἐστιν αὐτῷ ἡ διαστολή. καὶ οὕτως ἔχει ἡ ἀμείνων ἀνάγνωσις· κεῖται γὰρ καὶ ὁ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ.

92. *ὅτι Ζηνόδοτος προτὶ Ἴλιον αἰπὺ δίεσθαι.

93. μή τις ἀπ' Οὐλύμποιο] ὅτι Ζηνόδοτος κατὰ τὸ ἑξῆς τέσσαρας ἀπὸ τούτου ἦρκε, γράφει δὲ ἀντὶ αὐτῶν τοῦτον "μή σ' ἀπογυμνωθέντα λάβῃ κορυθαίολος Ἕκτωρ." ἔστι δὲ εὐτελὴς καὶ τῇ συνθέσει καὶ τῇ διανοίᾳ.

95. Νικίας ὑφ' ἓν ἀνέγνω παλιντροπάασθαι, Ἀπολλόδωρος δὲ κατὰ διάλυσιν. ἔφαμεν δὲ περὶ τῆς τοῦ πάλιν συνθέσεως, ὁπότε καὶ περὶ τοῦ παλιμπλαγχθέντας διελαμβάνομεν (Il. 1, 59), ὡς ὅτι τὸ πάλιν ἀεὶ θέλει τοῖς ῥήμασι κατὰ διάλυσιν προσγίνεσθαι.

97–100. αἲ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ] ἀθετοῦνται στίχοι τέσσαρες, διότι κατὰ διασκευὴν ἐμφαίνουσι γεγράφθαι ὑπό τινος τῶν νομιζόντων ἐρᾶν τὸν Ἀχιλλέα τοῦ Πατρόκλου· τοιοῦτοι γὰρ οἱ λόγοι, πάντες ἀπόλοιντο πλὴν ἡμῶν. καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς οὐ τοιοῦτος, συμπαθής δέ.

99. ἐκδύμεν] παροξυτονητέον· τὸ γὰρ πλῆρές ἐστιν ἐκδύμεναι, ὁμοίως τῷ "θοῶς ζευγνύμεν ἄνωγεν" (145). καὶ δῆλον ὅτι λείπει τὸ γένοιτο.

*ἡμεῖς δὲ ἐκφύγωμεν.

100. κρήδεμνα] νῦν τὰ τείχη, μεταφορικῶς· ἰδίως γὰρ κρήδεμνον τὸ τῆς κεφαλῆς κάλυμμα.

105. βάλλετο δ' αἰεί] ὅτι τινὲς γράφουσι τύπτετο δ' αἰεί. προείρηκε δὲ βαλλομένην καὶ βάλλοντες. τὸ δὲ βαλεῖν ἐστὶν ἐκ χειρὸς τύψαι.

βάλλετο δ' αἰεὶ καπφάλαρ'] γράφεσθαί φησιν ὁ Ἀρίσταρχος καὶ τύπτετο δ' αἰεὶ καπφάλαρ' εὐποίητα διὰ τοῦ π̄, οὐκ εὖ. βούλεται γὰρ λέγειν καὶ τὰ φάλαρα καναχὴν εἶχεν.

ἡ διπλῆ, ὅτι ἔν τισι γράφεται καπφάλαρα. ὑπερβατὸν δέ ἐστι. δεινὴν δὲ καναχὴν ἡ πήληξ ἔχε καὶ τὰ φάλαρα, ἐβάλλετο δὲ συνεχῶς.

7. προτὶ] πρτὸ
9. τοῦτον Bekkerus] τοῦτο
16. Obelus praefixus.
27. ἐστὶν ἐκ] ἐστὶ πόρρωθεν, τὸ δὲ ἐκ Cobetus
33. *ἐβάλλετο] ἐβάλετο δὲ addidit Friedl.

φάλαρα δὲ τὰ κατὰ τὸ μέσον τῆς περικεφαλαίας μικρὰ ἀσπιδίσκια, ἅτινα κόσμου χάριν ἐντίθεται.

*Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ καί συνδέσμου καὶ φάλαρα γράφων πάντως βραχὺ διέστελλεν ἐπὶ τὸ αἰεί.

116. ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε] ἡ διπλῆ, ὅτι δοκεῖ μάχεσθαι· εἰ γὰρ ἀπήραξε κατὰ συμπέρασμα, ὅ ἐστιν ἀπέθραυσεν, πῶς ἐπιφέρει "τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις," ὡς πρότερον μὴ ἀποκεκομμένου, ἀλλ' ὅτε διέσεισεν ὁ Αἴας ἀποπεπτωκότος; ὁ μὲν οὖν Ἀρίσταρχος τὸ συμπέρασμα λέγει προειρῆσθαι, εἶτα κατὰ μέρος ἐπηκριβῶσθαι, ὡς εἴ τις λέγοι "ὅδε τις τόνδε εἰς τὰ σπλάγχνα δόρατι παίσας ἀπέκτεινεν· ἐκσπασθέντος δὲ τοῦ δόρατος ἀπέθανεν," ὡς ἐγένετο ὕστερον ἐπιδιηγούμενος. οὕτως ἀπάραξε καὶ κόλον δόρυ λέγει κατὰ συμπέρασμα· ὡς δὲ ἀπέπεσεν ὕστερον ἡ αἰχμὴ διακραδανθέντος τοῦ δόρατος, ἐπεξηγεῖται. φαίνεται γὰρ ὁ Αἴας μικροῦ τινὸς ἔτι διακρατοῦντος τὴν ἐπιδορατίδα πειράζων κραδᾶναι, ἀποπεσούσης δὲ ταύτης παντελῶς ἀπεγνωκέναι ὅτι ἠχρείωται τὸ δόρυ. διὸ καὶ τὸ αὔτως πρόσκειται, ὅτι κατὰ κενὸν ἐκράδανεν, οὐ δυνάμενος αὐτῷ χρῆσθαι. τινὲς δὲ καὶ τὸν δέ ἀντὶ τοῦ γάρ λαμβάνουσιν· τῆλε γὰρ ἀπ' αὐτοῦ.

117. *κόλον] οὕτως ὡς λόγον ὁ Ἀσκαλωνίτης· κἀγὼ δὲ συγκατατίθεμαι.

ἕως νῦν παρ' Ἴωσιν οἱ κολοβοκέρατοι κριοὶ κόλοι λέγονται.

119, 120. *συναπτέον μέχρι τοῦ θεῶν. δύναται δὲ στίζεσθαι καὶ ἐπὶ τὸ ἀμύμονα.

120. *Ἀρίσταρχος κεῖρε, χωρὶς τοῦ ῑ· ἄλλοι δὲ κείρει.

οὕτως Ἀρίσταρχος κεῖρε, χωρὶς τοῦ ῑ, Ἰακῶς· ἔστι γὰρ ἔκειρε, εἰς ἄπορον καθίστη τὰ τῆς μάχης, ὡς μηδὲν ἔχειν μήσασθαι.

123. ἡ διπλῆ, ὅτι ἔστι μὲν ἐκ πλήρους λαβεῖν κατά, εἶτα σβεστή τὸ συμβαῖνον ἐπιθετικῶς· ἔστι δὲ καὶ κατὰ συναλοιφὴν ἀσβέστη, οἷον ἀκατάσβεστός, ὅ ἐστι δυσκόλως σβεστή. ὃ καὶ μᾶλλον· οὕτως γὰρ εἴωθε λέγειν· "ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως" (Il. 1, 599). τὸ δὲ σβεστή ἀνέμφατον. καὶ τὸ σχῆμα Ὁμηρικὸν, ἀσβέστη, καθάπερ "ῥεῖα δ' ἀριγνώτη πέλεται" (Od. 6, 108) ἀντὶ τοῦ ἀρίγνωτος.

ἀσβέστη] Ἀρίσταρχος κατὰ βαρεῖαν τάσιν ἀσβέστη, παρώνυμον

17. κενὸν—αὐτῷ Bekk.] καινὸν—αὐτὸ 18. δέ—γάρ Friedl.] γάρ—δὲ

ἐκδεχόμενος τοῦ "ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως," ὑγιῶς πάνυ· οὕτω γὰρ ἔχει τὸ ἀνάλογον ἥ τε ἔμφασις τοῦ δηλουμένου, καὶ πολὺς ὁ τοιοῦτος σχηματισμὸς Ὁμηρικός.

124. *τὴν μὲν πρύμνην] πρὸς τὴν φράσιν, ὅτι οὕτως εἴρηκε τὴν μὲν πρύμνην ἀντὶ τοῦ τῆς μὲν τὴν πρύμνην.

127. *ἰωήν] ἐν τῇ Μασσαλιωτικῇ ἐρωήν.

128. μὴ δή] ταῦτα ὁμολογουμένως καθ' ἑαυτὰ λέγεται· ὑπερευλαβούμενος γὰρ λέγει. δύναιτο δ' ἂν καὶ τὸ ἑξῆς εἶναι, ὄρσεο, μὴ δὴ νῆας ἕλωσιν· ἀλλὰ βέλτιον τὸ πρότερον. παρατηρητέον δὲ πρὸς τὰ ἀσύνδετα τὴν προσωποποιίαν, ὅτι ἐμφαντικωτάτη.

ἡ διπλῆ, ὅτι οὕτως εἴρηκε πληθυντικῶς πέλωνται καὶ οὐ πέληται, ὁμοίως τῷ "σπάρτα λέλυνται" (Il. 2, 135).

129. *ἀγείρω] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἀγείραιμι.

λαὸν ἀγείρω] ὁμοίως τῷ ἀγείρω· ἐνεστὼς γάρ ἐστι σημαίνων μέλλοντα, ὥσπερ καὶ ἐπ' ἄλλων παρεθέμεθα· "ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηΐδα" (Il. 1, 184)· "ἦ μέγα πένθος Ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκάνει" (Il. 7, 124). οὕτως καὶ τὸ ἐρύουσιν ἔχει. οὕτως δὲ καὶ Ἀρίσταρχος.

140. ἔγχος δ' οὐχ ἕλετ' οἶον] προκατεσκεύακε μόνον αὐτῷ τὸ δόρυ σώζεσθαι διὰ τὸ ξύλα μὴ ἐργάζεσθαι τὸν Ἥφαιστον. κατὰ γὰρ τὸν Πηλέως καὶ Θέτιδος γάμον οἱ θεοὶ συναχθέντες εἰς τὸ Πήλιον ἐπ' εὐωχίᾳ ἐκόμιζον Πηλεῖ δῶρα, Χείρων δὲ μελίαν εὐθαλῆ τεμὼν εἰς δόρυ παρέσχεν. φασὶ μὲν Ἀθηνᾶν ξέσαι αὐτό, Ἥφαιστον δὲ κατασκευάσαι. τούτῳ δὲ τῷ δόρατι καὶ Πηλεὺς ἐν ταῖς μάχαις ἠρίστευσε καὶ μετὰ ταῦτα Ἀχιλλεύς. ἡ ἱστορία παρὰ τῷ τὰ Κύπρια ποιήσαντι.

διὰ τί οὖν μόνον τὸ Πηλιωτικὸν αὐτῷ ἀναρμοστεῖ δόρυ, τῶν ἄλλων ἁρμοσάντων ὅπλων; Μεγακλείδης ἐν δευτέρῳ Ὁμήρου προοικονομεῖσθαί φησιν Ὅμηρον τὴν ὁπλοποιίαν· καὶ ἐπειδὴ τὰς μὲν ἄλλας ὕλας, ἐξ ὧν ὁ Ἥφαιστος ἐδημιούργει τὰ ὅπλα, τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον, οὐκ ἀπίθανον εἶναι καὶ ἐν οὐρανῷ, δένδρον δὲ οὐράνιον λέγειν καταγελαστότατον ἦν, διὰ τοῦτο τὰ μὲν λοιπὰ ὅπλα πεποίηκε τὸν

1. οὕτω Lehrsius] οὐ

5. τῆς μὲν τὴν πρύμνην] τῆς μὲν πρύμνης. Hoc scholion in marg. inter. legitur. Inter scholia vero solum legitur lemma ὡς τὴν μέν, scholio ipso omisso.

14. τῷ ἀγείρω] τῷ ἀγερῷ Cobetus.

19. αὐτῷ Cobetus] αὐτὸ

27. αὐτῷ Vill.] αὐτὸ

Πάτροκλον φέροντα, ἃ καὶ ἀπολόμενα ἐτύγχανεν ἂν τῆς Ἡφαίστου δημιουργίας, μόνον δὲ τὸ δόρυ ἐάσαντα, ἵνα σωθῇ καταλειπόμενον· τοῦτο γὰρ ἀπολόμενον οὐκ ἂν ὁ Ἥφαιστος κατεσκεύασε πιθανῶς διὰ τὸ τὴν ὕλην αὐτοῦ μὴ οὐράνιον, ἀλλ' ἔγγειον καὶ Πηλιῶτιν εἶναι.

* ὅτι Ζηνόδοτος τοῦτον ἀθετήσας τοὺς ἑξῆς τέσσαρας οὐκ ἔγραφεν.

141. * βριθὺ μέγα στιβαρόν] καθ' ἕκαστον βραχὺ διασταλτέον.

142. ἐπίστατο] ἡ διπλῆ, ὅτι ἀντὶ τοῦ ἐδύνατο, μόνος ἐδύνατο χρήσασθαι τῷ δόρατι· τὸ γὰρ πῆλαι ἐκ παρεπομένου τὴν χρῆσιν σημαίνει.

143. * μελίην] τὴν ἐκ μελίης.

* διχῶς, καὶ τάμε καὶ πόρε.

144. * Ἀρίσταρχος ἐν κορυφῆς διὰ τοῦ ῡ.

146. * ὅτι Πάτροκλος μὲν Ἀχιλλέως ἡνίοχος, Πατρόκλου δὲ Αὐτομέδων.

149. παροξυτονητέον τὸ Βαλίον. καὶ εἴρηται περὶ τῶν τοιούτων.

150. Ἅρπυια] ἤτοι ἀνέμου εἶδος, παρὰ τὸ ἁρπάζειν, ἢ δαίμονες ἁρπακτικαὶ, ὧν τὰ ὀνόματα Ἀελλὼ, Ὠκυπέτη, Ποδάργη. τινὲς δέ φασιν Ἅρπυια ποδάργη, ἵν' ᾖ ὄνομα φορβάδος λευκοὺς πόδας ἐχούσης.

Ποδάργη] εἴτε σύνθετόν ἐστιν εἴτε παρασύνθετον, παροξυτονητέον εἰς ἰδιότητα.

ἡ διπλῆ, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει Ἅρπυια πόδαργος, ὡς ἐπιθετικὸν, ἵν' ᾖ ποδώκης. ἔστι δὲ τὸ κύριον ὄνομα Ποδάργη. σαφὲς δὲ ἐκ τούτων (Il. 19, 400) "Ξάνθε τε καὶ Βαλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης."

156. * πάντας] Ζηνόδοτος πάντη ἀνὰ κλισίας.

160. * βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ ἴασι πρὸς τὸ σαφέστερον.

161. λάψοντες] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει λάψαντες διὰ τοῦ ᾱ. ἔσονται δὲ ἤδη πεπωκότες, καὶ ἐκλέλυται ἡ ἔμφασις· οἱ μὲν γὰρ αἵματος ἐμπεφορημένοι καὶ διὰ δίψαν ὁρμῶντες ἐπὶ τὴν κρήνην σώζουσι τὸ παράστημα. ἐπλάνησε δὲ τὸν Ζηνόδοτον τὸ ἑξῆς, δεξάμενον ἀπὸ κρήνης ἴασιν· οὐκ ἔδει δὲ, ἀλλ' εἰς κρήνην πιόμενοι πορεύονται. ὠνοματοπεποίηται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ γινομένου ἤχου ἐν τῇ πόσει τῶν κυνῶν καὶ τῶν λύκων.

5. ὅτι addidit Cobetus.
11. Ἀρίσταρχος] ἀρισ
17. φορβάδος Bekkerus] φοράδος
27. πεπωκότες Bekkerus] πεπτωκότες
28. ἐμπεφορημένοι Bekkerus] πεφορημένοι
30. εἰς κρήνην] ἐκ κρήνης Cobetus.
31. ὠνοματοπεποίηται Bekkerus] ὀνοματοποιεῖται

μέλαν ὕδωρ] Ἀναξαγόρας, ἐπεὶ φύσει μέλαν· καὶ γοῦν ὁ καπνὸς μέλας ἐστὶν ἐκ τοῦ ὕδατος τῶν ξύλων ἀνιέμενος. οἱ δὲ διὰ τὴν σκιὰν τῶν φυτῶν.

162. ἄκρον] τὴν πρώτην λέξιν τοῖς ἄνω προσδιδόναι βέλτιον. τὸ γὰρ συμβαῖνον αὐτὸ ἀπαγγέλλει· οἱ πίνοντες ἄκρον προσφέρονται τὸ ὕδωρ.

163. στένεται] ὅτι ἔστι μὲν ἐκδέξασθαι καὶ τὸ στενοχωρεῖται („στεινόμενος νεκύεσσιν" Il. 21, 220), ὥστε καταστρέφειν εἰς τὸ βαρύνεται· βέλτιον δὲ παρεμπεπτωκέναι τὸ σ̄ ὡς ἐπὶ τῆς φερεσβίου, ὥστε εἶναι καὶ τὸ περιστένεται ἀντὶ τοῦ περιτείνεται, διὰ τὸ ἐμπλησθῆναι τοῦ αἵματος.

173. στιχός ὡς τριχός, ἀπ' εὐθείας τῆς στίξ. τὸ δὲ ἰῆς περισπῶσιν, καὶ τὸ „ἰῇ δ' ἐν νυκτὶ γένοντο" (Il. 18, 251), οὐκ ἀκολούθως εὐθείᾳ τῇ ἴα βαρυνομένῃ· „οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος οὐδ' ἴα γῆρυς" (Il. 4, 437). εἴπομεν δὲ ἤδη περὶ αὐτοῦ.

174. διιπετέος] ἤτοι ἀπὸ Διὸς πεπτωκότος, διὰ τὸ ὑπὸ τῶν ὀμβρίων ὑδάτων πληροῦσθαι τοὺς χειμάρρους, ἢ διαφανοῦς.

175. *ὅν] χωρὶς τοῦ τ̄, ὃν τέκεν, Ἀρίσταρχος. οὕτως καὶ Ἀριστοφάνης.

ὃν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ] ὅτι Φερεκύδης τὴν Πολυδώραν φησὶν ἀδελφὴν Ἀχιλλέως· οὐκ ἔστι δὲ καθ' Ὅμηρον διαβεβαιώσασθαι. πιθανώτερον οὖν ὁμωνυμίαν εἶναι, ὥσπερ καὶ ἐπ' ἄλλων, ἐπεὶ προσέθηκεν ἂν τεκμήριον τῆς πρὸς Ἀχιλλέα συγγενείας.

ἐκ τίνος Πηλεὺς Πολυδώραν ἔσχεν; ὡς μὲν Στάφυλός φησιν ἐν τῇ γ̄ Θεσσαλικῶν, ἐξ Εὐρυδίκης τῆς Ἄκτορος θυγατρός· Φερεκύδης δὲ ἐξ Ἀντιγόνης τῆς Εὐρυτίωνος, ἄλλοι δὲ ἐκ Λαοδαμείας τῆς Ἀλκμαίωνος.

177. υἷι] διὰ τοῦ ῑ μόνου γράφεται ἡ τελευταία συλλαβή· διὸ προπερισπαστέον ὁμοίως τῷ „Νηληΐῳ υἷι ἐοικώς" (Il. 2, 20). εἰ μέντοι διὰ τῆς ε̄ῑ διφθόγγου ἐγράφετο ἡ τελευταία, περιεσπᾶτο, ἀπ' εὐθείας οὖσα τῆς υἱεύς, ὁμοίως τῷ „υἱεῖ ἐμ' ὠκυμόρῳ" (Il. 18, 458).

178. *ὅτι ἕδνα τὰ ὑπὸ τῶν γαμούντων διδόμενα ταῖς γαμουμέναις.

179. τῆς δ' ἑτέρης] ὅτι ἐπὶ τῆς δευτέρας εἴρηκεν ἑτέρας διὰ τὸ

5. αὐτὸ Bekkerus] αὐτῷ
16. *ὑπὸ—διαφανοῦς] ἀπὸ—διαφόνους
24. ἐν τῇ γ̄ (*ἐν γ̄)] ἐν τῇ σ̄
26. ἄλλοι] *Σουίδας
*Λαοδαμείας] λαοδαμείης

μὴ ἐπιδέχεσθαι τὸ μέτρον εἰπεῖν δευτέρας. πρὸς αὐτὸ δὲ τὸ προδεδηλωμένον τῇ δυϊκῇ διαστολῇ κέχρηται.

180. παρθένιος τὸν ἔτικτε] ὅτι παρθένιος λέγεται ὁ ἐξ ἔτι παρθένου νομιζομένης γεννώμενος, σκότιος δὲ ὁ κατὰ λαθραίαν μίξιν καὶ οὐκ ἀπὸ νομίμου γάμου. καὶ ὅτι τὸ χορῷ καλή προσεκληπτέον καλλίχορος, διαπρέπουσα ἐν τῷ χορεύειν.

182. *διασταλτέον βραχὺ μετὰ τὸ ἠράσατο.

183. χρυσηλακάτου] καλλιτόξου, ἢ χρυσῷ τῷ βέλει χρωμένης· ἠλακάτην γὰρ καλοῦσι καὶ τὸ βέλος καὶ τὸ γυναικεῖον ἐργαλεῖον, ἐξ οὗ τὸ νῆμα ἕλκουσιν, ὡς ἐκεῖ ὁ ποιητὴς "ἠλακάτη τετάνυστο ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα" (Od. 4, 135), καὶ τὸ ὑπὲρ τὸ ἱστίον, ὅταν λέγῃ "κάδδ' αὐτοῦ λίνα χεῦον ὑπ' ἠλάκατα τανύσαντες."

κελαδεινῆς] κυνηγετικῆς, παρὰ τὸν γιγνόμενον ἐν τοῖς κυνηγίοις κέλαδον, ὅ ἐστι θόρυβον, ὥς που καὶ ἐν τῇ θήρᾳ τοῦ Καλυδωνίου συὸς "ἡ δ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ ἀϋτήν" (Il. 9, 543).

184. ὑπερῷ'] ὅτι οἱ τῶν θηλειῶν θάλαμοι ὑπερῷοι, ἵνα μὴ εὐδίοπτοι ὦσιν.

185. *ἀκάκητα] Ἀρίσταρχος προπαροξύνει· οἱ δὲ ἄλλοι ἀναλογίᾳ πειθόμενοι προπερισπῶσιν. ἐπείσθη δὲ ἡ παράδοσις.

Ἑρμείας ἀκάκητα] ὅτι τῇ προσαγορευτικῇ ἀντὶ τῆς ὀρθῆς κέχρηται, ἀντὶ τοῦ ἀκακήτης, ὡς κυανοχαῖτα ἀντὶ τοῦ κυανοχαίτης. καὶ οὐκ ἀπὸ τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ ἄντρου Ἀκακησίου προσηγόρευται καθ' Ὅμηρον ὁ Ἑρμῆς Ἀκακήσιος, ἀλλὰ διὰ τὸ κακοῦ μηδενὸς παραίτιος γίνεσθαι. ἢ ὁ μὴ δυνάμενος κακωθῆναι ὑπὸ ἑτέρου· ὅθεν καὶ δοτὴρ ἑάων, ὅ ἐστι τῶν ἀγαθῶν.

188. *ἐξάγαγεν φόωσδε] οὕτως καὶ Ἀριστοφάνης, φόωσδε. Ζηνόδοτος προφόωσδε.

ἐξάγαγεν φόως δέ] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει προφόως. ἀγνοεῖ δὲ ὅτι ἐπὶ μὲν Εὐρυσθέως (Il. 19, 118) οὕτως γράφειν ἐγχωρεῖ· πρὸ γὰρ τοῦ τεταγμένου ταῖς τικτούσαις χρόνου ἐγεννήθη, διὸ καὶ ἠλιτόμηνος εἴρηται· ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων οὐκέτι.

202. ὅτι Ζηνόδοτος ἐν ποιῶν γράφει χωρὶς τοῦ ι μητιάασθε, λαμβάνων ἀπὸ τῆς μήτιδος, οἷον ἐβουλεύεσθε. γίνεται δὲ ἀδιανόητον· διὸ δεῖ σὺν τῷ ι γράφειν ἠτιάασθε. καὶ ὅτι πάνθ' ὑπὸ μηνιθμόν

12. χεῦον (χεύων A) ὑπ'] *χεῦον ἐπ'

15. *αὐτῷ θῆκε] αὐτοῖς, omisso θῆκε

27. προφόωσδε] προφόως δὲ

ἤτοι μετὰ πάσης μήνιδος καὶ χόλου, ἢ κατὰ πάντα τὸν τῆς μήνιδος χρόνον.

203. σχέτλιε Πηλέος υἱέ] ὅτι ἀπέστροφε τὸν λόγον ἀπὸ τοῦ διηγηματικοῦ ἐπὶ τὸ μιμητικὸν, καὶ ἐλλείπει τὸ τάδε λέγων ἕκαστος ἐμὲ ᾐτιάασθε. καὶ ὅτι χόλῳ ἀρσενικῶς ἀντὶ τοῦ χολῇ. ὑπερβολικῶς οὐ γάλακτι, ἀλλὰ χολῇ.

204. *νηλεές] ταῦτα ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς· διασταλτέον δὲ ἐπὶ τὸ νηλεές.

207. ταῦτα] ἐπὶ τὴν $\overline{\tau\alpha}$ συλλαβὴν ὀξεῖα· ἐγκλιτικὴ γάρ ἐστιν ἡ με, ταῦτά με ἀγειρόμενοι. οὕτως καὶ Ἀρίσταρχος. ὁ μέντοι Κρατήτειος Ἑρμείας τὸ ἅμα λέγει ἐγκεῖσθαι. οὕτω δὲ δώσει καὶ διὰ τοῦ $\overline{\theta}$ τὴν γραφὴν, οὐκ ἔχουσαν οὕτως.

*θάμ' ἐβάζετε] Ἀρίσταρχος Ἰακῶς, θαμὰ βάζετε.

211. ἄρθεν] Ἀρίσταρχος δασύνει. δεῖ δὲ ψιλοῦν, ὡς ἐπεδείξαμεν ἐν τῇ Α ῥαψῳδίᾳ (137), διαλαμβάνοντες περὶ τοῦ "ἄρσαντες κατὰ θυμόν."

217. *νευόντων] στικτέον· μᾶλλον γὰρ ἐμφαίνει.

218. θωρήσσεσθον] γράφεται θωρήσσοντο.

222. τήν οἱ Θέτις] ὅτι οὐ δωδεκαταῖον ἀπέλιπε τὸν Ἀχιλλέα γεννήσασα ἡ Θέτις, καθάπερ οἱ νεώτεροι ποιηταὶ, ἀλλὰ συνεβίου Πηλεῖ. ἐκπέμπει γοῦν ἐπὶ τὸν πόλεμον Ἀχιλλέα, καί φησιν (Il. 18, 59) "τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις οἴκαδε νοστήσαντα δόμον Πηλήιον εἴσω" ὡς ἂν ἐπὶ τοῦ οἴκου μένουσα.

223. *ἄγεσθαι] Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἰόντι.

224. οὔλων ὡς δούλων. προείρηται δὲ ἡμῖν τὰ τῆς ἀναλογίας.

227. *οὕτως Ἀρίσταρχος, ὅτι μὴ Διί, ἄλλοι δὲ διὰ τοῦ $\overline{\epsilon}$, ὅτε.

228. *οὕτως Ἀρίσταρχος τό ῥα, διὰ τοῦ ἑνὸς $\overline{\rho}$.

233. Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖε] ἐν χωρίῳ τῷ Ὑπερβορέῳ τῇ Δωδώνῃ τιμώμενε. Δωδῶναι δὲ δύο, ἡ μὲν Θεσσαλίας, ἡ δὲ Μολοσσίας. τινὲς δὲ Δωδώνην τὴν γῆν, παρόσον πάντα δίδωσιν· δυσχείμερον δὲ, ὅτι πάγοις καὶ κρυμοῖς ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ συνέχεται. τίς δέ ἐστιν ὁ τοῦ Δωδωναίου Διὸς λόγος, καὶ τῶν τόπων ἐξ ὧν αὐτὸν

3. In marg. exter. ab alia manu ἀποστροφὴ λόγου ἀπὸ τοῦ διηγηματικοῦ ἐπὶ τὸ μιμητικόν.
10. Κρατήτειος] κρατήτιος
22. δόμον—εἴσω] δώμοιο πῆ, reliquis omissis.
29. * Θεσσαλίας] θαλασσίας

ἐπικαλεῖται οὕτως; Δευκαλίων μετὰ τὸν ἐπ' αὐτοῦ γενόμενον κατακλυσμὸν παραγενόμενος εἰς τὴν Ἤπειρον ἐμαντεύετο ἐπὶ τῇ δρυΐ. πελειάδος δὲ χρησμὸν αὐτῷ δούσης κατοικίζει τὸν τόπον, συναθροίσας τοὺς περιλειφθέντας ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ Διὸς καὶ Δωδώνης μιᾶς τῶν Ὠκεανίδων Δωδώνην τὴν χώραν προσηγόρευσεν. ἡ ἱστορία παρὰ Θρασυβούλῳ καὶ Ἀκεστοδώρῳ.

Πελασγικέ] Πελασγία πρότερον ἡ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο, ἐξ οὗ Θαυμαστὸς καὶ ὑπὸ Πελασγῶν τιμώμενος, ἐπεὶ Πελασγοὶ κατῴκουν τὴν Δωδώνην, ἐκβληθέντες ἀπὸ Βοιωτίας ὑπὸ Αἰολέων.

234. Σελλοί] Πίνδαρος Ἑλλοί χωρὶς τοῦ σ̄, ἀπὸ Ἑλλοῦ τοῦ δρυτόμου, ᾧ φασὶ τὴν περιστερὰν πρώτην καταδεῖξαι τὸ μαντεῖον.

ἀμφὶ δὲ Σελλοί] ὁ μὲν Πίνδαρος Ἑλλοὺς αὐτοὺς οἴεται. δεῖ δὲ ἀπὸ τοῦ σ̄ ἄρχεσθαι τὴν λέξιν, ἀπὸ Σελλήεντος ποταμοῦ. ὀξύνεται δὲ τὸ ὄνομα· τὰ γὰρ εἰς λ̄ο̄ς̄ ἑτέρῳ λ̄ παραληγόμενα, οὗ τὸ ᾱ μὴ προηγεῖται, ὀξύνεται. κιλλός εἶδος χρώματος (ἐν Στεφανοπώλισιν Εὐβούλου "εὔχρων τι κιλλὸν μανθάνεις θερίστριον"), πολλός, κυλλός, Ἑλλός ἢ Σελλός ("ἀμφὶ δὲ Σελλοί"), σκελλός, φελλός τὸ προσηγορικόν. τὸ δὲ Γάλλος καὶ ἄλλος τὸ ᾱ ἔχει πρὸ τοῦ λ̄· ἔτι δὲ τὸ ἄλλος καὶ ὡς ἐπιμεριζόμενον βαρύνεται.

πρὸς τὸ τῆς γραφῆς ἀμφίβολον· οἱ μὲν γὰρ Σελλούς, οἱ δὲ Ἑλλοὺς ἐξεδέξαντο. δεῖ δὲ νοεῖν ὡς ἔστιν ἐκ πλήρους Σελλοί· καὶ γὰρ ὁ συνορίζων τοῖς τόποις ποταμὸς Σελλήεις, ἀφ' οὗ εἰκὸς τοὺς παροίκους Σελλοὺς καλεῖσθαι.

235. ὑποφῆται] ὑπομάντεις ἱερεῖς, ὅ ἐστι χρησμῳδοί, θεολόγοι, προφῆται· προφήτας γὰρ λέγουσι τοὺς περὶ τὰ χρηστήρια ἀσχολουμένους καὶ τὰς μαντείας τὰς γινομένας ὑπὸ τῶν ἱερέων ἐκφέροντας.

ἀνιπτόποδες] ἤτοι βάρβαροι σκληρῶς τε καὶ νομαδικῶς ζῶντες, ταύτην ἔχοντες δίαιταν ὡς μηδὲ ἀπονίζεσθαι τοὺς πόδας διὰ τὸ μὴ παραδέξασθαι τὴν ἐκ τοῦ πρώτου βίου μεταβολήν, ἢ τοῦτο ἔκ τινος ἔθους ἐπὶ τιμῇ τοῦ θεοῦ ποιοῦντες· ἔνιοι γὰρ καὶ λουτρῶν ἀπέχονται καὶ τῆς τοιαύτης ἐπιμελείας. τινὲς δὲ αὐτοὺς διὰ τοῦτο λέγουσιν ἀνιπτόποδας, ὅτι οὐκ ἐξίασιν ἔξω τοῦ ἱεροῦ· διὸ οὔτε

7. ἐξ οὗ Θαυμαστὸς καὶ ὑπὸ] Scholion non integrum. In ed. Romana est ἐξ οὗ καὶ Πελασγὸς (Πελασγικὸς Bekkerus) ὡς ὑπὸ

15. Στεφανοπώλισιν] στεφανοπολίσιν

ἀπολούεσθαι ἀνάγκην ἔχουσιν. Ἄνδρων δὲ ἐν ἱστορίαις φησὶν οὕτως κληθῆναι, ἐπεὶ φιλοπόλεμοι ὄντες οὕτως ἑαυτοὺς ἐσκληραγώγουν. Ἀλέξανδρος δέ φησιν ὁ Πλευρώνιος ἔθνος εἶναι τοὺς Ἑλλοὺς ἀπόγονον Τυρρηνῶν, καὶ διὰ πατρῷον ἔθος οὕτω τὸν Δία θρησκεύειν.

236. ἡ διπλῆ, ὅτι οὐ προσυνέσταται περὶ τῆς τῶν Ἀχαιῶν κακώσεως εὐχόμενος, οὐδὲ κατ' εὐχὴν τετίμηται, ἀλλὰ διὰ τὰς τῆς Θέτιδος λιτάς. διὸ ἀθετητέον τὸν ἑξῆς τίμησας μὲν ἐμέ· καθολικῶς γὰρ λέγει, καὶ οὐκ εἰς ἀφωρισμένον ἀναφέρει καιρὸν τὸν τῆς μήνιδος.

237. τιμήσας μὲν ἐμέ] ὁ μὲν ὀβελὸς πρὸς τὴν προειρημένην ἀθέτησιν, ὁ δὲ ἀστερίσκος, ὅτι ἐκ τῆς τοῦ Χρύσου εὐχῆς (Il. 1, 454) μετενήνεκται.

239. *ὅτι νηῶν ἀγῶνι τῷ ἀθροίσματι καὶ ναυστάθμῳ.

243. ἐπίστηται] ἡ διπλῆ, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐπιστέαται. ἀγνοεῖ δὲ ὅτι τὰ τοιαῦτα ῥήματα πληθυντικά ἐστι, καὶ νῦν ἀνάλογον ἕξει τὸ ἐπιστέαται τῷ ἐπίστανται, ὅπερ οὐ συμφωνεῖ. ἔστιν οὖν ἀντὶ τοῦ ἐπίσταται, καὶ μετείληπται τὸ ᾱ εἰς τὸ η̄.

245. *βαρέως τὸ ἴω ῥῆμα δισύλλαβον· ὁ γὰρ πέρ σύνδεσμος.

248. τεύχεσί τε σὺν πᾶσι] κατὰ παράθεσιν ἐδεξάμεθα ἐνθάδε τὴν σύν πρόθεσιν διὰ τὴν διαστολὴν τὴν πρὸς τοὺς ἑταίρους. διὸ προπερισπᾶται τὸ πᾶσι, σὺν τεύχεσι πᾶσι καὶ τοῖς ἑταίροις. ἔστι μέντοι καὶ σύνθετόν ποτε, καὶ τρίτη ἀπὸ τέλους ἔσται ἡ ὀξεῖα ἀπ' εὐθείας τῆς σύμπαντες καὶ αἰτιατικῆς τῆς σύμπαντας· "τοῖς δ' οὔτι δυνήσεαι ἀχνύμενος·" καὶ οὕτως ἀνεγνώσθη τὸ "σύμπασι Πυλίοισι" (Od. 3, 59). καὶ δῆλον ὅτι ἐνθάδε μὲν ἡ γραφὴ διὰ τοῦ μ̄ ἐστὶ, ἐπεὶ κατὰ σύνθεσιν, ἐν δὲ τῷ "τεύχεσί τε ξὺν πᾶσι" φυλάξει τὸ ν̄ ἑαυτῆς ἡ πρόθεσις διὰ τὴν παράθεσιν.

252. *διχῶς γράφεται, καὶ σόον καὶ σάον.

254. *οὕτως ἀπέθηκε διὰ τοῦ ᾱ.

260. εἰνοδίοις] ὅτι τὴν αὐτὴν διάνοιαν ἔχει τῷ ἑξῆς, καὶ ὑγιέστερον εἴρηται.

261. αἰεὶ κερτομέοντες] ἀθετεῖται, ὅτι τὸ κερτομεῖν οὐ τίθησιν

8. εἰς addidit Lehrsius.
10. Praefixus est obelus cum asterisco.
14. Diple περιεστιγμένη praefixa lemmati εἴσεται ἦρα καὶ οἷος
20. ἑταίρους—ἑταίροις Bekk.] ἑτέρους—ἑτέροις
32. ὅτι addidit Cobetus.

ἐπὶ τοῦ δι' ἔργων ἐρεθίζειν, ἀλλὰ διὰ λόγων. καὶ ὅτι διὰ τοῦ προειρημένου στίχου ταυτὸν εἴρηται. τὸ γὰρ εἰνοδίοις ταυτόν ἐστι τῷ ὁδῷ ἔπι οἰκί' ἔχοντας, καὶ τὸ ἐριδμαίνωσιν τῷ κερτομέοντας, καὶ τὸ ἀεί τῷ ἔθοντες, ἐξ ἔθους συνεχῶς ἐπιφοιτῶντες.

*ἠθέτει καὶ Ἀριστοφάνης.

*Ἀρίσταρχος ἔχοντας διὰ τοῦ α, καὶ ἅπασαι.

262. *τιθεῖσι] προπερισπᾶται· προείρηται δέ.

265. πρόσσω πᾶς πέτεται] ὅτι πληθυντικῶς εἰπὼν "οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες" ἑνικὸν ἐπιφέρει "πᾶς πέτεται" διὰ τὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ πᾶς πληθυντικὴν εἶναι, μόνον δὲ τὸ σχῆμα ἑνικὸν, ὅμοιον τῷ "ἀγρόμενοι πᾶς δῆμος" (Il. 20, 166).

274. οὐδέν] ὅτι τὸ δεν παρέλκεται· ἔστι γὰρ ὅτι τὸν ἄριστον τῶν Ἀχαιῶν οὐκ ἔτισεν.

281. ὅτι ἰδίως εἴρηκε φάλαγγες ἐλπόμενοι πρὸς τὸ νοητόν· σύστημα γὰρ ἀνδρῶν εἰσὶν αἱ φάλαγγες. ἢ δεῖ τὴν πτῶσιν μεταλαβεῖν, ἐλπομένων.

290. *Ἀρίσταρχος Ἰακῶς ἀμφὶ φόβηθεν.

293. *αἰθόμενον] ἐν ἄλλῳ ἀκάματον.

298. *κινήσῃ] ὑπ' ἀνέμου δηλονότι.

299. *πρώονες] ὡς σώφρονες. προείρηται.

οἱ λόφοι τῶν ὀρῶν παρ' Ἀργείοις. ἔστι δὲ τοῦ πρῶνες διαίρεσις.

299, 300. ἔκ τ' ἔφανεν πᾶσαι σκοπιαί] ὅτι ἐνταῦθα οἰκείως κεῖνται· ἐπικειμένης γὰρ τῆς Τρωϊκῆς φάλαγγος ὡς νέφους ὄρει, αἰφνιδίως ὡς ἄνεμος ἐπιπνεύσας ὁ Πάτροκλος ἀπῶσε καὶ ἐτρέψατο. ἐν δὲ τῇ Θ (557) κακῶς.

300. ὑπερράγη] ἐξαίφνης διέλαμψεν αἴθριον. ὁ δὲ λόγος, ξηροῦ δὲ καὶ πυρώδους πνεύματος περὶ τὴν παχύτητα τῶν νεφῶν ῥαγέντος, ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἐξέλαμψεν αἰθὴρ, τουτέστιν ἀστραπὴ ἐγένετο. διορῶνται οὖν, φησὶ, καὶ τοῦ αἰθέρος ἀστέρες νεφέλης ῥαγείσης.

305. ἕν ἐστι τὸ ἀνθίσταντο, οὐχὶ ἄντα ἐπίρρημα καὶ ἵσταντο, ὥς τινες.

*ζητῶ περὶ τοῦ τόνου τοῦ ὑποεῖκον, πῶς δεῖ ἀναγινώσκειν.

2. εἰνοδίοις — τῷ Vill.] ἔχοντας —τὸ

7. προπερισπᾶται] προπεριῶ, quod etiam προπερισπαστέον esse potest.

10. τῷ] τὸ

16. *ἐλπομένων] ἐλπομένῳ

22. Asteriscus praefixus.

23. κεῖνται Bekk.] κεῖται

26. *ἐξαίφνης] αἴφνις

307. *τὸ ἡγεμόνων βέλτιον ἡ συνήθεια τοῖς ἄνω προσνέμει.

308. αὐτίκ' ἄρα] τοῦτο καὶ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς δύναται λέγεσθαι, ἵνα στίζωμεν ἐπὶ τὸ υἱός. κοινὸν δὲ νοηθήσεται κατ' ἐκείνης τῆς διανοίας τὸ ἕλεν.

311. *Θόαντα] πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν, ὅτι Τρωϊκὸς ὁ Θόας οὗτος.

315. *μυών] μύες καλοῦνται αἱ συνεστραμμέναι σάρκες.

317. Νεστορίδαι δ' ὁ μέν] πρὸς τὸ σχῆμα, ὅτι ἀντὶ τοῦ Νεστορίδων ὁ μὲν Ἀντίλοχος οὔτασεν Ἀτύμνιον, ὁ δὲ Θρασυμήδης Μάριν.
*μετὰ τὸν δέ σύνδεσμον διασταλτέον.

324. ἄχρις ἄραξε] Ἀρίσταρχος ὡς μέχρις ἀνεγίνωσκε, παρὸ καὶ ἐγένετο. ἐκεῖνο δὲ ἔχομεν λέγειν, ὡς τὰ εἰς ῑς ἐπιρρήματα δισύλλαβα βαρύνεται, ὡς ἔχει τὸ ἄνις ἅλις μόγις ἄχρις αὖθις. ὀξύνεται δὲ τὸ χωρίς καὶ ἀμφίς, διότι μακρὰν ἔσχεν ἤτοι φύσει ἢ θέσει. τὰ μέντοι βαρυνόμενα ἤτοι βραχεῖαν εἶχεν ἢ τὴν κοινὴν καλουμένην, ἥτις ἐδύνατο σχεδὸν βραχεῖα εἶναι. διὸ ἐμάχετο τὸ αὖθις βαρυνόμενον. δοκεῖ δέ μοι ἀποφυγεῖν τὴν ὀξεῖαν, ἐπεὶ καὶ τριχῶς ἐλέγετο κατὰ τὸ τέλος, αὖθις αὖθι αὖθιν. τὸ δὲ τοιοῦτον ἑωρᾶτο καὶ ἐπὶ τοῦ πέρυσι βαρυνομένου.

326. ὡς τὼ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι] ἡ διπλῆ, ὅτι πτῶσις ἤλλακται, δοτικὴ ἀντὶ γενικῆς, καὶ ἡ ὑπό πρόθεσις παρεῖται· ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ ὡς τὼ μὲν ὑπὸ δοιῶν κασιγνήτων δαμέντε.

336. μέλεον] ὅτι μέλεον ἀντὶ τοῦ μελέως, ματαίως. καὶ διὰ παντὸς οὕτως Ὅμηρος χρῆται· οἱ δὲ τραγικοὶ ἐπὶ τοῦ οἰκτροῦ καὶ τάλανος, καὶ ἡ συνήθεια. πρὸς ὃ καὶ ἡ σημείωσις.

339. θεῖνε] ἀντὶ παρῳχημένου τοῦ ἐπάταξε. ποικίλλει δὲ συνήθως τὰς πληγάς.

342. κιχείς] ἀπὸ τοῦ κίχημι· ἢ τῆς κιχών παθητικόν, ὡς τῆς λιπών ἡ λιπείς, τῆς ἐριπών ἡ ἐριπείς.

349. βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ ὀφθαλμοί. ἔσται δ' ὁ λόγος, ἐπληρώθησαν δὲ αὐτοῦ οἱ ὀφθαλμοὶ αἵματος, ὃ δὴ διά τε τοῦ στόματος καὶ τῶν ῥινῶν χανὼν ἀπεφύσησεν.

351. *βραχὺ διασταλτέον Δαναῶν διὰ τὸ ἀπεμφαῖνον.
*ἐν ἄλλῳ ἄνδρας ἀρίστους.

1. Scholion bis scriptum, ad sinistram et dextram.
6. μύες] μυῖες σάρκες] σάρκαι
24. ὃ Friedl.] οὓς
32. Δαναῶν] δαναοί

352. ὡς δὲ λύκοι] ὅταν ἑνὸς ἔφοδον δηλῶσαι θέλῃ, λέοντα εἰς τὴν εἰκόνα παραλαμβάνει· "ἤτοι ὁ μὲν πρώτησι βόεσσι" (Π. 15, 634). νῦν δὲ τὴν τοῦ πλήθους ἔφοδον ἐμφῆναι βουληθεὶς τὰ ἀγεληδὸν ἐφορμῶντα ζῷα παρέλαβε, τοὺς λύκους.

353. μήλων] προβάτων καὶ αἰγῶν. ἐν ἄλλοις "μῆλ' ὄϊές τε καὶ αἶγες" (Od. 9, 184). πρόβατα γὰρ πάντα ἐκάλουν τὰ θρέμματα οἱ παλαιοί, καὶ Εὔπολις προβατικὸν χορόν φησι τὸν ἐξ αἰγῶν.

*οὕτως αἵ τε, θηλυκῶς, αἱ ὄϊες.

354. διέτμαγεν] ἡ διπλῆ, ὅτι οὕτως δεῖ γράφειν διέτμαγεν ὡς κόσμηθεν, ἵν' ᾖ διετμάγησαν, παθητικῶς· τὸ γὰρ διέτμαγον ἐνεργητικόν ἐστιν.

* οὕτω διὰ τοῦ ε̄ διέτμαγεν.

358. Αἴας δ' ὁ μέγας] ἡ διπλῆ, ὅτι συγκριτικῶς λέγεται πρὸς τὸν ἕτερον Αἴαντα ὁ μέγας, ὁ Τελαμώνιος, ἐπεὶ ἐκεῖνος μείων.

361. ὅτι τὸ σκέπτετο ἴσον τῷ οἷον ἀπεσκόπευε καὶ παρετήρει εἰς τὸ μὴ πληγῆναι.

364. Οὐλύμπου] ὅτι σαφῶς οὐκ ἔστιν Ὄλυμπος καὶ οὐρανὸς ὁ αὐτός· ὡς γὰρ ἀφ' ἑτέρου ἐφ' ἕτερόν φησι τὸ νέφος ἔρχεσθαι. οὐδὲ μὴν τόπος ἐπουράνιος· ὁ γὰρ Ὅμηρος ἀπὸ τῶν γινωσκομένων πᾶσι ποιεῖται τὰς ὁμοιώσεις. καταλείπεται τοίνυν τὸ ὄρος σημαίνεσθαι· καὶ γὰρ ἀπὸ τῶν ὀρῶν λέγει τὰ συνεστῶτα νέφη μεταχωρεῖν· "ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο κινήσῃ πυκινὸν νέφος" (297). τοιγαροῦν καὶ ὅταν λέγῃ "ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμποιο νέφος ἔρχεται," ἀπὸ ὄρους σημαίνει.

365. πῶς αἰθέρος; τὰ γὰρ πάθη ταῦτα περὶ τὸν ἀέρα συμβέβηκεν. τάχα οὖν συγχεῖται ὁ ἀὴρ πρὸς τὸν αἰθέρα, ὡς καὶ ἐν τῇ Λ (54) "αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος" καὶ "Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέεσσιν" (Π. 15, 192)· οὐ γὰρ αἱ νεφέλαι ἐν τῷ αἰθέρι.

τοῦτο ἑκατέροις δύναται προσδίδοσθαι. τὸ μέντοι ζήτημα ὁμοίως μένει· ἀέρος γὰρ πάθη ταῦτα. τάχα οὖν κεῖται ὁ αἰθὴρ ἀντὶ τοῦ ἀέρος.

371. ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἄκρῳ, καὶ οὐχ ὡς δευτέρου ὄντος ῥυμοῦ· εἷς γάρ ἐστι. "πρώτῃσιν δὲ πύλῃσιν" (Il. 8, 411) ἀντὶ τοῦ ἄκραις.

372. *σφεδανόν] οὕτως ὡς σφοδρόν. προείρηται.

2. πρώτησι] πρώτεσσι 5. ὄϊες] ὗες

374. τμάγεν] καὶ τοῦτο διὰ τοῦ ε̄.

375. ὑπὸ τὰ νέφη ἢ ὑπὸ τῶν ἀνέμων.

376. *νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων] ἐν ἄλλῳ ἄψορρον προτὶ ἄστυ ἑλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.

379. οὕτως Ἀρίσταρχος, ἀνακυμβαλίαζον, διὰ τοῦ ᾱ· οὐ γὰρ ἑκάστοτε τὰ σύνθετα μεταβάλλει παρὰ τοῖς Ἴωσιν.

*οὕτως Ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ ἀνεκυμβαλίαζον.

387. οἳ βίῃ] περὶ ἀδικίας κριτῶν.

*θέμιστας] ὅτι ἀντὶ τοῦ δίκας.

390. *κλιτῦς αἱ ἀποκλίσεις τῶν ὀρῶν.

πολλὰς δὲ κλιτῦς] ἐχρῆν μὲν διὰ τὸ κλιτύας οὐρῆας περισπᾶσθαι τὸ κλιτῦς, ἀνεγνώσθη δὲ κατ' ὀξεῖαν τάσιν ἐν ἐγκλίσει, ὁμοίως τῷ "κνημῖδας ῥαπτὰς δέδετο, γραπτῦς ἀλεείνων" (Od. 24, 228).

σχόλιον. ἐν μέντοι τῇ Ὀδυσσειακῇ προσῳδίᾳ φανερῶς τὸ γραπτῦς περισπᾷ, καί φησιν ὅτι εἴη εἰρηκὼς ὡς καὶ τὸ κλιτῦς δεῖ περισπᾶσθαι. ἀμφίβολος οὖν ἐφ' ἑκατέρων ὁ τόνος· εἰ γὰρ τοῖς ἐνταῦθα εἰρημένοις πεισθείημεν, ἐκεῖνο ἀνθέλκει, εἰ δὲ ἐκείνοις, τοῦτο πάλιν ἀντίκειται.

χαράδραι] πρὸ τέλους ἡ ὀξεῖα, ὡς φαρέτραι. προείρηται δὲ τὰ τῆς ἀναλογίας. οὕτως δὲ καὶ Ἀρίσταρχος.

392. ἐπικάρ] ὅτι ἐπὶ κάρα ἐστὶ κατ' ἀποκοπήν. σημαίνει δὲ τὴν ἄνωθεν καταφορὰν τοῦ ὕδατος. οὐ λέγει δὲ ὁ ποιητής ποτε κάρα, ἀλλὰ κάρη. αὐτὸ δὲ τὸ κάρη τοῦ κάρηνόν ἐστιν ἀποκοπή. τὰ γὰρ εἰς η̄ οὐδέτερα ἢ δυϊκά ἐστιν ἢ πληθυντικά.

399. *δουρὶ φαεινῷ] ἐν ἄλλῳ βάλε ποιμένα λαῶν.

401. *ὅτι ὡς περὶ ἄλλου ἐπήνεγκεν ὁ δὲ Θέστορα, τοῦ λόγου ὄντος περὶ τοῦ αὐτοῦ.

402. οὐ στικτέον μετὰ τὸ ὁρμηθείς, ἀλλὰ διασταλτέον· ἐπαναλαμβάνει γάρ. γίνεται οὖν τὸ ἑξῆς οὕτως, ὁ δὲ Θέστορα Ἤνοπος υἱὸν δεύτερον ὁρμηθεὶς ἔγχεϊ νύξε παραστάς.

403. *ἀλείς] συστραφείς.

ὅτι τὸ ἐκ γὰρ πλήγη ἀντὶ τοῦ ἐξεπλάγη γάρ, κατὰ μετάληψιν τοῦ η̄ εἰς τὸ ᾱ.

1. Sic supra versum.
2. Infra ultimam textus lineam.
8. *περὶ ἀδικίας κριτῶν* a m. rec. in margine exter.
11. *οὐρῆας*] *οὐρείας* Lehrsius.
26, 27. Haec bis scripta, ad dextram et sinistram.

406. *ἕλκε χωρὶς τοῦ ῑ Ἀρίσταρχος, καὶ ἑξῆς (409) ὣς ἕλκ' ἐκ δίφροιο.

407. ἱερὸν ἰχθύν] ἤτοι μέγαν, ἢ Ποσειδῶνος, ἢ τὸν ἀνετὸν, διὰ τὸ μὴ πεπτωκέναι ὑπὸ χρῆσιν τὴν ἀπὸ τῶν ἰχθύων τροφὴν ἐπὶ τῶν ἡρώων, μήτι γε κατὰ τὸ σπάνιον δι' ἀνάγκην λιμοῦ.

πέτρῃ ἐπὶ προβλῆτι] ὅτι οὐκ ἐπί τι εἶδος ἰχθύος φερόμενος εἴρηκε ἱερὸν ἰχθύν, καθάπερ τινὲς ἀποδεδώκασι τὸν πομπίλον, οἱ δὲ τὸν κάλλιχθυν· ἀλλὰ κοινότερον τὸν ἀνετὸν καὶ εὐτραφῆ, ὡς ἱερὸν βοῦν λέγομεν τὸν ἀνειμένον.

408. λίνῳ] αἱ γὰρ ὁρμιαὶ λιναῖ, περὶ ἃς ἧπτον συρίγγια κεράτινα, ἵνα μὴ ἀποτρώγωσιν οἱ ἰχθύες τὸ λίνον.

415. Ἀμφοτερὸν] εἰς διαστολὴν τὸ κύριον ὀξυτόνως ἀνέγνω ὁ Ἀρίσταρχος ὡς δεξιτερόν· καὶ ἐπείσθησαν οἱ γραμματικοί. περὶ δὲ τῆς τοιαύτης ἀνωμαλίας τοῦ ἀνδρὸς ἐν ἑτέροις ἡμῖν εἴρηται.

419. *ἀμιτροχίτωνας] τοὺς χιτῶνας μὲν ἔχοντας, τὰς δὲ μίτρας μὴ ἐζωσμένους.

428. ὥστ' αἰγυπιοί] ἄκρως τὸ ὁμοίωμα παρετήρησεν· οὐ γὰρ ἀφανῶς συμβάλλει τὰ ζῷα ταῦτα εἰς μάχην· φησὶ γοῦν καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος μετὰ βοῆς ἐπὶ πετρῶν ταῦτα μάχεσθαι.

430. ὣς οἳ κεκλήγοντες] ὡς λέγοντες, ἀπὸ εὐθείας ἑνικῆς τῆς εἰς ν̄, κεκλήγων. ἔθος δὲ τῷ ποιητῇ οὕτω σχηματίζειν.

*ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν Ἀριστάρχου κεκληγῶτες.

432. ὅτι Ζηνόδοτος καθόλου περιγράφει τὴν ὁμιλίαν τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας, οὐκ αἰσθόμενος ὅτι πολλὰ κατὰ συμπέρασμα λέγει ὁ ποιητὴς σιωπωμένως γεγονότα, καὶ οὐ δέον ἐπιζητεῖν πῶς ἡ μικρὸν ἔμπροσθεν (Il. 15, 79) ἐπὶ τὸν Ὄλυμπον παρακεχωρηκυῖα νῦν ἐπὶ τῆς Ἴδης ἐστίν.

*αἱμομίκτου Διὸς ἀνασκαφῇ τὰ ἔτη.

436. τὸν μὲν πρῶτον η̄ ὀξυτονητέον, τὸν δὲ δεύτερον περισπαστέον, ἦ ἤδη χείρεσσιν.

445. *αἴ κε ζών] οὕτως Ἀρίσταρχος μονοσυλλάβως, ζών· ἄλλοι δὲ ζωόν.

οὕτως ζών αἱ Ἀριστάρχου, ἀπ' εὐθείας τῆς ζώς, τὸν ζών· "ἦ κε ζὼς ἀμενηνὸς ἔα" (Il. 5, 887).

8. ἀνετὸν] Conf. schol. ad 10, 56.
29. τὸν μὲν] τὸ μὲν
31. ζών (sic recte in textu)] ζῶν
33. ἦ κε Bekk.] ἐφίηκε

τὸ ὅνδε εἴτε ἔχει παρέλκοντα τὸν δέ σύνδεσμον, εἴτε ὅμοιόν ἐστι τῷ οἴκόνδε ἀντὶ τοῦ εἰς οἶκον, πάλιν ἐν τῇ συντάξει βαρυτονηθήσεται, ὡς ἐν τῷ "ἀγρόνδε προΐαλλε" (Od. 15, 370), ὥστε περισσὴ ἡ ὀξεῖα ἐν τῇ ὅν αἰτιατικῇ κατὰ τὴν σύνταξιν.

450. *Ἀρίσταρχος φίλος ἐστί, ἄλλοι δὲ φίλον ἐστί.

453. *ἐπειδή] ἐν ἄλλῳ ἐπὴν δή.

454. πέμπειν μιν θάνατόν τε] ὅτι σαφῶς νήδυμον μετὰ τοῦ ν̄. καὶ ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλων ἄρα τόπων σὺν τῷ ν̄ ἐκληπτέον. καὶ ὅτι τῷ ἀπαρεμφάτῳ κέχρηται ἀντὶ προστακτικοῦ τοῦ πέμπε.

455. *ἵκωνται] ἐν ἄλλῳ ἵκοιτο.

463. ἔνθ' ἤτοι Πάτροκλος] πάλιν διὰ μέσου ὁ ἑξῆς στίχος, καὶ κατ' ἐπανάληψιν εἶπε τὸν βάλε νείαιραν, ὥστε εἶναι τὸ ἑξῆς, ἀγαθὸν Θρασύδημον βάλε νείαιραν.

*Θρασύμηλον] ἐν ἄλλῳ Θρασύδημον.

466. Σαρπηδὼν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτι δουρὶ φαεινῷ δεύτερον ὁρμηθείς] δοκεῖ διὰ τούτων συγχεῖσθαι ἡ διαφορὰ τοῦ βαλεῖν καὶ οὐτάσαι· βέβληται γὰρ ὁ Πήδασος. καὶ μή ποτε γραφή τις ἐφέρετο, δι' ἧς τὸ τῆς λέξεως σύνηθες ἐφύλασσεν Ὅμηρος· οὐ γὰρ ἂν αὐτὸ ἀπαραμύθητον ὁ Ἀρίσταρχος ἀφῆκεν. ἐν τοίνυν τῇ Φιλήμονος οὕτως ἐφέρετο ὁ δὲ Πήδασον ἤλασεν ἵππον· ἔστι γὰρ ὅτε ἐπὶ τῆς πληγῆς τὸ ἤλασεν κεῖται, ὡς ἐπὶ τοῦ Ἀρήτου (Il. 17, 517) "καὶ βάλεν Ἀρήτοιο," εἶτα "νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσεν." διὰ μέντοι τοῦ ν̄ γραπτέον τὸ δεύτερον ὁρμηθείς.

467. δεύτερον ὁρμηθείς] ὅτι ἐξ ἐπαναλήψεως τὸ ἄρθρον εἴληφε κατὰ τοῦ αὐτοῦ προσώπου καὶ οὐ περὶ ἑτέρου λέγει, ἀντὶ τοῦ Πήδασον δὲ οὔτασεν. καὶ ὅτι δοκεῖ συγκεχύσθαι τὸ οὔτασε· βεβλήκει γὰρ τὸ δόρυ.

468. *αἴσθων] βαρυτονητέον ὡς ἔσθων· καὶ εἴρηται ὅτι ὁμοίως ἐγένετο τῷ βιβάσθων.

481. ἀλλ' ἔβαλ'] ὅτι σαφῶς διὰ τοῦ ἔβαλε σημαίνει τὸ ἔτυχεν εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, ὅπου αἱ φρένες ἐγκαθειργμέναι εἰσὶ περὶ τὴν ψυχήν.

482. ἀχερωΐς] δένδρον ὃ καλεῖται λεύκη. ἔνιοι δὲ φηγοῦ εἶδος εἶπον αὐτήν.

2. τῷ] τὸ   6. δή] δὴ τότε (pro τόν γε)
32. ψυχήν] καρδίαν Lehrsius.

483. Ἀρίσταρχος κατ' ἰδίαν τὸ εὔρεσι καὶ τὸ τέκτονες. Νικίας δὲ συνθέτως ἀνέγνω· οὐκ ἀναγκαῖον δέ.

488. *διὰ τοῦ ῡ, ἐν εἰλιπόδεσσι, αἱ Ἀριστάρχου.

491. ὅτι τὸ μενέαινεν ἐνθάδε μὲν ἐλιποθύμει, ἐν ἄλλοις δὲ προεθυμεῖτο, ὡς τὸ "μενέαινε κῦδος ἀρέσθαι" (Il. 21, 543)· ἢ ἐθυμοῦτο.

492. τὸ μετ' ἀνδράσιν ἑκατέρῳ δύναται προσδίδοσθαι. εἰ μὲν οὖν τοῖς ἄνω, ἔσται πολεμιστὴν αὐτὸν ἐν τοῖς ἀνδρειοτάτοις λέγων· εἰ δὲ τοῖς ἑξῆς, καὶ αὐτὸ χρήζει τινὰ λόγον. βέλτιον δὲ τοῖς ἄνω· μᾶλλον γὰρ εὔφωνόν τε καὶ ἐμφατικόν ἐστι τὸ οὕτως ἄρξασθαι, νῦν σε μάλα χρὴ, καὶ νῦν σοι ἐελπέσθω.

496. ὅτι ἤτοι ἀπέστροφε τὸν λόγον, ὡς περὶ ἑτέρου λέγων Σαρπηδόνος ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ· ἢ ἐλλείπει τὸ τάδε λέγων, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικοῦ κεῖται, ἵν' ᾖ, ὄτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας τάδε λέγων, Σαρπηδόνος ἀμφὶ μάχεσθαι.

497. δύναται ἀναστρέφεσθαι ἡ περί, ἵνα τοιοῦτό τι ᾖ, περὶ ἐμοῦ μάχου· δύναται δὲ καὶ ὡς ὁ Ἀσκαλωνίτης ἀξιοῖ φυλάσσειν τὸν τόνον, ἀντὶ τῆς ὑπέρ κειμένη, ἀντὶ τοῦ ὑπερμάχει. εἴρηται δὲ περὶ τῶν ἐναλλασσόντων προθέσεων ὡς φυλάσσουσι τοὺς αὐτοὺς τόνους.

499. *εἴ κέ μ' Ἀχαιοί] ἐν ἄλλῳ εἴ κεν Ἀχαιοί.

500. τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι] ἡ διπλῆ, ὅτι νεῶν ἀγῶνα τὸ ἄθροισμα, τὸ ναύσταθμον. καὶ ἐν ἄλλοις εἶπε "θεῖον δύσονται ἀγῶνα" (Il. 7, 298), τὴν συναγωγὴν τῶν θεῶν.

502. τέλος θανάτοιο] ὁ δὲ θάνατος αὐτοὺς ἔλαβεν τούς τε ὀφθαλμοὺς καὶ τὰς ῥῖνας, ἐπεὶ οἱ τελευτῶντες οὔτε βλέπουσιν οὔτε ἀναπνέουσιν οὔτε δὲ φρένας ἔχουσιν.

504. ἕλκε δόρυ] οὕτως Ἀρίσταρχος ἕλκε χωρὶς τοῦ ῑ, καὶ ἔχοντο οὕτως διὰ τοῦ χ̄.

507. *διὰ τοῦ ε̄ λίπεν, ἐπειδὴ τὰ ἅρματα τῶν ἀνάκτων ἐλείφθησαν, ἠρημώθησαν. Ζηνόδοτος δὲ διὰ τοῦ ο̄ λίπον.

ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐπεὶ λίπον, ἀγνοῶν ὅτι τὸ λίπεν νῦν οὐκ ἔστιν ἑνικὸν, ἀλλὰ ἀνάλογον τῷ ἐλείφθησαν τὰ ἅρματα, ὥσπερ κόσμηθεν καὶ "ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν" (354) ἀντὶ τοῦ διε-

3. In textu est ἐν superscripto π.
9. χρήζει] ἔχει Friedl.
13. ἀντὶ τοῦ] τοῦ om.
22. θεῖον] om.
29. ἐλείφθησαν Vill.] ἔλειφθεν ἐλείφθησαν

τμάγησαν. εἴωθε γὰρ τοῖς οὐδετέροις πληθυντικοῖς πληθυντικὰ ῥήματα συντάσσειν, ὡς "σπάρτα λέλυνται" (Il. 2, 135).

508. ἀΐοντι] *ὡς λέγοντι. οὕτως καὶ Ἀρίσταρχος.

515. ἡ διπλῆ, ὅτι οὕτως εἴωθε λέγειν πάντοσε ἀκούειν, εἰς πάντα τόπον ἀκούειν, ἐπὶ τῶν ἐκ τόπου εἰς τόπον ἀφικνουμένων· "πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος" (Il. 11, 21), εἰς Κύπρον ἠκούετο. διὸ καὶ νῦν κατὰ συναλοιφὴν ἀκουστέον, ἵν' ᾖ τὸ πλῆρες πάντοσε ἀκούειν.

πάντοσ' ἀκούειν] Ἀρίσταρχος τὸ πλῆρες ἀκούει πάντοσε. Ζηνόδοτος πάντες ἀκούειν διὰ τοῦ $\overline{\epsilon}$. πάντοσε ὡς πάντοθεν· τὰ γὰρ εἰς $\overline{\sigma\epsilon}$ ἐπιρρήματα τοῖς εἰς $\overline{\theta\epsilon\nu}$ ὁμοτονεῖ, ἄλλοθεν ἄλλοσε, ὁμόθεν ὁμόσε. οὕτως οὖν εἰ "πάντοθεν ἐκ κευθμῶν" (Il. 13, 28), καὶ "πάντοσε δαιδάλλων" (Il. 18, 479).

522. ἡ διπλῆ, ὅτι ἐλλείπει ἡ περί· ἔστι γάρ, οὐδὲ περὶ τοῦ οὗ παιδὸς ἀμύνει. οἱ δὲ ἀγνοήσαντες γράφουσιν ὁ δ' οὐδ' ᾧ παιδὶ ἀμύνει.

*Ἀρίσταρχος ὁ δ' οὐδ' οὗ παιδὸς ἀμύνει.

524. Αἰολικὸν κοίμησον ἀντὶ τοῦ κοίμισον.

526. *οὕτως διὰ τοῦ $\overline{\eta}$ αἱ Ἀριστάρχου, κατατεθνηῶτι.

530. ἤτοι στικτέον ἐπὶ τὸ φρεσί, ἢ διασταλτέον, ἵνα κοινὸν ᾖ ἔγνω καὶ ἐχάρη ὅτι οἱ ὦκ' ἤκουσε.

542. εἴρυτο] Ἀρίσταρχος τρίτην ἀπὸ τέλους τὴν ὀξεῖαν ποιεῖ, ὑγιῶς πάνυ· ὁ δὲ Τυραννίων προπερισπᾷ, ἐκ τοῦ εἰρύετο φάσκων αὐτὸ συνηλεῖφθαι. δύναται δὲ τὸ εἴρυτο κλιθὲν ἀπὸ τῶν εἰς $\overline{\mu\iota}$ ὁμοίως τῷ ἐζεύγνυτο ἤνυτο ("θοῶς δέ οἱ ἤνυτο ἔργον" Od. 5, 243) ἐκτετάσθαι. οὕτως ἀξιοῦμεν καὶ ἐπὶ τοῦ εἴλυτο (640) καὶ εἴρυτο.

544. *μεμπτὸν ἡγήσασθε.

546. *ὅτι ἐλλείπει ἡ περί πρόθεσις, περὶ Δαναῶν.

548. Τρῶες δὲ κατακρῆθεν] Ἀρίσταρχος δισύλλαβον ἐκδέχεται

5. ἐπὶ τῶν Bekkerus] ἀπό τ'

10. πάντες ἀκούειν διὰ τοῦ $\overline{\epsilon}$] παντὸς ἀκούειν διὰ τοῦ $\overline{o\varsigma}$ Lehrsius Arist. p. 135.

11. εἰς $\overline{\sigma\epsilon}$] εἰ $\overline{\sigma\epsilon}$

17. οὐδ' οὗ Bekkerus] ὁ δ' οὐ. Homerus haud dubie scripserat ὁ δ' οὐ ϝοῦ (cum digamma) παιδός, quod vidit Cobetus Mnem. nov. vol. 2 p. 212.

18. In scholio m. recentis marg. exter. ἀντὶ Bekkerus] ἀπὸ

20. κοινὸν ᾖ Friedl.] κοινωνῇ

28. Refertur ad νεμεσσήθητε

30. Inepte asteriscus praefixus.

τὴν λέξιν καὶ προπερισπᾷ, ὑγιῶς πάνυ· καὶ οὐκ ἐπίσταται ὁ ποιητὴς τὸ κάρη ὀξυνόμενον θηλυκὸν, ἀλλ' οἱ ἄλλοι πάντες. καὶ οὐδὲν θαυμαστόν· καὶ γὰρ ἄλλας παραλόγους φωνὰς ἐπίσταται, ἀγνοῶν τὰς πρωτοθέτους αὐτῶν λέξεις. τί οὖν θαυμαστὸν εἰ παρὰ τὸ κάρη ὀξυνόμενον κάρηθέν ἐστι καὶ κρῆθεν ἐν συγκοπῇ; τοῦτο δέ φημι, ἐπεὶ καὶ Ἡσίοδος (Scut. 7) οὕτως ἐξεδέξατο, εἰπὼν τὸ "τῆς καὶ ἀπὸ κρῆθεν βλεφάρων."

549. *βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ ἄσχετον διὰ τὴν ἔμφασιν.

ἕρμα] τὸ σήκωμα τῆς νεὼς πρὸς τὸ μὴ ἀνατρέπεσθαι ἐν τῷ πεσεῖν· νῦν οὖν τούτου φησὶν ἀναιρεθέντος ἀνατραπῆναι τὴν Ἴλιον. οἱ δὲ τὸ ὑποστήριγμα· ὅθεν καὶ Πίνδαρος ἔρεισμα Ἀκράγαντος εἶπε τὸν Θήρωνα. ῥητορικῶς οὖν αὔξει τὸν οἶκτον, ἐπιμαρτυρῶν τῷ ἀποθανόντι.

553. *ὅτι ἐλλείπει ἡ περί, καὶ ὅτι τὸ χωόμενος ἀντὶ τοῦ συγχεόμενος.

556. *φίλον ἔστω] ἐν ἄλλῳ μένος ἔστω.

557. δύναται μὲν στίζεσθαι ἐπὶ τὸ ἀνδράσιν· δύναται δὲ λείπειν τὸ ἔστε ἢ γίνεσθε· δύναται δὲ καὶ σχῆμα εἶναι ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτιατικὴν, ὡς κἀκεῖ "αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἐόντα κρυπτάδια φρονέοντα" (Il. 1, 541). παρατηρητέον δὲ τὸν στίχον πρὸς τὸ ἐπάνω ὑποκείμενον "Γλαῦκε πέπον πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι" (492).

558. Ἀρίσταρχος καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ δασύνουσι, Λυσανίας δὲ ψιλοῖ, προσνέμων τὸ σ̄ τῷ η̄· σήλασθαι γάρ φησι σημαίνειν τὸ ἀποσπᾶν καὶ σαλεύειν. ὁ δὲ σαλεύσας πρῶτος τὸ τεῖχος Σαρπηδών ἐστιν, ὁ δὲ εἰσπηδήσας Ἕκτωρ. φησὶ γοῦν "Σαρπηδὼν δ' ἔπαλξιν ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσιν ἕλχ', ἡ δ' ἕσπετο πᾶσα" (Il. 12, 397)· ἐπὶ δὲ τοῦ Ἕκτορος "ῥῆξε δ' ἀμφοτέρους θαιρούς," εἶτα ἐπιφέρει "ὁ δ' ἔσθορε φαί-

4. κάρη—κάρηθεν] καρὴ—καρῆθεν Lehrsius.
6. *τῆς] om.
10. *φησὶν] om.
*ἀναιρεθέντος] ἀποθανόντος
17. λείπειν Bekkerus] εἰπεῖν
18. σχῆμα] ἃ σχῆμα (sic).
21. πολεμιστά] πολέσε
24. σήλασθαι Eustathius] σάλασθαι. De quo Lehrs. Arist. p. 307. "Nonnulli, atque in his Lysanias, Eratosthenis magister (v. Suidam s. v. Ἐρατοσθένης), intellexerunt ἐ-σήλατο, i. e. *concussit*, a verbo quodam σάλλεσθαι." Πορφυρίου nomen substitutum in scholio codicis Townl., quo teste Eustathius quoque usus est p. 1075.
28. ἔσθορε] ἐσέθορε

διμος Ἕκτωρ" (ib. 462). ἄμεινον δὲ πείθεσθαι Ἀριστάρχῳ δασύνοντι, ἐκδέχεσθαι δὲ ἡμᾶς οὕτως τὸ ἐσήλατο, ὅτι πρῶτος ἐφήλατο καὶ ἐπεπήδησε τῷ τείχει. ὅρα γοῦν ὡς οὐκ εἶπε πρῶτος διῆλθεν· ὁ μὲν γὰρ Ἕκτωρ πρῶτος διῆλθεν, ὁ δὲ Σαρπηδὼν πρῶτος ὥρμησεν ἐπὶ τὸ τεῖχος· "ὥς ῥα τότ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκε τεῖχος ἐπαΐξαι" (ib. 308), ὥστε τὸ ἥλατο ταυτὸν εἶναι τῷ ὁρμῆσαι.

559. ἀλλ' εἴ μιν] ἐν τῇ Ῥιανοῦ ἀλλ' εὖ μιν ἀεικισσαίμεθ' ἑλόντες. ὅτι ἔξωθεν προσυπακουστέον τὸ καλῶς ἂν ἔχοι· εἰ αὐτὸν ἀνελόντες ἀεικισαίμεθα, καλῶς ἂν ἔχοι. καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ "ἀτὰρ πελέκεάς γε καὶ εἴ κ' εἰῶμεν ἅπαντας" (Od. 21, 260).

λείπειν φασὶν αἱ Ἀριστάρχου τὸ εὖ ἂν ἔχοι.

561. αὐτοῦ] ὅτι ἀμφίβολον εἰ λείπει ἡ περί, ἵν' ᾖ περὶ αὐτοῦ, ἢ τοπικῶς ἐκληπτέον τὸ αὐτοῦ, ἐν τῷδε τῷ τόπῳ.

574. ἐς Πηλῆ' ἱκέτευσεν] ὅτι οὐκ ἀπολελοίπει ἡ Θέτις τὸν Πηλέως οἶκον ὡς οἱ νεώτεροι, ἀλλὰ συνῴκει αὐτῷ.

584. *ὅτι ἀπέστροφε τὸν λόγον ἐκ τοῦ περὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πρὸς αὐτόν.

586. καί ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον] ὅτι μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ πρὸς τὸν Πάτροκλον λόγου καὶ εἰς τὸν περὶ αὐτοῦ. εἴρηκε γὰρ ἔβαλε καὶ οὐχὶ ἔβαλες ὦ Πάτροκλε.

589. ὅσση δ' αἰγανέης] πρὸς τὸ σχῆμα, ὅτι ταναοῖο εἴρηκεν ἀρσενικῶς ἀντὶ τοῦ ταναῆς.

591. *ἡ ὑπό περιττή.

595. Ἑλλάδι οἰκία ναίων] Ἑλλὰς πόλις Θεσσαλίας, ἧς οἱ πολῖται πρῶτοι εἶχον τὸ ὄνομα τοῦτο τὸ καλεῖσθαι Ἕλληνες. ἀπὸ γὰρ Ἕλληνος τοῦ Δευκαλίωνος καὶ Πύρρας. πάντες Ἕλληνες οἱ τῆς Εὐρώπης ἐκλήθησαν ὀνόματι κοινῷ, ὥς φησι καὶ Θουκυδίδης ἐν τῇ α' (3). πρὸ δὲ αὐτοῦ μόνοι οὗτοι Ἕλληνες ἐκαλοῦντο, οἱ δὲ ἄλλοι κατὰ ἔθνη ἕκαστος, ὥς που καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ καταλόγῳ λέγει "Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί" (Il. 2, 684).

*ὅτι πόλις ἐν Φθίᾳ ἡ Ἑλλάς.

600. *συναπτέον ἕως τοῦ ἀνήρ· τὸ γὰρ ὡς αἴτιον.

3. ὅρα γοῦν—ὁρμῆσαι] v. Lehrs. l. 1. p. 308.
9. πελέκεας—εἰῶμεν] πελέκεα αἰεὶ κείωμεν
11. Ἀριστάρχου] ἀριστάρ^χ
16. περὶ αὐτοῦ Cobetus] περὶ τοῦ
εἰς τὸν addidit Cobetus. Sic p. 118, 21. 120, 25. et alibi.
32. Scholion defectum: v. Friedl. Nic. p. 244.

604. *Λαόγονον] τρίτη ἀπὸ τέλους ἡ ὀξεῖα· κύριον γάρ.

613. ἔγχεος, ἔνθα δ' ἔπειτ'] ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν Ἀριστάρχου οὐκ ἐφέρετο καθάπαξ· ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ἄλογος αὐτῷ παρέκειτο.

617. ὀρχηστήν περ ἐόντα] εὐκίνητον κατὰ τὸν πόλεμον, ὅ ἐστι συγκεκροτημένον τὰ πολεμικὰ καλῶς. ἐπυρρίχιζον γὰρ τοῖς ὅπλοις οἱ Κρῆτες πρὸς ἄσκησιν τῶν πολεμικῶν, ὅ ἐστι σὺν τοῖς ὅπλοις τὴν πυρρίχην καὶ ἔνοπλον ὄρχησιν ἠσκοῦντο· τρία γὰρ εἴδη ὀρχήσεως, πυρρίχη, σίκιννις, ἥτις ἐστὶν ἱερατική, καὶ ὁ κορδακισμὸς, αἰσχρός τις ὢν καὶ μᾶλλον κωμικοῖς ἁρμόδιος.

618. τινὲς διαμπερὲς εἴ σ' ἔβαλόν περ, ἵν' ᾖ, εἴ σε ἔβαλλον, διεπερόνησα ἄν. ἀλλ' οὐδὲν ἀναγκαῖον οὕτως συνάπτειν· τὸ γὰρ ἔβαλον ἀντὶ τοῦ ἔτρωσα, τὸ δὲ κατέπαυσε διαμπερές οἷον εἰς αἰεί.

625. *δοίης] ἐν ἄλλῳ δῴης.

633. ἡ διπλῆ, ὅτι ἀμφιβόλως κεῖται τὸ ὀρώρει, πότερον ἐπὶ τῶν μαχομένων λέγεται, τούτων ὀρώρει ὀρυμαγδὸς ὡς δρυτόμων, ἢ ἐπὶ τῶν δρυτόμων, ὡς δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς, οὕτως καὶ τῶν μαχομένων, ὅπερ καὶ βούλεται, ὥστε τὸ ὄρωρε τὸν ἐνεστῶτα χρόνον σημαίνει.

ἐὰν γράφωμεν ὀρώρει, πάντα στίζομεν, βήσσης καὶ ἀκουή, καὶ δὶς ἔσται ἡ ἀνταπόδοσις λεγομένη· κοινὸν γὰρ νοεῖται τὸ ὀρώρει κατά τε τῶν δρυτόμων καὶ τῶν ἡρώων. βέλτιον δὲ γράφεσθαι μὲν ὄρωρεν, ὑποστίζεσθαι δὲ βήσσης καὶ ἀκουή, τὸ δὲ τῶν ἐπανειλῆφθαι, τῶνδ' ὥστε.

*οὕτως ὀρώρει Ἀρίσταρχος.

*ἔν τισιν ὄρωρεν.

634. *ἀκουή] Ἀριστοφάνης ἀϋτή.

635. εὐρυοδείης] παραγωγὸν ἡγοῦνται τὴν λέξιν, τουτέστι παρολκὴν τῆς ἐπὶ τέλους λέξεως· διὸ ἐψίλωσαν. βραχὺ δὲ διασταλτέον εὐρυοδείης· διχόθεν γάρ φησι τὸν ἦχον φέρεσθαι, ἀπό τε τῆς γῆς καὶ τῶν ὅπλων.

3. ἄλογος] ὀβελός Cobetus.
8. ἱερατική] Sic etiam Etym. M. p. 635. Rectum est σατυρική: v. Thes. vol. 7 p. 238.
9. κωμικοῖς] κοσμικοῖς cod. Vat. 915 in Philol. vol. 11 p. 170: unde in aliis ex gl. βεβήλοις.
10. ἔβαλλον et ἄν delet Friedl.
18. βούλεται] βέλτιον Cobetus.
25. Aristarchus haud dubie legerat ὄρωρεν.
*27. αὐτή] ἀϋτμή

636. *ἄμεινον εἶχε, φησὶν ὁ Ἀρίσταρχος, εἰ ἐγέγραπτο βοῶν εὐποιητάων, ἔξω τοῦ τε συνδέσμου.

χαλκοῦ τε ῥινοῦ τε] ὅτι προειπὼν ῥινοῦ τε, ὡς ἕτερόν τι διάφορον συμπλέκει βοῶν τε· καὶ ἤτοι ἐξ ἐπαναλήψεως νοητέον λέγεσθαι τὸ αὐτὸ, ὡς "πυκνοὶ καὶ θαμέες" (Od. 12, 92) καὶ "πόλεμόν τε μάχην τε" (251)· ἢ τὸν τε σύνδεσμον περιττὸν νομιστέον, ἵν' ᾖ ῥινοῦ βοῶν, τουτέστι τῶν ἀσπίδων.

βοῶν τ' εὐποιητάων] τὸ εὖ οὐ θέλουσι κατ' ἰδίαν προφέρεσθαι, ἀλλ' ἓν ποιεῖν εὐποιητάων, ἐπεὶ καὶ ἐν ἑτέροις φησὶ τὴν δοτικὴν "εὐποιήτῃσι πύλῃσι" (Il. 5, 466) παρωνύμως. κἀγὼ δὲ συγκατατίθεμαι. ἐν δέ τισιν εὕρομεν ῥινῶν τε βοῶν τε κατὰ τὸ πληθυντικόν.

638. *Ἀρίσταρχος κατὰ δοτικὴν, Σαρπηδόνι δίῳ.

οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων] αἱ μὲν κοιναὶ κατ' αἰτιατικὴν Σαρπηδόνα, αἷς ἀκόλουθόν ἐστι τὸ συνάπτειν Σαρπηδόνα δῖον ἔγνω, ἵν' ὁ φράδμων τὸν συνετὸν καὶ λελογισμένον δηλοῖ. ἐὰν δὲ ὡς Ἀρίσταρχος γράφει, Σαρπηδόνι δίῳ κατὰ δοτικὴν, βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ δίῳ· τὸ γὰρ λεγόμενον, οὐδὲ ὁ πάνυ γνώριμος, φησὶ, καὶ συνήθης τῷ Σαρπηδόνι ἠδύνατο γνωρίσαι αὐτὸν διὰ τὸ αἵματι καὶ κόνει πεφύρθαι.

648. *ἐκ πλήρους καὶ κεῖνον αἱ Ἀριστάρχου.

660. *βασιλῆα βεβλαμμένον τὸ ἦτορ, νεκρόν.

*γράφεται δεδαϊγμένον ἦτορ.

666. Ἀπόλλωνα] ὅτι Ζηνόδοτος καὶ ἐνταῦθα διεσκεύακε γράφων "καὶ τότ' ἄρ' ἐξ Ἴδης προσέφη Ζεὺς ὃν φίλον υἱόν," ἵν' ἐκ τῆς Ἴδης προσφωνῇ τὸν ἐν τῷ πεδίῳ Ἀπόλλωνα. γελοῖον δὲ τὸ κραυγάζειν ἀπὸ τῆς Ἴδης τὸν Δία. οὐ νενόηκεν οὖν ὅτι τὰ τοιαῦτα κατὰ τὸ σιωπώμενον ἐνεργούμενα δεῖ παραδέχεσθαι, καθάπερ καὶ ἐν τοῖς ἐπάνω περὶ τῆς Ἥρας.

668. οὕτως Ἀρίσταρχος, Σαρπηδόνι, κατὰ δοτικήν· Σαρπηδόνι κάθηρον τὸ αἷμα. μήποτε δὲ Ζηνόδοτος ὀρθῶς ἠθέτηκε τούτους. παράλογον γὰρ τὸν ἀπενθῆ τοιαῦτα διακονεῖσθαι.

669. πολλὸν ἀποπροφέρων] τινὲς τὴν ἀπό ἀναστρέφουσιν, ἵνα σημαίνῃ τὸ ἄπωθεν, ὥσπερ καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης. εἰσὶ μέντοι οἳ

16. τὸν συνετὸν Bekk.] τῶν συνετῶν
γράφει Bekk.] γράφη

29. Ἀρίσταρχος Σαρπηδόνα κατὰ δοτικὴν etiam in marg. inter.
30. κάθηρον Bekkerus] καθ' ὅμηρον

παρολκὴν ἐδέξαντο τῆς πρό, καὶ ἐφύλαξαν τῆς ἀπό τὴν προσῳδίαν, ἵνα ᾖ τὸ ἑξῆς ἀποφέρων. οὕτως δὲ καὶ Φιλόξενος ἠξίου, ἐπεὶ πολλή ἐστι παρέλκουσα ἡ πρό· "νώτου ἀποπροταμών" (Od. 8, 475)· "ἡ δὲ διαπρὸ Πηλιὰς ἤϊξε" (Il. 20, 276)· "περιπρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν" (699). οὕτως δὲ καὶ ἐγὼ συγκατατίθεμαι.

672. ὕπνῳ καὶ θανάτῳ διδυμάοσιν] τελευτώντων γὰρ ἐκλείπει παντελῶς ἡ ψυχὴ, καθευδόντων δὲ συστέλλεται ἡ δύναμις τῆς ψυχῆς.

673. *γράφεται θήσουσιν Λυκίης.

674. κασίγνητοι ἁπλοϊκῶς νῦν οἱ συγγενεῖς· οὐδεὶς γὰρ ἱστόρηκεν αὐτοῦ ἀδελφούς.

677. ὅτι Ζηνόδοτος καὶ τοῦτον περιήρηκε, τηρῶν τὸ σύμφωνον ἑαυτῷ.

686. τὸ νήπιος καθ' ἑαυτό. οὕτως γὰρ μᾶλλον ἐμφαίνει τὸν ἐπισχετλιάζοντα. ἁμαρτάνουσι δὲ οἱ συνάπτοντες.

688. ἀλλ' αἰεί τε Διός] ὅτι τινὲς χωρὶς τοῦ ν̄ γράφουσι κρείσσω. τὰ δὲ τοιαῦτα συγκριτικὰ ἐπὶ τῆς ὀρθῆς σὺν τῷ ν̄ λέγεται. καὶ τὸ κρεῖσσον ἐπὶ τοῦ κατὰ δύναμιν τίθησιν ὁ ποιητής.

*ἀνδρός] γράφεται ἀνδρῶν.

697. τοὺς ἕλεν, οἱ δ' ἄλλοι] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει τοὺς ἕλες. ἀγνοεῖ δὲ ὅτι ἀπέστροφε τὸν λόγον ἐκ τοῦ πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸν περὶ αὐτοῦ, καὶ πολλάκις ἀποστροφὰς ποιεῖται.

φύγαδε] τοῦτο οὐκ ἰσοδυναμεῖ τῷ εἰς φυγὴν, ὡς τὸ "ἦ καὶ ὁ μὲν φύγαδ' αὖθις ὑποστρέψας" (Il. 11, 446)· ἀντὶ γὰρ αἰτιατικῆς, οὐ μετὰ τῆς εἰς. διὸ καί τινες ὑπέλαβον μὴ καὶ δύο μέρη λόγου ἐστὶν, ἤτοι κατὰ μεταπλασμὸν γενομένης τῆς αἰτιατικῆς ποιητικῶς, ὡς σκέπην σκέπα, φυγήν φύγα, ἢ ὡς οἴεται ὁ Ἀσκαλωνίτης ἀπ' εὐθείας τῆς φύξ, ὡς Στύξ Στύγα, τοῦ δε ἐνθάδε παρέλκοντος. ἢ ἐπίρρημά ἐστι ταὐτὸ σημαῖνον τῇ αἰτιατικῇ, ὡς καὶ ἄλλα παραγωγὰ ἐπιρρήματα ἰσοδυναμοῦντα τοῖς πρωτοτύποις. "Ἴδηθεν μεδέων" (Il. 3, 276) "δόρυ δ' ἔκβαλεν ἔκτοσε χειρός" (Od. 14, 277). ἀλλ' οὖν γε ὡς ἂν ἔχῃ, οὐκ ἐναντιοῦται τὸ τοῦ τόνου· ἤτοι γὰρ δύο τόνοι ἔσονται φύγαδέ, ὡς Οὔλυμπόνδε, ἢ εἷς, ὡς ἄγραδε. τὸ γοῦν "ἄλαδ'

5. θῦεν] θυῖεν
10. οἱ] *πάντες οἱ
21. ἀπέστροφε Friedl.] ἀπέστρεφε
23. καὶ] om.
33. ἢ εἷς, ὡς ἄγραδε] ἡ ει ὡς άγρε δὲ (sic). ἄγραδε Callimachus fr. 26, ubi v. Schneider. p. 130.

ἑλκομενάων" (Il. 14, 100) δύναται καὶ δύο μέρη λόγου εἶναι, ὡς οἶκόνδε, ἐντελοῦς οὔσης τῆς αἰτιατικῆς, ἢ πάλιν κατὰ παραγωγὴν, ὡς ἄγραδε, ἅλαδε. ταῦτα ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ιθʹ τῆς καθόλου.

702. *ὅτι ἀγκῶνος τῆς γωνίας λέγει.

704. *βέλτιον τοῖς ἑξῆς τοῦτο συνάπτειν.

706. *ἔπεα πτερόεντα προσηύδα] γράφεται προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων.

707. *οὔ νύ τοι] Ἀρίσταρχος οὔ νύ πω.

710. πολλόν] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει τυτθόν. ὁ δὲ αὐτὸς στίχος καὶ ἐπὶ τοῦ Διομήδους κεῖται (Il. 5, 443). καὶ εὐλόγως ἐκεῖ μὲν γράφεται τυτθόν· συμπάρεστι γὰρ ἡ Ἀθηνᾶ προτρεπομένη θεομαχεῖν· ἐνθάδε δὲ πολλόν· προεντέταλται γὰρ ὁ Ἀχιλλεὺς "μάλα τόν γε φιλεῖ ἑκάεργος Ἀπόλλων."

716. *οὕτως εἰσάμενος· ἐπιφέρει γοῦν "τῷ μιν ἐεισάμενος" (720).

718. ὅτι Ὅμηρος τὴν Ἑκάβην Δύμαντος, ὁ δὲ Εὐριπίδης Κισσέως (Hec. 3).

719. *ὅτι Ὅμηρος ἑτέραν τὴν Φρυγίαν τῆς Τροίας οἶδεν.

725. διαστολὴ μέν ἐστι βραχεῖα ἐπὶ τὸ ἕλῃς· κοινὸς γὰρ ὁ αἴκεν σύνδεσμος καὶ ἐπὶ τοῦ ἑξῆς, ἐάν πως αὐτὸν ἕλῃς καί σοι δῷ τὴν νίκην ὁ Ἀπόλλων. δύναται δὲ στίζεσθαι ἐπὶ τὸ ἕλῃς, καὶ ἔχει ἦθος.

732. *ἔφεπε] ἐν ἄλλῳ ἔπεχε.

736. *ἄζετο] ηὐλαβήθη, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὅλως ηὐλαβήθη αὐτόν.

747. ὅτι ἅπαξ εἴρηκε τήθεα. ἔστι δὲ εἶδος τῶν θαλασσίων ὀστρέων. πρὸς τοὺς χωρίζοντας· φασὶ γὰρ ὅτι ὁ τῆς Ἰλιάδος ποιητὴς οὐ παρεισάγει τοὺς ἥρωας χρωμένους ἰχθύσιν, ὁ δὲ τῆς Ὀδυσσείας. φανερὸν δὲ ὅτι εἰ καὶ μὴ παράγει χρωμένους, ἴσασιν, ἐκ τοῦ τὸν Πάτροκλον ὀνομάζειν τήθεα. νοητέον δὲ τὸν ποιητὴν διὰ τὸ μικροπρεπὲς παρῃτῆσθαι. καὶ μὴν οὐδὲ λαχάνοις παρεισάγει χρωμένους· ἀλλ' ὅμως φησὶ "δμῶες Ὀδυσσῆος τέμενος μέγα κοπρήσοντες" (Od. 17, 299).

748. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει εἰ καὶ δυσπέμφελοι εἶεν, ὥστε ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν εἶναι, οἷον εἰ καὶ δυσάρεστοι εἶεν οἱ συνεσθίοντες,

2. οἰκόνδε] οἶκον δὲ 3. ἄγραδε, ἅλαδε] ἄγρα δὲ ἅλα δὲ
21. δύναται] οὐ δύναται Lehrsius, deleto καὶ ἔχει ἦθος

ὡς καὶ Ἡσίοδος "πολυξείνου δαιτὸς δυσπέμφελος εἶναι" (O. 720). βέλτιον δὲ ἐπὶ τῆς θαλάσσης, εἰ καὶ δυσχείμερος εἴη καὶ τραχεῖα· τὴν γὰρ τοῦ κολυμβητοῦ ἐντρέχειαν ἀντιπαρατίθησι τῷ ἀπὸ τοῦ δίφρου κεκυβιστηκότι. καὶ Ἡσίοδος δὲ ἐπὶ τῆς θαλάσσης τέταχε "καὶ τοῖς οἳ γλαυκὴν δυσπέμφελον ἐργάζονται" (Th. 440).

765. ὡς δ' εὖρός τε νότος τ'] ἡ παραβολὴ πρὸς τὸ συρράσσειν καὶ συμπλέκεσθαι ἀλλήλοις. ἔστιν οὖν ἰδεῖν διὰ τῶν ἐπῶν δύο ἀνέμων μάχην, ἑκατέρου κρατεῖν βιαζομένου. ὅμοιον δέ ἐστι τὸ "Βορέης καὶ Ζέφυρος" (Il. 9, 5).

768. αἵ τε πρὸς ἀλλήλας] ὅτι οὐκ ἐντέτακται ἡ ἀκή, καθάπερ ἐπὶ τοῦ ξίφους "τανύηκες ἄορ," ἀλλὰ κατὰ παραγωγὴν, τανυήκεας ὄζους, οἷον ταναοὺς, ὡς κελαινεφὲς αἷμα. τὸ δὲ τανυήκεας ὡς εὐμήκεας. οὕτως ἀνεγνώσθη. εἴπομεν δὲ ἐν ἑτέροις καὶ τὴν ἀφορμήν.

769. *λείπει γίνεται.

774. *βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ μεγάλ'.

*Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ᾱ ἐστυφέλιξαν.

775. *Ἀρίσταρχος ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι, σὺν τῷ ν̄.

776. *ἐπὶ τὸ μεγαλωστί βραχὺ διασταλτέον.

κεῖτο μέγας μεγαλωστί] ὁ ἀστερίσκος, ὅτι εἰς τὴν δευτέραν νέκυιαν (Od. 24, 40), μετάκειται, οὐχ ὑγιῶς. καὶ ὅτι Ἰακῶς λελασμένος ἀντὶ τοῦ λελησμένος, πρὸς τὸ "ἐν καρὸς αἴσῃ" (Il. 9, 378), ὅτι ἀντὶ τοῦ ἐν κηρὸς μοίρᾳ.

779. βουλυτόνδε] ἐπὶ τὴν ἑσπέραν, καθ' ὃν καιρὸν οἱ βόες ἀπολύονται τῶν ἔργων.

789. δεινὸς ὁ μὲν τόν] ὅτι ἀπέστροφε τὸν λόγον ἐκ τοῦ περὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πρὸς αὐτόν.

793. *κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων] ἐντεῦθεν ἔστιν ὁρᾶν τὴν προσπάθειαν τοῦ ποιητοῦ, ὅτι τὴν ἀριστείαν τοῦ Ἕκτορος τῷ Ἀπόλλωνι περιτίθησιν.

797. ἱππόκομον] τρίτη ἀπὸ τέλους ἡ ὀξεῖα ἐνθάδε· ὅταν δὲ ἐπὶ τοῦ κομοῦντος τὸν ἵππον, τότε πρὸ τέλους ἡ ὀξεῖα. προείρηται δὲ

1. *ὡς καὶ—δυσπέμφελος εἶναι] om.
6. *παραβολὴ] παραγωγὴ
7. *ἰδεῖν] ἰδίαν
17. Ἀρίσταρχος] ἀριστ. Ἀριστοφάνης La Roche *Textkr.* p. 393.
23. Idem schol. in marg. inter. omisso ἐπὶ τὴν ἑσπέραν
24. τῶν ἔργων additum ex scholio marg. inter.
25. ἐκ—αὐτόν Friedl.] ἐκ τοῦ πρὸς αὐτὸν εἰς τὸν περὶ αὐτοῦ

περὶ τῶν τοιούτων, καὶ ὡς ἐν τῷ κυπαρισσόκομος καὶ οὐλόκομος προπαροξυνομένοις ἡ κόμη ἔγκειται.

801. *ὅτι τὸ πᾶν ἀντὶ τοῦ ὅλον.

*οὕτω πᾶν δέ οἱ. ἐν δέ τισι τῷ δέ οἱ.

807. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει σχεδὸν οὔτασε Δάρδανος ἀνήρ. ἀγνοεῖ δὲ ὅτι ἐκ βολῆς τέτρωται, ὡς διὰ τῶν ἑξῆς δείκνυται "ὅς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος" (812).

810. ποτε] διὰ τοῦ τ̄ αἱ Ἀριστάρχου, καὶ γὰρ δὴ τότε, ὡς τῶν τότε μελετώντων τὴν τοιαύτην ἄσκησιν ὥστε τὸν ἀντελαύνοντα ἀνατρέψαι ἀπὸ τοῦ ὀχήματος.

ὅτι σύνηθες ἦν τοῖς ἀρχαίοις ἁρματομαχεῖν, ἐσφαιρωμένοις δόρασι χρωμένους, καὶ ἀνατρέπειν ἐκ τῶν ὀχημάτων. ὁ δὲ Διονύσιος οὐκ ἐπὶ μελέτης, ἀλλ' ὅτι ἀνεῖλεν πρὸ τῶν ἀγώνων καὶ πρῶτος εἰς πόλεμον παραγενόμενος.

811. *τὸ σὺν ὄχεσφιν ἑκατέροις δύναται προσδίδοσθαι.

812. ὅτι βέβληται καὶ οὐκ οὔτασται, ὡς Ζηνόδοτος. βέλος γοῦν κέκληκε διὰ τὸ βεβλῆσθαι. καὶ πρὸς τὴν ἀποστροφήν.

819. *ὅτι ὁμόλογον τῷ βεβλῆσθαι αὐτόν.

822. δούπησεν] ὅτι ἐκ τῶν τοιούτων ἀπεδέξαντο οἱ γλωσσογράφοι τὸ δουπῆσαι ἓν ἀνθ' ἑνὸς ἀντὶ τοῦ ἀποθανεῖν. ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι οὐκ ἐπὶ παντὸς θανάτου τάσσει τὴν λέξιν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἐν πολέμῳ πιπτόντων διὰ τὸν παρακολουθοῦντα ψόφον ἐκ τῶν ὅπλων.

827. πέφνοντα] ὡς τέμνοντα· οὕτως καὶ Ἀρίσταρχος. ὁ δὲ Τυραννίων παροξύνει ὡς λαβόντα, δεύτερον ἀόριστον ἐκδεχόμενος. οὕτως δὲ καὶ τὴν εὐθεῖαν ὀξύνει ("κῆρ ἄχεος μεθέηκα, χερείονά περ καταπεφνών" Il. 17, 539), τοῦ Ἀριστάρχου βαρύνοντος. καί μοι δοκεῖ ὁ Τυραννίων λόγῳ ὑγιεῖ χρῆσθαι. εἰ γὰρ πέφνω πέφνεις πέφνει οὐ λέγομεν, ὑποτακτικῶς δὲ πέφνω πέφνῃς πέφνῃ καὶ "πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα" (Il. 13, 363), καὶ ἔστι δεύτερος ἀόριστος ὡς ἔλαβε λάβω λάβῃς λάβῃ, δῆλον ὅτι ὀφείλομεν καὶ τὴν μετοχὴν ὀξύνειν. ὁ μέντοι Ἀρίσταρχος καὶ τῷ χαρακτῆρι τῆς φωνῆς ἐπείσθη, καὶ οὕτως ἐβάρυνεν. ἐπεὶ γὰρ αἱ εἰς νων λέγουσαι μετοχαί, ἔχουσαι πρὸ τοῦ ν̄

9. ἀνατρέψαι Bekkerus] ἀναστρέψαι

13. πρὸ τῶν ἀγώνων] πρῶτ' ἀγών'

19. ἀπεδέξαντο] ἀπεκδέξαντο. παρεξεδέξαντο Cobetus.

22. πιπτόντων Bekkerus] πυκτευόντων

ψόφον Bekkerus] φόβον

σύμφωνον κατ' ἐπιπλοκὴν, ἤτοι ἐβαρύνοντο ἢ περιεσπῶντο, οὐδέποτε δὲ ὠξύνοντο, ὥσπερ ἔχει ἡ τέμνων κάμνων πίτνων, ἐδοκίμαζε καὶ τὴν πέφνων βαρύνειν, οὐχὶ ὀξύνειν. εἰ δέ τις λέγοι διὰ τί γάρ οὐ περισπᾷ, διδαχθήσεται ἐκ τῆς κλίσεως· οὐ γὰρ πεφνοῦντα ἐροῦμεν ἢ πεφνῶντα ὡς νοοῦντα. οὕτως δὲ καὶ ἡ ἴσας μετοχὴ ἐβαρύνετο τῷ χαρακτῆρι καὶ τῇ ποιότητι τοῦ στοιχείου, οὐ τῇ κλίσει τῇ τοῦ ἐνεστῶτος, ὥσπερ ἀπεδείξαμεν.

828. **ὅτι οὗτος μὲν οὔτασεν, ὁ δὲ* Εὔφορβος *βέβληκεν.*

842. **οὕτως διὰ τοῦ* ε̄, *σ ε π ρ ο σ έ φ η.*

847. *τοιοῦτοι δ' εἴπερ] ἀξιομίμητον τὸ ἦθος· οὐ γὰρ κατεπλάγη τὸν θάνατον, οὐ τὸ βάθος τῶν ἀλγηδόνων, οὐ τὴν ἐρημίαν τοῦ βοηθήσοντος, ἀλλ' ἔτι μεστός ἐστι φρυάγματος καὶ ἐρεθίζει μᾶλλον ἢ ἱκετεύει, ἀντιποιούμενος τῆς νίκης καὶ τελευτῶν.*

850. *πῶς τέσσαρας καταριθμήσας,* Μοῖραν Ἀπόλλωνα Εὔφορβον Ἕκτορα, *ἐπιφέρει σ ὺ δ έ μ ε τ ρ ί τ ο ς ἐ ξ ε ν α ρ ί ζ ε ι ς ; ἔστι δὲ λέγειν ὅτι τὴν* Μοῖραν *οὐ κατηρίθμησεν ὡς κοινὴν πᾶσιν ἀνθρώποις ἐπικειμένην. ἔνιοι δὲ τὸ ἑξῆς οὕτως ἀποδιδόασιν· ἀλλά με* Μοῖρα *ὀλοὴ καὶ* Λητοῦς *ἔκτανεν υἱὸς, ἀνδρῶν δ'* Εὔφορβος *τρίτος· σὺ δέ με ἐξεναρίζεις. ἢ σὺ δέ με τρίτατος ἐξεναρίζεις, ἵν' ᾖ πολλοστός.*

ἀνδρῶν δ' Εὔφορβος] *ἡ διπλῆ πρὸς τὸ ζητούμενον· τέσσαρας γὰρ προειπὼν ἐπιφέρει σ ὺ δ έ μ ε τ ρ ί τ ο ς. τὴν δὲ κοινὴν πᾶσι παρεπομένην* Μοῖραν *οὐκ ἀριθμεῖ, αὐτοὺς δὲ τοὺς ἐπενεγκόντας αὐτῷ χεῖρας.*

854. **δαμέντ'] ἐκ πλήρους τὸ δαμέντα* Ἀρίσταρχος.

πόθεν ὁ Πάτροκλος *οἶδεν ὅτι* Ἀχιλλεὺς *κτενεῖ τὸν* Ἕκτορα, *ὥσπερ* Ἀχιλλεὺς *ἀκούσας παρὰ* Θέτιδος; *ὅτι κατ'* Ἀρτέμωνα *τὸν* Μιλήσιον *ἐν τῷ περὶ ὀνείρων, ὅταν ἀθροισθῇ ἡ ψυχὴ ἐξ ὅλου τοῦ σώματος πρὸς τὸ ἐκκριθῆναι, μαντικωτάτη γίνεται. καὶ* Πλάτων *ἐν ἀπολογίᾳ* Σωκράτους (p. 39 c) "*καὶ γάρ εἰμι ἐνταῦθα ἐν ᾧ μάλιστα ἄνθρωποι χρησμῳδοῦσιν, ὅταν μέλλωσιν ἀποθανεῖσθαι.*"

856. *ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων] ὅτι πάντα τὰ μέλη ῥέθη* Ὅμηρος *προσαγορεύει. οἱ δὲ* Αἰολεῖς *μόνον τὸ πρόσωπον.*

858. **διὰ τοῦ* η̄ *τὸ τ ε θ ν η ῶ τ α* Ἀρίσταρχος.

Παράκειται *τὰ* Ἀριστονίκου *σημεῖα καὶ τὰ* Διδύμου *περὶ τῆς* Ἀρισταρχείου *διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς* Ἰλιακῆς *προσῳδίας* Ἡρωδιανοῦ *καὶ ἐκ τῶν* Νικάνορος *περὶ στιγμῆς.*

5. *ἡ ἴσας μετοχὴ* Lehrsius] *ἡ ῑ μετοχὴ* 28. * *ἀπολογίᾳ*] *ἀπολογίαις*

ΕΙΣ ΤΗΝ Ρ.

1. *οὐδ᾽ ἔλαθ᾽] καθ᾽ ὑπερβατὸν, οὐκ ἔλαθε δέ.

οὐδ᾽ ἔλαθ᾽ Ἀτρέος υἱόν] Πατρόκλου πεσόντος πρῶτος αἴσθεται Μενέλαος· φησὶ γὰρ "ὃς κεῖται ἐμῆς ἕνεκ᾽ ἐνθάδε τιμῆς" (92). καὶ ὅτι ὁμότροποι· ἄμφω γὰρ ἤπιοι. ὁ δὲ Μενέλαος οὐ μόνον πρὸς τοὺς ἀρχομένους ἤπιος ἦν, ἀλλ᾽ ἤδη καὶ πρὸς τοὺς πολεμίους, ὥστε Ἄδραστον ζωγρήσας σώζειν ἐβούλετο. ἢ ὅτι καὶ περὶ πάντα σπουδαῖος ὁρᾶται, δεόντως τὸν Μενέλαον ἐν τῷ νῦν παρεισήγαγε καιρῷ βοηθοῦντα καὶ ἀγωνιζόμενον, μάλιστα μὲν διὰ τὸ τετρῶσθαι τοὺς ἀριστεῖς· ἔπειτα δὲ καὶ δίκαιον ἡγεῖτο τοὺς δι᾽ αὐτὸν τελευτήσαντας μὴ καταλιπεῖν, ἀλλὰ βοηθεῖν παντὶ σθένει.

2. *Τρώεσσι] ὅτι ἀντὶ τοῦ ὑπὸ Τρώων δαμασθείς.

ἀμφίβολον πότερον Τρώεσσι συνήθως κατὰ ἐναλλαγὴν πτώσεως παρείληπται, ἀντὶ τοῦ Τρώων, ὡς, "Αἴαντι δὲ μάλιστα" (Il. 14, 459) ἀντὶ τοῦ Αἴαντος· καὶ ἔστι δαμεὶς ἐν Τρώων δηϊοτῆτι, ἐν τῇ τῶν Τρώων μάχῃ, ἢ ὡς τὸ "ἤν μὴ καὶ σὺ θάνῃς Ἀχιλῆϊ δαμασθείς" (Il. 22, 55), οὕτως Τρώεσσι δαμασθείς ἀντὶ τοῦ ὑπὸ Τρώων· δαμεὶς δὲ δαμασθείς. ἢ αὐτὸ δὲ τοῦτο διχῶς, ἤτοι ἐπιπεσόντων πάντων τῶν Τρώων δαμείς, ἢ ὑφ᾽ Ἕκτορος, ὥστε τὸ ἑνικὸν πληθυντικῶς ἐξενηνέχθαι· καὶ Τρῶας κατὰ τὸ πληθυντικὸν ἔφη τόν τε Ἕκτορα καὶ τὸν Εὔφορβον· ὑφ᾽ οὗ μὲν γὰρ ἐβλήθη, ὑφ᾽ οὗ δὲ οὐτάσθη.

4. ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ αὐτῷ βαῖν᾽] τὸ σημεῖον πρὸς τὸ "ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκος" (Il. 1, 37). πόρταξ δὲ καὶ πόρτις τὰ νέα τῶν βοῶν ἔκγονα, διὰ τὸ σκιρτητικὰ εἶναι· τὸ δὲ αὐτὸ πόρτις καὶ πόρις. ὅρα δὲ καὶ τὰς ἔξωθεν αὐξήσεις· οὐ γὰρ ἔφη, ὥς τις περὶ πόρτακι βοῦς ἕστηκεν, ἀλλὰ μήτηρ, τὸ φιλοστοργότατον ὄνομα.

5. κινυρὴ] ἡ οἰκτρόφωνος· κινύρασθαι γὰρ τὸ θρηνεῖν. ὑφ᾽ ἓν δὴ προενεκτέον πρωτοτόκος κινυρή, ἡ περὶ τὸν τόκον κινυρά. τὸ δὲ πρωτοτόκος, πρὸ τέλους ἡ ὀξεῖα· ἔστι γὰρ δραστικὸν καὶ μὴ ὑποπῖπτον τοῖς τρόποις τοῖς προπαροξύνουσιν. τὸ δὲ προπαροξυνόμενον δηλοῖ τὴν πρώτως τεχθεῖσαν.

3. Π.—αἴσθεται] εὖ Π.—αἰσθάνεται
12. ὅτι addidit Cobetus.
16. ἢ addidit Friedl.
26. ὥς τις Vill.] ὅστις
28. οἰκτρόφωνος Vill.] οἰστρόφωνος
32. πρώτως Vill.] πρῶτος

7. *οἱ] ὅτι ἀντὶ τοῦ οὗ, ὅ ἐστιν αὐτοῦ. Ζηνόδοτος πρόσθε δέ οὑ, κακῶς.

8. *τοῦ] τοῦ Μενελάου, ἢ τοῦ Πατρόκλου, ὃ καὶ πιθανώτερον.

9. οὐδ᾽ ἄρα Πάνθου υἱός] ὡς γὰρ ἐν κυνηγεσίοις πρωτόλεια τῷ πρώτως βαλόντι δίδοται, οὕτω καὶ οὗτος τῶν ὅπλων ἀντιποιεῖται· εἰ γὰρ καὶ γεγύμνωται, ἀλλ᾽ εἰκὸς αὐτῷ παρακεῖσθαι τὰ ὅπλα.

ἐϋμμελία] καὶ ἐπὶ τούτου πρὸ τέλους ἡ ὀξεῖα· ὁμοτονεῖ γὰρ τοῖς ἑνικοῖς τὰ εἰς ᾱῑ λήγοντα πληθυντικὰ ἐπὶ τῶν εἰς ᾱς καὶ εἰς η̄ς ἰσοσυλλάβως κλινομένων καὶ βραχείᾳ παραληγομένων.

14. *πρότερος] ἔδει πρῶτος εἰπεῖν· οὐ γάρ ἐστι πρὸς ἕνα ἡ σύγκρισις. προσυπακουστέον δὲ τὸ ἐμοῦ.

15. ὅτι βέβληται ὁ Πάτροκλος ὑπὸ τοῦ Εὐφόρβου καὶ οὐκ οὔτασται, καθάπερ Ζηνόδοτος γράφει “σχεδὸν οὔτασε Δάρδανος ἀνήρ” (Il. 16, 807).

19. *ὑπέρβιον εὐχετάασθαι] ὑπερβίως αὐχεῖν, ὅ ἐστιν ὑπὲρ τὴν δύναμιν.

20. *διὰ τοῦ ᾱ αἱ Ἀριστάρχου παρδάλιος.

21. συὸς κάπρου] κατ᾽ ἐπίτασιν· ἀλκιμώτερος γὰρ ὁ κάπρος· διὸ ἐπὶ πᾶσι τέτακται. οὐκ, ἀλλὰ διὰ τὸ θυμικώτερον εἶναι τὸν κάπρον τῶν ἄλλων ζῴων ἐπενήνοχε πρὸς αὔξησιν. καὶ ἔστι σῦς μὲν τὸ γενικὸν, κάπρος δὲ τὸ εἰδικὸν, ἀπὸ τοῦ κάπτειν.

24. οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίῃ] τὸ σημεῖον Διονύσιος διὰ τὸν Ὑπερήνορά φησιν· προείρηται γὰρ “Ἀτρείδης δ᾽ ἄρ᾽ ἔπειθ᾽ Ὑπερήνορα ποιμένα λαῶν οὔτασε” (Il. 14, 516). καὶ ἴσως κατὰ τὸ σιωπώμενον ἐκεῖ αὐτὸν ὠνείδισεν.

27. *οὐδέ ἑ] διὰ τοῦ τε, οὐδέ τε, Ἀρίσταρχος.

29, 30, 31, 32. ὥς θην καὶ σὸν ἐγώ] ὅτι ἄμεινον τὰ ἔπη ταῦτα λέγεται ὑπὸ Μενελάου, ἐπὶ δὲ τῆς Ἀχιλλέως πρὸς Αἰνείαν συστάσεως (Il. 20, 196) οὐκέτι· ἐπεξεληλυθὼς γὰρ μόνον οὐχὶ συναρπάσαι ἂν τὴν πόλιν ἕνεκα τῆς Πατρόκλου ἀναιρέσεως.

31. ἴεναι] διὰ μέσου ἐστὶ τὸ μηδ᾽ ἀντίος ἵστασ᾽ ἐμεῖο· τὸ

5. *πρώτως] πρώτῳ

14. Sequitur in A lemma (versus 17) μή σε βάλω, sed deest scholion vacuo relicto spatio.

17. διὰ τοῦ ᾱ] Aristarchus non παρδάλιος scripserat, sed πορδάλιος: v. ad 13, 103.

27. Versibus quattuor 29—32 in textu asterisci sunt praefixi.

30. ἂν addidit Lehrsius.

δὲ ἑξῆς, ἀλλά σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω ἐς πληθὺν ἰέναι, πρίν τι κακὸν παθέειν. διὰ μέσου δὲ τὰ λοιπά.

32. *πιστὸν τὸ παίδευμα, καὶ πολλῆς ὠφελείας περιεκτικόν.

πρίν τι κακὸν παθέειν, ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω] φιλόσοφος ἡ γνώμη. ὁ ἄφρων μετὰ τὸ περιπεσεῖν ἁμαρτήματι γινώσκει ὅτι κακῶς ἔπραξεν· ὁ δὲ φρόνιμος προπερισκέπτεται καὶ προπερινοεῖ τὰ ἐσόμενα· διὸ ἐκλέγεται τὸ συμφέρον, ἵνα μὴ ἁμάρτῃ μηδὲ μετανοῇ γενόμενος ἐν κακῷ. διὰ τοῦτο ὁ μὲν Προμηθεὺς, φρόνιμος δαίμων, ὁ δὲ Ἐπιμηθεὺς φαῦλος· μετανοεῖ γὰρ ὅτ' οὐδὲν ὄφελος. ὅτι δὲ εἰς παροιμίαν παραδέδοται, λέγει καὶ Πλάτων οὕτως δή. "καί σοι λέγω, ὦ Ἀγάθων, μὴ ἐξαπατᾶσθαι ὑπὸ τούτου, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἡμετέρων παθημάτων γνόντα εὐλαβηθῆναι, καὶ μὴ κατὰ τὴν παροιμίαν ὥσπερ νήπιον παθόντα γνῶναι" (Conviv. p. 222 b).

35. γνωτὸν ἐμόν] ὅτι ἰδίως ἐξενήνοχεν· ἔστι γὰρ μάλα τίσεις περὶ τοῦ ἐμοῦ γνωτοῦ δίκας περὶ οὗ ἔπεφνες ἀδελφοῦ, τίσεις μου τὸν ἀδελφόν.

36. *ὅμοιον τῷ "καὶ δόμος ἡμιτελής" (Il. 2, 701).

37. ἀρητόν] ἤτοι βλαπτικὸν, παρὰ τὴν ἀρὰν τὴν βλάβην, ἢ κατάρατον, ἢ ἀπευκτὸν, ἢ ἀεὶ ῥητὸν, ἀεὶ διὰ μνήμης ἐσόμενον.

ἄλλως. ἑτέρως διαστεῖλαι ἔστιν, ἀρητόν, ἐν εὐχῆς μέρει καθεστῶτα σὺ πένθος ἔθηκας, ἵν' ᾖ κατ' ἀρσενικὴν αἰτιατικὴν ἐπὶ τοῦ Ὑπερήνορος, τὸν ἀρητόν. ἢ οὕτως, εἰς τοῦτο αὐτοὺς κατέστησας ὥστε εὐχὴν ἡγεῖσθαι τὸ θρηνεῖν τὸν ἑαυτῶν παῖδα, καὶ ἔχειν ἐξουσίαν σχολάζειν γόοις καὶ θρήνοις.

*τὰ εἰς τος ῥηματικὰ, παραληγόμενα τῷ η, ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ὀξύνεσθαι θέλει.

38. κατάπαυμα γενοίμην] καταπαύσαιμι δ' ἂν τοῦ θρήνου τοὺς ἀθλίους γονέας τοῦ Ὑπερήνορος, εἰ ἀνελῶ σε καὶ καρατομήσας δώσω τὴν κεφαλήν σου καὶ τὰ ὅπλα αὐτοῖς.

*περισπαστέον τὸν ἦ· βεβαιωτικὸς γάρ.

*ὅτι δειλοῖσιν εἶπεν ἀντὶ τοῦ δειλαίοις.

40. *Φρόντιδι] ἡ μήτηρ ἐστὶν αὐτοῦ Φρόντις ὡς Θέτις.

10. καί σοι] καὶ σὺ
12. γνόντα] γνῶντα
15. ἀδελφοῦ delevit Vill. Friedlaenderus haec sic redintegrat περὶ τούτου ὃν ἔπεφνες, ἀνθ' οὗ εἴρηκε τίσεις μου τὸν ἀδελφόν.
17. τῷ Vill.] τὸ
20. ἑτέρως] ἑκατέρως Friedl.
22. αὐτοὺς Friedl.] αὐτὸν
30. γάρ addidit Cobetus.

Φρόντιδι ὡς Ἤλιδι. οὕτως Τυραννίων, καὶ ἐπείσθη ἡ παράδοσις. ὁ μέντοι κανὼν ὀξυτονεῖ τὸ φροντίς· τὰ γὰρ εἰς $\overline{\tau\iota\varsigma}$ λήγοντα θηλυκὰ δισύλλαβα, μὴ ὄντα ἐπιθετικὰ, παραληγόμενα δὲ τῷ ο ἤτοι μόνῳ ἢ σὺν ἑτέρῳ φωνήεντι, ὀξύνεσθαι θέλει, κοιτίς Προιτίς φροντίς, οὐτίς τὸ ζῷον παρ' Ἀλκμᾶνι. οὕτως οὖν καὶ φροντίς, εἰ μὴ ἄρα, ἐπεὶ κύριον τοῦτο, καὶ βαρυτονηθήσεται. οὐ μάχεται τὸ πόρτις· καὶ γὰρ χωρὶς τοῦ $\overline{\tau}$ "πόριες περὶ βοῦς ἀγελαίας" (Od. 10, 410). μὴ ὄντα ἐπιθετικά πρόσκειται διὰ τὸ πότις, ᾧ παράκειται τὸ πότης.

41. ἀλλ' οὐ μὰν] τὸ ἔργον οὐκέτι ἀπείρατον ἔσται οὐδὲ ἄμαχον, ὥστε ἢ ἀλκὴν ἐπιδείξασθαι ἢ φυγήν. κατ' ἔνια δὲ τῶν ὑπομνημάτων διὰ τοῦ $\overline{\pi}$, ἐπὶ δηρόν, ὁμοίως τῷ "ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰών" (Il. 9, 415).

42. διὰ μέσου τὸ οὐδ' ἔτ' ἀδήριτος, τὸ δὲ ἑξῆς ἀπείρητος πόνος ἔσται ἦτ' ἀλκῆς ἦτε φόβοιο, οἷον πειρασόμεθα ἤτοι ἀνδρείας ἢ φυγῆς. οὕτως Νικάνωρ.

*ἦτ' ἀλκῆς ἦτε φόβοιο] Ἀρίσταρχος ἀμφότερα διὰ τοῦ $\overline{\delta}$, ἠδ' ἀλκῆς ἠδὲ φόβοιο.

44. *οὕτως Ἀρίσταρχος χαλκός, ἄλλοι δὲ χαλκόν.

47. στομάχοιο θέμεθλα] στομάχου θέμεθλα οὐ λέγει τὸ στόμα τῆς κοιλίας, καθάπερ ἡμεῖς, ἀλλὰ τὸν βρόγχον, οἷον τὰ ἔσχατα μέρη τοῦ λαιμοῦ. ἐπιφέρει γοῦν "ἀντικρὺ δ' ἁπαλοῖο δι' αὐχένος." θέμεθλα δὲ ἡ θέσις.

48. πρὸς τὸ αὐτός· οὐ γάρ ἐστι περὶ ἑτέρου ὁ λόγος. ὅμοιον τῷ "ὁ δ' ἐρεύγετο οἰνοβαρείων" (Od. 9, 374), ἕτερός τις οὐκ, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύκλωψ.

βαρείῃ] τοῦ πράγματός ἐστι τὸ ἐπίθετον· βαρεῖαν γὰρ χεῖρα τὴν μετὰ βίας ἐρείδουσαν τὸ δόρυ φησὶ, συνεπιβαρίνας τὴν χεῖρα τῷ δόρατι.

49. δι' αὐχένος] τοῦτο ἀποδεικτικόν ἐστι τοῦ στόμαχον λέγειν τὸν βρόγχον· εἰ γὰρ τὸ στόμα τῆς κοιλίας ἐπεπλήγει, οὐκ ἂν ἀντικρὺς διὰ τοῦ αὐχένος τὸ δόρυ ἐφέρετο.

50. *παραμυθίαν μεγίστην εἰσφέρει τοῖς λυπουμένοις ὑπὲρ τοῦ Πατρόκλου.

13. οὐδ' ἔτ'] In textu est οὐδέ τ' Ἀρίσταρχος. In margine exteriore adscriptum χαλκός, subscripto ν.

18. * οὕτως Ἀρίσταρχος χαλκός] Hoc ordine A, non χαλκὸς οὕτως

51. Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι] ἀντὶ τοῦ ταῖς τῶν Χαρίτων κόμαις ἴσοι. ἀπίθανον δέ ἐστιν· ἀμόρφωτος γὰρ ἡ κόμη, εἰ μὴ οὕτως. Μακεδόνες δὲ καὶ Κύπριοι χάριτας λέγουσι τὰς συνεστραμμένας καὶ οὔλας μυρσίνας, ἃς φαμεν στεφανίτιδας.

ὅτι Ζηνόδοτος γράφει Χαρίτεσσι μέλαιναι ἀδιανόητον ποιῶν. οὐκ εἰκῆ ἡ ἐπεξεργασία τῆς κόμης, ἀλλ' ἐπεὶ περὶ τῶν Πατρόκλου τριχῶν εἶπεν "μιάνθησαν δὲ ἔθειραι" (Il. 16, 795) εἰς ἐκδικίαν καὶ παραμυθίαν, ὡς εἴποι τις, παρέλαβε καὶ τὴν εὔμορφον κόμην.

52. οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο] οἳ ὑπὸ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου συνεσφιγμένοι ἦσαν. τινὲς δὲ θέλουσι λείπειν τὸ ὡς· ἀλλὰ λανθάνουσιν οἱ βάρβαροι οὐκ ἐπὶ καλλωπισμῷ φέροντες τὸν χρυσόν, ἀλλὰ λάφυρα τοῖς πολεμίοις.

54. *οἰοπόλῳ] ἐν ᾧ μόνος τις πωλεῖται.

Ποσειδῶν καὶ Ἀθηνᾶ περὶ τῆς Ἀττικῆς ἐφιλονείκουν· καὶ Ποσειδῶν μὲν ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως τῆς Ἀττικῆς κρούσας τῇ τριαίνῃ κῦμα θαλάσσης ἐποίησεν ἀναδοθῆναι, Ἀθηνᾶ δὲ ἐλαίαν· κριτὴς δὲ αὐτῶν γενόμενος Κέκροψ ὁ τῶν τόπων τῆς Ἀττικῆς βασιλεὺς τῇ θεῷ προσένειμε τὴν χώραν, εἰπὼν ὅτι θάλασσα μέν ἐστι πανταχοῦ, τὸ δὲ φυτὸν τῆς ἐλαίας ἴδιον Ἀθηνᾶς. ἡ ἱστορία παρὰ Καλλιμάχῳ.

ἀναβέβρυχεν] Ζηνόδοτος διὰ τοῦ ο̄ ἀναβέβροχεν, ὡς ἐκεῖ "ἀλλ' ὅτ' ἀναβρόξειε θαλάσσης" (Od. 12, 240).

64. *λαφύσσει] λάπτει. τῶν δὲ κατὰ μίμησιν ἡ λέξις.

65. δηῶν] περισπαστέον, ἐπεὶ καὶ ἐν ἑτέροις λέγει κατὰ διαίρεσιν σὺν τῷ ο̄ "ἔγχεϊ δηϊόων" (Il. 18, 195). γέγονε δὲ παρὰ τὸ δήϊος· διὸ καὶ σὺν τῷ ῑ γράφεται τὸ δηῶν.

*καὶ δήϊοι οἱ πολέμιοι.

66. ἰύζουσιν οἱ νομῆες· οἱ δὲ κύνες ὑλακτοῦσιν.

70. ἔνθα κε ῥεῖα φέροι] ὅτι τοὺς χρόνους ἐνήλλαχε καὶ τὰ ῥήματα· ἔδει γὰρ φάναι, τότε δ' ἂν ῥηϊδίως ἔφερεν.

71. *τὸ ἀγάσσατο νῦν ἀντὶ τοῦ ἐφθόνησεν, οὐκ ἀντὶ τοῦ ἐθαύμασεν.

73. ἀνέρι εἰσάμενος] ὅτι τοῦτον τὸν Μέντην ἐν τῷ Τρωϊκῷ διακόσμῳ οὐ παραδέδωκεν, ἀλλὰ Εὔφημον μόνον ("Εὔφημος δ' ἀρχὸς

7. ἐκδικίαν—παρέλαβε Cobetus] ἐκδικίας—παρέβαλε
8. εὔμορφον] Εὐφόρβου Cobetus.
15. * τῆς ἀκροπόλεως τῆς Ἀττικῆς] τῆς ἀττικῆς τῆς ἀκροπόλεως
16. * ἀναδοθῆναι] om.
19. * ἡ ἱστορία παρὰ Καλλιμάχῳ] om.
30. τὸ] ὅτι τὸ Cobetus. οὐκ Friedl.] καὶ

Κικόνων ἦν αἰχμητάων" (Il. 2, 864), ὡς ἂν πλείοσιν ἡγεμόσι χρωμένων. ἴσως δ' ἀμοιβὸς ἦν νεωστὶ ἥκων. καὶ πρὸς τὸν ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ ὁμώνυμον Μέντην· ἕτερος γὰρ Ταφίων βασιλεύς. Μέντης δὲ ὁ μενετικὸς ἐν τοῖς πολέμοις.

75. Ἕκτορ] μετὰ τὸ ὄνομα στικτέον· προσαγορευτικὴ γάρ ἐστι. τὸ δὲ ἀκίχητά φασι Ποσειδώνιον τὸν Ἀριστάρχου ἀναγνωστὴν τοῖς ἑξῆς προσνέμειν, καὶ τὸν Ἀρίσταρχον ἀποδέχεσθαι.

80. Πατρόκλῳ περιβάς] πρὸς τὴν περίβασιν. Τρὼς ἄρα ὁ Εὔφορβος. ἀλλὰ καὶ Δάρδανος· οἱ ἄρα Δάρδανοι Τρῶες. καὶ ὅτι ἀντὶ τοῦ τὸν ἐν τοῖς Τρωσὶν ἄριστον· οὐ γάρ ἐστιν ὡς "Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον" (Il. 18, 10).

86. * ὅτι παρητυμολόγησεν τὸ ὄνομα.

88. * μετὰ τὸ κεκληγώς βραχὺ διασταλτέον· μᾶλλον γὰρ ἐμφαίνει.

91. * τὸ ἑξῆς ἐστὶ καταλίπω· διὸ ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν.

92. ὅτι ἡ τιμὴ ἀντὶ τῆς τιμωρίας καὶ νῦν (Il. 1, 159) τέτακται· ἕνεκα ἐμοῦ κεῖται τιμωρούμενος τοὺς Τρῶας.

93. * νεμεσήσεται] ἀντὶ τοῦ νεμεσήσηται, μέμψηται.

94, 95. * ὑποστικτέον ἐπὶ τὸ αἰδεσθείς, στικτέον δὲ ἐπὶ τὸ πολλοί· ὁ γὰρ λόγος ἐλλιπής ἐστι, λείποντος τοῦ εὐλαβοῦμαι ἤ τινος τοιούτου, ὡς καὶ ἐν τοῖς προκειμένοις "μή τίς μοι Δαναῶν"· ἔστι γὰρ τὸ πλῆρες, εὐλαβοῦμαι μή με τῶν Ἑλλήνων μέμψηταί τις. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐνθάδε· ἐὰν δὲ μόνος ὢν Ἕκτορι καὶ Τρωσὶ μάχωμαι αἰδεσθείς, εὐλαβοῦμαι μή πώς με περιστήωσ' ἕνα πολλοὶ ὄντες.

95. * Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ η, περιστήωσι.

* προσληπτέον τὸ εὐλαβοῦμαι.

96. εἰς τὸ πιθανὴν γενέσθαι τὴν ἀναχώρησιν προκατασκευάζει.

98. ὁππότ' ἀνὴρ] ὅτε ἀνὴρ βούλεται ἀνδρὶ μάχεσθαι ὃν θεὸς τιμᾷ, πρὸς θεὸν μάχεται.

πῶς ἅμα πρὸς δαίμονα καὶ ἅμα φωτὶ μάχεσθαι; ἀλλὰ τὸ πρὸς δαίμονα τοιοῦτόν ἐστιν ὡς λέγομεν πρὸς κῦμα, ἐναντιούμενος δαίμονι· ὁ γὰρ φωτὶ μαχόμενος τῷ ὑπὸ θεῶν τιμωμένῳ ἢ ὑπὸ θεῶν ἀγαπωμένῳ αὐτῷ τῷ θεῷ μάχεται τῷ ἐκεῖνον στέργοντι. ὁ Πίνδαρος ἴσον μὲν θεὸν ἄνδρα τε φίλον ὑποτρέσαι ἐκέλευσεν, ἐπ' ἴσης τόν τε θεὸν

2. καὶ πρὸς Cobetus] καὶ γὰρ πρὸς

καὶ τὸν φίλον θεῷ ἄνδρα θεοφιλῆ. "μὴ θαύμαζε γάρ" φησὶν ὁ Πλάτων (?) "εἰ ἱέρακες μὲν καὶ ἴβεις ἔχουσι τοὺς ὑπερασπίζοντας θεούς, ἀνδρὸς δὲ ἀγαθοῦ οὐκ ἄν τις ὑπερασπίσαι."

ἄλλως. οὐκ ἄρα τῷ πολέμῳ οὐδὲ τοῖς Τρωσὶν ὑποχωρεῖ, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς ἐναντιοῦσθαι οὐ βούλεται. τὸ δὲ τῆς διανοίας οὕτως· τῷ φωτὶ ὅν κε θεὸς τιμᾷ, πρὸς δαίμονά ἐστι μάχεσθαι.

ἡ ὑποστιγμὴ μετὰ τὸ τιμᾷ. ὁ δὲ λόγος, ὁπότ' ἄν τις βούληται παρὰ θεοῦ γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ὀφείλει ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεσθαι. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τοῦ παρὰ θεοῦ γνώμην, ὡς καὶ "πρὸς δαίμονά περ εἴ πως ἐρυσαίμεθα" (104).

101. *χωρήσαντ'] ἀντὶ τοῦ παραχωρήσαντα, ὑποχωρήσαντα.

103. *ἰόντες] Ζηνόδοτος ἰόντε δυϊκῶς.

105. κακῶν δέ κε φέρτατον εἴη] ὡς ἐν κακοῖς τοῦτ' ἂν εἴη φέρτατον τὸ ῥύσασθαι τὸν νεκρὸν τῷ Ἀχιλλεῖ.

ἄλλως. ἐὰν πρὸς τῇ ἀναιρέσει καὶ τὴν τοῦ σώματος αἰκίαν ὑπομείνῃ ὁ Πάτροκλος.

ἄλλως. τῶν δὲ παρόντων κακῶν τοῦτο ἂν εἴη τὸ ἄριστον. ἢ ἐκ πολλῶν τῶν προγεγονότων κακῶν τὸ ἄμεινον γένοιτο.

109. ὥστε λῖς] οὐκ ἀσθενεῖ ζῴῳ παρέβαλεν, οὐδὲ τῷ εἰωθότι φεύγειν, ἀλλὰ τῷ ἀλκιμωτάτῳ, ὅν φησιν οὐκ ἀδικεῖσθαί τι πρὸς τῶν ἀμυνομένων, δρᾶσαι δὲ κωλύεσθαι.

110. δίωνται ὡς λέγωνται. ἔστι δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ δίημι ἡ κλίσις παρ' αὐτῷ.

*οὕτως δίενται ὡς τίθενται. μέμνηται ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ μ΄.

112. ὅτι τὴν κατὰ ἀγρὸν ἔπαυλιν μέσσαυλον· οἱ δὲ Ἀττικοὶ τὴν μέσην θύραν τῆς αὐλῆς, τὴν διορίζουσαν τήν τε γυναικωνῖτιν καὶ τὸν ἀνδρῶνα. τὸ δὲ παχνοῦται πήγνυται, φρίσσει, ἀπὸ τῆς μάχης διὰ τὴν αὐλήν.

115. παπταίνων Αἴαντα μέγαν] ὅτι πάλιν μέγαν εἶπε τὸν Τελαμῶνος Αἴαντα κατὰ σύγκρισιν τοῦ Ὀϊλιάδου· ἐκεῖνος γὰρ μικρότερος· "μείων, οὔ τι τόσος γε ὅσος Τελαμώνιος" (Il. 2, 528).

121. προσέθηκεν Ἀχιλλεῖ εἰς μείζονα προτροπήν· καὶ γὰρ αἰσχρὸν ἦν τῷ Αἴαντι μάλιστα ὑπὸ Ἀχιλλέως καταγνωσθῆναι, μεθ' ὃν ἦν αὐτὸς ἄριστος.

10. περ] om.
15. αἰκίαν] αἰκείαν hic et p. 130, 19.
27. μάχης (*πάχνης)—αὐλήν] πάχνης—λύπην Lehrsius.

125. Ἕκτωρ μὲν Πάτροκλον] ὅτι ἔοικε παρεπιτιμῶντι ὁ Ἀρίσταρχος τῷ Ὁμήρῳ· οὐ γὰρ αὐτὸς ἦν ὁ Ἕκτωρ ὁ σκυλεύσας τὸν Πάτροκλον, ἀλλ' ἀπ' αὐτοῦ περιόντος ἀφείλετο τὰ ὅπλα οὕτως Ἀπόλλων, ὁ δὲ αὐτὸν γυμνὸν ἔτρωσε· "λῦσε δέ οἱ θώρηκα ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων" (Il. 16, 793). ὁ δὲ Διονύσιος τὸ σημεῖόν φησιν, ὅτι ἤλλακται πτῶσις "Πάτροκλον ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα" ἀντὶ τοῦ Πατρόκλου.

126. ὅτι νῦν οἰκείως ἔχει τὴν ὄρεξιν ταύτην ὁ Ἕκτωρ ἕλκειν, ἵνα ἀφέληται τὴν κεφαλὴν, τὸ δὲ σῶμα τοῖς κυσὶ ῥίψῃ· οὐδέπω γὰρ ὁ Γλαῦκος ὠνείδισεν αὐτὸν ὡς ἀμελοῦντα τῶν συμμάχων, ὅτι τὸ Σαρπηδόνος σῶμα ὑπὸ τοῖς Ἀχαιοῖς ἀφῆκε γενέσθαι. δεῖν οὖν πολεμήσαντα καὶ ἀνθελκύσαντα τὸν Πάτροκλον ῥυσιάσαι, μέχρι ἂν ἀποδῶσιν ἐκεῖνοι τὸν νεκρὸν τοῦ Σαρπηδόνος καὶ τὰ τεύχη, ἀντικομιζόμενοι τὸν Πάτροκλον· δοκοῦσι γὰρ τὸν Σαρπηδόνα ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν ἦρθαι καὶ κεῖσθαι ἐπὶ τῶν νεῶν, οὐκ εἰδότες ὅτι ὑπὸ Ἀπόλλωνος εἰς Λυκίαν ἀναρπασθεὶς ἀποκεκόμισται. ὁ δὲ Ὅμηρος, ἵν' ἐπιφανῆ τὸν ἀγῶνα ποιήσῃ τὸν ἐπὶ τοῦ σώματος Πατρόκλου, ταῦτα ὑπέθετο· οἵ τε γὰρ Τρῶες ὡς ὑπὲρ Σαρπηδόνος κινδυνεύειν κρίνουσιν, οἵ τε Ἀχαιοὶ τὸν Σαρπηδόνα οὐκ ἔχοντες μάχονται ὑπὲρ τῆς αἰκίας τοῦ Πατρόκλου· χαλεπὴ ἡ αἰκία, καὶ συγγνωστὸς ὁ Ἀχιλλεὺς αἰκιζόμενος τὸν Ἕκτορα ἐπ' ἐκδικίᾳ τοῦ φίλου· χαλεπώτερον γὰρ τὸ ἄρξαι τινὸς ἀδικήματος.

132. Αἴας δ' ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ] οὗτος ὥσπερ τεῖχος εἰς σκέπην τῷ σώματι τοῦ Πατρόκλου τὸ σάκος προβέβληται.

133. *οὕτω χωρὶς τοῦ ῑ ἑστήκει.

1. ὅτι ἔοικε παρεπιτιμῶντι ὁ Ἀρίσταρχος τῷ Ὁμήρῳ] Verba ex alio scholio perdito (fortasse Porphyrii) inepte illata, ut monuit Lehrsius in Aristarcho p. 15 (17). Nam Aristonicum hoc potius dixisse videri ἡ διπλῆ πρὸς τὸ δοκοῦν μάχεσθαι, ut ad 6, 265. 11, 51.

3. οὕτως] πρώτως Friedlaenderus.

21. ἐπ' ἐκδικίᾳ scripsi pro ὑπεκδικίᾳ, vocabulo nusquam lecto. Similiter scriptores in Thes. vol. 3 p. 397 citati, Apollodorus 3, 7, 6, 1. γενόμενοι δὲ ἐξαίφνης οἱ παῖδες τέλειοι ἐπὶ τὴν ἐκδικίαν τοῦ πατρὸς ἐξῄεσαν. Charito 7, 1 p. 153, 3. ὃν γὰρ διανοῇ (τρόπον θανάτου) φέρει μέν τινα φθόνον βασιλεῖ—οὐ μεγάλην δὲ ἐκδικίαν ὧν πεπόνθαμεν. Inscr. ap. Boeckh. vol. 1 p. 428, 43. ἐκδικία γένοιτο. Quibus quartus accedit testis scholiasta ipse supra p. 127, 7. ἐπεὶ περὶ τῶν Πατρόκλου τριχῶν εἶπεν "μιάνθησαν δὲ ἔθειραι" (Il. 16, 795) εἰς ἐκδικίαν καὶ παραμυθίαν.

25. οὕτω Cobetus] ὅ

ἐπὶ μὲν τῆς Μενελάου εἰκόνος τὴν φιλοστοργίαν τῆς βοὸς παρέλαβεν, ἐπὶ δὲ τῆς τοῦ Αἴαντος τὸ ἄλκιμον.

134, 135, 136. παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ ἐν τῇ Χίᾳ οὐκ ἦσαν οἱ γ′ στίχοι, ἴσως, φασὶν ἔνιοι, ὅτι οἱ ἄρσενες λέοντες οὐ σκυμναγωγοῦσιν, ἀλλὰ θήλειαι μόναι. κατὰ δὲ τὸ ἀρσενικὸν καὶ ἐπὶ τῆς θηλείας τέτακται ὁ λέων, καὶ ἔστιν ἐπίκοινον. ἔστι γάρ τινα ὀνόματα ἀρσενικὰ ἃ καὶ ἐπὶ θηλυκῶν τάσσεται, καὶ θηλυκὰ ἃ καὶ ἐπ' ἀρσενικῶν, οἷον ἱέραξ μὲν καὶ ἐπ' ἄρσενος καὶ θηλείας τάσσεται, πάρδαλις δὲ θηλυκὸν ὄνομα καὶ ἐπ' ἀρσενικοῦ τίθεται. οὐκοῦν κατὰ μὲν τὴν ἡμετέραν συνήθειαν λέων μὲν λέγεται ὁ ἄρσην, λέαινα δὲ ἡ θήλεια· κατὰ δὲ τὸν Ὅμηρον μήπω τὴν λέαιναν εἴθισται, ἀλλὰ τὸ ἀρσενικὸν μόνον· διὸ εἰπεῖν ἀρσενικῷ ἄρθρῳ χρώμενον "ᾧ ῥά τε νήπι' ἄγοντι," οὐχὶ "ᾗ ῥά τε νήπι' ἀγούσῃ." ὁ δὲ Ἀντίμαχος ἐκ τούτου πλανηθεὶς ᾠήθη καὶ τὸν ἄρσενα σκυμναγωγεῖν. τὸ μέγεθος δὲ Αἴαντος ὑποφαίνει ἡ παραβολή.

135. *ἐπακτῆρες] κυνηγοί, ἀπὸ τοῦ ἐπάγειν τοὺς κύνας.

136. ἐπισκύνιον] τὸ ἐπάνω τῶν ὀφθαλμῶν μέρος, ἤτοι τὸ τοῦ δέρματος συνοφρύωμα τοῦ μετώπου. ὅθεν καὶ σκύζεσθαι τὸ ὀργίζεσθαι, διὰ τὸ ἐνδιάθετον γίνεσθαι τοῦτο τὸ μέρος τοῖς ὀργιζομένοις.

ἱστόρηται τοῦτο ἐπὶ τῆς ἀληθείας· φασὶ γάρ, ὅταν ἐμπέσῃ λέων ἔχων σκύμνους, μαχόμενον αὐτὸν πρὸς τοὺς κυνηγοὺς κατανεύειν καὶ καλύπτειν τὰ φάη, ὅπως μὴ θεωρῶν τὰ ἐπιφερόμενα βέλη δειλιάσας καταλίπῃ τὸ τέκνον.

ἕλκεται ἔφη ἀντὶ τοῦ ἕλκει. καλύπτων δὲ, ὁ λέων· διὸ καὶ διὰ τοῦ ω̄ γράφεσθαι συνεφώνουν ἅπασαι.

139. *ἑστήκει] οὕτως ἔξω τοῦ ῑ.

142. Ἕκτορ] μάλιστα τὸν Ἕκτορα ἔμελλε κινεῖν, καὶ τοῦτο ἦν ἀναγκαῖον τούτῳ πρώτῳ χρῆσθαι.

3. Male praefixum lemma ἑστήκει ὥς τίς τε λέων, quod est initium versus 133, non 134.

16. ἐπάγειν] * ἐπάγεισθαι πτ

24. καλύπτων] In textu καλύψων.

25. τοῦ ω̄ Bekkerus] τοῦ ν̄

26. οὕτως addidit La Roche *Textkr.* p. 244, ut supra p. 130, 25 οὕτω χωρὶς τοῦ ῑ ἑστήκει. Est observatio Didymi de Aristarchi scriptura, saepius in scholiis repetita, ut ad 4, 329. 367 ἑστήκει] οὕτως Ἀρίσταρχος Ἰακῶς ἑστήκει. 6, 373 ἐφειστήκει] Ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ ῑ ἐφεστήκει. 11, 600. 12, 446. 18, 557. 22, 36. 23, 106. 691. Od. 11, 544. De quo pluribus dixit La Roche l. c.

143. φύξηλιν] παράγωγον ἀπὸ τοῦ φύξω μέλλοντος, φυγάδα ὄντα καὶ δειλόν. καὶ τὸ φεύγειν καὶ τὸ ἀλέασθαι ἔγκειται ἐν τῇ λέξει. περισπαστέον δὲ τὸν ἦ, εἴτε θαυμαστικῶς εἴτε βεβαιωτικῶς κεῖται.

144. *σαώσεις] οὕτως Ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ σαώσῃς διὰ τοῦ η.

149. διὰ τοῦ ν, μεθ' ὅμιλον. παρὰ δὲ Ζηνοδότῳ μεθ' ὁμίλου· καὶ λόγον ἔχει ἀντὶ τοῦ ἔξω ὁμίλου.

150. ἀγνοοῦσι τὰ ᾠκονομημένα περὶ τοῦ Σαρπηδόνος Ἀπόλλωνι.

151. ἕλωρ] ἡ διπλῆ, ὅτι τὰ ἑλώρια οὐκ ἔστι βρώματα, ὡς οἱ γλωσσογράφοι, ἀλλ' ἑλκύσματα.

152. *πόλλ' ὄφελος] πολλαχῶς ὠφέλημα.

153. ὑπόνοια τοῖς Τρωσὶν ἐγένετο ὡς κυνοβρώτου τοῦ σώματος ἐσομένου, εἰ μὴ τὸν Πάτροκλον ἀνθελκύσαιεν καὶ ὑφ' αὑτοὺς ἔχοιεν εἰς ἀνταπόδοσιν τὴν περὶ Σαρπηδόνος· ἄριστος γὰρ οὗτος, ὥστε μὴ ἀμεληθῆναι τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐξ οὗ συνέβαινεν ἀνταποδίδοσθαι τὸν Σαρπηδόνα. διὸ ἐπιφέρει "τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὃς μέγ' ἄριστος Ἀργείων παρὰ νηυσί."

*ὅτι Ζηνόδοτος γράφει κύον ἔτλης. ἄλογον δέ.

154. ἤτοι ὑποστικτέον ἀνδρῶν, ἵνα στίζωμεν ἴμεν, ὁ δὲ λόγος εἴη, διόπερ εἴ τίς μοι πεισθείη τῶν Λυκίων, οἴκαδε πορευσόμεθα· ἢ ὑποστικτέον ἐπὶ τὸ ἴμεν, ἵν' ᾖ ἀπαρέμφατον. ὁ δὲ δέ σύνδεσμος περισσεύῃ, Τροίῃ δέ, τοῦ λόγου τοιούτου γινομένου, διόπερ νῦν εἴ τίς μοι πεισθείη τῶν Λυκίων οἴκαδε ὑποστρέφειν, ἀπόλοιτο ἂν ἡ Τροία.

155. τὸ πεφήσεται οὐκ ἔστιν ὅμοιον τῷ "πέφαται δ' ὤριστος Ἀχαιῶν" (689), ἀλλὰ πεφήσεται ὄλεθρος φανήσεται.

161. *οὕτως διὰ τοῦ η, τεθνηώς.

*καί μιν ἐρυσαίμεθα χάρμης] καὶ διὰ μάχης αὐτὸν ἐξελκύσαιμεν.

163. οὐκ ἴσασιν οἱ περὶ τὸν Γλαῦκον εἰ ἀποκεκόμισται ὁ Σαρπηδὼν εἰς Λυκίαν ὑπὸ τοῦ ὕπνου καὶ τοῦ θανάτου· διό φησιν ἀντιρυσιάσαι τὸν Πάτροκλον ἕως ἂν κομίσαι τὸν Σαρπηδόνα.

*ὅτι ἐπὶ ἀψύχων τὸ ἀγοίμεθα.

1. ἀπὸ τοῦ φύξω μέλλοντος addidit Bekkerus.
12. ὑπόνοια Cobetus] ὅτι ὑπόνοια
27. *ἐξελκύσαιμεν] ἐξελκύσωμεν
29. οὐκ Cobetus] ὅτι οὐκ
31. ἕως ἂν κομίσαι] ὡς ἀνακομίσαι Friedlaenderus.

διὰ τὸν Πάτροκλον ταχέως ἂν ἀπολυτρωθείη τὸ σῶμα τοῦ Σαρπηδόνος. πῶς; διδάξει διὰ τῶν ἐπιφερομένων "τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος." οὐκ ἂν ἐναδιαφοροῖεν τῇ αἰκίᾳ τοῦ Πατρόκλου διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ὑπερέχοντος ἀνδρὸς θεράποντα, ἀλλὰ ταχέως ἂν ἀπολυτρώσαιεν τὸν Σαρπηδόνα, ἵνα καὶ αὐτοὶ κομίσωνται τὸν Πάτροκλον.

166. οὐκ ἐτάλασσας] οὐχ ὑπέμεινας. ἀπὸ τούτου καὶ τλήμων ὁ ὑπομενητικός.

170. Γλαῦκε, τίη δὲ σύ] πρὸς τὰ ῥηθέντα οὐδὲν ἀποκρίνεται· ὡς ὑβρισμένος γὰρ ἀγανακτεῖ.

* τίη Ἀττικῶς διὰ τί.

171. * ὢ πόποι] παρὰ Ζηνοδότῳ ὢ πέπον, οὐ κακῶς.

172. τῶν ὅσσοι Λυκίην] μεμείωκε τὴν ἔμφασιν, καὶ τὰ τοιαῦτα εἴωθεν ἀθετεῖν ὁ Ἀρίσταρχος.

173. παρὰ Ζηνοδότῳ νῦν δέ σε, ἔξω τοῦ ῡ.

ὅτι νῦν μὲν ὀρθῶς ἔχει, ἐν δὲ τῇ Ξ (95) κακῶς ἐντεῦθεν μετενήνεκται.

174. μέ φῃς] ἀξιοῖ ὁ Ἀσκαλωνίτης ἀναγινώσκειν δισυλλάβως ἐπὶ ἀορίστου χρόνου, ὁ μέντοι Ἀλεξίων μονοσυλλάβως ἐπὶ ἐνεστῶτος χρόνου. διὸ καὶ σὺν τῷ ῑ γράφεσθαι. τοῦτο δὲ ἀπαιτεῖ καὶ ἡ διάνοια. κἀγὼ δὲ συγκατατίθεμαι. διὸ ἐν τῇ συντάξει ἐγκλιτέον· ὀξύνεται γὰρ ἐπὶ ἐνεστῶτος χρόνου.

176. * αἰγιόχοιο] γράφεται ἠέ περ ἀνδρός.

178. * παρὰ Ἀριστοφάνει τότε δ' αὐτός.

ὅτι ἀκαταλλήλως καὶ ἰδίως ἐπενήνοχε τὸ ὅτε δ' αὐτός· ἔδει γὰρ ἢ οὕτως εἰπεῖν, τότε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει, ἢ προσληπτέον ἔξωθεν τὸ ἔστιν, ὥστε γίνεσθαι τὸ πλῆρες ἔστι δ' ὅτε καὶ αὐτὸς ἐποτρύνει μάχεσθαι.

186. ὄφρ' ἂν ἐγὼν] προσεδόκησεν ἄν τις αὐτὸν δυσωπηθέντα τοὺς λόγους καὶ κινηθέντα ἐπὶ τῷ πράγματι, οἷς αὐτὸς ἐπηγγείλατο, ἐμμένειν. ὁ δὲ ἐπιλέλησται μὲν ὧν αὐτὸς εἶπεν, ἠμέληκε δὲ τῶν ὀνειδῶν, περὶ δὲ τὸ κοσμεῖσθαι γίνεται.

οὗτος ἀλαζονεύεται μηδὲν ἀξιόλογον δεδρακώς· διὸ ἐπιμελῶς

1. διὰ Bekkerus] οὐ
3. αἰκίᾳ Vill.] αἰκείᾳ
12. μεμείωκε] ἀθετεῖται (ab Aristarcho) ὅτι μεμείωκε Cobetus.
17. In marg. inter. οὕτως ἐπὶ ἐνεστῶτος ἂν (ἀντὶ τοῦ Cobetus) λέγεις καὶ τὸ ῑ
28. * αὐτὸν] om.
30. * ἐμμένειν] μένειν
* αὐτὸς] om.

χαρακτηρίζει τοὺς βαρβάρους, τοιούτους παραδιδούς. ἐνταῦθα μὲν οὖν ὀρθῶς ἔχει τὰ λεγόμενα, ἀνωτέρω δὲ οὐκέτι· αὐτὸς γὰρ ἦν Ὅμηρος ἱστορῶν "Ἕκτωρ μὲν Πατρόκλοιο ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα, ἕλχ' ἵν' ἀπ' ὤμοιιν" (126).

189. τὸ ἑξῆς ἐστὶ "θέων ἐκίχανεν ἑταίρους, ὦκα μάλα κραιπνοῖσι ποσὶ μετασπών." τουτέστι μετελθὼν αὐτούς, ἀπὸ τοῦ σπέσθαι καὶ ἕπεσθαι, μετ' αὐτοὺς ἀκολουθήσας.

190. *βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ μάλα, τῆλε.

οὔπω τῆλε] αὕτη αἰτία ἀποδέδοται τοῦ ὦκα αὐτοὺς κατειλῆφθαι· οὔπω γὰρ ἦσαν τῆλε αὐτοῦ καὶ μακρὰν κεχωρισμένοι.

μετασπών] ὡς καταλαβών· ἔστι γὰρ δεύτερος ἀόριστος. οὐδεμία δὲ μετοχὴ ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον, ὅτι μὴ μόνη ἡ ἀέκων, περὶ ἧς ζητοῦμεν.

191. οἳ προτὶ ἄστυ φέρον κλυτὰ τεύχεα] ἑάλωκεν οὗτος τῷ ἐξαιρέτῳ τῶν ὅπλων κάλλει, καὶ νυνὶ μετὰ πάσης σπουδῆς ἐπείγεται καταλαβεῖν τοὺς φέροντας, μὴ φθάσωσιν εἰς τὴν πόλιν πορευθέντες. μετενόησε δὲ κρατούμενος ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας.

*Πηλείδαο] ἐν ἄλλῳ Πηλείωνος.

193. *ὅτι θηλυκῶς εἶπε τὴν Ἴλιον.

197. γηράς] ὅτι οὕτως εἰώθασι σχηματίζειν. ἀντὶ τοῦ γηράσας. περιπαθὲς δὲ τὸ δυστυχέστερον εὑρίσκεσθαι τοῦ πατρὸς τὸν υἱόν.

201. ζητεῖ ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ α' ὑπομνήματι τῷ περὶ παθῶν Διδύμου περὶ τοῦ ἆ δειλ', πῶς δεῖ τονίζειν αὐτό, καί φησι, πολὺ δὲ πρότερον παρὰ τῷ ποιητῇ ἐστὶ τὸ τῆς ἀναγνώσεως, ἆ δειλ' οὐδέ τί τοι θάνατος, ἢ ἆ δεῖλ' οὐδέ τι τοι θάνατος. τὸ γὰρ πλῆρές ἐστιν ἆ δειλέ· οὐ γάρ, ὡς οἱ ἐξηγησάμενοι, τοῦ δείλαιε ἀποκοπή· ἐν ἑτέροις γὰρ αὐτὸς λέγει "ἆ δειλώ, τί νυ δάκρυ κατείβετον;" (Od. 21, 86). περιγέγραπται οὖν ἡ ὀξεῖα, εἶτα καὶ ἀνάπαυσις γέγονεν. ἆρά γε οὖν φυλαχθήσεται ἡ ὀξεῖα, ἢ ἐπεὶ περιγέγραπται τὸ φωνῆεν τῆς ὀξείας, περιγέγραπται καὶ ὁ τόνος; τὸ κρινόμενον ἐκεῖνο. ἵνα ἐπιστάμενοι ἀναγνῶμεν· ἕν ἐστιν εἰπεῖν, εἰ ἅπαξ περιγέγραπται τὸ φωνῆεν τὸ ἔχον τὴν ὀξεῖαν, ὁ τόνος γενέσθω τῆς προτέρας συλλαβῆς, οὐχὶ τῆς ἐπὶ τέλους.

14. ἑάλωκεν] θάλωκεν

20. οὕτως εἰώθασι σχηματίζειν] Haec delet Friedl.

21. δυστυχέστερον Bekkerus] εὐτυχέστερον

22. τῷ περὶ Lehrsius] τοῦ περὶ

27. δειλὼ—δάκρυ κατείβετον] δειλοὶ—δάκρυα κατείβεται

ἄθλιον καλεῖ τὸν Ἕκτορα τῶν μελλόντων ἀνόητον ὄντα. ὁπότε οὖν παρεισῆκται αὐτὸς ὁ Ζεὺς καταμεμφόμενος τοῦ Ἕκτορος τὴν ἀλαζονείαν, διδάσκει Ὅμηρος καθ' αὑτὸν ἕκαστον φρονεῖν καὶ μὴ τὰ μείζονα τῆς ἑκάστου φύσεως ἐπτοῆσθαι.

ἡ διπλῆ, ὅτι οὕτως εἴρηκε καταθύμιος, ἀντὶ τοῦ κατὰ ψυχήν ἐστιν, οὐ μεριμνᾷς περὶ τοῦ θανάτου. ἡμεῖς δὲ ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν καταθύμιον τὸ ἀρεστόν.

202. οὐχ οὕτως παρείληπται ὡς ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ τάσσομεν διστακτικῶς τὸ σχεδόν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. αἱ δὲ Ἀριστάρχου ὅς δή τοι σχεδὸν εἶσι.

204. ἐνηέα] τὸν προσηνῆ, τὸν ἐναντίον τῷ ἀπηνεῖ. ὁ Ζωΐλος τὸ ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ (8, 200) "χαίρων οὕνεχ' ἑταῖρον ἐνηέα λεῦσσ' ἐν ἀγῶνι" ὡς ὄνομα ὑπέλαβεν.

205. ἰδοὺ καὶ αὐτὸς ὁ Ζεὺς λέγει ὅτι Ἕκτωρ ἀφείλετο τὰ ὅπλα, αὐτῷ δὲ ἐπιτιμᾷ ὁ Ἀρίσταρχος.

ἄλλως. ἐπεὶ μὴ ἀνελὼν τὸν Πάτροκλον τὰ ὅπλα φορεῖ.

207. τῶν ποινὴν] εἰ καὶ ἔμελλέ τις τῶν ἀκουόντων ὀργισθήσεσθαι καὶ ἀγανακτήσειν ἐπὶ τῷ τὸν Ἕκτορα χρῆσθαι τοῖς ὅπλοις, μαθὼν δὲ ὅτι καὶ οὐκ ἐπὶ πολὺ φορέσει, κἂν ἠλέησε τὸν Ἕκτορα.

208. δέξεται] καὶ τοῦτο ἠθικὸν, ὅτι οὐ φθάσει πρὸς τοὺς οἰκείους καλλωπίζεσθαι τοῖς ὅπλοις, οὗπερ ἐπεθύμει ὁ Ἕκτωρ.

211. ὅτι ἐπιθετικῶς ἀπὸ τῆς Ἐνυοῦς πολεμικῆς οὔσης ὁ Ἄρης Ἐνυάλιος, ὡς καὶ Ἀρήϊός τις ἀπὸ τοῦ Ἄρεως· οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι Ἐνυοῦς υἱὸν, οὐδὲ ὡς Ἀττικοὶ διαφέροντα τοῦ Ἄρεως θεόν τινα.

214. αἱ κοιναὶ ἐκδόσεις ἔχουσι μεγαθύμου Πηλείωνος, καὶ ἀκόλουθόν ἐστι συνάπτειν ὅλον τὸν στίχον. ἡ δὲ Ἀριστάρχειος διόρθωσις κατὰ δοτικὴν ἔχει μεγαθύμῳ Πηλείωνι· ᾗ ἀκόλουθόν ἐστι βραχὺ διαστέλλειν ἐπὶ τὸ λαμπόμενος.

* οὕτως Ἀρίσταρχος κατὰ δοτικήν· ἄλλοι δὲ μεγαθύμου Πηλείωνος.

* τεύχεσι δὲ λαμπόμενος Πηλείωνος ἰνδάλλετο πᾶσιν αὐτῷ.

9. In marg. inter. Ἀρίσταρχος εἶσιν

11. τὸν ἐναντίον Cobetus] τῶν ἐναντίων

Ζωΐλος] Ζηνόδοτος Cobetus. In A falso accentu Ζώϊλος hic et p. 148, 22 et alibi.

15. αὐτῷ δὲ ἐπιτιμᾷ Vill.] ἄνω δὲ ἐπιτιμᾶν

24. ὡς Ἀττικοὶ Lehrsius] Ἀττικοὶ ὡς, οἱ δὲ Ἀττικοὶ ὡς Cobetus.

215. Ζηνόδοτος ὄτρυνεν.

ἀκόλουθον ἦν ὡπλισμένον πολεμεῖν, καὶ τοῦτο δὴ ἀκόλουθον τῇ τοῦ Ἕκτορος ἀλαζονείᾳ, πρότερον περιελθόντα ἕκαστον ἐνδείξασθαι τὴν κτῆσιν τῶν ὅπλων καὶ φανῆναι ὅμοιον τῷ Ἀχιλλεῖ.

218. Φόρκυν ὡς βότρυν, ἀπ' εὐθείας τῆς εἰς σ̄ ληγούσης· ἡ μέντοι Φόρκυνα αἰτιατικὴ ἀπ' εὐθείας τῆς εἰς ῡ. τὸ δὲ τοιοῦτον ἴδιον ποιητικῆς. οὐχ ὑγιῶς δὲ ὁ Τυραννίων ἐκτείνει τὸ ῡ, ἐπεὶ εὑρέθη, φησὶ, καὶ ἡ εὐθεῖα ἐκτεινομένη· "Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε" (Il. 2, 862)· ἐκεῖ γὰρ τὸ μέτρον κατήπειγεν, ἐνθάδε δὲ οὐδὲν κατεπείγει.

ὅτι τὸν ἐν τῷ διακόσμῳ Χρόμιν εἰρημένον ("Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε" Il. 2, 858) νῦν Χρομίον εἴρηκε διὰ τὸ μέτρον· ὁ δὲ Διονύσιος, εἴ τις ζητοίη, φησὶ, πότερον παραπεποίηται, εἴποιμεν ἂν τὸν Χρομίον· εὔλογον γὰρ ἐκεῖ τὸ ὄνομα πρῶτον.

*καὶ ἕτερον παραδίδωσιν Ἔννομον, ὑπὸ Ὀδυσσέως ἀνῃρημένον.

221. οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος] ὅτι ἀπὸ τοῦ γάρ ἤρξατο, ὡς καὶ ἐπ' ἐκείνου "ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὅπῃ ζόφος" (Od. 10, 190).

224. ἤτοι ὑποστικτέον Ἀχαιῶν, ἢ στικτέον, τοῦ διστιχίου ἢ τοῖς ἑξῆς ἢ τοῖς ἐπάνω προσδιδομένου.

225. κατατρύχω] καταπονῶ, ὑμῖν δηλονότι δωρεὰς καὶ τὰ ἐπιτήδεια παρέχειν ἀναγκάζω.

ἄλλως. ὅρα τὸ αἰσχρόν· κατατρίχεσθαί φησι τοὺς Τρῶας εἰς τὴν τῶν συμμάχων διατροφήν.

227. ἰθύς] κατ' εὐθὺ τῶν πολεμίων.

ἄλλως. σκόπει τὴν ἄνοιαν· ἀξιοῖ ἀντὶ τῶν τροφῶν ὧν παρέσχεν αὐτοῖς, ἀντιδοῦναι τὰς ψυχάς.

228. ὀαριστύς] ὀαρίζειν κυρίως ἐστὶ τὸ ὁμιλεῖν· νῦν δὲ μεταφορικῶς. τίς ἡ πολέμου ὁμιλία; ἢ ὄλεθρος ἢ σωτηρία. ὁ δὲ λόγος, αὕτη γάρ ἐστιν ἡ τοῦ πολέμου ὁμιλία, ὅ ἐστιν, οὕτως δεῖ ἀναστρέφεσθαι ἐν πολέμῳ καὶ ἀριστεύειν· αὕτη γὰρ καὶ ἀρετὴ πολεμούντων.

229. *τεθνειῶτα] διὰ τοῦ η̄ Ἀρίσταρχος.

231. *τῶν] Ἀρίσταρχος κατὰ δοτικὴν ἥμισυ τῷ ἐνάρων.

1. Inter gl. interlinearia.

13. πρῶτον] εἰρημένον ὑγιὲς εἶναι addit Lehrsius.

19. Alterum ἢ τοῖς addidit Friedl.

23. διατροφήν Bekk.] διαστροφήν

οὕτως τῷ Ἀρίσταρχος κατὰ δοτικήν, τῷ ἐρυσσαμένῳ. ἐνάρων δὲ λέγει ὧν περιέκειτο.

233. βρίσαντες] ἑαυτοὺς καταβαρύναντες, στῖφος ποιήσαντες καὶ στερεώσαντες.

234. ἔλπετο] οὕτως Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ε̄. γράφεται καὶ διὰ τοῦ η̄.

237. καὶ τότ' ἄρ' Αἴας] ὅτι ἡ πρός ἐλλείπει, ἵν' ᾖ προσεῖπε τὸν Μενέλαον. καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ (23, 191) "ἧστο κάτω ὁρόων, ποτιδέγμενος εἴ τί μιν εἴποι," προσείποι.

240. νέκυος πέρι] ὅτι ἄδηλον πότερον περὶ νέκυος Πατρόκλου ἢ περὶ Πατρόκλου τοῦ νέκυος γεγονότος. ἀναστρεπτέον δὲ τὴν πρόθεσιν, ὅπως τὸ ἑξῆς γένηται περὶ νέκυος.

*Ἑλληνικῶς καὶ ἐπιεικῶς οὐδὲν μεγαληγορεῖ ὡς οἱ βάρβαροι.

242. ὅσσον ἐμῇ κεφαλῇ περιδείδια] ἐνθάδε οὐκ ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν, ἐπεὶ δοκεῖ ἀντὶ τῆς ὑπέρ κεῖσθαι καὶ ἐνηλλάχθαι πτῶσις· ἀντὶ γὰρ τοῦ ὑπὲρ ἐμῆς κεφαλῆς. διὸ καὶ σημεῖον παράκειται.

*ὅτι ἐνηλλάγη ἡ πτῶσις.

*οὐ δεῖ ἀναστρέφειν ἐνταῦθα τὴν πρόθεσιν.

245. ἤν τις ἀκούσῃ] δύναται μὲν λέγειν, ἐάν τις ἀκούσῃ διὰ τὸν κτύπον καὶ τὸν θόρυβον· δύναται δὲ καὶ οὕτως, ἐὰν ἄρα τις ὑπακούσῃ καὶ μὴ καταπτήξῃ.

248. ὦ φίλοι] κἀνταῦθα τὸ Ἑλληνικὸν δείκνυται· οὐ γὰρ κατ' ἄνδρα κληθέντες οὐδὲ κατὰ πρόσωπον διαιρεθέντες συνέρχονται, ἀλλ' ὁμοῦ πάντες· ἕκαστος γὰρ αὐτῶν τὸ τοῦ ἀριστέως ὄνομα κυριώτερον ἡγεῖτο τῆς φυσικῆς ὀνομασίας.

250. πίνουσιν] πρὸς τὴν ἀποστροφήν· οὐ γὰρ εἶπε πίνετε. δήμια δὲ τὰ παρὰ τοῦ δήμου ἐξαιρέτως διδόμενα τοῖς βασιλεῦσιν.

*ἕκαστος] ἔν τισι διὰ τοῦ ᾱ, ἕκαστα.

251. *ἐκ δὲ Διός] παρὰ τὸ "ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες" (Hesiod. Th. 96).

253. *τόσση] θαυμαστικῶς, οἷον μεγάλη.

255. Πάτροκλον] αὐτὸ τὸ ὄνομα ἤρκεσε πρὸς δυσώπησιν. αἰδέσθητε, φησί, Πάτροκλον ὑπὸ κυνῶν σπαραχθῆναι, οὐδὲν τῶν προσόντων αὐτῷ προσλαβών, οὐ τὸ μειλίχιον, οὐ τὸ φιλέταιρον, οὐ τὸ σωτήριον,

5. Ἀρίσταρχος La Roche *Textkr.* p. 423] ἀριστοφάνης

26. πίνετε Bekkerus] πίνεται

32. *ἤρκεσε] ἠρκέσθη

ὡς καὶ τῆς Ἑλένης τὸ ὄνομα ἤρκεσε τῷ Εὐριπίδῃ πρὸς πᾶσαν λοιδορίαν, λέγοντος "Ἑλένη, τί σοι λέγοιμ' ἄν;"

260. *τίς κεν ᾗσι φρεσίν] ἐν ἄλλῳ τίς κ' ᾗσιν ἐνὶ φρεσίν;

τῶν δ' ἄλλων] ὅτι Ζηνόδοτος τοῦτον καὶ τὸν ἑξῆς ἠθέτηκεν. οὐδὲν δὲ ἔχουσιν εἰς ἐπαιτίασιν, ἀλλ' αὔξουσι τὸ μέγεθος τῆς ὑπὲρ Πατρόκλου μάχης.

263. προχοῇσι] προχοὰς Ὅμηρος λέγει τὰς εἰς θάλασσαν προχύσεις τῶν ποταμῶν, αὐτὰ τὰ στόματα. διιπετέος δὲ διοπετοῦς· οἱ γὰρ ὄμβροι ἀπὸ Διός.

264. *βέβρυχεν] ἐν τῇ κατὰ Ἀριστοφάνη βεβρύχῃ.

265. Σόλωνά φασι τὸν νομοθέτην, μιμησάμενον τὴν Ὁμήρου ποίησιν ἐν ἅπασιν, ἐνθάδε γενόμενον καὶ προσσχόντα τῷ στίχῳ σφόδρα κατ' εὐεξίαν ἐπιτετευγμένῳ διαπορῆσαι, καὶ θαυμάσαντα κατακαῦσαι πάντα τὰ ἴδια σκέμματα. τῆς γὰρ ἐπαλλήλου τῶν ὑδάτων ἐκβολῆς ἡ τοῦ βοόωσιν ἀναδίπλωσις ὁμοίαν ἀπετέλεσε συνῳδίαν. καὶ ἀλλαχοῦ χρῆται τῇ λέξει· "οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοάᾳ" (Il. 14, 394).

268. *φραχθέντες] Ζηνόδοτος ἀρθέντες.

ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν] ἐπὶ τιμῇ τοῦ Πατρόκλου τοῦτο φαίνεται πράττων, ὥσπερ καὶ ἐπὶ Σαρπηδόνος (Il. 16, 459) "αἱματοέσσας δὲ ψιάδας."

270. *ἤχθαιρε] Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ε, ἔχθαιρε.

272. μίσησεν] ἰδίως κέχρηται τῇ λέξει, καὶ ἅπαξ γε νῦν μόνον. λέγει δὲ, μισητὸν ἡγήσατο ἐγκύρημα γενέσθαι κυσὶ τὸν Πάτροκλον.

273. *ἑταίρους] ἐν ἄλλῳ Ἀχαιούς.

[279. τέτυκτο] οὕτως Ἀρίσταρχος τέτυκτο· ἄλλοι ἐτέτυκτο.

Αἴας] ὃς καὶ εὐμορφίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις ἔργοις διέφερε τῶν ἄλλων πάντων Ἑλλήνων.

285. τὸ ῥεῖα εἰς τὸ ἐσκέδασε.

295. ἤρικε] ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικοῦ. σημαίνει δὲ τὸ διεκόπη.

9. ἀπὸ Bekkerus] ὑπὸ

12. προσσχόντα] προσχόντα

16. In marg. κῦμα τόσον βοάα, κύματος ἐκβολαί.

23. Hoc scholion ultimum est folii 228 b: folia 229—234 (v. 277—577.) quum excidissent, a manu recentiore suppleta sunt, scholiis omissis.

26. Scholia versuum 279—572 ex codice Athoo sumsi, de quo supra dictum est ad vol. 1 p. 251, 27.

301. Λαρίσης] ἑτέρα ἐστὶν αὕτη ἡ πόλις παρὰ τὴν Θεσσαλικήν.

327. ὑπὲρ θεόν] θεοῦ μὴ βουλομένου. πῶς ἂν καὶ παρὰ τὴν θείαν θέλησιν ῥύσαισθε τὴν πόλιν, ὅτε τοῦ Διὸς συμπράττοντος ὑμῖν διὰ τὴν ἰδίαν ἀσθένειαν λείπεσθε;

328. ὡς δὴ ἴδον] ὡς ἐγὼ ἄλλους εἶδον τῷ ἰδίῳ σθένει πεποιθότας καὶ τῇ ἠνορέᾳ καὶ τῷ πλήθει τῷ ἰδίῳ ὅσον που εἴη, καὶ εἰ ἔλαττον εἴη τῶν πολεμίων τὸ πλῆθος αὐτῶν καὶ εἰ οἱ θεοὶ μὴ ἐπικουροῖεν αὐτοῖς.

330. τῷ ἰδίῳ πλήθει, οὐκ ἐπικουρικῷ. τὸ δὲ ὑπερδέα σφόδρα ἐνδεᾶ, ὥστε ἔξεστι καὶ ἐπὶ τῶν λειπομένων τῷ ἀριθμῷ πλῆθος ὀνομάζειν. τὸ δὲ σχῆμα ἐκ τοῦ ἐναντίου· δείκνυσι γὰρ ὅτι ἕτεροι καὶ ὑπὸ θεῶν οὐ βοηθούμενοι καὶ τῷ πλήθει ὀλίγοι ὄντες γενναίως μάχονται. ἐλέγχει δὲ τοὺς μαχομένους καὶ πολυπληθίᾳ προύχοντας καὶ συμμαχίᾳ θεοῦ.

361. οὗτοι δὲ ἐπάλληλοι πυκνοὶ ἔπιπτον.

364. Ζηνόδοτος τοῦτον καὶ τὸν ἑξῆς ἀθετεῖ χωρὶς λόγου, καίτοι μέγιστον ἔχοντας τῶν Ἑλλήνων ἔπαινον.

368. εἰς τιμὴν ταῦτα πάντα τοῦ Πατρόκλου, δι' ὅπερ καὶ τὸ παράδοξον προστίθησιν· οὐ γὰρ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς μάχης, ἀλλ' αὐτῷ μόνῳ τῷ Πατροκλῳ καὶ τοῖς ἀμφὶ τὸν Πάτροκλον περιέθηκε τὴν ἀχλύν.

ἐπί θ' ὅσον ἄριστοι] ὅ τε σύνδεσμος περιττὸς καθ' Ὁμηρικὴν συνήθειαν. ἔστι δὲ ὁ νοῦς οὗτος· ἐφ' ὅσον τῆς μάχης ἕστασαν οἱ ἄριστοι, ἐπὶ τοσοῦτον σκότει κατείχοντο οἱ μαχόμενοι· οἱ μὲν ἄλλοι τῶν μαχομένων ἐν φωτὶ ἐμάχοντα, "οἱ δ' ἄλλοι Τρῶες εὔκηλοι πολέμιζον." οἱ δὲ ἄριστοι περὶ τοῦ Πατρόκλου σώματος ἀγωνιζόμενοι σκότει κατείχοντο. ἐκ τούτου δὲ τὴν ἀλκὴν καὶ τὴν ὑπομονὴν ἐμφαίνει, ὅτι τὰ σώματα παρατεθείκεσαν, ὥστε καταφέρειν τὰς πληγὰς ἀπροοράτως εἰς τὸ τυχόν. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι ὁ Ζηνόδοτος γράφει διὰ τοῦ τ̄ "ἐπὶ τόσσον," κακῶς. μενούσης γὰρ τῆς διὰ τοῦ θ̄ γραφῆς περισσὸν νοητέον τόν τε σύνδεσμον· ὁ δὲ νοῦς ὡς προείρηται.

381. τὼ δὲ] οἱ περὶ τὸν Ἀντίλοχον περιεβλέποντο ἀπὸ τῶν ὄσσων, περιέβλεπον δὲ θάνατον καὶ φύζαν ἑταίρων, ἵν' εἰ μέν τινες τεθνήκασιν ὑπερμάχωνται τῶν σωμάτων, εἰ δὲ φύγοιεν, σκεπάζωσιν· οὕτως γὰρ ὁ Νέστωρ ἐπετέλλετο.

387. παλάσσετο] αἱ χεῖρες ἐπαλάσσετο, οὐχὶ ἐπαλάσσοντο· τὸ

3. Idem scholion in codice Veneto B cum levi scripturae diversitate

δὲ τοιοῦτον Πινδαρικὸν σχῆμα. τὸ μαρναμένοιιν δυϊκόν ἐστιν ἐπ' ἀμφοτέρων στρατευμάτων· τὸ δὲ σημεῖον ὅτι ἰδίως εἶπεν.

390. μεθύουσαν] ἀντὶ τοῦ πεπληρωμένην λίπει, ὡς οἱ μεθύοντες.

392. κυκλόσ'] ἐπίρρημα· οὕτως δὲ ὁ Ἀσκαλωνίτης παροξύνει.

425. χάλκεον] ὅτι πρὸς τὸν Ὄλυμπον διέσταλται.

432. πλατὺν εἴρηκε τὸν Ἑλλήσποντον οὐχ ὅτι τοιοῦτος, ἀλλ' ὅτι σύγκρισίς ἐστι τῶν κατὰ τὸν ναύσταθμον μερῶν πρὸς τὰ ἄλλα μέρη τοῦ Ἑλλησπόντου. τὰ γὰρ κατὰ τὸν ναύσταθμον πλατύτερά ἐστι τῶν διαστημάτων τῶν ἄλλων ἀπεστενωμένων. λέγει οὖν ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὰ πλατύτατα μέρη τοῦ Ἑλλησπόντου.

447. σημεῖον, ὅτι πᾶν μὲν ἔμψυχον ὑποπέπτωκεν ἀτυχίᾳ, πλέον δὲ ὁ ἄνθρωπος.

460. τὸ χῆνας ἐπὶ τῶν Τρώων εἰς ἀπραξίαν αὐτοὺς διαβάλλων.

469. νηκερδέα] ἐπισφαλῆ, ἀσύνετον· τὰ κέρδη γὰρ Ὅμηρος ἐπὶ τῶν συνετῶν τάσσει.

492. βοέης] ὅτι καταχρηστικῶς τὰ Ἕκτορος ὅπλα βόεια εἶπεν, ἀλλ' οὐκ ἐκ βυρσῶν βοείων· εἶχε γὰρ τὰ Ἀχιλλέως ἤδη. "τὰ μὲν Πηλείωνι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα." ἔστιν οὖν ὁ τρόπος συλληπτικός. εἰλυμένοι δὲ σκεπαζόμενοι ἀπὸ τοῦ κατειλῦσθαι.

514. ἐν γούνασι] ἀπὸ μέρους· ἐν τῇ τῶν θεῶν δυνάμει.

523. ὕπτιος] πᾶν ζῷον πληγὲν εἰς τοὐπίσω ἀνακλᾶται· ταῦρος δὲ εἰς τοὔμπροσθεν φέρεται, δι' ὃ οὕτως εἶπεν.

539. μεθέηκα] ἐπανῆκα τὴν ψυχὴν τῆς ἐπὶ Πατρόκλου λύπης. ὁ δὲ λόγος, τὸ κῆρ ὀλίγον τι ἐπανῆκε τοῦ ἐπὶ Πατρόκλου ἄχους, καίπερ εὐτελῆ τινα ἀνελών.

551. ἓ] τὴν ἓ ἀντωνυμίαν κατ' ἰδίαν· οὐ γὰρ ἐπίσταται ὁ ποιητὴς σύνθετον ἀντωνυμίαν. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἑαυτήν.

564. ἐσεμάσσατο] ἐλύπησεν, ἥψατο· μάσασθαι γὰρ τὸ ἅψασθαι· "χεῖρ' ἐπιμασσάμενος" (Od. 9, 302.)

572. λαρόν] ἀπολαυστικόν· διὰ τί; εὔδηκτος γὰρ καὶ ἀσθενέστατος ὁ ἀνθρώπου χρώς· δι' ὃ λαρὸν αὐτῇ τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου.]

582. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει Ἕκτορα δὲ φρένα δῖος Ἄρης ὄτρυνε μετελθών. πόθεν δὲ οὕτως ὁ Ἄρης ἐξαίφνης πάρεστι;

13. διαβάλλων] μεταδιαβάλλων codex.

19. εἰλυμένοι—κατειλῦσθαι] εἰλημμένος—κατειλῆσθαι codex.

32. φρένα] φρένας codex.

588. πρέποντας πολεμίῳ τοὺς λόγους περιτέθεικεν ὁ ποιητὴς, ἐπεί τοί γε οὐκ οἶδε δειλὸν τὸν Μενέλαον· βοὴν γὰρ ἀγαθὸν πανταχοῦ καλεῖ αὐτὸν, ὅ ἐστιν ἐν μάχῃ ἀνδρεῖον.

τὸ σημεῖον, ὅτι οὐχ ὡς τῷ ὄντι μαλθακοῦ αἰχμητοῦ ὄντος τοῦ Μενελάου ληπτέον, ἀλλὰ τὸ πρόσωπον πολέμιον ὂν εἰς διαβολὴν λέγει· ἀρηΐφιλον γὰρ ὁ ποιητὴς αὐτὸν καλεῖ (Il. 3, 52).

594. ὅτι ἴδιον ὑποτίθεται τῆς αἰγίδος τὸ ἀνέμων ποιεῖν συστροφάς. ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ δὲ καὶ καταιγίδες αἱ πνοαὶ αἱ κάτω ἀΐσσουσαι.

595. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει γῆν δ' ἐτίναξε· ταύτην γὰρ ἐπισείων ἀνέμους ποιεῖ. διὸ λέγει "αὐτὸς ἐπισσείῃσιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσιν" (Il. 4, 167). βραχὺ δὲ διασταλτέον ἐπὶ τὸν δέ· ἐπὶ γὰρ τῆς βροντῆς ἐπίτασις μάλα μεγάλ'.

597. *φόβοιο] ὅτι ἀντὶ τοῦ φυγῆς.

599. ὅτι τὸ ἐπιλίγδην μεσότητός ἐστιν· ἐπιψαύδην, ὅσον δι' ἐπιπολῆς ψαῦσαι, μὴ εἰς βάθος. εἰ οὖν ἐπιλίγδην, πῶς "γράψεν δέ οἱ ὀστέον ἄχρις;" κατὰ βάθους γὰρ φαίνεται ἡ πληγὴ ἐπενηνεγμένη. ἀλλ' ἐρεῖ Ὅμηρος, οὐκ ἐγὼ, ἀλλ' ὁ τόπος εἰς ὃν κατηνέχθη ἡ πληγή· ἔστι γὰρ ἡ ὠμοπλάτη ἀσαρκοτάτη.

*καὶ ὅτι νῦν ἅπαξ καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ (22, 278) "λίγδην, ἄκρον δέ."

602. Ἀλεκτρυόνος] ὅτι οὐκ εἴρηται παρὰ τὸν ἀλεκτρυόνα τὸ ζῷον τὸ ὄνομα. οὐδέπω γὰρ ἔγνωστο.

603. *διὰ τοῦ ε αἱ Ἀριστάρχου ἔλπετο.

607. ἐν καυλῷ] τὸ τῆς ἐπιδορατίδος. λέγει δὲ ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν καυλόν.

οὕτως δὲ μόνως φησὶν ὁ Δίδυμος ἐν τοῖς διορθωτικοῖς, τοὶ δ' ἐβόησαν· ἀβέλτερον γὰρ τελέως τὸ τοὶ δ' ἐφόβηθεν· οὐ γὰρ φεύγουσιν, ἀλλὰ διώκουσιν. καὶ ἐπὶ Πατρόκλου τὸ ὅμοιον· "ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθε Τρωϊκός" (723).

*οὕτως Ἀρίσταρχος, τοὶ δ' ἐβόησαν.

608. *Ἰδομενῆος] τὸ σημεῖον, ὅτι ἐπ' Ἰδομενέα.

Τρῶες, ὁ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδαο" ἕως τοῦ "αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμόν" (616).] λίαν τούτων πέπλεκται ὁ λόγος, καὶ ἔστι τῶν ἔξω περιφερομένων ζητημάτων. "ὁ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε δίφρῳ ἐφε-

7. συστροφάς] ἀπὸ τοῦ ἀΐσσειν addit Lehrsius.
9. ἐτίναξε] ἐτίναξε· οὐκ εὖ Lehrs.
12. ἔκτυπε] om.
13. ἀντὶ τοῦ] αὖ
19. ἐν Bekkerus] ἐπ'

σταότος· πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἤλυθε." τίς πεζὸς ἤλυθε, "καί κε Τρωσὶ μέγα κράτος;" οὕτως αὐτὸς ἐτράφη, ὅτι πεζὸς ἦν. ἀλλὰ δεῖ νοεῖν τὰ μὲν διὰ μέσου εἰρημένα, τὰ δὲ κεφαλαιωδῶς ἐξενηνεγμένα ὕστερον τῆς ἐπὶ μέρους ἐπεργασίας τυχόντα κατ' ἐπανάληψιν. τὸ δὲ "πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα" οὐκ ἐπὶ τοῦ Κοιράνου ἀκουστέον, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ Ἰδομενέως. σαφὲς δ' ἐκ τοῦ ἐπιφέρεσθαι "καί κε Τρωσὶ μέγα κράτος·" οὐ γὰρ ἂν τάσσοιτο τοῦτο οἰκείως ἐπὶ τοῦ Κοιράνου (ἦν γὰρ οὐ τῶν ἀριστέων), ἀλλ' ἐπὶ τοῦ Ἰδομενέως. διὰ μέσου δὲ ταῦτα "δίφρῳ ἐφεσταότος, τοῦ μέν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἅμαρτεν, αὐτὰρ ὁ Μηριόναο ὀπάονά θ' ἡνίοχόν τε Κοίρανον, ὅς ῥ' ἐκ Λύκτου ἐϋκτιμένης ἕπετ' αὐτῷ," ὥστε εἶναι τὸ ἑξῆς, ὁ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδαο· πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἤλυθεν ὁ Ἰδομενεύς. εἴωθε δὲ ὁ ποιητής τινα διὰ μέσου τάσσειν. κεφάλαιον δὲ νοητέον αὐτὸ μόνον προειρῆσθαι ἐν τῷ "ὁ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδαο δίφρῳ ἐφεσταότος·" εἶτα ἐπεξηγεῖται τὴν αἰτίαν πῶς ἐγένετο ἐν τῷ δίφρῳ, πρότερον μὲν ἦν πεζὸς, τότε δὲ ὁ Κοίρανος αὐτῷ παρέστησε τὸ ἅρμα. πεζὸς μὲν γὰρ τὰ πρῶτα λίπεν νέας ἐν τῇ Ν (240) ἀπὸ τῆς σκηνῆς ὁ Ἰδομενεὺς, νῦν δὲ ἄφνω πέφηνεν ἐφ' ἅρματος· οὐ γάρ ἐστιν ὁ λόγος ὅτι ἀπὸ Κρήτης πεζὸς ἦλθεν, οὐ χρησάμενος ἅρματι, καθάπερ ὁ Ὀδυσσεὺς, τραχεῖαν ἔχων τὴν Ἰθάκην. σημαίνει οὖν ὅτι ἀπὸ τῶν νεῶν πεζὸς ἦλθεν ἐπὶ τὸν πόλεμον. προθεὶς οὖν τὸ κεφάλαιον, ὕστερον ἐπεκδιδάσκει πῶς ἔσχεν ἅρμα· "καί κε Τρωσὶ μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν, εἰ μὴ Κοίρανος ὦκα ποδώκεας ἤλασεν ἵππους." τοῦτο οὖν προλαβὼν ἐξήνεγκεν "ὁ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδαο δίφρῳ ἐφεσταότος." πῶς; ὁ γὰρ Κοίρανος ἤλασε τοὺς ἵππους, ἐπεὶ αὐτός γε πεζὸς ἐλήλυθε· πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἤλυθε. τίς γὰρ ἡ ἰδιότης, ὅτι εἴπερ ἐμάχετο πεζὸς, ἀπολώλει ἂν οἷς ἐντροπὴ ἐγένετο πρὸς οὓς Πηνέλεως ἦρχεν;

610. * μακρὰ ἡ παρέκβασις καὶ πάντα διὰ μέσου· τὸ γὰρ ἑξῆς "Κοίρανον βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο."

613. καί κε Τρωσὶ] πάντως ἀπώλετο ἂν ὁ Μηριόνης. εἰ μὴ πεζὸς ἀφίκετο, ὡς εἴ γε τῷ Ἰδομενεῖ ἡνιόχει, ἀπολώλει ἂν, καθὰ καὶ

28. ἀπολώλει ἂν scripsi pro ἀπολώλεἰ, ut est lin. 33. Rectius ἀπωλώλει.

ὁ Κοίρανος. τὸ γὰρ "πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα" καὶ ἐπὶ τοῦ Μηριόνου ἀκουστέον.

614. εἰ μὴ Κοίρανος ὦκα ποδώκεας] ἐκδεκτέον τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ Ἰδομενέως. ὁ Κοίρανος ἰδὼν τὸν Ἰδομενέα κινδυνεύοντα πεζὸν (πεζὸς γὰρ ἀπὸ τοῦ ναυστάθμου) ἐξήλασε τοὺς ἵππους, δεξάμενος αὐτὸν ἐπὶ τῶν ἵππων. ἔφθασε τὴν τοῦ Ἕκτορος βολὴν, ὥστε μετὰ τὸ ἀναβῆναι ἐπὶ τὸ ἅρμα τότε πεμφθῆναι τὸ δόρυ αὐτῷ. αὐτὸς δὲ ὁ Κοίρανος ἀπώλετο, σώσας τὸν Ἰδομενέα.

617. τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο] κατὰ τὸ εἰκὸς πλαγία ἡ πληγὴ γίνεται περιστρέφοντος αὐτοῦ τοὺς ἵππους· καὶ γὰρ ὑπὸ τὴν σιαγόνα διαβὰν τὸ δόρυ ἀνέσχε διὰ τῆς ἑτέρας· καὶ οὐκ ἔστιν ἀδύνατον τοῦτο, ὡς προείρηται, διὰ τὸ περιστρέφοντα αὐτὸν τοὺς ἵππους βεβλῆσθαι.

618. *ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας ὦσε δόρυ πρυμνόν] ἕως τοῦ ἐσχάτου τοῦ δόρατος ὦσεν.

622. μάστιε νῦν] ὅτι τοῦτο φιλικόν. αὐτὸς μὲν γὰρ ὡς νέος καὶ ἀκμάζων κινδυνεύειν βούλεται, τὸν δὲ ἤδη παρηβηκότα προπέμπει καὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῷ πορίζεται.

627. ἑτεραλκέα νίκην] οὐ γὰρ ἄλλως νίκη γίνεται ἢ τῶν ἑτέρων ἐπ' ἀλκῆς ὄντων.

630. *ἀρήγει] ἐν ἄλλῳ ἀμύνει.

631. *ἐφείη] διχῶς, καὶ ἀφείη.

632. *τὸ ἔμπης ἀντὶ τοῦ ὁμοίως τέτακται.

637. *οἵ που δεῦρ'] οὕτως Ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ οἵ που νῦν.

639. πρὸς τὸ ἀμφίβολον, αὐτοὺς ἐμπεσεῖσθαι ταῖς ναυσὶν, ἢ τὸν Ἕκτορα. πιθανώτερον δὲ τὸν Ἕκτορα ἐμπεσεῖσθαι, ἐνσείσειν.

643. οὔ πῃ] πῶς παρείληπται τὸ οὔπῃ; σημαίνει γὰρ τὸ εἰς τόπον· "πῇ ἔβη Ἀνδρομάχη" (Il. 6, 377); τὸ δὲ ποῦ ἐστὶν ἐν τόπῳ, ὅπερ καταλληλότερον· ἀλλ' οὐ δύναμαι ἔν τινι τόπῳ ἰδεῖν τινὰ τῶν Ἀχαιῶν τοιοῦτον. μήποτε οὖν οὐχ ὡς τοπικὸν ἐπίρρημα, ἀλλ' ὡς παραπληρωματικὸν σύνδεσμον ἐκληπτέον.

644. ἠέρι γὰρ κατέχονται] ὅτι ἀέρα τὴν σκοτίαν καλεῖ· καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ ἀὴρ τῇ δύσει σκοτεινός ἐστι, λαμπρύνεται δὲ ἐπιφανέντος τοῦ ἡλίου· "ἀὴρ γὰρ παρὰ νηυσὶ βαθεῖ' ἦν" (Od. 9, 144).

26. ἐνσείσειν] Conf. schol. ad 12, 120.

* κατέχονται] ἐν ἄλλῳ ἠέρι γὰρ κεκάλυπται.

646. * ἰδέσθαι] ἐν ἄλλῳ ὁρᾶσθαι.

μεγαλοφρόνως οὐ σωτηρίαν αἰτεῖται, ἀλλὰ φῶς πρὸς τὴν τῶν ὀφθαλμῶν χρείαν, ἵνα δρῶντές τι καὶ πάθωσιν.

648. δάκρυ χέοντα] περιπαθῶς εἰσάγει τὸν Αἴαντα δακρύοντα. οὐ γὰρ ἐν ἄλλοις εὑρίσκομεν αὐτὸν δεδακρυκότα· οὐ γὰρ ἦν κατ' Αἴαντα.

649. ἠέρα] ὅτι σαφῶς τὴν σκοτίαν ἀέρα λέγει· ἔστι γὰρ ταυτὸν τῷ ὁμίχλῃ· καὶ ἀπῶσε τὸν ἀέρα, ὅ ἐστιν ὁμίχλην.

651. ὅτι οὐκ εἶπε βοὴν ἀγαθῷ Μενελάῳ, ἀλλὰ κατὰ παράλειψιν τῆς προθέσεως, πρὸς βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον.

653. ζωὸν ἔτ' Ἀντίλοχον] καὶ τοῦτο περιπαθὲς, ὡς οὐκ ἐλπίζων ἔτι ζῆν τὸν ἥρωα διὰ τὴν συνέχειαν τῆς μάχης.

657. ὥς τίς τε λέων] πολλαὶ αἱ εἰκόνες τοῦ ἥρωος, καὶ ἑκάστη κατὰ καιρὸν ἁρμόδιος. πρῶτον γὰρ αὐτὸν εἴκασε διὰ τὴν φιλοστοργίαν βοΐ, νῦν δὲ λέοντι ἀκούσιον ποιουμένῳ ἀποχώρησιν· καὶ ἑξῆς διὰ τὴν ὀξυδορκίαν ἀετῷ παρέβαλεν αὐτόν.

λέγεται τὸν λέοντα ἐν τῇ οὐρᾷ ἐκ φύσεως ἔχειν λεπτόν τι κεντρῶδες, ὑφ' οὗ νυττόμενος καὶ πονῶν πλέον ἀγριοῦται.

* μεσσαύλοιο] τῆς ἐπ' ἀγρῷ ἐπαύλεως.

658. * κε κάμῃσι] ὅτι ὁ κε περισσὸς, ἢ ὑφ' ἓν κεκάμῃσι.

659. * πῖαρ] τὸ λίπος τῆς πιμελῆς, ἐκ παρεπομένου δὲ τὸ ζῆν.

664. * τετιηότι θυμῷ] ἐν ἄλλῳ τετιημένος ἦτορ.

* βεβλημένος διὰ λύπην.

667. ἀργαλέου πρὸ φόβοιο] ὅτι ἀντὶ τοῦ ὑπὸ φόβου, ὅ ἐστιν ὑπὸ φυγῆς, καὶ ὅτι ἔλωρ ἕλεμα.

670. * ἐνηείης] προσηνείας· ἀπηνὴς δὲ ἐναντίος.

671. * πᾶσιν] οὐκ Ἀχιλλεῖ μόνῳ.

675. ὀξύτατον δέρκεσθαι] φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης ὡς ἵστησι τοὺς νεοσσοὺς πρὸς τὸν ἥλιον ὁ ἀετὸς, ἀναγκάζων βλέπειν· καὶ ὁ μὲν δυνηθεὶς ὁρᾶν τοῦ ἀετοῦ ἐστὶν υἱὸς, ὁ δὲ μὴ ἐκβέβληται καὶ γέγονεν ἁλιαίετος.

681. * οὕτως Ἀρίσταρχος, ἴδοιτο, τὼ ὄσσε δηλονότι.

3. *τὴν* addidit Bekkerus.
8. *ὁμίχλην* Vill.] *ὁμίχλῃ*
12. *τὴν συνέχειαν* Vill.] *τῆς συνεχείας*
13. * *τοῦ ἥρωος*] *κατὰ τοῦ ἥρωος* * *καὶ ἑκάστη—ἁρμόδιος*] om.
23. *λύπην*] *λύπης* Vill.
29. * *μὲν*] om.

οὕτως αἱ Ἀριστάρχειοι, ἴδοιτο. τίς; τὰ προκείμενα ὄσσε· διὸ καὶ τὸ σημεῖον. ἢ νοητέον ἀποστροφὴν λόγου πρὸς τὸν Μενέλαον ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτοῦ λόγου.

688. κυλίνδει] Ἀρίσταρχος βαρύνει, ὑγιῶς πάνυ διὰ τὰ κινήματα· "κυλίνδετο" γοῦν φησίν (Od. 8, 81. 11, 598), οὐχὶ ἐκυλινδεῖτο, καὶ "ἡ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε" (Il. 16, 794). διὸ καὶ βαρέως τὴν κυλίνδων ἀναγινώσκομεν· "μέγα κῦμα κυλίνδων" (Od. 5, 296).

694. *κατέστυγε] κατεστύγνασεν, ἠνιάθη.

695. *μείζων ἡ σιγὴ παντὸς λόγου γίνεται.

698. βῆ δὲ θέειν] πολλῷ περιπαθέστερον ἄνοπλον ὄντα καὶ τρέχοντα παραστῆναι τῷ Ἀχιλλεῖ.

ἐζήτηται πῶς οὐκ ἔστιν Αὐτομέδων μηνυτὴς τῆς Πατρόκλου ἀναιρέσεως, ἀλλὰ Ἀντίλοχος, καὶ διὰ τί γυμνὸς τρέχει. ῥητέον οὖν ὅτι Αὐτομέδοντα μὲν αἰσχρὸν ἦν μετὰ τῶν ἵππων ἔρχεσθαι πρὸς Ἀχιλλέα ἄπρακτον, τῶν ἄλλων ἀγωνιζομένων περὶ τοῦ σώματος. Ἀντίλοχος δὲ ταχύτερος ὢν τῶν ἄλλων προεκρίθη, καὶ γυμνὸς ἄπεισι, μετὰ τῶν ὅπλων ταῖς συμφοραῖς ἐμπομπεύειν παραιτούμενος· ἢ διὰ τὸ μὴ βαρούμενον τοῖς ὅπλοις χρονίσαι ἐν τῇ ὁδῷ.

700. πόδες φέρον] πρὸς τῷ πάθει εἶχε τὴν διάνοιαν, μηδ' ὅτι τρέχει εἰδώς. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι οὕτως εἴωθε λέγειν, οἱ πόδες ἔφερον, οὐχὶ τοὺς πόδας· πρὸς Ζηνόδοτον μεταγράφοντα (Il. 6, 511) "ῥίμφ' ἑὰ γοῦνα φέρει."

702. *οὐδ' ἄρα σοι] ὅτι πάλιν ἀπέστροφε τὸν λόγον.

705. ὅτι ἀπέστροφεν ἐκ τοῦ πρὸς αὐτὸν εἰς τὸν περὶ αὐτοῦ λόγον. τὸ δὲ ἀνῆκεν ἀνέπεισεν, παρώτρυνεν.

710. *Ἕκτορι δίῳ] ἐν ἄλλῳ κεχολωμένον Ἀτρείωνι.

714. ὥσπερ βοὴν λέγει τὴν μάχην ἀπὸ τοῦ ἀλαλαγμοῦ, οὕτως καὶ ἐνοπῆς νῦν ἀπὸ μέρους τῆς μάχης φησίν.

1. διὸ καὶ τὸ σημεῖον] Vid. infra annot. ad glossemata interlin. ad 1, 53.

2. ἀποστροφὴν λόγου ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸν Μενέλαον εἰς τὸν περὶ αὐτοῦ λόγου Friedl.

12. ἐζήτηται —] Scholion hoc legitur in A ad 18, 9 cum lemmate ὥς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε. Recte hoc loco in aliis.

15. *Ἀντίλοχος δὲ ταχύτερος ὢν] ἀντίλοχός τε ταχύς τε ὢν

23, 24. ἀπέστροφε Cobetus] ἀπέστρεφε

25. In marg. inter. ἀνέπεισε καὶ παρώτρυνεν.

26. In A nihil praeter κεχολωμένον Ἀτρείωνι in marg. inter., cui ἐν ἄλλῳ addidit Vill.

719. νῶϊ μαχησόμεθα] ὅτι ἐντεῦθεν τοῖς νεωτέροις ὁ βασταζόμενος Ἀχιλλεὺς ὑπ' Αἴαντος, ὑπερασπίζων δὲ Ὀδυσσεὺς παρῆκται. εἰ δὲ Ὅμηρος ἔγραφε τὸν Ἀχιλλέως θάνατον, οὐκ ἂν ἐποίησε τὸν νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος βασταζόμενον, ὡς οἱ νεώτεροι.

720. ὁμώνυμοι] ὁ λόγος, ἁπλούστερος ὁ Αἴας παράγεται, ὅς γε τοιαῦτα λέγει, ἡμεῖς μαχώμεθα, ἐπειδὴ τὸ αὐτὸ ὄνομ' ἔχομεν· οἱ γὰρ δύο Αἴαντες καλούμεθα. βουγάϊος γὰρ ὡς ἀληθῶς.

721. *μένοντες] Ἀριστοφάνης δυϊκῶς μένοντε.

727. *τὸ ἕως ἀντὶ τοῦ τέως· διόπερ οὐδὲ ὑποστιγμὴν ποιεῖ.

[751. ῥηγνῦσι] ἀντὶ τοῦ ῥηγνύουσι, ὡς πιμπλῶσιν. οὕτως Ἀρίσταρχος.

761. οὐκ ἔστιν ἐναντίωμα τὸ λέγειν αὐτούς τε φεύγειν καὶ πολέμου μὴ γίνεσθαι ἐρωήν· ἔφευγε μὲν γὰρ ὁ πολὺς καὶ χυδαῖος ὄχλος, οὐχ ὑπεχώρουν δὲ οὔτε οἱ Αἴαντες οὔτε οἱ ὑπερμαχοῦντες· ἐρωὴ δέ ἐστιν ὑποχώρησις, ἀνοχή.]

Παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσῳδίας Ἡρωδιανοῦ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ στιγμῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ Σ.

1. δέμας πυρός] πυρὸς τρόπον. τὸ δὲ ἔμπυρον τῆς μάχης βούλεται δηλῶσαι.

3. προπάροιθε] νῦν ἐπὶ τόπου· καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ "κὰδ δ' ἔβαλε προπάροιθε νεώς" (9, 482). τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ χρόνου· "σεῖο δ' Ἀχιλλεῦ οὔτις ἀνὴρ προπάροιθε μακάρτατος" (Od. 11, 482).

ὀρθοκραιράων] τῶν τὰς κεφαλὰς ὀρθὰς ἐχουσῶν· κραῖραν γὰρ λέγουσι τὴν κεφαλήν, καὶ οἱ Ἀττικοὶ τὸ τῆς κεφαλῆς ἥμισυ ἡμίκραιραν. λέγει δὲ διὰ τὸ τὰς πρῴρας καὶ πρύμνας ἀνατετάσθαι, ἐκ μεταφορᾶς τῶν βοῶν.

6. μαχώμεθα Bekkerus] μαχόμεθα

9. Post hoc scholion excidit in A folium 238 (v. 729—761), quod manus recentior supplevit, scholiis omissis.

10. Scholia versuum 751, 761. ex codice Athoo sumsi, de quo supra dictum est ad vol. 1 p. 215, 27.

16–18. Subscriptionem, quae in fine folii perditi 238 lecta fuit, supplevit Bekkerus.

20. Versui 1. in marg. inter. adscriptum ὅτι ὥσπερ, nihil amplius.

κατὰ πρύμναν καὶ πρῷραν ἀνατεταμένων, ὀρθοκεφάλων· κραῖρα γὰρ ἡ κεφαλή.

4. τὰ φρονέοντ'] οἱ περὶ τῶν φίλων ἀγωνιῶντες ἐν τοῖς κινδύνοις δυσέλπιδές εἰσιν. ἔστι δὲ τῶν ἐν ἀτυχίᾳ προληπτικὸς ὁ νοῦς.

5. ὀχθήσας] ἤτοι λυπηθείς, ἀπὸ τοῦ ἄχθους, ὅ ἐστι βάρους· λέγοιμεν δ' ἂν καὶ βαρυνθείς. ἢ τὸ ὀχθήσας ἀπὸ τοῦ ὄχθου ὠνόμασται, ὄχθοι δὲ τὰ ὑψηλά· οἷον ἐπαρθεὶς τῷ θυμῷ.

7. νηυσὶν ἔπι κλονέονται] ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τοῦ "νηυσὶν ἔπι προέηκα" (439). ἡ διπλῆ δέ, ὅτι λείπει ἡ διά, φεύγοντες διὰ τοῦ πεδίου.

10, 11. Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον—χερσὶν ὕπο Τρώων] ἐν τῇ Ῥιανοῦ οὐκ ἦσαν οἱ β', ἴσως ἐπεὶ οὐκ ἦν Μυρμιδὼν ὁ Πάτροκλος· Λοκρὸς γὰρ ἦν ἐξ Ὀποῦντος. δεῖν δέ φησιν ὁ Ἀρίσταρχος οὕτως αὐτὸ παραδέχεσθαι, τὸν μετὰ τὸν ἄριστον τῶν Μυρμιδόνων. καὶ κατά τινας δὲ τῶν μεθ' Ὅμηρον Ἄκτωρ ὁ πατὴρ τοῦ Μενοιτίου λέγεται λαβεῖν Αἴγιναν, ἐκ ταύτης δὲ γενέσθαι Μενοίτιον καὶ οἰκῆσαι ἐν Ὀποῦντι· οὕτως οὖν γίνεται τὸ ἀνέκαθεν Μυρμιδὼν ὁ Πάτροκλος. δύναται δὲ καὶ ἑτέρως Μυρμιδὼν ὁ Πάτροκλος λέγεσθαι διὰ τὸ μετὰ τὸν Ἀχιλλέα ἡγήσασθαι τῶν Μυρμιδόνων. πῶς δέ, φασί, τοῦτο πεπυσμένος παρὰ τῆς μητρὸς ἔπεμπε τὸν Πάτροκλον εἰς τὸν πόλεμον; ὅτι, φαίη τις ἄν, οὔτε τοὔνομα σαφῶς εἶπεν οὔτε τὸν χρόνον, παρά τε τὸν καιρὸν λήθη γίνεται τῶν τοιούτων· ὅταν δὲ ἀποβῇ, μιμνήσκονται.

ἄλλως. χαρίεν τούτῳ τῷ τρόπῳ προειπεῖν τὴν Θέτιν· οὐ γὰρ ἐβούλετο τὸ μέλλον ἐπιτελεσθῆναι πάντως ἐκ πολλοῦ προειποῦσα λυπεῖν τὸν υἱόν. ἐπίτηδες δὲ εἰπεῖν τὸ Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον, ἵνα μὴ φανερῶς εἴπῃ τὸν Πάτροκλον.

Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον] ἡ διπλῆ πρὸς τὸ ἀμφίβολον, πῶς Μυρμιδόνων ἄριστον λέγει τὸν Πάτροκλον Λοκρὸν ὄντα.

11. *χερσὶν ὕπο Τρώων] ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῶν χειρῶν τῶν Τρώων.

3. *φίλων] φαύλων
5. ἄχθους] ἄχθε̊
9. In marg. inter. ὅτι λείπει ἡ διά, διὰ πεδίου
10. πεδίου] Sequitur in A scholion ἐζήτηται—χρονίσαι ἐν τῇ ὁδῷ, quod in aliis libris recte adscriptum est ad 17, 698.
12. Ῥιανοῦ] καὶ Ἀριστοφάνους addit Bekkerus
14. αὐτὸ] αὖ
παραδέχεσθαι τὸν μετ' αὐτὸν ἄριστον τῶν Μυρμιδόνων Maur. Schmidt. ap. Mayhoff. de Rhiano p. 31.
30. τοῦ addidit Vill.

12. ἦ μάλα δὴ τέθνηκε] μάλιστα τῇ διανοίᾳ κατείληφεν ὅτι τέθνηκεν· ἐκ τοῦ βίου δὲ τὸ πάθος εἵλκυσε· δεινοὶ γὰρ ἀεὶ τὸ χεῖρον εἰκάζειν οἱ στέργοντες.

13. *σχέτλιος] τάλας ἢ τλήμων ἐνταῦθα.

14. ἂψ ἐπὶ νῆας ἴμεν] οὕτως ἡ Ἀριστάρχου. ἐν ἐνίαις δὲ φαύλως νῆας ἔπ' ἂψ ἰέναι.

*Ἀρίσταρχος ἂψ ἐπὶ νῆας ἴμεν.

17. δάκρυα θερμὰ χέων] ἵνα πλησίον γένηται τῆς ὑπονοίας Ἀχιλλεύς, καὶ μὴ περιμείνῃ τὴν ἀγγελίαν.

18. ὤ μοι] δεξιῶς πάνυ ὁ Ἀντίλοχος οὔτε τὸν τελευτήσαντα κατοικτίζεται οὔτε τὸν Ἀχιλλέα, εἰς ἑαυτὸν δὲ τὴν συμφορὰν ἐπενεγκὼν ηὔξησε τὸ πάθος.

20. κεῖται Πάτροκλος] προδοὺς ἴχνη τῆς συμφορᾶς τῷ δακρύῳ καὶ τῇ προφωνήσει οὕτως ἐπὶ τὴν διήγησιν ἔρχεται· αἰφνίδιον γὰρ προσπεσόντα τὰ δεινὰ τοῖς ἀκούουσιν ἐξίστησιν.

21. ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει] δεδήλωκε μετὰ συντομίας τὸ γεγενημένον πρᾶγμα, ἀναγκαίως δὲ καὶ τὸ συμβὰν τῷ ἥρωϊ εὐσχημόνως ἀπήγγειλεν· οὐ γὰρ ἔφη, σκυλεύσας τὰ ὅπλα ἔχει, ἀλλὰ μόνον ἐσήμανεν.

22. τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε] Πλάτων ἐν τρίτῳ πολιτείας κατηγορεῖ τῶν ὀδυρομένων, λέγων ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων μὴ δεῖν τοῦτο ποιεῖν ὡς δεινόν τι πεπονθότων. Ζωΐλος δέ φησιν ἄτοπον νῦν εἰδέναι τὸν Ἀχιλλέα· προειδέναι τε γὰρ ἐχρῆν ὅτι κοινοὶ οἱ πολεμικοὶ κίνδυνοι, τόν τε θάνατον οὐκ ἐχρῆν δεινὸν ὑπολαμβάνειν, τό τε οὕτως ὑπερπενθεῖν γυναικῶδες. οὕτως οὔτ' ἂν βάρβαρος τιτθὴ ἐποίησεν. καίτοι Ἑκάβης ἐπὶ τῷ συρμῷ Ἕκτορος οὐδὲν τοιοῦτόν ἐστιν. Ζηνόδωρος δὲ ἀπολογεῖται λέγων ὅτι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῶν πεπραγμένων θρηνεῖ. καὶ ἄλλως συνήθη ταῦτα τῷ βίῳ· "τοῦτό νυ καὶ γέρας οἶον ὀϊζυροῖσι βροτοῖσι, κείρασθαί τε κόμην βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν" (Od. 4, 197).

ἄλλως. εἰ γὰρ Ἀντίλοχον ἥττονα φίλον καταλαμβάνει πένθος ἀκούσαντα, τί πείσεται Ἀχιλλεύς; μεῖζον δὲ τὸ πάθος ἔδειξε δακρύσας.

5. ἵμεν] ἰέναι, ut in textu.
ἐν Bekkerus] ἐπ'
7. Ἀρίσταρχος (ἀρισ̄ A)] *Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης
25. τιτθὴ] τιθὴ
28. τῷ] τῷ τε. Sic ἐν τῷ βίῳ p. 154, 9.

23. *κόνιν] ὅτι τὴν ἀπὸ πυρὸς τέφραν κόνιν λέγει· διὸ καὶ αἰθαλόεσσαν αὐτὴν λέγει.

26. μεγαλωστί] Ἀνακρέων ἱρωστί, Φερεκράτης ταχεωστί ἀντὶ τοῦ ταχέως.

28. *περιπαθῶς ἀναπεφώνηται τὸ ὄνομα τοῦ Πατρόκλου.

*δμωαὶ δ' ἃς Ἀχιλεὺς ληΐσσατο] ἃς ἐκ λαφυραγωγίας ἐκτήσατο.

33. ὁ δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ] τοῦτο διὰ μέσου. τὸ γὰρ ἑξῆς "χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· δείδιε γάρ."

34. *ἀποτμήξειε] οὕτως Ζηνόδοτος. Ἀρίσταρχος ἀπαμήσειε.

δείδιε γὰρ μὴ λαιμόν] ὅτι ἀμφίβολον, μὴ τὸν ἑαυτοῦ λαιμὸν ὁ Ἀχιλλεύς, ἢ τὸν Ἀντιλόχου.

36. ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλός] ἄλλα ἐπεισόδια καινά· καὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ θάλατταν μεταφέρει τὸ πένθος.

39. ὁ τῶν Νηρεΐδων χορὸς προηθέτηται καὶ παρὰ Ζηνοδότῳ ὡς Ἡσιόδειον ἔχων χαρακτῆρα· Ὅμηρος γὰρ κατὰ τὸ κοινὸν Μούσας λέγει καὶ Εἰλειθυίας, ἀλλ' οὐκ ὀνόματα. γελοῖόν τε ἐξ ὀνόματος προθέμενον εἰπεῖν πάσας, ὥσπερ ἀποκαμόντα εἰπεῖν "ἄλλαι δ' αἳ κατὰ βένθος ἁλὸς Νηρηΐδες ἦσαν." ὁ δὲ Καλλίστρατος οὐδὲ ἐν τῇ Ἀργολικῇ φησὶν αὐτοὺς φέρεσθαι. τό τε ἔνθα οὔτε χρόνον σημαίνει οὔτε τόπον, διακόπτεταί τε ἡ λύπη τῷ καταλόγῳ.

ἐνθάδε ἐβάρυνεν ὁ Ἀρίσταρχος τὸ Γλαύκη, εἰς ἀποφυγὴν τοῦ ἐπιθετικοῦ τοῦ "γλαυκὴ δέ σ' ἔτικτε θάλασσα" (Π. 16, 34). ἐπὶ δὲ τοῦ Νημερτής τε καὶ Ἀψευδής οὐκ ἐποιήσατο μεταβολὴν τόνου· ἔφαμεν δὲ ἤδη περὶ τῶν τοιούτων.

40. Θόη θ' Ἁλίη τε βοῶπις] ἀπὸ τοῦ α τὴν ἀρχὴν τοῦ ὀνόματος δεῖ ποιεῖσθαι· οἰκεῖον γὰρ Νηρεΐδι παρὰ τὴν ἅλα παρῆχθαι.

*Ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ θ Ἁλίη, παρὰ τὴν ἅλα.

53. *εἴδετ'] ἀντὶ τοῦ εἰδῆτε.

*ἐνί] Ἀριστοφάνης ἐπὶ κήδεα.

54. δυσαριστοτόκεια] ἐκ τριῶν σύνθετον, ὡς τὸ ἀμιτροχίτωνας.

3. ἱρωστί] ἡρωιστί. Correctum ex Apollonio in Bekk. Anecd. p. 522, 15 aliisque grammaticis indicatis in Thes. vol. 4 p. 549.

ταχεωστὶ addidi ex grammaticis ibidem indicatis.

9. οὗ ζηνο͂ A non in marg. inter., sed supra ἀποτμήξειε.

15. Ἡσιόδειον] ἡσιόδιον

17. εἰπεῖν] ἐπάγειν Lehrs. collato Eustathio p. 1131, 23.

27. Ἁλίη] ἄλεια (sic)

28. εἰδῆτε] εἴδητε

λέγει δὲ ἐπὶ κακῷ τὸν ἄριστον τετοκυῖα, ὡς ἄν τις εἴποι ἐπὶ δυστυχίᾳ εὔτεκνος.

56. ἔξοχον ἡρώων] ἡ ὑποστιγμὴ ἤτοι ἐπὶ τὸ ἡρώων, ἵνα ὁ δέ σύνδεσμος περισσεύῃ, ἢ καὶ ἐπὶ τὸ ἶσος, ἵνα ᾖ ἀνταπόδοσις "τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα."

57. τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα] ὅτι ἡ Θέτις οὐκ ἀπελείφθη τοῦ Πηλέως οἴκου, καθάπερ οἱ νεώτεροι, δωδεκαταῖον καταλιποῦσα τὸν Ἀχιλλέα, ὁ δὲ Πηλεὺς Χείρωνι παραδέδωκεν, ἵνα τραφῇ.

γουνῷ ἀλωῆς] τῷ γονίμῳ τόπῳ τῆς γῆς, ἢ τῷ ὑψηλοτάτῳ, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν γονάτων τῶν ἐν τῷ σώματι, ἅπερ ἐξέχει.

60. Πηλήϊον εἴσω] ὅτι Ὅμηρος οὐκ οἶδεν, ὡς οἱ νεώτεροι ποιηταί, κεχωρισμένην τὴν Θέτιν ἀπὸ τοῦ Πηλέως ὑπὸ τὴν Ἀχιλλέως γένεσιν· ἀλλ' ὅτι καὶ μετὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον σύνεστι, λέγει.

63. ἠδ' ἐπακούσω] τοῦτο ὡς ἐν ποιήσει ἀκουστέον· οὐ γὰρ πιθανὸν τὴν προειρηκυῖαν περὶ τῆς τοῦ Πατρόκλου τελευτῆς νῦν αὐτὸ τοῦτο ἀγνοοῦσαν φαίνεσθαι.

64. ἀπὸ] Ἀρίσταρχος φυλάττει τὸν τόνον τῆς προθέσεως. ἔφαμεν δὲ ἐν ἑτέροις ὅτι ἡ ἀπό, ἐὰν συντάσσηται τῇ γενικῇ μὴ μεταξὺ πιπτουσῶν λέξεων καὶ σημαίνῃ τὸ ἄπωθεν, φυλάσσει τὸν τόνον. οὕτως γοῦν ἀνέγνωμεν "ἀπὸ πατρίδος ἄνδρα κατακτάς" (Il. 13, 696) καὶ "οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος" (Il. 9, 353)· "καὶ γάρ τίς θ' ἕνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο" (Il. 2, 292). προσέθηκα δὲ μὴ μεταξὺ πιπτουσῶν λέξεων διὰ τὸ "ἄπο πλυνοί εἰσι πόληος" (Od. 6, 40)· οὐ γὰρ ἐπλησίασε τῇ πόληος γενικῇ, ἀλλὰ μεταξὺ ἀνεδέξατο λέξεις.

68. *εἰσανέβαινον] γρ. εἰσανέβησαν.

ἐπισχερῶ] ὀξύνεται καὶ σεσημείωται, ὥσπερ καὶ τὸ ἰῶ· οὐδὲν γὰρ εἰς ω λῆγον ἐπίρρημα θέλει ὀξύνεσθαι.

τὸ ἐπισχερῶ ἑκατέρωσε δύναται προσδίδοσθαι· καὶ γὰρ τὰς Νηρεΐδας ἀνιέναι τάξει πρέπον, καὶ τὰς ναῦς εἰκὸς ἐφεξῆς τετάχθαι, ὡς ἐν τῷ περὶ ναυστάθμου λέγεται.

76. ἀλήμεναι] ὡς παρὰ τὸ βῆναι βήμεναι ἐγένετο, οὕτως καὶ παρὰ τὸ ἀλῆναι ἀλήμεναι· "ἢ λαοὺς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσας ἀλῆναι"

3. ὁ δέ Friedl.] ὁ μέν
7. δωδεκαταῖον Bekkerus] δωδεκατὶ i. e. δωδεκάτιον
19. ἄπωθεν] ἄποθεν. Recte p. 160, 24.
23. πόληος] πολ^ι
24. τῇ πόληος] $\overset{s}{\tau}$ $\overset{o}{\pi}$
29. ἀνιέναι Bekkerus] ἂν εἶναι

(Il. 16, 714). ψιλοῦται δὲ καὶ τὸ ἑάλη (Il. 13, 408) καὶ τὸ "οἴμησεν δὲ ἀλείς" (Od. 24, 538). καὶ πᾶς ὁ σχηματισμὸς, ἐπεὶ καὶ τὸ θέμα αὐτῶν ἐψιλοῦτο.

77. ὁ Ἀσκαλωνίτης ἀεκήλια, οἷον οὐχ ἥσυχα οὐδὲ εἰρηνικὰ, ἐπεὶ ἕκηλος ὁ ἥσυχος, ὥστε στέρησιν αὐτὸν ἐκδέχεσθαι. οὕτως δὲ καὶ Ἀρίσταρχος, οἷον ταραχώδη. ἢ ἀκούσια, ἃ οὐκ ἄν τις ἑκὼν πάθοι. ὁμοίως δὲ καὶ Ἀλεξίων· καὶ ἔχονται τοῦ δηλουμένου.

πρὸς τὴν συναλοιφὴν, ὅτι ἀεκήλια ἐκληπτέον κατὰ ἀπόφασιν τοῦ ἑκήλου, ἐφ' οἷς οὐχ οἷόν τε ἡσυχάζειν.

82. *στικτέον ἐπὶ τὸ κεφαλῇ· μᾶλλον γὰρ ἐμφαίνει.

84. *ἄκαιρον τὸ εἰδυίᾳ λέγειν.

86. *αἴθ' ὄφελες] ταῦτα ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωστέον.

αἴθ' ὄφελες] οὕτως αἴθ' ὄφελες. Ἀπολλώνιος ἐν τῷ περὶ συντάξεως (p. 249, 29) τίθησι τὸν στίχον οὕτως ἔχοντα.

88. διὰ τὸν ἵνα σύνδεσμον ὑποστιγμὴ ἐπὶ τὸ ἀποφθιμένοιο, ἵνα ὁ λόγος ᾖ τοιοῦτος· νῦν δ' ἵνα καὶ σὺ πενθήσῃς τὸν υἱὸν ἀπολέσασα, τοῦτον οὐχ ὑποδέξῃ ὑποστρέψαντα οἴκαδε. ἢ παντελῶς παραιρεθήσεται ἡ ὑποστιγμὴ, κοινοῦ νοουμένου ἄνωθεν τοῦ "ἀνέρος ἔμβαλον εὐνῇ."

90. *οἴκαδε νοστήσαντ'] ὅτι πάλιν συνοικεῖ τῷ Πηλεῖ ἡ Θέτις.

92. τὸ ἑξῆς ἐστὶν ἀπολέσῃ· διὸ οὐκ ἀναστρεπτέον τὴν ἀπό, τὴν μέντοι ὑπό, ἐπεὶ τὸ ἀκόλουθόν ἐστιν ὑπ' ἐμῷ. εἰσὶ μέντοι οἳ οὐκ ἀνέστρεψαν, ἀλλὰ συνέταξαν τῇ δοτικῇ, δουρὶ ἐμῷ· ἐν ἑτέροις γὰρ οὕτως αὐτὸν εἰρηκέναι "δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτισσα" (Il. 16, 57).

93. *ὅτι τὰ ἕλωρα οὐ βρώματα, ἀλλὰ ἑλκύσματα.

94. *τὸν δ' αὖτε προσέειπε] ἐν ἄλλῳ τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα.

98. αὐτίκα τεθναίην] ἡ μὲν ᾤετο διὰ τὸν λόγον ἀποτρέψειν αὐτὸν τῆς σπουδῆς· ὁ δὲ αὐτὸ τοῦτο πρῶτον μετ' ἐπιτάσεως τάσσει διὰ τοῦ αὐτίκα, ὡς τῷ φίλῳ ἀκολουθήσων.

99. *στικτέον ἐπὶ τὸ ἀμῦναι.

100. τινὲς περιέσπασαν τὸ ἀρῆς, ἵνα σημαίνῃ τὸ βλάβης. οὕτως καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης καὶ ἡμεῖς. τὸ δὲ δῆσεν δισύλλαβον ἐκδεκτέον ποιητικὸν, καὶ τὸ ε̄ τοῦ προκειμένου ἐστὶ συνδέσμου.

5. *αὐτὸν* Lehrsius] *αὐτῶν*
12. In marg. exter. adscriptum *ὡς ὄφελες*
31. *σημαίνῃ τὸ* Bekkerus] *σημαίνηται*

ἀρῆς ἀλκτῆρα βλάβης καὶ κακώσεως ἀποτρεπτικὸν, ὅ ἐστι κωλυτὴν καὶ βοηθόν. οἱ δὲ Ἄρεω ἀλκτῆρα ἀποτρεπτικὸν πολέμου. Παρμενίσκος μὲν οὖν βαρυτόνως τὸ ἔδησεν ἀποδίδωσιν οὕτως· ὁ δὲ πόλεμος τὴν ἐμὴν ἀφελόμενος πανοπλίαν ἔδησέ μου τὴν ἔξοδον, ὥστε ἀλκτῆρα μὴ γενέσθαι Πατρόκλου, ὅπερ ἐστὶ βοηθόν. Πτολεμαῖος δὲ ὁ Ἀσκαλωνίτης περισσὸν τὸ ἔδησέ φησιν.

διὰ τοῦ ω̄ Ἄρεω ἡ Ἀριστάρχου· καὶ ἔστι τὸ λεγόμενον, ἐμοῦ δὲ ἐδέησε τὸ ἀλεξητῆρα γενέσθαι τοῦ Ἄρεω καθ' ὃν ἀπώλετο. ἀπ' εὐθείας τῆς ὁ Ἄρεως, ὡς ὁ Πείρεως· "Πείρεω υἱόν" (Il. 20, 484). *ἐν δὲ τοῖς εἰκαιοτέροις ἀρῆς τῆς βλάβης, ἐπεὶ καὶ Ἡσίοδος "ἀρῆς ἀλκτῆρα" ἔφη* (Scut. 29 et 128).

101. *φησὶ τὸ ἑξῆς· "νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε* (114), *νῦν δ' εἶμ' ὄφρα φίλης κεφαλῆς." αἱ ὑποστιγμαὶ δὲ μέχρι τοῦ* (106) *"ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι" ἀποτελοῦνται, τοῦ ἐπεί συνδέσμου τὸν λόγον ἀρτῶντος, ἵν' ᾖ ἀνταπόδοσις* (107) *"ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν." ὁ δὲ λόγος ἠθικός· νῦν δ' ἐπεὶ μήτε εἰς τὴν πατρίδα ὑποστρέψαι εἱμαρμένον ἐστὶ μήτε ἐξεδίκησα τοὺς ἀναιρεθέντας, τὸ φιλονεικεῖν ἔκ τε θεῶν καὶ ἀνθρώπων ἀπόλοιτο. ἢ τὸ ἑξῆς τοῦ λόγου, νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαι, νῦν δ' εἶμ' ὄφρα φίλης κεφαλῆς. καὶ γὰρ ἐπανείληφε τὸ χρονικὸν ἐπίρρημα ὥσπερ εἰς ὑπόμνησιν τῆς ἀρχῆς ἣν παραλιπὼν παρεξέβη.*

102. **οὐδέ τι Πατρόκλῳ γενόμην φάος] τοῦτο κατ' ἰδίαν.*

103. **Ἕκτορι δίῳ] ὅτι ἀντὶ τοῦ ὑφ' Ἕκτορος δίου.*

104. **ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης] ἐχθρὸς γὰρ τῆς ἀργίας ὁ ἥρως, φιλότιμος δὲ περὶ τὰς πράξεις.*

105. *οἷος οὔτις] ἀλαζὼν, φασὶ, καὶ φορτικός. ῥητέον δὲ ὅτι ἔθος ἦν πᾶσιν ἑαυτοὺς ἐπαινεῖν.*

107. *ὡς ἔρις] Ἡράκλειτος τὴν τῶν ὄντων φύσιν κατ' ἔριν συνεστάναι νομίζων μέμφεται Ὅμηρον, σύγχυσιν κόσμου δοκῶν αὐτὸν εὔχεσθαι. πρὸς ὃν ἄν τις εἴποι ὅτι οὐ λέγει νῦν τὴν ἐναντίωσιν ἔριν, ἀλλὰ τὴν ἔχθραν· ὅθεν ἐπιφέρει "καὶ χόλος·" οὐ γὰρ ἡ τῶν πραγμάτων ἐναντίωσις τοὺς φρονίμους ἐξίστησι τῶν λογισμῶν.*

109. *γλυκίων] γλυκέως γὰρ διατίθεσθαι τοὺς ἐκπληροῦντας τὰ κατὰ θυμὸν συμβαίνει.*

4. *ἀφελόμενος* Bekkerus] *ἐφαλλόμενος*

7. In marg. inter. *Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ω̄ Ἄρεω.*

11. *βλάβης καὶ κακώσεως* ante *ἔφη* scriptum expunxit librarius.

16. *ἐστὶ*] *ἐστί μοι* Friedl.

110. ἠΰτε καπνός] θυμός ἐστι ζέσις τοῦ περὶ καρδίαν αἵματος δι' ὄρεξιν ἀντιλυπήσεως. τοῦτον δὲ τὸν ὅρον πρῶτος Ὅμηρος παρέδωκε· καπνὸν γὰρ τὸ πῦρ φησὶν, ὡς τὸ "κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας" (Il. 2, 399) καὶ "ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται" (207)· ἄτοπον γὰρ λαμπούσῃ φλογὶ καπνὸν εἰκάζειν. ζέσις δὲ οὐκ ἂν χωρὶς πυρώσεως γένοιτο. ἡ δίνη δὲ παρέπεται τοῖς ὀργιζομένοις διὰ τὸ σπεύδειν ἀμύνασθαι τὸν ἀντίπαλον. τὸν δὲ καπνὸν παρείληφε πρὸς τὴν αὔξησιν.

113. δύο κατεχόντων παθῶν τὸν Ἀχιλλέα, θυμοῦ καὶ λύπης, μεῖζον τὸ κατὰ τὴν λύπην πάθος ἐπιγενόμενον ἐκράτησε τῆς ὀργῆς. πρῶτος δὲ Ὅμηρος τὸν θυμὸν ἀπὸ λογισμοῦ σβεννύμενον ἐδογμάτισεν.

ἐκ τούτων λέγουσι τὸν Πλάτωνα τριμερῆ τὴν ψυχὴν ἀποφήνασθαι· τὸ μὲν γάρ τι θυμικὸν αὐτῆς εἶναι, τὸ δὲ ἐπιθυμητικὸν, τὸ δὲ λογιστικόν.

117. *ὅτι οὐκ οἶδεν ἀθάνατον τὸν Ἡρακλέα.

οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος] τινές φασιν ὅτι Ὅμηρος οὐκ οἶδεν Ἡρακλέα ἀποθεωθέντα διὰ τὸ λέγειν ὅτι τέθνηκεν. ἢ οὐδὲν κωλύει γινώσκοντα ὅτι ἀπεθεώθη, λέγειν ὡς οὐκ ἔφυγε τὴν κῆρα· καὶ γὰρ οἱ ἀποθεοῦντες αὐτὸν ὁμολογοῦσι τεθνάναι καὶ καῆναι ἐν τῇ Οἴτῃ καὶ μανῆναι καὶ τοὺς υἱεῖς ἀνελεῖν καὶ οὕτως ἀπαθανατισθῆναι. σημειοῦνται δὲ τὰ ἔπη πρὸς τὴν ἀθέτησιν τὴν "αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι τέρπετο" (Od. 11, 602), ὅτι οὐκ οἶδεν αὐτὸν ἐκθεωθέντα.

ἄλλως. μεγαλοφρόνως φαίνεται παραδείγματα ἑαυτῷ συνειλοχὼς, οὐ τῶν καθ' αὐτόν τινος, ἀλλὰ τῶν γενναιοτάτων. ταῦτα δὲ λέγει ἄλλως τὴν μητέρα παραμυθούμενος, τὸ καὶ τοὺς κρείττους τεθνηκέναι.

118. φίλτατος ἔσκε Διί] πιθανῶς ὡς φιλότιμος ἀνὴρ οὐ τὰς πράξεις ἀντέθηκε τοῦ Ἡρακλέους (ἐφαίνετο γὰρ ἂν οὕτως κατὰ πολὺ ἐνδέων), τὴν δὲ οἰκειότητα μόνον τὴν πρὸς τὸν Δία ἐσήμανεν.

121. κείσομ' ἐπεί κε θάνω] ἀνόητόν ἐστι τὸ λέγειν· δῆλον γὰρ πᾶσιν ὅτι κείσεται ἀποθανών. ἀλλ' ἀσαφέστερον ἐξενήνεκται, ὃ δὲ

10. μεῖζον] μείζων
ἐπιγενόμενον Bekkerus] ἐπιγινόμενον
23. ἐκθεωθέντα] ἀποθεωθέντα Cobetus.
29. οὕτως Vill.] οὗτος
30. ἐνδέων] ἐνδέον

λέγει, τοιοῦτόν ἐστι· ζῶντα μὲν οὐ χρὴ ἀργὸν εἶναι οὐδὲ κεῖσθαι ὥσπερ νεκρὸν, ἀλλὰ τότε ὅταν ὁ θάνατος ἔλθῃ.

124. * ἀδινόν] οὕτως Ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ ἀδινά.

125. γνοῖεν] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἵνα γνῶσιν. πῶς δὲ δηρόν φησι; δεκαπέντε γάρ εἰσιν ἡμέραι σὺν αἷς οἱ θεοὶ εἰς Αἰθιοπίαν διέτριψαν. ῥητέον δὲ ὅτι πρός τί ἐστι τὸ πολύ· καὶ γὰρ μία ἡμέρα Ἀχιλλεῖ πολὺ ἦν ἀφεστῶτι· φιλοπόλεμος γάρ ἐστι. λέγει οὖν ὅτι ἀθρόα αὐτοῖς ἀποδώσω, κἂν εἰ πολὺν χρόνον τοῦ πολεμεῖν ἀπέστην, ὡς καὶ ἡμεῖς ἐν τῷ βίῳ λέγομεν "ἡ μία μοι ἡμέρα αἰών ἐστιν."

128. ναὶ δὴ] πῶς, φασὶν, οὐκ ἀποτρέπει μᾶλλον τῆς μάχης, ἀλλὰ καὶ ἐπιρρώννυσιν; ἢ ὅτι εὐκλεῆ τὸν θάνατον αὐτῷ βούλεται γενέσθαι. τὸν οὖν μετ' εὐκλείας συναινεῖ θάνατον· διόπερ τῆς μοίρας οὐ προεῖπεν αὐτῷ μὴ προέληται τὴν εἰς οἶκον ἀνακομιδήν. πῶς δὲ χάλκεα λέγει τὰ παρ' Ἡφαίστου ὅπλα ἀπὸ τῆς χείρονος ὕλης; ἔχει γὰρ καὶ κασσίτερον καὶ ἄργυρον καὶ χρυσόν· κοινότερον οὖν καὶ χαλκεῖς ἔλεγον καὶ τοὺς ταῦτα ἐργαζομένους· "ἦλθε δὲ χαλκεύς" (Od. 3, 432) Ὅμηρος τὸν χρυσοχόον λέγων. στικτέον δὲ ἤτοι ἐπὶ τὸ ἐτήτυμον, ἵνα λείπῃ τὸ ἐστίν, ὁ δὲ λόγος, ταῦτα ἀληθῶς ἐστίν. ἢ συναπτέον· ἔστι δὲ σχῆμα σολοικοφανὲς, ὅτι τῷ πληθυντικῷ τὰ ἑνικὰ ἐπενήνεκται, ἐτήτυμον κακόν. ἀλλὰ τὸ μὲν ἐτήτυμον δύναιτ' ἂν ἀντὶ ἐπιρρήματος κεῖσθαι, τὰ δὲ ἄλλα παραπλήσια ἐκείνῳ δύναται εἶναι "δαιμονίη, τί νύ σε Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες τόσσα κακὰ ῥέζουσι;" (Il. 4, 31).

130. * ὅτι ἔχονται καὶ οὐκ ἔχεται.

136. * νεῦμαι] ἀντὶ τοῦ νεύσομαι.

ὅτι τὸ νεῦμαί ἐστιν ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος, ἀντὶ τοῦ νέομαι· βούλεται δὲ εἰπεῖν ἐλεύσομαι. καὶ ὅτι ἐν μιᾷ νυκτὶ κατεσκεύασται τὰ ὅπλα.

138. * ἑοῖο] ἐν ἄλλῳ υἷος ἑῆος.

140. ὅτι τὸν Ἑλλήσποντον στενὸν ὄντα εὐρέα ἐκάλεσεν.

142. ἀγορεύσατ'] παρὰ Ζηνοδότῳ ἀγορεῦσαι, καὶ ὑποφαίνει τὸ Ὁμηρικὸν ἔθος.

143. αἴ κ' ἐθέλῃσι] πρὸς μὲν τὸν υἱὸν ὡς διοριζομένη φησὶν οἴ-

4. ὅτι—γνῶσιν (γνώσῃ A)] Eadem verba in marg. inter.

10. φασὶν Vill.] φησὶν

13. προέληται Bekkerus] περιείληπται

28. ἑοῖο—ἑῆος] Eadem scripturae diversitas in aliis locis, de quo dixit La Roche *Textkr.* p. 233.

30. παρὰ—ἔθος] Plane eadem in marg. inter.

σειν πάντως τὰ ὅπλα· οὐκέτι δὲ ἦν πρέπον ὁμοίως πρὸς τοὺς ὁμοτίμους διαλέγεσθαι.

148. *πόδες φέρον*] πρὸς Ζηνόδοτον μεταγράφοντα (Il. 6, 511) "ῥίμφ' ἑὰ γοῦνα φέρει." καὶ ὅτι λέγει πόδες αὐτὴν ἔφερον, οὐκ αὐτὴ τοὺς πόδας.

151. **οὐδέ κε*] ἐν ἄλλῳ οὐδ' ἄρα.

155. *τρὶς μέν μιν μετόπισθε*] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει οὕτως "Ἕκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς συῒ ἴκελος ἀλκὴν, ὅς μιν τρὶς μετόπισθε ποδῶν λάβε καὶ μέγ' ἄϋτει, ἑλκέμεναι μεμαὼς, κεφαλὴν δέ ἑ θυμὸς ἀνώγει πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι ταμόνθ' ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς," κακῶς. οὐ γὰρ ὑπὸ τοῦτον τὸν καιρὸν ὁ Ἕκτωρ ἑλκύσαι τὸν Πάτροκλον ἐβούλετο, ἵνα αἰκίσηται, ἀλλ' ἔμπροσθεν (Il. 17, 125). ὅτε δὲ Γλαῦκος ὠνείδισε τῷ προλελοιπότι τὸ σῶμα τοῦ Σαρπηδόνος τοῖς Ἀχαιοῖς, τότε ἑλκύσαι φιλοτιμεῖται τὸν Πάτροκλον εἰς ἀντικατάλλαξιν τοῦ Σαρπηδόνος, οὐκ εἰς αἰκίαν. ὅταν μὲν οὖν ὕστερον ἡ Ἶρις εἴπῃ τῷ Ἀχιλλεῖ ὅτι βούλεται ὁ Ἕκτωρ τὸν Πάτροκλον αἰκίσασθαι, νοητέον μὴ τἀληθὲς ὑποφαίνειν, ἀλλὰ παρορμῆσαι αὐτὸν εἰς τὴν κατὰ τῶν βαρβάρων ὀργήν.

159. **κατὰ μόθον*] κατὰ τὴν μάχην, ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ θεῖν.

160. *στάσκε μέγα ἰάχων*] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει μέγα ἀχέων. πρὸς τί δὲ λυπούμενος ἑστήκει, ἀλλ' οὐκ ἰάχων καὶ ἐπεγκελευόμενος τοῖς Τρωσὶν ἀφαιρεῖσθαι τὸν νεκρόν;

162. *δίεσθαι*] ὡς τίθεσθαι· ἐπὶ τρίτην ἀπὸ τέλους ἡ ὀξεῖα· ἔστι γάρ τι δίημι ῥῆμα, παρ' οὗ καὶ τὸ δίεσαν πληθυντικὸν ὡς ἐτίθεσαν· "αὔτως ἐνδίεσαν ταχέας κύνας ὀτρύνοντες" (584). παραιτητέον γὰρ τοὺς οἰομένους πλεονασμὸν εἶναι τοῦ δ καὶ δασύνοντας· διδάσκει γὰρ ἡμᾶς ὁ ποιητὴς καὶ δι' ἄλλης κλίσεως τὸ ἀκόλουθον κίνημα· ὡς γὰρ τίθενται, οὕτως δίενται· "ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο δίενται" (Il. 23, 475). ὥσπερ οὖν παρὰ τὸ τίθενται ἔστιν ἀπαρέμφατον τίθεσθαι, οὕτως καὶ παρὰ τὸ δίενται τὸ δίεσθαι. ἐπίσταται δὲ καὶ ὑποτακτικὸν αὐτοῦ. "τόν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίωνται" (Il. 17, 110).

168. **ἄλλων τε θεῶν*] τῶν τοῖς Τρωσὶ συμμαχούντων.

8. *πάϊς* addidi.
10. *σκολόπεσσι*] *σκόλοπας οἱ*
11. *τὸν* ante *καιρόν* addidit Bekkerus.
15. *αἰκίαν* Vill.] *αἰκείαν*
17. *τἀληθὲς*] *αὐτὴν* addit Friedl.

171. *Ἀρίσταρχος κατὰ γενικὴν Πατρόκλου.

ἡ Ἀριστάρχου κατὰ γενικὴν Πατρόκλου ἐπάμυνον. ἐλλείπει δὲ ἡ περί, περὶ Πατρόκλου. ὅμοιον δέ ἐστι τὸ "ὁ δ' οὐδ' οὗ παιδὸς ἀμύνει" (Il. 16, 522)· κἀκεῖ γὰρ κατὰ γενικὴν γράφει.

174. *οἱ δὲ ἐρύσσασθαι] πρὸς παροξυσμὸν τοῦ Ἀχιλλέως· οὐ γὰρ ἄλλον τὸν σπουδάζοντα ἢ τὸν ἀνελόντα.

ὅτι Ζηνόδοτος γράφει Ἴλιον αἰπὺ θέλοντες, καὶ τοὺς ἑξῆς ἀπὸ τοῦ "ἑλκέμεναι μέμονεν" ἕως τοῦ "πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι" ἄνω μετατέθεικεν. ὁ μὲν οὖν Ἕκτωρ οὐκέτι ταύτην ἔχει τὴν ὁρμήν, ὡς προείρηται· ἡ δὲ Ἶρις ὡς πρὸς τὸ διεγεῖραι τὸν Ἀχιλλέα ταῦτα κελεύει. καὶ οὐδέποτε κατὰ τὸ οὐδέτερον λέγει Ἴλιον.

176. *ἀνώγει] ἐν ἄλλῳ ἄνωγεν.

180. *ταῦτα ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς.

182. τίς γάρ σε] ἡ ἑτέρα τῶν Ἀριστάρχου διὰ τοῦ τ̄, τίς τάρ σε. μήποτε δὲ ἀμείνων ἡ προτέρα, παρόσον σύνηθες Ὁμήρῳ ἀπὸ τοῦ γάρ ἄρχεσθαι.

μέμνηται τῶν τῆς μητρὸς ἐντολῶν· οὐ γὰρ ἐπέτρεπεν αὐτῷ ἡ μήτηρ ἐξελθεῖν. πυνθάνεται οὖν τῆς θεοῦ, ἵνα ἀξιόχρεων ἔχῃ πρὸς τὴν μητέρα τὸν προτρεψάμενον λέγειν καὶ μὴ τῇ ἰδίᾳ γνώμῃ ἐξεληλυθὼς φαίνηται.

186. *ὅτι ὡς ὄρος τὸν Ὄλυμπον ἀγάννιφον λέγει.

191. παροισέμεν] Ἀρίσταρχος ἀναστρέφει τὴν πρόθεσιν πρὸς τὸ μὴ ἀμφιβάλλεσθαι τὸν λόγον, καίτοι τῶν συναλειφομένων μὴ ἀναστρεφομένων, ὡς καὶ Ἀπολλώνιός φησιν. ἐπείσθη δὲ ἡ παράδοσις Ἀριστάρχῳ. ἡ διπλῆ δὲ ὅτι κατὰ διαίρεσιν ἀντὶ τοῦ διωρίζετο· ἀναφέρεται δὲ πρὸς τὸ "στεῦτο δὲ διψάων" ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ (11, 583).

χαῖρις τῷ τὰς συναλειφθείσας προθέσεις μὴ ἀναστρέφεσθαι, καὶ ἐνθάδε οὐκ ἀναστρέφει, ἵνα μὴ διάφορον σημαινόμενον νοηθῇ· διαφέρει

25. διαίρεσιν ἀντὶ τοῦ δ.] διάνοιαν δ. Cobetus. Probabilius H. Schraderus in dissertatione de notis criticis (Bonnae 1863) p. 42 ἡ διπλῆ δὲ ὅτι κατὰ διάνοιαν ἀντὶ τοῦ ὑπέσχετο διωρίζετο, collato scholio 2, 597 ὅτι τὸ στεῦτο κατὰ διάνοιαν ὡρίζετο οὐκ ἐπὶ τῆς τῶν ποδῶν στάσεως.

28. χαῖρις] Sic A, non χαίρει ut Vill.

29. οὐκ, nisi delendum sit, in δ' αὖ mutat Schraderus.

ἀναστρέφει] ἀναστρεφ̔ A.

Post καὶ ἐνθάδε οὐκ repetit verba ἀναστρέφεσθαι καὶ ἐνθάδε οὐκ

γὰρ τὸ παρενεγκεῖν Ἡφαίστου ὅπλα. ὅτι δὲ καὶ ἐν ἄλλοις ἀναγνώσμασιν ὁ ἀνὴρ τοιοῦτος, προείπομεν ἤδη.

192. ἄλλου δ' οὔ τεύ οἶδα] ζητεῖται διὰ τί τὰ Πατρόκλου οὐ λαμβάνει, εἰ καὶ τὰ αὐτοῦ ἐκείνῳ ἥρμοσεν· τινὲς ἡνίοχον λέγοντες εἶναι τὸν Πάτροκλον, φασὶ μὴ ἔχειν αὐτὸν ὅπλα. ῥητέον δὲ ὅτι εἶχε καὶ ἐμάχετο· Ἀχιλλεύς φησιν "ἤ οἱ τότε χεῖρες ἄαπτοι μαίνοντο" (Il. 16, 244). τινὲς δὲ ὅτι τὰ μείζονα τῷ ἐλάττονι ἁρμόζει μαλαγμάτων προστιθεμένων, τὰ δὲ ἐλάττονα τῷ μείζονι οὐκέτι. ῥητέον δὲ ὅτι δύναταί τις καὶ ἐλάττοσι πρὸς καιρὸν χρῆσθαι. Κράτης, ὅτι τὰ Πατρόκλου Αὐτομέδων εἶχεν, ὅπως ἰσωθῇ τὸ εἶδος καὶ δόξωσιν εἶναι ὁ μὲν Ἀχιλλεὺς, ὁ δὲ Πάτροκλος.

197. *κλυτὰ] κατ' ἔνια καλὰ τεύχε' ἔχονται.

198. αὔτως] παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ Ἀριστοφάνει διὰ τοῦ ō αὐτός, ἵν' ᾖ αὐτὸς χωρὶς ὅπλων· καὶ λόγον ἔχει χαρίεντα, καὶ οὐκ ἄλογός ἐστιν ἡ γραφή.

204. αἰγίδα θυσανόεσσαν] ἐπεὶ ἄνοπλος ἐξιὼν ἔμελλεν ἐκπλήξειν τοὺς Τρῶας, εἰκότως κέχρηται τῇ ἔξωθεν φαντασίᾳ.

206. ἐκ δ' αὐτοῦ δαῖε φλόγα] πῶς δὲ, φασὶν, οὐκ ἐκαίετο; καὶ γὰρ οἱ θεοὶ αὐτοὶ τρωτοί. ῥητέον δὲ ὅτι φαντασία ἦν.

207. ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται] οἱ περὶ Διονύσιον τὸν Θρᾷκά φασιν Ἀρίσταρχον πρώτῃ ταύτῃ χρώμενον τῇ γραφῇ μεταθέσθαι, καὶ γράψαι ὡς δ' ὅτε πῦρ ἐπὶ πόντον ἀριπρεπὲς αἰθέρ' ἵκηται. ἐμφατικῶς τὸ ἐν πολέμῳ πῦρ ἐπιτεθὲν τῷ Ἀχιλλεῖ παρέβαλε τῷ ἐν πολεμουμένῃ ἁπτομένῳ.

ἔθος ἦν τοῖς ἀρχαίοις τοὺς πολεμουμένους τῇ μὲν ἡμέρᾳ καπνὸν ἀπὸ τῶν τειχῶν διεγείρειν, τῇ δὲ νυκτὶ φλόγα, τὴν ἀπὸ τῶν περιοίκων βοήθειαν καὶ συμμαχίαν ἐπικαλουμένους· οὐδέπω γὰρ ἦν εὑρεθεῖσα ἡ σάλπιγξ.

208. τηλόθεν ἐκ νήσου] οὐκ ἔστι ψιλὸν τὸ τῆς νήσου, ἀλλ' ἔχει ἐπίτασιν περὶ τὴν σπουδὴν τῶν πυρείων, ἵνα γνωριμώτερον φαίνηται.

209. *στυγερῷ Ἄρηϊ] ἀντὶ τοῦ ὑπὸ στυγεροῦ Ἄρηος.

210. *ἄστεος ἐκ σφετέρου] Ζηνόδοτος ἄστυ ποτὶ σφέτερον.

211. ἐπήτριμοι] ὁ Ἀσκαλωνίτης ὀξύνει ὡς πολεμικοὶ, οὐκ εὖ· τὰ

3. τὰ Πατρόκλου] Intellige ὅπλα, nisi hoc excidit.

4. αὐτοῦ] αὑτοῦ Wachsmuth. de Cratete p. 45.

10. ἰσωθῇ Vill.] σωθῇ

18. φασὶν Vill.] φησὶν

25. μὲν addidit Bekkerus.

32. ποτὶ] ποτὲ

γὰρ διὰ τοῦ ιμος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξεῖαν, νόμιμος σπόριμος. οὕτως καὶ ἐπήτριμος.

213. *Ἄρεως] Ἀρίσταρχος Ἄρεω.

215, 216. οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς μίσγετο] οὔτε φαίνεται τῇ μητρὶ ἀπειθῶν, διὰ τὸ μὴ κεχωρηκέναι εἰς μέσην τὴν παράταξιν, οὔτε τῆς Ἥρας ἀνηκουστῶν, διὰ τὸ μὴ πεφηνέναι ἐν τῷ πολέμῳ. ἄλλως δὲ οἰκονομία ἐστὶ τοῦ ποιητοῦ τὸ τοιοῦτο, ἵνα μὴ δόξῃ ἄπιστα λέγειν εἰσαγαγὼν τὸν Ἀχιλλέα χωρὶς ὅπλων εἰς τὴν μάχην.

217. ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη] ἀπίθανον γὰρ ἐκεῖνο τὸ διὰ μόνης τῆς Ἀχιλλέως φωνῆς τρέψαι τοὺς Τρῶας.

219. σάλπιγξ] ὅτι αὐτὸς οἶδε σάλπιγγας, χρωμένους δὲ τοὺς ἥρωας οὐκ εἰσάγει.

ἀπὸ τῶν ἰδίων χρόνων ὁ ποιητὴς ὠνόμακε τὴν σάλπιγγα, ἐπεὶ οὐδέπω ηὕρητο παρὰ τοῖς παλαιοῖς. κόχλῳ δὲ θαλασσίῳ ἐσάλπιζον.

220. *τὸ ἑξῆς, ὑπὸ θυμοραϊστέων δηΐων ἄστυ περιπλομένων.

222. *χάλκεον ἀντὶ τοῦ χαλκέην.

ὅτι ἀμέτρως ὁ Ζηνόδοτος ὄπα χαλκέην, οὐ συνεὶς ὅτι παραπλήσιόν ἐστι τὸ σχῆμα τῷ "κλυτὸς Ἱπποδάμεια" (Il. 2, 742) καὶ "θερμὸς ἀϋτμή" (Hymn. in Mercur. 110). χάλκεον δὲ τὴν λαμπρὰν ἅμα καὶ στερεάν.

224. *ἂψ ὄχεα τρόπεον] εἰς τοὐπίσω τὰ ἅρματα ἔτρεπον.

230. ἀπίθανόν φασι καὶ ἄμετρον τὸ τῆς ὑπερβολῆς. ῥητέον δὲ ὡς οὐκ ἔστιν· ὁ γὰρ τῆς αἰγίδος φόβος, ἣν ἐπέσεισεν ἡ Ἀθηνᾶ, καὶ τὸ καιόμενον πῦρ ἔκπληξιν τοσαύτην παρέσχεν ὥστε αὐτοὺς ὑφ' ἑαυτῶν ὑπὸ ταραχῆς ἀπολέσθαι.

ἡ διπλῆ, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐνθάδε κοῦροι ὄλοντο δυώδεκα πάντες ἄριστοι οἷσιν ἐν βελέεσσιν. εἰσὶ δὲ οὔτε τῇ συνθέσει Ὁμηρικοί, οὔτε τὸ οἷσιν βελέεσσιν ὑγιῶς εἴρηται τοῖς ἑαυτῶν· ἔδει γὰρ τοῖς ἀλλήλων.

231. *ἐν ἄλλῳ ξιφέεσσι.

236. *φέρτρῳ] ὅτι ἅπαξ τὸ φέρτρον· ἔστι δὲ φορεῖον.

239. *ἠέλιον δ' ἀκάμαντα] ἐν ἄλλῳ ἠέλιον μὲν ἔπειτα.

ζητεῖται διὰ τί ἄκοντά φησι τὸν ἥλιον δῦναι. Κράτης μὲν τὸν αὐτὸν Ἀπόλλωνα εἶναι καὶ ἥλιον· ἐπιτυγχανόντων οὖν τῶν Τρώων

17. ὅτι addidit Cobetus.
19. θερμὸς ἀϋτμή] Addere poterat δεινὸς ἀήτη Il. 15, 626.
30. ξιφέεσσι] ξίφεσσι

χρονίζειν ἡδόμενόν τε καὶ μηκύνοντα αὐτοῖς τὸ ἐπίτευγμα· Ἥραν δὲ τὰ ἐναντία βουλομένην ἀναγκάζειν αὐτὸν δύνειν. Ἀγαθοκλῆς δέ φησι συνάγεσθαι ὅτι καθ' Ὅμηρον ἐναντίως τῷ οὐρανῷ φέρεται ὁ ἥλιος, τῇ δὲ δίνῃ αὐτοῦ συνέλκεται. Ἥραν γὰρ εἶναι τὴν τοῦ παντὸς φύσιν ἐκ τοῦ "ἦ οὐ μέμνῃ ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν" (Il. 15, 18), ἕλκεσθαι δὲ ἄκοντα τὸν ἥλιον ὑπὸ τῆς δίνης ὑπὸ τὰς δυσμάς.

243. *ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης] ἐν ἄλλῳ ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο.

244. ἔλυσαν ὑφ' ἅρμασιν] ἀντὶ τοῦ ὑπέλυσαν τῶν ἁρμάτων. πῶς οὖν οὐκ ἀναστρέφεται; ὅτι συνήλειπται.

245. *πάρος] πρὸ τῆς ἐπιμελείας τοῦ σώματος. ὅρα οὖν τὴν ἔπειξιν.

246. καταγελῶσι τοῦ ὀρθῶν ἑσταότων. ῥητέον δὲ ὅτι ἐπεὶ ὀρθοῦταί τις καὶ καθήμενος, οἷον "ἕζετο δ' ὀρθωθείς" (Il. 23, 235).

247. τρόμος] Ζηνόδοτος φόβος, κακῶς, ἀγνοῶν ὅτι φόβος ἐστὶ καθ' Ὅμηρον ἡ μετὰ δέους φυγή. διὸ ἡ διπλῆ.

248. ἤτοι συναπτέον ἕως ἀλεγεινῆς, ἵνα αἰτία τούτου τοῦ σχήματος κέηται· πάντες γὰρ εὐλαβοῦντο, ὅτι Ἀχιλλεὺς ἐφάνη πολὺν κεχωρισμένος τῆς μάχης χρόνον· ἢ ἐπὶ τὸ ἐξεφάνη στικτέον, ἵνα τὸ ἑξῆς ὡς ἐπὶ τοῦ ποιητοῦ ἐπιφωνούμενον λέγηται.

250. ὁρᾷ πρόσσω καὶ ὀπίσσω] τέλειον ἐγκώμιον τοῦ φρονίμου. τὰ δὲ ἐναντία ἐπὶ τοῦ ἄφρονος· "οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω" (Il. 1, 343).

251. ἰῇ δ' ἐν νυκτὶ γένοντο] πῶς ἐν μιᾷ νυκτὶ γενόμενοι τοσοῦτον ἀλλήλων διαφέρουσι, τῆς συμπαθείας τῶν οὐρανίων ὁμοίως πρὸς ἀμφοτέρους ἐχούσης; ἔστιν οὖν διαφορὰ τοῖς γεννωμένοις οὐκ ἐν νυκτὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν τῆς ὥρας ἀκρίβειαν. Ἡράκλειτος ἐντεῦθεν ἀστρολόγον φησὶ τὸν Ὅμηρον, καὶ ἐν οἷς φησὶ "μοῖραν δ' οὔ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν, οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται" (Il. 6, 488).

ἔγκειταί τι θαυμαστὸν τῷ λόγῳ. συνήλικες ὄντες καὶ ὁμοῦ γενόμενοι οὐ τὰ αὐτὰ ἐπιτηδεύουσιν, ἀλλ' ὁ μὲν συνετὸς, ὁ δὲ πολεμικός. οὐδὲν ἄρα χρήσιμος ὁ χρόνος τοῖς ἀφυέσι πρὸς τὰ χρήσιμα.

1. ἡδόμενον — ἀναγκάζειν αὐτὸν] Haec bis scripta in A, loco priore αὐτὸν ante ἀναγκάζειν collocato. τε] δὲ

9. συνήλειπται Bekkerus] συνείληπται

16. ἵνα] ἵνα τὸ ὅλον ὡς Friedl.

27. καὶ addidit Friedl.

253. ὅς σφιν] τοῦτο σημειωτέον πρὸς τὸ "ὁ δὲ φῆ κῶδειαν ἀνασχὼν, πέφραδέ τε Τρώεσσι, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα" (Il. 14, 500).

254. φράζεσθε] οὐδέποτε τὸ φράσαι ἐπὶ τοῦ εἰπεῖν ὁ ποιητὴς τίθησιν, ἀλλ' ἐπὶ τῆς διανοίας. ἔστιν οὖν περισκέψασθαι, τῇ διανοίᾳ μάλα περισσῶς βουλεύσασθαι.

256. *ὁ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ.

257. *οὗτος ἀνήρ] οἷον ὁ ἀρτίως κινήσας ἡμῖν τὸν θόρυβον.

258. ῥηΐτεροι πολεμίζειν] τουτέστιν εὐκαταμαχητότεροι, ὥστε τὸ πολεμίζειν ἀντὶ τοῦ πολεμίζεσθαι.

262. *τοῦτο καθ' ἑαυτό· μᾶλλον γὰρ ἐμφαίνει.

264. δατέονται] διαιροῦνται τὸν πόλεμον, παρόσον ὁτὲ μὲν οὗτοι, ὁτὲ δὲ οἱ ἕτεροι νικῶσιν.

265. *μαχήσεται] ἐν ἄλλῳ μαχέσσεται.

ἠδὲ γυναικῶν] τοῦτο σημειωτέον πρὸς τὸ "ἀμυνέμεναι ὤρεσσιν" (Il. 5, 486) ὅτι κἀκεῖ γυναιξί λέγει, καθάπερ ἐνθάδε ῥητῶς ἐξηγούμενος ἐκεῖνο λέγει.

266. *ὧδε γὰρ ἔσται] ἐμφαίνει ὅτι οὐ διὰ δειλίαν ταῦτα συμβουλεύει.

269. σὺν τεύχεσιν] οὐδὲ τοῦτο ἀργόν· ὑποβάλλει γὰρ ὅτι καὶ νῦν διὰ τὸ ἄνοπλος εἶναι ἀπέσχετο τοῦ πολέμου.

*εὖ νύ τις] κακόν τι πεισόμενος ὑπ' αὐτοῦ δηλονότι.

271. πολλοὺς δὲ κύνες] οὐ κατάρατα καὶ βλάσφημα ταῦτα, ἀλλὰ φόβου ἕνεκα λέγεται· ἐπάγει γὰρ τὸ ἦθος ἑαυτοῦ.

272. ἀπ' οὔατος] ἄπωθεν τοῦ ὠτὸς, οἷον μὴ ἀκούσαιμι· "αἲ γὰρ ἀπ' οὔατος εἴη ἐμεῦ ἔπος" (Il. 22, 454).

273. *πιθώμεθα] ἐν ἄλλῳ πιθοίμεθα.

ἡ ὑποστιγμὴ ἤτοι ἐπὶ τὸ πιθώμεθα, ἢ κατὰ τὸ τέλος τοῦ στίχου· καὶ λόγον ἔχει ἀμφότερα.

274. νύκτα μέν] τὴν νύκτα κατισχύσομεν καὶ κρατήσομεν τῇ βουλῇ. ἄλλως. ὃ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· διεσπαρμένην συλλέξομεν καὶ τοὺς ἀνὰ τοῦ πεδίου καὶ τοὺς ἀνὰ τῆς πόλεως φυλάττοντας νῦν· ὕστερον δὲ ἅμα ἡμέρᾳ ἡμεῖς πολεμήσομεν.

πρὸς τὸ σημαινόμενον, ὅτι ἔστι βουλευσόμεθα, τῇ βουλῇ κρατήσομεν.

279. *στικτέον ἐπὶ τὸ μάχεσθαι.

33. τῇ] ἐν τῇ Lehrsius.

281. ἠλασκάζων] περὶ τὸν αὐτὸν τόπον ἀλώμενος καὶ οὐκ ἀνύων ὁδὸν, ἄλλως δὲ μεθ' ἑλιγμοῦ ἐλαύνων καὶ τὴν δίωξιν ποιούμενος. ἔγκειται δὲ καὶ τὸ ἠλεόν, ὅπερ ἐστὶ ματαίως ἐλαύνων.

283. ἡ διπλῆ, ὅτι τοιοῦτόν ἐστι τὸ λεγόμενον, πρότερον αὐτὸν οἱ κύνες κατέδονται ἢ ἐκπέρσει. καὶ οὐκ ἔστιν ἐλλιπὴς ὁ λόγος, ὥσπερ οὐδ' ἐπ' ἐκείνου "τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν" (Il. 1, 29). στικτέον δὲ ἐπὶ τὸ ἐκπέρσει· μᾶλλον γὰρ οὕτως ἐμφαίνει· ἐὰν δὲ συνάπτηται, ἀδιανόητον γίνεται.

285. Πουλυδάμα] ἔδει σὺν τῷ ν̄ Πουλυδάμαν. τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ Λαοδάμα, παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον.

286. ὁ μὲν φυλάσσειν τὴν πόλιν ἔφη· ὁ δὲ δεινοτέρῳ ὀνόματι τὸν λόγον ἐξεφαύλισε, προσθεὶς τὸ ἀλήμεναι.

287. *ὅτι Ζηνόδοτος γράφει κεκόρησθον, συγχέων τὸ δυϊκόν.

290. *ἐπειδὴ ἀπόλωλε τὰ τῆς πόλεως χρήματα, ἀφειδεῖν χρὴ καὶ τῶν σωμάτων.

291. ὅτι ἑτέρα ἡ Φρυγία παρὰ τὴν Τροίαν, καὶ ὅτι ἐλλείπει ἡ εἰς, ἵν' ᾖ εἰς Φρυγίην.

292. κτήματα περνάμεν' ἵκει] Φρυγῶν καὶ Μῃόνων ἀγορὰς κομιζόντων τοῖς Τρωσὶ καὶ ἀντὶ τούτων ἀντιφορτιζομένων, τῶν πολεμίων ἀπαγόντων καὶ πωλούντων, ἢ αὐτῶν τῶν Τρώων, ἵνα χρήματα λαμβάνωσι πρὸς τὸν πόλεμον καὶ παρέχωσι τοῖς συμμάχοις, οἷον ὁ Ἕκτωρ ἔφη "τὰ φρονέων δῶρα κατατρύχων" (Il. 17, 225).

298. *ἐν τελέεσσι] ὅτι ἀντὶ τοῦ μὴ λύσαντες τὰς τάξεις.

300. ὃς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει] εἴ τις εὐλαβεῖται μὴ ἀπολέσῃ τὰ ἴδια κτήματα, μερισάτω αὐτὰ τοῖς Τρωσίν. πρὸς Πουλυδάμαντα δὲ, ὡς ἵνα φυλάσσηται τὰ κτήματα, συνεβούλευεν ἀπὸ τοῦ τείχους ἀμύνεσθαι.

τῶν Τρώων ὅστις ἂν ὑπερβαλλόντως ἀνιᾶται ἐπὶ τοῖς χρήμασιν ὡς μέλλων ἀπολεῖν αὐτὰ ὑπὸ πολεμίων (τοῦτο γὰρ ἐλλεῖπον προσυπακούεται), συναγαγὼν αὐτὰ δότω τοῖς πολίταις· βέλτιον γάρ ἐστιν ὑπὸ τούτων ταῦτα δαπανηθῆναι. ἴσως δὲ ταῦτα κατηγορεῖ ὁ Ἕκτωρ, ἵνα σώζηται αὐτῷ τὰ χρήματα.

ἄλλως. τοῦτο καὶ στρατηγήματός τινος ἔχεται· ὑποπτεύσας γὰρ

2. μεθ' ἑλιγμοῦ] μετ' ἑλιγμοῦ 5. ἐλλιπὴς] ἐλλειπὴς
29. ἀπολεῖν Vill.] ἀπολύειν

τοὺς πλουσίους ἀνιᾶσθαι ἐξιόντας εἰς πόλεμον διὰ τὸ μὴ ἔχειν τοὺς τηρήσοντας τὰ χρήματα, φησὶ δεῖν διανέμειν τῷ πλήθει αὐτά.

308. * στικτέον ἐπὶ τὸ στήσομαι.

ἤ κε φέρῃσι] πρὸς τὸ παράδοξον ἀντέθηκεν· ἀπίστου γὰρ ὄντος τοῦ ἀντιστῆναι Ἀχιλλεῖ τὸν Ἕκτορα, προσθεὶς τὸ τῆς ἀδηλίας παρεμυθήσατο τὴν ἀπιστίαν.

309. ξυνὸς Ἐνυάλιος] κοινὸς ὁ πόλεμος πολλάκις τὸν κτείνειν βουλόμενον κατέκτα. ὅμοιον δὲ τῷ "ἐπιμὶξ δέ τε μαίνεται Ἄρης" (Od. 11, 537).

310. ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν] πολλὰ ἦν τὰ συναναγκάζοντα πείθεσθαι τοὺς Τρῶας, πρῶτον μὲν ἡ ἄνοια ἡ βαρβαρική, δεύτερον δὲ τὰ χρήματα ἃ προέτεινεν αὐτοῖς, τρίτον ὅτι τὴν μὲν ἀπόλαυσιν ἐκείνοις ἐχαρίσατο, τὸν δὲ κίνδυνον αὐτὸς ἐπανεῖλεν.

314. αὐτὰρ Ἀχαιοί] ὅρα τὰς μεταβάσεις ὡς ποικίλαι, ποτὲ μὲν ἐν τοῖς ἔργοις, ὁτὲ δὲ ἐν τοῖς λόγοις ἀγωνιζομένου τοῦ ποιητοῦ· νῦν δὲ καὶ ἐφ' ἑνὶ εἴδει, τῷ θρήνῳ.

317. χεῖρας] ἀμφίβολον πότερον τὰς ἑαυτοῦ ἀνδροφόνους χεῖρας ὁ Ἀχιλλεὺς ἐπιθεὶς τῷ τοῦ ἑταίρου στήθει, ἢ τὰς τοῦ ἀνδροφόνου Πατρόκλου ἐπιθεὶς τῷ ἰδίῳ στήθει. βέλτιον δὲ τὸ πρότερον.

* διὰ τοῦ σ̄ ἅπασαι, ἀνδροφόνους.

318. ὥστε λῖς ἠϋγένειος] ἐμπείρως πάνυ· αἱ γὰρ θήλειαι κάλλιστον ἔχουσι γένειον, οἱ δὲ ἄρσενες χαίτην. νῦν δ' ἐπὶ θηλείας· ἄρσην γὰρ οὐ σκυμναγωγεῖ. τὸ δὲ λέαινα νεώτερον ὄνομα.

319. σκύμνους] σκύμνος ὡς ὕμνος εἰς ἰδιότητα ἀνεγνώσθη· τὸ μέντοι ἀνδρωνυμικὸν ὀξύνεσθαι ἀξιοῖ ὁ Ἀσκαλωνίτης πρὸς διαφοράν. ὁ μέντοι λόγος συναγωνίζεται τῇ βαρείᾳ τάσει· τὰ γὰρ εἰς νος λήγοντα μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου δισύλλαβα μονογενῆ, ἔχοντα ἐν τῇ πρὸ τέλους συλλαβῇ τὸ ῡ, βαρύνεσθαι θέλει, ὕμνος κύκνος λύχνος Κύθνος. οὕτως ἄρα καὶ σκύμνος. ἡ διπλῆ δέ, ὅτι οὕτως τοὺς κυνηγοὺς καταχρηστικῶς λέγουσιν οἱ ποιηταί.

323. * μετεφώνει] γράφεται μετεφώνεε.

324. ἅλιον ἔπος ἔκβαλον] ἐκτείνει τὸ πάθος ὁ τοιοῦτος λόγος· οὐ γὰρ ἐφ' οἷς αὐτὸς ἠπατήθη λυπεῖσθαί φησιν, ἀλλ' ἐφ' οἷς αὐτὸς ἠπάτησε τὸν Μενοίτιον.

325. θαρσύνων ἥρωα Μενοίτιον] καὶ τοῦτο περιπαθῶς, ὡς τοῦ Μενοιτίου οὐκ ἀντιδώσοντος τὸν παῖδα διὰ τὴν πρὸς τὸν υἱὸν φιλο-

30. λέγουσιν οἱ ποιηταί] λέγει ὁ ποιητής Lehrsius.

στοργίαν, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ κατεπίστευσεν ὡς σῶσαι ἱκανῷ ὄντι καὶ ἐπαγγειλαμένῳ τοῦτο.

332. οὐδὲ Θέτις μήτηρ] ὅτι συνεβίω ἡ Θέτις τῷ Πηλεῖ, καὶ ὅτι οὐκ ἀπεκόμιζον τὰ ὀστᾶ τῶν τετελευτηκότων ἐπὶ ξένης εἰς τὰς πατρίδας. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὸ "ὥς κ' ὀστέα παισὶν ἕκαστος οἴκαδ' ἄγῃ" (Il. 7, 334).

338. *αὔτως] διὰ τοῦ $\bar{\alpha}$ αὔτως πᾶσαι εἶχον.

351. ὠτειλάς] ὅτι ὑπὸ μὲν Εὐφόρβου βέβληται ὁ Πάτροκλος, ὑπὸ δὲ Ἕκτορος οὔτασται, καὶ συλληπτικῶς εἴρηκε πάντα τὰ τραύματα ὠτειλάς.

ἐν δ' ὠτειλὰς πλῆσαν] οὕτως ὡς φαρμακώδη δύναμιν ἔχοντος τοῦ παλαιοῦ ἐλαίου.

352. λιτί] λιτῷ καὶ ἀποικίλτῳ ὑφάσματι, ὅ ἐστι λινῷ. οἱ δὲ ἐξ ἀντιφράσεως τὸ ποικίλον. οἱ δέ, ὅ φασιν Ἀττικοὶ λήδιον. δεῖ δὲ ὀξυτόνως ἀναγινώσκειν τὸ λιτί κατὰ τὸν κανόνα τοῦ Ἡρωδιανοῦ· πᾶσα δοτικὴ δισύλλαβος ἐπὶ ὀνομάτων ὀξύνεσθαι θέλει, φωτί παντί θητί. οὕτως γὰρ καὶ ἐν τῇ Ἰλιακῇ προσῳδίᾳ ἐν τῇ Ψ λέγει ὅτι δεῖ ὀξύνειν κατὰ τοῦτον τὸν κανόνα. οὕτως γὰρ καὶ Ἀρίσταρχος. εἰσὶ δὲ οἳ περισπῶσιν, οὐ καλῶς. εἶτα ἐπάγει οὕτως· παραιτητέον δὲ τὸν Ἀσκαλωνίτην οἰόμενον ἀπὸ τῆς λίς εὐθείας κεκλίσθαι τὴν λιτί δοτικὴν καὶ τὴν λῖτα αἰτιατικήν· οὐ γάρ ποτε ἐμελέτησε τὰ εἰς $\overline{\iota\varsigma}$ μονοσύλλαβα διὰ τοῦ $\bar{\tau}$ κλίνεσθαι. μεταπλασμὸς οὖν ἐστὶ τῆς λιτῷ δοτικῆς, ὡς ἡ κλαδί τῆς κλάδῳ· καὶ ἡ αἰτιατικὴ λῖτα μεταπέπλασται ἐκ τῆς λιτόν ὡς κρόκα ἐκ τῆς κρόκην. τὸ δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ "καθηράν τε ῥύπα πάντα" (Od. 6, 93), εἰ μή ἐστι πληθυντικὸν οὐδέτερον, τοῦ προκειμένου μεταπλασμοῦ ἔχεται. οὐχ ὁμότονος δὲ ἐγένετο ἡ λῖτα τῇ λιτόν, ἐπεὶ πᾶσα αἰτιατικὴ εἰς $\bar{\alpha}$ λήγουσα ἐβαρύνετο, ὑπεσταλμένης τῆς τινά κατὰ ἀόριστον προφοράν.

356. Ζεὺς δ' Ἥρην] ὅτι κατὰ τὸ σιωπώμενον Ἥρα καὶ ὁ Ζεὺς γεγόνασιν ἐν τῷ Ὀλύμπῳ καὶ οὐ ξενιστέον ὅταν λέγῃ κατὰ συμπέρασμα.

362. *πρὸς τὸ κάτω τὸ κακά (367) ἡ ἀπόδοσις.

364. πῶς δὴ ἔγωγ'] τὸ ἑξῆς, πῶς δὴ ἔγωγ' οὐκ ὄφελον Τρώεσσι· τὰ δὲ λοιπὰ ὡς διὰ μέσου διορθωτέον. παρὰ δὲ Ζηνοδότῳ κατὰ Δώριον ἐγών.

7. αὔτως] αυτως sine spiritu. (sine accentibus).
13. In marg. inter. προς το λιτη
34. κατὰ Δώριον] καταδόριον

372. τὸν δ' εὗρ' ἱδρώοντα] ἤτοι ἐπιστρεφόμενον, ὡς χωλόν· ἢ μεμίμηται ἐπὶ τοῦ Ἡφαίστου τὴν τοῦ πυρὸς κίνησιν.

373. σπεύδοντα τρίποδας] ὅτι τὸ σπεύδοντα ἐνεργοῦντα, καὶ ὅτι τὸ πάντας παρέλκει.

375. ὑπὸ κύκλα] τινὲς ὑπόκυκλα, ὡς ὑπότροχα· οὐκ εὖ· ἔστι γὰρ τὸ ἑξῆς ὑπέθηκε. τὸ μέντοι ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ (4, 131) "τάλαρόν θ' ὑπόκυκλον" κατὰ σύνθεσιν ἀνεγνωσμένον ἑτέρου ἔχεται σημαινομένου.

376. ὄφρά οἱ αὐτόματοι] ὅτι ἐγκεκλιμένως ἀναγνωστέον, ἵνα ᾖ ὄφρα αὐτῷ. καὶ ὅτι θεῖον ἀγῶνα λέγει τὴν συναγωγὴν τῶν θεῶν. ἐν δὲ ταῖς εἰκαιοτέραις κατὰ δῶμα νεοίατο.

*ἐν ἄλλῳ. δύσονται ἀγῶνα.

377. βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ νεοίατο· μᾶλλον γὰρ ἐμφαίνει. ἀξιοπίστως δὲ ὡς παρών, ἵνα δειχθῇ ἡ πρὸς τὴν Θέτιν σπουδή. ὅτι ἀτέλεστον τὸ ὑποκείμενον ἔργον ἐάσας ἐτελείωσεν ὅσα ἠθέλησεν.

÷ β̄β' δασεῖαν εἶχον εἰς τὸ η̄. (?)

378. τόσσον μὲν] ὅτι ἐπὶ τῶν παρὰ μικρὸν τετελειωμένων οὕτως λέγει. "ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν" (Il. 23, 454)· "τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρόα" (Il. 22, 322).

381. ἐν ἄλλῳ καὶ οὗτος εὑρέθη, ἀπέστραπτο δέ. "τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα."

382. ζητεῖται διὰ τί ἐν Ὀδυσσείᾳ (8, 266) τὴν Ἀφροδίτην παρίστησι γυναῖκα Ἡφαίστου, ἐνθάδε δὲ τὴν Χάριν. κατ' ἀμφότερα, ὅτι τῇ τέχνῃ τὴν χάριν προσεῖναι δεῖ, ἵνα καὶ ἐπίχαρις ᾖ. καὶ ὅτι χάριν ἀποδίδωσι τῇ Θέτιδι τῶν εἰς ἑαυτὸν ὑπ' αὐτῆς εὐεργεσιῶν γενομένων πρότερον.

383. τὸ ὤπυιε παρὰ τὴν ὦπα, ἢ διὰ τὰς ὁμιλίας τὰς πρὸς τὸν γάμον, ἢ ἀπὸ τοῦ ὀπάζειν ἣν πεποίηται ἐκ μνηστείας· ἢ παρὰ τὸ ἐφορᾶν τὰ κατὰ τὴν γυναῖκα, ὡς τὸ "εἰ κεῖνός γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύει" (Od. 18, 254).

385. παρὰ Ζηνοδότῳ ἡμέτερόνδε, καὶ Θέτις τανύπεπλος ἱκάνεις.

10. *κατὰ δῶμα νεοίατο*] *θεῖον κατὰ δῶμα νέονται.* Pertinet haec pars scholii ad v. 377.

15. *β—η̄*] Haec a m. rec. in margine extrema.

17. *φοῖνιξ ἦν*] *φοίνικι ἠνία*

19. Hoc scholion in summa pagina scriptum a m. rec.

28. *εἰ κεῖνός γ' ἐλθὼν*] *ἐκείνοσγ' ἔχθων* (sic)

30. *Θέτις τανύπεπλος* recta est scriptura hic et v. 424. Vide quae

386. οὔτι] ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. ἐν ἤθει δὲ, ὥς φαμεν τί σὺ πρὸς ἡμᾶς; οὐ γὰρ πυκνῶς εἴωθας παραγίνεσθαι.

392. ὧδε] ὅτι τὸ ὧδε οὕτως ὡς ἔχεις, οὐδὲν ὑπερθέμενος. καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ (6, 218) "ἀμφίσταθ' οὕτως."

σεῖο χατίζει] διὰ τὸ μὴ θαμίζειν ἐστόχασται τὴν νῦν παρουσίαν αὐτῆς ὡς κατὰ χρείαν γενομένην. Πλάτων δὲ πρὸς τοῦτο γενόμενός φησι "Πλάτων νύ τι σεῖο χατίζει."

394. ἦ ῥά νύ μοι] χρηστὸν τὸ ἦθος· ἣν γὰρ μήπω οἶδεν ἀκούσας, ἐνδείκνυται τὴν προθυμίαν. ὥσπερ πρὸ πολλοῦ εὐχόμενος δεηθῆναι αὐτοῦ τὴν Θέτιν, ἀναπεφώνηκεν εἰλημμένος ὧν ἤθελεν.

399. Εὐρυνόμη θυγάτηρ] ἡδέως τῇ ἐπαναλήψει τοῦ ὀνόματος καὶ ἐπὶ τῆς ἀπουσίας ἐνδεικνύμενος τῇ Θέτιδι ὡς οὐ διὰ παρουσίαν αὐτῆς ἀπομνημονεύει τῆς χάριτος.

400. τῇσι παρ' εἰνάετες] ἔστι μὲν τὸ ἑξῆς παρὰ τῇσι, οὐκ ἀναστρεπτέον δὲ διὰ τὴν συναλοιφήν. Ζηνόδοτος δὲ καὶ Ἀριστοφάνης δαίδαλα πάντα.

401. ἕλικας] ἤτοι οἱ σύνδεσμοι τῆς κεφαλῆς, ἢ κόσμος ἀπὸ τῶν ὅρμων ἐξηρτημένος.

κάλυκας] ἐμφερῆ ῥόδοις· οἱ δὲ δακτυλίους· οἱ δὲ ἐνώτια· οἱ δὲ χρυσᾶς σύριγγας, αἳ τοὺς πλοκάμους περιέχουσιν, ὥς φησιν "οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο" (Il. 17, 52).

404. *οὕτως ᾔδεεν. γράφεται δὲ καὶ ᾔδειν.

407. *μετὰ τοῦ ῑ τὸ ζωάγρια ὁ Ἀρίσταρχος.

410. πέλωρα λέγουσι τὰ παρηλλαγμένα· ὁ δὲ Ἥφαιστος ἀμφιγυήεις. αἴητον δὲ μέγα· καὶ ἐπέγκειται τὸ ῑ· "θάρσος ἄητον ἔχουσα" (Il. 21, 395.)

πέλωρ αἴητον] ὁ Ἀσκαλωνίτης προπαροξύνει, ἐκδεχόμενος πλεονασμὸν τοῦ ῑ παρὰ τὸ "θάρσος ἄητον ἔχουσα," οἷον ταχὺ καὶ κινητικόν.

de hoc usu nominativi ab librariis saepe obliterato dixit Cobetus Mnem. nov. vol. 3 p. 273. Similiter supra 15, 49. εἰ μὲν δὴ σύ γ' ἔπειτα βοῶπι πότνια Ἥρη veram scripturam annotavit scholiasta Ἀριστοφάνης μετὰ τοῦ σ̄ βοῶπις, καὶ ἔστιν εὐφραδέστερον. Libri et hic et 18, 357. variant inter βοῶπι, quod est in Ven. A., et βοῶπις, quod est in plerisque.

4. ἀμφίσταθ' οὕτως] Corrupte pro ἀμφίπολοι, στῆθ' οὕτω ἀπόπροθεν.

6. Πλάτων] Vid. Diog. L. 3, 6.

8. οἶδεν Cobetus] ἴδεν

10. ὧν Bekkerus] ὃν

15. Ζ. καὶ Ἀ. δ. π. in marg. inter.

Πρωτέας δὲ τῷ ὡρμημένῳ, παρὰ τὸ ἄω. ἄλλοι δὲ ἐκ παραλλήλου τὸ μέγα, παρὰ τὴν αἶαν τὴν γῆν. ἐγὼ δὲ ἐπιζητῶ τὸ ἄητον πῶς δυνατὸν τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχειν τὴν ὀξεῖαν, ἐπιθετικῶς κείμενον. μήποτε οὖν ὀφείλομεν πείθεσθαι τῷ Φιλοξένῳ· φησὶ γὰρ αὐτὸ σύνθετον εἶναι παρὰ τὸ ἔτος, ὡς θετός, ὃ σημαίνει τὴν ὕπαρξιν, ἐξ οὗ τὸ ἀληθές, ὃ καὶ γίνεται ἐτεός. ἐγένετο δὲ καὶ τὸ πληθυντικὸν οὐδέτερον ἐν ἐπιρρηματικῇ τάξει ὡς "ἐτὰ Τημένιδος χρύσεον γένος," καὶ τὸ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς "οὐκ ἐτός" ἀντὶ μεσότητος τῆς ἐτῶς. τὸ παρὰ μηδενὶ οὖν ὑπαρκτὸν, τουτέστι μέγα, ἄετον καὶ ἄητον. καὶ δῆλον ὅτι ἀπολέλυται ὁ τόνος· ὁρᾶται γὰρ σύνθετα τοιαῦτα βαρυνόμενα, ἄρρητον ἄκλητον ἄκμητον· οὕτως ἄητον.

411. *δασύνεται τὸ ἀραιαί.

413. λάρνακα] ὅτι λάρνακα τὴν κιβωτόν· νεωτερικὸν γὰρ ὄνομα ἡ κιβωτός. καὶ ὅτι ἐπονεῖτο ἀντὶ τοῦ ἐνήργει.

416. ὅτι οὐ παρέλκει τὸ παχύ, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἐπερείδειν χωλὸν ὄντα τὸν Ἥφαιστον, περὶ οὗ φησὶ "πέλωρ αἴητον ἀνέστη" (410). ὡς καὶ τὸ "στησαμένη μέγαν ἱστόν" (Od. 2, 94).

421. ὅτι ἔρρων οὐ ψιλῶς πορευόμενος, ἀλλὰ διὰ τὴν χωλότητα φθειρόμενος.

424. παρὰ Ζηνοδότῳ ἡμετερόνδε, καὶ Θέτις τανύπεπλος ἱκάνεις.

426. *ἄνωγεν] ἐν ἄλλῳ ἀνώγει.

428. Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα] περιπαθές ἐστι τὸ τῆς θεοῦ πρόσωπον· τρεῖς γὰρ θεοὺς εὐεργετήσασα, τὰς ἀμοιβὰς εἰς τὸν παῖδα εὑρίσκεται παρ' αὐτῶν λαμβάνουσα κατατιθεμένη. τὸ δὲ δακρύειν πρὸς πάθος αὐτῇ συμβάλλεται.

433. *ἐπὶ τὸ εὐνήν βραχὺ διασταλτέον.

434. οὐκ ἐθέλουσα] οὐχ ὅτι μετεβάλλετο, ἀλλὰ προειδυῖα τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι τῷ γάμῳ δυσχερῆ ἀπηρνεῖτο τὴν σύζευξιν.

1. Πρωτέας δὲ] ἐν ἴσῳ addit Lehrsius.

7. ὡς "ἐτὰ] ωετά

"ἐτὰ Τημένιδος χρύσεον γένος"] Verba ab Vill. et Bekkero omissa lucem accipiunt ab Ioanne Alex. Τον. παραγγ. p. 29, 8. ἀπὸ τοῦ ἐτός πάλιν ὀξυτόνου ἐτά ὀξυτόνως, ὡς "ἐτὰ Τημενίδος χρύσεον γένος." Sunt verba poetae ignoti. De Τημενίδος (nam hic rectus accentus est) nomine nihil aliunde constat. De nominibus cognatis dictum est in Thes. vol. 7 p. 2146.

9. ἄετον] ἄατον

435. στικτέον ἐπὶ τὸ νῦν, καὶ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωστέον τὸ διήγημα, υἱὸν ἐπεί μοι δῶκεν, ὡς κἀκεῖ "κούρην ἣν ἄρα μοι" (Il. 16, 56). ὁ δὲ λόγος, ἄλλα δέ μοι νῦν ἔστι, λείποντος τοῦ ῥήματος.

438. τὸν μὲν ἐγώ] ὅτι καθ' Ὅμηρον ἡ Θέτις ἔθρεψε τὸν Ἀχιλλέα, οὐ Χείρων, ὡς οἱ νεώτεροι.

441. *ἔν τισιν οὐ κεῖται.

444–456. ἀθετοῦνται στίχοι ιγ', ὅτι συνήγαγέ τις τὰ διὰ πολλῶν εἰρημένα εἰς ἕνα τόπον, ὡς ἐκεῖνα (Il. 1, 366) "ᾠχόμεθ' ἐς Θήβην ἱερὴν πόλιν." διὰ δὲ τῶν ἑξῆς ἐπιδείκνυσιν ὅτι τε ὁ Πάτροκλος τελευτήσας ἀπώλεσε τὰ ὅπλα καὶ πάρεστιν ἕτερα ληψομένη. διὰ μέντοι τούτων οὐδὲν ἀναγκαῖον λέγεται. καὶ ψεῦδος περιέχουσιν· οὐ γὰρ ταῖς λιταῖς πεισθεὶς Ὀδυσσέως καὶ Αἴαντος ἐξέπεμψε τὸν Πάτροκλον, ἀλλ' ὕστερον ἑκουσίως ὁ Πάτροκλος κατελεήσας τὴν φθορὰν τῶν Ἑλλήνων ἱκέτευσε δοθῆναι αὐτῷ τοῦ Ἀχιλλέως τὰ ὅπλα.

457. τοὔνεκα νῦν τὰ σά] μετρίως πάνυ ὡς χάριν αἰτουμένη καὶ οὐκ ὀφειλομένην ἀπαιτοῦσα.

458. υἱεῖ ἐμ' ὠκυμόρῳ] οὐ διαλείπει τοῦτο προβαλλομένη, ὡς καὶ πρὸς τὸν Δία "τίμησόν μοι υἱὸν ὃς ὠκυμορώτατος ἄλλων ἔπλετο" (Il. 1, 505). τὸ δὲ ἐμῴκυμόρῳ ἔξω τοῦ ι· συνεκτέθλιπται γὰρ τῷ ω̄ τὸ ῑ.

460. ὃ γὰρ ἦν οἱ] ὅτι ἀκαταλλήλως εἴρηκεν, ὃ γὰρ ἦν αὐτῷ, ἀντὶ τοῦ ὃν γὰρ εἶχεν· καὶ ὅτι οἱ ἠθετημένοι περισσοί. ὑποστικτέον δὲ μετὰ τὸ οἱ· τὸ γὰρ ὅ ἀντὶ ὑποτακτικοῦ κεῖται τοῦ ὅς· ὃς γὰρ ἦν αὐτῷ, τοῦτον ἀπώλεσεν ὁ ἑταῖρος· λείπει γὰρ τὸ τοῦτον, τῆς ἀναφορᾶς ἐπὶ τὸν θώρακα, οὐκ ἐπὶ τὸν Πάτροκλον οὔσης, ὡς ᾠήθησάν τινες.

461. ὅτι εἰ προειρήκει ὅτι Πάτροκλος ἀνῄρηται, οὐκ ἂν ἐκ δευτέρου ἔλεγεν· καὶ ὅτι Τρωσίν ἀντὶ τοῦ ὑπὸ Τρώων.

464, 465. διασταλτέον ἐπὶ τὸ ἱκάνοι· τὸ γὰρ ὥς κυρίως κεῖται ἐπιφερόμενον. ὁ δὲ λόγος, εἴθε γὰρ αὐτὸν καὶ τοῦ θανάτου δυναίμην ἀπαλλάξαι ὡς κάλλιστα ὅπλα ἕξει.

466. *παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ Ἀριστοφάνει παρέξομαι.

22. ἀκαταλλήλως Spitzner.] καταλλήλως
24. τοῦ] τὸ
25. τοῦτον Friedl.] τοιοῦτον
30. ὥς] ὃς
32. ἕξει Bekkerus] ἔχει

467. θαυμάσσεται] συμμέτρως τῇ ὑποσχέσει. περὶ μὲν γὰρ τῆς εὐεργεσίας Θέτιδος τοσαῦτα ἐξέτεινεν, αὔξων αὐτῆς τὴν εὐποιίαν· ὅτε δὲ εἰς τὴν ἀμοιβὴν ἦλθεν, ἣν αὐτὸς ἀποδίδωσι, μετρίως τὸν λόγον ἐποιήσατο.

470. *ὅτι τὸ πᾶσαι παρέλκει· διὸ ἡ διπλῆ.

471. διὰ τοῦ σ̄ εὔπρηστον. τινὲς δὲ διὰ τοῦ κ̄, καὶ ἀκούουσι πρὸς πρᾶξιν εὐάρμοστον.

472. *παρέμμεναι] εἰς τὸ παρεῖναι καὶ ἕτοιμοι εἶναι καὶ σπεύδοντι καὶ μή.

*ἄλλοτε δ' αὖτε] ἐλλείπει τὸ μὴ σπεύδοντι.

477. ῥαιστῆρα] σφῦραν σιδηρᾶν, παρὰ τὸ ῥαίζειν, ὅ ἐστιν ἐνεργεῖν.

*παρὰ Ζηνοδότῳ κρατερόν, διὰ τοῦ ō.

πυράγρην] τὸν χαλκευτικὸν καρκίνον, τὸν ὀξύλαβον, παρὰ τὸ τὰ ἐκ πυρὸς ἀγρεύειν, ὅ ἐστι λαμβάνειν.

478. σάκος] διὰ τί μάχαιραν ὁ Ἥφαιστος οὐ κατασκευάζει; ὅτι ἡ μάχαιρα παντὶ ἁρμόζει· τὸ γὰρ σκεῦος εὔκτητον· τὸ δὲ δόρυ ὑπεξῄρηται δι' ἑτέραν αἰτίαν.

481. *ἕν ἐστι τὸ αὐτοῦ.

483. ἐν μέν] ὅτι Ζηνόδοτος ἠθέτηκεν ἀπὸ τούτου τοῦ στίχου τὰ λοιπὰ, ἀρκεσθεὶς τῇ κεφαλαιώδει προεκθέσει. Ὅμηρος δὲ οὐκ ἂν προετραγῴδησεν τὰ κατὰ τὰς φύσας, εἰ μὴ καὶ τὴν τῆς ποικιλίας κατασκευὴν ἔμελλε διατίθεσθαι.

484. πλήθουσαν] τὴν οἷον πεπληρωμένην καὶ ἐγκύμονα τοῦ ἡλιακοῦ φωτός· λέγει δὲ τὴν πανσέληνον. εἴρηται δὲ σελήνη οἱονεὶ σέλας νέον.

485. *τείρεα] ὡς τείχεα.

*Ζηνόδοτος οὐρανὸν ἐστήρικται, Ἀρίσταρχος οὐρανὸν ἐστεφάνωκε.

486. Πληϊάδας] ζ' ἀστέρες εἰσὶ κείμενοι ἐπὶ τῇ οὐρᾷ τοῦ ταύρου, μᾶλλον δὲ ἐπὶ τοῦ διχοτομήματος αὐτοῦ· ὁ γὰρ ταῦρος σῶος οὐκ ἀνηστέρισται, ἀλλ' ἕως τῶν ἰσχίων. αὗται δέ εἰσιν Ἄτλαντος καὶ Πληϊόνης θυγατέρες, ὧν τὰ ὀνόματα Μαῖα, Ταϋγέτη, Κελαινὼ,

6. διὰ τοῦ κ̄] I. e. εὔπρηκτον
19. ἕν] I. e. αὐτοῦ, non αὖ τοῦ
27. τείρεα: ὡς τείχεα] ὡς τείχεα τείρεα
31. *διχοτομήματος] χοτομήματος

Μερόπη, Ἠλέκτρα, Στερόπη, Ἀλκυόνη. Ἄτλας δὲ εἷς τῶν Γιγάντων μιγεὶς Πληϊόνῃ τῇ Ὠκεανοῦ ἔσχε θυγατέρας ζ', αἳ τὴν παρθενείαν ἀγαπήσασαι συνεκυνήγουν τῇ Ἀρτέμιδι. θεασάμενος δὲ Ὠρίων ἠράσθη, καὶ ἐδίωκεν αὐτὰς μιγῆναι βουλόμενος. αἱ δὲ περικατάληπτοι γενόμεναι θεοῖς ηὔξαντο μεταβαλεῖν τὴν φύσιν· Ζεὺς δὲ ἐλεήσας αὐτὰς καὶ διὰ τῶν ἄρκτων κατηστέρισεν. ὠνομάσθησαν δὲ Πληϊάδες ἀπὸ Πληϊόνης τῆς μητρὸς αὐτῶν. φασὶ δὲ Ἠλέκτραν, οὐ βουλομένην τὴν Ἰλίου πόρθησιν θεάσασθαι διὰ τὸ κτίσμα εἶναι τῶν ἀπογόνων, καταλιπεῖν τὸν τόπον οὗ κατηστέριστο· διόπερ οὔσας πρότερον ζ' γενέσθαι ϛ'. ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς κυκλικοῖς.

Ὑάδας] οἱ ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ ταύρου ζ' ἀστέρες κείμενοι. καλοῦνται δὲ Ὑάδες ἤτοι διὰ τὴν πρὸς τὸ Υ στοιχεῖον ὁμοιότητα, ἢ ἐπειδὴ αἴτιοι ὄμβρων καὶ ὑετῶν καθίστανται.

Ζεὺς ἐκ τοῦ μηροῦ γεννηθέντα Διόνυσον ταῖς Δωδωνίσι Νύμφαις τρέφειν ἔδωκεν, Ἀμβροσίᾳ, Κορωνίδι, Εὐδώρῃ, Διώνῃ, Αἰσύλῃ, Πολυξοῖ. αὗται θρέψασαι τὸν Διόνυσον περιῄεσαν σὺν αὐτῷ, τὴν εὑρεθεῖσαν ἄμπελον ὑπὸ τοῦ θεοῦ τοῖς ἀνθρώποις χαριζόμεναι. Λυκοῦργος δὲ μέχρι τῆς θαλάσσης συνεδίωξε τὸν Διόνυσον· ἐκείνας δὲ ὁ Ζεὺς ἐλεήσας κατηστέρισεν. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδει.

τὰς μὲν κατηστερισμένας ἐν τῷ μετώπῳ τοῦ ταύρου Ὑάδας φασὶν εἰρῆσθαι, τὰς δὲ ἐπὶ τῆς ἡμιτόμου πλευρᾶς Πληϊάδας καλεῖσθαι. Ἄτλαντος γὰρ τοῦ Ἰαπετοῦ καὶ Αἴθρας τῆς Ὠκεανοῦ, καθά φησι Τίμαιος, θυγατέρες δώδεκα καὶ υἱὸς Ὕας. τοῦτον ἐν Λιβύῃ κυνηγετοῦντα ὄφις κτείνει· καὶ αἱ μὲν ε' τὸν ἀδελφὸν θρηνοῦσαι ἀπόλλυνται, τὰς δὲ λοιπὰς δι' οἶκτον καταστερίσας Ζεὺς Ὑάδας ἐπωνόμασεν ἐπωνυμίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ. αἱ δὲ πλείους ζ' βραδέως μέν, πλὴν ἀποθανοῦσαι Πληϊάδες εἴρηνται. Φερεκύδης δέ, καθὰ προείρηται, τὰς Ὑάδας Δωδωνίδας νύμφας φησὶν εἶναι καὶ Διονύσου τροφούς, ἃς παρακαταθέσθαι τὸν Διόνυσον Ἰνοῖ διὰ τὸν Ἥρας φόβον, καθ' ὃν καιρὸν αὐτὰς καὶ Λυκοῦργος ἐδίωξεν. τῶν δὲ Πληϊάδων οὐσῶν ἑπτὰ πάνυ ἀμαυρὸς ὁ ἕβδομος ἀστήρ ἐστιν, ὡς μὲν Ἄρατος

4. * *αὐτὰς*] om.
7. * *ἀπὸ*] om.
* *οὐ*] om.
8. * *εἶναι*] om.
16. * *περιῄεσαν*] *περίεσαν*
23. * *Ἄτλαντος γὰρ τοῦ*] *ἄτλαντα γὰρ τὸν*
Αἴθρας Eust. p. 1211, 13] *αἰθέρας*
24. * *Ὕας—κυνηγετοῦντα*] *υἷας* (et infra *υἱάδας*) *κυνηγοῦντα*

ἐν τῷ πρὸς Θεόπροπον ἐπικηδείῳ φησὶν, Τροίας πορθουμένης τὴν Δαρδάνου μητέρα Ἠλέκτραν, μίαν οὖσαν τῶν Πλειάδων, φυγεῖν τε τὴν τῶν ἀδελφῶν σύνοδον καὶ τὰς κόμας λύσασαν ἐνίοτε κομήτην ἀστέρα φαίνεσθαι. φησὶ δὲ καὶ Ἑλλάνικος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἀτλαντικῶν τὰς μὲν ϛʹ θεοῖς συνελθεῖν, Ταϋγέτην Διὶ, ὧν γενέσθαι Λακεδαίμονα, Μαῖαν Διὶ, ἀφʼ ὧν Ἑρμῆς, Ἠλέκτραν Διὶ, ὧν Δάρδανος, Ἀλκυόνην Ποσειδῶνι, ὧν Ὑριεὺς, Στερόπην Ἄρει, ὧν Οἰνόμαος· Κελαινὼ Ποσειδῶνι καὶ αὐτὴν συγγενέσθαι, ὧν Λύκος· Μερόπην δὲ Σισύφῳ θνητῷ ὄντι, ὧν Γλαῦκος· διὸ καὶ ἀμαυρὰν εἶναι. Ὑάδας δὲ εἴρηνται ἤτοι παρὰ τὸ σχῆμα τῆς τῶν ἀστέρων θέσεως (τῷ γὰρ Υ στοιχείῳ παραπλήσιόν ἐστιν), ἢ ἐπεὶ ἀνατελλουσῶν αὐτῶν καὶ δυνουσῶν ὕει ὁ Ζεύς. αἱ δὲ Πλειάδες ἤτοι ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτῶν Πληϊόνης, ἢ ὅτι πλείους ὁμοῦ κατὰ μίαν συναγωγήν εἰσι (βότρυν γὰρ αὐτὰς λέγουσιν)· ἢ ὅτι πλείους μὲν καὶ ζʹ εἶναι δοκοῦσιν, ἐπὶ δὲ τῆς ἀληθείας ἐλάττους εἰσίν· ἢ πλησιάδες (πλησίον γὰρ κεῖνται)· ἢ ὅτι πλείους διʼ αὐτῶν αἱ τῶν ὡρῶν ἐπισημασίαι· ἢ ὅτι πλειῶνος, ὅ ἐστιν ἐνιαυτοῦ, σημαντικαί· χειμῶνα γὰρ καὶ θέρος διορίζουσιν, καθὸ ἐπιφέρονται, καὶ διὰ μόνων αὐτῶν σημειοῦνται τὰς ἑῴας ἐπιτολὰς πρὸς θέρος καὶ τὰς ἑσπερίους πρὸς ἄροτον, ὡς Ἡσίοδος "Πληϊάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων ἄρχεσθʼ ἀμήτοιο, ἀρότοιο δὲ δυσομενάων" (Ο. 381). τὰς δὲ Ἄτλαντος ἀτυχίας κλαιούσας αὐτὰς καταστερισθῆναί φησιν ὁ Αἰσχύλος. Πληϊάδων δὲ ἀνατολὴ ἑῴα ἡλίου ὄντος ἐν διδύμοις, δύσις δὲ ἑῴα κατὰ τὴν διάμετρον ἡλίου ὄντος ἐν σκορπίῳ· ταύρου δὲ ὄντος ἡλίῳ κατὰ τὸ εἰκὸς ἑκατέρωθεν ἐπίφασις γίνεται. καὶ γὰρ τὸν προανατέλλοντα κριὸν ἐπὶ εʹ ἡμέρας προκαταλάμπει κατʼ ἀρχὰς ἐγγὺς ὢν αὐτοῦ, καὶ τοὺς προανατέλλοντας διδύμους ἐπʼ ἄλλας

2. * Δαρδάνου] δαῦ

4. τῶν Ἀτλαντικῶν] Sic A: in schol. ed. Rom. τῶν Ἀτλαντιδῶν, quod alludit ad scripturam Ἀτλαντίδος ap. schol. Eur. Phoen. 162 vel Ἀτλαντιάδι apud Harpocr. s. v. Ὁμηρίδαι, de qua dixit Valcken. in annot. ad schol. Euripidis: sed Ἀτλαντικά apud alios, ab Muellero indicatos Fragm. Hist. vol. I p. 52.

7. * Ἀλκυόνην—Μερόπην] ἀλκυόνην ποσειδῶνι, κελαινὼ ποσειδῶνι ὧν λύκ στεροπὴν ἄρει ὃν οἰνόμαον, μερόπην

14. * πλείους μὲν] μὲν πλείους

16. πλησιάδες Bekk.] πλησιάδας

20. ἄροτον] ἄροτρον et mox ἀρότροιο

23. ὁ Αἰσχύλος] Fragm. 298.

* Πληϊάδων] πλειάδων

* ἀνατολὴ ἑῴα] ἀνατολὴν ἑῴαν

24. * ἐν] om.

25. * ἑκατέρωθεν] ἑκατέρωθι

ἡμέρας ε΄, ὥσπερ τὸ ἔν τινι καιόμενον πῦρ θέρμης ἀπόρροιαν ἔχει βραχεῖαν καὶ πρὸς τοὺς ἑκατέρωθεν. διὰ τοῦτο καὶ Ἡσίοδος ἔφη "αἱ δή τοι νύκτας τε καὶ ἤματα τεσσαράκοντα κεκρύφαται" (O. 383), διότι καταυγάζονται.

σθένος Ὠρίωνος] περιφραστικῶς τὸν Ὠρίωνα. ὁ δὲ Ὠρίων ἐστὶν ἄστρον μέγιστον ἐν τῷ οὐρανῷ κατηστερισμένον οὕτως, Διὸς Ποσειδῶνος καὶ Ἑρμοῦ παῖς. Ὑριεὺς ὁ Ποσειδῶνος καὶ Ἀλκυόνης, μιᾶς τῶν Ἄτλαντος θυγατέρων, ᾤκει μὲν ἐν Τανάγρᾳ τῆς Βοιωτίας, φιλοξενώτατος δὲ γενόμενος ὑπεδέξατό ποτε καὶ θεούς. Ζεὺς γὰρ καὶ Ποσειδῶν καὶ Ἑρμῆς ἐπιξενωθέντες αὐτῷ, καὶ τὴν φιλοφροσύνην ἀποδεξάμενοι, παρῄνεσαν αἰτεῖν ὅ τι ἂν βούλοιτο. ὁ δὲ ἄτεκνος ὢν ᾐτήσατο παῖδα. λαβόντες οὖν οἱ θεοὶ τὴν τοῦ ἱερουργηθέντος αὐτοῖς βοὸς βύρσαν ἀπεσπέρμηναν εἰς αὐτήν, καὶ ἐκέλευσαν κρύψαι κατὰ γῆν καὶ μετὰ δέκα μῆνας ἀνελέσθαι· ὧν διελθόντων ἐγένετο ὁ Οὐρίων, οὕτως ὀνομασθεὶς διὰ τὸ οὐρῆσαι ὥσπερ τοὺς θεούς, ἔπειτα δὲ κατ' εὐφημισμὸν Ὠρίων. συγκυνηγετῶν δὲ οὗτος Ἀρτέμιδι ἐπεχείρησεν αὐτὴν βιάσασθαι. ὀργισθεῖσα δὲ ἡ θεὸς ἀνέδωκεν ἐκ τῆς γῆς σκορπίον, ὃς αὐτὸν πλήξας κατὰ τὸν ἀστράγαλον ἀπέκτεινε. Ζεὺς δὲ συμπαθήσας κατηστέρισεν αὐτόν· διὸ τοῦ σκορπίου ἀνατέλλοντος Ὠρίων δύνει. ἡ ἱστορία παρὰ Εὐφορίωνι.

487. εἰς ἰδιότητα ἅμαξαν ἐψίλωσαν οἱ πρὸ ἡμῶν, ἐπεὶ ἡ συναλοιφὴ οὕτως εὑρέθη "τιλλέσθην ἐπ' ἄμαξαν" (Il. 24, 711). καὶ "οἱ δ' ὑπ' ἀμάξῃσιν" (782), ὥσπερ καὶ τὸ ἄλυσις ἐκ τοῦ ἐναντίου ἐδασύνθη εἰς ἰδιότητα. Ἀττικοὶ μέντοι οἱ νεώτεροι τὴν ἅμαξαν δασύνουσιν, ἴσως διὰ τὸν σχηματισμὸν καὶ διὰ τὸ φιληδεῖν τῇ δασείᾳ· ἔνθεν παρ' αὐτοῖς καὶ ἡ συναλοιφὴ διὰ δασέος, καθημαξευμένα.

ἄρκτοι δύο δείκνυνται ἐν τῷ Βορείῳ κλίματι, αὕτη τε ἡ μεγάλη, ἡ καλουμένη καὶ ἅμαξα διὰ τὸ εἰς ἁμάξης τύπον κατηστερίσθαι, καὶ ἡ ἐγγὺς ἐκείνης, ἡ μικρὰ, ἡ Κυνόσουρα καλουμένη διὰ τὸ ὡς κυνὸς ἔχειν ἀνακεκλασμένην τὴν οὐρὰν, ἧς Ὅμηρος οὐ μέμνηται ὡς ὕστερον εὑρεθείσης ὑπὸ Θαλοῦ τοῦ Μιλησίου, ἑνὸς τῶν ζ΄ σοφῶν.

Ζεὺς Καλλιστοῦς τῆς Λυκάονος ἐρασθεὶς ἐμίσγετο αὐτῇ λαν-

16. * δὲ] om.
20. Εὐφορίωνι] * Φερεκύδῃ: v. Valcken. Opusc. vol. 2 p. 121.
22. ἅμαξαν" καὶ " οἱ] ἅμαξαι καὶ αἱ
31. * οὐ] om.
32. Θαλοῦ] θάλους

θάνων Ἥραν. ἐπιγνοῦσα δὲ ἡ θεὸς μετέβαλεν αὐτὴν εἰς ἄρκτον, καὶ ὡς θηρίον Ἀρτέμιδι προσέταξε τοξεῦσαι. Ζεὺς δὲ εἰς οὐρανὸν αὐτὴν ἀναγαγὼν πρώτην κατηστέρισεν. ἡ ἱστορία παρὰ Καλλιμάχῳ.

488. ἥ τ' αὐτοῦ] ἥτις περὶ τὸν ἀρκτικὸν καὶ ἀειφανῆ καλούμενον κύκλον ἤτοι πόλον στρέφεται, καὶ ἐπιτηρεῖ τὸν Ὠρίωνα, νεύουσα εἰς αὐτὸν ὡς κυνηγέτην· βλέπει γὰρ ἡ μεγάλη ἄρκτος πρὸς τὸ τοῦ Ὠρίωνος ἄστρον. πόλοι δὲ καλοῦνται τὰ ἄκρα τοῦ ἄξονος περὶ ἃ ἀποτελεῖται καὶ στρέφεται ὁ κόσμος.

489. *οἴη] ὡς πρὸς τὰ προειρημένα ἄστρα, ἐπεὶ καὶ ἄλλα ἐστὶ μὴ δύνοντα.

ἀντὶ τοῦ μόνη οὐ δύνει εἰς τὸν Ὠκεανόν· αἱ γὰρ ἄρκτοι οὐ δύνουσιν οὖσαι ἐν τῷ ἀεὶ φανερῷ, αἵ εἰσιν ἀμφότεραι τοῦ ἀπ' αὐτῶν καλουμένου πόλου ἀρκτικοῦ. μόνη οὖν δῆλον ὅτι τῶν κατηστερισμένων ἄμοιρός ἐστι τῶν Ὠκεανοῦ ῥείθρων καὶ οὐ καταδύεται, ἐπεί τοι καὶ ἄλλα τινά ἐστιν ἀειφανῆ, ὅσα ὁ ἀρκτικὸς ἀποτέμνεται κύκλος· ἔστι δὲ ἥ τε Κυνόσουρα καλουμένη ἄρκτος, καὶ ὁ δι' ἀμφοτέρων τῶν ἄρκτων δράκων, καὶ ἡ χεὶρ τοῦ Βοώτου, μέρη τε τοῦ Κηφέως τὰ ἀπὸ ἰξύος ἕως ποδῶν.

490. τίνες δέ εἰσιν αἱ δύο πόλεις; Ἀγαλλίας ὁ Κερκυραῖος, ὁ Ἀριστοφάνει γνώριμος, εἶπε τὰς δύο πόλεις εἶναι Ἀθήνας καὶ Ἐλευσῖνα, κατασκευάζων οὕτως, τὴν μὲν προτέραν, ἐπεὶ κατὰ γένεσιν τοῦ κόσμου πρώτη πόλις αἱ Ἀθῆναι, κατὰ δὲ τὴν φύσιν τῶν στοιχείων ὁ θεὸς τὴν πόλιν τειχοποιεῖ. ἐπιφέρει δὲ γάμους καὶ ὑμεναίους· ἐν Ἀθήναις γὰρ ταῦτα πρῶτον ἤχθη, αὐλούς τε ἐν τοῖς γάμοις εὗρεν Ἀθηνᾶ δίκην τε ἐν τῇ πόλει· παρὰ γὰρ Ἀθηναίοις πρῶτον ἐγένετο δικαστήριον ἐπὶ Ἁλιρροθίῳ τῷ Ποσειδῶνος. οἱ δὲ δικασταὶ Ἀθήνησι μισθὸν λαμβάνουσι, καὶ διὰ τοῦτο λέγει κεῖσθαι ἐν μέσῳ χρυσοῦ δύο τάλαντα. τὴν δὲ ἑτέραν πόλιν οὖσαν τὴν Ἐλευσῖνα· πόλεμον δὲ ἔσχον Ἀθηναῖοι πρὸς Ἐλευσῖνα, ὃν αὐτοῖς ἐπολέμησεν Εὔμολπος ὁ Ποσειδῶνος. βοηθοί τε αὐτοῖς εἰσὶν Ἄρης τε καὶ Ἀθηνᾶ, ὁ μὲν χάριν ἀποδιδοὺς ὅτι ἀπελύθη κριθεὶς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, ἡ δὲ ὅτι τῆς πόλεως ὡς οἰκείας ἐκήδετο. καὶ τὰ ἐπαγόμενα δὲ ἴδια Ἐλευσῖνος "εὐρεῖα τρίπολος" (542), ἐπείπερ Ἐλευσῖνι πρῶτον καρποὺς Δη-

4. ἀειφανῆ Bekkerus] ἀεὶ φανερόν
13. ἀρκτικοῦ] ἀρκτικαὶ
15. *ἐστιν] om.
16. *ἄρκτος] ἡ ἄρκτος
19. ὁ Ἀριστοφάνει Bekkerus] ὁ om.
30. μὲν Bekkerus] μὲν γὰρ

μήτηρ ἔδωκεν, ἡ δὲ "σταφυλῇσι μέγα βρίθουσαν ἀλωήν" (561), ἐπὶ Ἰκαρίῳ καὶ Διονύσου πορείᾳ. ὁ δὲ ποικιλλόμενος χορὸς Ἀριάδνης καὶ Θησέως ἔχει πράξεις. ἴδιος δὲ καὶ ὁ τεχνίτης τῶν Ἀθηνῶν Ἥφαιστος· Ἐριχθονίῳ γὰρ τῷ υἱῷ χαριζόμενος βασιλεύοντι τῶν Ἀθηνῶν τὴν τοιαύτην κατασκευὴν παρεισήγαγε. τὸν δὲ Ἄρειον πάγον ἑρμηνεύει τὸν ἱερὸν κύκλον· οἱ δὲ δικασταὶ Ἀθηναῖοι.

διὰ ποίαν αἰτίαν μόνος ὁ Ὠκεανὸς ποταμὸς οὐ πάρεστι τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν θεῶν; ῥητέον δὲ ὅτι ἐπεὶ συνεκτικὸν ἔχει τοῦ κόσμου τὸ ῥεῦμα· φησὶ γὰρ "Ὠκεανὸς, ᾧ πᾶσα περίρρυτος ἐνδέδεται χθών."

492. *ἐκ θαλάμων] Ζηνόδοτος ἐς θαλάμους· καὶ ἔστιν οὐκ ἀπίθανος ἡ γραφή.

*ὅτι ἡ ὑπό ἀντὶ τῆς μετά, μετὰ δᾴδων· Ἀρχίλοχος "ᾄδων ὑπ' αὐλητῆρος." καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἔθος, ὅτι οἱ νυμφίοι τὰς νύμφας μετὰ δᾴδων παρελαμβάνοντο.

493. πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει] ἐξῆπτο, διεγήγερτο πλείστη γαμήλιος ᾠδή. τὸν δὲ ὑμέναιον ἐτυμολογοῦσιν οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ ναίειν ὁμοῦ τὸν νυμφίον καὶ τὴν νύμφην, ἄλλοι δὲ φυσικῶς, ἐπεὶ ὑμήν ἐστιν ὁ ῥηγνύμενος ἐν τῇ τῶν παρθένων διακορήσει. οἱ δὲ, ὅτι Ὑμέναιός τις Ἀργεῖος παραπλέων τὰς Ἀθήνας κατέλαβεν Ἀττικὰς παρθένους ἁρπαζομένας ὑπὸ Πελασγῶν τινῶν, αἷς ἐπιφανεὶς αἴτιος ἐγένετο τοῦ μὴ βιασθῆναι, ἀποδιώξας τοὺς Πελασγούς. διὰ τοῦτο οὖν αἱ νομίμως γαμούμεναι, ὥσπερ ἐπικαλούμεναι αὐτὸν, ὕμνον τινὰ ἔλεγον εἰς αὐτὸν, ὃν ἐκάλουν ὑμέναιον.

495. *ὅτι ἐνθάδε μόνον καὶ ἐν τῇ Κ (13) μέμνηται αὐλῶν.

496. *ὅτι θαύμαζον ἐθεῶντο, οὐκ ἐξεπλήττοντο.

497. ἐνείκεον] ἐφιλονείκουν, ἠμφισβήτουν· δικαστήριον γὰρ εἰσάγει δύο τινῶν ἀνδρῶν, ὧν ὁ μὲν ἐγκαλούμενος ἐδόκει λύτρα ἀποδεδωκέναι ὑπὲρ τοῦ πεφονευμένου ἐπιτίμια, ὁ δὲ ἐγκαλῶν ἔλεγε μηδὲν εἰληφέναι· δύο δὲ τάλαντα χρυσίου κατέθεντο, ὥστε τὸν ἀποδείξαντα τὸ ἀληθὲς λαβεῖν ἀμφότερα. ποινῆς οὖν λέγει τῆς καλουμένης παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς τῶν ὑποφονίων, ἃ ἐδίδοσαν τοῖς οἰκείοις τῶν

2. Διονύσου Vill.] διονύσῳ
5. τὸν δὲ Bekkerus] δὲ om.
6. Ἀθηναῖοι] ἀθηνῦ
8. τὸ ῥεῦμα Bekkerus] τὸ om.
20. ἁρπαζομένας Vill.] ἀσπαζομένας
24. μόνον] μον̀, quod pro μέν accepit Vill.
25. θαύμαζον addidit Bekkerus.
27. ἐγκαλούμενος Bekk.] εἰσκαλούμενος
31. ὑποφονίων] ῡ φωνίων

ἀνῃρημένων οἱ ἀνελόντες· λέγεται δὲ καὶ κοινῶς πᾶσα ἀντέκτισις ποινή.

499. *ἀποφθιμένου] παρὰ Ζηνοδότῳ ἀποκταμένου, καὶ ἐν ταῖς πλείσταις· καὶ ἔστιν οὐκ ἀπίθανος ἡ γραφή.

*βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ ἀποδοῦναι· ἐν γὰρ τῷ δήμῳ ἔλεγε πάντα ἀποδεδωκέναι, οὐ τῷ δήμῳ παραδεδωκέναι.

501. *ἐπὶ ἴστορι] τὸ τέλος τῆς δίκης οἱ δικασταὶ ἐτίθεντο, ὥστε τὸν παρέχοντα μαρτυρίαν νικᾶν.

ἐπὶ ἴστορι] μάρτυρι ἢ κριτῇ. ἀπὸ τοῦ εἴδω εἴσω ἴστωρ, ἐλλείψαντος τοῦ ε̅, ἐπεὶ τῷ ι̅ τὸ ς̅ ἐπεφέρετο, ὡς ἐν τῷ ἱστῶ ἱστίον ἵστημι. ὅθεν καὶ δασύνεται, ἐπεὶ τὸ ι̅ πρὸ τοῦ ς̅ μόνου δασύνεται. πρόσκειται τὸ μόνου, ἐπεὶ τὸ Ἴστρος ψιλοῦται.

*ἑλέσθαι] παρὰ Ζηνοδότῳ ἀρέσθαι.

502. *παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ Ἀριστοφάνει ἀμφοτέρωθεν· ἡ Μασσαλιωτικὴ ἀμφοτέρωθεν ἐπίπνυον ἀμφὶς ἀρωγοί.

503. *ὅτι οἱ περιεστῶτες ἑκατέρωθεν προσεφθέγγοντο καὶ ὅτι τοῦτ' ἔστι τῷ δήμῳ πιφαύσκων, φανερὸν ποιῶν τῷ ὄχλῳ.

505. σκῆπτρα] ὅτι καὶ οἱ δημηγοροῦντες καὶ οἱ δικάζοντες σκῆπτρα ἐλάμβανον· καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ (2, 37) "στῆ δὲ μέσῃ ἀγορῇ, σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρί."

*ἠεροφώνων] ὧν ἡ φωνὴ μέχρι τοῦ ἐμφανοῦς ἱκνεῖται. καὶ ἐν ἄλλῳ "φωνὴ δέ οἱ αἰθέρ' ἵκανε" (Il. 15, 686).

506. ἤϊσσον] ἤτοι ἐξώρμων σὺν τοῖς σκήπτροις ἄλλος ἐν ἄλλῳ τόπῳ· ἢ ἀνιστάμενοι ἔφερον τὴν ψῆφον.

*κατέσειον ἐπὶ τὸ σιωπῆσαι.

ἀμοιβηδὶς δὲ δίκαζον] ἤτοι ἐκ διαδοχῆς οἱ δικασταὶ ἐκαθέζοντο, παρὰ μέρος τὸ ἓν πρᾶγμα δικάζοντες, καὶ ἕκαστος τὸ καθ' ἑαυτὸν ἐν μέρει ἀπεφαίνετο. τὸ δὲ ἀμοιβηδίς κατ' ὀξεῖαν τάσιν· εἴρηται δὲ περὶ τῶν εἰς δ̅ι̅ς̅ ληγόντων ἐπιρρημάτων.

αἱ Ἀριστάρχου ἀμοιβηδόν ὡς κλαγγηδόν. κατὰ τάξιν τῆς ἡλικίας.

3, 4, 16, 17 in marg. exter. propter spatii angustiam.
15. ἐπίπνυον] ἐποίπνυον Cobetus.
17. πιφαύσκων] πιφράσκων
19. καὶ ἐν Vill.] ὃ ἐν
23. ἄλλος Vill.] ἄλλο
29. ἐπιρρημάτων Bekkerus] ῥημάτων
30. αἱ Ἀριστάρχου in fine scholii habet, hoc vero loco ἀρίσταρχος. Alterutrum delendum.

507. δύω χρυσοῖο τάλαντα] ἤτοι τοσοῦτον δικαστικὸν ὑπισχνοῦντο. ἀλλ᾽ ἐπεὶ ἀπίθανόν ἐστιν, ἄμεινον κατ᾽ αὐτῶν κρινομένων τῷ φανέντι ψευδομένῳ ἐπικλάσαι δύο τάλαντα ἐπιδοῦναι τῷ τὰ ἰθύντατα εἰπόντι.

509. δύω στρατοί] ἓν στράτευμα νοητέον εἰς δύο διῃρημένον· πολιορκία γὰρ ἦν καὶ οὐ πεδιὰς ἡ μάχη. ἢ δύο στρατοὺς τὸν ἐν τῇ πόλει καὶ τὸν ἐπελθόντα φησίν.

510. δίχα δέ σφισιν ἥνδανε βουλή] σημειοῦνταί τινες ὅτι οἱ ἐπιστρατεύσαντες πόλει τινὶ καὶ μετὰ σπονδῶν ἀπαλλασσόμενοι ἐλάμβανον παρὰ τῶν πολεμουμένων τὸ ἥμισυ τῶν ἐν τῇ πόλει κτημάτων.

512. κτῆσιν ὅσην] πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἔθος, ὅτι οἱ πολιορκούμενοι ἐξίστασαν τοὺς πολεμίους ἐπιμεριζόμενοι τὰ κτήματα.

513. *οἱ δ᾽] οἱ ἔνδον.

514. Παρμενίσκος τοῖς ἑξῆς συνάπτει τὸ ἐφεσταότες, ἐπεὶ σολοικοφανές, φησὶ, τέκνα ἐφεσταότες καὶ ἄλοχοι. εἰ δὲ ἐν τοῖς τέκνοις εἰσὶ καὶ ἄρρενες, τί κωλύει πρὸς τὸ σημαινόμενον αὐτὸν ἀπηντηκέναι, ὡς καὶ ἐπ᾽ ἄλλων μυρίων; "νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε, τὸ μὲν οὔ ποτ᾽ ἐρωεῖ" (Od. 12, 75.) "νωμῆσαι βῶν, τό μοί ἐστιν" (Il. 7, 238.) οὕτως καὶ ἐνθάδε ἑσταότες παῖδες.

515. τὸ ἐφεσταότες πρὸς τὸ ἀνέρες. ἢ δύναται παραπλήσιόν τι τῷ Ἀλκμανικῷ πεπονθέναι σχήματι "ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσι Κώκυτός θ᾽" (Od. 10, 513). "εἰ δέ κ᾽ Ἄρης ἄρχωσι μάχης" (Il. 20, 138). διαφέρει δὲ τοῦ Ἀλκμανικοῦ, ᾗ ἐκεῖνο μὲν τοῖς κατ᾽ ἀριθμὸν σχήμασιν ὑποπίπτει, τοῦτο δὲ τοῖς παρὰ γένος, ὑπερβατῷ δὲ ἀμφότερα λύεται.

*κατὰ κοινοῦ τὸ ῥύατο.

519. ὑπολίζονες] προπαροξυτονητέον· πρόδηλον κἀκ τοῦ παρακειμένου οὐδετέρου "οὐδὲν ὄλιζον ἕξομεν," εἴγε ὁμοτονεῖ τοῖς οὐδετέροις ἀεὶ τὰ ἀρσενικὰ κατὰ τὸ τέλος κατὰ τὴν ἡμετέραν διάλεκτον, ἑνὸς ἀντικειμένου τοῦ ἓν διὰ τὸ μὴ δύνασθαι περισπωμένην ἐπὶ βραχείας εἶναι. τὰ δὲ παραδείγματα ἄφθονα ἐπὶ πάσης καταλήξεως ἐχούσης παρασχηματισμὸν οὐδετέρου, μέλας μέλαν, τάλας τάλαν,

3. ἰθύντατα Vill.] ἰθῦντα
6. πεδιὰς] παιδια
8. *τινες] om.
29. ἕξομεν (ut infra)] ἕξομαι

πᾶς πᾶν, εὐμήκης εὔμηκες, ταχὺς ταχύ, φίλος φίλον, σώφρων σῶφρον. ὅθεν εἰ οὕτως ἀνέγνωμεν "οὐδὲν ὄλιζον ἕξομεν," καὶ τὸ ὀλίζων βαρύνειν ὀφείλομεν. καὶ γὰρ οὐδέποτε τοῖς εἰς ων ὀξυνομένοις ὀνόμασι παράκειται οὐδετέρου παρασχηματισμὸς, τοῖς μέντοι βαρυνομένοις, σῶφρον τλῆμον. εἰ δὴ παράκειται τὸ ὄλιζον, δῆλον ὅτι καὶ τὸ ἀρσενικὸν βαρύνεται· ἐσχημάτισται δὲ συγκριτικῶς κατὰ πάθος. παρὰ γὰρ τὸ ὀλιγώτερος κατὰ δεύτερον τύπον τὸ ὀλιγίων μὴ εἰρημένον συγκριτικῶς, ὑπερθετικῶς δὲ ἐν τῷ ὀλίγιστος, ἐξέπιπτε τρίτος τύπος ὁ διὰ δύο σσ, ὀλίσσων· τὰ δὲ δύο σσ μετέπεσεν εἰς τὸ ζ, καὶ ἀπετελέσθη τὸ ὄλιζον. οὕτως οὖν ἐσχηματίσαμεν καὶ τὸ μεῖζον, λέγω δὲ κατὰ τὴν αὐτὴν τροπὴν τῶν στοιχείων.

*ὅτι ἅπαξ κέχρηται τῇ λέξει, καὶ σημαίνει ὀλίγοι.

521. ἐκτατέον τὴν πρώτην συλλαβὴν τοῦ ἀρδμός, ἐπεὶ καὶ τὸ ἄρδω ἔχει ἐκτεινόμενον τὸ α· "τὸν νοῦν' ἵν' ἄρδω, καὶ λέγω τι δεξιόν" (Aristoph. Eq. 96). οὐχ ὅσα μέντοι ἐν ῥήμασιν ἔκτασιν ἔχει, καὶ ἐν ὀνόμασιν· παρὰ γὰρ τὸ ἄσσω καὶ κατάσσω καὶ μέλλοντα τὸν ἄξω καὶ προστακτικὸν τὸ "ἄξον δὴ ἔγχος Διομήδεος" (Il. 6. 306) ἡ ἀξίνη συστέλλει τὸ α, παρά τε τὸ ἀρῶ καὶ ἀρῶμαι ἐκτείνομεν ὄνομα Ἄρην· "πισσοκωνίας Ἄρης" Κρατῖνος.

526. τερπόμενοι σύριγξι] ἤτοι ἐπεὶ ἀνύποπτον ἦν τὸ ἐν τῷ πολέμῳ λοχᾶν, ἢ καὶ διὰ τὴν τέρψιν τῶν συρίγγων.

*Ἀριστοφάνης δυϊκῶς τερπομένω.

528. *πώεα καλά] παρὰ Ζηνοδότῳ πῶϋ μέγ' οἰῶν.

530. *οἱ δ'] οἱ ἐν τῇ πόλει οὓς προέπεμψαν.

531. εἰράων προπάροιθε] ὅτι εἴρας λέγει τὰς ἀγορὰς, σχηματίζων ἀπὸ τοῦ εἴρειν, ὅ ἐστι λέγειν.

537. *τεθνειῶτα] Ἀρίσταρχος τεθνηῶτα.

538. *εἷμα δ' ἔχ'] ἐν τῇ Μασσαλιωτικῇ εἷμά τ' ἔχε.

δαφοινεόν] ὀξύνεται· ἐπὶ γὰρ τῶν εἰν ος ὀνομάτων ὁ πλεονασμὸς τοῦ ε φυλάσσει τὴν ἐπὶ τέλους ὀξεῖαν, κενός κενεός, ἀδελφός ἀδελφεός.

5. δὴ Bekkerus] δὲ

18. παρά—ὄνομα Ἄρην] παρά τε τὸ ἀρῶ καὶ ἀρῶμαι ἐκτεινόμενον συστέλλομεν ὄνομα Ἄρην Lehrsius Herod. p. 310.

19. πισσοκωνίας Meinekius Com. vol. 2 p. 228] πισσοκονίας

Ἄρης Meinekius] ἀρὴν

27. τεθνηῶτα] τεθνηιῶτα, ut ubique.

28. εἷμά τ'] εἷματ'

540. νεκρούς τ' ἀλλήλων] ὅτι ἐπὶ τῶν τοιούτων τόπων οἱ γλωσσογράφοι νεκροὺς τοὺς νέους ὑπέλαβον λέγεσθαι.

* κατατεθνειῶτας] Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ η̄.

541. νειόν] τὴν λεγομένην νεατὸν, ὅ ἐστιν ἠροτριασμένην, ἁπαλὴν καὶ διακεχυμένην· ὡς γὰρ νέα φαίνεται ἡ τοιαύτη.

547. τέλσον] βαρυτόνως ὡς μέτρον. ἐγένετο δὲ παρὰ τὸ τέλος ἐν ὑπερθέσει τοῦ σ̄ καὶ προσόδῳ τοῦ ν̄.

548. μελαίνετ'] κατὰ γὰρ τὴν διαβολὴν τῶν βώλων μελανοῦται ἡ γῆ· σκιὰν οὖν εἰκὸς ἐγκεῖσθαι τῷ χρυσῷ.

549. *οὕτως Ἀρίσταρχος, τέτυκτο, Ἰακῶς.

550. ὅτι τὸν ἀποτετμημένον τόπον τέμενος λέγει.

*γρ. τέμενος βαθυλήϊον.

ἔριθοι] νῦν ἐργάται, γεωργοὶ, παρὰ τὴν ἔραν τὴν γῆν· ἢ παρὰ τὸ ἐρίζειν ἐν τῷ ἔργῳ. ἔριθοι δὲ κυρίως οἱ ἐριουργοὶ, καταχρηστικῶς δὲ καὶ οἱ μισθοῦ ἐργαζόμενοι.

553. *ἀμαλλοδετῆρες] παρὰ τὸ ἐνειλεῖσθαι ἐν αὐτοῖς τοὺς πυρούς.

557. *ἔξω τοῦ ῑ τὸ ἑστήκει αἱ Ἀριστάρχου.

γηθόσυνος κῆρ] ἐφαίνετο γὰρ τῷ προσώπῳ ἡδόμενος καὶ τοιαύτην ἔχων κατάστασιν.

560. ὅτι δεῖπνον τὸ ὑφ' ἡμῶν ἄριστον, καὶ ὅτι ἔριθος πᾶς ὁ μισθοῦ ἐργαζόμενος.

563. *ἀργυρέῃσιν] Ζηνόδοτος ἀργυρέοισιν.

565. *ἐπ' αὐτήν] ἐς αὐτήν παρὰ Ζηνοδότῳ, καὶ ἔχει λόγον ἡ γραφή.

566. *φορῆες] οἱ φέροντες τοὺς βότρυας.

567. ἀταλά] τρυφερὰ, νήπια, πρᾶα. κατ' ἐπικράτησιν δὲ τοῦ ἄρρενος εἴρηκε, φρονέοντες εἰπὼν καὶ οὐ φρονέουσαι.

568. *Ἀρίσταρχος ταλάροισι καὶ πλεκτοῖσι.

570. λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε] ἤτοι τὸ λίνον ᾖδεν ὃ ἐξῆπτο ἀντὶ τῆς νευρᾶς τῆς κιθάρας, ἐπεὶ οἱ πρῶτοι τοῖς θεοῖς μετὰ ᾠδῆς ὑποκιθαρίζοντες οὐκ ἐξ ἐντέρων κατεσκευάζοντο τὰς κιθάρας, οὐχ ὅσιον οὐδὲ θεοῖς ἀρεστὸν εἶναι ὑπολαμβάνοντες διὰ τὸ ἐκ νευρῶν πεποιῆσθαι,

12. βαθυλήϊον] βαθὺ λήϊον

17. In marg. inter. ἀρίσταρχος ἑστήκει

20. Ad πολλὰ πάλυνον in marg. exter. adscriptum πολλ' ἐπάλυνον

25. βότρυας] βότρυ cum compendio ας significante.

29. Hoc scholion legitur post scholion inferius verbis παιὰν καὶ διθύραμβος finitum.

ἀλλ' ἐκ λίνου πεποιημένου. ἢ λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν ἀντὶ τοῦ τὴν ἐπὶ Λίνῳ τῷ Ἀπόλλωνος παιδὶ ᾠδὴν, ὄντι νηπίῳ καὶ ὑπὸ κυνῶν ποιμενικῶν διασπασθέντι πρώτην ᾀσθεῖσαν.

παρὰ Ζηνοδότῳ λίνος δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος βούλεται μὴ τὴν χορδὴν λέγεσθαι, ἀλλὰ γένος τι ὕμνου τὸν λίνον, ὥσπερ εἰ ἔλεγε παιᾶνα ᾖδεν ἤ τι τοιοῦτον· διὸ ἡ διπλῆ.

τὸ λίνον κατὰ βαρεῖαν τάσιν προενεκτέον, ὅ τι ἂν σημαίνῃ, εἴτε τὴν λινῆν ἐσθῆτα, εἴτε καὶ ἐπὶ τῆς χορδῆς τάσσοιτο, εἴτε καὶ αὐτὸ τὸ λεπτὸν νῆμα, εἴτε σημαίνοι εἶδος ὕμνου, ὥσπερ καὶ ἐνθάδε, ὡς παιὰν καὶ διθύραμβος.

576. παρὰ Ζηνοδότῳ διὰ ῥαδαλόν· ὁ δὲ Ἀριστοφάνης παρὰ ῥαδαλόν. ῥαδαλόν δὲ ἀκουστέον τὸν εὐκράδαντον δι' ὕψος. φησὶ δὲ Διονύσιος γράφεσθαι καὶ δονακῆεν κατὰ τὸ οὐδέτερον, ὡς καὶ τὸν πευκῶνα πευκᾶεν.

*ἐν ἄλλῳ ῥαδαλόν.

579. σμερδαλέω δὲ λέοντε] ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν Ἀριστάρχου δύο πρώτῃσι βόεσσι. παρὰ δὲ Ζηνοδότῳ κυανέω δὲ λέοντε.

580. ταῦρον ἐρύγμηλον ὡς βέβηλον. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ηλος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προσηγορικὰ ἢ κύρια προπαροξύνεσθαι θέλει, κάμηλος καὶ φάσηλος, Στύμφηλος· τὰ μέντοι ἐπιθετικὰ ὀξύνεσθαι μὲν θέλει, ὅτε παρασχηματισμὸν ἔχει θηλυκοῦ, σιγηλός ὑψηλός ἀπατηλός, μὴ οὕτως δὲ ἔχοντα βαρύνεσθαι, βέβηλος κίβδηλος κάπηλος. εἰ δὴ καὶ τὸ ἐρύγμηλος οὐκ ἔχει θηλυκὸν, δῆλον ὅτι ὑγιῶς βαρυτονηθήσεται καὶ οὐ δεόντως αὐτὸ Τυραννίων ὀξύνει. ἐγένετο δὲ παρὰ τὸ ἐρύγω, ἔνθεν παρατατικὸς "ἤρυγεν ἑλκόμενος Ἑλικώνιον" (Il. 20, 404), ἐρύγηλος, καὶ ἐν πλεονασμῷ τοῦ μ ἐρύγμηλος.

581. τὸν δέ] παρὰ Ζηνοδότῳ τοὺς δὲ κίνες μετεκίαθον, τοὺς λέοντας. τὸ δὲ ἕλκετο χωρὶς τοῦ ι.

583. ὅτι χρόνος ἤλλακται· τὸ γὰρ λαφύσσετον λαφύσσουσιν, παρείληπται ὅμοιον τῷ "λαοῦ ἀποτμήξαντε διώκετον" (Il. 10, 364).

584. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει οὕτως, οὐ νοήσας ὅτι τὸ αὔτως ἐστὶ κενῶς καὶ πρὸς οὐδὲν, διὰ τὸ εἴδωλα εἶναι. τὸ δὲ ἐνδίεσαν παρὰ

5. *γένος τι ὕμνου*] Vid. Clinton. Fast. Hell. vol. 1 p. 341

14. *πευκᾶεν*] De hoc dixi in Thes. vol. 6 p. 1026.

16. In marg. inter. *δύο πρώτῃσι ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν ἀριστάρχου.*

20. *Στύμφηλος*] *στύμφηλον*

25. *Ἑλικώνιον*] *ἕλικι*

τὸ δίεσθαι, ὅ ἐστι διώκεσθαι· "τρὶς περὶ ἄστυ μέγα Πριάμου δίον" ἀντὶ τοῦ ἐδιώχθην (Il. 22, 251). σημαίνει δὲ τὸ ἐπώτρυνον. εἴρηται δὲ ὅτι κλίσις ἐστὶ τοῦ δίημι τὸ ἐνδίεσαν· καὶ οὐ προσεκτέον τῷ Ἀσκαλωνίτῃ δασύνοντι τὸ ῑ καὶ πλεονασμὸν τοῦ δ̄ δεχομένῳ.

589. *ὅτι σταθμοὺς τὰς κατ' ἀγρὸν βοοστάσεις.

σταθμούς] τὰς κατ' ἀγροὺς στάσεις τῶν θρεμμάτων· "σταθμῶν ῥυτῆρα γενέσθαι" (Od. 17, 187) καὶ "παρὰ σταθμὸν μεγάροιο" (Od. 17, 96). κλισίας δὲ τὰς τῶν ποιμένων οἰκίας, καὶ σηκοὺς ἔνθα κοιμῶνται τὰ θρέμματα.

590. *χορόν] τὸν τόπον χορὸν εἴρηκεν, οὐ τὸ σύστημα τῶν χορευόντων.

ἐγκατεσκεύασε δὲ ἐπιμελῶς ὁ Ἥφαιστος καὶ χορὸν ὁμοίαν τάξιν ἔχοντα χορευόντων τῷ ὑπὸ Δαιδάλου τοῦ μηχανικοῦ κατασκευασθέντι Ἀριάδνῃ ἐν Κνωσσῷ πόλει τῆς Κρήτης. ἱστόρηται γὰρ ὅτι Θησέα παραγενόμενον ἐξ Ἀφιδνῶν εἰς τὰς Ἀθήνας νεωστὶ, καταλαβόντα δὲ τὸν δασμὸν ἀποπεμπόμενον Μίνωϊ εἰς Κρήτην, τοὺς δὶς ζ' ἠϊθέους καὶ παρθένους (ἐτέλουν δὲ τὸν δασμὸν οἱ Ἀθηναῖοι τοῦτον ἐπὶ τῷ δεδολοφονηκέναι Ἀνδρόγεων τὸν παῖδα Μίνωος ἀγωνιζόμενον καὶ νικῶντα παρ' αὐτοῖς τὰ Παναθήναια), ἑκόντα οὖν φασὶν αὐτὸν συγκαταλέξαι τοῖς ἀπιοῦσι, καὶ παραγενόμενον εἰς Κρήτην ἡδέως ὀφθῆναί φασιν ὑπὸ Ἀριάδνης τῆς τοῦ Μίνωος θυγατρὸς, καὶ διὰ τοῦτο τέχνῃ Δαιδάλου σωθῆναι τρόπῳ τοιῷδε. μίτων ἀγαθῖδα ἔδωκε Δαίδαλος τῇ Ἀριάδνῃ, εἰπὼν δοῦναι τῷ Θησεῖ, ὅπως τὴν ἀρχὴν ἐξάψας τῆς εἰσόδου τῆς ἀγαθῖδος, οὕτως ἀνελὼν αὐτὴν εἰσέλθοι εἰς τὸν λαβύρινθον, καὶ περιγενόμενος τοῦ θηρίου πάλιν ἔχοι ῥᾳδίαν καὶ εὐεύρετον αὐτῷ τὴν ἔξοδον τοῦ λαβυρίνθου ποικίλως ἐπιπεπλεγμένας ἔχοντος τὰς εἰσόδους. ἐξελθὼν δὲ μετὰ τὸ νικῆσαι ὁ Θησεὺς μετὰ τῶν ἠϊθέων καὶ παρθένων, χορὸν τοιοῦτον ἔπλεκεν ἐν κύκλῳ τοῖς θεοῖς, ὁποία καὶ ἡ τοῦ λαβυρίνθου εἴσοδός τε καὶ ἔξοδος αὐτῷ ἐγεγόνει. τῆς δὴ χορείας τὴν ἐμπειρίαν ὁ Δαίδαλος αὐτοῖς ὑποδείξας ἐποίησεν.

591. διασταλτέον μετὰ τὸ ἴκελον, τὸ δὲ ἑξῆς δασέως ἀναγνωστέον, ὥσπερ ἡ τριβὴ ἔχει. τούτῳ γὰρ παραπλήσιόν φησι τὸν Ἥφαιστον πεποιηκέναι, οἷον Δαίδαλος ἐν Κνωσῷ Ἀριάδνῃ κατεσκεύασεν.

4. τοῦ δ Bekkerus] τοῦ ῑ om.
6. θρεμμάτων Vill.] θρεμμάτων ἔνθα κεν ᾧ παρὰ σταθμῷ
16. * ἀποπεμπόμενον — δασμὸν]
18. Ἀνδρόγεων] ἀνδρόγεον
20. * παραγενόμενον] γενόμενον
25. * εὐεύρετον] εὑρετὸν

ὑπολαβόντες δέ τινες δύσφημον εἶναι, μᾶλλον δὲ ἀπρεπὲς, Ἥφαιστον μιμητὴν γίνεσθαι τῶν Δαιδάλου ἔργων καὶ λέγεσθαι τοῦτο ὑπὸ Ὁμήρου—μᾶλλον γὰρ ἂν ηὔξησε τὸ ἔργον, εἰ περὶ Δαιδάλου διαλεγόμενος ἔλεγεν οὕτως αὐτὸν πεποιηκέναι ὡς Ἥφαιστος ἐποίει—, διὰ τοῦτο ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ἀξιοῦσιν ἀναγινώσκειν "τῷ ἴκελον οἷόν ποτ' ἐνὶ Κνωσῷ," καὶ ψιλῶς ἀναγινώσκουσιν, ἵν' ᾖ ὁ λόγος, τούτῳ παραπλήσιον μόνον ἐν Κνωσῷ ποτὲ Δαίδαλος ἐποίησεν Ἀριάδνῃ. καὶ οἰήσεταί τις τοῦτο μᾶλλον ἐμφαίνειν τὴν καλλιεργίαν τοῦ θεοῦ, εἴγε μόνον παρ' ἀνθρώποις ἓν παραπλήσιον ἐγένετο, καὶ τοῦθ' ὑπὸ Δαιδάλου τοῦ διαβοήτου. γελοίως δὲ ἔχει ἡ ἐπίνοια. οὔτε γὰρ ἀπρεπὲς τὸν θεὸν ἀνθρώπου μιμητὴν γενέσθαι, μᾶλλον δὲ καὶ πρεπωδέστερα τὰ ἔργα ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτέρων γίνεσθαι, καὶ μάλιστα ὅταν ᾖ ἐπιτετευγμένα. ἄλλως τε οὐδὲ ὁ ποιητὴς τοῦτο λέγει, ἀλλ' ἁπλῶς ταῦτα ὅμοια εἶναι, οὐ τὸ ἕτερον τοῦ ἑτέρου μίμημα. εἰ δὲ καὶ τὴν σύγκρισιν ταύτην ἀσεβῆ δόξουσιν εἶναι, ῥητέον τὸ πολλοῖς ἤδη εἰρημένον, ὅτι ἀπὸ τῶν ἐν ὄψει καὶ γινωσκομένων τὰ ἀφανῆ καὶ ἄγνωστα παριστᾶσιν οἱ τοῖς παραδείγμασι χρώμενοι. Ἡφαίστου μὲν γὰρ ἔργον οὐδεὶς εἶδε πώποτε, Δαιδάλου δὲ πολλοὺς πολλὰ εἰκὸς ἑωρακέναι. καὶ τάχα ὅμοιόν τι εἶχεν ἡ κατασκευὴ, ὅτι ἐξ ἠθέων καὶ παρθένων, ἢ ὅτι ὀθόνας εἶχον καὶ στεφάνας.

592. *Ἀριάδνῃ] παρὰ Ζηνοδότῳ Ἀριήδνῃ.

593. ἀλφεσίβοιαι] ἔντιμοι καὶ διὰ τὴν εὐμορφίαν βόας εὑρίσκουσαι ἕδνα· θρέμματα γὰρ τὸ παλαιὸν ἐδίδοτο πρὸ γάμων δῶρα. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ μέρους, ἐπειδὴ ἔντιμοι τὸ παλαιὸν αἱ βόες. ἄλφειν γὰρ τὸ εὑρίσκειν, καὶ ἀλφὴ ἡ τιμὴ, καὶ ἄλφα τὸ στοιχεῖον, ὅτι εὑρέθη πρὸ τῶν ἄλλων.

594. *ἔχοντες] κατ' ἐπικράτειαν τοῦ ἀρσενικοῦ.

595. *λεπτάς] ἐν ἄλλῳ καλὰς ὀθόνας.

ὀθόνας ἐνδυτηρίους πέπλους, παρὰ τὸ ἔσθος, ἐσθόνη τις οὖσα. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι συνήθως πρὸς τὸ δεύτερον πρότερον ἀπήντηκεν.

596. *ὅτι ἐλλείπει τὸ ὡς.

597, 598. καί ῥ' αἱ μέν] ἀθετοῦνται οἱ δύο, ὅτι οὐδέποτε μάχαιραν εἶπε τὸ ξίφος. ἄλλως τε καὶ οὐ πρέπον χορεύοντας μαχαίρας ἔχειν. οὗτοι δὲ οὐδὲ παρὰ Ἀριστοφάνει ἦσαν.

9. τοῦθ'] τοῦδ'
21. Ἀριήδνῃ Bekkerus] ἀριηδνι
29. πέπλους Bekkerus] τόπος
31. ὅτι ἐλλείπει Cobetus] ὅτι om.
34. οὐδὲ post Ἀριστοφάνει collocat Friedl.

600. *ὡς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον] διὰ τῆς τοῦ τροχοῦ παραβολῆς ἐγκύκλιον αὐτῶν τὴν πορείαν ὑφιστᾷ. ἄρμενον δὲ εὖ ἡρμοσμένον πάντοθεν.*

601. **κυλῖσαι ἀποπειρήσηται.*

604. **τερπόμενοι] ὅτι πρὸς τὸ σημαινόμενον ἀπήντηκεν, ὅμιλος τερπόμενοι.*

612. **ἑανοῦ] παρὰ τὸ τρυφερὸν τῆς ὕλης.*

615. *καλῶς τὸ μὴ λαλεῖν τὸν Ἥφαιστον ἐπαινοῦντα καθὼς ἐσκεύασεν, μαρτυρόμενον ὡς ἀπέδωκε τὴν χάριν, τό τε τὴν λαβοῦσαν ἡσυχάζειν· σπεύδει γὰρ πρὸς τὸν υἱόν.*

616. **γράφεται τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστοιο ἄνακτος.*

Παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεῖα [μετὰ ὑπομνηματίου] καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσῳδίας Ἡρωδιανοῦ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ στιγμῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ Τ.

4. *εὗρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον] τινὲς ἀνέστρεψαν τὴν περί, ἵν' ᾖ περὶ Πατρόκλῳ κείμενον, ἐπεὶ καὶ ἐν ἑτέροις* (284) *ἔφη "ἀμφ' αὐτῷ χυμένη," τῇ δοτικῇ συντάξας τὴν πρόθεσιν, οὐ τῇ μετοχῇ. ἡμῖν δὲ δοκεῖ, ὥσπερ ἔτι καὶ τοῖς πλείοσι καὶ τῷ Ἀσκαλωνίτῃ, ἓν εἶναι τὸ περικείμενον· ἔμφασις γὰρ μείζων νοεῖται.*

5. *κλαίοντα] πάντας τοὺς ἥρωας ἁπλότητος χάριν εὐχερῶς ἐπὶ τὰ δάκρυα ἄγει, Ἀγαμέμνονα, Πάτροκλον, Ὀδυσσέα, ἐφ' οὗ καὶ τὴν παραβολὴν τῆς χήρας ἔλαβεν· "αἰεὶ δ' ἀριδάκρυες ἀνέρες ἐσθλοί." λιγέως δὲ ὀξέως ἢ ἡδέως· "μετὰ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνήρ"* (Od. 15, 399).

6. *μύρονθ'] ἐθρήνουν, ἢ ἐχέοντο· ὅθεν καὶ μύρον τὸ πρῶτον ἐκχυθὲν δάκρυον ὑπὸ Μύρρης τῆς μιγείσης τῷ πατρί.*

8. *ὅτι ἐάσομεν ἀντὶ τοῦ ἐάσωμεν.*

13. Seclusi verba *μετὰ ὑπομνηματίου*, quod non leguntur in reliquarum rhapsodiarum subscriptionibus, praeeunte Lehrsio Arist. p. 2.

21. *ἔτι* Vill.] *ἐστι*

25. **ἀνέρες] ἄνδρες*

29. *ὑπὸ Μύρρης* Bekkerus] *ἀπὸ μύρης*

30. *ὅτι ἐάσομεν] ἐάσομεν ὅτι*

10. * σημειοῦνταί τινες ὅτι Δωρικὸν τὸ τύνη.

πάρα] ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν· ἔστι γὰρ παρ' Ἡφαίστου. τὸ δὲ τύνη ἀεὶ ἐπὶ ἀρσενικοῦ λαμβάνει ὁ ποιητής.

14. ἕλε τρόμος] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἕλεν φόβος. καθ' Ὅμηρον δέ ἐστι φόβος ἡ φυγή.

15. ἔτρεσαν] ὅτι ἐλέγχεται Ζηνόδοτος γράφων ἕλεν φόβος· τὸ γὰρ τρέσαι ἀπὸ τοῦ τρόμου.

17. * ἐξεφάανθεν] οὕτως Ἀρίσταρχος· ἄλλοι δὲ ἐξεφαάνθη.

26. εὐλὰς ἐγγείνωνται] εὐλάς ὡς αὐλάς· εὐλή γὰρ ὡς αὐλή· τὰ γὰρ εἰς λη λήγοντα θηλυκὰ μονογενῆ, διφθόγγῳ παραληγόμενα, ὀξύνεσθαι θέλει, εἰ μὴ ἔχοι ἔννοιαν συνθέσεως· "οὐλὴν μὲν πρῶτον" (Od. 24, 331), αὐλή ἀπειλή ὠτειλή. οὕτως καὶ εὐλή. τὸ μέντοι "ἑτέρῃ δ' ἔχεν οὔλας" (Od. 3, 441), λέγω δὲ ἐπὶ τῶν κριθῶν, ἴσως βεβαρυτόνηται μονογενὲς ὂν πρὸς μονογενὲς ὀξυνόμενον τὸ οὐλή. προσέθηκα δὲ εἰ μὴ ἔχοι ἔννοιαν συνθέσεως διὰ τὸ δείλη βαρυνόμενον· ἐτυμολογεῖται γὰρ παρὰ τὸ ἐνδεῖν τῇ ἕλῃ, δεέλη. ἡ διπλῆ δέ, ὅτι ἐν τοῖς Ζηνοδότου ἐγγείνωνται διὰ τοῦ ι γέγραπται· δεῖ δὲ σὺν τῷ ε· ἔστι γὰρ ἐγγεννήσωσιν· "οὐκ ἐλεαίρεις ἄνδρας, ἐπὴν δὴ γείνεαι αὐτός" (Od. 20, 202), ὅ ἐστι γεννήσῃς.

27. * τοῦτο διὰ μέσου· τὸ γὰρ ἑξῆς ἀεικίσσωσι δὲ νεκρὸν, κατὰ δὲ χρόα.

τὸ ἐκ δ' αἰὼν πέφαται οὐ παρέργως κεῖται, ἀλλ' ὅτι τῆς ψυχῆς ἀπολιπούσης τὸ σῶμα εὐχερῶς αἱ μυῖαι λυμαίνονται τοῖς νεκροῖς σώμασι.

* οὕτως Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ η, σαπήῃ.

30. * ἀλαλκεῖν] παρὰ Ἀριστοφάνει ἀλαλκέμεν.

34. ὅτι πάντες ἥρωες ἐλέγοντο, οὐχ οἱ βασιλεῖς, ὡς Ἴστρος. βραχὺ δὲ διασταλτέον Ἀχαιούς καὶ λαῶν πρὸς τὸ σαφέστερον.

40. * θαλάσσης] ἐν ἄλλῳ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.

41. * ἥρωας] παρ' Ἀριστοφάνει καὶ Ῥιανῷ ἐρίηρας.

42. καί ῥ' οἵπερ ἕως τοῦ δοτῆρες (44)] τοὺς γ' τούτους στίχους τοῖς ἑξῆς συνάπτεσθαι βέλτιον, καὶ ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ἀναγινώσκοντας ὑποστίζειν, μένεσκον νηῶν δοτῆρες. ὁ δὲ λόγος καὶ

16. ἕλῃ, δεέλη Lehrsius] ἕλῃ δεείλη
19. γεννήσῃς Bekkerus] γεννήσεις
22. οὐ Cobetus] οὕτως
26. Ἀριστοφάνει] ἀριστοφάνους

ὅσοι πρότερον ἐν τῷ ναυστάθμῳ ἔμενον, καὶ τότε οὗτοι παρῆσαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

*ὅτι νεῶν ἀγῶνα τὸ ἄθροισμα τοῦ ναυστάθμου.

45. ὅτι τῆς ὑπὸ Ἴλιον στρατιᾶς ἡγεῖτο ὁ Ἀχιλλεὺς καὶ πρὸ τοῦ μηνῖσαι· διὸ νῦν πάλιν ἀποκαθίσταται ἡ ἡγεμονία.

49. ἔγχει ἐρειδόμενοι] ὅτι συλληπτικῶς εἴρηκεν· ὁ γὰρ Διομήδης μόνος τὸν πόδα τετρωμένος (Il. 11, 376) ὑπέρεισμα ἔχει τὸ δόρυ. ὁ δὲ Διονύσιος τὸ σημεῖόν φησιν, ὅτι οἷον μυκτηρίζοντός ἐστι τὸ "ἔτι γὰρ ἔχον ἕλκεα λυγρά·" δευτεραῖοι γάρ εἰσι τραυματίαι. τοῦτ' οὖν λέγεσθαι, ὅτι χρῆσθαι αὐτοῖς μέλλει εἰς τὸν ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀγῶνα πρὸς τὰ ἐναντία τοῖς τραύμασιν ἀγωνίσματα. ὑπεξαιρούμενος οὖν λέγει ὡς δὴ πρὸς τῷ ὑγιάσθαι ὄντων.

51. ὅτι δεύτατος ἀπὸ τοῦ δεύεσθαι ὁ ἔσχατος· τὸ δὲ δεύεσθαι ἐνδεῖν ἐστί. προσυνήχθη δὲ τὸ πλῆθος ὑπ' Ἀχιλλέως.

56. τὸν ἦ σύνδεσμον περισπαστέον· ἔστι γὰρ διστακτικὸς, τῆς κλητικῆς ἀνάπαυσιν λαβούσης. εἰσὶ μέντοι οἱ ἐνέκλιναν αὐτὸν καθ' ὑπερβατὸν συντάσσοντες τῷ πέρ, ἵνα τὸ ὅλον τοιοῦτον ᾖ, ἵνα ἦ ἐρώτησις, Ἀτρείδη, ἆρά τις κρείσσων ἐκ τῆς ἔριδος ἐγένετο ἡμῖν; ἐν δὲ τῇ Χίᾳ ὄνειαρ ἐγέγραπτο, ἐν τῇ Μασσαλιωτικῇ ἄμεινον.

62. δυσμενέων ὑπὸ χερσίν] ὅτι ἀντὶ τοῦ ὑπὸ χειρῶν, καὶ ὅτι περισσὴ ἡ ἀπό πρόθεσις, ἀντὶ τοῦ μηνίσαντος. Νικίας ἀναστρέφει τὴν πρόθεσιν· οὐκ ἀναγκαῖον δέ.

ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος] ὁ μὲν Ἀσκαλωνίτης ὡς ἀποφοιβήσαντος· καὶ οὕτως ἔχει ἡ παράδοσις.

63. ἀντωνυμία μὲν ὁμολογουμένως τὸ τό μόριον, οὐ μὴν διασταλτέον κατ' αὐτὸ, ὡς ἔδοξέ τισιν.

67, 68. *ὅτι ἀντιπέφρακε τῇ μήνιδι τὸν χόλον.

68. *μενεαινέμεν] ὅτι νῦν ἀντὶ τοῦ θυμοῦσθαι.

70. *οὕτως Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ῡ, ἀντίον.

71. ἰαύειν] ὅτι τὸ ἰαύειν οὐκ ἔστι νῦν κοιμᾶσθαι, ἀλλ' ἐπαυλίζεσθαι· "ὡς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν ἀΰπνους νύκτας ἴαυον" (Il. 9, 325). καὶ ὅτι ἀντὶ τοῦ αἴ κ' ἐθέλοιεν.

3. ὅτι addidit Cobetus.

12. τῷ Cobetus] τὸ

17. τοιοῦτον ᾖ—ἆρά τις κρείσσων] τοιοῦτον ᾖ· ἄρτι τοῦτο ἀμφοτέροις ἔπλετο ἄρειον ἦπερ ὅτε ἡμεῖς ἀχνύμενοι μενεήναμεν. οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλὰ ὡς εἴπομεν, ἵνα ᾖ ἐρώτησις· Ἀτρείδη, ἆρά τι κρεῖσσον Lehrsius Herod. p. 312 (conf. Quaest. ep. p. 53), verbis usque ad μενεήναμεν ex codice Veneto B sumtis.

18. *Ἀτρείδη] ἀττική

73. *φεύγων] γρ. δηΐου ἐκ πολέμοιο.

75. *ἀπειπόντος] Ἀρίσταρχος ἔξω τοῦ ō, ἀπειπόντος, καὶ αἱ πλείους.

76, 77. τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων αὐτόθεν ἐξ ἕδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς] οὕτως καὶ παρ' Ἀριστοφάνει. ἐν δὲ τῇ Μασσαλιωτικῇ καὶ Χίᾳ "τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων, μῆνιν ἀναστενάχων καὶ ὑφ' ἕλκεος ἄλγεα πάσχων." οὕτως ὁ Δίδυμος.

77. αὐτόθεν ἐξ ἕδρης] ὅτι Ζηνόδοτος τοῦτον μὲν οὐκ ἔγραφε, τὸν δὲ πρὸ αὐτοῦ μόνον οὕτως "τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων." ὁ δὲ Ἀγαμέμνων οὐκ ὀρθὸς δημηγορεῖ διὰ τὴν τοῦ τραύματος ἀλγηδόνα· διὸ ἐπιφέρει ὑποτιμώμενος, καλὸν μέν ἐστιν ἑστῶτα δημηγορεῖν, ὡς δηλονότι καθήμενος.

79. ἑσταότος μὲν] καλῶς ἔχει τοῦ ἑστῶτος καὶ δημηγοροῦντος ἀκούειν καὶ μὴ ὑποκρούειν μηδὲ ἐμποδίζειν· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ὑββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ καὶ τῷ πάνυ δεινῷ ἐν ταραχῇ εἰπεῖν. τοῦτο ἀγνοήσας Ἀρίσταρχος, καὶ οἰηθεὶς παραίτησίν τινα ἐκ τοῦ Ἀγαμέμνονος γίνεσθαι, παρενέθηκε τὸν "αὐτόθι ἐξ ἕδρης." πρῶτον μὲν οὖν τί ἂν καθέζοιτο τὸν ἀγκῶνα τετρωμένος; ἔπειτα οὕτως ἔρρωται ὥστε ὀλίγον ὕστερον (252) κάπρον ἀποσφάττειν. οὕτως ὁ Κοτιαεύς.

*ἀκούειν] οὕτως Ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ ἀκουέμεν.

80. ὅτι τὸ ὑββάλλειν ἐστὶν ὑποβάλλειν· χαλεπόν ἐστιν ἑτέρῳ ὑποβάλλειν τὸν λόγον, ὃν αὐτός τις εἰπεῖν βούλεται, κἂν ὅτι μάλιστα ἐπιτιμῶν τις ἦν. τὸ δὲ ὑββάλλειν ψιλωτέον· ἔστι γὰρ Αἰολικὸν, ὥς φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ κ' τῆς καθόλου.

*Ἀρίσταρχος ἐπισταμένῳ περ ἐόντι.

81. πῶς κέν τις ἀκούσαι] ὁ Ἀρίσταρχος ἐλλείπειν φησὶ τὸ οὕτως χρώμενος· τὸ γὰρ λεγόμενον τοιοῦτον εἶναι, ἐν δὲ πολλῶν ἀνδρῶν ὁμίλῳ πῶς ἄν τις οὕτως χρώμενος ἢ εἴποι ἢ πῶς οἱ ἀκούοντες ἀκούσειαν; οὕτως Δίδυμος. τὸ ἀκοῦσαι παροξυτονητέον· ἔστι γὰρ εὐκτικόν.

83. ἐνδείξομαι] οἷον τὴν ἀπόστασιν τῶν λόγων πρὸς Ἀχιλλέα ποιήσομαι φανερῶς, ἢ ἀπολογήσομαι. ἐζήτητο δὲ δι' ἣν αἰτίαν οὐ

16. ὑββάλλειν] ὑβάλλειν hic et infra. 25. Αἰολικὸν Vill.] αἰολικὴ
34. ἐζήτητο—] Scholion hoc versui 40 adscripsit Bekkerus.

χρῆται κήρυκι Ἀχιλλεὺς πρὸς τὸ συγκαλέσαι τοὺς ὄχλους. ῥητέον οὖν ὅτι ἔθος ἐστὶν ἀρχαῖον αὐτῷ. οὕτως γοῦν καὶ ἐν τῇ Α ῥαψῳδίᾳ αὐτὸς Ἀχιλλεὺς συγκαλεῖ, ἄλλως τε διὰ τὴν χαρὰν μετὰ σπουδῆς συνδεδραμήκασιν, οὐδὲ τοὺς κήρυκας ἀναμείναντες.

84. * σύνθεσθ'] κρίνατε, δοκιμάσατε.

85. σημειοῦνταί τινες ὡς ἂν λεγόντων τινῶν ὅτι ἠδίκησεν ἀφελόμενος τὴν Βρισηΐδα.

86. * παρ' Ἀριστοφάνει καὶ τῇ Χίᾳ νεικείουσιν.

87. ἠεροφοῖτις] προπερισπαστέον ὁμοίως τῷ πρωθῆβις καὶ πολῖτις. πειστέον δὲ μᾶλλον τοῖς παρὰ τὸν ἀέρα ἐκδεξαμένοις τὴν σύνθεσιν γεγονέναι, ἐπεὶ ἀοράτως φοιτᾷ· ἀέρα γὰρ λέγει τὸ σκοτεινὸν κατάστημα· "ἠέρι γὰρ κατέχοντο" (Il. 17, 368) καὶ "ἀὴρ γὰρ παρὰ νηυσὶ βαθεῖ' ἦν" (Od. 9, 144).

90. ἔξω τοῦ ῑ αἱ Ἀριστάρχου, ἀλλὰ τί κε ῥέξαιμι. γράφεται δὲ κατ' ἔνια θεοὺς διὰ πάντα τελευτᾷ, διὰ τοὺς θεοὺς τέλος πάντα λαμβάνει. ἐν δέ τισι θεοὺς διὰ πάντα τέτυκται. στικτέον δὲ ἐπὶ τὸ ῥέξαιμι. καλῶς δὲ ἔχει καὶ κατὰ τὸ τέλος τοῦ στίχου στίζειν, ἵνα οὗτος μὲν ὁ λόγος καθολικὸς ᾖ, θεὸς πάντων τὸ τέλος ἔχει, τὰ δὲ ἑξῆς ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς, ἵνα λείπῃ τὸ ἐστί ῥῆμα. ὁ δὲ λόγος, Διὸς θυγάτηρ ἐστὶν Ἄτη, ἐξ οὗ τὸ θεῖον καὶ τὸ ἰσχυρὸν παρίστησιν. ὡς μὲν γὰρ ἡ τριβὴ συνάπτει, ψεῦδος εἶναί μοι δοκεῖ· οὐ γὰρ πάντων ἡ Ἄτη τὸ τέλος ἔχει, ὥσπερ οὐδὲ τῶν ἀγαθῶν.

θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ] ὁ μὲν Ἀσκαλωνίτης περισσὴν ἡγεῖται τὴν διά πρόθεσιν εἶναι. τὸ γὰρ ἑξῆς, θεὸς πάντα τελευτᾷ. Δίδυμος δὲ ἡγεῖτο σημαντικὴν αὐτὴν εἶναι τοῦ διόλου καὶ μὴ παρέλκειν, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ διηλίτης ὁ δι' ὅλου ἁμαρτάνων. οὐ προσεκτέον δὲ τοῖς ὑφ' ἓν ἀνεγνωκόσιν.

92. * τῇ μέν] οὕτως Ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ τῆς μέν θ' ἁπαλοί.

94. βλάπτουσ' ἀνθρώπους] ἀθετεῖται ὡς περισσὸς καὶ κακοσύνθετος· τί γὰρ ἄλλο δύναται ποιεῖν ἡ Ἄτη ἢ βλάπτειν; οὐχ ὑγιῶς δὲ οὐδὲ τὸ ἕτερον τέτακται· ἔδει γὰρ ἄλλον. βιάζονται δέ τινες τὸν Ἀγαμέμνονα λέγειν ἐφ' ἑαυτοῦ καὶ τοῦ Ἀχιλλέως· καθολικὸς δέ

10. μᾶλλον indicio est ante πειστέον nonnulla excidisse, quae ex aliis codicibus suppleri possunt: v. Lentz. Herodian. vol. 1 p. lxxviii.

26. διηλίτης] De hoc dixi in Thes. vol. 2 p. 1458.

ἐστιν ὁ λόγος. κοινότερον γοῦν εἰπὼν ἐπὶ τὸν ἡγεμονικώτατον Δία ἀνῆλθεν. καὶ ὅλως παρῴδηται ἐκ τῶν Λιτῶν (Il. 9, 503)· "βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἱ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω."

95. *Ἀρίσταρχος Ζεὺς ἄσατο.

καὶ γὰρ δή νύ ποτε Ζεὺς ἄσατο] οὕτως ἐν ἁπάσαις, Ζεὺς ἄσατο· καὶ ἔστι ποιητικώτερον. ἐν δέ τισι τῶν εἰκαιοτέρων Ζῆν' ἄσατο.

96. *παρὰ Ἀριστοφάνει ἀλλά νυ καὶ τόν. ἐν δὲ τῇ Χίᾳ φαμὲν ἔμμεναι, ἠθικῶς.

97. Ἥρη θῆλυς] ὅτι οὕτως σχηματίζει θῆλυς ὡς πῆχυς· ἀφ' οὗ πίπτει θήλεας ὡς πήχεας.

100. *ὅτι τὸ εὐχόμενος σαφῶς ἐστὶ καυχώμενος, παρὰ τὸ αὐχεῖν.

105. *παρὰ Ἀριστοφάνει ἔξω τοῦ θ̄ οἳ αἵματος.

*τούτων τῶν ἀνδρῶν οἳ ἐκ τῆς σῆς σπορᾶς τὸ αἷμα ἔχουσιν.

τὸ ἑξῆς ἐστὶν, οἷς τὸ αἷμα ἐξ ἐμοῦ ἐστὶν, οὐχὶ οἳ αἵματος ἐξ ἐμοῦ εἰσίν· ἐπεὶ κἂν ἡ σύναρθρος ἔκειτο, ὅθεν καὶ ἑξῆς φησὶ "τῶν ἀνδρῶν οἳ σῆς ἐξ αἵματός εἰσι γενέθλης," οἷς τὸ αἷμά ἐστιν ἐκ σοῦ.

108. *εἰ δ' ἄγε] ἐν ἄλλῳ αἰ δ' ἄγε νῦν.

διὰ τί ἡ Ἥρα ὀμόσαι πρὸς τὸν Δία; ἢ δῆλον ὡς οὐ ποιοῦντα ἃ ἂν φῇ. εἰ δὲ τοῦτο, διὰ τί οὐ κατανεῦσαι, ἀλλὰ καὶ ὀμόσαι ἠξίωσεν, ὡς καὶ ψευδομένου, ἂν μὴ ὀμόσῃ; ὁ δὲ ποιητής φησιν ἀληθεύειν "ὅ τι κεν κεφαλῇ κατανεύσῃ" (Il. 1, 527). τὸ μὲν οὖν ὅλον μυθῶδες· καὶ γὰρ οὐδ' ἀφ' ἑαυτοῦ ταῦτά φησιν Ὅμηρος, οὐδὲ γινόμενα εἰσάγει, ἀλλ' ὡς διαδεδομένων περὶ τὴν Ἡρακλέους γένεσιν μέμνηται. ῥητέον δὲ ὅτι καὶ ὁ μῦθος εἰκότως εἰσάγει τὴν Ἥραν ὁρκοῦσαν τὸν Δία· πάντες γὰρ περὶ ὧν ἂν φοβῶνται μὴ ἄλλως ἀποβῇ, πολὺ τῷ ἀσφαλεῖ προέχειν πειρῶνται· διὸ καὶ ἡ Ἥρα, ἅτε οὐ περὶ μικρῶν ἀγωνιζομένη, καὶ τὸν Δία εἰδυῖα ὅτι αἰσθόμενος τὸν Ἡρακλέα δουλεύοντα ὑπεραγανακτήσει, τῇ ἰσχυροτάτῃ ἀνάγκῃ κατέλαβεν αὐτόν. οὕτως Ἀριστοτέλης.

114. Ἥρη δ' ἀΐξασα] πρὸς τὰ περὶ τοῦ Ὀλύμπου. ἔδει δὲ λίπ' οὐρανὸν ἀστερόεντα· Ἀγαμέμνων γὰρ ὁ λέγων.

115. καρπαλίμως δ' ἵκετ' Ἄργος] ὅτι τὴν Πελοπόννησον Ἄργος Ἀχαϊκὸν λέγει, τὴν Θεσσαλίαν Ἄργος Πελασγικόν.

11. ἐστὶ καυχώμενος Cobetus] ἐστὶν αὐχώμενος 15. τὸ ἑξῆς Cobetus] ὅτι τὸ ἑξῆς 17. γενέθλης] om.

116. ἄλοχον Σθενέλου] Δίδυμος παρατίθεται Φερεκύδην μὲν λέγοντα αὐτὴν τὴν Πέλοπος Ἀμφιβίαν· Ἡσίοδος δὲ Ἀντιβίαν τὴν Ἀμφιδάμαντος ἀποφαίνεται.

117. *μείς ἐν τῇ Χίᾳ μής.

μείς] μὴν Αἰολικῶς. ὥσπερ δὲ ῥίς ῥινός καὶ θίς θινός, οὕτως καὶ μείς μηνός κλιθήσεται κατὰ τὴν ἀναλογίαν.

118. ἐκ δ' ἄγαγε προφόως δέ] ὅτι νῦν ὑγιῶς γράφεται σὺν τῇ προθέσει προφόως· πρὸ γὰρ τῶν μηνῶν τῶν καθηκόντων ἐγεννήθη, διὸ ἠλιτόμηνος. ὁ δὲ Ζηνόδοτος καὶ ἐπ' ἄλλου οὕτως γράφει (Il. 16, 188).

119. *ὅτι τὰς ὠδῖνας Εἰλειθυίας ἔφη.

Ζεὺς μιγεὶς Ἀλκμήνῃ τῇ Ἠλεκτρύονος (ὃν δὲ τρόπον, εἴρηται ἐν τῇ Ξ) ἔγκυον κατέστησε, μελλούσης δὲ τίκτειν ὤμοσεν ἐν θεοῖς τὸν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γεννηθέντα τῶν ἐξ ἑαυτοῦ βασιλεύσειν. Ἥρα δὲ ζηλοτύπως διατεθεῖσα τὰς μὲν Ἀλκμήνης ὠδῖνας ἐπέσχεν, Ἀντιβίαν δέ, ἥν τινες Νικίππην εἶπον, τὴν Σθενέλου γυναῖκα, κυοφοροῦσαν Εὐρυσθέα ἑπτάμηνον τεκεῖν ἐποίησεν· ὅθεν καὶ τὰ ἑπτάμηνα γεννώμενα τροφῆς μοῖραν ἔλαχεν. βασιλεύων δὲ Εὐρυσθεὺς Ἡρακλεῖ τοὺς ἄθλους ἐπέτασσεν, οὓς τελειώσας κατὰ Ἀθηνᾶς καὶ Ἀπόλλωνος ὑποθήκας ἀθανασίας μετέλαβεν. ἡ ἱστορία παρὰ Ῥιανῷ.

120. αὐτὴ δ' ἀγγελέουσα] ὅτι ἰδίως ἀγγελέουσα προσηύδα· ἐχρῆν γὰρ ἀγγελέουσα ἧκε καὶ προσηύδα.

123. δύναται καὶ τοῖς ἑξῆς συνάπτεσθαι, ἵν' ᾖ σχῆμα, Εὐρυσθεὺς σὸν γένος. βέλτιον δὲ στίζειν εἰς τὸ Περσηϊάδαο, καὶ καθ' ἑαυτὸ λέγεσθαι τὸ σὸν γένος, ἵνα λείπῃ τὸ ἐστίν.

124. *Ἀργείοισιν] κατ' ἐνίας τῶν ἐκδόσεων ἀνθρώποισιν.

[149. κλοτοπεύειν] τὸν καιρὸν διατρίβειν καὶ κενὰ λέγειν. ὅτι ἐκ τῶν συμφραζομένων κλοτοπεύειν τὸ στραγγεύεσθαι. καὶ ὅτι ἅπαξ εἴρηται.

150. ἤτοι δὲ περὶ Πατρόκλου ταφῆς λέγει, ἢ τῆς Ἕκτορος ἀναιρέσεως.

5. ῥίς ῥινός καὶ θίς] ῥείς ῥεινός καὶ θείς
14. *ἑαυτοῦ] αυτοῦ (sine spiritu)
20. *μετέλαβεν] μετέβαλεν
Ῥιανῷ Heynius] ἀριανῷ
24. *εἰς τὸ] om.
26. κατ' ἐνίας] κατένια. Recte κατ' ἔνια p. 185, 16 et 188, 17, ubi βιβλία intelligitur.
27. Scholia versuum 149—320 ex codice Athoo sumsi, de quo supra dictum est ad vol. 1 p. 215, 27.
28. στραγγεύεσθαι] στρατεύεσθαι

151. ὁ λόγος, ὡς ἂν θεάσηταί τις Ἀχιλλέα προμαχοῦντα, οὕτω καὶ αὐτὸς μαχέσθω.

163. ἄκμηνος] ἄγευστος, παρὰ τὴν ἀκμήν. οὕτω δὲ τὴν ἀσιτίαν Αἰολεῖς λέγουσι. τινὲς δὲ μὴ καμὼν ἐν παρασκευῇ ἀρίστου.

176. τῆς εὐνῆς] ὅτι τὸ τῆς οὐκ ἔστιν ἄρθρον, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ταύτης· παραλέλειπται δὲ τὸ ἄρθρον καί ἐστιν, μήποτε τῆς ταύτης εὐνῆς ἐπιβῆναι.

180. πιείρῃ] λιπαρᾷ, δαψιλεῖ, ἵνα μηδὲν ἐλλείπῃς τῶν ὀφειλόντων περὶ σὲ δικαίως πραχθῆναι.

183. οὐ μὲν] οὐ μεμπτὸν γὰρ ὑπάρχει βασιλεὺς θεραπεύων ἄνδρα ὃν προηδίκησεν.

193. κρινάμενος κούρητας] ἐπιλεξάμενος πιστοὺς κούρους, νέους.

κούρητας ὡς πένητας νῦν· ἐπὶ δὲ τοῦ ἔθνους ὡς ἀδμῆτας· εἴπομεν δὲ ἤδη περὶ τῆς προσῳδίας.

200. ἄλλοτέ ποτε ταῦτα δρᾶν ὀφείλετε, παυσαμένω τοῦ πολέμου, καὶ μὴ τοσαύτης ὀργῆς κατεχούσης τὴν ψυχήν.

205. ἐς βρωτύν] εἰς τὴν βρῶσιν. κατ' ἔνια ἔξω τοῦ σ̄ "ὑμεῖς δὲ βρωτύν."

221. αἶψα δέ] ὁ νοῦς οὗτος· ἐπὰν ὁ Ζεὺς τροπὴν δῷ τοῖς πολεμίοις, πολλὴ μὲν ἡ καλάμη γίνεται, τουτέστι πολλοὶ ἀναιρεθήσονται. ὁ δὲ ἄμητος ὀλίγος, τουτέστιν ὁ καιρὸς καθ' ὃν ἀναιρεθήσονται· ἐν οὖν βραχεῖ καιρῷ πολλοὶ φονευθήσονται.

223. ἄμητος] ὡς Μίλητος. ἄμητος ὁ καιρὸς, ἀμητός δὲ ὀξυτόνως ὁ καρπός.

225. γαστέρι] ὁ νοῦς, εἰ μέλλομεν ἄσιτοι πενθεῖν τοὺς ἐν πολέμῳ ἀποθανόντας, ἀνήνυτον ἔσται. ἡ διπλῆ δὲ ὅτι οὐκ ἐν τῷ καθόλου, ἀλλὰ πρὸς τὸ παρὸν τοῦτό φησιν.

238. ὀπάσσατο] διὰ φωνῆς ἐπεκρίνατο, συμπαρέλαβεν, ἢ ἀκολούθους ἔλαβεν.

254. ἀπὸ τρίχας] ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν τριχῶν τοῦ κάπρου.

262. οὔτ' εὐνῆς] ὡς οὔτε τῆς συνουσίας αὐτῆς χρῄζων ἀφειλόμην οὔτε τινὸς ἄλλου.

273. ἀμήχανος] τῷ ἑξῆς συναπτέον, ἵνα ἐπὶ τοῦ Διὸς ᾖ, πρὸς ὃν οὐδείς τι μηχανήσασθαι δύναται. δύναται δὲ καὶ τοῖς ἐπάνω συναπτόμενον ἐπὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος κεῖσθαι, ἵνα σημαίνῃ τὸν μὴ αἴτιον

τούτου μηδ᾽ αὐτὸν μηχανησάμενον τὸ γεγονὸς, ἢ ἀντὶ τῆς μεσότητος δύναται κεῖσθαι, ἀμηχάνως, οἷον ἀβουλεύτως.

276. αἰψηρήν] ὅτι τὸ αἰψηρήν τὴν ταχέως συναθροισθεῖσαν ἐκκλησίαν, ἢ ἀντὶ τοῦ αἰψηρῶς διέλυσε τὴν ἀγοράν.

300. Πάτροκλον πρόφασιν] ἐπὶ προφάσει τοῦ Πατρόκλου· οὐ γὰρ ἦσαν πειραθεῖσαι αὐτοῦ. ὁ νοῦς οὖν οὗτος, ὅτι αἱ λοιπαὶ γυναῖκες σὺν τῇ Βρισηΐδι δῆθεν ὡς ἐπὶ προφάσει Πατρόκλου ἔκλαιον, τῇ δὲ ἀληθείᾳ ἑκάστη αὐτῶν ἐθρήνει τὴν ἑαυτῆς συμφοράν.

314. φώνησέν τε] ἀνέπεμψε τὴν φωνὴν ἀθρόαν.

316. λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας] παρέθηκας δεῖπνον ἡδύ.

320. ἔνδον ἐόντων] ἔνδον ὑπαρχόντων τῆς πόσεως δηλονότι καὶ τῆς τροφῆς.]

327. εἴ που ἔτι ζώει γε] καὶ Ἀριστοφάνης προηθέτει τὸν στίχον, ὥς φησι Καλλίστρατος. τό τε γὰρ ἐπὶ παιδὸς κομιδῇ λέγεσθαι διστακτικῶς εἴ που ἔτι ζώει, καὶ ταῦτα μηδὲ πόρρω τῆς Σκύρου κειμένης, ὕποπτον, τό τε θεοειδής ἀκαίρως προσέρριπται. τεκμήριον δὲ τῆς διασκευῆς τὸ καὶ ἑτέρως φέρεσθαι τὸν στίχον, εἴ που ἔτι ζώει γε Πυρῆς ἐμὸς, ὃν κατέλειπον.

331. *νηΐ] γρ. σὺν νηΐ.

333. *οὕτως Ἀρίσταρχος δμῶας, ἔξω τοῦ ι.

335. ἀκάχησθαι] προπερισπᾶται ὡς λελυπῆσθαι. οἱ δὲ προπαρώξυναν ὡς Αἰολικὸν ἐν παρατατικῇ σημασίᾳ, ἐπεὶ οἶδε καὶ τὴν ἀκαχήμενος μετοχὴν τοιαύτην, οἷς καὶ ἐπείσθη ἡ παράδοσις.

342. τέκνον ἐμόν] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἑοῖο. τοῦτο δὲ παρὰ τὸ πρόσωπόν ἐστιν.

ὅτι κατ᾽ ἀμφοτέρων τὸ στάξον, τῆς ἀμβροσίας καὶ τοῦ νέκταρος· ἡ γὰρ ἀμβροσία ἐστὶ ξηρὰ τροφή.

350. ἅρπῃ] τῷ ἰκτίνῳ. οἱ δὲ, ζῷον θαλάσσιον πολεμοῦν λάρῳ καὶ βρέννῳ. φιλεῖ δὲ τὴν τροφὴν ἣν ἂν συνάγῃ φυλάττειν ἐπὶ τοῖς τάρφεσιν, καὶ ταύτην ἐπιχορηγεῖ τοῖς νεοσσοῖς· ᾧ οἰκείως οὖν νῦν εἴκασε τὴν Ἀθηνᾶν. οἱ δὲ τὸν ἰκτῖνον, ὅτι ἐφ᾽ ὕψους ἱπτάμενος εὐχερῶς ὅπη θέλει καταράσσει.

355. *αὐτὴ δέ] ἐν ἄλλῳ αὐτὴ δ᾽ αὖ.

29. συνάγῃ] συνάγει
*φυλάττειν] om.
30. τάρφεσιν] *γάμφεσι
*ᾧ] ὡς
31. *τὸν ἰκτῖνον] om.
32. καταράσσει Eustath.] κατάρράσσει

357. ταρφειαί] Ἀρίσταρχος ἀνέγνω ὡς πυκναί. οὕτως δὲ καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης· καὶ ἐπείσθη ἡ παράδοσις.

361. κραταιγύαλοι] ὅτι οἱ κραταιοὶ κατὰ τὰ γύαλα καὶ κύτη καὶ κοιλώματα. [ἀπὸ δὲ μέρους οἱ ὅλοι κραταιοί·] γύαλον γὰρ πᾶν τὸ κοῖλον τοῦ θώρακος.

365–368. τοῦ καὶ ὀδόντων μέν] ἀθετοῦνται στίχοι τέσσαρες· γελοῖον γὰρ τὸ βρυχᾶσθαι τὸν Ἀχιλλέα, ἥ τε συνέπεια οὐδὲν ζητεῖ διαγραφέντων αὐτῶν. ὁ δὲ Σιδώνιος ἠθετηκέναι μὲν τὸ πρῶτόν φησιν αὐτοὺς τὸν Ἀρίσταρχον, ὕστερον δὲ περιελεῖν τοὺς ὀβελούς, ποιητικὸν νομίσαντα τὸ τοιοῦτο. ὁ μέντοι Ἀμμώνιος ἐν τῷ περὶ τῆς ἐπεκδοθείσης διορθώσεως οὐδὲν τοιοῦτο λέγει, διπλῆν δὲ προσθετέον τῷ "δῦν' ἄχος ἄτλητον, ὁ δ' ἄρα Τρωσὶ μενεαίνων," ὅτι τὸ μενεαίνων νῦν θυμούμενος σημαίνει.

376. *Ἀρίσταρχος τό τε καίεται.

380. ὅτι ἀναλαβὼν τὴν ἀσπίδα μετὰ ταῦτα ἐπὶ πᾶσι τὴν περικεφαλαίαν τίθησιν.

384. πειρήθη δ' ἕο αὐτοῦ] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἑοῦ αὐτοῦ. συγχεῖ δὲ τὸ σύναρθρον ἀντὶ ἀπολελυμένου λαμβάνων. τὴν οἷ ἀντωνυμίαν περισπᾷ ὁ Ἀσκαλωνίτης, καί φησι κεῖσθαι δοτικὴν ἀντὶ γενικῆς· οἱ δὲ βαρυτονοῦσιν. ἔστι μὲν οὖν καὶ ἐγκλιτικὴν εὑρέσθαι τὴν οἷ ἀντὶ γενικῆς κειμένην, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ "οἱ δέ οἱ ἐβλάφθησαν" (Il. 23, 387)· ἔστι δὲ καὶ ὀρθοτονουμένην ἀντὶ αἰτιατικῆς, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ "νεῦσ' ἐπὶ οἷ καλέσας" (Od. 17, 330) καὶ "προτὶ οἷ δὲ λαβὼν ἔντερα" (Il. 20, 418). οὐ μέντοι ποτὲ ἐν τῇ καλουμένῃ ἐπιταγματικῇ συντάξει· ἄλογον γὰρ τὸ τοιοῦτον ὥστε ἐπιφέρεσθαι τὴν αὐτοῦ γενικὴν καὶ τὴν οἷ προκεῖσθαι δοτικὴν ὑπάρχουσαν, ὅπερ οὐχ ὑγιές· ἀεὶ γὰρ ταῖς πρωτοτύποις ὁμοιόπτωτος συντάσσεται ἡ αὐτοῦ ἀντωνυμία. πειστέον οὖν Ἀριστάρχῳ γράφοντι πειρήθη δ' ἕο αὐτοῦ.

*οὕτως ἕο αὐτοῦ αἱ Ἀριστάρχου. Ζηνόδοτος ἑοῦ αὐτοῦ.

386. οὕτως εὖτε Ἀρίσταρχος· συνέσταλται δὲ τὸ ἠΰτε, καὶ διὰ τοῦ ε̄ εἴρηται. παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει τῷ δ' ὥστε. ἐν δὲ ταῖς ἀπὸ τῶν πόλεων τῷ δ' αὖτε.

4. ἀπὸ—κραταιοί] seclusit Lehrsius.

9. αὐτοὺς τὸν Ἀρίσταρχον Bekkerus et Lehrsius Arist. p. 346] αὐτῶν τοὺς ἀριθμοὺς

10. νομίσαντα] νομίσαι

31. Margo inter. Ἀρίσταρχος εὖτε

33. τῷ] τῶν

οὕτως γραπτέον, τῷ δ' εὗτε, ἵνα ᾖ ὡσεὶ πτερὰ διὰ τὴν κουφότητα· ἔξωθεν δὲ τὸ ὥς. πρότερον δὲ γράφων ὁ Ἀρίσταρχος τῷ δ' εὗτε, καὶ κατὰ συστολὴν δεχόμενος ἀντὶ τοῦ ἠΰτε, ὡς ἐπὶ τοῦ "εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι" (Il. 3, 10), μετέγραψεν ὕστερον τῷ δ' αὗτε, ἐμφατικώτερον νομίσας εἶναι, ὑπακουομένου τοῦ ὥς, ὡς κἀκεῖ "καιροσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται" (Od. 7, 107).

387. ἐκ δ' ἄρα σύριγγος] ἀθετοῦνται στίχοι πέντε, ὅτι ἐκ τοῦ Πατρόκλου ὁπλισμοῦ (Il. 16, 141) μετάκεινται. ἡ δὲ περιεστιγμένη διπλῆ, ὅτι ἐνταῦθα μὲν αὐτοὺς Ζηνόδοτος καταλέλοιπεν, ἐπὶ δὲ Πατρόκλου ἠθέτηκεν. ἐκεῖ δὲ ἀναγκαίως λέγονται, ἵνα γνῶμεν διὰ τί οὐκ ἔλαβε τὴν μελίαν.

*οὐδὲ ἐν ταῖς ἄλλαις ἦσαν οἱ ἀθετούμενοι.

390. *τάμε] καὶ πόρε Χείρων.

391. *ἐκ κορυφῆς] οὕτως πληθυντικῶς αἱ Ἀριστάρχου.

392. *ὅτι τὸν Ἀλκιμέδοντα (Il. 16, 197) νῦν Ἄλκιμον λέγει.

393. *οὕτως διὰ τοῦ ō ζεύγνυον.

398. ἠλέκτωρ] ὁ εἰς λέκτρον μὴ ἐρχόμενος. ἢ παρὰ τὸ μὴ κοιμᾶσθαι εἰλούμενον, διὸ καὶ ἵππους αὐτῷ οὐχ ὑποζεύγνυσι, τὸν δὲ οὐρανὸν ὄχημα αὐτοῦ φησίν· ἢ μᾶλλον ὁ μὴ κοιμίζων· τὰ γὰρ εἰς τωρ κατ' ἐνεργείας τάσσει, ὡς τὸ σημάντωρ κοσμήτωρ. λέγω δὲ τὸ κοιμίζω, ὅθεν καὶ λέχος· "λέξον δή με τάχιστα" (Il. 24, 635).

400. σημειοῦνταί τινες ὅτι ἐντεῦθεν ἡ διασκευὴ τοῦ τεθρίππου πεποίηται "Ξάνθε τε καὶ σὺ Πόδαργε" (Il. 8, 185).

402. *Δαναῶν] ἐν ἄλλῳ ἀψ λαῶν.

ὅτι δασυντέον τὸ ἑῶμεν· ἔστι γὰρ ἄδην ἔχωμεν, κορεσθῶμεν.

403. *αὐτοῦ] γρ. λίπετ' αὐτόθι.

405. ἤμυσε καρήατι] παρέκλινε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ταχέως δὲ εἰς θάτερον μέρος ἔκλινε τὴν κεφαλήν, παρεπιστρέψας εἰς τοὐπίσω ὡς προσβλέψων τῷ Ἀχιλλεῖ, μέλλων αὐτῷ διαλέγεσθαι.

407. αὐδήεντα δ' ἔθηκε] ἀθετεῖται ὡς περιττὸς καὶ ἐναντίον ἔχων· ἐπιφέρει γὰρ (418) "ὣς ἄρα φωνήσαντος Ἐρινύες ἔσχεθον αὐδήν," ὡς δηλονότι καὶ παρασχοῦσαι. τοιοῦτος γὰρ ὁ ποιητής· "τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεὸς ὥσπερ ἔφηνεν" (Il. 2, 318).

6. καιροσέων δ' ὀθονέων] καὶ ρ' cum decem fere litterarum lacuna.
7. πέντε Cobetus] τέσσαρες
13. καὶ] ἐν ἄλλῳ καὶ Bekk.
18. *διὸ καὶ] καὶ om.
20. *ἐνεργείας] ἐνέργειαν
21. *ὅθεν καὶ λέχος] om.

416, 417. ἤνπερ ἐλαφροτάτην] ἀθετοῦνται στίχοι καὶ οὗτοι οἱ δύο, ὅτι οὐκ ἀναγκαῖοί εἰσιν· οἴδαμεν γὰρ ὅτι ἡ πνοὴ ἐλαφροτάτη ἐστί. τὸ δὲ καὶ προσθεῖναι φασὶν ὡς ἀπὸ ἱστορίας ἐστὶ παρειληφότα ἀγνοούμενόν τι, καὶ ἀπίθανον ἵππον λέγειν φασὶν ὥσπερ ἄνδρα πολυΐστορα.

418. ὣς ἄρα φωνήσαντος] οὕτως εἰπόντος, φησὶ, τοῦ ἵππου ἐπέσχον αὐτοῦ αἱ Ἐρινύες τὴν φωνήν· πάντα γὰρ τὰ παράλογα καὶ τεράστια δοκεῖ ὑπὸ Ἐρινύων γίνεσθαι. ἡ διπλῆ δὲ πρὸς τὴν ἀθέτησιν τοῦ "αὐδήεντα δ' ἔθηκεν·" εἰ γὰρ ἡ Ἥρα παρέσχε, καὶ ἐπισχεῖν ὤφειλεν, οὐχ αἱ Ἐρινύες.

Παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσῳδίας Ἡρωδιανοῦ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ στιγμῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ Υ.

2. μάχης ἀκόρητον] ἐὰν πληθυντικῶς γράφηται ἀκόρητοι, συνάψομεν τῇ τελευταίᾳ λέξει ὡς ἂν ἐπιθετικὸν ἐκείνης· ἐὰν δὲ ἑνικῶς, βραχὺ διαστελοῦμεν· ἐπὶ γὰρ τοῦ Ἀχιλλέως ἀκουσθήσεται.

3. θρωσμῷ πεδίοιο] ὑψηλῷ τόπῳ, ὅθεν καταθορεῖν καὶ πηδῆσαι ἔστιν. ἔστι δὲ οὗτος ἐν Ἰλίῳ, σταδίων πέντε τὴν περίμετρον, μεταξὺ Σιμοῦντος τοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς Ἰλιέων καλουμένης κώμης, ὅπου καὶ αἱ θεαὶ κριθῆναι δοκοῦσι περὶ κάλλους. ὀνομάζεται δὲ Καλλικολώνη, ἐπεὶ τῶν πέριξ τόπων ἐπισημότατός ἐστιν· ἡ ἱστορία παρὰ Δημητρίῳ τῷ Σκηψίῳ. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ θορῶ θρῶ.

4. *Ζεὺς δὲ Θέμιστα] ὅτι οὐκ ἀγγέλῳ κελεύει καθάπερ Ἴριδι, ἀλλὰ τῷ τὰς ἀγορὰς διαλύειν καὶ πάλιν συνάπτειν.

*ὅτι ἀντὶ τοῦ Θέμιστι.

5. κρατὸς ἀπ' Οὐλύμποιο πολυπτύχου] τοῦτο βέλτιον τοῖς ἄνω προσνέμειν, ἵνα μὴ μακρὸν ὑπερβατὸν ποιῶμεν. τὸ δὲ ἑξῆς ἐστὶ, κέλευσε κρατὸς ἀπ' Οὐλύμποιο καλέσσαι. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι Ὄλυμπος ὄρος· διὸ πολύπτυχος.

7. ὅτι ποταμὸν καὶ θάλασσαν τὸν Ὠκεανὸν παραδίδωσι. τὸν δὲ Ὠκεανὸν οὐ παρέλαβεν εἰς τὸ τῶν θεῶν συνέδριον, ἵνα μὴ κωλύσῃ αὐτοὺς τῆς πρὸς ἀλλήλους μάχης πρεσβύτατος ὑπάρχων.

16. συνάψομεν] συνάψωμεν
19. *τὴν] τὸ
21. *αἱ θεαὶ] αἱ om.
25. συνάπτειν Vill.] συνάπτει

8. αἵ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται] αἱ τὰ ἄλση κατοικοῦσαι νύμφαι ἀλσηΐδες καλοῦνται, αἱ δὲ ἐπὶ τῶν δένδρων ἁμαδρυάδες, αἱ δὲ τὰ νάματα τῶν ὑδάτων ναΐδες καὶ ὑδριάδες, καὶ τούτων αἱ μὲν κρηνίδες, αἱ δὲ ἐπιποταμίδες, αἱ δὲ ἐπὶ τῶν βοσκημάτων ἐπιμηλίδες, αἱ δὲ ἐπὶ τῶν ὀρῶν ὀρειάδες, καὶ ὅσαι τούτοις ὅμοιαι. ὁμοίως δὲ καὶ αἱ ἐπὶ τῶν ἑλῶν ἑλειονόμοι.

11. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐφίζανον. αἱ δὲ αἴθουσαι οὐκ εἰσὶ θρόνοι ἢ καθέδραι, ἵνα λέγῃ ἐφίζανον, ἀλλὰ στοαὶ καὶ στυλωταὶ ἕδραι, ἢ τόποι ὑφ' ἡλίου καταλαμπόμενοι. τινὲς δὲ γράφουσιν ἐνίδρανον, οἰηθέντες εἶναι τὰς καθέδρας.

*ἔνιοι ἐφίζανον.

12. *οὕτως διὰ τοῦ ῑ, τὸ ἰδυίῃσι· καὶ τέλειον τὸ ποίησε.

13. ὅτι Διὸς ἔνδον εἴρηκε τοπικὸν ἐπίρρημα, ἀντὶ τῆς ἐν προθέσεως· θέλει γὰρ εἰπεῖν ἐν Διός, ὡς (Il. 21, 145) "εἴσω ἁλὸς εὐρέα κόλπον."

οὐδ' Ἐνοσίχθων] ὁ δὲ Ποσειδῶν οὐ παρήκουσε τῆς Θέμιδος. τοῦτο δὲ εἴρηκε διὰ τὴν γεγονυῖαν αὐτῷ μικρῷ πρόσθεν πρὸς τὸν Δία φιλονεικίαν.

17. ἦ] ἐρωτηματικὸς ὁ σύνδεσμος, καὶ ἅπαξ εἰλημμένος κατὰ μίαν διάνοιαν· διὸ περισπαστέος. τοῦτο δέ φημι πρὸς τὰ τοιαῦτα "ἢ δολιχὴ νοῦσος ἢ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα" (Od. 11, 171) "ἦε νέον μεθέπεις ἢ καὶ πατρώϊός ἐσσι" (Od. 1, 175)· ἐν γὰρ ταῖς τοιαύταις συντάξεσιν ὁ μὲν πρότερος ἢ ἐγκλίνεται, ὁ δὲ δεύτερος περισπᾶται.

21. ὧν ἕνεκα ξυνάγειρα] καὶ τοῦτο ἑκατέρωσε δύναται προσδίδοσθαι. εἰ μὲν οὖν τοῖς ἄνω, στίζομεν ἐπὶ τὸ ξυνάγειρα, εἰ δὲ τοῖς ἑξῆς, ὑποστίζομεν ἐπ' αὐτό.

23. ἥμενος, ἔνθ' ὁρόων] τὴν πρώτην λέξιν βέλτιον τοῖς ἄνω συνάπτειν, ἵνα μὴ δύο μετοχαὶ ἀσυνδέτως κέωνται.

27. *ἕξουσι] ἀντὶ τοῦ ἀνθέξουσιν.

28. *καὶ δέ τε] Ἀρίσταρχος καὶ δέ τί μιν, διὰ τοῦ ῑ.

29. νῦν δ' ὅτε δὴ καὶ θυμόν] ὅτι λείπει ἡ περί, κατὰ θυμὸν περὶ ἑταίρου χολοῦται. τὸ δὲ αἰνῶς ἑκατέροις δύναται προσδίδοσθαι.

3. *ναΐδες] ναιάδες
8. *στοαὶ] στωαὶ
10. *οἰηθέντες εἶναι τὰς καθέδρας] καθέδρας οἰηθέντες, omisso εἶναι τὰς
22. ἐσσι] ἔσῃ
27. *συνάπτειν] συντάττειν
31. *λείπει ἡ περί] om.

30. ὑπὲρ μόρον] Ἀριστοφάνης ὡς ὑπέρβιον, ἓν μέρος λόγου ποιῶν· καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης, ἐπεὶ ἀντὶ ἐπιρρήματος τοῦ ὑπερμόρως παρείληπται, ὁμοίως πληθυντικῷ τῷ "ἔνθα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος" (Il. 2, 155). καὶ ὃν τρόπον "οὐ μὲν καλὸν ἀτέμβειν" (Od. 21, 312) ἀντὶ τοῦ καλῶς ἐστὶ, καὶ τὸ πληθυντικὸν "οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἔνθεο" (Il. 6, 326), οὕτως καὶ τὸ προκείμενον ἑνικῶς καὶ πληθυντικῶς εἰς σύνταξιν παρελεύσεται ἐπιρρήματος· "δείδω μὴ καὶ τεῖχος ὑπέρμορον ἐξαλαπάξῃ" καὶ "ἔνθα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος." ἐντελῶς δὲ ἐν τῇ Β περὶ τῆς προσῳδίας διελάβομεν. διὸ νῦν παρίημι. ἐκεῖνο μέντοι ὑπομνήσω, ὡς ὅτι δύναται καὶ τοῦτο καὶ τὸ ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ (1, 35), λέγω δὲ τὸ "ὡς καὶ νῦν Αἴγισθος ὑπέρμορον," κατὰ διάλυσιν ἀναγινώσκεσθαι, ὁμοίως τῷ "μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϊδος" (336), ὥσπερ ἤδη ἀπεφηνάμην.

35. *Ἀρίσταρχος κέκασται, οὐ διὰ τοῦ ο̄ κέκαστο.

37. *ῥώοντο ἀραιαί] ἐρρώννυντο αἱ ἀσθενεῖς.

40. ὅτι οὐ προδιασυστήσας τὸν αὐτὸν ποταμὸν Ξάνθον καὶ Σκάμανδρον ὄντα προκατακέχρηται τῇ τοῦ Ξάνθου ὀνομασίᾳ, ὡς παραδεδομένοις δηλονότι χρώμενος καὶ οὐκ αὐτὸς πλάσσων τὰ ὀνόματα.

42. *τέως Ἀχαιοί] ἐν ἄλλῳ τόφρα δ' Ἀχαιοὶ μὲν μέγ' ἐκύδανον.

44. *Τρῶας] ὅτι ἀντὶ τοῦ Τρώων ἑκάστου.

48. ὅτι ὁ δέ σύνδεσμος περισσός ἐστιν ἐν τῷ "αὖε δ' Ἀθήνη."

53. θεῶν ἐπὶ Καλλικολώνῃ] ὅτι τόπος οὕτως καλεῖται ἐπὶ τῆς Ἴδης, θεῶν Καλλικολώνη. οὐ δεόντως οὖν τινὲς ἀνέγνωσαν· θέων ἀντὶ τοῦ τρέχων.

θεῶν] Ἡρόδικος βαρέως ἀνεγίνωσκεν ὡς τρέχων, μετοχὴν ποιῶν· ὁ μέντοι Ἀρίσταρχος περιέσπα, λέγων οὕτως καλεῖσθαι τὸν τόπον, θεῶν Καλλικολώνη, ὥσπερ καὶ Ἀχαιῶν λιμήν. οὕτως δὲ ἐχούσης τῆς ἱστορίας περισσὴ ἡ τοῦ Ἡροδίκου ἀνάγνωσις. ἡ μέντοι ἐπί πρόθεσις κατὰ ταύτην τὴν ἔννοιαν ὤφειλε προηγεῖσθαι τοῦ λόγου, ὥστε εἶναι ἐπὶ θεῶν Καλλικολώνῃ· διὸ ἐτόλμησάν τινες ἀναστρέψαι. οἱ μέντοι περὶ τὸν Ἀσκαλωνίτην οὐκ ἀνέστρεψαν, ἀλλὰ συνέταξαν τῇ ἑξῆς λέξει· καὶ οὕτως ἐπείσθη ἡ παράδοσις, λέγω δὲ τῇ συντάξει τῆς δοτικῆς· καὶ γὰρ διὰ τῶν ἑξῆς (151) Καλλικολώνης φησὶν οὐ

10. παρίημι Bekkerus] πάρειμι 11. ὡς καὶ] ὥς κε

προσνείμας τὸ θεῶν· "οὐδ' ἑτέρως ἐκάθιζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης."

57. *αὐτὰρ ἔνερθε] Ἀρίσταρχος Ἰακῶς αὐτὰρ νέρθε.

58. γαῖαν] ὅτι διέστειλε τῆς γῆς τὰ ὄρη, ὡς ἐκεῖ "γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων καὶ μακρὸς Ὄλυμπος" (Il. 15, 193).

59. *πολυπίδακος] οὕτως Ἀρίσταρχος, πολυπίδακος· ἄλλοι δὲ πολυπιδάκου.

62. *ἆλτο] ἐν ἄλλῳ ἐκ θρόνου ὦρτο. οὕτως καὶ ἡ Μασσαλιωτική.

67. ἤτοι μὲν γὰρ ἔναντα] ἡ τῶν θεῶν μάχη περιέχει φυσικὴν στοιχείων πρὸς στοιχεῖα ἀντίταξιν, κακιῶν πρὸς ἀρετάς. Ἀπόλλων μὲν γὰρ ἐναντιοῦται Ποσειδῶνι, τὸ μερικὸν πῦρ τῷ παντὶ ὑγρῷ· Ἀθηνᾶ δὲ Ἄρει, ἡ φρόνησις τῇ ἀφροσύνῃ· Ἥρα δὲ Ἀρτέμιδι, ὁ περίγειος ἀὴρ τῇ σελήνῃ· Ἑρμῆς δὲ Λητοῖ, ὁ λόγος τῇ λήθῃ· Ἥφαιστος δὲ Ξάνθῳ, τὸ ὅλον πῦρ μέρει τοῦ ὕδατος. διὰ τί δὲ οὗτοι οἱ θεοὶ προῄρηνται βοηθεῖν τοῖς Ἕλλησιν, Ἥρα, Ἀθηνᾶ, Ποσειδῶν, Ἥφαιστος, Ἑρμῆς, τοῖς δὲ Τρωσὶν Ἄρης, Ἀπόλλων, Ἄρτεμις, Λητὼ, Σκάμανδρος, Ἀφροδίτη; Ἥρα μὲν οὖν Ἕλλησι βοηθεῖ, ὅτι γαμήλιός ἐστιν ἡ θεὸς, μισεῖ δὲ μοιχὸν ὄντα τὸν Ἀλέξανδρον· ἢ ὅτι ἐν τῷ Ἄργει ἐτιμᾶτο λαμπρῶς, ὅθεν φησὶν ὁ ποιητὴς τὸ "Ἥρη τ' Ἀργείη·" ἢ καὶ ὅτι ὡς τὸ Ἄργος, οὕτως οἰκεία ἦν αὐτῇ καὶ ἡ Σπάρτη καὶ ἡ Μυκήνη, ὥς φησιν ἐν τῇ Δ (51). Ἀθηνᾶ δὲ ἤτοι διὰ τὸ ἀποδοκιμασθῆναι ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, ἢ διὰ τὸ ἀλλοτρίους εἶναι τῆς συνέσεως τοὺς βαρβάρους. Ποσειδῶν δὲ, ἐπειδὴ οἱ πλείους τῶν Ἑλλήνων νησιῶταί εἰσιν, καὶ διὰ τὸ ὀργίζεσθαι δὲ Λαομέδοντι ἐπὶ ἀποστερήσει μισθοῦ τῆς τειχοποιίας. Ἑρμῆς δὲ ἢ ὅτι ἐξ Ἀρκαδίας, ἢ ὅτι λόγιος, ἢ ὅτι κήρυκας ἀποσταλέντας πρὸς αὐτοὺς ὑπὸ Ἑλλήνων ἐπὶ διαλύσει τῆς διαφορᾶς Ὀδυσσέα καὶ Μενέλαον ἠβουλήθησαν ἀνελεῖν πεισθέντες Ἀντιμάχῳ· τῶν δὲ κηρύκων προστάτης Ἑρμῆς. Ἥφαιστος δὲ διὰ τὸ μισεῖν Ἄρη, ὅτι ἐμοίχευσεν αὐτοῦ τὴν γυναῖκα Ἀφροδίτην. τοῖς δὲ Τρωσὶ παρέστη Ἄρης, τὸ ὅμοιον μεταδιώκων· φιλοπόλεμος γὰρ ὁ θεὸς, φιλοπόλεμοι δὲ καὶ οἱ Τρῶες· ὁ δὲ Ἀπόλλων ἤτοι διὰ τὸ τόξον. τοξικοὶ δὲ καὶ οἱ Τρῶες, καὶ ἐν πρώτοις Ἀλέξανδρος· ἢ ὅτι κιθαριστὴς καὶ εὔμορφος, ὡς Ἀλέξανδρος. Ἄρτεμις δὲ καὶ Λητὼ χαριζόμεναι τῷ Ἀπόλλωνι, ἢ ὅτι παρὰ τοῖς βαρβάροις τιμῶνται. Ξάνθος δὲ ὡς ὑπὲρ οἰκείας χώρας μάχεται. ἡ δὲ Ἀφροδίτη

1. ἑτέρως ἐκάθιζον] Legitur ἑτέρωσε κάθιζον

διὰ τὸ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου προκριθῆναι· καὶ σχεδὸν εἰπεῖν αὐτὴν ἀνθίστανται τῷ πολέμῳ· καὶ εἰκότως πάρεστι βοηθὸς τοῖς Τρωσίν.

διὰ τί δὲ κατὰ τὸν πόλεμον οὗτοι οἱ θεοὶ ἐναντιοῦνται ἀλλήλοις; Ποσειδῶν μὲν Ἀπόλλωνι, ὅτι κατὰ τὸν μῦθον συναδικηθεὶς αὐτῷ ὑπὸ Λαομέδοντος ἐκείνοις συνήργει. Ἄρης Ἀθηνᾷ, ἐπεὶ ἐκώλυσεν αὐτὸν τὸν Ἀσκαλάφου θάνατον ἐκδικῆσαι, ἢ ὅτι ἐν ὄψει τῶν θεῶν ὕβρισεν αὐτὸν εἰποῦσα "μαινόμενε φρένας ἠλέ" (Il. 15, 128). Ἥρᾳ δὲ Ἄρτεμις· ἔστι γὰρ αὐτῇ μητρυιά. Λητοῖ δὲ Ἑρμῆς, δικαίως· μουσικὸς γὰρ ὑπάρχων τὴν τὸν μουσικὸν Ἀπόλλωνα γεννήσασαν καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἀντίζηλον μεμίσηκεν· ἢ ὡς λόγιος καὶ μνήμων ἀποστρέφεται αὐτὴν ὡς λήθην. Ἥφαιστος δὲ Ξάνθῳ εἰκότως, ὅτι ἡ μὲν τῶν ποταμῶν φύσις πέφυκεν ὑγρά, Ἥφαιστος δέ ἐστι τοῦ πυρὸς δεσπότης, οὗ τροφὴ τὰ ξύλα. κατὰ δὲ τὸν φυσικὸν λόγον Ἀπόλλων ἥλιος ὢν ἀναπίνει τὰ ὑγρὰ στοιχεῖα. Ἀθηνᾶ δέ ἐστι φρόνησις, Ἄρης δὲ ἀφροσύνη· ἐναντία δὲ καὶ πολέμιά ἐστι ταῦτα ἀλλήλων. Ἥρα δέ ἐστιν ἀήρ, Ἄρτεμις δὲ σελήνη, ἀερότεμίς τις οὖσα, ἡ τὸν ἀέρα τέμνουσα ἐξ οὗ ἤρτηται· τὸ δὲ βαρῦνον αὐτὴν πολέμιον νενόμικεν. Ἑρμῆς δέ ἐστι λόγος, Λητὼ δ' ἀμνημοσύνη, οἷον ληθώ τις τῶν λόγων. Ἥφαιστος δὲ τὸ πῦρ, Ξάνθος δὲ τὸ ὑγρόν· ἀλλότριον δὲ τὸ πῦρ τοῦ ὑγροῦ.

68. ἵστατ' Ἀπόλλων] ὅτι πυκνῶς κατὰ τὸν τόπον πρὸς τὸ δεύτερον πρότερον ἀπήντηκεν· ἀρξάμενος γὰρ ἀπ' Ἀχαικοῦ θεοῦ, καὶ ἀντιτάξας τούτῳ Τρωϊκὸν θεόν, πάλιν ἀπὸ Τρωϊκοῦ ἦρκται κατὰ τὸ δεύτερον ζυγόν.

69. ἄντα δ' Ἐνυαλίοιο] ἐξ ἐναντίας δὲ τοῦ Ἄρεως. ὁ δὲ τρόπος μετωνυμία, ὡς ἀπὸ τῆς Ἐνυοῦς τῆς πολεμικῆς δαίμονος.

ὑφ' ἓν τὸ ἀντέστη προενεκτέον· δοτικῇ γὰρ συντάσσεται, ὡς "Λητοῖ δ' ἀντέστη," τὸ δὲ ἄντα, ὅπερ ἐστὶν ἐξ ἐναντίας, γενικῇ· "ἄντα δ' Ἐνυαλίοιο," "ἄντα δ' ἄρ' Ἡφαίστοιο."

χρυσηλάκατος] ἐργατική· νῦν δὲ ἡ χρυσοῦν τόξον ἔχουσα, τοξευτική. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ κελαδεινή ἀντὶ τοῦ κυνηγετική· κραυγάζουσι γὰρ οἱ κυνηγοί.

72. σῶκος] Τυραννίων ἀξιοῖ ὀξύνειν, ἵνα ἀποφύγῃ τὸ κύριον βαρυνόμενον "ὦ Σῶχ' Ἱππάσου υἱέ" (Il. 11, 450), ὥσπερ ἐπὶ τοῦ Λεῦκος

7. * αὐτὸν] om. * ληθώ τις] ληθότης
18. * δὲ] om. 20. * τὸ πῦρ] τὸ om.

Γλαῦκος. οὐκ ἔστι δὲ ὅμοιον τοῖς προκειμένοις κοινοῖς ἐπίθετον, ἀλλὰ ἴδιον τοῦ Ἑρμοῦ, ὥσπερ καὶ τοῦ Ἀπόλλων βαρυνόμενον τὸ Φοῖβος. διὸ βαρυτονητέον, ὁμοίως καὶ αὐτῷ τῷ κυρίῳ. εἰσὶ δὲ οἳ ἀξιοῦσι καὶ καθότι σύνθετόν ἐστι βαρύνεσθαι αὐτό· ἐκ γὰρ τοῦ σάοικος γεγενῆσθαι τὴν κρᾶσιν. οὕτω δὲ δώσουσι καὶ προσκείμενον τῷ ω̄ τὸ ῑ, τῆς παραδόσεως οὐχ οὕτως ἐχούσης. τὰ μέντοι εἰς κος λήγοντα δισύλλαβα, οὐ παρεσχηματισμένα εἰς γένος θηλυκὸν, φύσει μακρᾷ παραληγόμενα, βαρύνεσθαι θέλει, οἷον φῶκος θῶκος· οὕτως σῶκος. σεσημείωται τὸ σηκός.

σῶκος ἤτοι ὁ ἰσχυρὸς (σωκεῖν γὰρ τὸ ἰσχύειν) ἢ σοούμενος ὠκέως, τουτέστιν ὁρμῶν ταχέως· ἄγγελος γὰρ ὁ θεός.

74. *ὅτι τὸ διφορούμενον τῆς ὀνομασίας νῦν διέστησεν.

Ξάνθον—Σκάμανδρον] τῶν διωνύμων τὸ μὲν προγενέστερον ὄνομα εἰς θεοὺς ἀναφέρει ὁ ποιητὴς, τὸ δὲ μεταγενέστερον εἰς ἀνθρώπους.

77. *μάλιστά γε] Ἀρίσταρχος μ ά λ ι σ τ ά ἑ, μάλιστα αὐτόν.

79. *ἰθύς] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἐπ' εὐθείας καὶ κατ' ἐναντίον.

84. *οὕτως διὰ τοῦ ῑ, ὑ π ί σ χ ε ο.

ὅτι περὶ τὸν οἶνον αἱ καυχήσεις γίνονται, πρὸς τὴν ἀθέτησιν τοῦ "ἔσθοντες κρέα πολλά" (Il. 8, 231). βασιλεῖς δὲ καὶ τοὺς κατὰ μέρος ἄρχοντας λέγει· "δώδεκα γὰρ βασιλῆες ἀριπρεπέες κατὰ δῆμον" (Od. 8, 390).

89. διόλου παρατηρητέον ὅτι τὰ ἔργα τοῦ Ἀχιλλέως δεόντως κατὰ μέρος δεδήλωκεν· "δώδεκα δὲ ξὺν νηυσὶ πόλεις· πεζὸς δ' ἕνδεκά φημι" (Il. 9, 328). νῦν δὲ καὶ ἀξιοπιστότερον τὸ παρὰ τοῦ πολεμίου ἐγκώμιον.

99. *ἐν ἄλλῳ ἰθύ, χωρὶς τοῦ σ̄.

100. *διελθεῖν] γρ. δ ι ε λ θ έ μ ε ν.

105. καὶ δὲ σέ] ὁ Ἀσκαλωνίτης ὠρθοτόνησε τὴν ἀντωνυμίαν, τὸν δ έ σύνδεσμον ἀντὶ τοῦ γάρ παραλαμβάνων· καὶ οὕτως ἔχει τὰ τῆς ἀναγνώσεως καὶ τῆς διανοίας.

107. ἡ μὲν γὰρ Διός ἐσθ'] σεσημείωται πρὸς τοὺς ἑξῆς ἀριθμοὺς

7. οὐ addidit Lehrsius.
10. *ἢ] om.
σοούμενος] σωούμενος
12. διέστησεν Cobetus] δὲ ἔστησε
13. *νέστερον—τὸ δὲ] om.
16. κατ' ἐναντίον Bekk.] καταντίον
30. ἀναγνώσεως Bekkerus] γνώσεως. Conf. p. 206, 8. 214, 5.
31. ἀριθμοὺς] ἀθετουμένους vel ἠθετημένους Cobetus.

ἄκαιρον γενεαλογίαν ἔχοντας· καὶ ὅτι ἐκ Διὸς ἡ Ἀφροδίτη καθ' Ὅμηρον.

109. λευγαλέοις ἐπέεσσιν] ὅτι λευγαλέοις οὐ διύγροις, ὡς οἱ νεώτεροι, ἀλλ' ὀλεθρίοις, παρὰ τὸν λοιγόν.

113. οὐλαμόν] τὸ πύκνωμα, ἀπὸ τῆς οὐλότητος, ἢ τὴν εἴλησιν.

114. ἡ δ' ἄμυδις] Ἀρίσταρχος τὸ ἡ ἄρθρον ἐκδέχεται· Ζηνόδοτος δὲ περιέσπασε καὶ ἐψίλωσεν, ῥῆμα ἐκδεξάμενος, ὁμοίως τῷ "ἦ καὶ κυανέῃσιν" (Il. 1, 528), καὶ ὅλον τὸν στίχον μεταποιεῖ, ἦ δ' ἄμυδις καλέσασα θεοὺς ῥεῖα ζώοντας, ἔφη δὲ εἰς ἓν συναγαγοῦσα τοὺς θεούς. ἠγνόησε δὲ ὡς ὁ ποιητὴς οὐ χρῆται τῷ ἦ ῥήματι ἐν ἀρχῇ λόγου, ἀλλὰ τοῖς ῥηθεῖσιν ἐπιλέγει. καὶ τούτῳ γε παρ' αὐτῷ διαφέρει τοῦ ἔφη, ὅτι τὸ μὲν καὶ προτάττεται καὶ ὑποτάττεται. Ἀρίσταρχος δὲ ἡ δ' ἄμυδις στήσασα, καὶ αἱ πλεῖσται. τὸ δὲ ἄμυδις ψιλωτέον καίτοι παρὰ τὸ ἅμα γενόμενον, ἐπεὶ Αἰολικὸν χαρακτῆρα ἀνεδέξατο.

ὅτι Ζηνόδοτος γράφει θεοὺς ῥεῖα ζώοντας, ἐξ οὗ φανερός ἐστι κατὰ τὸ περισπώμενον ἀνεγνωκὼς ἦ δ' ἄμυδις, ἵν' ᾖ ἔφη, ὡς ἐκεῖ "ἦ καὶ κυανέῃσιν." ἠγνόηκε δὲ ὅτι ἐπί τισι προειρημένοις τίθεται παρ' Ὁμήρῳ τὸ ἦ, οὐκ ἐν ἀρχῇ λόγου.

125. πάντες δ' Οὐλύμποιο ἕως τοῦ γεινομένῳ ἐπένησε (128) ἀθετοῦνται στίχοι τέσσαρες, ὅτι τοὐναντίον ὁ Ζεὺς λέγει "εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἶος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται, οὐδὲ μίνυνθ' ἕξουσι" (26), καὶ σώζει μᾶλλον τὴν Ἀχιλλέως ἀξίαν. ἡ δὲ Ἥρα φησὶ τοὺς θεοὺς κατεληλυθέναι, ὅπως μὴ πάθῃ τι ὑπὸ τῶν Τρώων ὁ Ἀχιλλεύς.

135. * λείπει ἡ πρός.

138. * ἄρχωσι] Ἀρίσταρχος προκρίνει τὴν διὰ τοῦ ω̄ γραφήν· γράφεσθαι δέ φησι καὶ διὰ τοῦ η̄ ἄρχησι.

ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἄρχῃσι. ὁ δὲ Ὅμηρος τὸ κατ' ἀμφοτέρων τῶν ὀνομάτων τιθέμενον ῥῆμα εἴωθέ ποτε, τὸ ἕτερον προτάξας ὄνομα, μεταξὺ τάσσειν· "ἧχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος" (Il. 5, 774) καὶ "ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσι Κωκυτός τε" (Od. 10, 513). καὶ τούτῳ πεπλεόνακεν Ἀλκμάν, διὸ καὶ Ἀλκμανικὸν καλεῖται, οὐχ ὅτι πρῶτος αὐτῷ ἐχρήσατο.

6. Hoc scholion proximo scholio est postpositum.

8. καὶ ὅλον τὸν στίχον μεταποιεῖ Bekkerus] ἵν' ᾖ τὸ ὅλον μεταποιεῖ

10. ἦ addidit Bekkerus.

12. In marg. inter. Ἀρίσταρχος ἄμυδις στήσασα

30. τάσσειν Vill.] τάσσει

143. *ἀνάγκῃ ἶφι] γράφεται ἀναγκαίηφι.

146. τὸ ὑψηλόν ἑκατέροις δύναται προσδίδοσθαι, ἵν' ᾖ τὸ ἑξῆς τεῖχος ὑψηλόν ἢ ὑψηλὸν ποίεον.

Ποσειδῶν καὶ Ἀπόλλων, προστάξαντος Διὸς Λαομέδοντι θητεῦσαι, ἐπὶ μισθῷ τεταγμένῳ τὸ τεῖχος κατασκευάζουσιν. Λαομέδων δὲ παραβὰς τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας, μὴ δοὺς τὸν μισθὸν, ἀπήλασεν αὐτούς. ἀγανακτήσας δὲ Ποσειδῶν ἔπεμψε τῇ χώρᾳ κῆτος, ὃ τούς τε παρατυγχάνοντας ἀνθρώπους καὶ τοὺς γιγνομένους καρποὺς διέφθειρεν. μαντευομένῳ δὲ Λαομέδοντι χρησμὸς ἐδόθη Ἡσιόνην τὴν θυγατέρα αὐτοῦ βορὰν ἐκθεῖναι τῷ κήτει καὶ οὕτως ἀπαλλαγήσεσθαι τοῦ δεινοῦ. προθεὶς δὲ ἐκεῖνος τὴν θυγατέρα, μισθὸν ἐκήρυξε τῷ τὸ κῆτος ἀνελόντι τοὺς ἀθανάτους ἵππους δώσειν, οὓς Τρωῒ Ζεὺς ἀντὶ Γανυμήδους ἔδωκεν. Ἡρακλῆς δὲ παραγενόμενος ὑπέσχετο τὸν ἆθλον κατορθώσειν, καὶ Ἀθηνᾶς αὐτῷ πρόβλημα ποιησάσης τὸ καλούμενον ἀμφίχυτον τεῖχος, εἰσδὺς διὰ τοῦ στόματος εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ κήτους, αὐτοῦ τὰς λαγόνας διέφθειρεν. ὁ δὲ Λαομέδων ὑπαλλάξας θνητοὺς δίδωσιν ἵππους. μαθὼν δὲ Ἡρακλῆς ἐπεστράτευσε καὶ Ἴλιον ἐπόρθησε, καὶ οὕτως ἤλαυνε τοὺς ἵππους. ἡ ἱστορία παρὰ Ἑλλανίκῳ.

147. ὅτι οὕτως εἴρηκε σὺν τῷ ἄρθρῳ τὸ κῆτος, ὡς παραδεδομένης τῆς ἱστορίας τῆς περὶ τοῦ κήτους.

152. ἀμφὶ σέ] ὀρθοτονητέον τὴν ἀντωνυμίαν ὁμοίως τῷ "ἀμφὶ σὲ Πηλέως υἱέ" (2).

155. *κατ' ἔνια διὰ τοῦ ο, ὄκνεον.

156. *Ἀρίσταρχος Ἰακῶς λάμπετο.

157. ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων] καὶ τοῦτο τάχα ἄν τις τοῖς ἑξῆς συνάπτοι· τὸ δὲ ὑπερβατὸν οὐκ εὖ ἔχει.

166. πρὸς τὸ σχῆμα, ὅτι δῆμος ἀγρόμενοι, ἐπεὶ ὁ δῆμος ἔννοιαν πληθυντικὴν ἔχει.

170. *γράφεται ἀμφοτέρωσε ἔν τισιν, οὐ φαύλως.

171. ἕέ] ἡ ἕ τοῦ τρίτου προσώπου ἀντωνυμία ἐπλεόνασε κατ' ἀρχὴν, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ἑόν ἑοῦ ἑῷ· ἅμα δὲ τῷ πλεονασμῷ μετέβη καὶ τὸ πνεῦμα.

*ἀντὶ τοῦ ἑαυτόν.

180. ἐλπόμενον Τρώεσσι] ἀθετοῦνται στίχοι ζ', ὅτι εὐτελεῖς εἰσὶ

16. *αὐτοῦ] καὶ αὐτοῦ 18. *ἤλαυνε] ἔλαβε

τῇ κατασκευῇ καὶ τοῖς νοήμασι, καὶ οἱ λόγοι οὐ πρέποντες τῷ τοῦ Ἀχιλλέως προσώπῳ.

185. *ἐσθλὸν] γρ. καλόν.

188. ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν· ἔστι γὰρ τὸ ἑξῆς ἀπὸ βοῶν. ἔνιοι δὲ συντάσσουσι τὴν ἀπό τῷ σεῦα. ἐν τῇ Χίᾳ δὲ βοῶν ἔπι. *ἡ Ῥιανοῦ καὶ Ἀριστοφάνους βοῶν ἔπι, οὐκ ἀχαρίτως.

195. *οὕτως Ἀρίσταρχος ἐρύεσθαι χωρὶς τοῦ σέ.

ἀλλ' οὐ νῦν σ' ἐρύεσθαι ἕως τοῦ "πρίν τι κακὸν παθέειν" (198) ἀθετοῦνται στίχοι τέσσαρες, ὅτι ἐπὶ τῆς Μενελάου πρὸς Εὔφορβον συστάσεως (Il. 17, 30) ὀρθῶς λέγονται· σκοπὸς γὰρ ἀμφοτέροις ἐστὶν ἀνελέσθαι τὸν νεκρὸν καὶ τὰ ὅπλα· νῦν δὲ παντελῶς ἐκλελυμένος τις ὁ Ἀχιλλεὺς φαίνεται, τῷ πρώτῳ συστάντι τοιαῦτα λέγων.

205. ὄψει δ' οὔτ' ἄρ πω ἕως τοῦ "εὔχομαι ἐκγεγάμεν" (209) ἀθετοῦνται στίχοι πέντε, ὅτι οὐκ ἀναγκαῖα τὰ δι' αὐτῶν λεγόμενα, κατὰ τὴν γενεαλογίαν ἀμφοτέρων γινωσκομένων.

211. *καὶ τὸ σήμερον ὁμοίως τοῖς προκειμένοις.

213. *δαήμεναι] ὅτι ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικοῦ τοῦ δάηθι.

215. Δάρδανον αὖ πρῶτον] Δάρδανος υἱὸς Ἠλέκτρας τῆς Ἀτλαντίδος καὶ Διός. οὗτος ᾤκει ἐν Σαμοθρᾴκῃ· τοῦ δὲ κατακλυσμοῦ συμβάντος κατασκευάσας σχεδίαν καὶ ἀσκὸν ἑαυτῷ περιθεὶς ἐφέρετο τοῖς ὕδασι. προσοκείλας δὲ τῇ Ἴδῃ τὴν Δαρδανίαν ἔκτισεν. ἑτέρα δὲ ἡ τῆς Ἰλίου Δαρδανία, ὥσπερ καὶ ἡ Φρυγία· οἱ δὲ νεώτεροι συγχέουσιν.

κτίσσε δὲ Δαρδανίην] ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἴλιον· καὶ ὅτι ἑτέρα τῆς Ἰλίου ἡ Δαρδανία, ὥσπερ καὶ ἡ Φρυγία.

217. ἐν πεδίῳ] διὰ γὰρ τὰς νομὰς καὶ τοὺς ὑετοὺς ἐν τοῖς ὄρεσι πρώην ᾤκουν· ὅθεν καὶ πόλεις τὰς ἀκροπόλεις καλοῦσιν.

221. ἕλος κάτα] τὸ ἑξῆς ἐστὶ καθ' ἕλος· διὸ ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν.

223. τάων καὶ Βορέης] ὅτι ἐλλείπει τὸ τινῶν, τούτων τινῶν· οὐ γὰρ πασῶν ἠράσθη.

224. ἵππῳ δ' εἰσάμενος] ὅτι καταχρηστικῶς· ἵππος γὰρ οὐ παρα-

5. σεῦα Vill.] ἔσσευα

6. Ἀριστοφάνους] ἀριστ

8. Asteriscus cum obelo praefixus.

9. ὅτι] καὶ ἀστερίσκοι παράκεινται ὅτι Cobetus.

27. Versui proximo πολυπιδάκου in marg. adscriptum a m. rec. cui γράφεται praefixit Bekkerus.

κοιμᾶται, ἀλλ' ἐπιβαίνει. τινὲς δὲ γράφουσιν ἵππῳ δ' εἰσάμενος ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ.

227. ἀνθερίκων] νῦν τῶν ἐν τοῖς στάχυσι λεπτῶν ἀθέρων ἐστίν. ἐλαφρῶς οὖν, φησὶν, ἄνωθεν αὐτῶν διέτρεχον. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς τῶν κυμάτων ἐπιφανείας μὴ βαπτιζόμεναι τῷ ὕδατι. κυρίως δ' ἀνθέρικος καλεῖται ὁ τοῦ ἀσφοδέλου καυλός· ἔστι δὲ τὸ φυτὸν λαχανῶδες.

228. *Ἀρίσταρχος ἀλλ' ὅτε δέ, ἄλλοι δὲ ἀλλ' ὅτε δή διὰ τοῦ η̄.

229. σημειοῦνταί τινες ὅτι ἁλὸς πολιοῖο ἔφη.

*ῥηγμῖνος τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάττης.

233. ὃς δὴ κάλλιστος γένετο] ὅτι ὡς ἂν ἁρμόζῃ πρὸς τὸ ἐγκώμιον τίθησι τὸ κάλλιστος· καὶ γὰρ ἄλλους καλλίστους λέγει. καὶ ὅτι πρὸς τὸ δεύτερον πρότερον ἀπήντηκεν.

234. Ἀρίσταρχος μὲν ἓν ποιεῖ τὸ ἀνηρείψαντο, τουτέστι τὸ ἀνήρπασαν· εἰσὶ μέντοι οἳ τὸν ἄν σύνδεσμον παρέλαβον, ὧν ἐστὶ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τοῦ Θέωνος, τοιοῦτόν τι ἐκδεχόμενος, ἀνήρπασαν ἂν αὐτὸν οἱ θεοὶ τῷ Διὶ χάριν τοῦ κάλλους, εἰ ἔζη. τοῦτο δέ φησιν, ἐπεὶ οὐδαμοῦ παρεισάγει αὐτὸν ὁ ποιητὴς τῷ Διὶ διακονούμενον· ἡ γὰρ Ἥβη βλέπεται καὶ ὁ Ἥφαιστος. πρὸς δὲ ταῦτα ὑγιῶς ἀπεφήναντό τινες, καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης, ὡς ὅτι ὁ ποιητὴς τῷ ἠρείψαντο οὐδέποτε ἐχρήσατο ἄνευ τῆς προθέσεως. δεύτερον ὡς εἰ ἦν ὁ ἄν σύνδεσμος, ἐχρῆν τινὰ αἰτίαν ἐπενεχθῆναι, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ "οὐδ' ἄν πω χάζοντο κελεύθου δῖοι Ἀχαιοί, εἰ μὴ Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο παῦσεν ἀριστεύοντα μάχης" (Il. 11, 504). πῶς δὲ ἐν ἑτέροις περὶ τῆς ἁρπαγῆς τοῦ Γανυμήδους ὑπόμνησιν ποιεῖται, ὁπότε ὁ Διομήδης λέγει "τῆς γάρ τοι γενεῆς ἧς Τρωΐ περ εὐρύοπα Ζεὺς δῶχ' υἷος ποινὴν Γανυμήδεος" (Il. 5, 262); ἀλλὰ, φησὶν, οὐ διακονεῖται. εὐλόγως, πρῶτον μὲν ὅτι τὰ πάντα συμπόσια δύο ἐστὶν, ἓν μὲν ἐν τῇ Α, ἐν ᾧ ὁ Ἥφαιστος παρεισάγεται διακονούμενος ἕνεκα γέλωτος, ἄλλο δὲ ἐν τῇ Δ, ὅπου ἡ Ἥβη κοινῶς οἰνοχοεῖ πᾶσι θεοῖς. ἔχομεν δὲ ἡμεῖς προσθεῖναι τὸ κυριώτατον, φημὶ δὴ τὸ τῆς συντάξεως·

3. *ἀθέρων—φησὶν] θερῶν—φασὶν
5. *βαπτιζόμεναι] βαπτιζόμενοι
6. ἀνθέρικος] *ἀνθέριξ
23. ὥσπερ Bekkerus] ὥσπερ ὡς
24. κελεύθου] κέλοντες
25. πῶς Lehrsius] ὡς
26. Γανυμήδους—Γανυμήδεος] γανυμήδου—γανυμήδεϊ

ὁ γὰρ καί σύνδεσμος ἐναντίος ἐστὶ τῷ ἄν. ὁ μὲν γὰρ τίθησι, μᾶλλον δὲ συμπλέκει, ὥσπερ ἐπιζητῶν καὶ ἕτερα συμπλέξαι· ὁ δὲ ἄν σύνδεσμος ἀναιρεῖ τὰ παρῳχημένα.

ἡ διπλῆ, ὅτι ἐναντιοῦται τοῖς νεωτέροις· οὐ γὰρ δι' ἔρωτα τὸν Γανυμήδην ὑπὸ Διὸς ἀνηρπάσθαι, ἀλλ' ὑπὸ τῶν θεῶν, ἵνα οἰνοχοῇ τῷ Διὶ διὰ τὸ κάλλος. καὶ ὅτι ὁ καί περισσός.

*κατ' ἔνια τὸν μὲν ἀνηρείψαντο.

235. κάλλεος εἵνεκα] καὶ τοῦτο ὁμοίως. ἢ γὰρ ἀνηρείψαντο κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἢ ἵνα ἀθανάτοισι μετείη κάλλεος εἵνεκα οἷο.

κάλλεος εἵνεκα] ὁ ἀστερίσκος, ὅτι τοῦτον γράφουσι τὸν στίχον καὶ ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ (15, 251) ἐπὶ τοῦ Κλείτου οὐ δεόντως.

243. *ἐν ἄλλῳ ὁ γὰρ κάρτιστος ἁπάντων.

249. πολὺς νομός] ὀξυτόνως, ἵνα σημαίνηται ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ ἡ νέμησις· τοῦτο γὰρ ἐμφάσεως μείζονός ἐστι σημαντικόν.

251. ἀλλὰ τίη ἕως τοῦ "πόλλ' ἐτεά τε καὶ οὐκί" (255) ἀθετοῦνται στίχοι πέντε, ὡς ἄκαιροι καὶ ὀχληροὶ προειρημένου τοῦ "ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα" (244). τοῦτο δὲ περιγράφοντός ἐστι τὸν λόγον· πῶς οὖν καθάπερ ἄλλην ἀρχὴν ποιούμενος ἔτι ἀναλαμβάνει "ἀλλὰ τίη ἔριδας;" καὶ τὰ λεγόμενα ἀνάξια τῶν προσώπων. καὶ παρὰ βαρβάροις δέ ἐστι τὸ τὰς γυναῖκας προερχομένας λοιδορεῖσθαι, ὡς παρ' Αἰγυπτίοις. περὶ δὲ τοῦ η̄ τοῦ ὑποτασσομένου τῷ τί καὶ τῷ ἐπεί ἐδηλώσαμεν ἐν τοῖς πρὸ τούτων, ὡς τῷ τί ὑποτασσόμενος μὲν ἐγκλίνεται, τῷ δὲ ἐπεί περισπᾶται.

*καὶ νείκεα] ἐν ἄλλῳ καὶ ὀνείδεα.

255. πολλὰ τά τε καὶ οὐκί] οὕτως Ἀρίσταρχος, πολλὰ τά τε καὶ οὐκί, τά τε ταῖς ἀληθείαις ὄντα καὶ μή. τὰ δὲ φαυλότερα τῶν ἀντιγράφων ἐτεά ἔχει, τουτέστιν ἀληθῆ.

*οὕτως Ἀρίσταρχος· ἄλλοι δὲ πολλά τ' ἐόντα, τὰ δ' οὐκί.

8. ὁμοίως] Intelligitur ἀμφοτέροις δύναται προσδίδοσθαι

12. κάρτιστος] κ' ὄχ' ἄριστος, quod ipsum in textu legitur. Recte manus recentior textui in marg. adscripsit κάρτιστος ἁπάντων.

17. περιγράφοντος Cobetus] παραγράφοντος

21. η̄ om.

22. τούτων] τούτοις

25. In marg. inter. adscriptum est πόλλ' ἐτεά τε καὶ οὐκί. Collatis aliorum codicum scholiis et Eustathio hoc dicendum fuisse apparet, vulgatam scripturam esse πόλλ' ἐτεά τε καὶ οὐκί, Aristarchum vero legisse πολλά τ' ἐόντα καὶ οὐκί, quod scholiasta interpretatur τά τε ταῖς ἀληθείαις ὄντα καὶ μή.

27. ἐτεά ἔχει] ἔπεα (sic) ἔχειν

256. *μεταστρέψεις] γρ. ἀποστρέψεις.

259. ἢ ῥα καὶ ἐν δεινῷ σάκει] οὕτως ἡ Ἀριστάρχου. διαιρετέον τὸ σάκεϊ, καὶ Ἰακῶς τὸ ἔλασσε. καὶ τὸ δινῷ δὲ ἔξω τοῦ ε, ἀπὸ τοῦ δινεῖσθαι· "δινωτὴν φορέουσα" (Il. 13, 407).

260. *μύκε] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἤχησε καὶ οὐ διεκόπη.

261. *ἀπὸ ἕο] ἔξω ἀνέτεινεν ἑαυτοῦ.

*ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἀπὸ οὗ.

263. *ῥεῖα] Ἀρίσταρχος ἔξω τοῦ ι, ῥέα.

265. *δῶρα] ἔν τισιν ἔργα.

266. ἀνδράσι γε θνητοῖς] πρὸς τὴν ἑξῆς ἀθέτησιν· ἄτρωτα γὰρ καὶ ἄθλαστα τὰ ἡφαιστότευκτα.

269. ἀλλὰ δύω μὲν ἔλασσε] ἀθετοῦνται στίχοι δ', ὅτι διεσκευασμένοι εἰσὶν ὑπό τινος τῶν βουλομένων πρόβλημα ποιεῖν. μάχεται δὲ σαφῶς τοῖς γνησίοις· ἄτρωτα γὰρ τὰ ἡφαιστότευκτα συνίσταται. ἵνα δὲ μὴ δοκῇ λύσεως ἠπορηκέναι, καὶ διὰ τοῦτο ἠθετηκέναι, φησὶν ὅτι τῆς χρυσῆς πτυχῆς πρώτης κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν κειμένης νοητέον τὸ δόρυ τῆς πλείονος ὁρμῆς ἐγκοπὴν εἰληφέναι, διακεκόφθαι μέντοι τὸ σάκος ἕως τῆς τρίτης πτυχῆς, ὃν τρόπον ἐπὶ τῆς πτυχῆς Μενελάου λέγει "ἣ οἱ πλεῖστον ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς" (Il. 4, 138).

ἀτρώτων ὑπαρχόντων παρ' Ὁμήρῳ τῶν Ἀχιλλέως ὅπλων, καὶ ἔξωθεν κατ' ἐνίους τεταγμένης διὰ τὸν πλείονα κόσμον τῆς χρυσῆς πτυχὸς, οὕτως ἀποδοτέον τὸν λόγον· ἀλλὰ μέχρι μὲν δύο πτυχῶν προῆλθεν ἡ τῆς πληγῆς ἐνέργεια, εἴξεως καὶ οἱονεὶ συνιζήσεως γενομένης, ἐν δὲ τῇ τρίτῃ ἐπεσχέθη. ἀπορία. πῶς, φασὶν, ἄτρωτον ὑποστησάμενος τὴν ἀσπίδα νῦν τοῦτο λέγει; ῥητέον οὖν ὅτι ὁ χρυσὸς ὢν μαλθακώτερος χαλκοῦ ἢ σιδήρου ἐνέδωκε τῷ δόρατι καὶ ἐκοιλάνθη, καὶ ἐγένετο κοιλότης, οὐ τρῶσις.

273. δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεύς] ὅτι Ζηνόδοτος μετεποίησεν οὕτως, μελίην ἰθυπτίωνα ἀσπίδα νύξ' εὔχαλκον ἀμύμονος Αἰνείαο: οὐκ ἐκ χειρὸς δὲ ἐπέτυχεν ὁ Ἀχιλλεὺς, ὅπερ διὰ τοῦ

2. δινῷ] Sic codex in textu, recte alii δεινῷ. Indignum Aristarcho commentum est δινῷ pro δινωτῷ dictum esse. Αἴαντος δεινὸν σάκος est 7, 245, ubi nihil huiusmodi annotatum est. Rursus vero in A aliisque 21, 25 ποταμοῖο κατὰ δινοῖο ῥέεθρα, ubi recte plerique δεινοῖο.

15. ἠπορηκέναι Lehrsius Arist. p. 8] τι εἰρηκέναι

24. εἴξεως] ἴξεως

νύξε σημαίνεται, ἀλλὰ βέβληκε τὸ δόρυ· διὸ καὶ ἑξῆς βέλος αὐτὸ εἴρηκεν.

276. ἡ δὲ διὰ πρό] κατὰ τὸ ἄνω μέρος τῆς ἀσπίδος διόλου διαπεράσαν τὸ δόρυ ὀπίσω ἐπάγει τοῦ Αἰνείου.

279. *ὅτι σαφῶς συνίστησιν ὅτι βέβληται.

280. *τὸν χαλκοῦν καὶ τὸν βύρσινον.

283. ταρβήσας ὃ οἱ ἄγχι πάγη βέλος] ὅτι βέβληκε τὸ δόρυ ὁ Ἀχιλλεὺς, οὐ νένυχεν ἐκ χειρὸς, ὥσπερ Ζηνόδοτος πεποίηκεν· τὸ γὰρ ἄγχι παγῆναι οὐκ ἄλλως ἔστιν ἢ ἐκ προέσεως.

288. ἔνθα κεν] πάντα ἤρτηται ἕως τοῦ "εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε" (291). διορθωτέον οὖν αὐτὰ ὡς ἐν τῇ Β (261) "εἰ μὴ ἐγώ σε λαβών."

289. τό] ἢ τὸ σάκος, ἢ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα τὸ βληθῆναι τὴν κόρυθα ἢ τὸ σάκος, ἅπερ οὐκ ἤμελλε βληθέντα ὄλεθρον ἐπάξειν τῷ Ἀχιλλεῖ· ἰσχυρὰ γὰρ ἦσαν.

290. *πρὸς τὸ σχῆμα· τὸν δὲ τὴν ψυχὴν ἀφείλετο.

293. *ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαο] ὅτι λείπει ἡ περί, περὶ Αἰνείου.

298. μὰψ ἕνεκ' ἀλλοτρίων] ὅτι Αἰνείας οὐ συνεπεγράφη τῷ τῶν Πριαμιδῶν πολέμῳ· διὸ καὶ ὁ Πρίαμος ὑπώπτευεν αὐτὸν, οὐχ ὡς ἔνιοί φασιν, ὅτι ἐπετίθετο τῇ βασιλείᾳ. βραχὺ δὲ διασταλτέον ἐπὶ τὸ μάψ πρὸς τὸ σαφέστερον.

299. δῶρα θεοῖσι δίδωσι] ὅτι οὕτως εἶπε θεοῖσι καὶ οὐχ ἡμῖν, ὡς οὐκ ὢν καὶ αὐτὸς θεός. καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ (1, 66) "πέρι δ' ἱρὰ θεοῖσι."

306. *ἤχθηρε] παρὰ Ἀριστοφάνει ἤχθαιρε.

307. Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει] σημειοῦνταί τινες πρὸς τὴν ἱστορίαν, καὶ ἐπεὶ μεταγράφουσί τινες Αἰνείω γενεὴ πάντεσσιν ἀνάξει, ὡς προθεσπίζοντος τοῦ ποιητοῦ τὴν Ῥωμαίων ἀρχήν. Ἀφροδίτη, χρησμοῦ ἐκπεσόντος ὅτι τῆς τῶν Πριαμιδῶν ἀρχῆς καταλυθείσης οἱ ἀπ' Ἀγχίσου Τρώων βασιλεύσουσιν, Ἀγχίσῃ ἤδη παρηκμακότι συνῆλθεν· τεκοῦσα δ' Αἰνείαν, καὶ βουλομένη πρόφασιν κατασκευ-

2. εἴρηκε Vill.] όρηκε (sic)
5. συνίστησιν Bekk.] παρίστησιν
7, 19, 23. Diple praefixa.
9. προέσεως] Sic A, non προθέσεως ut Vill.
19. συνεπεγράφη] Sic A, non συνεγράφη, ut Vill. Participio συνεπιγραφεὶς utitur Eustathius p. 1285.

άσαι τῆς τῶν Πριαμιδῶν καταλύσεως, Ἀλεξάνδρῳ πόθον Ἑλένης ἐνέβαλε, καὶ μετὰ τὴν ἁρπαγὴν τῷ μὲν δοκεῖν συνεμάχει τοῖς Τρωσὶ, ταῖς δὲ ἀληθείαις παρηγόρει τὴν ἧτταν αὐτῶν, ἵνα μὴ παντελῶς ἀπελπίσαντες ἀποδῶσι τὴν Ἑλένην. ἡ ἱστορία παρὰ Ἀκουσιλάῳ.

308. αἱ διὰ τῶν πόλεων λίπωνται εἶχον ἀντὶ τοῦ γένωνται.

311. ὅτι περισσὸς ὁ κέν, καὶ ἔστι τὸ ἑξῆς, ἢ ἐρύσεις ἢ αὐτὸν ἐάσεις. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὰς τοιαύτας ἀναγνώσεις, ὅτι "πρῶτον μὲν, ἔπειτα δέ κ' αὐτὸς ὀνήσεαι" (Il. 6, 260) "μάλιστα δέ κ' αὐτὸς ἀνέγνω" (Il. 13, 734).

322. Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ] ἀθετοῦνται στίχοι τρεῖς, ὅτι οὐκ ἐνέσχηται τῇ ἀσπίδι τὸ δόρυ τοῦ Ἀχιλλέως, ἀλλὰ "διὰ πρὸ Πηλιὰς ἤϊξεν μελίη" (276) καὶ "ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ" (276). πῶς οὖν ὁ Ποσειδῶν ἐκ τῆς ἀσπίδος ἤρυσε τὸ δόρυ;

327. δύναται ἡ ἀπό καὶ ἀναστρέφεσθαι, ἵν' ᾖ ἀπὸ θεοῦ, καὶ φυλάσσειν τὸν τόνον, ἵν' ᾖ ἀπορούσας· ὅπερ καὶ βέλτιον.

329. Καύκωνες] οἱ μὲν Τρωϊκὸν ἔθνος βάρβαρον, ἄλλοι δὲ Παφλαγονίας, οἱ δὲ τοὺς ἐπίκλην Καυνίους· ἡ δὲ Καῦνος πόλις παράλιος Λυδίας καὶ Καρίας.

331. *καί μιν φωνήσας] παρὰ Ζηνοδότῳ καί μιν νεικείων, παρὰ Ῥιανῷ τὸν καὶ νεικείων.

332. ἀτέοντα] ἀφροντιστοῦντα, φρενοβλαβοῦντα· καὶ ἀτίζω τὸ μωραίνω.

οὕτως ἐν ἁπάσαις. ἀτέοντα ἀφροντιστοῦντα. Καλλίμαχος "Μουσέων κεινὸς ἀνὴρ ἀτέει." τὸ ἀτέοντα ὡς νοέοντα· ἔστι γὰρ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων.

333. *ἐν ἄλλῳ ἀντί' Ἀχιλλῆος πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.

334. σεῦ] ὀρθοτονητέον τὴν ἀντωνυμίαν, ὡς ἐκεῖ (Il. 2, 27) "ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐών." ἔστι γὰρ καὶ ἀντιδιασταλτική.

346. τῷ δ' ἐφέηκα] ὅτι βέβληκε τὸ δόρυ ἐπὶ τὸν Αἰνείαν καὶ

7. ἐρύσεις Bekkerus] ἐρύσῃς

11. ἐνέσχηται Bekkerus] ἀνέσχηται

18. παράλιος Bekkerus] πάραλος

22, 23. Scholion manus recentioris in marg. scriptum.

ἀτέοντα οὕτως ἐν ἁπάσαις margo inter.

25. Μουσέων κεινὸς Heynius] μουσαῖον κεῖνος

τῆς addidit Bekkerus.

27. ἀντί' Ἀχιλλῆος Vill.] αὖ τ' ἀχιλῆος

31. In marg. inter. a m. rec. τῷ ἐφέηκα.

οὐκ ἐκ χειρὸς ἔτρωσεν, ὡς Ζηνόδοτος γράφει. λέγει γοῦν ῥητῶς ἐφέηκα.

356. δέ μοι] ἄμεινον ἐνθάδε ἀπόλυτον λαμβάνειν τὴν ἀντωνυμίαν, τουτέστιν ἐγκλιτικήν.

357. τόσσους δ'] ὁ Ἀσκαλωνίτης προπερισπᾷ, ἐπεί, φησί, κατὰ δεῖξιν λέγεται καὶ τὸ "τοσσῆσδ' ὑσμίνης" (359). Ἀρίσταρχος μέντοι καὶ οἱ πλείους παρολκὴν ἐξεδέξαντο τοῦ δε, καὶ ἐπείσθη ταύτῃ τῇ ἀναγνώσει ἡ παράδοσις. οὐκ ἀδόκιμος δὲ καὶ ἡ τοῦ Ἀσκαλωνίτου.

362. στιχός] ὡς τριχός, ἀπ' εὐθείας τῆς στίξ· καὶ γὰρ στίχες λέγει καὶ στίχας. τὸ δὲ εἶμι προπερισπαστέον· σημαίνει γὰρ τὸ πορεύομαι.

ἀλλὰ μάλα] πρὸς τὸ σημαινόμενον, ὅτι δι' ὅλης τῆς τάξεως πορεύσομαι δι' ἀνταίας ἀπ' ἀρχῆς ἕως πέρατος.

371. *τῷ δ' ἐγώ] ἐν ἄλλῳ τοῦ δ' ἐγώ.

372. εἰ πυρὶ χεῖρας] πρὸς τὴν ἐπανάληψιν, ὅτι ἐν Ἰλιάδι συνεχῶς, ἐν δὲ Ὀδυσσείᾳ ἅπαξ.

ποικίλον τὸ διανόημα, καὶ πολὺν ἐν βραχεῖ νοῦν ἔχον, καὶ διὰ τῆς ἐπαναλήψεως ἐμφαῖνον ὑπερβολὴν τῆς ἀμφοῖν δυνάμεως, πυρὸς μὲν ὀξύτητα, σιδήρου δὲ καρτερίαν παραλαβόν.

373. *ἔγχε' ἄειραν] γρ. ἔσταν Ἀχαιῶν.

375. Ἕκτορα εἶπε] ὅτι ἐλλείπει ἡ πρός πρόθεσις, πρὸς Ἕκτορα. καίτοι παρῆν εἰπεῖν Ἕκτορι εἶπεν, ἀλλὰ συνήθως παρέλιπε τὴν πρόθεσιν· "καὶ τότ' ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον" (Il. 17, 237).

378. ὅτι διέσταλκε τὸ βαλεῖν καὶ τὸ τύψαι διδασκαλικῶς προσθεὶς σχεδόν, οἷον σχέδην, ἐκ τοῦ σύνεγγυς.

384. ὅν] ἔν τισι τῶν φαύλων ἀντιγράφων τόν διὰ τοῦ τ.

385. οὕτως Ὕδης διὰ τοῦ δ, τῆς Λυδίας· Ὕλη δὲ τῆς Βοιωτίας.

386. *ἰθὺς μεμαῶτα] σημειοῦνταί τινες ὅτι εἰς εὐθὺ ὁρμῶντα.

387. *πᾶσα] ὅτι ἀντὶ τοῦ ὅλη.

388. *δούπησεν] ὅτι ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος ἀντὶ τοῦ ἀπέθανεν.

2. ἐφέηκα Vill.] ἀφέηκα.
13. δι' ἀνταίας Vill.] διανταίαν. διανταῖος vel διανταίως Friedl.
17. *ποικίλον] ἄγκυλον
22. παρέλιπε Bekkerus] παρέλειπε
28. οὕτως] ὅτι Cobetus.
29. *εὐθύ] εὐθὺς
31. *παρακολουθοῦντος] ἀκολουθοῦντος
*ἀντὶ τοῦ] om.

389. κεῖσαι, Ὀτρυνδείδη] ὅτι ὁ Ἀχιλλεὺς γινώσκων αὐτὸν ἐξ ὀνόματος καλεῖ.

390. ἔνθα δέ τοι θάνατος] ἕν ἐστι τὸ ἐνθάδε, ὡς καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης. ἔστι γὰρ δεικτικὸν τῆς ἐν τόπῳ σχέσεως, ὥσπερ καὶ τὸ "ἐνθάδε κ' αὖθι μένων" (Od. 5, 208), ὥστε πρὸ τῆς δε συλλαβῆς ἡ ὀξεῖα.

391. Γυγαίῃ] οὕτως ἐν Λυδίᾳ λίμνη καλουμένη Γυγαίη, ἤτοι ἀπὸ Γύγου τοῦ Κανδαύλου, ὃν πρῶτόν φασι βασιλεῦσαι Λυδῶν, ἢ ἀπό τινος ἐγχωρίου ἥρωος, Γύγου καλουμένου.

395. *Δημολέοντα] οὕτως Ἀρίσταρχος. τινὲς δὲ Δηϊλέοντα.

396. ἐσθλὸν ἀλεξητῆρα] ἐκ τῶν τριῶν λέξεων ἓν σημαίνει, εὖ πολέμῳ ἀγαθόν. θετέον οὖν ἐπ' αὐτὸν τὴν συναφὴν σύνδυο τῆς τε πρώτης καὶ δευτέρας καὶ τρίτης λέξεως. δύναται δὲ καὶ τὸ ἐσθλόν καθ' ἑαυτὸ εἶναι.

401. *ἀΐξαντα] γρ. ἀΐσσοντα.

404. *πρὸς τὴν ἐπανάληψιν τοῦ ἤρυγεν.

Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα] τὸν Ποσειδῶνα, ἤτοι ὅτι ἐν Ἑλικῶνι ὄρει τῆς Βοιωτίας τιμᾶται, ἢ ἐν Ἑλίκῃ· μᾶλλον οὖν παρὰ τὸν ἐν Ἑλίκῃ, ὅτι Ἑλικὼν μὲν Βοιωτίας ὄρος, Ἑλίκη δὲ νῆσος τῆς Ἀχαΐας, ἱερὰ Ποσειδῶνος. ἡ δὲ ἱστορία αὕτη. Νηλεὺς ὁ Κόδρου χρησμὸν λαβὼν ἀποικίαν ἔστειλεν εἰς Μίλητον καὶ τὴν Καρίαν ἐξ Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ἀχαϊκῆς Ἑλίκης. παραγενόμενος δὲ εἰς τὴν Καρίαν ἱερὸν Ποσειδῶνος ἱδρύσατο, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐν Ἑλίκῃ τεμένους Ἑλικώνιον προσηγόρευσε. δοκεῖ δ' ἐπὰν θύωσι [τὸν θεὸν] βοησάντων μὲν τῶν βοῶν προσδέχεσθαι τὸ θεῖον τὴν θυσίαν· σιγῶντα δὲ λυποῦνται, μηνίειν νομίζοντες. ἡ ἱστορία παρὰ Κλειτοφῶντι.

406. ἐρυγόντα] ὡς φαγόντα· ἔστι γὰρ δευτέρου ἀορίστου, καὶ ὡς ἔφυγε φυγόντα, οὕτως ἤρυγεν ἐρυγόντα.

414. *οὕτως κατὰ γενικὴν παραΐσσοντος.

415. χρύσειοι σύνεχον] ὅτι κατὰ τὴν τοῦ ζώματος ἐπιβολὴν πρὸς τὸν στατὸν θώρακα διπλοῦς ἦν ὁ θώραξ.

419. περισπαστέον τὴν οἶ· ἔστι γὰρ πρὸς ἑαυτόν.

24. τὸν θεόν seclusit Muellerus. τῶν addidit Bekkerus.

26. Κλειτοφῶντι] Κλείτῳ Mueller. Fragm. Hist. vol. 4 p. 368. non alio argumento quam quod Κλεῖτος Milesiacorum scriptor memoratur ab Athenaeo.

31. διπλοῦς Lehrsius Arist. p. 122] καὶ διπλοῦς

424. ἀνέπαλτο] ἀνεπήδησεν, ἀνήλατο. πῶς δὲ, φησὶ, τὸν Αἰνείαν οὐκ Ἀπόλλων ῥύεται, ἀλλὰ Ποσειδῶν; ψεῦδος ὁ ποιητὴς πάνυ ἐνδείκνυται ὡς ἡ ἄλλη περὶ θεοὺς εὐσέβεια δυσωποῦσα ἢ καὶ τοὺς δι' ἔχθρας ὄντας.

426. *Ἀρίσταρχος οὐδ' ἂν ἔτι δήν, διὰ τοῦ ἄν.

436. χειρότερος] χέρειος, χερειότερος, συγκοπὴ καὶ πλεονασμὸς χειρότερος.

437. ὀξὺ πάροιθεν] συναφὴ ἐπὶ τὰς τελευταίας δύο λέξεις· ἐν γὰρ ἐξ ἀμφοτέρων δηλοῦται, τὸ ὠξυμμένον κατὰ τὸ ἔμπροσθεν μέρος.

439. *ἐπὶ τὸ πνοιῇ βραχὺ διασταλτέον πρὸς τὸ σαφέστερον.

440. ἦκα μάλα ψύξασα] ὅτι ψύξασα, φυσήσασα τῷ ἑαυτῆς πνεύματι ἀπέστρεψε τὸ δόρυ.

443. τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων] πιθανῶς ἀναρτᾷ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἀκροατῶν, εἰς τέλος τῶν ποιήσεων ἑαυτῷ ταμιευόμενος τὴν σφαγὴν Ἕκτορος. πρὸς δὲ τὸ ἄπιστον βοηθείᾳ χρῆται, ὥσπερ ἀπολογούμενος διὰ τοῦ ῥεῖα μάλ'.

447. ἐν ἄλλοις ὁ στίχος οὗτος οὐ κεῖται.

451. *ὅτι ἀντὶ τοῦ ᾧ ἔοικας εὔχεσθαι παραγινόμενος εἰς πόλεμον.

452. περισπαστέον τὸν ἦ. ἔστι γὰρ βεβαιωτικὸς, ἴσος τῷ δή. τὸ δὲ ἀνύω βαρυτόνως ἀναγνωστέον· ἔστι γὰρ ἐνεστὼς ἀντὶ μέλλοντος.

454. νῦν δ' ἄλλους Τρώων] πρὸς τὸ σχῆμα, ὅτι ἰδίως πληθυντικῷ ἑνικὸν ἐπήνεγκεν, ὅν κε κιχείω.

*νῦν δ' ἄλλους Τρώων] γρ. νῦν δ' αὖ τοὺς ἄλλους.

461. *βραχὺ διασταλτέον εἰς τὸ ἐφορμηθείς.

462. *ὅτι πάλιν ἀντιδιέστειλεν.

463. Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην] ἤτοι κομματικῶς εἶπεν, ὡς ἔθος πολλάκις τοῖς ποιηταῖς· ἢ τὸ ἑξῆς ἐστὶ, Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην φασγάνῳ οὖτα καθ' ἧπαρ. ταῦτα δὲ ἐν παρεκβάσει εἰπὼν ἐπαναλαμβάνει διὰ τοῦ "ὁ δὲ φασγάνῳ," ὡς εἴωθεν. οὕτω δὲ ἔσται τὰ λοιπὰ διὰ μέσου. ἢ κοινὸν ἄνωθεν τὸ ἔτυψε ἀπὸ τοῦ "τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας."

1. πῶς δέ—] Simile scholion in aliis codicibus legitur ad v. 291, ubi ἡ μεγάλη pro ἡ ἄλλη et τυγχάνει additum est post δυσωποῦσα.

17. Haec in marg. ext. a manu recentiore cum signo quo indicatur ad quem versum pertineat annotatio.

29. ταῦτα] πολλὰ Friedl.

464. ἡ εὖ ἀντωνυμία ἐν τῇ συντάξει ἐνέκλινε τὸν τόνον· ἔστι γὰρ ἀπόλυτος. οὐχ ὃν τρόπον δ' οἴεται ὁ Ἀσκαλωνίτης τὸ πῶς πάντως ὀξυτονηθήσεται, ἐπεὶ ἤδη ἐμελέτησε καὶ ἄλλων ἐγκλιτικῶν ἐπιφερομένων τὸ πῶ καὶ τὸ πῶς τοῦτο μὴ πάσχειν· "οὔπως ἔστ', Ἀγέλαε διοτρεφές" (Od. 22, 136)· "μήπως με προϊδών" (Od. 4, 396)· "μήπω μ' ἐς θρόνον ἵζε, διοτρεφές" (Il. 24, 553)· "οὔπω μίν φασι φαγέμεν" (Od. 16, 143). οὕτως οὖν καὶ τὸ "εἴ πως εὖ πεφίδοιτο" οὐκ ἀναγκαστικὴν ἕξει τὴν ἐπὶ τοῦ πως ὀξεῖαν. ὁ μέντοι Ἀρίσταρχος γενόμενος κατὰ ταύτην τὴν προσῳδίαν τοῦτο μόνον ἀπεφήνατο, ἐγκλίνοντα δεῖν τῷ τόνῳ καὶ δασύνοντα λέγειν τὴν τρίτην συλλαβήν· σημαίνει γὰρ εἴ πως αὐτοῦ· διὸ καὶ ἡ διπλῆ.

467. *οὐ γάρ τι] γρ. οὐ γάρ τις καὶ οὐ γὰρ ἔτι.

γλυκύθυμος] ὅτι οὐκ ἀνειμένος τῷ θυμῷ καὶ ἠπιόφρων, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐναντίου σκληρὸς καὶ χαλεπός.

470. ὄλισθεν] ὀλισθηρὰ γὰρ ἡ φύσις τοῦ ἥπατος· αἱμορραγία δὲ πολλὴ γέγονε δύο μεγίστων ἀγγείων διῃρημένων, τοῦ ἥπατος καὶ τῆς κοιλίας.

471. κόλπον ἐνέπλησεν] ἐνέπρησεν Φιλόξενος καὶ Ἀρίσταρχος. περὶ δὲ τῆς γραφῆς Ἀρίσταρχος ἐν ὑπομνήματί φησιν οὕτως· τὸ αἷμα ἀπὸ τοῦ ἥματος ἐκρούνιζε χύδην καὶ τὸν τοῦ χιτῶνος κόλπον ἐνεφύσησεν.

473. *παρ' οὖς] γρ. καὶ κατ' οὖς.

478. ξυνέχουσι τένοντες] ὅτι πάντα τὰ τεταμένα νεῦρα τένοντας Ὅμηρος λέγει.

484. *οὕτως Πείρεω, ὡς ἀπ' εὐθείας τῆς Πείρεως.

ὅτι Ζηνόδοτος γράφει Πειρέως υἱόν, ἄμετρον ποιῶν τὸν στίχον καὶ παράλογον. ἔστι γὰρ Πείρως τὸ ὄνομα (Il. 2, 844). νῦν δὲ ἐσχημάτικεν ἀπὸ τοῦ Πείρεως, ὡς Μενέλεω. ἄδηλον δὲ εἰ τοῦ Θρᾳκῶν ἡγουμένου ἢ ἑτέρου τινὸς ὁμωνύμου.

485. Ῥίγμον] ὡς ὅρμον, εἰς ἰδιότητα· τὰ γὰρ εἰς ‾γμος‾ λήγοντα

3. ἄλλων ἐγκλιτικῶν Bekkerus] ἄλλον ἐγκλιτικὸν

18. Margo inter. Ἀρίσταρχος ἐνέπρησεν.

19. Ἀρίσταρχος Lehrsius Arist. p. 21] ἀρίστάρχου, priore accentu deleto. Error ortus ex compendio ἀρισταρ͡χ.

ὑπομνήματι Bekkerus in Indice p. 819] ποιήματι

26. Πειρέως Duentzer. Zenod. p. 53] πείρεως

πάντα ὠξύνετο, ἀγμός ψυγμός λυγμός. δοκεῖ δὲ τὸ ὄγμος ἀντικεῖσθαι.

486. *ἐν πνεύμονι] ἐν ἄλλῳ ἐν νηδύϊ χαλκός.

496. *ἐϋκτιμένῃ] γρ. ἐϋτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ.

497. ὑπό] οὐκ ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν· ἔχει γὰρ σύνταξιν πρὸς τὴν ἐπιφερομένην δοτικὴν τὴν ποσσίν, ὁμοίως τῷ "ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὤρνυτ' ἀελλής" (Il. 3, 13).

503. λύθρῳ] λύθρος ὁ ἐκ πολεμικῆς ἐνεργείας μολυσμὸς, ἢ τὸ μετὰ κονιορτοῦ καὶ ἱδρῶτος ἀνθρώπειον αἷμα.

Παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσῳδίας Ἡρωδιανοῦ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ στιγμῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ Φ.

1. πόρον] ἤτοι τὸν ποταμὸν, περιφραστικῶς, ἢ τὸ διαβατὸν αὐτοῦ μέρος, καθ' ὃ διαπορεύονται αὐτόν. διὰ τί δὲ πάντων τῶν ποταμῶν ἐξ Ὠκεανοῦ ῥεόντων μόνον τὸν Ξάνθον ὁ ποιητής φησιν "ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς;" πῶς οὖν, φησὶ, καὶ Ὠκεανοῦ καὶ Διὸς παῖς; ῥητέον οὖν ὅτι εἰκότως ἂν καὶ Διὸς καλοῖτο παῖς, εἴγε οἱ ὄμβροι μὲν ἐκ Διὸς, ὄμβρῳ δὲ οὗτος αὔξεται. φέρεται δὲ καὶ ἄλλη τις ἱστορία, ὅτι ὁ Ἡρακλῆς ποτὲ δίψει κατασχεθεὶς ηὔξατο τῷ πατρὶ Διὶ ἐπιδεῖξαι αὐτῷ νᾶμα, ὁ δὲ μὴ θέλων αὐτὸν τρύχεσθαι, ῥίψας κεραυνὸν, ἀνέδωκε μικρὰν λιβάδα, ἣν θεασάμενος ὁ Ἡρακλῆς, καὶ σκάψας εἰς τὸ πλουσιαίτερον μετεισφέρεσθαι, μετωνόμασε Σκάμανδρον, οἱονεὶ Κάμανδρον γενόμενον καμάτου ἑαυτῷ παραίτιον· ὅθεν εἰκότως ὁ ποιητὴς τὴν ἐκείνου γένεσιν προσῆψε τῷ Διί. Ξάνθος δὲ προσηγορεύθη ἀφ' οὗ περὶ τοῦ κάλλους ἐκρίνοντο Ἥρα Ἀθηνᾶ Ἀφροδίτη, ὅτι ἐν αὐτῷ λουσάμεναι ξανθὰς ἔσχον τὰς κόμας.

πόρον] τὸν πορευτὸν αὐτοῦ τόπον· "καὶ Θρύον Ἀλφειοῖο πόρον" (Il. 2, 592). οἱ δὲ τὸν ῥοῦν. οἱ δὲ πόρον Ξάνθου κατὰ περίφρασιν τὸν Ξάνθον. Ἀριστοφάνης γράφει ῥόον.

2. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἀθάνατον, ἵνα μὴ ὁ Ζεὺς ἀθάνατος

11. καὶ ἐκ] ἐκ om.
18. *οὖν] om.
20. *ὁ] om.
22. *λιβάδα] λαβίδα
24. *ἑαυτῷ] ἑαυτοῦ

λέγηται, ἀλλ' ὁ Ξάνθος. καὶ ἐν ἄλλοις δὲ εἴρηται "υἱὸς Σπερχειοῖο, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς" (Il. 2, 741). καὶ καθόλου "ἀθανάτοισι θεοῖσι."

4. *ᾗπερ 'Αχαιοί] γρ. ᾗπερ οἱ ἄλλοι.

5. ἐμαίνετο] τοῦτο ἄν τις σημειώσαιτο πρὸς τὸ "τινάσσετο μαινομένοιο" (Il. 15, 609)· γράφουσι γάρ τινες μαρναμένοιο.

11. ἔννεον] ἔνιαι τῶν κατὰ πόλεις νήχοντ' ἔνθα καὶ ἔνθα. τὸ δὲ ἔνθα καὶ ἔνθα ἑκατέροις δύναται προσδίδοσθαι.

*περὶ δίνας] γρ. κατὰ δίνας.

12. ἀκρίδες] παρὰ τὸ κρᾶν, ὅ ἐστιν ἐσθίειν· "ὃς αἰζηῶν ἔκραε κηδεμόνας." ἢ παρὰ τὸ ἀκρίζειν, ὅ ἐστι τὰ ἄκρα ἐσθίειν.

14. ψιλῶς τὸ ὅρμενον· παρὰ γὰρ τὸ ὄρω κέκλιται ψιλούμενον καὶ βαρυνόμενον. καὶ ἤτοι ἐκ τοῦ ὡρμένου ἐστὶ, παρῳχημένου σημαίνοντος, καὶ ἔπαθε συστολὴν καὶ ἀναδρομὴν τοῦ τόνου, ἢ καὶ ἐκ τοῦ ὀρόμενον συνεκόπη.

16. κελάδων] βαρυτονητέον τὴν μετοχήν· κελάδοντος γὰρ ἡ γενικὴ, καὶ ἡ αἰτιατικὴ κελάδοντα "πὰρ ποταμὸν κελάδοντα" (Il. 18, 576), οὐ κελαδοῦντα. περὶ δὲ τοῦ ὀξύνεσθαι τὸ ἐπιμίξ εἴπομεν ἤδη πολλάκις.

17. αὐτὰρ ὁ διογενής] ὅτι ἀποτίθεται μὲν τὸ δόρυ ῥητῶς, ἀναλαμβάνει δὲ οὐ κατὰ τὸ ῥητὸν, ἀλλ' ὕστερον (67) αὐτῷ φαίνεται χρώμενος. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς Ζηνόδοτον, ἀγνοοῦντα ὅτι πολλὰ δεῖ προσδέχεσθαι κατὰ τὸ σιωπώμενον ἐνεργούμενα.

18. κεκλιμένον μυρίκῃσιν, ὁ δ' ἔσθορε] γρ. καὶ ἔνθορε. ἐν ἐνίαις δ' αἶψ' ἐσόρουσεν.

31. τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον] ὅτι στρεπτοὺς χιτῶνας τοὺς νηστούς· ὑποδύτας γὰρ εἶχον ὑπὸ τοὺς στατοὺς μαλάγματος ἕνεκα· "αἷμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος" (Il. 5, 113).

33. *δαϊζέμεναι] γρ. κατακτάμεναι.

πρὸς τὴν ἐναλλαγὴν τοῦ χρόνου, ὅτι ἀντὶ τοῦ δαΐξαι προθυμούμενος κατὰ τὸ συντελικόν.

1. Σπερχειοῖο] Immo Πειριθόοιο. Confudit cum 16, 174, ubi legitur υἱὸς Σπερχειοῖο, διιπετέος ποταμοῖο.

10. ὃς αἰζηῶν —] Fragmentum Callimachi ex aliis emendandum grammaticis, κοῖτον, ὃς αἰζηῶν ἔγραε κηδεμόνας: v. Schneider. ad fr. 200 p. 449.

13. *ὡρμένου] ὅρμενον

36. ὅτι ἀλωὴν τὴν δενδροφόρον γῆν νῦν λέγει· ἐπιφέρει γὰρ "ὁ δ' ἐρινεόν."

37, 38. ἐρινεὸν ὀξέϊ χαλκῷ τάμνε νέους ὅρπηκας] ὅτι πτῶσις ἤλλακται, ἀντὶ τοῦ ἐρινεοῦ νέους ὅρπηκας. καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ "ὁ δ' ἄρ' οἰνοχόον βάλε χεῖρα" (Od. 18, 396) ἀντὶ τοῦ οἰνοχόου. ἔστι δὲ ἡ φράσις συνήθης αὐτῷ.

ὁ Ἀσκαλωνίτης ἐνθάδε γενόμενος ἀξιοῖ ψιλοῦσθαι τοὺς ὅρπηκας, ἐπεὶ, φησὶ, παρὰ τὸ ὀρούειν ἐγένετο, ἐπιλαθόμενος ἑαυτοῦ· ἐν γὰρ ταῖς Ὀδυσσειακαῖς προσῳδίαις φησὶν, ὅσα ὀνοματικῶς σχηματίζεται ἀπὸ ψιλῶν ῥημάτων, ταῦτα δασυνθήσεται, ὡς ἀπὸ τοῦ ὀρούει ὅρπηξ. γελοῖον δὲ τὸ τοιοῦτον. ἄμεινον οὖν ἐστὶν ἐκεῖνο λέγειν, ὡς ἐπεὶ τὸ ᾱ καὶ τὸ ε̄ καταλήγοντα εἰς τὸ ρ̄ ἑπομένου τοῦ π̄ δασύνεσθαι ἤθελεν, ὡς ἔχει τὸ ἅρπη ἁρπάζω ἁρπαλέος ἑρπετόν ἑρπύζω ἅρπυια. καὶ τὸ ὅρπηξ τούτοις συνεξομοιοῦντές τινες ἠθέλησαν δασύνειν, οἷς οὐκ ἐπείσθη ἡ παράδοσις, ἀλλὰ τῇ ἐτυμολογίᾳ· παρὰ γὰρ τὸ ὄρω ἐν πλεονασμῷ φησὶ τοῦ π̄ γεγενῆσθαι τὸ ὄνομα.

38. εἰ διαστείλαιμεν βραχὺ ἐπὶ τὸ τάμνε, γένοιτ' ἂν εὐλογώτερον τὸ σχῆμα, ὡς πρὸς τὸ σημαινόμενον ἀπηντηκότος αὐτοῦ.

40. *καὶ τότε μέν μιν Λῆμνον ἐϋκτιμένην ἐπέρασεν] ὅτι ἐλλείπει ἡ εἰς, εἰς Λῆμνον.

42. τὸ ἑξῆς ἐστὶν, ἐλύσατο Ἴμβριος Ἠετίων· διὰ μέσου δὲ τὸ πολλὰ δ' ἔδωκεν.

49. τὸ ἑξῆς ἐστὶ, τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν, ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν· τὰ δὲ λοιπὰ ὡς διὰ μέσου διορθωτέον.

55. ἦ μάλα δή] ταῦτα ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωστέον. διὸ καὶ τὸν ἢ περισπαστέον, ὡς ἐκεῖ "ἦ μάλα δή τινα Κύπρις" (Il. 5, 422) "ἦ μάλα δὴ τέθνηκεν" (Il. 18, 12). δύναται δὲ καὶ τοῖς ἄνω συνάπτεσθαι, βαρυνομένου τοῦ συνδέσμου, ἵν' ᾖ ὁ λόγος, μέγα δὴ τοῦτο καὶ θαυμαστὸν, εἰ οἱ Τρῶες ἐξ Ἅιδου ἀναστήσονται οὓς ἀνεῖλον.

57. ὑπὸ] ἔφαμεν, ἐὰν πρόθεσις ἀντὶ ἑτέρας προθέσεως κέηται, μὴ γίνεσθαι ἀναστροφὴν, ὥσπερ καὶ ἐνθάδε.

58. *πεπερημένος] εἰς τὸ πέρας πεπραμένος.

62. *ἐκ πλήρους τὸν καί σύνδεσμον Ἀρίσταρχος.

67. *ἤτοι ὁ μὲν δόρυ] ὅτι ὅπως ἀνείλετο ῥητῶς οὐκ εἶπεν.

13. ἅρπυια] ἅρπυα
24. ὡς addidit Friedl.
29. εἰ οἱ Friedl.] εἴπω εἰ οἱ
30. ἔφαμεν] ἔφαμεν ὅτι
34. ὅτι addidit Cobetus. Conf. schol. ad v. 17.

73. *καί μιν φωνήσας*] τοῦτον προστιθέασί τινες, οὐ φερόμενον ἐν ταῖς Ἀριστάρχου. ἐν δέ τισι καί ῥ' ὀλοφυρόμενος.

*γρ. καί μιν λισσόμενος.

75. ἀντί τοί εἰμ' ἱκέταο] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἴσος ἱκέτῃ εἰμί· "ἀντὶ κασιγνήτου ξεῖνος" (Od. 8, 546) ἀντὶ τοῦ ἴσος κασιγνήτῳ.

76. πὰρ γὰρ σοὶ πρώτῳ πασάμην] τὸ λέγειν ὅτι οἱ βάρβαροι ἄλφιτα οὐκ ἤσθιον, ἀλλ' ἄρτους κριθίνους, ψεῦδος· ἤσθιε γὰρ ὡς ἂν βασιλέως ὢν υἱὸς, καὶ οὐδαμοῦ τοῦτο ὁ ποιητὴς ἐπεσημήνατο. ἡ δὲ λύσις, ὅτι παρ' Ἕλλησι πρώτῳ καὶ ξένῳ τῷ Ἀχιλλεῖ ἐγεγόνει.

78. *καί μ' ἐπέρασσας] ἐν ἄλλῳ καί με πέρασσας.

80. *λύμην τρὶς τόσσα πορών] λυτρωθείην, ἂν τριπλάσια διδῶ σοι.

83. *μέλλω] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἔοικα ἀπεχθάνεσθαι.

84. *Ἀρίσταρχος Ἰακῶς δῶκε.

86. *ὅτι τοὺς Λέλεγας ἐν καταλόγῳ παρῆκεν, καὶ πρὸς τὴν ἐπανάληψιν τοῦ ὀνόματος.

*ἔνιαι τῶν κατὰ πόλεις ἄνασσε.

88. *ἐν τῇ Μασσαλιωτικῇ πολλῶν τε καὶ ἄλλων.

92. *μοι] ἄμεινον ἀπολύτως ἀναγινώσκειν· πρὸς γὰρ τίνα ἡ διαστολή;

*ἐν ἄλλῳ κακὸν ἔσσεαι.

95. μή με κτεῖν'] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐπεὶ οὐκ ἰογάστριος, παρόσον ἐν ἄλλοις ἔφη, "ἰῆς ἐκ νηδύος" (Il. 24, 496). ἴα δέ ἐστιν ἡ μία· καὶ οὐ τίθησιν Ὅμηρος τὸ μία ἐπὶ τοῦ ὁμοῦ, οὐδὲ κατὰ σύνθετον ἐκφέρει· "τῆς μὲν ἰῆς στιχὸς ἦρχεν" (Il. 16, 173).

101. *ἐν ἄλλῳ τόφρα δέ μοι.

τόφρα τί μοι πεφιδέσθαι] παροξυτονητέον ὁμοίως τῷ "εὖ δ' οἴκαδ' ἱκέσθαι" (Il. 1, 19)· ἔστι γὰρ μέσος δεύτερος ἀόριστος.

102. *ἦδ' ἐπέρασα] ἐν ἄλλῳ ἠδὲ πέρασσα.

105. *καὶ πάντων] γρ. καὶ συμπάντων.

106. *τὸ ὑγιὲς συνάπτειν τῆς ἀντωνυμίας μέχρι, ἵν' ᾖ ἐν σχήματι, ἀλλ' ὦ φίλε καὶ σὺ ἀπόθανε, εἰρωνείας νουμένης. εἶτα ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς τιὴ ὀλοφύρεαι.

*οὕτως διὰ τοῦ ō ἄπασαι οὕτως.

3. γρ. καί μιν λισσόμενος] Sic in marg. interiore: in exteriore καί μιν λισσόμενος, sine γρ.

6. λέγειν] *λέγειν καθάπερ Στησίμβροτος.

10. Conf. schol. ad v. 102.

33. διὰ τοῦ ō] Alii igitur αὔτως

110. *ἀλλ' ἔπι μοι] λείπει τὸ ἐστί.

Ἀρίσταρχός φησι τὴν ἐπί ἀναστρέψαι, ἵνα σημαίνῃ τὸ ἔπεστιν, ὁμοίως τῷ "σοὶ δ' ἔπι μὲν μορφὴ ἐπέων" (Od. 11, 367). οἱ δ' ἐφύλαξαν τὸν τόνον, τῇ ἐμοί ἀντωνυμίᾳ συντάσσοντες αὐτήν, ὥστε τὸ ἑξῆς εἶναι ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἐμοί· καὶ οὕτως ἔχει τὰ τῆς ἀναγνώσεως. στικτέον δὲ κατὰ τὸ τέλος τοῦ στίχου, ὡς καὶ τοῖς περὶ Ἀρίσταρχον ἐδόκει· λείπει γὰρ τὸ ἐστί ῥῆμα. τὸ δὲ ἑξῆς ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς, ἔσσεται ἢ ἠὼς ἢ δείλη ἢ μέσον ἦμαρ. ἔσται δὲ ὁ λόγος τοιοῦτος· ἔσται τις ὄρθρος ἢ καὶ μεσημβρία ἢ καὶ δειλινὴ ὥρα, καθ' ἣν κἀμέ τις ἀνέλῃ. οὕτως δὲ χωρὶς τοῦ σ̄ γραπτέον, ὡς καὶ Διδύμῳ δοκεῖ ἐν τῇ διορθώσει.

111. ἠώς] ὅτι ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς τρία διαιρεῖ, ἠῶ τὴν πρωΐαν, μεσημβρίαν πᾶν τὸ μέσον τῆς ἡμέρας, δείλην, ὅτε ἐνδεῖ ἡ τοῦ ἡλίου ἕλη, τουτέστιν ἡ αὐγή, ὥσπερ καὶ τὴν νύκτα εἰς τρία, ἑσπέραν, ἀμολγόν, ἑῴαν.

*Ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ σ̄, δείλη.

115. ἕζετο χεῖρε πετάσσας] ἀπογνοὺς κἂν τὸν σύντομον αἱρεῖται θάνατον.

121. *πτερόεντ' ἀγόρευε] γρ. ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

122. τὸ ἐνταυθοῖ περισπαστέον· ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐνταῦθα Ἀττικοῦ. οἱ δὲ ἐνταυθοῖ ἧσο· δασυντέον δὲ τὸ ἧσο. φέρεται δὲ καὶ ἡ κεῖσο γραφή.

*διχῶς, κεῖσο καὶ ἧσο.

*οὕτως διὰ τοῦ ῡ, ὠτειλήν, ἅπασαι.

123. ἀκηδέες] ὡς εὐσεβέες, ἵνα αὐτοὶ οἱ ἰχθύες ἔχωσι τὸ ἐπίθετον, τουτέστι μηδεμίαν φροντίδα ἔχοντες.

125. ὅτι τὸ εἴσω ἰσοδυναμεῖ τῷ εἰς, ἀντὶ τοῦ εἰς ἁλός.

126. πρὸς τὸ σημαινόμενον. Φιλητᾶς γὰρ καὶ Καλλίστρατος γράφουσι φρῖχ' ὑπαλύξει, λέγοντες ὅτι οἱ πίονες τῶν ἰχθύων καὶ εὔτροφοι τὸ ψῦχος ὑπομένουσι καὶ οὐ φθείρονται. ὁ δὲ ποιητὴς οὐδέποτε φρίκην τὸ ψῦχος εἴρηκεν, ἀλλὰ τὸ ἐκ γαλήνης πρῶτον ἐξορθούμενον κῦμα, ὁμωνύμως δὲ τούτῳ καὶ τὸν ἄνεμον τὸν οἱονεὶ ἐπιστίζοντα τὴν θάλασσαν· "οἵη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἔπι φρίξ"

2. φησι] φασὶ
3. σοὶ] σῷ
8. δείλη] δείλης
9. κἀμέ Bekkerus] με
14. ἕλη] εἵλη Cobetus.

(Il. 7, 63) καὶ "ὡς δ' ὑπὸ φρικὸς Βορέης" (Il. 23, 692). [ἡμεῖς δὲ λέγομεν ψῦχος κρύος καὶ πάχνην.] ἔστιν οὖν τὸ λεγόμενον, μέλαιναν φρῖχ' ὑπαΐξει. τὸ μέλαν κῦμα ὑποτροχάσεται ἰχθὺς, ὃς φάγοι ἂν τοῦ Λυκάονος τὸν δημὸν, πλοάζοντος καὶ ἐξ ἐπιπολῆς φερομένου τοῦ νεκροῦ· τὸ γὰρ ὅς κε φάγῃσι, ὃς φάγοι ἄν. καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ (1, 396) "τῶν κέν τις τόδ' ἔχῃσι," ὃς ἔχοι ἄν.

μέλαιναν φρῖχ' ὑπαΐξει] οὕτως ὑπαΐξει Ἀρίσταρχος. τὸ γὰρ λεγόμενον εἶναι βούλεται τοιοῦτο· τῶν ἰχθύων τις κατὰ τὸ κῦμα θρώσκων, τουτέστι κολυμβῶν, ὑπὸ τὴν φρῖκα ἀΐξει, ὃς φάγοι ἂν τοῦ Λυκάονος τὸ λίπος· δεῖ γὰρ τὸν μέλλοντα ἰχθὺν φερομένου τινὸς γεύεσθαι ἄνω μετέωρον ὑπὸ τὴν φρῖκα τῆς θαλάσσης ἐλθεῖν. παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει ἐγέγραπτο διὰ τοῦ ω ὥς κε φάγῃσι.

*οὕτως Ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ ὑπαλύξει.

127. *ὅς κε φάγῃσι] ὅτι ἀντὶ τοῦ ὃς φάγοι ἄν.

128. *ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἴλιον.

130. οὐδ' ὑμῖν ποταμός περ] Ἀρίσταρχος διὰ τῶν ὑπομνημάτων Ἀριστοφάνη φησὶ στίχους ἓξ ἠθετηκέναι ὡς παρεμβληθέντας ὑπὸ τῶν ἀπορούντων διὰ τί ὁ ποταμὸς ὀργίζεται, καίτοι σαφῶς αὐτοῦ λέγοντος τὴν αἰτίαν· "Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαϊκταμένων αἰζηῶν, οὓς Ἀχιλεὺς ἐδάϊζε κατὰ ῥόον οὐδ' ἐλέαιρεν" (146)· καὶ τὸ δηθά ὡς οὐχ Ὁμηρικῶς κείμενον αἰτιῶνται. μήποτε μέντοι καὶ ὁ Ἀρίσταρχος συγκατέθετο τῇ ἀθετήσει, μηδὲν ἀντειπὼν τῷ Ἀριστοφάνει.

131. *ὅτι τὸ δηθά ἀντὶ τοῦ πολλάκις.

Ἀρίσταρχος πολέας· ἔνιοι δὲ πολεῖς. ἠθέτει δὲ αὐτοὺς Ἀριστοφάνης.

141. Πηλεγόνος] ὡς Σαρπηδόνος· οὕτως καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης, ἐπεὶ, φησὶν, ἡ εὐθεῖα ὀξύνεται, Πηλεγών. τὸ δὲ τοιοῦτον οὔπω ἐχυρὸν, ἐπεί τοι ἐπιζητήσει τις διὰ τί γὰρ ἡ εὐθεῖα οὐ βαρύνεται; ἄμεινον οὖν οὕτως λέγειν, ὡς ἐκ τῆς κλίσεως πολλάκις καταλαμβανόμεθα τοὺς τόνους τῶν εὐθειῶν. τὰ δὲ εἰς γων λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς

1. Βορέης] Legitur βορέω. ἡμεῖς—πάχνην] Seclusit Lehrsius.
3. ὃς Lehrsius] ὡς
4. πλοάζοντος] Requiritur πλωΐζοντος vel ἐπιπολάζοντος, quo verbo usus est Eustath. p. 1310 extr.
16. ὑπομνημάτων Bredovius ap. Wolf. Prol. p. 221] ποιημάτων.
29. ἐπιζητήσει Vill.] ἐπιζητήσειε
31. λήγοντα] ἀρσενικὰ addit Lehrs.

τότε μὲν θέλει ὀξύνεσθαι, ὁπότε διὰ τοῦ ο̄ κλίνεται, τότε δὲ βαρύνεσθαι, ὁπότε διὰ τοῦ ω̄ ἢ διὰ τοῦ ντ. τοῦ μὲν οὖν προτέρου Παφλαγόνος Λαιστρυγόνος Πηλεγόνος, "Πηλεγόνων ἐλατῆρα," ἀρηγών. λέγω δὲ ἐπὶ τοῦ συμμάχου ἀρσενικῶς· "ἀρηγόνος ἡμετέροιο." οὕτως οὖν καὶ τὸ Πηλεγὼν ὀξυτονηθήσεται. Πηλεγόνος γάρ, καὶ Πηλεγόνα ἡ αἰτιατική. "ὃς τέκε Πηλεγόνα" (v. 159). τὰ δὲ ἄλλως κλιθέντα βαρύνεται, Οὐκαλέγων Πελάγων Σαλάγγων· "μέσφα Σαλάγγωνος ποταμοῦ" (Apoll. Rh. 4, 337). τὸ δὲ καταπύγων, βαρυνόμενον καὶ διὰ τοῦ ο̄ κλιθέν, εἶχεν ἀφορμὴν τὸ παρώνυμον εἶναι τοῦ κατάπυγος, ὡς καὶ τοῦ ἄπειρος τὸ ἀπείρων.

142. ὀξυτονητέον τὸ Ἀκεσσαμενὸς, ἵνα ὄνομα γένηται. οὕτως δὲ ἔχει καὶ Δεξαμενός Τισαμενός.

143. * τῇ γάρ ῥα μίγη] ἐν ἄλλῳ τῇ γάρ ῥ' ἐμίγη.

146. * ὅτι λείπει ἡ περί πρόθεσις.

155. Παίονας ἄνδρας] ὅτι ἕτερος οὗτος Παιόνων ἡγεμὼν. ὃν οὐ κατείλοχε διὰ τοῦ καταλόγου.

δολιχεγχέας] ὡς εὐειδέας· παραιτητέον γὰρ τοὺς ἄλλως ἀναγινώσκοντας.

159, 160. τὸν δέ με φασί] ὁ Ἀσκαλωνίτης ἐκ πλήρους λαμβάνει τὴν ἀντωνυμίαν καὶ ὀρθοτονεῖ· εἰσὶ μέντοι οἳ ἀπολύτως ἀνέγνωσαν. ὅμοιον δέ ἐστι τὸ ἐν Ὀδυσσείᾳ (1, 215) "μήτηρ μέν τέ μέ φησι τοῦ ἔμμεναι." καὶ οὐδέν ἐστι τὸ κωλῦον.

160. γείνεσθαι] ἐν ἄλλῳ γείνασθαι.

162. ὁ δ' ἁμαρτῇ] Ἀρίσταρχος ἀποκοπὴν εἶναι βούλεται τοῦ ἁμαρτήδην, ὅ ἐστιν ἅμα· διὸ καὶ χωρὶς τοῦ ι̅ γράφει. ἐν δὲ τῇ Μασσαλιωτικῇ ὁ δ' ἁμάρτῃ δούρασιν ἄμφω· καὶ λόγον ἔχει.

περισπαστέον καὶ σὺν τῷ ι̅ γραπτέον κατὰ τὸν χαρακτῆρα τῶν εἰς τη̅ ληγόντων ἐπιρρημάτων· καὶ διελέγχει ἡ παράδοσις τὸν Ἀρίσταρχον, ἔχουσα τὸ ι̅.

163. περιδέξιος] ἄμεινον συνθέτως ἀναγινώσκειν, ὡς ἐπιδέξιος καὶ ἀμφιδέξιος.

3. Πηλεγόνος] Πηλάγονος Lehrsius Herod. p. 319, secundum Steph. Byz. s. v. Πηλαγονία.

Πηλεγόνων (Πηλαγόνων) ἐλατῆρα] Sunt Callimachi verba: v. Etym. M. s. h. v. In A Πηλεγόνον

4. δὲ Vill.] δὴ

ἀρηγόνος ἡμετέροιο] Poetae ignoti verba.

23. Hoc in marg. extr.

25. γράφει Cobetus] γράφεται

26. ἁμάρτῃ] ἁμαρτῇ

165. ῥῆξε σάκος] ὅτι ἄτρωτα τὰ ἡφαιστότευκτα ὅπλα. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τοὺς ἠθετημένους ἐν τῇ πρὸ ταύτης ῥαψῳδίᾳ (Il. 20, 268) "ἀλλὰ δύο μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας."

166. ὅτι ἀρχαϊκῶς πάλιν τὸν πῆχυν αὐτὸν ἔβαλεν, οὐχὶ τὸν πῆχυν αὐτοῦ. ὑπὸ μόνου δὲ τούτου ὁ Ἀχιλλεὺς τιτρώσκεται.

167. *σημείωσαι ὅτι τῷ ἑτέρῳ εἰρηκὼς ἐπήγαγεν "ἡ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ γαίῃ ἐνεστήρικτο."

169. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἰθυκτίωνα διὰ τὸ κτεδόνας λέγεσθαι τῶν ξύλων τὰς γραμματοειδεῖς διαφύσεις. παρέλκει δὲ νῦν τὸ περὶ τῆς τοῦ ξύλου φύσεως εἰπεῖν. τὸ μέντοι ἰθυπτίωνα εἰς εὐθὺ φερομένην, ἀναφερομένου τοῦ ἐπαίνου εἰς τὸν ἀκοντίζοντα. καὶ ἐν ἄλλοις "τοῦ δ' ἰθὺς βέλος πέτετ'" (Il. 13, 99).

172. μεσσοπαλές] ἔνιοι μεσσοπαγές διὰ τοῦ γ, οὐκ εὖ· βούλεται γὰρ λέγειν ἕως μέσου παλλόμενον, δι' οὗ τὸ σφοδρὸν τῆς βολῆς παρίστησιν. οὕτως Ἀρίσταρχος.

*οὕτως Ἀρίσταρχος μεσσοπαλές.

ὅτι ἣν νῦν ὄχθην εἴρηκεν, ἑξῆς κρημνόν. "οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο." πάντα γὰρ τὰ ὑψηλὰ ὄχθαι λέγονται.

173. ὅτι ὡς περὶ ἑτέρου λέγει, προειπὼν "δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεύς."

174. ἄλτ' ἐπί οἱ] ἡ οἱ ἀντωνυμία ἀπόλυτός ἐστι καὶ ἐγκλιτική· διὸ τῆς ἐπί προθέσεως τὸ τέλος ὀξύνουσιν.

183. *ἐν ἐνίαις διὰ τοῦ ζ ἐξενάριζε.

*εὐχόμενος] ὅτι ἀντὶ τοῦ καυχώμενος.

185. παισὶν ἐριζέμεναι] ὅτι περισσὸς ὁ πέρ, ὡς ἐκεῖ "φυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον" (Od. 17, 47). οὕτως δὲ κατὰ δοτικὴν ἐκγεγαῶτι αἱ Ἀριστάρχου.

186. φῆσθα] εἴτε ἐνεστῶτα σημαίνει, προπερισπασθήσεται, εἴτε δεύτερον ἀόριστον, ὁμοίως. τούτῳ δὲ μόνῳ διαλλάξει τῷ σὺν τῷ ι γράφεσθαι τὸ η ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος.

191. *Ἀρίσταρχος ἔξω τοῦ δέ κρείσσων αὖτε.

192. ἤτοι συναπτέον μέχρι τοῦ χραισμεῖν, ἢ στικτέον μετὰ τὸ

4. ἀρχαϊκῶς] ἀρχαϊκ°
6. σημείωσαι] ση
8. ἰθυκτίωνα] εὐθυπτίωνα
11. ἐν ἄλλοις Cobetus] δ' ἄλλ°
24. καυχώμενος] καυχόμενος

μέγας, ὑποστικτέον δὲ μετὰ τὸ εἰ δύναταί τι, ἵνα τὸ χραισμεῖν ἀντὶ προστακτικοῦ κέηται.

194. τῷ οὐδὲ κρείων Ἀχελώϊος] Ἡρακλῆς εἰς Ἅιδου κατελθὼν ἐπὶ τὸν Κέρβερον συνέτυχε Μελεάγρῳ τῷ Οἰνέως, οὗ καὶ δεηθέντος γῆμαι τὴν ἀδελφὴν Δηϊάνειραν ἐπανελθὼν εἰς φῶς ἔσπευσεν εἰς Αἰτωλίαν πρὸς Οἰνέα. καταλαβὼν δὲ μνηστευόμενον τὴν κόρην Ἀχελῷον, τὸν πλησίον ποταμόν, διεπάλαισεν αὐτῷ ταύρου μορφὴν ἔχοντι· οὗ καὶ ἀποσπάσας τὸ ἕτερον τῶν κεράτων ἔλαβε τὴν παρθένον. φασὶ δὲ αὐτὸν Ἀχελῷον παρὰ Ἀμαλθείας τῆς Ὠκεανοῦ κέρας λαβόντα δοῦναι τῷ Ἡρακλεῖ καὶ τὸ ἴδιον ἀπολαβεῖν. δοκεῖ δὲ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ποταμῶν μέγιστος εἶναι ὁ Ἀχελῷος. διὸ καὶ πᾶν ὕδωρ τῇ τούτου προσηγορίᾳ καλεῖται. ἡ ἱστορία παρὰ Πινδάρῳ.

195. *οὐδέ] Ἀρίσταρχος οὔτε βαθυρρείταο.

ὅτι Ζηνόδοτος αὐτὸν οὐκ ἔγραφε. γίνεται δὲ ὁ Ἀχελῷος πηγὴ τῶν ἄλλων πάντων. ἔστι δὲ καθ' Ὅμηρον ὁ Ὠκεανὸς ὁ ἐπιδιδοὺς πᾶσι τὰ ῥεύματα· διὸ καὶ κατὰ τιμήν φησιν "οὔτε τις οὖν ποταμῶν ἀπέην νόσφ' Ὠκεανοῖο."

196. πᾶσα θάλασσα] ὅλη· ἢ ἐπεὶ πολλὰ πελάγη εἰσίν, Ἀτλαντικόν, Λιγυστικόν, Τυρρηνικόν, Λιβυκόν, Μυρτῷον, Αἰγύπτιον, Παμφύλιον, Ἰκάριον, Αἰγαῖον, Ἑλλήσποντος, μέλας κόλπος, Εὔξεινος πόντος, Κάσπιος καὶ ἐρυθρός.

200. *ὅτι ἀντιπέφρακε τῇ ὄχθῃ τὸν κρημνόν.

203. ὅτι Ὅμηρος διαστέλλει τὰς ἐγχέλυας ἀπὸ τῶν ἰχθύων· καὶ ἑξῆς (353) "τείροντ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες." ἔστι δὲ πιθανεύσασθαι οὕτως δεχόμενον, ἐγχέλυες καὶ οἱ ἄλλοι ἰχθύες, ὡς "Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα" (Il. 13, 1) κατ' ἐξοχήν.

204. συναπτέον ὅλον τὸν στίχον· τὸ γὰρ ἑξῆς δημὸν ἐπινεφρίδιον. τὸ δὲ ἐρεπτόμενοι καὶ κείροντες διλογεῖται.

ἐπινεφρίδιον] περὶ γὰρ τοὺς νεφροὺς πολλή ἐστιν ἡ πιμελή. εἴρηνται δὲ νεφροί, ἀφ' ὧν νίφεται τὰ οὖρα. κυρίως δὲ τὸ ἀπὸ τῆς ἔρας τῇ γλώσσῃ ἐπαίρειν ἐρέπτεσθαι. τὸ δὲ κείροντες ἀντὶ τοῦ ἀπλήστως ἐσθίοντες· ὅθεν ὁ κόρος.

5. *Δηϊάνειραν] διϊάνειραν διὸ
6. μνηστευόμενον Bekkerus] μνηστευομένην
21. *Κάσπιος καὶ ἐρυθρός] κασπία καὶ ἐρυθρά
24. τείροντ'] τειρόντων

213. *εἰσάμενος, βαθέης δ'] γρ. καὶ εἰδόμενος. τὸ δὲ βαθέης χωρὶς τοῦ δ.

214. περὶ μὲν κρατέεις, περὶ δ' αἴσυλα ῥέζεις] οὐκ ἀναστρεπτέον τὴν περὶ πρόθεσιν. κεῖται γὰρ ἀντὶ τοῦ περισσῶς.

217. *οὕτως διὰ τοῦ γε, ἐμέθεν γ' ἐλάσας.

218. ἐρατεινὰ ῥέεθρα] ὅτι ἄκαιρον τὸ ἐπίθετον· πεφοίνικται γὰρ ὑπὸ τοῦ αἵματος. ὅμοιον οὖν τῷ "ἐσθῆτα φαεινήν" (Od. 6, 74) καὶ "ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην" (Il. 8, 555).

220. στεινόμενος] ὅτι ἀντὶ τοῦ στενοχωρούμενος ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν νεκρῶν, οὐ στενάζων.

221. ἔασον] ψιλῶς· ἔστι γὰρ ἄφες, ἀπὸ τοῦ ἐῶ περισπωμένου κείμενον.

226. ἤτοι στικτέον ἐπὶ τὸ ἀντιβίην, ἵνα ὀξυτόνως ἀμφοτέρους ἀναγινώσκωμεν τοὺς διαζευκτικοὺς συνδέσμους, ἤ κέν με δαμάσσεται ἤ κεν ἐγὼ τόν, ἵνα τοῦ κέν συνδέσμου δὶς περισσεύοντος ὁ λόγος ᾖ ἀποφατικός, ἢ ἀνελεῖ με ἢ ἐγὼ αὐτόν. ἢ τοῖς ἄνω συναπτέον, ἵν' ᾖ ὁ λόγος διαπορητικός, τοῦ Ἕκτορος πειραθῆναι ἄντικρυς πότερον αὐτὸς ἀνέλῃ με ἢ ἐγὼ αὐτόν.

232. *δείελος] ὅτι ἀρσενικῶς τὴν δείλην δείελον.

ἡ δείλη δείελος εἴρηται ὡς ἡ ἑσπέρα ἕσπερος, ὠνὴ ὦνος, χολὴ χόλος. τὸ δὲ ὀψὲ δύων ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου· εἰ γὰρ ἦν σύνθετον, διὰ τοῦ ι ἐγράφετο, ὀψιδύων, ὡς ὀψιμαθής ὀψιτέλεστον. οὕτως δὲ καὶ τὸ "ὀψὲ δύοντα Βοώτην" (Od. 5, 272). ταῦτα ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ ιβ' τῆς καθόλου.

237. *ἔκβαλλε] ἐν ἄλλῳ τοὺς ἐξῆγε.

συναπτέον μέχρι τοῦ χέρσονδε, τὰ δὲ ἑξῆς ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ἀναγνωστέον· τὸ γὰρ ἑξῆς ἔκβαλλε θύραζε. ἐντεῦθεν δὲ κινηθέντες οἱ μεθ' Ὅμηρον ποιηταὶ ταυρομόρφους λέγουσιν εἶναι τοὺς ποταμούς.

238. χέρσονδε] μέχρι τούτου τὰ τῆς ἀναπαύσεως, εἶτα ζωοὺς δὲ σάω, ἵνα διαστολὴ γένηται ἥ τε τῶν νεκρῶν καὶ ἡ τῶν ζώντων.

242. πτελέην] ταῦτα ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ ια' τῆς καθόλου· πτελέα, ἰτέα· καὶ "δὲ πτελέαι τε καὶ ἰτέαι" (365)· ὁμοίως γὰρ τὸ ἰτέαι

7. τῷ] τὸ
14. τοὺς δ. συνδέσμους] τοὺς συνδέσμους ὡς δ. Friedl.
18. ἀνέλῃ] ἀνελεῖ Bekkerus.
22. ὀψιτέλεστον Lehrsius] ὀψιτέλευτον
27. θύραζε] χέρσον δέ· τὰ δὲ λοιπὰ διὰ μέσου addit Friedl. ἐντεῦθεν] χερσονδέ: ἐντεῦθεν

καὶ τὸ πτελέαι. καὶ "ὁ δὲ πτελέην ἕλε χερσίν." ἐπὶ μὲν οὖν τούτου κατὰ τὴν αἰτιατικὴν πτῶσίν τινες ὀξύνουσι· διὸ καὶ τὴν εὐθεῖάν τινες ὤξυνον· καὶ δῆλον ὅτι κατὰ μεταβολὴν τόνου, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ "ἦλθε κατ' ἰγνύην βεβλημένος" (Il. 13, 212) τὴν μεταβολὴν τῆς τάσεως ἐποιήσατο.

244. κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν] προπερισπαστέον. ἤδη δὲ προείπομεν περὶ τῶν τοιούτων ῥημάτων, λέγω δὲ τῶν κατὰ τοὺς παρῳχημένους, τίνα τε τῶν συντεθειμένων φυλάσσει τὸν τόνον καὶ τίνα ἀναδίδωσιν.

245. *ἐν ἄλλῳ γεφύρωσεν δὲ κέλευθον.

246. *Ἀρίσταρχος ἐκ δίνης, ἄλλοι ἐκ λίμνης.

ὅτι διχῶς γράφεται, ἐκ λίμνης καὶ ἐκ δίνης. τὸ μὲν οὖν ἐκ δίνης, ἐκ τῆς συστροφῆς τοῦ ῥοῦ, τὸ δὲ ἐκ λίμνης ἐκ τοῦ καθ' ὕδατος τόπου, διὸ καὶ τὸν Ὠκεανὸν λίμνην καλεῖ.

247. *ὅτι ἐλλείπει ἡ διά.

*γρ. πεδίονδε.

*πέτεσθαι] ἐν ἄλλῳ φέρεσθαι.

249. πόνου] ὅτι τοῦ πολεμικοῦ ἔργου. οὕτως δὲ πόνοιο αἱ Ἀριστάρχου διὰ τοῦ π̄. Ἀριστοφάνης φόνοιο, καὶ λόγον ἔχει.

252. τὸ μὲν οἵματα δασυντέον, τὸ δὲ τοῦ ἄρθρου ἐκδεκτέον, οὐχ ὥς τινες ὑφ' ἓν ἀναγινώσκουσι μελανόστου.

255. *ὅτι τὸ ὕπαιθα εἰς τοὔμπροσθεν σημαίνει.

262. προαλεῖ] τινὲς ἐδάσυναν τὸ προαλεῖ, παρὰ τὸ ἅλλεσθαι ἐκδεχόμενοι τὸν σχηματισμόν. ἄμεινον δὲ ψιλοῦν, ὡς καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης, φάσκων ἀπὸ τοῦ ἀλίζεσθαι γεγενῆσθαι, τουτέστιν ἀθροίζεσθαι, ὥστε σημαίνεσθαι τὸ κατωφερῆ. καὶ γὰρ τοῦ χωρίου ἐστὶ τὸ ἐπίθετον. τοῦ δὲ φθάνει ἐκτατέον τὸ ᾱ διὰ τὸ μέτρον, ὥσπερ καὶ Ἀρίσταρχος ἠξίου.

*οὕτως φθάνει διὰ τοῦ ἑτέρου ε̄, οὐ φθανέει.

265. *ὁρμήσειε] γράφεται καὶ οἰμήσειε. προκρίνει δὲ τὴν διὰ τοῦ ρ̄ γραφὴν Ἀρίσταρχος.

273. *ἐλεεινόν] ἐλέου ἄξιον τυγχάνοντα.

5. ἐποιήσατο] ἐποιήσαντο
12. γράφεται] γραπτέον
16. γρ. πεδίονδε] Hoc supra πεδίοιο
20. τὸ] ὅτι τὸ Cobetus. οἵματα] ὅμματ' Philetas: v. schol. ad 22, 308.
26. Lacunam post κατωφερῆ indicavit Lehrsius Herod. p. 321.
31. *γραφὴν Ἀρίσταρχος] om.

276. ψεύδεσσιν] ὡς βέλεσσιν· οὐ γὰρ ἐπίκειταί τινι. ἔστι δὲ αὐτοῦ τὸ ἑνικὸν "ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέω" (Od. 3, 20).

279. *ἐν ἄλλῳ ἐνθάδε τέτραφ' ἄριστος.

ὃς ἐνθάδε γ' ἐτράφ' ἄριστος] παροξυτονητέον· τὸ γὰρ τέλειόν ἐστιν ἐτράφη. καὶ μέμνηται αὐτοῦ ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς Ξ (21), ὅπου διαλαμβάνει περὶ τοῦ "διχθάδι' ἢ μεθ' ὅμιλον." καὶ λέγει ὅτι συναλοιφὴν πέπονθε διὰ τοῦ η̄. δεῖ οὖν διὰ τοῦ γ̄ γράφειν, ὃς ἐνθάδε, εἶτα ἐτράφετ' ἄριστος, οὐχ ὡς οἱ πολλοὶ τέτραφ' ἄριστος, ἀπὸ τοῦ τ̄ ποιοῦντες τὴν ἀρχὴν τοῦ ῥήματος καὶ προπαροξύνοντες.

281. λευγαλέῳ] ὅτι ἐκ τούτου οἱ νεώτεροι ἐξεδέξαντο λευγαλέον τὸν δίυγρον· ἔστι δὲ κατὰ κοινωνίαν στοιχείων λευγαλέον ὀλέθριον, παρὰ τὸν λοιγόν. καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ (2, 61) "λευγαλέοι τ' ἐσόμεσθα."

282. *ψιλωτέον τὸ ἐρχθέντ'.

*σημειοῦνταί τινες ὡς ἅπαξ εἰρημένον.

283. χειμῶνι περῶντα] ὅτι ἀντὶ τοῦ χειμῶνος διαπερῶντα. ἐναύλους δὲ τοὺς ποταμοὺς τοὺς ἐπιμήκεις.

287. ὅτι δυεῖν ὄντων πληθυντικῶς εἴρηκε τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε.

290. ἀθετεῖται, ὅτι ἀπίθανον εἰς ἀνδρὸς μορφὴν ὡμοιωμένον λέγειν "ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη·" τίς γάρ ἐστιν, οὐ μὴ νοήσῃ.

294. μὴ πρίν] ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς τοῦτο ἀναγνωστέον· τὸ γὰρ ἀπαρέμφατον κεῖται ἀντὶ προστακτικοῦ τοῦ παῦε.

296, 297. ἐπὶ τὸ φύγῃσι βέλτιον στίζειν, ἵνα ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς σὺ δ' Ἕκτορι, τοῦ ἀπαρεμφάτου ἴμεν πάλιν ἀντὶ προστακτικοῦ κειμένου τοῦ ἴθι. ἡ διπλῆ δέ, ὅτι Ἕκτορι ἀντὶ τοῦ Ἕκτορος, καὶ φύγῃσιν ὃς ἂν φύγοι.

299. τὸ ἑξῆς αὐτὰρ ὁ βῆ ἐς πεδίον. τὰ δὲ ἄλλα ὡς διὰ μέσου διορθωτέον.

301. δαὶ κταμένων αἰζηῶν] ἄμεινον κατὰ διάλυσιν, ὡς "ἄρηϊ κταμένῳ" (Il. 22, 72)· οὐδὲν γὰρ πλέον ἐκ τῆς συνθέσεως.

303. *ἔσχεν] Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ῑ ἴσχεν.

1. τινι] ἐπιθετικῶς addit Bekkerus.

15. ἅπαξ] ἅπαξ ἐν Ἰλιάδι Friedl. qui hanc annotationem ad συφορβόν refert, ut Eustathius fecit.

25. *ἴμεν] om.

26. *Ἕκτορι] om.

27. καὶ φύγῃσιν] καὶ ὅς κε φύγῃσιν Cobetus.

31. κταμένῳ] κταμένων

317. *τὰ τεύχεα καλά] ὅτι ἀντὶ τοῦ τὰ καλὰ τεύχεα, ὡς "οὕνεκα τὸν Χρύσην" (Il. 1, 11).

318. ἰλύος] τὸ ῡ ἐκτέταται διὰ τὸ μέτρον· τὸ γὰρ ἀκόλουθόν ἐστιν ἰλύος ὡς ἰσχύος.

319. Ἀρίσταρχός φησι χεράδας καλεῖσθαι τοὺς ποταμοὺς καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς λίθους· εἶναι δὲ τὸν νοῦν τοιοῦτον, πολλῇ ἰλύϊ οὐκ ὀλίγον πλῆθος τῶν ποταμίων λίθων ἐπισωρεύσας χώσω. χεράδας οὖν λιθάδας.

τὸ χέραδος, τοῦ χεράδους. φασί τινες οὐδέτερον. ἅπαξ δὲ εἴρηται παρὰ τῷ ποιητῇ. σημαίνει δὲ τὰς ψηφῖδας τῶν ποταμῶν, ἢ τὰς ἀκαθαρσίας.

ὅτι ἅπαξ τὸ χέραδος. ἔστι δὲ τὸ συναγόμενον ἐν τῇ ῥύσει πλῆθος ἰλύος καὶ ὀστράκων καὶ λίθων. φησὶ γοῦν "πολὺν δ' ὀρυμαγδὸν ὄρινε φιτρῶν καὶ λάων" (Il. 21, 313).

εἰλύσω] ἐὰν μὲν διὰ τῆς ει, εἰλύσω, δηλοῖ τὸ εἰλήσω, ἐὰν δὲ διὰ τοῦ ι, τὸ σκεπάσω, ἀφανίσω, ἀντὶ τοῦ τῇ ἰλύϊ καλύψω. διχῶς οὖν.

320. ὅτι ἐπιστήσονται ἀντὶ τοῦ δυνήσονται. καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ (13, 207) "νῦν δ' οὔτ' ἄρ πη θέσθαι ἐπίσταμαι" ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι.

321. *Ἀρίσταρχος ἀνλέξαι διὰ τοῦ ῡ.

ἄσιν] τὸ ἐν ὕδατι ξηρὸν, ἀπὸ τῆς ἄζης. οἱ δὲ τὴν ἐκ τοῦ ποταμοῦ δεῖσαν· ὅθεν καὶ Ἄσιον τὸν λειμῶνα ἤκουσαν.

323. τυμβοχοῆσ'] τὸ πλῆρες τυμβοχοῆσαί ἐστι· χυτοὺς γὰρ τοὺς τάφους. διὸ περισπαστέον τὸ η. οὕτως καὶ Ἀρίσταρχος. τοιοῦτον δέ ἐστιν, οὐκ ἔσται αὐτῷ χρεία χώσεως τάφου. Κράτης μέντοι γενικὴν πτῶσιν ἐξεδέξατο· καὶ δῆλον ὅτι ἐβάρυνεν ὁμοίως τῷ οἰνοχόης. ἄμεινον δὲ ἐν τῷ ῥήματι τὸ πρᾶγμα παραλαμβάνειν ἢ ἐν τῷ ὀνόματι.

*ὅτι τὸ πλῆρές ἐστι τυμβοχοῆσαι· διὸ σημειοῦνταί τινες.

324. ἢ καὶ ἐπῶρτ' Ἀχιλῆϊ κυκώμενος ὑψόσε θύων] πρὸς τὴν ἔμφασιν.

2. Χρύσην] Addere debebat verba proxima ἠτίμασεν ἀρητῆρα. Post Χρύσην repetit novo scholio verba ὅτι ἀντὶ τοῦ τὰ καλά. Utrumque autem scholion in marg. inter. legitur.

8–10. Scholion manus recentioris.

14. *εἰλήσω] εἰλύσω

20. *δεῖσαν] διεῖσαν

21. χυτοὺς—τάφους et τοιοῦτον—χώσεως τάφου seclusit Lehrsius.

25. οἰνοχόης Bekkerus] οἰνοχόη

28. ὑψόσε] om.

θύων] θυίων

πρὸς τὴν ἔμφασιν] βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ κυκώμενος καὶ θύων πρὸς τὴν ἔμφασιν Cobetus.

327. τὸ αἰρῶ περισπώμενον δασύνεται, σημαῖνον τὸ καταλαμβάνω· διὸ καὶ ἐνθάδε δασυντέον.

329. ἀποέρσειε] Κυπρίων ἡ λέξις.

331. ὄρσεο κυλλοπόδιον] ἀθετεῖται ὅτι ἄκαιρον τὸ ἐπίθετον· ἡ γὰρ φιλανθρωπευομένη καὶ λέγουσα ἐμὸν τέκος οὐκ ὤφειλεν ἀπὸ τοῦ ἐλαττώματος προσφωνεῖν. τὸ δὲ κυλλοπόδιον Ἀρίσταρχος προπαροξύνει, ᾧ καὶ ἐπείσθημεν, ὥσπερ ἤδη προείπομεν ἐπὶ τοῦ ὀλβιόδαιμον (Il. 3, 182) γενόμενοι.

*ἐπὶ τὸ τέκος ὁ λόγος στίζει.

334. *ἀργεστᾶο Νότοιο] τοῦ λεγομένου λευκονότου.

κἂν μὴ διαστείλωμεν ἐπὶ τὸ εἴσομαι, τὸ ὑπερβατὸν νοεῖται· αὐτὰρ ἐγὼ εἴσομαι Ζεφύροιο καὶ Νότοιο χαλεπὴν ὄρσουσα θύελλαν ἐξ ἁλόθεν.

335. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ὄρσασα. ἐκ δὲ τούτου φανερός ἐστι δεδεγμένος τὸ εἴσομαι γνώσομαι, καὶ τὸ ἥ κεν ἀπὸ Τρώων ψιλῶς ἀνεγνωκώς. οὐ βούλεται δὲ γνῶναι, ἀλλὰ πορευθῆναι παρασκευάσουσα.

336. προπερισπαστέον τὸ κῆαι· ἔστι γὰρ ἀπαρέμφατον.

337. *ὅτι τὴν φλόγα κατὰ τὸ οὐδέτερον.

344. πρὸς τὸ ζητούμενον πῶς οὐ κατακαίεται ὁ Ἀχιλλεὺς ἀναζέοντος τοῦ ὕδατος. λέγει δὲ ὁ Ἀρίσταρχος ὅτι πρῶτον τὸ πεδίον ἀνεξήρανται τῇ φλογὶ, εἶτα εἰς τὸ ῥεῦμα τοῦ ποταμοῦ τρέπει τὴν φλόγα, ὅτε ὁ Ἀχιλλεὺς ἤδη ἐν τῷ πεδίῳ ἐγεγόνει.

345. πᾶν] ὅτι ἀντὶ τοῦ ὅλον, καὶ ὅτι πρότερον ἀνεξηράνθη τὸ πεδίον.

347. *Ἀρίσταρχος αἶψ' ἀνξηράνῃ.

349. *ὅτι πάλιν ἐπανέλαβεν ὥσπερ.

351. *αἱ ἐκ τῶν πόλεων ἠδὲ κύπαιρον εἶχον.

3. Annotatio rec. marginis exter.

4. Inepte hic versus ἀθετεῖσθαι dicitur. Manifestum est, quod monuit Cobetus, librarii subesse errorem, qui paragraphum huic versui praescriptam pro obelo habuit ideoque ἀθετεῖται scripsit. Aristonicus scripserat ἡ διπλῆ ὅτι ἄκαιρον—. Solet enim Aristarchus in his scholiis passim notare abuti poetam epithetis.

7. ὀλβιόδαιμον] ὀλαιόδαιμον (sic)

24. πρότερον Lehrsius] τὸ πρότερον.

26. ἀνξηράνῃ] ἂν, ξηράνῃ in textu. Aristophanem ἐξανάνῃ legisse ex alio scholio discimus.

27. Post ὥσπερ aliquid excidit.

28. *κύπαιρον] κύπἄρων (sic, littera ῑ superscripta).

353. *ὅτι διέστειλε τὰς ἐγχέλεις ἀπὸ τῶν ἰχθύων.

355. *οὕτως πνοιῇ. ἔν τισι δὲ ῥιπῇ.

*ἐπὶ τὸ ποταμοῖο στικτέον.

362. ὡς δὲ λέβης ζεῖ] ὅτι οἶδεν ἕψησιν κρεῶν, χρωμένους δὲ τοὺς ἥρωας οὐ παρεισάγει.

363. *κνίσην] οὕτως Ἀρίσταρχος· ἄλλοι δὲ κνίσης.

μελδόμενος] ὅτι ἀντὶ τοῦ μέλδων, τήκων τὰ κνίση, παθητικὸν ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ. γράφουσι δέ τινες κνίσην σὺν τῷ ν̄· οὕτως γὰρ καὶ Ἀρίσταρχος, καί φησιν ὅτι ἀντὶ τοῦ τηκόμενος, ὅπερ ἰσοδυναμεῖ τῷ τήκων. κνίσην δὲ πᾶν τὸ πιμελές.

366. οὐδ' ἔθελε προρέειν] ὅτι ἀντὶ τοῦ οὐκ ἠδύνατο. καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ (3, 121) "ἤθελ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος Ὀδυσσεύς."

370. *βέλτιον ἡ συνήθεια τοῖς ἄνω συνάπτει τὸ ἐξ ἄλλων.

387. *πατάγῳ] γρ. ὁμάδῳ.

388. ὅτι αὐτὸς μὲν οἶδε σάλπιγγα, χρωμένους δὲ τοὺς ἥρωας οὐκ εἰσάγει.

392. ῥινοτόρος ὁ τιτρώσκων καὶ διακόπτων τοὺς ῥινούς· ῥινοὶ δὲ καλοῦνται αἱ ἀσπίδες, ὅτι ἐκ βοείων βυρσῶν εἰσίν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων δέρμα.

394. κυνάμυια] ὅτι αὐτὸς ἐσχημάτισε τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ κυνὸς καὶ τῆς μυίας· ὁ μὲν γὰρ κύων ἀναιδὴς, ἡ δὲ μυῖα θρασεῖα.

397. πανόψιον] οὕτως Ἀρίσταρχος πανόψιον, τὸ οἱονεὶ πανόρατον καὶ λαμπρὸν καὶ ἐπιφανές. δύναται δὲ καὶ τὸ πάντων τελευταῖον ἀκούεσθαι, ἵνα τὸ ὀψέ ἐγκέηται καὶ μὴ τοῦ ἔγχους δεχώμεθα, ἀλλὰ τοιοῦτον νοῶμεν, τὸ δὲ πάντων ἔσχατον αὐτὴ τὸ ἔγχος λαβοῦσα ἐπ' ἐμὲ ὦσας.

ὅτι τὸ λαμπρὸν καὶ ἐπιφανές. ἢ ὀπισθίδιον ἔχουσα ἀπὸ τοῦ στύρακος. ἢ τάχα ἐπὶ χρόνου εἴρηται· αὐτὴ δὲ τὸ πάντων ἔσχατον τὸ ἔγχος ἑλοῦσα ἔτρωσας.

400. *κατ' ἀσπίδα] γρ. κατ' αἰγίδα.

6. In marg. ση. τὰ κνίση.
21. ἀπὸ addidit Bekkerus.
23. οὕτως Ἀρίσταρχος πανόψιον] Idem in marg. inter.
29. ἐπὶ χρόνου Bekkerus] ἀπροχρόνου
αὐτὴ] αὕτη
31. γρ. κατ' αἰγίδα] Idem est in marg. exteriore, sed sine γρ. Similiter alibi saepe, velut supra ad v. 73.

401. ὅτι ἰδίως ἐπὶ τῆς αἰγίδος τοῦτό φησιν, ἣν Διὸς ὅπλον παραδίδωσιν.

403. *χειρὶ παχείῃ] ἐν ἄλλῳ Παλλὰς Ἀθήνη.

407. πέλεθρα] ὅτι τὸ πλέθρον ἔχει πόδας ἑκατὸν, πήχεις δὲ ἑξήκοντα ἓξ δίμοιρον.

409. *καί μιν] γρ. καί οἱ.

411. *ἰσοφαρίζεις] ἐν ἄλλῳ ἀντιφαρίζεις.

412. *τιμωρίας ἀποδοίης τῇ Ἥρᾳ.

414. *ἀμύνεις] γρ. καὶ ἀρήγεις.

416. *Διὸς θυγάτηρ] γρ. φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη.

τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἑλοῦσα] ὅτι οἱ χωρίζοντές φασι τὸν τῆς Ἰλιάδος ποιητὴν εἰδέναι συνοῦσαν τῷ Ἄρει τὴν Ἀφροδίτην, τὸν δὲ τῆς Ὀδυσσείας διαφώνως Ἡφαίστῳ. λέγειν δὲ δεῖ ὅτι οὐχ οἱ αὐτοὶ χρόνοι ἦσαν τῆς συμβιώσεως.

421. *γρ. τὴν κυνάμυιαν.

422. κατὰ κλόνον] κλόνος, ἐν ᾧ κλίνεται τὰ πράγματα.

424. ὅτι ἐπιεισαμένη ἐστὶν ἐπελθοῦσα, ἐφορμήσασα, ἀπὸ τοῦ εἶμι, ὡς τὸ "ἢ τάχα καὶ δαλῷ βεβλημένος εἶσθα θύραζε" (Od. 19, 69).

426. *ἐπὶ χθονί] γρ. ποτὶ χθονί.

427. *ἀγόρευεν] γρ. πτερόεντα προσηύδα.

428. εἴρηται ὅτι τὸ νῦν ἀεὶ παρὰ τῷ ποιητῇ περισπᾶται, κἂν παρέλκῃ, χωρὶς εἰ μὴ μέτρον κωλύοι, ὡς ἐπὶ τοῦ "δεῦρό νυν ἢ τρίποδος" (Il. 23, 485) καὶ "ἐκτελέει ὅσα πού νυν ἐέλπεται" (Il. 10, 105).

430. τλήμονες] ὅτι ὑπομενητικοὶ οἱ τλήμονες, καὶ οὐκ ἀτυχεῖς, ὡς οἱ νεώτεροι.

431. *ἐπίκουρος] ἐν ἄλλῳ ἦλθεν ἐπίουρος.

433. *Ἰλίου] γρ. Ἴλιον.

435. κρείων] ὁ τῆς αὐξήσεως αἴτιος· ὑγρὸς γὰρ, καὶ κραίνειν τὸ πληροῦν λέγεται.

436. *διέσταμεν] ἀντὶ τοῦ ἀφέσταμεν τῆς μάχης.

οὐ πολεμοῦμεν, οὐ μιγνύμεθα· μιγνύναι γὰρ λέγει τὸ πολεμῆσαι, ὡς αἰσχρὸν τὸ ἀργεῖν μαχομένων τῶν ὁμοφύλων.

8. Est potius gl. interlineare.

15. τὴν κυνάμυιαν] Accusativo hic locus non est.

18. εἶσθα θύραζε addidit Bekk.

34. *τὸ ἀργεῖν μαχομένων τῶν ὁμοφύλων] τῶν ὁμοφύλων ἀργεῖν

442. *οὕτως ἐνταῦθα, μέμνηαι· διπλῆ γὰρ ἡ χρῆσις.

444. ὅτι Ὅμηρος οὐ παραδίδωσιν αἰτίαν δι' ἣν ἐθήτευσαν οὗτοι οἱ θεοὶ Λαομέδοντι.

445. μισθῷ ἔπι ῥητῷ] ἐπὶ ὡμολογημένῳ καὶ ὡρισμένῳ μισθῷ. πῶς δὲ, φασὶν, Ἀπόλλων μὲν οὐ μέμνηται τῆς παρὰ Λαομέδοντι θητείας, Ποσειδῶν δὲ μνήμην τούτου ποιεῖται; καὶ ῥητέον ὅτι Ποσειδῶν εἰκότως· καὶ γὰρ Ἕλλησι βοηθεῖ καὶ προσέτι τῇ μνήμῃ παροξύνεται· Ἀπόλλων δὲ οὐ μνησικακεῖ, διότι μᾶλλον τιμᾶται παρ' αὐτῶν· πᾶσα δὲ χάρις, κἂν ᾖ τελευταία, δύναται μεῖζον ἔγκλημα λῦσαι.

446. *γρ. πόλει, ὡς Ἀριστοφάνης.

πόλιν περὶ τεῖχος ἔδειμα] ἡ περί τῷ ῥήματι συντάσσεται· διὸ φυλακτέον τὸν τόνον.

ἤτοι ἐγὼ Τρώεσσι] πρὸς τὴν ἐν τοῖς ἐπάνω ἀθέτησιν. ὅτι διαφωνεῖ ταῦτα ἐν οἷς φησὶ (Il. 7, 452) "τότ' ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων ἥρῳ Λαομέδοντι."

447. φασὶ τὸν Ἀπόλλωνα κεκλῆσθαι νόμιον διὰ τοιαύτην αἰτίαν. οἱ παλαιοὶ τοὺς λοιμοὺς ἐξ Ἀπόλλωνος ἐνόμιζον. πᾶς δὲ λοιμὸς ἀπὸ τῶν ἀλόγων ἄρχεται, ὡς καὶ Ὅμηρός φησιν "οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπῴχετο καὶ κύνας ἀργούς" (Il. 1, 50). βουλόμενοι οὖν τὸν θεὸν δυσωπεῖν, ἵνα τοὺς λοιμοὺς ἀποτρέπῃ, νόμιον καὶ φύλακα τῶν βοσκημάτων ἐκάλεσαν· ὅθεν Ὅμηρον εἰπεῖν ὅτι ἐβουκόλησε παρὰ Λαομέδοντι καὶ Ἀδμήτῳ ἱπποφόρβησεν. οὕτως ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος.

448. ἕλικας τοὺς βοῦς φησὶν ἐπιθετικῶς. ἤτοι ἀπὸ τῆς κινήσεως τῶν ποδῶν, καθὸ εἰλίποδες λέγονται, ἢ τοὺς ἑλικοειδῆ ἔχοντας τὰ κέρατα, ὅ ἐστιν ἐπικαμπῆ.

454. *οὕτως Ἀρίσταρχος, τηλεδαπάων. αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων θηλυτεράων.

455. *ὅτι τὸ στεῦτο κατὰ διάνοιαν ὡρίζετο, διεβεβαιοῦτο, πρὸς τὰ ἐν τῇ νεκυίᾳ (Od. 11, 583) ἀθετούμενα· καὶ ὅτι καταχρηστικῶς ἀπολεψέμεν ἀντὶ τοῦ ἀποκόψειν.

*γρ. ἀπολεψέμεν οὔατα.

466. *ἄλλοτε δέ] γρ. ἄλλοτε δ' αὖ.

5. φασὶν Vill.] φησὶν
9. ᾖ τελευταία] ἡ τελευταία. Sunt Thucydidis verba 1, 42.
22. *ὅτι] ὃς
23. *ἱπποφόρβησεν] om. οὕτως] οὗτος
25. *ἢ τοὺς] ἤτοι ἔχοντας] ἔχοντες

467. δηριαάσθων] τὸ δεύτερον α̅ ἐκτατέον· τοῦτο γὰρ ὁ χαρακτὴρ βούλεται.

471. ἀθετεῖται, ὅτι περισσὸς μετὰ τὸν "τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νείκεσε πότνια θηρῶν." τίς δὲ κυνηγετικὴ θεὸς εἰ μὴ ἡ Ἄρτεμις;

ὀνείδειον] ὡς τέλειον καὶ ὄρειον· οὕτως γὰρ ἐκπίπτει καὶ τὰ τῆς παραγωγῆς, εἰ μὴ τὸ α̅ παραλήγοι ἐν τῷ εἰς ο̅ς̅ λήγοντι οὐδετέρῳ, ἢ δύο σύμφωνα, ὧν τὸ μὲν ληκτικὸν εἴη τῆς πρώτης συλλαβῆς, τὸ δὲ ἀρκτικὸν τῆς δευτέρας. οἷον ἕλος ἕλειος· διὰ τῆς ε̅ι̅ διφθόγγου ἡ παραγωγὴ καὶ προπαροξύνεται· οὐ γὰρ ἦν ἐν τῷ οὐδετέρῳ τὸ α̅. τέλος τέλειος, ὄρος ὄρειος. οὕτως ὄνειδος ὀνείδειος. παρεφυλάξατο δὲ τὰ δύο σύμφωνα διὰ τὸ Ἀργεῖος καὶ τὸ ἑρκεῖος, καὶ τὸ α̅, ἐπεὶ φιλεῖ διὰ τοῦ ι̅ γράφεσθαι ἡ παραγωγή, πελάγιος πάγιος Θάλπιος.

475. ἀπὸ τούτου ἀθετοῦνται στίχοι γʹ· οὐ δύναται γὰρ ὁ αἰδούμενος "πατροκασιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμῃσιν" ἀεὶ προκαλεῖσθαι τὸν Ποσειδῶνα ἐν τῷ Ὀλύμπῳ πρὸς μάχην. ἄλλως τε οὐδὲ πολεμικός ἐστιν, ἀλλὰ χοροῖς καὶ φόρμιγγι τέρπεται.

479. ὅτι κοινὸν δεῖ δέξασθαι τὸ π ρ ο σ έ φ η· ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίη παράκοιτις προσέφη. οὕτως οὖν κἀκεῖ "παῖδά τέ σοι ἀγέμεν Φοίβῳ θ' ἱερὴν ἑκατόμβην" (Il. 1, 443)· ἀπὸ κοινοῦ γὰρ τὸ ἀγέμεν, καὶ περιττὸς ὁ ἑξῆς "ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν."

485. ὅτι ἐ ν α ί ρ ε ι ν καταχρηστικῶς· θῆρες γὰρ οὐκ ἔχουσι παντευχίαν ὥστε σκυλευθῆναι.

487. ὑποστικτέον ἤτοι ἐπὶ τὸ ἐ θ έ λ ε ι ς ἢ ἐπὶ τὸ δ α ή μ ε ν α ι, ὡς ἐν τῇ Ζ ῥαψῳδίᾳ προείρηται. ἢ καὶ κομματικὸν ἀπέλιπε τὸν λόγον ἐπίτηδες ὁ ποιητής, τῆς θεοῦ διὰ τῶν ἔργων τὸ λεῖπον ἀναπληρωσάσης.

*δαήμεναι] ὅτι ἀντὶ τοῦ δάηθι προστακτικοῦ.

492. *οὕτως τὸ ἐ ν τ ρ ο π α λ ι ζ ο μ έ ν η ν διὰ τοῦ ν̅.

493. *ὕπαιθα] γρ. δακρυόεσσα δ' ἔ π ε ι τ α.

π έ λ ε ι α ὡς Μάλεια καὶ Θάλεια· τρίτη ἀπὸ τέλους ἡ ὀξεῖα. ἔστι δὲ καὶ πελειάς· ἔνθεν τὸ "αἳ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσι" (Il. 5, 778). καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ μαῖα καὶ μαιάς.

3. μετὰ τὸν addidit Cobetus.
5. *τὰ τῆς] τὸ τῆς
6. *τὸ α̅ παραλήγοι] τὸ πρῶτον ἄλφα ὑπάρχοι
7. *ληκτικὸν] ληπτικὸν
12. πάγιος] *ἅγιος
24. ἀπέλιπε — ἀναπληρωσάσης] ἀπέλειπε—ἀναπληρώσας.
31. πελειὰς] πελιὰς

495. χηραμόν] ὅτι αὐτὸς ἐξηγεῖται τί ἐστι χηραμὸς, ὅτι κοίλη πέτρα.

498. *γρ. ἀργαλέον δέ.

501. *εὔχεσθαι ἐμὲ νικήσειν] ὅτι ἀντὶ τοῦ εὔχου, καυχῶ.

502, 503. ὅτι μέμιχε τὸν κατὰ τοῦ τόξου λόγον τῷ κατὰ τῶν βελῶν· καμπύλα μὲν γὰρ τὰ τόξα, πεπτεῶτα δ' ἄλλυδις ἄλλῃ τὰ βέλη. ὡς χοῖνιξ τὸ μετροῦν καὶ τὸ μετρούμενον, καὶ κοτύλη, οὕτως καὶ τὰ βάλλοντα καὶ τὰ βαλλόμενα τόξα.

503. *πεπτεῶτ'] γρ. καὶ πεπτῶτα.

507. οἱ] τὴν ἀντωνυμίαν ὀρθοτονοῦσιν, οὐ διὰ τὴν πρόθεσιν, ἀλλ' ὅτι εἰς σύνθετον μεταλαμβάνεται.

509. *τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε] ἀντὶ τοῦ τίς σε ἐπάτασσε;

511. ὅτι ἠρκέσθη τοῖς ἐπιθέτοις. περιττὸς οὖν κἀκεῖ ὁ "Ἄρτεμις ἀγροτέρη."

513. *νεῖκος] πληθυντικῶς νείκεα αἱ Ἀριστάρχου.

515. *ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἴλιον.

519. *ὅτι σαφῶς χωόμενοι συγχεόμενοι.

520. *ὅτι παρὰ πατρί.

522. *ἱκάνει] γρ. ἵκηται.

523. *αἰθομένοιο] ὑπὸ τῶν πολεμίων δηλονότι.

*ἀνῆκε] ἀντὶ τοῦ ἐφῆκε.

524. *ὅτι πόνον τὸ κατὰ τὸν πόλεμον ἔργον.

*γρ. ἔτευξεν.

526. *παρόσον θεοποίητόν ἐστι τὸ τεῖχος.

528. πεφυζότες] ὅθεν ἄφυζαν τὸν λέοντα Ἡσίοδός φησιν.

530. *οὕτως Ἀρίσταρχος ἔξω τοῦ ε̄ ὀτρύνων· ἄλλοι δὲ ὀτρυνέων.

535. *ἐπ' ἂψ θέμεναι] ἐν ἄλλῳ ἐπανθέμεναι.

οὕτως Ἀρίσταρχος, ἐπανθέμεναι διὰ τοῦ ν̄, οἷον ἀναθεῖναι. τινὲς δὲ τῶν κατὰ πόλεις ἐπ' ἂψ θέμεναι.

536. ψιλῶς τὸ ἄληται. ἔστι δὲ μέσος δεύτερος ἀόριστος ὑποτακτικὸς, ἀκόλουθος τῷ ἀλῆναι, ἀπαρεμφάτῳ παθητικῷ δευτέρῳ

13. περιττὸς οὖν κἀκεῖ] Conf. schol. ad v. 47.

18. ὅτι παρὰ] οὕτως Ἀρίσταρχος παρὰ Cobetus.

25. ἄφυζαν] In scholio codicis Veneti B ἀπὸ τοῦ φύζα· ὅθεν ἄφυζαν Ἴωνες ἐκάλουν τὸν λέοντα. Cum similibus substantivis comparavit Lobeckius Paralip. p. 464, sed quae omnia de feminis dicuntur, ut λέαιναν exspectes.

ἀορίστῳ ὑπάρχοντι ("ἢ λαοὺς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι" Il. 16, 714) καὶ μετοχῇ τῇ "αὐτὰρ ἐπεί κ' ἐς τεῖχος ἀνανεύσωσιν ἀλέντες" (534) καὶ "πόλις δ' ἔμπλητο ἀλέντων" (607). ἡ δὲ ἑνικὴ εὐθεῖα ἦν "οἴμησεν δὲ ἀλείς" (Il. 22, 308), παρακειμένη ῥήματι ὁριστικῷ τῷ ἐάλη· "τῇ ὕπο πᾶς ἐάλη" καὶ "οἵ δή τοι εἰς ἄστυ ἄλεν" (Il. 13, 408).

538, 539. ὅτι Ζηνόδοτος τοὺς στίχους ἠθέτηκε, γελοῖον ἡγούμενος διὰ πύλης φωτίζεσθαι τὴν πόλιν, τοῦ παντὸς τόπου ἐναιθρίου ὄντος. λέγει δὲ "τεῦξαν φάος" ἀντὶ τοῦ τὴν σωτηρίαν τοῖς φεύγουσιν ἐποίησαν, ὡς ἐν τῷ "φόως δ' ἑτάροισιν ἔθηκεν ἄνδρα βαλών" (Il. 6, 6).

539. ἀλάλκοι] ἐν ἄλλῳ ἀμῦναι.
παροξυτονητέον τὸ ἀμύναι. ἔστι γὰρ εὐκτικόν, ὅπως ἀμύνειεν. οἶδα δὲ καὶ τὴν ἀλάλκοι γραφήν.

541. *δίψῃ] ὅτι πτῶσις ἤλλακται, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ δίψης.
*ὅτι παρεῖται ἡ ὑπό πρόθεσις.

542. οὕτω σφεδανῶν, ὑπερρωμένος τῷ θυμῷ καὶ σφοδρὸς ὑπάρχων, καθάπερ ἀπὸ τοῦ φονᾶν τὸ φονῶν.
ὅτι σφεδανῶν σφοδρῶς διώκων· τῷ δὲ τόνῳ ὡς ἐνοχλῶν· προκατάρχει γὰρ τοῦ σφεδανὸς, παρ' ὃ ἐγένετο σφεδανόν. "Ἀτρείδης δ' ἕπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων" (Il. 11, 165).

544. ὅτι ὁμωνύμως τῇ χώρᾳ τὴν Ἴλιον Τροίαν εἴρηκεν.

550. Ἀχιλλῆα πτολίπορθον] ὅτι πλεονάζει ἐπ' Ὀδυσσέως τὸ πτολίπορθος, νῦν δὲ ἅπαξ ἐπ' Ἀχιλλέως. πρὸς τοὺς χωρίζοντας· τούτοις γὰρ χρῶνται. τινὲς δὲ Ἀχιλλέα Πηλείωνα ποιοῦσι, ξενισθέντες πρὸς τὸ ἐπίθετον.

554. *γρ. φοβέονται.

558. Ἰλήϊον] οὕτως Ἰλήϊον, διὰ τοῦ λ̄, ἀντὶ τοῦ Ἰλιακόν. ὁ δὲ Κράτης Ἰδήϊον, τὸ Ἰδαῖον.

7. ἠθέτηκε addidit Vill.

15. Haec cum proxima annotatione coniungit Cobetus ὅτι— πρόθεσις καὶ πτῶσις ἤλλακται — δίψης.

17. Scholion marginis interioris οὕτω σφεδαν̀ (i. e. σφεδανόν) :— Scribendum σφεδανῶν, ut est in textu.

18. φονῶν] φονόν

20. Ἀτρείδης δ' ἕπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων] Pro his verbis in A post σφοδρῶς διώκων legitur ἀτρείδης δὲ ἐπῴχετο δαναοῖσι σπευδανόν. Correxit et transposuit Cobetus.

567. εἰ] τοῦτο ὁμολογουμένως διαπορητικόν ἐστιν, ἀντὶ τοῦ ἆρα κειμένου τοῦ η̄ συνδέσμου.

570. ἀθετεῖται, ὅτι ὡς ἐλλείποντος τοῦ λόγου ἐνέταξέ τις αὐτόν. δεῖ δὲ τῷ "θνητὸν δέ ἕ φασ' ἄνθρωποι" προσυπακούειν τὸ εἶναι. καὶ ὅτι ἐπιφερόμενον τὸ "αὐτάρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει" ἐναντίον ἐστὶ τῷ προτρέποντι τὸν Ἀγήνορα ἀντιστῆναι Ἀχιλλεῖ.

573. *διὰ τοῦ ᾱ πάρδαλις εἶχον αἱ Ἀριστάρχου.

ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται] ὅτι τὸ φοβεῖται ἀντὶ τοῦ φεύγει· καὶ ὅτι ἔν τισι γράφεται κυνυλαγμόν. οὐκ ἀνάγκη δέ ἐστιν· ὁ γὰρ ὑλαγμὸς ἴδιος κυνῶν. σύνδεσμος δέ ἐστιν ὁ κεν, εἶτα ὑλαγμόν.

576. *πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ οὐτάσαι καὶ βαλεῖν.

583. τινὲς τὸ η̄δ̄η̄ χρονικὸν ἐκδέχονται, καὶ παροξύνουσιν, οὐκ εὖ. ἄμεινον γὰρ περισπᾶν, ἐκ παραλλήλου τοῦ συνδέσμου κειμένου.

ἦ δή που] γρ. ἤδη.

585. ἦ μάλα] γρ. ἦ τ' ἔτι πολλά.

586. ἀνέρες εἰμέν] ἐν ταῖς πλείοσιν οὕτως ἐφέρετο, ἄνδρες ἔνειμεν· καὶ μήποτε οὐ κακῶς.

*ἐν ἄλλῳ ἄνδρες ἔνειμεν.

587. οἳ καὶ πρόσθε φίλων] οὕτως αἱ Ἀριστάρχου οἳ καὶ πρόσθε φίλων ἀλόχων τε καὶ υἱῶν. ἔν τισι δὲ τῶν εἰκαιοτέρων "οἵ κε πρόσθε φίλων τοκέων ἀλόχων τε καὶ υἱῶν."

588. ἐφέψεις] Νικίας ἀναστρέφει τὴν πρόθεσιν, οὐκ εὖ. προείπομεν δὲ περὶ τῶν τοιούτων προθέσεων, ὡς οὐ θέλουσιν ἀναστρέφεσθαι· καὶ σημειούμεθα ἀναγκαίως ἀναστραφεῖσαν τὴν "στεῦτο γὰρ Ἡφαίστοιο πάρ' οἰσέμεν" (Il. 18, 191).

590. *βαρείης] γρ. παχείης χειρός.

594. οὐδ' ἐπέρησε] ὅτι ἄτρωτα τὰ ἡφαιστότευκτα ὅπλα, πρὸς τοὺς ἠθετημένους (Il. 19, 365).

596. *ἐν ἄλλῳ ἔασεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.

597. *γρ. καὶ καλύψας.

600. *αὐτῷ γὰρ ἑκάεργος] οὕτως Ἀρίσταρχος· ἄλλοι δὲ αὐτῷ γάρ ῥ' ἑκάεργος.

2. τοῦ ἦ] η̄ delevit Vill. Corrigendum εῑ: v. infra p. 230, 3.

7. πάρδαλις] Immo πόρδαλις Aristarchus: v. ad 13, 103.

9. κυνυλαγμόν] κυνυναγμόν

15. ἦ τ' ἔτι] ητέ τι

17. κακῶς] καλῶς Bekkerus.

22. προείπομεν] Ad 18, 191.

602. ἕως ὁ τὸν πεδίοιο διώκετο πυροφόροιο] ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς τοῦτο, καὶ ἡ ἀνταπόδοσις πρὸς τὸ τόφρα.

*ὅτι ἐλλείπει ἡ διά, διὰ πεδίου.

606. πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ] ὁμίλῳ ἀντὶ τοῦ πλήθει, ὅ ἐστι τὸ πλῆθος τῶν μαχομένων παρεγένοντο εἰς τὴν πόλιν. ἄλλως. ὡς εἶχε ποδῶν ἕκαστος ἐσώζετο, τῶν συμμάχων οὐ μεμνημένος, ἕκαστος δὲ τὸ καθ' ἑαυτὸν σκοπῶν.

*ὅτι ἀντὶ τοῦ φεύγοντες.

607. πόλις δ' ἔμπλητο] παρὰ Ἀντιμάχῳ καὶ Ῥιανῷ πύλαι δ' ἔμπληντο ἀλέντων.

ὑποστικτέον δὲ (604, 5) προθέοντα ποσὶν οἷσι· ἡ γὰρ ἀνταπόδοσις, τόφρ' ἄλλοι Τρῶες.

*γρ. πύλαι.

610. *ἐσσυμένως] γρ. ἀσπασίως.

611. *σάωσαν] Ἀρίσταρχος εὐκτικῶς σαώσαι ἀντὶ τοῦ σαώσειεν.

Παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσῳδίας Ἡρωδιανοῦ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ στιγμῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ Χ.

1. ὣς οἱ μὲν κατὰ ἄστυ πεφυζότες ἠΰτε νεβροί] βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ νεβροί· πεφευγέναι γὰρ αὐτούς φησιν ὡς νεβρούς, οὐ τὸν ἱδρῶτα ἀποψύχεσθαι. νεβροὶ δὲ οἱ νεωστὶ ἐπὶ βορὰν ἰόντες· ἢ νήποροι, οἱ μηδέπω πορεύεσθαι δυνάμενοι.

2. ἱδρῶ ἀπεψύχοντο] διχῶς, καὶ ἀνεψύχοντο καὶ ἀπεψύχοντο· χαριεστέρα δὲ ἡ διὰ τοῦ ν̄.

3. κεκλιμένοι καλῇσιν ἐπάλξεσιν] προσκεκλιμένοι, ὅ ἐστι περιεχόμενοι ὑπὸ τῶν τειχῶν· ἐπάλξεις γὰρ οἱ τῶν τειχῶν λεγόμενοι προμαχῶνες.

7. ἑαυτὸν Bekk.] ἑαυτοῦ
15. σαώσαι] σαῶσαι
σαώσειεν] σαώσειαν
19. ἐκ τῶν] ἐκ om.
25. ἀπεψύχοντο est in lemmate, in textu vero superscriptum ν, i. e. ἀνεψύχοντο.

26. χαριεστέρα δὲ ἡ διὰ τοῦ ν̄] Contrarium docetur in alio alius codicis scholio, ubi ὁ δὲ Ἀρίσταρχος ἀνεψύχοντο γράφει, χαριέστερον δὲ τὸ ἀπεψύχοντο, quod recte iudicatum esse ostendit Hoffmannus p. 186 collato ἱδρῶ ἀπενίζοντο Il. 10, 572.

6. *πρὸς τὰς Σκαιάς.

11. ἤ νύ τοι] ὅτι σαφῶς ὁ πόνος οὐκ ἔστιν ἀλγηδών· οὐ γὰρ ἂν λέγοιτο, οὐ μέλει σοι ἡ τῶν Τρώων ἀλγηδών· ἀλλ' οὕτως εἴρηκεν ἀντὶ τοῦ οὐ μέλει σοι τὸ περὶ τοὺς Τρῶας πονεῖν καὶ ἐνεργεῖν. καὶ ὅτι ἐφόβησας εἰς φυγὴν ἔτρεψας.

20. *ἦ σ' ἂν τισαίμην] ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς τοῦτο ἀναγνωστέον, τοῦ η̄ ψιλουμένου.

23. ὅτι θέῃσιν ἀντὶ τοῦ θέῃ. πλεονάζει δὲ τῷ τοιούτῳ σχήματι Ἴβυκος. καὶ ὅτι ἐλλείπει ἡ διά, διὰ πεδίου.

27. *ἀρίζηλοι] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἀρίδηλοι· οὐ γὰρ ὁ ζῆλοι ἔγκειται.

28. πολλοῖσι μετ' ἄστρασιν] Ἀρίσταρχος ὡς πατράσιν. ἄμεινον δὲ προπαροξύνειν, ὥσπερ καὶ τοῖς πλείοσιν ἔδοξε καὶ Φιλοξένῳ, ἵν' αὐτῆς τῆς πτώσεως, λέγω δὲ τῆς δοτικῆς, μεταπλασμὸν λάβωμεν. ὅτι γὰρ κατὰ πτῶσιν γίνονται μεταπλασμοὶ ἐξουσίᾳ ποιητικῇ δεδήλωταί μοι ἐν ἑτέροις. ὃν οὖν τρόπον ἡ ἐγκάτοις ἔγκασιν ἐγένετο ("ἔγκασι φωτός" Il. 11, 438) καὶ οὐκ ἀναγκαζόμεθα ἑνικὴν εὐθεῖαν ἀκόλουθον ἐπιζητεῖν, ἥ τε προβάτοις πρόβασιν, ἥ τε πετάλοις πέταλσιν, οὕτως ἄστροις ἄστρασιν, ἐπεισελθόντος τοῦ α̅, ἵνα συστῇ ἡ λέξις.

29. *ὅν τε κύν' Ὠρίωνος] ὅτι περισσὸς ὁ τε σύνδεσμος.

ὁ Σιδώνιος ὑφ' ἓν ἀναγινώσκει. ἄμεινον δὲ κατὰ παράθεσιν, ὅτι οἱ κύνες πολλάκις ὀνομάζονται μετὰ τῶν κτητόρων, οἷον Κέρβερος Ἅιδου, Ὄρθρος Γηρυόνου, Ἄλκαινα Ἀκταίωνος· οὕτως κύνα Ὠρίωνος. τῷ δὲ κυνηγετικὸν αὐτὸν εἶναι καὶ πλησίον κατηστέρισαν τὸν κύνα.

τὸν ἀστρῷον κύνα οὕτως ἔφη. ἔνιοι δέ φασι τὸν κατηστερισμένον κύνα οὐκ Ὠρίωνος, ἀλλ' Ἠριγόνης ὑπάρχειν, ὃν καταστερισθῆναι διὰ τοιαύτην αἰτίαν. Ἰκάριος γένος μὲν ἦν Ἀθηναῖος, ἔσχε δὲ θυγατέρα μονογενῆ Ἠριγόνην, ἥτις κύνα νήπιον ἔτρεφε. ξενίσας δέ ποτε ὁ Ἰκάριος Διόνυσον ἔλαβεν ἀπ' αὐτοῦ οἶνόν τε καὶ ἀμπέλου κλῆμα. κατὰ δὲ τὰς τοῦ θεοῦ ὑποθήκας περιῄει τὴν γῆν, προφαίνων τὴν τοῦ Διονύσου χάριν, ἔχων σὺν ἑαυτῷ τὸν κύνα. γενόμενος δὲ ἐκτὸς τῆς πόλεως βουκόλοις οἶνον παρέσχεν· οἱ δὲ ἀθρόως ἐμφορησάμενοι, οἱ μὲν εἰς βαθὺν ὕπνον ἐτράπησαν, οἱ δὲ περιλειπόμενοι, νομίσαντες

9. In marg. inter. οὗ (male pro ὅ) λείπει ἡ δια̅, διὰ πεδίου.
20. ὑφ' ἓν] Id est κυνωρίωνος.
22. Ὄρθρος Heynius] ὄρθος
23. τῷ δὲ] τὸ δὲ
25. Ἠριγόνης] ἠριγένης
καταστερισθῆναι] κατηστερισθῆναι, quod κατηστερίσθαι esse potest.

θανάσιμον εἶναι φάρμακον τὸ πόμα, πλήσσοντες ἐφόνευσαν τὸν Ἰκάριον. μεθ' ἡμέραν δὲ νηψάντων αὐτῶν, καταγνόντες ἑαυτῶν εἰς φυγὴν ἐτράπησαν. ὁ δὲ κύων ὑποστρέψας πρὸς τὴν Ἠριγόνην δι' ὠρυγμοῦ ἐμήνυσεν αὐτῇ τὰ γεγονότα· ἡ δὲ μαθοῦσα τἀληθὲς ἑαυτὴν ἀνήρτησε· νόσου δὲ ἐν Ἀθήναις γενομένης, κατὰ χρησμὸν Ἀθηναῖοι τόν τε Ἰκάριον καὶ τὴν Ἠριγόνην ἐνιαυσίαις ἐγέραιρον τιμαῖς. οἳ καὶ καταστερισθέντες, Ἰκάριος μὲν Βοώτης ἐκλήθη, Ἠριγόνη δὲ παρθένος· ὁ δὲ κύων τὴν αὐτὴν ὀνομασίαν ἔσχεν. ἡ ἱστορία παρὰ Ἐρατοσθένει.

31. σηρείωσαι, ὅτι ἅπαξ ἐνταῦθα ὁ πυρετὸς, καὶ ὅτι πυρετὸν κυρίως λέγει, οὐχ ὥς τινες δέχονται τὴν διάκαυσιν τοῦ ἀέρος· πρὸς γὰρ τὸ φθοροποιὸν ἡ παραβολή· καὶ ὅτι δειλοῖσιν ἀντὶ τοῦ δειλαίοις.

36. *οὕτως Ἀρίσταρχος ἑστήκει ἄνευ τοῦ ῑ.

40. *Πηλείωνι δαμείς] πρὸς τὸ σχῆμα.

41. σημειοῦνταί τινες ὅτι ἐκ τοῦ ἐναντίου τὸ ἐναντίον δεδήλωκεν. τοσσόνδε] πρὸ τέλους ἡ ὀξεῖα· ἓν γάρ ἐστι μέρος λόγου.

42. *Ἀρίσταρχος ἔδοιεν.

48. *τούς] οὕτως Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ τ̄, ἄλλοι δὲ οὕς μοι.

49. ὅτι περισσὸς ὁ ἂν σύνδεσμος· εἰ γὰρ ἐνετέτακτο κυρίως, ἐπήνεγκεν ἂν ἀπολυσαίμεθα.

50. *ἀπολυσόμεθα] ἐν ἄλλῳ ἀπολύσομεν.

51. *αἵ ἀπὸ τῶν πόλεων παιδὶ φίλῃ.

ὀνομάκλυτος] ὡς τοξόκλυτος· οὕτως δὲ καὶ Ἀρίσταρχος. ἐν μέντοι τῇ Ὀδυσσείᾳ (19, 183) κατὰ παράθεσιν ἀναγνωστέον "ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἴθων·" ἰδίᾳ συστῆσαι γὰρ αὐτοῦ βούλεται τὸ ὄνομα, ἐπεί τοι ἔσται κρεμάμενος λόγος. εἴπομεν δὲ ἐν τοῖς πρὸ τούτου βιβλίοις (Il. 10, 109) πότε τὸ κλυτός κατὰ τὸ τέλος συντιθέμενον φυλάσσει τὸν τόνον, καὶ πότε ἀναδίδωσιν.

ὅτι κατὰ σύνθετον προενεκτέον. σημαίνει δὲ τὸ ὅλον ὀνομαστός· ὁ γὰρ κλυτός ἐπὶ τοῦ διαβεβοημένου. καὶ ὅτι οἱ πατέρες ταῖς θυγα-

3. Ἠριγόνην] ἠριγένην
ὠρυγμοῦ] ὀρυγμοῦ

4. *γεγονότα] λεγόμενα

6. καταστερισθέντες] καταστερηθέντες

8. ἡ ἱστορία παρὰ Ἐρατοσθένει] *ἱστορεῖ Ἐρατοσθένης ἐν τοῖς ἑαυτοῦ καταλόγοις.

9. Margo exter. ση. ὅτι ἅπαξ ὁ πυρετός.

13. πρὸς τὸ σχῆμα] Dativi pro genitivo cum ὑπό positi.

19. ἀπολυσαίμεθα Cobetus] ἀπολυσάμεθα

21. *φίλῃ] φίλῳ. In textu παιδὶ γέρων.

24. κλυτὸν] εἶ (i. e. εἶτα) κλυτὸν

τράσι γαμουμέναις δῶρα παρεῖχον· "ἐγὼ δ' ἐπὶ μείλια δώσω" (Il. 9, 147).

52. βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ τεθνᾶσι, καὶ ὑποστικτέον δόμοισι. ἴσως δ' ἄν τις ἐπὶ τὸ τεθνᾶσι ὑποστίζοι, τὰ δὲ ἑξῆς πάντα συνάπτοι, ἵν' ᾖ ὁ λόγος καὶ ἀποθανόντες ἀνιασόμεθα, ὁμοίως τῷ "εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθη εἰν Ἀΐδαο, αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλου μεμνήσομαι" (389).

55. *Ἀχιλῆϊ δαμασθείς] πρὸς τὸ σχῆμα, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ Ἀχιλλέως, ὡς "Τρωσὶ δαμείς" (Il. 18, 461).

57. ἤτοι στικτέον μετὰ τὸ Τρῶας καὶ Τρῳάς, ἵνα ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἀπαγορευτικὸς ὁ λόγος γένηται, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξῃς. εἰ δὲ συνάπτοιμεν, ἔσται ἐπανάληψις τῶν ὑποτακτικῶν, κοινοῦ νοουμένου τοῦ ὄφρα, ἵνα σαώσῃς καὶ μὴ ὀρέξῃς καὶ μὴ ἀμερθῇς αἰῶνος.

59. οὕτως ὀρθοτονητέον (supra versum).

*σημειωτέον ὅτι τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου ἔχει ὁ στίχος.

62. *υἷάς τ' ὀλλυμένους] προαναφωνεῖ τὴν Ἰλίου ἅλωσιν.

66. πρώτῃσι θύρῃσι] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἄκραις. πρώτῃσι δὲ πύλῃσι πρὸς τὸ "ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ" (Il. 6, 40).

67. ἐρύουσιν] ὅτι χρόνος ἤλλακται ἀντὶ τοῦ ἐρύσουσιν· καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ (21, 97) "νευρὴν ἐντανύειν" ἀντὶ τοῦ ἐντανύσειν.

ὠμησταί Ἀρίσταρχος ὡς ἀθληταί, Τυραννίων δὲ ὡς κομῆται. ἔφαμεν δὲ ἐν τῇ Λ ἐντελῶς περὶ τῆς προσῳδίας, ὡς ἐπεκράτησεν ἡ Ἀριστάρχου.

68. ῥεθέων μελῶν. δείκνυσι δὲ ὅτι κατὰ παντὸς μέλους τὸ ζωτικὸν καὶ ψυχικόν ἐστι. ῥέθη δὲ τὰ ζῶντα μέλη, δι' ὧν ῥέζομέν τι· Αἰολεῖς δὲ τὸ πρόσωπον· καὶ ῥεθομαλίδας τοὺς εὐπροσώπους φασί. Διονύσιος δέ φησι καὶ νῦν τὸ πρόσωπον δηλοῦσθαι· διὰ γὰρ μυκτήρων ἢ στόματος ἐκπνέομεν, καίτοι γε τοῦ ποιητοῦ λέγοντος (Il. 14, 518) "ψυχὴ δὲ κατ' οὐταμένην ὠτειλὴν ἔσσυτο."

τύψας ἠὲ βαλών] πρὸς τὴν διαστολὴν τοῦ βαλεῖν καὶ τύψαι· καὶ ὅτι ῥέθη πάντα τὰ μέλη. οἱ δὲ Αἰολεῖς τὸ πρόσωπον.

*ἕληται] ἐν ἄλλῳ ἕλοιτο.

69. *πυλαωρούς] Ἀρίσταρχος θυραωρούς, θυροφύλακας.

12. *συνάπτοιμεν] συνάψοιμεν
13. καὶ μὴ ἀ. Friedl.] ἤτοι καὶ μὴ ἀ.
14. οὕτως] I. e. δ' ἐμέ, ut in textu, non δέ με.
32. ἄλλῳ] ἀλλ A, quod pro ἄλλοις accepit Bekkerus, male: v. Hoffmann. p. 162.

70. ἀλύσσοντες] ὑπὸ πλησμονῆς ἀλύοντες, οἷον ἐν ἄλῃ ὄντες, δυσφοροῦντες. οἱ δὲ εἶπον ἐπὶ τὸ ἄγαν λυσσῶντες.

73. *οὕτως Ἀρίσταρχος φανήῃ διὰ τῶν β' η̄.

75. *αἰδῶ] τὰ αἰδοῖα.

80. κόλπον ἀνιεμένη] ὅτι ἀντὶ τοῦ χαλῶσα, ἀναστέλλουσα· καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ (2, 300) "αἶγας ἀνιεμένους" ἀναδέροντας. ἔστιν οὖν ἀπογυμνοῦσα τὸ κατὰ τοὺς μαστοὺς κόλπωμα.

83. ἤτοι συναπτέον μέχρι τοῦ ἐπέσχον, εἶτα ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς τῶν μνῆσαι φίλε τέκνον· ἢ στικτέον αὐτήν, εἶτ' ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς εἴποτέ τοι λαθικηδέα. ἔστι δὲ ὑποστιγμὴ μετὰ τὸ ἐπέσχον.

*οὕτως διὰ τοῦ τ̄, εἴ ποτέ τοι.

*λαθικηδέα] τὸν λήθην ἐμποιοῦντα τοῖς παισὶ τῶν κακῶν ἁπάντων.

84. ὅτι ἰδίως φίλε τέκνον ἀντὶ τοῦ φίλον τέκνον. καὶ ἄμυνε ἀντὶ τοῦ ἀμύνου.

85. *ἐών] οὕτως Ἀρίσταρχος· ἄλλοι δὲ ἰών.

ὅτι σαφῶς πρόμος ὁ πρόμαχος, οὐχ ὁ βασιλεύς.

87. *τέκος] γρ. φίλον θάλος.

88. ὅτι ἔδνα ἐδίδοσαν οἱ παλαιοὶ ταῖς θυγατράσι· καὶ πολύδωρον λέγει τὴν πολύεδνον.

91. οὐδ' Ἕκτορι] ὅτι ὑπερβεβίβασται ὁ δέ. Ἕκτορι δὲ θυμὸν οὐκ ἔπειθον, πρὸς τὸ "οὐδ' ἵκετο γήραος οὐδόν" (Od. 15, 246).

93. ὅτι τὴν τῶν ὄφεων κατάδυσιν χειὰν εἴρηκεν, ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι, ὅ ἐστι χωρῆσαι· εἰς αὐτὸ γὰρ μόνον μηχανῶνται οἱ ὄφεις εἰς τὸ χωρῆσαι τὸ σῶμα ὥσπερ ἔλυτρον· "οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χείσεται" (Od. 18, 17). ἔνιαι δὲ τῶν κατὰ πόλεις διὰ τοῦ ῡ, ὀρέστερον, καὶ ἀντὶ τοῦ μένῃσι δοκεύῃ.

108. *κέρδιον] αἱ κατὰ ἄνδρα πολὺ κάλλιον.

109. *κατακτείναντα] διχῶς, καὶ κατακτείναντι.

110. ἠέ κεν αὐτῷ ὀλέσθαι] ὅτι ὁ κεν περισσός, καὶ ὅτι ἀμφίβολον πότερον ἐμοὶ αὐτῷ ὀλέσθαι, ἢ καθ' Ὁμηρικὴν συνήθειαν ἀντὶ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὀλέσθαι.

2. ἐπὶ τὸ delevit Bekkerus.

4, 13. Sunt potius gl. interlinearia.

9. στικτέον] εἰς τὸ addidit Bekkerus frustra: conf. schol. ad v. 157, 224, 300. αὐτὴν] αὐτὴ

21. ὑπερβεβίβασται Cobetus] ὑπερβίβασται

πρὸ πόληος] ὑπὲρ τῆς πόλεως· ὑπὲρ αὐτῆς γὰρ ἀγωνίζεται.

111. εἰ δέ κεν] ἤρτηται μέχρι τοῦ (122) "ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα," καὶ οὐδὲν αὐτοῖς ἀνταπεδόθη. ἤτοι οὖν διαπορητικός ἐστι κἀνταῦθα ὁ λόγος, ὡς ἐλέγομεν κἀν τῇ Φ· ἆρα τὴν ἀσπίδα κατάθωμαι καὶ τὴν περικεφαλαίαν, πρὸς δὲ τὸ τεῖχος ἐρείσας τὸ δόρυ αὐτὸς προσέλθω Ἀχιλλεῖ καὶ τὰ καὶ τὰ ποιήσω· ἢ κομματικῶς εἰρῆσθαι ὑποληπτέον, ὡς καὶ ἡμῖν ὁ σύνδεσμος πολλάκις, ἂν δὲ κατάθωμαι καὶ πορευθῶ. δύναται δὲ καὶ ἠθικῶς ὁ Ἕκτωρ ἅπαξ ἐν μετανοίᾳ γενόμενος, πρὶν ἀνταποδοῦναι, διακόψαι τὸν λόγον. τὸ ὅμοιον νοητέον καὶ ἐπὶ τῶν ὑπ' Ἀγήνορος ἀνωτέρω λεγομένων. στίζομεν δὲ ταῦτα ὡς πλήρη.

118. ὅτι ἀντὶ τοῦ ἀμφιδάσεσθαι, δίχα μερίσεσθαι. πάλιν δὲ ὁ δέ σύνδεσμος περισσός.

*Ἀρίσταρχος ἀλλ' ἀποδάσσεσθαι διὰ τοῦ ε̅.

*ὅσσα πτόλις] γρ. ὅσα τε πτόλις.

119. *ἕλωμαι] γρ. ὀμοῦμαι.

121. *οὕτως χωρὶς τοῦ δ̅, ἀλλὰ τίη μοι.

123. ἵκωμαι] τινὲς ὡς φιλῶμαι ἀναγινώσκουσιν, ἵνα τὸ ἱκετεύσω σημαίνῃ. οὐκ ἀναγκαῖον δὲ ἐναλλάσσειν τὸν τόνον· καὶ γὰρ βαρυνόμενον ταυτὸν ὑπισχνεῖται, καὶ ἀκόλουθόν ἐστι μέσῳ δευτέρῳ ἀορίστῳ ὁριστικῷ τῷ "τὴν ἱκόμην φεύγων" (Il. 14, 260). ὡς οὖν ἐλιπόμην λίπωμαι, οὕτως ἱκόμην ἵκωμαι.

ὅτι τὸ ἵκωμαι ἀντὶ τοῦ ἱκετεύσω. παράκειται οὖν τὸ ἰών, ἐπεὶ προσεγγίζομεν οἷς ἂν προσφέρωμεν ἱκετείαν.

124. ὅτι αἰδέσεται ὡς ἱκέτην προσδέξεται· "αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα."

126. οὐκ ἔστι, φησὶν, ἄντικρυς Ἀχιλλέως μύθους διηγεῖσθαι, ὁποίους ἂν παρθένοι καὶ ἠΐθεοι. οἱ γὰρ παλαιοὶ τὰ ἐκτιθέμενα βρέφη παρὰ δρυσὶν ἢ πέτραις εὑρίσκοντες ἐνόμιζον ἐκ τούτων γεγενῆσθαι. ἐκ τοιούτου δὲ ἐγένετο ἡ ὑπόληψις. οἱ παλαιοὶ νομαδικῷ ἐχρῶντο τῷ βίῳ, οἰκίας μηδέπω κεκτημένοι. αἱ οὖν γυναῖκες τίκτουσαι ἐν τοῖς ὄρεσιν ὑπὸ τὰ κοιλώματα τῶν πετρῶν καὶ δρυῶν. εὑρίσκοντες δέ τινες νομίζοντες ἐκεῖθεν γεγενῆσθαι ἀνέτρεφον. ἡ ἱστορία παρὰ Διδύμῳ.

οὐκ ἔστιν ἀρχαῖα μυθολογεῖν τῷ Ἀχιλλεῖ νηπίων δίκην, ὡς τῶν πρώτων ἀνθρώπων ἐκ δρυῶν καὶ πετρῶν γεγεννῆσθαι λεγομένων.

4. ἐλέγομεν] Supra p. 230, 1.
7. ὁ addidit Friedl.
11. ἀμφιδάσεσθαι] ἀμφιδάσασθαι
23. προσεγγίζομεν οἷς Cobetus] προσεγγιζομένοις
28. * νομαδικῷ] νομάδι

128. *πρὸς τὴν ἐπανάληψιν, ὅτι πυκνῶς ἐν Ἰλιάδι. ὀαρισμός ἐστιν ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ὁμιλία· ὄαρες γὰρ αἱ γυναῖκες.

129, 130. *ὅττι τάχιστα] ἐν ἄλλῳ ὄφρα τάχιστα. τοῦτο δὲ ἑκατέρωθι δύναται προσδίδοσθαι.

132. Ἐνυαλίῳ] ὅτι τῷ Ἄρεϊ.

137. *φοβηθείς] ὅτι ἀντὶ τοῦ φυγών.

141. *ὅτι καὶ νῦν σαφῶς ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν φεύγει.

143. ὅτι τὸ τρέσαι οὐ τὴν πτόησιν σημαίνει, ἀλλὰ συνήθως αὐτῷ φεύγειν. ἐπήνεγκε γοῦν "τεῖχος ὕπο Τρώων."

146. βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ ὑπέκ· τὸ γὰρ ἑξῆς, ὑπὲκ τείχεος κατὰ τὸν ἁμαξιτὸν, οἷον ὑπὸ τὸ τεῖχος. ἡ δὲ ἐξ πρόθεσις προκειμένη ἐμφαίνει ὡς καὶ μικρὸν ἔξω τοῦ τείχους ἐδίωκον.

148. δοιαὶ ἀναΐσσουσι] ὅτι λείπει πρόθεσις ἡ ἐκ ἢ ἀπό. ἐκ Σκαμάνδρου γὰρ, ἢ ἀπὸ Σκαμάνδρου.

151. θέρεϊ] ὅτι ἐκ τῆς ἀντιδιαστολῆς ταύτης σαφὲς ὅτι ἡ ἑτέρα πηγὴ ὕδατι λιαρῷ ῥεῖ κατὰ χειμῶνα.

153. *ἐπ' αὐτάων] ὅτι πρόθεσις ἤλλακται καὶ πτῶσις, ἀντὶ τοῦ παρ' αὐταῖς.

157. βραχὺ διασταλτέον παραδραμέτην καὶ φεύγων.

158. ὅτι ὑγιῶς διώκεσθαι λέγει τὸν φεύγοντα. ἐν ἐνίοις δὲ φέρεται στίχος ὑπὸ τοῦτον εὐτελής· "φεῦγ' υἱὸς Πριάμοιο, δίωκε δὲ δῖος Ἀχιλλεύς."

159. *ἀρνύσθην] ἀντικατήλλασσον τῷ δρόμῳ.

161. ὅτι ὡς περὶ ἑτέρων λέγει τρεχόντων περὶ τῆς Ἕκτορος ψυχῆς, αὐτοῦ τοῦ Ἕκτορος ἑνὸς ὄντος τούτων.

162. περὶ τέρματα] ἀντὶ τοῦ διὰ τὰ τέρματα. εἰς γὰρ τούτους τὸ τέλος τῆς νίκης ἀπόκειται, ἐπεὶ εἰ περὶ τὰ τέρματα δραμοῦσιν, εὐφυῶς κάμπτειν οὐ δύνανται. οὕτως Εὔβουλος.

164. ὅτι ἀμφίβολον πότερον ἀνδρὸς τεθνεῶτος γυνὴ, ἢ ἐπὶ τεθνεῶτι ἀνδρὶ, ὃ καὶ ὑγιές· οὐκ οἶδε γὰρ ἄλλους ἢ τοὺς ἐπιταφίους ἀγῶνας Ὅμηρος.

2. ὄαρες Bekkerus] ὀάραι
4. ἄλλῳ] ἄλλ^ῳ. Male Bekkerus ἄλλοις: v. ad v. 68.
6. Hoc supra versum ἡ διπλῆ, ὅτι Ἐνυαλίῳ ἐστὶ τῷ Ἄρεϊ Cobetus.
9. συνήθως αὐτῷ Lehrsius Arist. p. 77] σὺν τῷ
28. δραμοῦσιν] δράμουσιν

170. *ὅτι ἐλλείπει ἡ περί, περὶ Ἕκτορος.

172. *ἐν πόλει ἀκροτάτῃ] ὅτι ὑπερθετικῶς ἀντὶ τοῦ ἀκροπόλει.

183, 184. ὅτι ἐνταῦθα ὑγιῶς λέγονται, κατὰ δὲ τὴν πρὸ τῆς κόλου μάχης ἀγορὰν τῶν θεῶν (Il. 8, 39) οὐκέτι.

185. *ἐρώει] ὑποχώρει, ἐνδίδου.

188. Ἕκτορα δ' ἀσπερχές] σημειῶδες ὅτι μόνος Ὅμηρός φησι μονομαχῆσαι τὸν Ἕκτορα, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ἐνεδρευθῆναι ὑπὸ Ἀχιλλέως.

190. *διά τ' ἄγκεα καὶ διὰ βήσσας] ὅτι ἀντὶ τοῦ δι' ἀγκέων καὶ βησσῶν.

194. *ὅτι ἃς ἄνω Σκαιάς, νῦν Δαρδανίας.

197. τοσσάκι μιν προπάροιθεν] ὅτι τοπικῶς τὸ προπάροιθε δυνατὸν ἀκούειν, εἰς τοὔμπροσθεν, δυνατὸν δὲ καὶ χρονικῶς, πρότερος φθάσας ἀπέτρεπεν αὐτὸν εἰς τὸ πεδίον. ὃ καί ἐστιν ὑγιές. καὶ πρὸς τὸ παραφθάς, ὅτι Ἰακῶς ἀντὶ τοῦ παραφθάσας.

198. *οὕτως διὰ τοῦ ε̄ πέτετο.

199, 200, 201. ὡς δ' ἐν ὀνείρῳ] ἀθετοῦνται στίχοι τρεῖς, ὅτι καὶ τῇ κατασκευῇ καὶ τῷ νοήματι εὐτελεῖς· καὶ γὰρ ἀπραξίαν δρόμου καὶ τὸ ἀπαράβατον σημαίνουσιν, ἐναντίως τῷ "ὡς δέ τ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι" (162).

201. *ὥς ῥα τόν] ἐν ἄλλῳ ὧς ὁ τόν.

πῶς τάχιστος ὢν ὁ Ἀχιλλεὺς οὐ καταλαμβάνει τὸν Ἕκτορα; καί φασιν οἱ μὲν ἐπίτηδες αὐτὸν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ καταπεπονῆσθαι πολλῷ πόνῳ πρότερον, ἵνα ὥσπερ ἐν θεάτρῳ νῦν μείζονα κινήσῃ πάθη· οἱ δὲ ὅτι τὸν ἐνδοτέρω καὶ πρὸς τῷ τείχει δρόμον Ἕκτορος ποιουμένου Ἀχιλλεὺς διπλάσιον ἔκαμεν ἔξωθεν περιθέων.

202. ἀξιοῦσι τοῦτον τὸν στίχον καθ' αὑτὸν ἀναγινώσκεσθαι, ἐπεὶ ἐρωτητικός ἐστι, φασίν, εἶτα τοὺς δύο τοὺς ἑξῆς κατὰ μίαν περικοπήν. εἰσὶ μέντοι οἳ συνῆψαν, τὸ πῶς ἀόριστον ἐκδεχόμενοι· ἐξέφυγε δ' ἄν πως ὁ Ἕκτωρ τὰς κῆρας, εἰ μὴ πύματον αὐτῷ συνήντησεν ὁ Ἀπόλλων. ἡ διπλῆ πρὸς τὸ ζητούμενον, πῶς ὁ ποδώκης οὐ καταλαμβάνει τὸν Ἕκτορα; λέλυκε δὲ αὐτὸ ὁ ποιητής, ὅτι ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἐβοηθεῖτο.

3. Versibus 183, 184 asteriscus praefixus.
11. ἄνω] v. 6. Δαρδανίας Friedl.] δαρδανίους
15. Ἰακῶς Bekkerus] κακῶς. Conf. ad 7, 144. 17, 197.
28. φασὶν Vill.] φησὶν

*ὑπεξέφυγεν] Ἀρίσταρχος ὑπεξέφερεν.

204. ἤτοι στικτέον εἰς τὸ γοῦνα, καὶ ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς "ἄλλοισιν δ' ἀνένευε καρήατι δῖος Ἀχιλλεύς," ἵν' ᾖ τῶν προτέρων ὁ λόγος τοιοῦτος, εὐθέως δ' ἂν ἀπώλετο ὁ Ἕκτωρ, εἰ μὴ Ἀπόλλων αὐτῷ ἐβοήθησε τὸ πανύστατον. ἢ πάντα συναπτέον ἕως τοῦ ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι, ἵν' ᾖ ὁ λόγος, ἀνῄρητο δ' ἂν Ἕκτωρ ἤδη, εἰ μὴ Ἀπόλλων αὐτῷ ἐβοήθησε, τάχος ἐμπνεύσας, Ἀχιλλεὺς δὲ τοὺς περιεστῶτας τῶν Ἑλλήνων ἐκώλυεν ἀνανεύων βαλεῖν τὸν Ἕκτορα.

208. σημειοῦνταί τινες διὰ τὸ δοκοῦν ἄπορον εἶναι, μετὰ μικρὸν τούτων λεγομένων "τρὶς περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο δίον" (251).

209. ὅτι ἐντεῦθεν ἡ ψυχοστασία Αἰσχύλου πέπλασται, ὡς τοῦ Διὸς τὰς ψυχὰς ἱστάντος, οὐ θανατηφόρους μοίρας.

216. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει νῶϊν· τοῦτο δέ ἐστιν ἡμῖν ἢ ἡμῶν, ὅπερ οὐ συμφωνεῖ· τὸ δὲ νῶϊ χωρὶς τοῦ ν̄ σημαίνει ἡμᾶς ἢ ἡμεῖς, ὅπερ νῦν λέγει· ἡμᾶς ἔολπα οἴσεσθαι μέγα κῦδος.

219. ἄμμι] ἄμμε margo ext.

229. ἠθεῖ'] ὅτι νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον σεπτικὴ προσφώνησίς ἐστι τὸ ἠθεῖε.

239. *πρὸς τὸ αὐτό.

244–246. βραχὺ διασταλτέον φειδωλή καὶ εἴδομεν, τἄλλα δὲ συναπτέον ἕως τοῦ γλαφυράς. ἤτοι δὲ στικτέον ἐπὶ τὸ γλαφυράς ἢ βραχὺ διασταλτέον. περισπαστέον δὲ τὸν η̄ σύνδεσμον· ἀδύνατον γὰρ τῷ η̄ συνδέσμῳ ἑπόμενον αὐτὸν ὀξύνεσθαι.

247. βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ φαμένη· μᾶλλον γὰρ ἐμφαίνει. τὸ δὲ ἑξῆς ἐστὶ καὶ ἡγήσατο, οἷον οὐ μόνον διὰ λόγων αὐτὸν ἠπάτησεν, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ προσελθεῖν ἀξιοπίστως.

*τινὲς πληθυντικῶς κερδοσύνῃς.

250. *φοβήσομαι] ὅτι σαφῶς φεύξομαι.

251. δίον] ὅτι τὸ δίον ἐδιώχθην. οὐ μάχεται δὲ τῷ "ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον" (208)· τρεῖς μὲν γὰρ τελείους κύκλους περιέδρα-

3. καρήατι δῖος Ἀχιλλεύς om.
10. τρὶς] τρεῖς
Πριάμοιο] πριάμου
18. τὸ] τοῦ
19. πρὸς τὸ αὐτό] I. e. ἡ διπλῆ πρὸς τὸ αὐτό. Respicit ad διπλῆν eidem vocabulo (ἠθεῖε) praescriptam v. 229.
21. τοῦ] om.
25. ἐστὶ—οἷον] ἐστὶν "ὡς ἡγήσατο φαμένη καὶ κερδοσύνῃ," οἷον Friedl.

μον, τὸ δὲ τέταρτον ἕως τῶν κρουνῶν ἐλθόντες οὐκέτι περιῆλθον τὴν πόλιν.

*γρ. καὶ δίες· καὶ οὕτως εἶχον αἱ χαριέστεραι.

254. *ὅτι ἐπιμαρτυρώμεθα.

255. ὅτι μάρτυροι, οὐ μάρτυρες· καὶ γὰρ τὸ ἑνικὸν "Ζεὺς δ' ἄμμ' ἐπιμάρτυρος ἔστω" (Il. 7, 76).

ἁρμονιάων] συναρμογῶν, ἀφ' οὗ δηλοῖ τὸ ὁμολογιῶν καὶ συνθηκῶν.

257. ὅτι καμμονίη νίκη οὐ καθολικῶς, ἀλλὰ ἡ ἐκ καταμονῆς. διὸ ἐπὶ τῶν μονομαχούντων καὶ πυκτευόντων τίθησιν, ἐπὶ δὲ δρομέων οὐκέτι.

259. *ῥέζειν] ὅτι ἀντὶ τοῦ ῥέζε.

261. συνημοσύνας] δασυντέον· σημαίνει δὲ τὰς συνθήκας ἀπὸ τοῦ εἰς ταυτὸν ἀφεῖναι τὰ τῆς διανοίας. παρὰ τὸν ἥσω οὖν ἥμων τί ἐστι, καὶ ἥμονος ἡ γενική, παρ' ἣν τὸ ἡμοσύνη. οὕτως δὲ εἶχε καὶ τὸ μεθημοσύνη.

262, 263, 264. αἱ ὑποστιγμαὶ πιστά, ἔχουσιν, ἀλλήλοισιν· ἡ γὰρ ἀνταπόδοσις ὧς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σέ.

266. *ὅτι τὰ ὅρκια ἔσσονται, οὐκ ἔσσεται.

εἰς τοῦτο ἡ διάνοια καταστρέφει, ὅτι πρότερον συμβήσεται τὸν ἕτερον ἡμῶν πεσεῖν πρὶν ἢ ὅρκους ἡμᾶς ποιήσασθαι, ὡς τὸ "πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ" (Il. 1, 29).

275. *χάλκεον] ἐν ἄλλῳ μείλινον ἔγχος.

281. ἀρτιεπής] ὅτι οὐκ ἐν ἐπαίνῳ ὁ ἀρτιεπὴς, κατὰ τοὐναντίον τῷ ἀμετροεπεῖ, ἀλλὰ ὁ λάλος καὶ ὁ ἀπηρτισμένως παραλογιζόμενος.

ἠσκηκὼς λόγοις ἀπατᾶν. οἱ δὲ ἐπιθυμητής· κλέπτεσθαι γὰρ τὸ ὀρέγεσθαι, καὶ "ἐπίκλοπος ἔπλετο τόξων" (Od. 21, 397). ἢ ἀσκῶν διὰ λόγων παραλογίζεσθαι, ὡς τὸ "κλέπτε νόῳ" (Il. 1, 132).

285. ἄλευαι] προστακτικῶς ἀναγινώσκειν δεῖ· διὸ τρίτη ἀπὸ τέλους ἡ ὀξεῖα. εἰρωνείᾳ δὲ τοῦτό φησιν.

286. στικτέον μετὰ τὸ χάλκεον· τὸ γὰρ ὡς ἀντὶ τοῦ εἴθε, διόπερ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωστέον.

*πᾶν] ὅτι ἀντὶ τοῦ ὅλον.

11. ῥέζε] ῥέξε

13. ἀφεῖναι ex Orionis Etym. p. 150, 24] ἐφεῖναι

24. ἀπηρτισμένως Lehrsius] ἀπηρτισμένον. Idem τὸ δόρυ post παραλογιζόμενος lectum delevit. Pertinet ad v. 283 ἐν δόρυ πήξεις.

287. *καί κεν] ἐν ἄλλῳ καί σφιν.

291. *χώσατο] ὅτι ἀντὶ τοῦ συνεχύθη.

294. *ὅτι ἅπαξ εἴρηκε λευκάσπιδα.

300, 301. βραχὺ διασταλτέον κακός, στικτέον δὲ τὸ ἄνευθεν. τὸ γὰρ οὐδ' ἀλέη καθ' ἑαυτὸ προενεκτέον, λείποντος τοῦ ἔστι.

304. ἀσπουδί] ὅτι ἀσπουδί χωρὶς μόγου καὶ κακοπαθείας.

308. οἴμησεν] ὅτι κἀκεῖ (Il. 21, 252) γραπτέον "αἰετοῦ οἴματ' ἔχων," οὐχ ὡς Φιλητᾶς ὄμματα.

315. *καλαί] αἱ πλείους δειναὶ δέ.

318. ὅτι νῦν τὸν ἕσπερον κάλλιστον, ἐν ἄλλοις δὲ (Od. 13, 93) τὸν ἑωσφόρον φαάντατον· καὶ οὐ δεῖ ὡς μαχόμενον λαμβάνειν. ἕτερον δὲ τὸν ἕσπερον ὡς ἂν παλαιὸς οἶδε τοῦ ἑωσφόρου.

319. ὅτι ἐπὶ τῶν αἰχμὰς ἐχόντων εὐήκεος λέγει καὶ τανυήκεος· τὴν γὰρ αἰχμὴν ἀκὴν λέγει. καὶ ὅτι κυρίως ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς ἐπιδορατίδος τῆς εὖ ἠκονημένης, ἐκεῖ δὲ παρῆκται τὸ "τανυήκεας ὄζους" (Il. 16, 768).

322. ὅτι οὕτως εἴωθε λέγειν ἄλλο τόσον, ἐπειδὰν ἀπολείπῃ τι τοῦ ὅλου μικρὸν τέλος· "οἵ δή τοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος" (Il. 18, 378). καὶ ἐνθάδε οὖν τὸ μὲν ἄλλο σῶμα καθώπλιστο, γυμνὸν δὲ μόνον διεφαίνετο τὸ ἀπὸ τῶν ὤμων ἐπὶ τὸν αὐχένα.

324. φαίνετο δ' ᾗ κληῗδες] ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων φαῖνεν δ' ᾗ κληῗδες, ἵν' ᾖ ἐπὶ τῶν τευχέων, τὰ τεύχη οὐκ ἐκάλυπτε τὴν λαυκανίην, ἀλλ' ἐποίει φαίνεσθαι.

329. ἀθετεῖται, ὅτι γελοῖος, εἰ ἡ μελία ἐπετήδευσε μὴ ἀποτεμεῖν τὸν ἀσφάραγον, ἵνα προσφωνήσῃ τὸν Ἀχιλλέα. ἀπολογούμενοι δέ φασιν ὅτι τὸ ἐκ τύχης συμβεβηκὸς αἰτιατικῶς ἐξενήνοχεν. διὰ τὸ ὅμοιον ἀθετεῖται κἀκεῖνο (Od. 17, 359) "εὖθ' ὁ δεδειπνήκει, ὁ δὲ παύσατο θεῖος ἀοιδός."

336. *ἑλκήσουσ' ἀϊκῶς] οἱ περὶ Ἀντίμαχον ἐπὶ τὸ γνωριμώτερον ἑλκήσουσι κακῶς.

342. ὅτι καὶ οἱ ἐπὶ τῆς ἰδίας πατρίδος τελευτῶντες διὰ πυρὸς ἐθάπτοντο.

343. λελάχωσι] ὅτι ἀντὶ τοῦ λαχεῖν ποιήσωσιν.

14. ἀκὴν Bekkerus] ἀκμὴν
18. μ. τέλος] μ. μέρος Friedl.
20. τὸ addidit Friedl.
21. δ' ᾗ Cobetus] δὲ
33. Conf. schol. ad 23, 76.

344. *τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη] ἐν ἄλλῳ τὸν δ' ἀπαμειβόμενος.

347. κρέᾰ ἔδμεναι] κατὰ συστολὴν τὸ ᾱ ἀνεγνώσθη, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ.

348. βέλτιον πρὸ τούτου στίζειν, καὶ τὸ ὡς εἰς τὸ οὕτω μεταλαμβάνειν.

349. οὐδ' εἴ κεν] ἤτοι ἀπὸ τούτου ἀρκτέον, ἵνα ὑποστίζωμεν ἄγοντες, καὶ ἄλλα, τῆς ἀνταποδόσεως οὔσης οὐδ' ὧς σέ γε πότνια μήτηρ· ἢ τοῖς ἄνω προσαπτέον "ὡς οὐκ ἔσθ' ὃς σῆς γε κύνας, οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε" καὶ τὰ ἑξῆς· ἔσται δὲ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς "οὐδ' ὧς σέ γε πότνια μήτηρ."

σημειοῦνταί τινες πρὸς τὴν εἰκοσινήριτα λέξιν, ὅτι πρὸς εἴκοσι ἐξισούμενα, εἰκοσαπλᾶ.

τὸ εἰκοσινήριτ' ὑφ' ἓν ἀναγνωστέον, ὡς τὸ εἰκοσάβοια· ἔσται δὲ πρὸς εἴκοσιν ἐρίζοντα, ὅ ἐστιν ἐξισούμενα. παραφυλακτέον δὲ ὅτι ὁ εἴκοσιν ἀριθμὸς εἰς ν̄ καταλήξας συνετέθη.

351. οὐδ' εἴ κεν] ὅτι ὑπερβολικῶς λέγει. ὁ δὲ Αἰσχύλος ἐπ' ἀληθείας ἀντίσταθμον χρυσὸν πεποίηκε πρὸς τὸ Ἕκτορος σῶμα ἐν Φρυξίν.

354. *πάντα] ὅτι ἀντὶ τοῦ ὅλον.

356. ἦ σ' εὖ γινώσκων] τὸν ἦ σύνδεσμον περισπαστέον· ἔστι γὰρ βεβαιωτικός.

ἡ διπλῆ δὲ ὅτι ἀπὸ τῶν ὄσσων ἡ μεταφορά. προβλέπω τῷ νῷ, ἀντὶ τοῦ προέβλεπον· ἤλλακται γὰρ ὁ χρόνος. καὶ πρὸς τὸ οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀντὶ τοῦ οὐκ εἰκὸς ἦν με πείσειν.

362. ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη] σημειοῦνταί τινες ὅτι μόνη κάτεισιν εἰς Ἅιδου ἡ ψυχή, καὶ οὐ δεῖται τῆς Ἑρμοῦ παραπομπῆς.

375. ὧς ἄρα τις εἴπεσκε] ὅτι οὐ πάντως πρότερον ἔλεγον, ἀλλ' ἅμα παίοντες ἐπεφώνουν, ὥστ' εἶναι, ὧς ἄρα τις ἔλεγε καὶ οὐτήσασκε.

378. ὦ φίλοι] ὅτι Ζηνόδοτος ἀντὶ τούτου πεποίηκεν "Ἀτρείδη

8. ἄλλα] ἄλλα, Πρίαμος Friedl.
14. τὸ εἰ.] τὸ om.
15. *παραφυλακτέον] φυλακτέον
18. ἀντίσταθμον] ἀνθιστάμενον. Correxit O. Iahn. Philol. vol. 28 p. 6. ex Hesychio s. v. ἀροτόν
26. Idem scholion supra versum, ubi μή πως τῆς—αἴτιος καταστῶ
29. ἄρα] ἅμα Cobetus.

τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν." οὐ πάρεστι δὲ ὁ Ἀγαμέμνων ἐπὶ ταύτης τῆς μάχης, ἀλλ' ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἔτι τραυματίας ὤν.

379. ὅτι τὴν αἰτίαν προτέταχεν, ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοί. ἔδει δὲ οὕτως "εἰ δ' ἄγετ', ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν, ὄφρα κ' ἔτι γνῶμεν Τρώων νόον, ἤ καταλείψουσι πόλιν ἄκρην τοῦδε πεσόντος, ἦε μένειν μεμάασιν, ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν." ὁ δὲ Διονύσιος διστάζει μὴ πρὸς τὴν ἀπόλειψιν τοῦ χρόνου· παρασκευάζει γὰρ τὸ "ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο" (Il. 23, 2) καὶ "ἐπίτονος βέβλητο" (Od. 12, 423)· τὰ γὰρ τοιαῦτα ἐσημειοῦντο πρὸς κρίσιν ποιημάτων, ὅτι σπανίως Ὅμηρος κακομέτρους ποιεῖ.

380. *γρ. ἔρδεσκεν.

388. *ὅτι Ζηνόδοτος γρ. ζωὸς ἐν Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετείω.

393, 394. ἠράμεθα μέγα κῦδος] ἀθετοῦνται στίχοι δύο, ὅτι παρὰ τὴν ἀξίαν Ἀχιλλέως οἱ λόγοι· αὐτὸς γὰρ ἦν ὁ λέγων (Il. 16, 243) "ὄφρα καὶ Ἕκτωρ εἴσεται ἤ ῥα καὶ οἶος ἐπίστηται πολεμίζειν ἡμέτερος θεράπων."

396. ὅτι νῦν τένοντας εἶπε τὰ διατεταμένα τῶν σφυρῶν νεῦρα ὄπισθεν τῆς κνήμης.

397. ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης] διὰ τί Ἀχιλλεὺς θανόντα σύρει τὸν Ἕκτορα; καὶ λέγομεν ὅτι οὐ δι' ὠμότητα, ὅς γε καὶ Ἠετίωνα φονεύσας οὐκ ἐσύλησεν, ἀλλὰ σὺν αὐτοῖς τοῖς ὅπλοις ἔθαψεν (Il. 6, 417), ἀλλ' ὅτι πρότερος ὁ Ἕκτωρ εἰς τὸν Πάτροκλον "ἀεικέα μήσατο ἔργα," οἷα καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· "κεφαλὴν δέ ἑ θυμὸς ἄνωγε πῆξαι ἐπὶ σκολόπεσσι, ταμόνθ' ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς" (Il. 16, 176)· παρανομοῦσι δὲ οὐχ οἱ ἀμυνόμενοι, ἀλλ' οἱ ἄρξαντες. ὁ δὲ Καλλίμαχός φησιν ὅτι πάτριόν ἐστι Θεσσαλοῖς τοὺς τῶν φιλτάτων φονέας σύρειν περὶ τοὺς τῶν φονευθέντων τάφους· Σίμωνα γάρ φησι, Θεσσαλὸν τὸ γένος, Εὐρυδάμαντα τὸν Μειδίου σῦραι ἀποκτείναντα Θράσυλλον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἄρξασθαι τοῦ νόμου πρῶτον· τοῦτον γὰρ ἐξάψαι τοῦ δίφρου τὸν φονέα καὶ περὶ τὸν τοῦ τετελευτηκότος τάφον

2. ἔτι] ἐστὶ
9. ἐσημειοῦντο] Vid. Lehrs. Arist. p. 14.
13. Ζηνόδοτος γρ. addidit Cobetus.
25. ἑ] om.
26. * ἀπὸ] ὑπὸ
29. * Σίμωνα] σίμων
* Θεσσαλὸν—νόμου πρῶτον] om.
30. * σῦραι] om.
31. * γὰρ] om.

ἕλκειν, ὅθεν καὶ τὸν Ἀχιλλέα ὡς Θεσσαλὸν πατρίῳ ἔθει τοῦτο ποιῆσαι καὶ δῆσαι τὸν Ἕκτορα.

402. *πίλναντο] ἔν τισι πίμπλαντο.

403. *δυσμενέεσσι] ἐν ἄλλῳ τερπικέραυνος.

410. ὡσεὶ ἅπασα] τινὲς περιέργως διὰ μόνου τοῦ ῑ γράφοντες ἀποδιδόασιν ὡς αὐτὴ ἅπασα. οὐκ οἶδε δὲ ὁ ποιητὴς οὔτε τὴν ῑ οὔτε τὴν σφεῖς. ἔστιν οὖν ὅμοιον τῷ ἐν Ὀδυσσείᾳ (10, 419) "σοὶ μὲν νοστήσαντι, διοτρεφὲς, ὧδ' ἐχάρημεν, ὡς εἴ τ' εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα."

411. *ὅτι θηλυκῶς ἡ Ἴλιος.

σμύχοιτο] καταφλέγοιτο. ὁ δὲ λόγος, τοιοῦτος δέ φησι θρῆνος διεγήγερτο ὡσπερεὶ τῆς Ἰλίου πάσης ὑπὸ πυρὸς καταφλεγομένης.

*οὕτως Ἀρίσταρχος σμύχοιτο.

416. κηδόμενοί περ] οὕτως πληθυντικῶς αἱ Ἀριστάρχου, καίπερ ὀδυνώμενοι καὶ αὐτοί.

*Ἀρίσταρχος πληθυντικῶς κηδόμενοί περ.

428. τὸ δυσάμμορος ἐπίθετον ἑκατέρωθι δύναται προσδίδοσθαι· βέλτιον δὲ ἴσως τοῖς ἑξῆς.

429. *πολῖται] γρ. γέροντες.

430. ἀδινοῦ] πυκνοῦ καὶ συνεχοῦς.

431. στικτέον καὶ μετὰ τὸ τέκνον καὶ μετὰ τὸ δειλή. βέλτιον δέ ἐστι συνάπτειν μετὰ τὸ τέκνον πάντα, ἵν' ᾖ τὸ ἑξῆς τί νυ βείομαι ἐγὼ δειλὴ, αἰνὰ παθοῦσα;

τέκνον, ἐγὼ δειλὴ τί νυ βείομαι] ἀντὶ τοῦ ἐς τί ἔτι βιώσω, ὅ ἐστι ζήσω.

*Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ῑ βίομαι βιώσομαι.

πῶς Ἑκάβη μὲν οὐ πίπτει, Ἀνδρομάχη δὲ τοῦτο πάσχει; ῥητέον οὖν ὅτι ἐκείνη μὲν ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον καὶ ἐκ προσαγωγῆς δεξαμένη τὸ πάθος οὐχ ἡττήθη τῷ κακῷ τοσοῦτον, Ἀνδρομάχη δὲ ἀπροσδοκήτως ἐμπεσὸν εἰκότως ἐπεκράτησεν (467).

2. * καὶ δῆσαι τὸν Ἕκτορα] om.
7. σφεῖς] σφείς
8. ὧδ' ἐχάρημεν—ἀφικοίμεθα] ὧδε χωρῆσαι—ἀφίκοιτο
11. σμύχοιτο] Littera υ obliterata, unde σμώχοιτο male Vill., quum in textu σμύχοιτο legatur, ad quod refertur οὕτως, quod omittendum fuisset, si Aristarchus aliter legisset, ut monuit Hoffmannus p. 158.
26. * τοῦ ῑ βίομαι βιώσομαι] τοῦ η βήομαι βηώσομαι. Vid. Hoffmann. p. 309.
29. τοσοῦτον (ex cod. Ven. 458)] τοσοῦτο

433. εὐχωλή] ἐμοὶ μὲν, φησὶ, δόξα, τοῖς δὲ πολίταις ὄφελος.

434. οἵ σε θεὸν ὥς] καθ' ἑκάστην οὖν ἡμέραν, φησὶν, ὡς θεῷ σωτῆρί σοι ηὔχοντο. καὶ ὁ ζῶν ἰσόθεος νῦν οὐδὲ νεκρὸς εὐτυχής.

440. ἀλλ' ἥ γ'] ὅτι ἀσυμπαθὴς ἡ Ἀνδρομάχη ἐν τοσούτῳ θορύβῳ κατ' οἶκον ἀτρεμοῦσα, καὶ ταῦτα τὴν Ἀχιλλέως ἔφοδον οὐκ ἀγνοοῦσα. ἔοικεν οὖν, φησὶν ὁ Ἀρίσταρχος, προκαταχρησάμενος ὁ ποιητὴς τῷ τῆς Ἀνδρομάχης προσώπῳ κατὰ τὴν πρὸς Ἕκτορος κοινολογίαν (Il. 6, 394) ἀπεσχῆσθαι νῦν τοῦ προσώπου.

441. θρόνα] τὰ βαπτὰ ἔρια, κατὰ μετουσίαν, ὁμοίως τοῖς ποιοῦσι τὰ ποιούμενα.

*ἄνθη ποικίλα ἐξ ὧν βάπτουσι.

πάσσειν Κύπριοι τὸ ποικίλλειν, ἀφ' οὗ παστὰς ὁ θάλαμος.

444. Ἕκτορι θερμὰ λοετρά] αὔξει τὸ πάθος· τοσοῦτον γὰρ ἀπέχει τοῦ ἐννοεῖν τι τῶν συμβεβηκότων ὡς καὶ λουτρὰ τῷ ἀνδρὶ παρασκευάζειν, μονονουχὶ ὁρῶσα τὸν Ἕκτορα· διὸ καὶ ἐπεφώνησεν ὁ ποιητὴς συμπαθῶς τὸ νηπίη οὐδ' ἐνόησεν, ὥσπερ ἐλεῶν τὴν ἄγνοιαν αὐτῆς.

445. *καθ' ἑαυτὸ τὸ νηπίη.

447. κωκυτοῦ δ' ἤκουσε] ἀντὶ τοῦ θρήνου ἤκουσεν. ἐζήτηται δὲ πῶς τοσούτου γενομένου θορύβου μόλις Ἀνδρομάχη προῆλθεν; φασὶ δὲ ὡς ὅτι ἡ προτέρα τοῦ ἀνδρὸς ἐπίπληξις ἡ ἐν τῇ Ζ (490) σωφρονεῖν αὐτὴν ἀναγκάζει.

468. *αἱ Ἀριστάρχου βάλε δέσματα, αἱ δὲ κοιναὶ χέε.

ὅτι βελτίων ἂν ἦν ἡ διάθεσις, εἰ μὴ ἐκπεπληγμένη τὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀπέβαλεν, ἀλλ' ὕστερον (476) ὅτε ἀναπινύσκεταί τε καὶ ἑαυτὴν ἀναλαμβάνει, ἵν' ᾖ οὕτως "ἡ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸν ἀγέρθη, ἀμβλήδην γοόωσα, τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χέε δέσματα."

469. ἄμπυξ ἀρσενικῶς τὸ διάδημα τὸ πρὸς ἀνάδεσιν τῶν τριχῶν, ἃς περιστέλλοντες οἱ παλαιοὶ ὑπὸ τοῦτον παρῆγον. καὶ νῦν ἀμπυκίζειν τὸ τὰς ἐμπροσθίους τρίχας ἀναδεῖσθαι. καὶ "χρυσάμπυκες ἵπποι" διὰ τὸ δεῖσθαι στροφίῳ τὰς κορυφαίας τῶν τριχῶν, παρὰ τὸ

12. παστὰς Cobetus] παστὸς
23. αἱ Ἀριστάρχου Bekkerus] ἀρισταρ^χ (sine αἱ). Conf. ad p. 279, 14.
24. βελτίων Friedl.] βέλτιον
29. διάδημα] διάδεμα
ἀνάδεσιν Eustath.] ἀνάδησιν
* τριχῶν] κομῶν
30. *τοῦτον] τ̆τ̂ i. e. τούτων
* παρῆγον (Ven. B. et Eustath. p. 1280, 52.)] π^α^ήγοντο

ἀμπέχειν. ἀναδέσμη δὲ λέγεται σειρὰ ἣν κύκλῳ περὶ τοὺς κροτάφους ἀναδοῦνται. καλεῖται δὲ ὑπ' ἐνίων καλαυδάκη. κρήδεμνον δὲ πάλιν τὸ μαφόριον, ὡς τὸ "σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα" (Od. 1, 334).

*κεκρύφαλον] παρὰ τοῖς νεωτέροις ἐκτείνεται τὸ ῡ τοῦ κεκρυφάλου.

470. *θ'] ἐκ πλήρους ὁ τέ σύνδεσμος, κρήδεμνόν τε. οὕτως ἅπασαι.

473. γαλόῳ, οὕτως, τῇ γυναικὶ αἱ τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφαί. εἰνάτερες δὲ αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες πρὸς ἀλλήλας.

πρὸ τέλους ἡ ὀξεῖα· αἱ γὰρ εἰς ω̄ λήγουσαι δοτικαὶ βαρύτονοι, συνεμπίπτουσαι πληθυντικαῖς εὐθείαις, συνεμπίπτουσι καὶ κατὰ τὸν τόνον· τῷ λιπόνεῳ, οἱ λιπόνεῳ.

εἰνάτερες ὡς Δημήτερες. οὕτως πάντες· καὶ τὰ τῆς ἀναλογίας ἐπικρατεῖ οὕτως ἔχοντα, ὡς ἐδείχθη.

*γρ. ἅλις ἦσαν.

474. αἵ ἑ μετὰ σφίσιν] ὀρθοτονητέον τὴν σφίσιν· εἰς γὰρ σύνθετον ἡ μετάληψις. ἔφαμεν δὲ ὡς ἀναστρέφει τὰ τοῦ λόγου.

475. ἄμπνυτο] διὰ τοῦ ε̄ Ἀρίσταρχος ἔμπνυτο, ἔμπνους ἐγένετο. καὶ ἐπὶ τοῦ Σαρπηδόνος (Il. 5, 697) "αὖτις δ' ἐμπνύνθη."

477. στικτέον μετὰ τὸ Ἕκτορ καὶ μετὰ τὸ δύστηνος.

478. *κατὰ δῶμα] αἱ κοινότεραι Πριάμου ἐνὶ οἴκῳ.

480. *τυτθόν] ὅτι ἀντὶ τοῦ τυτθήν, καὶ ὅτι τὸ ὅ ἀντὶ τοῦ ὅς.

481. οὕτως αἰνόμορον, ὥστε τὸν μὲν Ἠετίωνα δύσμορον λέγεσθαι, αἰνόμορον δὲ τὴν Ἀνδρομάχην.

484. βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ αὕτως· γελοῖοι γὰρ οἱ τοῖς ἑξῆς αὐτὸ συνάπτοντες, ἵν' ᾗ ὃν μάτην ἐγεννήσαμεν. τοῖς δὲ ἄνω προσδιδόμενον σημαίνει τὸ ὡσαύτως, οἷον νήπιός ἐστιν, ὡς καὶ πρότερον οὐδέπω τέλειός ἐστιν.

1. κύκλῳ περὶ (cum Eustathio)] κύκλῳ om.

3. μαφόριον (cum Eustathio)] * ὠμοφόριον

* ὡς τὸ] om.

λιπαρὰ] om.

9. ἡ ὀξεῖα] ὁμοίως τῷ "εἰδομένη γαλόῳ Ἀντηνορίδαο δάμαρτι" (Il. 3, 122) addit Lehrsius Herod. p. 325.

16. ὡς ἀναστρέφει] Sic correxi pro ὡς οὐναστρέφει, ab Villoisono in ὡς οὖν ἀναστρέφει mutatum, inepte illato οὖν, cui locus hic non est, neque ὡς οὐκ ἀναστρέφει scribi cum Bekkero potest. Inversus quem scholiasta dicit sententiarum ordo in eo positus est quod quae versu 474 dicta sunt versum 473 praecedere debebant, quod vidit Hoffmannus p. 161, etsi male retinuit οὖν.

25. αὐτὸ] αὐτῷ

συνάπτοντες, ἵν' ᾗ Bekkerus] συνάπτοντες :—(signum scholii finiti) αὕτως ὃν τέκομεν, ἵν' ᾗ

487. ἣν γὰρ δὴ πόλεμόν γε φύγῃ] ἀπὸ τούτου ἕως τοῦ "δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι" (499) ἀθετοῦνται στίχοι δεκατρεῖς, ὅτι ἀδιάθετοι· τὸ γὰρ περιέρχεσθαι τὸν Ἀστυάνακτα, καὶ τὸν φίλον τοῦ πατρὸς τὸν μὲν χλαίνης ἐρύειν, τὸν δὲ χιτῶνος, ἵνα βρόγχον πίῃ, Πριάμου περιόντος καὶ ἄλλων ἀδελφῶν Ἕκτορος καὶ αὐτῆς τῆς Ἀνδρομάχης, ἄτοπον. διὰ τί δὲ ἔμελλον ἀφαιρεῖσθαι τὰς ἀποτετμημένας ἀρούρας, κατὰ τὸ βασιλικὸν γένος κληρονόμου τοῦ υἱοῦ Ἀστυάνακτος ὄντος; ὅλως δὲ οὐδ' ἔστιν ἴδιον τοῦ περὶ τὸν Ἀστυάνακτα οἴκτου, ἀλλὰ κοινῶς ἐπὶ παντὸς ὀρφανοῦ ἁρμόζει τὰ λεγόμενα. βέλτιον οὖν οὕτως ἐπιβαλεῖν· οὔτε σὺ τούτῳ ἔσσεαι, Ἕκτορ, ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνες, οὔτε σοὶ οὗτος Ἀστυάναξ ὃς πρὶν μὲν ἑοῦ.

*γρ. ἤν περ γάρ.

488. *ἐν ἄλλῳ ἀλλ' ἤτοι τούτῳ.

489. *ὅτι κυρίως νῦν ἀφοριοῦνται.

490. ἦμαρ δ' ὀρφανικόν] τὸ τῆς ὀρφανίας ἦμαρ τῶν ἀφηλικιωτῶν ἔρημον τίθησι τὸν παῖδα. ἔνιοι δὲ διεσταλμένως πᾶν, εἶτα ἀφήλικα, ἵν' ᾖ πᾶν ἦμαρ τὸν ὀρφανικὸν παῖδα ἀφήλικα τίθησιν, ὅ ἐστιν ἐκτὸς τῶν ἡλικιωτῶν.

491. πάντα δ' ὑπεμνήμυκε] πάντα αὐτῷ καταπέπτωκε καὶ κατακέκλιται, παρὰ τὸ ἠμύω ἐμήμυκα καὶ περισσὸν το ν̄, ἢ πάντα αὐτὸν εἰς ἀνάμνησιν ἄγει τοῦ δυσφορεῖν.

ὑπεμνήμυκε] καταμέμυκε, κατεστύγνακε, κάτω βλέπει. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος ἐπὶ τοῦ κατανένευκεν ἐκδέχεται. οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ εἰς ἀνάμνησιν ἔρχεται τοῦ πατρός.

*παρειαί] Ἀρίσταρχος οὐδετέρως παρειά.

492. ἐς πατρὸς ἑταίρους] ὅτι ἀντὶ τοῦ πρὸς πατρὸς ἑταίρους, ὡς "εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον" (Il. 7, 312).

494. κοτύλην] ὅτι εἶδος ποτηρίου ἡ κοτύλη. [καὶ λέγεται ἀρσενικῶς κότυλος.] καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ (17, 12) "πύρνον καὶ κοτύλην," ὁμωνύμως τὸ ἀγγεῖον τῷ ὑγρῷ.

496. *ἀμφιθαλής] ὅτι ἅπαξ ἀμφιθαλής.

497. *ἐνίσσων] ὅτι ἀντὶ τοῦ πλήσσων.

14. ὅτι κυρίως νῦν ἀφοριοῦνται] Haec annotatio spectat ad Aristarchi scripturam ἀπουρίσσουσιν, de qua dixit Hoffmannus p. 159.
15. ἀφηλικιωτῶν] ἀμφηλικιωτῶν
19. *καὶ κατακέκλιται] κέκλιται (sine καὶ)
28. καὶ—κότυλος] seclusit Friedl.
32. ἐνίσσων addidit Bekkerus. πλήσσων] πλήσσω

502. νηπιαχεύων] παραγωγόν ἐστι τὸ ῥῆμα, παρὰ τὸ νηπίαχος νηπιαχεύω, ὡς ἵππος ἱππεύω.

503. ἀγκαλίδεσσι] ἔχουσι γὰρ ἐν ταῖς ἀγκάλαις στρωμνὴν σύμμετρον· ἢ ὡς τῆς τροφοῦ συγκοιμωμένης αὐτῷ. ἐμείωσε δὲ τὴν λέξιν ὁμοίως τῇ βραχύτητι τοῦ παιδός.

505. * ἂν πολλὰ πάθῃσι] ὅτι ἀντὶ τοῦ πάθοι ἄν. πρὸς τὸ "ἰχθὺς ὅς κε φάγῃσι" (Il. 21, 127).

513. οὐκ ἐνταφήσῃ.

Παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσῳδίας Ἡρωδιανοῦ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ στιγμῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ Ψ.

1. στενάχοντο] ὅτι εἰ ἦν στεναχῶν ὡς φρονῶν, οὐκ ἂν οὕτως ἔλεγεν στενάχοντο· ἀλλ' ὥσπερ ἀπὸ τοῦ φέρων ἐφέροντο, οὕτως ἀπὸ τοῦ στενάχων στενάχοντο λέγει.

πτόλιν] πόλιν. Κυπρίων τῶν ἐν Σαλαμῖνι ἡ λέξις. κεῖται δὲ καὶ παρὰ Ἀναξανδρίδῃ τῷ κωμικῷ ἐν Σωσίππῳ.

2. νῆας τὸν τόπον ἐνταῦθα τῶν νηῶν λέγει.

4. ἀποσκίδνασθαι] ἀφ' ἑαυτοῦ χωρίζεσθαι. ἢ παρέλκει ἡ ἀπό, ὡς ἐν τῷ ἀπητίμησεν (Il. 13, 113)· ἢ ἐγκλίνεται.

7. * μὴ δή πω] ὅτι ἀντὶ τοῦ μηδέ πω.

9. * ὃ γὰρ γέρας] ὅτι ἀντὶ τοῦ τοῦτο γὰρ γέρας. ἢ περισσὸς ὁ γάρ.

15, 16. ἐπὶ τὸ τεύχεά τινες διαστέλλειν ἀξιοῦσιν, ἵνα, φασὶ, τοῖς τῶν ἀνθρώπων δάκρυσιν αἵ τε ψάμαθοι καὶ τὰ ὅπλα βρέχηται· τερατῶδες γὰρ τὸ δακρύειν τὰ ὅπλα. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι ὡς "σπάρτα λέλυνται" (Il. 2, 135).

16. τοῖον] ὅτι αὐξητικῶς τὸ τοῖον, οὐχ ὡς οἱ γλωσσογράφοι ἀξιοῦσιν, ἀγαθόν.

18. * οὕτως Ἀρίσταρχος σὺν τῷ σ̄, ἐπ' ἀνδροφόνους.

17. Ἀναξανδρίδῃ τῷ in A omissum addidit Meinekius. Male Bekkerus Ἀλεξανδρίδῃ.

22. τοῦτο Cobetus] τὸ

24. * ἵνα—βρέχηται] om.

πρὸς τὸ ἀμφίβολον, πότερον τὰς ἑαυτοῦ χεῖρας εἰς τὰ τοῦ Πατρόκλου στήθη ἢ τὰς τοῦ Πατρόκλου εἰς τὰ ἑαυτοῦ.

19. χαῖρέ μοι] οἴκτου κινητικὴ ἡ πρὸς νεκροὺς ὁμιλία. κατέχεται δὲ τῇ κοινῇ ἐννοίᾳ ὁ Ἀχιλλεὺς, καὶ ἔοικεν ἀηδές τι τὸν θάνατον ὑπειληφέναι· τοῦτο γοῦν ἐν ὑπερβολῇ φησὶν, καὶ ἐν Ἀΐδαο δόμοισιν ὢν ὅμως χαῖρε, οἷον εἰ ἔστι παραμυθία καὶ χαρὰ ἐν τοῖς τετελευτηκόσι, ταύτην δέχου παρ' ἡμῶν.

26. *ἕκαστος] γρ. ἕκαστοι.

27. *γρ. λύοντο δὲ μώνυχας ἵππους.

29. ὅτι τάφον τὸ δεῖπνον τὸ περὶ τὴν ταφὴν γινόμενον.

34. ὅτι ψιλῶς προενεκτέον κοτυλήρυτον. οὐ γὰρ ἀπὸ τῆς ῥύσεως, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἀρύσαι. κοτύλη δὲ εἶδος ποτηρίου κοίλου. Ἀρίσταρχος πολὺ, ὥστε κοτύλῃ ἀρύσασθαι.

36. *εἰς Ἀγαμέμνονα] σημείωσαι ὅτι τῇ εἰς ἐπὶ ἐμψύχων· ὤφειλε γὰρ τὴν πρός.

37. ὅτι σπουδῇ μετὰ πολλῆς κακοπαθείας. καὶ ἐλλείπει ἡ πρόθεσις· ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ περὶ ἑταίρου. καὶ τὸ χωόμενον ἀντὶ τοῦ συγχεόμενον. τὸ πεπιθόντες ὡς καταλαβόντες. ἔστι γὰρ δεύτερος ἀόριστος.

39. *Ἀρίσταρχος κέλευσαν, πληθυντικῶς.

43. οὐ μὰ Ζῆν'] ὅτι τὴν ἄρνησιν καὶ ἀπόμοσιν ὁμοῦ τέθεικεν.

46. *ἐπεὶ οὔ μ' ἔτι] ἐν ἄλλῳ ἐπεὶ οὔτί με.

48. ἀλλ' ἤτοι νῦν μέν] οὕτως νῦν μὲν στυγερῇ καὶ πειθώμεθα, οὐ τερπώμεθα.

*οὕτως πειθώμεθα, οὐ τερπώμεθα.

53. θᾶσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν] ἀντὶ τοῦ ἵνα ταχύτερον ἐκτὸς τῆς ὄψεως ἡμῶν γένηται.

58. οἱ μὲν κακκείοντες] ὅτι σύνηθες ἦν ἀναλύειν, ὡς καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ ἐπὶ τῶν μνηστήρων.

59. Πηλείδης ἐπὶ θινί] πρέπουσα κοίτη τῷ πενθοῦντι καὶ ἀλύοντι. τάχα δὲ τὰς παρηγορίας τῶν φίλων οὐ φέρων καθ' αὑτὸν τρέπεται, σχολάζειν τῷ πένθει θέλων.

61. *κλύζεσκόν] διχῶς.

5. καὶ ἐν] καὶ εἰ
7. * ταύτην] τοῦτο
3. κινητικὴ] κινητικὸν
14. σημείωσαι] Hoc non est Aristonici.
21. ἀπόμοσιν Bekkerus] ἀπόδοσιν

63. *νήδυμος] ὅτι σαφῶς ἀπὸ τοῦ ν̄ ἄρχεται τὸ ὄνομα.

64. *ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἴλιον.

65. Πατροκλῆος] ὅτι ἀπ' εὐθείας τῆς ὁ Πατροκλῆς, καὶ τὸ δ ε ι λ ο ῖ ο δειλαίου. ἄκρως δὲ ἐπεξεργάζεται τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὀνείρου· ἔναυλος γὰρ τῷ Ἀχιλλεῖ ὁ τοῦ φίλου τύπος. ἐντεῦθεν Ἀντισθένης ὁμοσχήμονάς φησι τὰς ψυχὰς τοῖς περιέχουσι σώμασιν εἶναι. Χρύσιππος δὲ μετὰ τὸν χωρισμὸν τοῦ σώματος σφαιροειδεῖς γενέσθαι δογματίζει.

70. ἀκήδεις] ἄμεινον βαρύνειν ὡς ἐνόεις, τῆς ἀρχούσης συσταλείσης ποιητικῶς· ὡς γὰρ τὸ ἤκουσα ἄκουσα, οὕτως καὶ τὸ ἠκήδεις ἀκήδεις.

71. ὅτι λείπει τὸ ἵνα ἢ ὅπως· τὸ δὲ ὅ τ τ ι τ ά χ ι σ τ α ἑκατέροις δύναται προσδίδοσθαι.

73. οὐδέ με] ἀπόλυτός ἐστιν ἡ ἀντωνυμία, διὸ ἐγκλιτικῶς ἀναγνωστέον. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι ἐκτὸς τοῦ ποταμοῦ ὑποτίθεται τὰς τῶν ἀτάφων ψυχὰς, καὶ μὴ ἐπιμισγομένας ταῖς ἐν τῷ ἐρέβει. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὰ ἀθετούμενα ἐν τῇ νεκυίᾳ.

75. ὀλοφύρομαι] ὅτι τὸ ἵνα λείπει, καὶ συνέσταλκεν, ἀντὶ τοῦ ἵνα ὀλοφύρωμαι.

76. νίσομαι ἐξ Ἀΐδαο, ἐπήν με πυρὸς λελάχητε] ἀντὶ τοῦ λαχεῖν ποιήσετε. παρὰ δὲ τοῖς τραγικοῖς μετὰ τὴν ταφὴν ἐπιφαίνονται.

77. *οὐ μὲν γάρ] γρ. ο ὐ γ ὰ ρ ἔ τ ι.

οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε] ἔν τισι τῶν πολιτικῶν ο ὐ γ ὰ ρ ἔ τ ι ζωοί γε.

79. λάχε] ὅθεν μία τῶν Μοιρῶν Λάχεσις. παρείληφε δὲ ὅτι τῇ γενέσει συνδιατάσσεται καὶ ὁ τῆς τελευτῆς καιρός. ὅθεν Ζηνόδοτος ὁ Κρατήτειος Χαλδαῖον τὸν Ὅμηρόν φησιν.

81. εὐηγενέων] ἐν τῇ Ῥιανοῦ καὶ Ἀριστοφάνους ε ὐ η φ ε ν έ ω ν διὰ τοῦ φ̄, εὖ τῷ ἀφένῳ χρωμένων, ὡς Κλέαρχος ἐν ταῖς γλώτταις.

83. μὴ ἐμά] τοῦτο ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωστέον· τὸ γὰρ ἀπαρέμφατον κεῖται ἀντὶ προστακτικοῦ τοῦ τίθει.

12. λείπει τὸ ἵνα ἢ ὅπως] Fefellit Aristarchum vetus scripturae vitium θάπτε με ὅττι τάχιστα πύλας Ἀΐδαο περήσω, quod correxit Cobetus Var. Lect. p. 633 θάπτε μ', ὅπως ὤκιστα πύλας Ἀΐδαο περήσω, quod legerat Theognis quum scriberet φύντα δ' ὅπως ὤκιστα πύλας Ἀΐδαο περῆσαι.

16. ἐν] om.

26. Κρατήτειος] κρατήτ?

28. Κλέαρχος] Κλείταρχος Schweighaeuserus in Indice in Athenaeum p. 80. V. Mayhoff. de Rhiani stud. Homer. (Dresdae 1870) p. 26.

84. *γρ. ἐτράφημεν.

87. *τοῦτον Κλεισώνυμον Φερεκύδης ἱστορεῖ.

88. ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθείς] αἱ πλείους τῶν κατὰ ἄνδρα ἀμφ' ἀστραγάλῃσιν ἐρύσας· καὶ ἔστιν Ἰωνικώτερον. "ἀστραγάλαι δ' Ἔρωτός εἰσιν μανίαι τε καὶ κυδοιμοί" Ἀνακρέων.

*ὅτι ἅπαξ τῆς διὰ τῶν ἀστραγάλων παιδιᾶς μέμνηται.

90. ἔτραφέ τ'] ἔτρεφέ τ' margo rec.

91. *ὅτι ἅπαξ ἡ σορός.

ἀθετεῖται, ὅτι εἰ σορὸν δέδωκεν, ἣν ἐν ἄλλοις λάρνακα καλεῖ "καὶ τά γε χρυσείην ἐς λάρνακα θῆκε" (Il. 24, 795), πρὸς τί καὶ ἀμφιφορῆα; μετενήνεκται οὖν ἐκ τῆς δευτέρας νεκυίας (Od. 24, 74). *** φησὶν αὐτὸν μετενηνέχθαι· τὸ γὰρ οἴκοθεν ἐπάγεσθαι δυσοιώνιστον.

92. χρύσεος ἀμφιφορεύς] Διόνυσος Ἥφαιστον γενόμενον ἐν Νάξῳ μιᾷ τῶν Κυκλάδων ξενίσας, ἔλαβε παρ' αὐτοῦ δῶρον χρύσεον ἀμφορέα. διωχθεὶς δὲ ὕστερον ὑπὸ Λυκούργου καὶ καταφυγὼν εἰς θάλασσαν, φιλοφρόνως αὐτὸν ὑποδεξαμένης Θέτιδος, ἔδωκεν αὐτῇ τὸν ἡφαιστότευκτον ἀμφορέα. ἡ δὲ τῷ παιδὶ ἐχαρίσατο, ὅπως μετὰ θάνατον ἐν αὐτῷ αὐτοῦ ἀποτεθῇ τὰ ὀστᾶ. ἱστορεῖ Στησίχορος.

94. ἠθείη κεφαλή] προσφώνησις νέου πρὸς πρεσβύτερον. δῆλον οὖν ὅτι πρεσβύτερος Ἀχιλλέως ὁ Πάτροκλος. Χαμαιλέων γράφει ὦ θείη κεφαλή. γελοῖον δὲ ἐπὶ νεκρῷ τὸ ὦ θείη· διὸ ἡ διπλῆ.

96. *ὡς σὺ κελεύεις] ἐν ἄλλῳ ὥς με κελεύεις.

97. ἑκατέρωσε δύναται προσδίδοσθαι τὸ ἀλλήλους. καὶ ἐνταῦθα δέ, ὡς εἴρηται, λείπει ὁ ἵνα· ὁ γὰρ λόγος, ἀλλά μοι πλησίον στῆθι ἐπ' ὀλίγον γε, ἵνα ἀλλήλους περιπτυξάμενοι ὀδυρώμεθα.

98. *ὀλοοῖο] ἐν ἄλλῳ κρυεροῖο.

104. ἐμφρόνως καὶ συνετῶς διείλεκται πάντα ὁ Πάτροκλος. ἐνσέσειсται οὖν ἐκ τῆς Ὀδυσσείας ὁ στίχος· ἐκεῖ γὰρ τὰς ψυχὰς εἴδωλα σκιώδη, φρονήσεως ἀμέτοχα, ὑπέθετο. ἢ φρένας λέγει οὐ τὸ διανοητικόν, ἀλλὰ μέρος τι τῶν ἐντὸς σώματος, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ

4. ἐρύσας (*ὀρίσσας)] ἐρίσσας Bekkerus.

5. εἰσιν—κυδοιμοί] εἰσι—κυδοίμοιο

7. ἔτρεφέ τ'] ἐν ἄλλῳ ἔτρεφέ τ' Bekkerus.

11. Lacunam indicavit Cobetus, fortasse sic explendam, ἀλλ' ἐκεῖ εὐλόγως μετὰ τὸν Ἀχιλλέως θάνατον ὑπὸ τῆς Θέτιδος φησὶν αὐτὸν ἐπενηνέχθαι.

15. * ἀμφορέα] ἀμφιφορέα

18. * ἱστορεῖ Στησίχορος] om.

30. σώματος Bekkerus] σωμάτων

"ἔν τε φρένες ἦπαρ ἔχουσι" (Od. 9, 301) καὶ πάλιν "ἔνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχαται" (Il. 16, 481). ἔστιν οὖν ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον σῶμα. οὕτως Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι τὰς τῶν ἀτάφων ψυχὰς Ὅμηρος ἔτι σωζούσας τὴν φρόνησιν ὑποτίθεται.

106. *ὁ Ἀρίσταρχος ἐφεστήκει χωρὶς τοῦ ῑ.

111. ὅτι σαφῶς οὐρῆες οἱ ἡμίονοι, πρὸς τὸ "οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπῴχετο" (Il. 1, 50). κατὰ δὲ πολλὰ τῶν ἀντιγράφων οὐρῆας ὤτρυνεν, ἔξω τοῦ τέ.

117. *πολυπίδακος] οὕτως Ἀρίσταρχος· ἄλλοι δὲ πολυπιδάκου.

119, 120. κτυπέουσαι πῖπτον] ὅτι τὸ ἐναντίον ἔφη· πίπτουσαι γὰρ κτύπον παρεῖχον.

120. διαπλήσσοντες] οὕτως διαπλήσσοντες διὰ τοῦ η̄ αἱ Ἀριστάρχου, ἀντὶ τοῦ διακόπτοντες. ἄλλοι δὲ διαπλίσσοντες διὰ τοῦ ῑ. παρασημειώσαιτο δ' ἄν τις τοῦτο πρὸς τὸ ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ (10, 440) "τῷ οἱ ἀποπλήξας κεφαλήν" ἀντὶ τοῦ ἀποκόψας.

121. ποσσὶ δατεῦντο] ἐμέριζον βαδίζουσαι· μερισμῷ γάρ τινι ὅμοιον γίνεται κατὰ τὴν πορείαν, ἄλλοτε ἀλλαχοῦ τῶν ποδῶν τιθεμένων.

122. ἐελδόμενοι πεδίοιο] * * * τὸ γὰρ ἑξῆς ἐστὶ, ταὶ δὲ χθόνα ποσσὶ δατεῦντο, διὰ ῥωπήϊα πυκνὰ ἐλδόμεναι πεδίοιο· οὐ γὰρ τοῦ πεδίου τὰ ῥωπήϊα λέγει, ἀλλ' εἰς τὸ πεδίον αὐτὰς ἐπείγεσθαι ἀπὸ τῶν ῥωπῶν.

123. πάντες δ' ὑλοτόμοι] νόμος στρατιωτικὸς μὴ κούφους ἐν ταῖς τοιαύταις χρείαις διατελεῖν.

ὣς γὰρ ἀνώγει Μηριόνης] Κρήτη γὰρ ὀρεινὴ καὶ δενδροφόρος· ὅθεν Μηριόνης.

125. ἐπισχερώ] ἐφεξῆς, παρὰ τὸ ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ τὴν σχέσιν ἔχειν.

132. *παραιβάται] ὅτι νῦν παραιβάτας εἴρηκε τοὺς ὁπλίτας.

133. *ὅτι νέφος πεζῶν μυρίοι.

13. In marg. inter. οὕτως ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ διαπλίσσοντες διὰ τοῦ ῑ.

20. Lacunam indicavit Cobetus, fortasse verbis explendam βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ πεδίοιο, quod Friedl. quoque coniecit.

23. ῥωπῶν] ῥοπῶν

25. *τοιαύταις] om.

28. *ἄλλο ἐπ'] om.

30. τοὺς ὁπλίτας delet Friedl. et addit διὸ ἡ διπλῆ.

135. *καταεῖνυον*] *κατεκάλυπτον, ἐσκέπαζον, τουτέστι πολλὰς τρίχας κατέβαλλον ὥστε καλύπτειν τὸν νεκρόν. τοῦτο δὲ πρὸς τιμῆς ἐγίνετο τῷ θνήσκοντι, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ φησὶ "τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων* (Il. 16, 457 et 675) *κείρασθαί τε κόμην βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν"* (Od. 4, 198). *δασέως δὲ τὸ εἵνυον· ἀπὸ γὰρ τοῦ εἱνύω ἐστὶ θέματος, ὃ παρῆκται παρὰ τὸ ἕω δασυνόμενον. ἐν τισι δὲ καταείλυον, τουτέστιν εἷλουν. Ἀρίσταρχος δὲ καταείνυσαν. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι τὸ πάντα ἀντὶ τοῦ ὅλον, πρὸς τὸ "πᾶσαι δ' ὠΐγνυντο πύλαι"* (Il. 2, 809. 8, 58).

137. *οὕτως Ἄϊδόσδε, οὐκ Ἄϊδος δῶ, ὁ Ἡρωδιανός φησιν ἐν τῷ ιθ' τῆς καθόλου.*

* *οὕτως Ἡρωδιανός. ἄλλοι δὲ Ἄϊδος δῶ.*

138. * *ἵκοντο*] *γρ. ἵκανον.*

139. *μενοεικέα*] *ὅτι τινὲς τὸ μενοεικές πολὺ ἀπέδοσαν. ἔστι δὲ τὸ τῷ μένει ἐοικὸς, οἷον τὸ ἀρεστὸν, ἐξ οὗ τὴν ἱκανὴν βούλεται σημᾶναι.*

141. *χαίτην*] *καὶ ὁ Πάρις εἶχε χαίτην, ἀλλ' ἐπὶ γυναιμανίᾳ καὶ ἀπάτῃ ἔτρεφεν.*

142. *ἔθος ἦν τοῖς ἀρχαίοις μετὰ τὸ παρακμάζειν τῆς νεότητος τὰς κόμας ἀποκείρειν τοῖς ποταμοῖς· τούτους γὰρ ἐνόμιζον τῶν ἀνατροφῶν αἰτίους εἶναι. διὰ ταύτην δὲ τὴν αἰτίαν καὶ εἰς τοὺς ποταμοὺς ἀπὸ τῶν ποταμῶν ὕδωρ ἐκόμιζον, τέκνων τε γενέσεως καὶ παιδοτροφίας οἰωνὸν τιθέμενοι. διόπερ καὶ τὰς Ἀχιλλέως κόμας Πηλεὺς τούτῳ καθιέρωσεν· ἦν γὰρ ἐκ Φαρσάλου τῆς Θεσσαλίας. ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς Ἀργολικοῖς συγγραφεῦσιν.*

144. *ἄλλως*] *ἀντὶ τοῦ μάτην, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Μηδείᾳ* (1030) *"ἄλλως ἄρ' ὑμᾶς, ὦ τέκν', ἐξεθρεψάμην, ἄλλως δ' ἐμόχθουν καὶ κατεξάνθην πόνοις." καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἱππεῦσι* (11) *"τί κινυρόμεθα ἄλλως;" καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀντὶ τοῦ μάτην ἐχρῶντο οἱ Ἀττικοὶ τῷ ἄλλως· καὶ γὰρ παρὰ Θουκυδίδῃ συνεχῶς ἔστιν αὐτὸ εὑρεῖν κείμενον.*

147. * *παρ' αὐτόθι*] *ἐν ἄλλῳ παραυτίκα.*

155. *εἰ μὴ Ἀχιλλεύς*] *ὅτι ἔξωθεν τὴν πρός ληπτέον. ἔστι γὰρ πρὸς Ἀγαμέμνονα.*

3. *τὸ γὰρ*] *τὸ* om.
24. *Φαρσάλου*] *φρασάλου*
28. * *κινυρόμεθ'* cod. Ven. 458.] *κινυρώμεθ'*
30. *τῷ* Bekkerus] *τὸ*

156. σοὶ γάρ τε] σοὶ μέν τε μάλ' in marg. ext. punctis notatum.

160. κηδεός] τινὲς ἐβάρυναν, ὥστε εἶναι γενικήν· ἄμεινον δὲ ὀξύνειν, ἵνα ᾖ ῥηματικὸν, ἀπὸ τοῦ κηδεύω· τὰ γὰρ εἰς ος λήγοντα ὀνόματα, παρὰ ῥῆμα γινόμενα, καθαρεύοντα καὶ τῷ ε παραληγόμενα ὀξύνεσθαι θέλει, φωλεύω φωλεός, ὀχεύω ὀχεός καὶ ἐν πλεονασμῷ τοῦ σ ὀσχεός. καὶ παρὰ τὸ σωρεύω δὲ ὁ σωρεός· τὸ δὲ σωρός κατὰ συγκοπὴν ἀπετελεῖτο. καὶ παρὰ τὸ λοχεύω δὲ ὁ λοχεός ἔσται, κατ' ὀξεῖαν τάσιν· "ὁ δ' ἐκ λοχεοῖο πάϊς" (Hesiod. Th. 178). ἀλλ' οὖν γε βαρυτόνως οἱ πλείους ἀνέγνωσαν, πλεονασμὸν ἐκδεξάμενοι τοῦ ε, ὥστε παρὰ τὴν λόχου γενικήν ("ἐκ λόχου ἀμπήδησε" Il. 11, 379) λόχοιο γενέσθαι καὶ λοχέοιο. οὕτως δὲ κατὰ τὸν προειρημένον κανόνα, ῥήματος ὄντος τοῦ κηδεύω τὸ παρ' αὐτὸ ὄνομα, λέγω δὲ τὸ κηδεός, ὀξυτονηθήσεται.

παρὰ δ' οἱ ταγοὶ ἄμμι μενόντων] τὸ ἑξῆς ἐστὶ παραμενέτωσαν· διὸ φυλακτέον τὸν τόνον τῆς προθέσεως. Διονύσιος δ' ἡγεῖτο πλεονάζειν τόν τέ σύνδεσμον, καὶ ἀγοὺς ἡγεῖτο τοὺς ἡγεμόνας. ὁ μέντοι Ἀρίσταρχος ταγοὺς ἐξεδέξατο, καὶ σχεδὸν ἅπαντες, παρὰ τὸ τάσσω ῥῆμα τοῦ σχηματισμοῦ γενομένου. διὸ καὶ ἐγὼ συγκατατίθεμαι. τὸ δὲ μενόντων ἀντὶ τοῦ μενέτωσαν.

*μενόντων] ὅτι ἀντὶ τοῦ μενέτωσαν.

163. *κηδεμόνες] οἱ μάλιστα ἀνιώμενοι διὰ τοῦτο καὶ φροντίζοντες.

164. ἑκατόμπεδον] ἑκατὸν ποδῶν ἔχουσαν πλευρὰν, ὡς καὶ τετράπους λίθος, ὥστε ἑκάστην πλευρὰν ρ' ποδῶν μέτρον ἔχειν.

167. πρόσθε πυρῆς ἔδερον] διὰ τὸ τὴν πιμελὴν ἐξυπαφθῆναι τοῦτο ποιοῦντος τοῦ Ἀχιλλέως.

169. περὶ δὲ δρατὰ σώματα νήει] τὰ πολλὰ τῶν ὑπομνημάτων διὰ τοῦ ε δρετά· καὶ τάχα ἀπὸ τοῦ δέρειν. ἡ διπλῆ δὲ πρὸς τὴν μετάθεσιν, ὅτι ἀντὶ τοῦ δαρτά.

171. πίσυρας] κατὰ πλευρὰν ἕνα. οἰκεῖος δὲ τῷ νεκρῷ ὁ ἴσος ἀριθμός· διὰ τοῦτο τῷ Ποσειδῶνι πέντε θύουσιν.

177. σιδήρεον] ἄμφω γὰρ τμητικὰ, πῦρ καὶ σίδηρος. τὸ δὲ

1. σοὶ μὲν] ἐν ἄλλῳ σοὶ μὲν Bekkerus.

12. λοχέοιο] λοχεοῖο

30. τῷ νεκρῷ] Bekkerus τῶν νεκρῶν

31. πέντε] * θ

νέμοιτο ἐμφατικῶς ἀντὶ τοῦ φάγοι· φησὶ γοῦν "τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει" (182).

180. *τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέστην] ἐν ἄλλῳ τετελεσμένα ὥσπερ ὑπέστην.

181. συναπτέον τῷ ἑξῆς στίχῳ· τὸ γὰρ τούς κεῖται ἀντὶ τοῦ τούτους, ἵν' ᾖ ὁ λόγος, δώδεκα μὲν Τρώων υἱοὺς τούτους σὺν σοὶ τὸ πῦρ ἐσθίει, δεικτικῶς. ἐὰν δὲ στίζωμεν ἐπὶ τὸ ἐσθλούς, ** ἔσται τὸ τούς ἀντὶ ὑποτακτικοῦ ἄρθρου τοῦ οὕς.

183. *ἀλλὰ κύνεσσιν] ὅτι ἀπὸ κοινοῦ τὸ δαπτέμεν.

186. ὅτι μύρου τὴν μὲν ὀνομασίαν ἀγνοεῖ, τὴν δὲ σκευασίαν οἶδεν· τὸ γὰρ ῥόδινον οὕτως νῦν εἶπεν ἔλαιον ῥοδόεν.

191. *σκήλει'] σκληροποιήσειεν.

197. *ἐλθέμεν] γρ. ἐλθεῖν.

198. ἐσσεύαιτο] ὁρμὴν λάβοι· ἀπὸ δὲ τῶν ἐμψύχων μετῆκται. χωρὶς δὲ τοῦ ν̄ τὸ ὕλη. ἄλλοι δὲ ὕλην τε σεύαιντο ἀντὶ τοῦ ὁρμήσειαν οἱ ἄνεμοι καίειν τὴν ὕλην.

*ἐν ἄλλῳ ὕλη τε σεύαιτο. οὕτως δὲ ἔξω τοῦ ν̄ ὕλη.

200. δυσαέος] οὐκ ἀεὶ, ἀλλὰ χειμῶνι· ἔστι γὰρ χειμῶνος μὲν δυσαὴς, θέρους δὲ προσηνής.

205. *αὖθι] γρ. αὖτις.

206. *ἐς γαῖαν] γρ. ἐς δῆμον, ὡς αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων.

217. ἔβαλλον] τῷ πνεύματι ἔβαλλον.

219. *ἑλών] ἐν ἄλλῳ ἔχων.

221. ὅτι δωδεκασύλλαβος καὶ ἐκ σπονδείων.

223. νυμφίου] δηλοῖ ἡ λέξις ἐνταῦθα καὶ τὸν ἤδη πατέρα παίδων· "νυμφίον ἐν μεγάροις μίαν οἴην παῖδα λιπόντα" (Od. 7, 65).

224, 225. βραχὺ διασταλτέον καίων, πυρκαϊήν· μᾶλλον γὰρ οὕτως ἐμφαίνει.

226. φόως ἐρέων] ὅτι μεταφορικῶς ἐρέων ἀντὶ τοῦ ἀπαγγελῶν. τοῦτο δέ ἐστι προσημαίνων· οὐ γὰρ διὰ λόγου τοῦτο ποιεῖ, ἀλλὰ δι' ἐπιτολῆς.

7. Lacunam Friedl. indicavit sic fortasse explendam ἐσθλοὺς, τοῖς ἄνω συνάπτοντες τοῦτον τὸν στίχον, πάλιν ἀντὶ τοῦ τούτους τὸ τοὺς κείσεται· ἐὰν δὲ βραχὺ διαστέλλωμεν, ἔσται—

8. τὸ τοὺς] τούτους

15. τὸ ὕλη. ἄλλοι δὲ ὕλην τε σεύαιντο ἀντὶ Cobetus] τὸ ὕλη τ' ἐσσεύαιτο ἀντὶ—.

18. χειμῶνος] χειμῶνι

ἑωσφόρος ὁ κατὰ τὴν ἡμέραν ἀνατέλλων λαμπρότατος ἀστὴρ, ὃς καὶ ἕσπερος καλεῖται. οὗτος δέ ἐστιν ὁ τῆς Ἀφροδίτης.

232. κλίνθη κεκμηὼς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν] διὰ τοῦ ὄρουσε τὸ τάχος ἐνεφάνισε τοῦ ὕπνου, διὰ πολλὴν ἐπελθόντος ἀγρυπνίαν. τῶν γὰρ λυπουμένων ἐπιπολῆς ὁ ὕπνος.

243. δημῷ τὰ ὀστᾶ καλύπτει πρὸς τὸ λιπαινόμενα μὴ εὔσηπτα εἶναι.

244. *θείομεν] ὅτι συνέσταλκεν ἀντὶ τοῦ θείωμεν· καὶ ὅτι κατὰ συγκοπὴν κλεύθωμαι ἀντὶ τοῦ κελεύθωμαι, οἷον πορεύομαι.

*ἐν ἄλλῳ αὐτὸς ἰών.

245. *ὅτι τὸ πονέεσθαί ἐστιν ἐνεργεῖν.

248. δεύτεροι] ὕστεροι. καὶ "δεύτατος ἦλθεν" (Il. 19, 51) ἀντὶ τοῦ ἔσχατος.

251. *τέφρη] ἐν ἄλλῳ κάππεσεν ὕλη.

254. λιτί ὡς φωτί. οὕτως καὶ Ἀρίσταρχος. πᾶσα γὰρ δοτικὴ δισύλλαβος ἐπ' ὀνομάτων εἰς $\overline{\tau\iota}$ λήγουσα ὀξύνεται, χρωτί δαιτί Κρητί. οὕτως οὖν καὶ λιτί. τούτῳ γὰρ τῷ λόγῳ καὶ βλητί ὀφείλομεν κατ' ὀξεῖαν τάσιν ἀναγινώσκειν· "νύμφα φίλη, καὶ βλητὶ λίθῳ ἐνὶ δάκρυον ἧκας." οὕτως οὖν καὶ λιτί, ἵνα ᾖ μεταπλασμὸς τῆς λιτῷ δοτικῆς, ὡς ἡ κλαδί τῆς κλάδῳ. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ αἰτιατικὴ ἡ λῖτα μεταπέπλασται ἐκ τῆς λιτὸν, ὡς καὶ ἡ κρόκα ἐκ τῆς κρόκην. τὸ δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ "κάθηράν τε ῥύπα πάντα" (Od. 6, 93), εἰ μή ἐστι πληθυντικὸν οὐδέτερον, τοῦ προκειμένου μεταπλασμοῦ ἔχεται. οὐχ ὁμότονος δὲ ἐγίνετο τῇ λιτόν αἰτιατικῇ ἡ λῖτα, ἐπεὶ πᾶσα αἰτιατικὴ εἰς $\bar{\alpha}$ λήγουσα ἐβαρύνετο, ὑπεσταλμένης τῆς τινά κατ' ἀόριστον προφοράν.

256. χυτήν] ὅτι οὐ πᾶσα γῆ χυτὴ, ἀλλ' ἡ τοῖς νεκροῖς ἐπιχεομένη.

262. *ποδώκεσιν] βαρύνειν δεῖ τὸ ποδώκης, καὶ εἴρηται περὶ αὐτοῦ.

263. πρὸς τὴν ἀμφιβολίαν, πότερον ἀμύμονα γυναῖκα ἢ ἀμύμονα ἔργα. καὶ ὅτι συνεκδέξασθαι δεῖ τῷ καὶ τρίποδ' ὠτώεντα τὸ φέρεσθαι· ἀκριβὴς γὰρ ὁ ποιητὴς περὶ τὰ ἀκτὰ καὶ φορητά.

266. ἑξετέ'] ὁ Ἀσκαλωνίτης ἐνθάδε προπαροξύνει ὁμοίως τῷ "ὄτριχας οἰέτεας" (Il. 2, 765). εἰσὶ δὲ οἱ παροξύνουσιν ὁμοίως τῷ

4. πολλὴν] τὸ πολλὴν

15–26. Eadem fere supra p. 163, 15–28.

17. βλητί] Vid. Lobeck. Paral. p. 82, 541 et Lehrs. Herod. p. 326.

21. λῖτα—λιτόν] λῖ—λῖ

22. κάθηράν—τε] καθήραντες

εὐγενέα, καὶ οὕτως ἐπείσθη ἡ παράδοσις. προείρηται δὲ περὶ τῆς προσῳδίας.

267. τριτάτῳ] σημειοῦνταί τινες ὅτι ἀντὶ τοῦ τρίτῳ, καὶ ὅτι ἄπυρον τὸν ἀναθηματικὸν, ἕτερον τοῦ ἐμπυριβήτου.

269. ὅτι οὐκ ἴσον τῷ καθ' ἡμᾶς ταλάντῳ καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἦν· ὡς γὰρ ἧσσον τοῦ τρίποδος καὶ τοῦ ἵππου καὶ τοῦ λέβητος τίθεται. τὸ δὲ τάλαντον νῦν μὲν ρκ' δραχμὰς ἔχει· τὸ δὲ παλαιὸν ὁ μὲν Πολέμαρχος δ' δραχμῶν, Θεόφραστος δὲ ιδ', Τίμαιος δὲ κδ'.

270. ὅτι φιάλην οὐ τὸ παρ' ἡμῖν ποτήριον, ἀλλὰ γένος τι λέβητος ἐκπέταλον ἐκ παντὸς μέρους δυνάμενον ἔχειν· διὸ ἀμφίθετον.

272. *ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί] γρ. καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν.

273. ὅτι τὸ δεδεγμένα ἀντὶ τοῦ προσδεχόμενα, κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν ἐμψύχων. τινὲς δὲ γράφουσιν ἱππεῦσι τάδ' ἄεθλα.

*διχῶς Ἀρίσταρχος, δεδεγμένα καὶ δεδεχμένα.

276. ὅτι δυϊκῶς περιβάλλετον· συνωρίδι γὰρ ἐχρῶντο.

280. *κλέος] γρ. τοίου γὰρ σθένος.

*ὅτι ἡνίοχος Πάτροκλος Ἀχιλλέως.

281. ὅ σφωϊν] ἐγκλιτικῶς τὴν σφῶϊν ἀντωνυμίαν ἀναγνωστέον· ἔστι γὰρ τρίτου προσώπου. οὕτως καὶ δι' ἑνὸς σ̄, ὡς τὸ "ὅ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο" (Il. 1, 73.)

ὑγρὸν ἔλαιον] ἤτοι τὸ σωμάτων χαλαστικὸν, ἢ τὸ ἐν ὑγρότητι διαφυλάττον καὶ μὴ ἐῶν ξηραίνεσθαι· ἢ ὅτι τὸ ἔλαιον οὐκ ἀποκρυσταλλοῦται, πολὺ ἔχον ἐν ἑαυτῷ τὸ θερμόν. ἐντεῦθεν δὲ Ξενοφῶν τὴν κεφαλὴν τοῦ ἵππου καταπλύνειν ὕδατι ἀξιοῖ καὶ τὸ προκόμιον. τρίτον δὲ κοτύλης ἐλαίου τὸ πᾶν ἀνθρώπου τέγγει σῶμα.

285. τὸ κατὰ στρατὸν ἑκατέροις δύναται προσδίδοσθαι· βέλτιον δὲ τοῖς ἑξῆς.

287. *ἄγερθεν] οὕτως Ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ ἔγερθεν.

οὕτως ἔγερθεν διὰ τοῦ ε̄ αἱ Ἀριστάρχου, οἷον ἠγέρθησαν, ἀνέστησαν,

10. ἔχειν] ἐρείδεσθαι vel τίθεσθαι cum Eustathio et Apollonii Lex. Friedl.

21. δι' ἑνὸς σ̄] In textu est ὅς σφωϊν

25. Ξενοφῶν] De re eq. 5, 6.

30. ἄγερθεν (sic in textu) — ἔγερθεν] Immo ἔγερθεν—ἄγερθεν, ut ex scholio proximo apparet.

ὡς ἑξῆς "καί ῥ' ἤμονες ἄνδρες ἀνέσταν" (886). ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι ἀντὶ μεσότητος τοῦ ταχέως, οὐ κατὰ τῶν ἱππέων.

291. Τρωούς ὡς πολλούς ἀνεγνώσθη· προείπομεν δὲ περὶ τῆς προσῳδίας.

295. Αἴθην] ὄνομα τῆς ἵππου, πεποιημένον ἴσως ἀπὸ τοῦ θερμῶς καὶ ταχέως τρέχειν. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι ἐντεῦθεν παρῴδηται τὰ ὀνόματα τῶν Ἕκτορος ἵππων, Αἴθων καὶ Πόδαργος (Il. 8, 185)· οὐ γὰρ εἰσάγει τετρώρῳ χρωμένους.

296. Ἀγχισιάδης Ἐχέπωλος] ὅτι ἄδηλον ποῖον τὸ κύριον ὄνομα, μᾶλλον δὲ τὸ Ἐχέπωλος.

297. δῶρ', ἵνα μή οἱ ἕποιθ'] χρησιμώτερον γὰρ ἐνόμιζε πολεμικὸν ἵππον ἢ ἀστράτευτον ἄνδρα λαβεῖν.

*ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἴλιον.

300. *τὴν ὅγ'] ἐν ἄλλῳ τὴν τόθ'.

304. ὅτι κοινότερον κατακέχρηται τῷ ἐπιθέτῳ· ἐπιφέρει γοῦν "βάρδιστοι θείειν" (310).

305. βραχὺ διασταλτέον ἤτοι ἐπὶ τὸ ἀγαθά ἢ ἐπὶ τὸ φρονέων. ἢ ἐπ' ἀμφότερα. ἐὰν μὲν οὖν συνάπτωμεν, ἔσται ὁ λόγος. εἰς ἀγαθὰ φρονέων, οἷον εὐνοῶν· ἐὰν δὲ χωρίζωμεν. μυθεῖτ' εἰς ἀγαθά. ἔλεγεν ἐπ' ἀγαθῷ, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις "ὅτ' ἂν τινα θυμὸς ἀνώγῃ εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν" (Il. 9, 102), ὃ καὶ βέλτιον. καὶ ἡ ἑξῆς διαστολὴ λόγον τινὰ ἔχει, φρονῶν αὐτὸς φρονοῦντι καὶ αὐτῷ.

306, 307. τὸ μὲν φιλεῖν ἐπ' ἀμφοτέρων δεκτέον, τὸ δὲ τῆς ἱππικῆς ἐπὶ μόνου Ποσειδῶνος. συλληπτικῶς δὲ εἴρηται. ὡς ἐπὶ τοῦ "Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες" (Il. 5, 760).

307. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐδίδαξαν, Ἀρίσταρχος δὲ ἑνικῶς ἐδίδαξεν, ἐπὶ τοῦ Ποσειδῶνος· ἵππειος γάρ.

310. *οὕτως θείειν.

311. πρὸς τὸ ἀφάρτεροι, ὅτι ἅπαξ ἐνταῦθα· καὶ ἐσχημάτισται παρὰ τὸ ἄφαρ, ὅ ἐστι ταχέως.

316. τάχα βραχὺ διαστέλλοντες ἐπὶ τὸ κυβερνήτης σαφέστερον ἂν ποιοῖμεν τὸν λόγον.

317. ἐρεχθομένην] ἐρεθομένην, ὅ ἐστιν ἐρεθιζομένην, ὡς τὸ "θυμὸν

34. ὡς τὸ Bekkerus] ὥστε

ἐρέχθων" (Od. 5, 83) ἀντὶ τοῦ ἐρεθίσας. ἢ ἐεργομένην ἀντὶ τοῦ συνεχομένην.

319. δασυντέον τὸ ὅς· ἔστι γὰρ ἄρθρον. οὕτω καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης. Ἀντίγονος μέντοι ἄλλος ἀνεγίνωσκεν, οὐ παραδεχόμενος τὸ ἄρθρον.

322. ὃς δέ κε κέρδεα εἰδῇ] ἡ ὑποστιγμὴ ἀμφίβολος· ἤτοι γὰρ μετὰ τὸ εἰδῇ ἢ μετὰ τὸ ἵππους τίθεσθαι ὀφείλει.

327. δασυντέον καὶ προπερισπαστέον τὸ αὖον· προείπομεν δὲ καὶ περὶ τούτου.

* ὑπὲρ αἴης] ἔν τισιν ὄργυι' ἐνὶ γαίῃ.

330. καλῶς ἡ συνήθεια στίζει μετὰ τὸ ὁδοῦ· φησὶ γὰρ τὸν καμπτῆρα εἶναι ἐν τῷ μέσῳ καὶ στενοτάτῳ τῆς ὁδοῦ (τοῦτο γὰρ συνοχὰς εἴρηκεν), λεῖον δὲ εἶναι τὸ πλησίον τοῦ καμπτῆρος χωρίον, ὃ καὶ ἱππόδρομον εἶπε. κἀν τοῖς ἑξῆς (358) "σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεὺς τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ," τοῦ ἀμφίς σημαίνοντος τὸ πέριξ.

336. * ἧκ'] τὸ πλῆρές ἐστιν ἧκα. καλῶς ἡ συνήθεια στίζει ἐπὶ τὸ τοῖιν· τῶν γὰρ ἵππων δεῖν φησὶν αὐτὸν ἐπ' ἀριστερὸν κλιθῆναι.

337. * ὅτι εἶξαι ἀντὶ τοῦ χαλάσαι.

338. ἐν τῷ καμπτῆρί σοι ὁ ἀριστερὸς ἵππος οὕτως ἐμπελασάτω ἀκριβῶς, ὥστε τὴν ἔξωθεν τοῦ τροχοῦ περιφέρειαν δόξαι ψαύειν τῆς χοινικίδος. τοῦτο δὲ πάσχειν δοκεῖ ὁ παρὰ τὸν καμπτῆρα τροχός.

340. * ἐπαυρεῖν] ὡς λαβεῖν.

345. * ὅτι ἀντὶ τοῦ ὃς ἂν ἕλοι σε.

346. Ἀρίονα] Ποσειδῶν ἐρασθεὶς Ἐρινύος, καὶ μεταβαλὼν τὴν αὑτοῦ φύσιν εἰς ἵππον, ἐμίγη κατὰ Βοιωτίαν παρὰ τῇ Τιλφούσᾳ κρήνῃ. ἡ δὲ ἔγκυος γενομένη ἵππον ἐγέννησεν, ὃς διὰ τὸ κρατιστεύειν Ἀρείων ἐκλήθη. Κοπρεὺς δὲ Ἁλιάρτου βασιλεύων πόλεως Βοιωτίας ἔλαβε δῶρον αὐτὸν παρὰ Ποσειδῶνος· οὗτος δὲ αὐτὸν Ἡρακλεῖ ἐχαρίσατο γενομένῳ πρὸς αὐτόν. τούτῳ δὲ διαγωνισάμενος Ἡρακλῆς πρὸς Κύκνον τὸν Ἄρεως υἱὸν καθ' ἱπποδρομίαν ἐνίκησεν ἐν τῷ τοῦ Παγασαίου Ἀπόλλωνος ἱερῷ, ὅ ἐστι πρὸς Τροιζῆνι. εἶθ' ὕστερον

4. ἄλλος Lehrsius] ἄλλως
8. τὸ αὖον addidit Vill.
12. στενοτάτῳ] Sic A, non στενωτάτῳ.
15. πέριξ Friedl.] πέρας
17. τῶν γὰρ ἵππων Bekkerus] τὸν γὰρ ἵππον
23. ἕλοι Cobetus] ἕλῃ
25. Τιλφούσᾳ] V. Thes. vol. 7 p. 2185.
27. Ἀρείων] ἀρίων
31. * Τροιζῆνι] τρυζῆνι. Τραχῖνι Heinrich. ad Hesiodi Sc. v. 120.

οὗτος ὁ Ἡρακλῆς Ἀδράστῳ τὸν πῶλον παρέσχεν· ἐφ' οὗ μόνος ὁ Ἄδραστος ἐκ τοῦ Θηβαϊκοῦ πολέμου διεσώθη, τῶν ἄλλων ἀπολομένων. ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς κυκλικοῖς.

358. στὰν δὲ μεταστοιχί] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἐπὶ στίχων· οὐ γὰρ ἀπὸ ταυτοῦ τέρματος ὥσπερ ἐπὶ τῶν δρομέων ἡ ἄφεσις γίνεται· διὸ καὶ κληροῦνται περὶ τῆς στάσεως. οὐ δεόντως οὖν ἐπὶ τῶν δρομέων μετάκειται ὁ στίχος ἐντεῦθεν (757).

361. μεμνέῳτο] προπαροξυτονητέον τὸ μεμνέῳτο. γράφεται δὲ καὶ σὺν τῷ ῑ τὸ ω̄ῑ. οὕτως δὲ καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης, ἐκ τοῦ μεμνέοιτο ἡγούμενος αὐτὸ εἶναι. παρὰ μέντοι Ξενοφῶντι ἄνευ τοῦ ε̄ ἐστὶν ὁ σχηματισμὸς καὶ προπερισπᾶται, ἐν Κύρου παιδείας πρώτῳ (6, 3) "ἀλλ' ὅτε τὰ ἄριστα πράττοι, τότε μάλιστα τὸν θεὸν μεμνῷτο." τὸ δὲ ἀνάλογον διὰ τοῦ η̄, προσκειμένου τοῦ ῑ, παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ δευτέρῳ (992)· "ἵνα τοὐμὸν ἱμάτιον φορῶν μεμνῇτό μου." καὶ πάλιν προπερισπαστέον. ἐν ἑτέροις μέντοι ἐντελῶς περὶ τοῦ σχηματισμοῦ διέλαβον καὶ περὶ γραφῆς τῆς κατὰ γενικήν. λέγω δὲ τῆς δρόμου, ἢ αἰτιατικῆς πληθυντικῆς τῆς δρόμους.

*δρόμους πληθυντικῶς Ἀρίσταρχος.

362. *ἄρα] γρ. οἱ δ' ἅμα.

364. *ὅτι λείπει ἡ διά, διὰ πεδίου.

372. *ὅτι ἐλλείπει ἡ διά, διὰ πεδίου.

374. *ἐφ' ἁλός] αἱ πλείους ἀφ' ἁλός· καὶ μήποτε λόγον ἔχει.

377. τὰς δὲ μετ' ἐξέφερον] οὐκ ἀναστρεπτέον τὴν μετά· πέπτωκε γὰρ μέσος ὁ δέ.

383. δεόντως τῶν Εὐμήλου ἵππων προνοούμενος εἰσάγεται ὁ Ἀπόλλων, ἐπεὶ αὐτὸς ἀνεθρέψατο αὐτὰς κατὰ τὸν ποιητὴν λέγοντα "τὰς ἐν Πιερίῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, ἄμφω θηλείας, φόβον Ἄρεως φορεούσας" (Il. 2, 766). δοκεῖ γὰρ κατὰ τὸν μῦθον Ἀπόλλων θητεῦσαι Ἀδμήτῳ τῷ Εὐμήλου πατρί, ὡς μὲν Εὐριπίδης ἐν Ἀλκήστιδι, διὰ τὸ φονεῦσαι Κύκλωπας, ὡς δὲ Καλλίμαχος, διὰ τὸ ἐρασθῆναι Ἀδμήτου.

385. *χωομένοιο] ὅτι ἀντὶ τοῦ συγκεχυμένου.

3. παρὰ τοῖς κυκλικοῖς] Vid. Clinton. Fast. Hell. vol. 1 p. 352.
4. στίχων Cobetus] στίχον. Addit Cobetus διὸ παράκειται ὁ ἀστερίσκος.
13. προσκειμένου] προκειμένου
14. μεμνῇτο] μέμνηται
22. αἱ πλείους] οὕτως Ἀρίσταρχος· αἱ δὲ πλείους Bekkerus.
27. Πιερίῃ θρέψ'] πειερίῃ θρέψατ'

387. οἱ δέ οἱ] ὁ Ἀσκαλωνίτης ἐκδέχεται τὸ πλῆρες εἶναι ἑοί, καὶ μεταλαμβάνει εἰς τὸ ἴδιοι, καὶ μήποτε ὑγιῶς· ὡς γάρ φαμεν οἱ ἐμοὶ ἐβλάφθησαν ἵπποι, οἱ σοὶ ἐβλάφθησαν, οὕτως οἱ οἳ ἐβλάφθησαν, τουτέστιν οἱ αὐτοῦ. τινὲς μέντοι εὐλαβηθέντες, ὧν ἐστὶ καὶ Ἀρίσταρχος, τῷ τὴν οἷ ὀρθοτονουμένην ἀντωνυμίαν πολλάκις εἰς σύνθετον μεταλαμβάνεσθαι, ἐγκλιτικῶς ἀνέγνωσαν, οὐκέτι ἐκδεχόμενοι πληθυντικὴν κτητικὴν εὐθεῖαν, ἀλλ' ἑνικὴν δοτικὴν μονοσύλλαβον, ὁμοίως τῷ "οἱ δέ οἱ ἵπποι ὑψόσ' ἀειρέσθην" (500), καὶ δηλονότι δοτικὴν ἀντὶ γενικῆς. καὶ οὕτως ἔχει τὰ τῆς ἀναγνώσεως.

391. κοτέουσ' ἐβεβήκει] γρ. κοτέουσα βεβήκει. margo ext.

403. * ὅτι ὑγιῶς κεῖται ἡ ἀντωνυμία χωρὶς τοῦ ν̄.

405, 406. ἀθετοῦνται οἱ δύο· πῶς γὰρ τὸ ἐκ τῆς Ἀθηνᾶς γενόμενον οἶδεν ὁ Ἀντίλοχος; καὶ τὸ τοῦ Τυδείδεω ἵπποισι δῆλον ὅτι περὶ τοῦ Διομήδους ἐστὶν ὁ λόγος.

407. τὸ ἑξῆς κιχάνετε καρπαλίμως. τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου.

408. ὅτι σφῶϊν ὑμῖν ἢ ὑμῶν. ἄνω δὲ "ἔμβητον καὶ σφῶϊ τιταίνετον" (403) ἀντὶ τοῦ ἔμβητε ὑμεῖς.

411. οὐ σφῶϊν κομιδή] ἔν τισι βιοτή. ἡ διπλῆ δὲ πρὸς τὸ σφῶϊν ὅτι ὑμῖν.

413. ἀποκηδήσαντε] ὅτι ἔδει ἀποκηδησάντων ὑμῶν. ἢ ἀποκηδήσαντε ἐγώ τε καὶ ὑμεῖς.

414. ἐφομαρτεῖτον] διχῶς ἀλλ' ἐφαμαρτεῖτον.

419. βαρυτονητέον τὸ στεῖνος, ἐπεὶ οὐδὲν οὐδέτερον ὄνομα εἰς ο̄ς λῆγον ὀξύνεται. οὕτως εἶχε καὶ τὸ μάκρος παρ' Ἀριστοφάνει (Av. 1131) "ὦ Πόσειδον τοῦ μάκρους" βαρυνόμενον καὶ μὴ ὁμοτονοῦν τῷ ὀξυνομένῳ ἀρσενικῷ. ἐπίσταται δὲ ὁ ποιητὴς καὶ τὴν δοτικήν· "στείνει ἐν αἰνοτάτῳ" (Il. 8, 476).

420. ῥωχμὸς ἔην] ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ζ' διὰ τοῦ γ̄ φησὶ ῥωγμός. ῥωγμὸς δέ ἐστι τόπος κεχαραγμένος ὑπὸ ὀμβρίου ὕδατος.

422. * τῇ] Ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ τ̄ ῆ̄ ῥ' εἶχεν.

ἁματροχιάς] δασέως τὴν ἄρχουσαν. ὀξύνεται δὲ ὁμοίως τῷ φυταλιάς.

5. τὴν οἷ] τὴν ὅς Lehrsius, deleto ὀρθοτονουμένην
10. γρ.] om.
13. ἵπποισι] περισσόν· καὶ γὰρ ἄνευ τούτου addit Friedl.
19. σφῶϊν Cobetus] σφῶϊ
ὑμῖν Friedl.] οὐχ ὑμῖν
22. Conf. schol. ad 12, 412.
25. ὦ Πόσειδον τοῦ μάκρους addidit Bekkerus.

424. *παρακλίνας] ἐν ἄλλῳ παρακλινθείς.

431. πρὸς τὸ σχῆμα, ὅτι οὖρα πέλονται καὶ οὐ πέλεται.

433. *αἱ δ'] αἱ τοῦ Μενελάου.

440. φάμεν] παρατατικός ἐστιν ἀντὶ τοῦ ἔφαμεν. Ἰωνικῶς οὖν ἀναγνωστέον, τὴν φα συλλαβὴν ὀξύνοντας.

454. τὸ μὲν ἄλλο τόσον] ὅτι οὕτως εἴωθε λέγειν τὸ παρὰ μικρόν, ἀντὶ τοῦ ὃς τὸ μὲν λοιπὸν σῶμα.

455. σῆμ' ἐτέτυκτο] οὕτως Ἰακῶς τέτυκτο ὁ Ἀρίσταρχος.

459. πρὸς τὸ παροίτεροι, ὅτι τοπικῶς ἀντὶ τοῦ πρότεροι κατὰ τὸν δρόμον.

461. κεῖσε] Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης κεῖθι· καὶ ἔστιν ἀναλογώτερον.

462. ὑποστικτέον ἐπὶ τὸ βαλούσας, περισσεύοντος τοῦ ἐπιφερομένου συνδέσμου. ὁ δὲ λόγος· ἃς τὸ πρῶτον ἴδον καμπτούσας, νῦν οὐ δύναμαι ἰδεῖν.

463. *οὕτως διὰ τοῦ η νῦν δ' οὔ πῃ Ἀριστοφάνης.

464. *αἱ Ἀριστάρχου παπταίνετον.

467. *σύν θ'] γράφεται κατά θ' ἅρματα.

471. ἀθετεῖται, ὅτι τὸ ἐπεξηγεῖσθαι ποιητικόν, οὐχ ἡρωικοῦ προσώπου. ἄλλως. ἀθετεῖται ὡς ληρώδης· καὶ πρὸς τῷ τέλει τῆς ποιήσεως γεγονὼς διασαφεῖν ἐθέλει τὸν προγνωσθέντα Διομήδη.

475. *ὅτι διὰ πολλοῦ πεδίου.

*πεδίοιο δίωνται] ὡς λάβωνται. εἴπομεν δὲ δὴ ὡς ἔστι καὶ δίω βαρυνόμενον, ὃ σημαίνοι ἂν τὸ διώκω. ἔνθεν τὸ “τρὶς περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο δίον” (Il. 22, 251) καὶ τὸ “κνώδαλον ὅττι δίοιτο” (Od. 17, 317). καὶ περισπώμενον, ἔνθεν τὸ δίημι ἐγένετο, παρ' ὃ τὸ “ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο δίενται” καὶ τὸ “αὔτως ἐνδίεσαν” (Il. 18, 584).

478. λαβρεύεαι] πρόγλωσσος ἀεὶ καὶ θρασὺς Αἴας, καὶ νῦν τὸ ἴδιον νόσημα φυσικῶς ἑτέρῳ ἐπιδίδωσι· διὸ καὶ ἐπὶ τῆς γλώσσης κολάζεται νῦν τε καὶ ἐν τῷ ναυαγίῳ.

2. πέλεται] πέληται

6. μικρὸν] τετελειωμένον addit Friedl.

16. In textu est οὔπω, η super ω scripto.

17. παπταίνετον] παπταίνε^{τ}

21. τὸν Bekkerus] τὰ Διομήδη] διομή^{δ}

25. Πριάμοιο] Immo Πριάμου

31. *ναυαγίῳ] ναυμαχίῳ

479. τὸ πάρα ἀντὶ τοῦ πάρεισι· διὸ τὴν πρώτην ὀξυτονητέον, ὁμοίως τῷ "πάρα δ' ἀνὴρ ὃς καταθήσει" (Od. 16, 45).

ἀθετεῖται, ὅτι οὐκ ἀναγκαῖος· πρόκειται γὰρ τὸ "ἀλλ' αἰεὶ μύθοισι λαβρεύεαι." καὶ τὸ "πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι·" οὐ δεόντως ἐπιλέγεται· οὐ γὰρ ἀμεινόνων ἔργον τὸ λαβρεύεσθαι.

480. *παροίτεραι] ὅτι ἐπὶ τόπου ἀντὶ τοῦ πρῶται.

481. εὔληρα] ὅτι ἅπαξ τὰς ἡνίας οὕτως κέκληκεν ἐνταῦθα.

483. *νείκει ἄριστε] Ἀρίσταρχος νεῖκος ἄριστε, ὡς "εἶδος ἄριστε" (Il. 3, 39).

485. *ὅτι ἀντὶ τοῦ ἄγε τὸ δεῦρο.

δεῦρό νυν ἢ τρίποδος περιδώμεθον] ἐνθάδε τὸ νῦν συσταλτέον διὰ τὸ μέτρον. τὸ δὲ περιδώμεθόν ἐστιν ἕν, ἐπεὶ δηλοῖ τὸ συνθήκας ποιησώμεθα.

486. ἵστορα] ὅτι ἀντὶ τοῦ μάρτυρα, οἷον συνθηκοφύλακα.

487. ἵνα γνοίης ἀποτίνων] ὁ νοῦς, ἵνα τὸ ἐπιτίμιον διδοὺς γνῷς ὁπότεραί εἰσιν ἵπποι πρότεραι.

491. *καὶ φάτο μῦθον] ἐν ἄλλῳ καὶ κατέρυκε.

500. μάστι] ἀπὸ τῆς μάστιος, Ἰωνικῶς, ὡς Θέτι.

501. *κατεχρήσατο.

504. *ὅτι τὰ ἅρματα ἐπέτρεχον καὶ οὐκ ἐπέτρεχεν. οὕτως δὲ διὰ τοῦ ο̄.

506. *πετέσθην] ἐν ἄλλῳ πέτεσθον.

509. δίφροιο—παμφανόωντος] ὅτι τοῦτο διακρίνει τὴν ἐν ἄλλοις ἀμφιβολίαν. πρὸς τὸ ἐνώπια παμφανόωντα (Il. 8, 435)· δείκνυται γὰρ τὰ ἅρματα παμφανόωντα.

512, 513. *πρὸς τὴν διαφορὰν τοῦ ἄγειν καὶ φέρειν.

514. Ἀντίλοχος Νηλήϊος] ὅτι ἀπὸ τοῦ προπάτορος ὁ Ἀντίλοχος Νηλήϊος· ἔστι γὰρ θεοῦ υἱὸς ὁ Νηλεὺς Ποσειδῶνος. βραχὺ δὲ διασταλτέον ἐπὶ τὸ ἵππους πρὸς τὸ σαφέστερον.

518. *πεδίοιο] ὅτι διὰ πεδίου.

521. *πεδίοιο] ὅτι διὰ πεδίου.

523. σημειοῦνταί τινες ὅτι ἃ ἄνω εἶπε δίσκου οὖρα, νῦν συνθέτως δίσκουρα.

19. κατεχρήσατο] τῷ στίχῳ intelligit Cobetus.

30, 31. Plenius alibi saepe ὅτι ἐλλείπει ἡ διά, διὰ πεδίου, velut ad v. 364, 372.

32. νῦν Friedl.] νῦν δὲ, recte, si ἃ deleatur.

Πτολεμαῖος καὶ οἱ πλείους δίσκουρα ὡς λίπουρα. καὶ Ἀρίσταρχος δέ φησιν· ὅπερ ἄνω κατὰ διάλυσιν εἶπεν "ὅσσα δὲ δίσκου οὖρα," τοῦτο νῦν κατὰ σύνθεσιν ἐξήνεγκεν. κἀγὼ δὲ συγκατατίθεμαι.

527. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἢ ἀμφήριστον ἔθηκεν, οὐκ εὖ· νῦν γὰρ οὐχ ἁρμόζει, ἐπὶ Διομήδους δὲ τοῦ σύνεγγυς τρέχοντος. διὰ δὲ τούτου βούλεται λέγειν οὐδ' ὅλως ἀμφήριστον.

531. ὅτι τὸ ἥκιστος τῶν ἅπαξ εἰρημένων ἐστί. γέγονε δὲ παρὰ τὸ ἦκα, ὅ ἐστιν ἡσυχῆ. καταστρέφει δὲ εἰς τὸ ἐλάχιστος· διὸ καὶ ψιλοῦται καὶ οὐχ ὡς παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς δασύνεται. ἔστι δὲ ἐναντίον τὸ ἥκιστα τῷ μάλιστα.

533. οὕτως πρόσσοθεν ἐλαύνων. κατεαγότος δὲ τοῦ δίφρου, ἀφικνεῖται ἐκ τῶν ἔμπροσθεν ἐλαύνων τοὺς ἵππους, ὥσπερ οἱ τῶν ἀγωγέων περιεχόμενοι, καὶ τῇ μάστιγι περιελαύνων κατὰ τὸν αὐχένα καὶ τὰς πλευράς· οὕτως γὰρ ἀκουστέον, καὶ οὐ κυρίως. ἡ διπλῆ δέ, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐλαύνων ὠκέας ἵππους. ὡς ἡνιοχοῦντος αὐτοῦ· συντετριμμένου δὲ τοῦ ἅρματος ἔμπροσθεν γενόμενος ἐλαύνει, τὰς πλευρὰς τῶν ἵππων τύπτων. βραχὺ δὲ διασταλτέον ἐπὶ τὸ καλά πρὸς τὸ σαφέστερον. τὸ δὲ πρόσσοθεν ὡς ἔμπροσθεν. καὶ συνεστάλη τὸ ω̄ εἰς τὸ ο̄.

538. δεύτερ᾽· ἀτάρ] ὅτι ἔν τισιν ὑποτάσσονται τούτῳ "τὰ τρίτα δ' Ἀντίλοχος, τέτρατα ξανθὸς Μενέλαος, πέμπτα δὲ Μηριόνης θεράπων ἐῢς Ἰδομενῆος." χωρὶς δὲ τοῦ μηδὲ τὸν χαρακτῆρα ἔχειν Ὁμηρικόν, ἔτι καὶ πρὸς οὐδὲν γίνεται ἡ ἐξαρίθμησις τῆς τάξεως.

539. *ὡς ἐκέλευεν] ἐν ἄλλῳ ἠδὲ κέλευον.

540. *ἐπήνησαν γὰρ Ἀχαιοί] ἐν ἄλλῳ ἐπήνησαν γὰρ οἱ ἄλλοι.

543. *κεχολώσομαι] σημειοῦνταί τινες ὅτι ἀντὶ τοῦ μηνίσω.

544. *μέλλεις] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἔοικας.

548. *οὕτως διὰ τοῦ σ̄, φίλος, πᾶσαι εἶχον.

551, 552. ὅτι τὸ ἔπειτα ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα· ἀντιδιέσταλται γοῦν τὸ αὐτίκα. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὸ "Φοῖνιξ μὲν πρώτιστα, αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας" (Il. 9, 169).

559. ὑποστικτέον μετὰ τὸ ἐπιδοῦναι, τοῦ ἑπομένου συνδέσμου περιττεύοντος.

561, 562. εἰσὶν οἳ ἀνέστρεψαν τὴν περί. ὁ μέντοι Ἀσκαλωνίτης

7. ὅτι addidit Bekkerus. 18. πρόσσοθεν] πρόσσωθεν

καὶ οἱ πλείους κατὰ παρολκὴν ἐξεδέξαντο κεῖσθαι, διὰ τὸ ἀμφιδεδίνηται· διὸ οὐκ ἀναστρέφουσιν.

566. θυμὸν ἀχεύων] οὐ διὰ σμικρολογίαν ἐφίεται τοῦ μείζονος ἄθλου, ἀλλὰ φύσει πάντες νικᾶν θέλομεν. φιλότιμος μὲν οὖν ἐστὶ περὶ τὴν νίκην· ὅτι δὲ οὐ δύσερις, ἔδειξε παραχρῆμα διαλυσάμενος. μέμφεται δὲ αὐτῷ ἀπατήσαντι καὶ παρὰ τὴν ἡρωϊκὴν ἁπλότητα πανουργήσαντι. καὶ Ἀχιλλεὺς "ἐκ γάρ δή μ' ἀπάτησε" (Il. 9, 375).

568. *χειρὶ] γρ. χερσί.

*πρὸς τοὺς δημηγοροῦντας, ὅτι σκῆπτρα ἔλαβον.

574. ὅτι οὐκ εἰς τὸ μέσον παρελθόντες, ἀλλὰ μέσον δικάσατε, μήτε τούτῳ προσχαριζόμενοι μήτε ἐμοί. διὸ ἐπιφέρει μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ.

581. ἀθετεῖται, ὅτι ἀκαίρως λέγει διοτρεφές, ὀργιζόμενος αὐτῷ.

582–585. διαστολαὶ ἐπὶ τὸ ἅρματος, ἔλαυνες καὶ ἁψάμενος· μέχρι γὰρ τοῦ ἅρμα πεδῆσαι ἤρτηται ὁ λόγος.

587. *ἄνσχεο] ἐν ἄλλῳ ἴσχεο.

592. δώσω τὴν ἀρόμην] ταῦτα ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωστέον. ὑποστικτέον δὲ μετὰ τὸ ἀπαιτήσειας.

599. ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι] ἀντὶ τοῦ φρίσσοντας ἔχουσι τοὺς στάχυας.

603. *ὅτι παρήορος ὁ παρηρτημένος τὰς φρένας, οὐκ ἀραρὼς οὐδὲ κατὰ χώραν ἔχων αὐτάς· καὶ ὅτι χωόμενος νῦν ἀντὶ τοῦ χολούμενος.

604. ὅτι νῦν μόνον οὕτως ἐσχημάτισε, νεοίη ἀντὶ τοῦ νεότης.

νεοίη ὡς ὁμοίη. οἱ μέντοι μετ' αὐτὸν ὡς ἐπὶ πλεῖστον νεόειαν λέγουσι. περὶ δὲ τῆς λέξεως, εἰ ὑγιῶς ἐσχημάτισται, ἐν τῷ προτατικῷ ἐζήτησα. ἅπαξ δὲ ἐχρήσατο τῇ λέξει.

*οἱ περὶ Ἀντίμαχον νόημα γράφουσιν.

605. *δεύτερον] γρ. ὕστερον.

4. μὲν addidit Bekkerus.
5. οὐ δύσερις Bekkerus] οὐδεὶς ἔρις
11. δικάσατε] δικάσσατε
18. ἴσχεο] Conf. ad 24, 518.
27. οἱ—λέγουσι] λέγει δὲ τὴν νεότητα. οἱ μέντοι μετ' αὐτὸν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὴν ἄνοιαν λέγουσι Lehrsius Herod. p. 329, collato Hesychio s. v. νεοίη. Scholion est Herodiani.
30. οἱ Bekkerus] αἱ

616. πρὸς τὴν ἀμφίθετον, ὅτι ἡ πανταχόθεν ὑπέρεισιν ἔχουσα· καὶ ὅτι οἰκονομικῶς ὑπολείπεται ἔπαθλον, ἵνα μὴ ὁ Νέστωρ ἄτιμος γένηται ἐν τῷ ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀγῶνι. βέλτιον δὲ στίζειν ἐπὶ τὸ φιάλη, καὶ τοῦ λόγου διαστέλλειν ἀξιοῦντος, ἵνα ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ἀναγινώσκωμεν "τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεύς" ἀντὶ τοῦ ταύτην.

621. ὅτι προτάσσει τὴν πυγμὴν, ὡς καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ (8. 246) "οὐ γὰρ πύγμαχοί εἰμεν." ὁ αὐτὸς ἄρα ποιητής.

622. *ἐνδύσεαι] Ἀρίσταρχος ἐσδύσεαι.

οὕτως ἐσδύσεαι σχεδὸν ἅπασαι· οὐδέποτε γὰρ Ὅμηρος τῇ ἐν ἀντὶ τῆς εἰς κέχρηται.

623. *ἐπείγει] γρ. καὶ ὀπάζει καὶ ἱκάνει καὶ ἔπεισι. a m. rec.

627. οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα] ὅτι ἀπὸ τοῦ γάρ ἦρκται, τὸ αἰτιατικὸν προτάξας· καὶ ὅτι ἐπεξηγήσατο τὴν ἔμπεδα γυῖα λέξιν. βραχὺ δὲ διασταλτέον ἐπὶ τὸ φίλος, ὅτι, ὡς εἴρηται. ἐπεξηγεῖται τὰ γυῖα. ὅτι πόδες καὶ χεῖρες.

630. ὅτι τῶν ἀναξίων ἀγώνων μέμνηται, ἱερῶν δὲ οὔ.

634. πὺξ μὲν ἐνίκησα] ὅτι τὴν ὁμοίαν τάξιν καὶ ὁ Νέστωρ τηρεῖ τῶν ἀγωνισμάτων.

635. *πάλῃ] Ἀρίσταρχος σὺν τῷ ν πάλην.

πρὸς τὸ ὅς μοι ἀνέστη· δεῖ γὰρ αὐτὸν ὑποστήσασθαι καθήμενον, τοῦ δὲ κήρυκος παλαιστὰς καλέσαντος ἀνιστάμενον.

638, 639. σεσημείωται ὁ τόπος πρὸς τὰ περὶ τῶν Μολιονιδῶν ζητούμενα· ζητεῖται γὰρ τί ἐστι τὸ πλήθει πρόσθε βαλόντες, καὶ ὁποῖοί τινες ἦσαν τὴν φύσιν ὡς λέγεσθαι ἐπ' αὐτῶν οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι, τίς τε τῆς ἁρματηλασίας ὁ τρόπος, καὶ τί τὸ τῆς νίκης αἴτιον. Ἀντόδωρος μὲν οὖν ὁ Κυμαῖος τὴν μὲν φύσιν αὐτῶν, οἵα τίς ποτέ ἐστιν, οὐ προσποιεῖται, τινὰς δέ φησι λέγειν ὅτι ἅρματα πλείονα καθῆκαν εἰς τὸν ἀγῶνα, οἳ ἐνεπόδιζον τὰ τῶν ἀντιπάλων, καὶ τοῦτο εἶναι τὸ πλήθει πρόσθε βαλόντες. ἄλλοι δέ φασι πρὸς τὴν ἄφεσιν τῶν ἁρμάτων συνηγωνίσθαι τοῖς Ἄκτορος υἱοῖς τοὺς ἀθλοθετοῦντας. διόπερ ἀφῆκαν πολὺ προλαβεῖν τὰ τούτων ἅρματα, καὶ τουτέστι τὸ πλήθει πρόσθε βαλόντες. Ἀρίσταρχος δὲ διδύμους ἀκούει οὐχ οὕτως ὡς

15. ὡς εἴρηται] Non Nicanoris, sed epitomatoris verba: v. Friedl. Nic. p. 110.

17. ἀναξίων] ἐπιταφίων Lehrsius.

27. Ἀντόδωρος] Male pro Ἀντίδωρος vel Αὐτόδωρος: v. Thes. vol. 2 p. 760.

ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ νοοῦμεν, οἷοι ἦσαν καὶ οἱ Διόσκοροι, ἀλλὰ τοὺς διφυεῖς, δύο ἔχοντας σώματα, Ἡσιόδῳ μάρτυρι χρώμενος, καὶ τοὺς συμπεφυκότας ἀλλήλοις. οὕτως γὰρ καὶ τὸ λεγόμενον ἐπ' αὐτῶν σαφηνίζεσθαι ἄριστα· ἀναστάντος γὰρ δὴ τοῦ Νέστορος ἐπὶ τὸν ἀγῶνα καὶ αὐτοὺς ἀναστῆναι· εἶτα τὸν μὲν Νέστορα λέγειν ὡς οὐ δίκαιοι εἶεν ἀγωνίζεσθαι παρηλλαγμένοι τὴν φύσιν ὄντες· ὁ δὲ δῆμος συναγωνίζοιτο αὐτοῖς, καὶ λέγοι ὡς εἶεν εἷς ἀμφότεροι καὶ διὰ τοῦτο ὀφείλοιεν ἑνὸς ἐπιβαίνειν ἅρματος ἅτε δὴ συμπεφυκότες, καὶ κρατοῖέν γε οἱ πολλοὶ, καὶ τοῦτο εἶναι τὸ πλήθει πρόσθε βαλόντες.

639. *ἀγασσάμενοι] ἔν τισι διὰ τοῦ ω̅ ἀγασσαμένω.

640. συναπτέον τοῖς ἡγουμένοις τοῦτον τὸν στίχον, εἶτα ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωστέον. ἢ γὰρ τοῦτό ἐστι τὸ λεγόμενον, ὅτι ἐφθόνησαν διὰ τὸ μέγιστα εἶναι τῶν ἵππων ἆθλα, ἢ τοῦτο, οὕνεκα τὰ μέγιστα ἆθλα παρ' αὐτοῖς ἦν, νενικηκόσι δηλονότι. οὕτως δὲ παρ' αὐτόφι διὰ τοῦ φ̅ ἀντὶ τοῦ παρ' αὐτοῖς.

642. πρὸς τὴν ἐπανάληψιν, ὅτι πυκνῶς μὲν ἐν Ἰλιάδι, ἅπαξ δὲ ἐν Ὀδυσσείᾳ.

644. ἔργων τοιούτων] ὅτι ὁ στίχος οὗτος καὶ ἑξάμετρος γίνεται καὶ τρίμετρος παρὰ τὴν ἀγωγὴν τῆς προφορᾶς.

648. τὸ ἐνηέος βέλτιόν ἐστι τοῖς ἑξῆς συνάπτειν, εἰ καὶ οὐχ Ὁμηρικὸν τὸ ὑπερβατὸν, ἵνα ᾖ τὸ ἑξῆς, οὐδέ σε λήθω ἐνηέος τιμῆς. ἐὰν δὲ τοῖς ἄνω προσδῶμεν αὐτὸ, ὡς ἡ συνήθεια ποιεῖ, λείπειν φήσομεν τὸ ὡς, ἵν' ᾖ ὡς ἐνηέος. ἢ διὰ μέσου ἐστὶ τὸ οὐδέ σε λήθω.

650. *βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ ἀντί.

659. ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε] ὅτι ἰσαρίθμους τοῖς ἐπάθλοις ἀγωνιστὰς καλεῖ, καὶ τοῦτο ἐπὶ πάντων τάττει.

660. Ἀπόλλων] Φόρβας ἀνδρειότατος τῶν καθ' αὐτὸν γενόμενος, ὑπερήφανος δὲ, πυγμὴν ἤσκησεν, καὶ τοὺς μὲν παριόντας ἀναγκάζων ἀγωνίζεσθαι ἀνῄρει, ὑπὸ δὲ τῆς πολλῆς ὑπερηφανίας ἠβούλετο καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς τὸ ἴσον φρόνημα ἔχειν. διὸ Ἀπόλλων παραγενόμενος καὶ συστὰς αὐτῷ ἀπέκτεινεν αὐτόν· ὅθεν ἐξ ἐκείνου καὶ τῆς πυκτικῆς ἔφορος ἐνομίσθη ὁ θεός. ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς κυκλικοῖς.

1. Διόσκοροι] Διόσκουροι Bekkerus.

11. τοῖς ἡγουμένοις addidit Friedl.

20. Versui 648 adscriptum a m. rec. ὡς μεῦ, sed punctis notatum ut delendum.

26. τάττει] ποιεῖ Lehrsius.

30. *τὸ ἴσον] τοιοῦτο

661. καμμονίην] ὅτι οὐκ ἔστιν ἓν ἀνθ' ἑνὸς καμμονίη νίκη, ὡς οἱ γλωσσογράφοι, ἀλλ' ἡ ἐκ πολλῶν· διὸ ἐπὶ δρομέων οὐ τάσσει, ἀλλ' ἐπὶ τῶν πυκτευόντων καὶ μονομαχούντων· μία γὰρ καταμονῆς.

662. *φερέσθω] ἐν ἄλλῳ νεέσθω.

670. μάχης ἐπιδεύομαι] τὸ ὁμολογεῖν ἐφ' οἷς τις ἡττᾶται πίστιν ἐμποιεῖ περὶ ὧν τις ἐπαγγέλλεται.

672. *τὸ δὲ καί] γράφεται καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται.

679. *οὕτως Θήβασδε, εἰς Θήβας.

ὅτι ἐπὶ τοῦ Μηκιστέως ἀκουστέον ὅς ποτε Θήβας ἦλθεν. οὐκ ἐπὶ τοῦ Εὐρυάλου, ὡς ὁ Κράτης. καὶ ὅτι οἱ νεώτεροι παρὰ τὸν Ὅμηρον τὸν Οἰδίπουν φασὶν ἑαυτὸν τυφλώσαντα προηγούμενον εἰς Ἀθήνας ἐλθεῖν καὶ ἐκεῖ τελευτῆσαι· νῦν δὲ ὁμόλογον ὅτι ἐν Θήβαις ἐτελεύτησεν. καὶ πρὸς τὸ δεδουπότος· οἱ γλωσσογράφοι γὰρ ἓν ἀνθ' ἑνὸς τεθνηκότος ἐξεδέξαντο. ἐκ παρεπομένου δὲ νοητέον ὅτι ἤτοι ἐν πολέμῳ τετελεύτηκε· ψοφοῦσι γὰρ οἱ πίπτοντες· "δούπησεν δὲ πεσών" (Il. 4, 504)· ἢ κατεκρήμνισεν ἑαυτόν· καὶ γὰρ οὗτος ὁ θάνατος μετὰ ψόφου.

683. ἡ διπλῆ πρὸς τὸ παλαιὸν ἔθος, ὅτι ἐν ἑνὶ περιζώματι ἠγωνίζοντο.

ζῶμα νῦν περίζωμα. πρῶτον δὲ ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς περιζώματα φέρειν ἐν τοῖς αἰδοίοις καὶ οὕτως ἀγωνίζεσθαι. κατὰ δὲ τὴν ιδ' Ὀλυμπιάδα Ὀρσίππου τοῦ Λακεδαιμονίου λυθὲν ἀγωνιζομένου τὸ περίζωμα αἴτιον αὐτῷ ἥττης ἐγένετο, ἐξ οὗ νόμος ἐτέθη γυμνοὺς τρέχειν.

686. βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ ἀνασχομένω ἢ ἐπὶ τὸ στιβαρῇσι.

688. χρόμαδος] ὠνοματοποίησε τὸν ψόφον· ἅμα γὰρ καὶ τρίζουσιν οἱ πύκται, ἐπάγοντες τὴν πληγήν.

691. *οὕτως ἔξω τοῦ ῑ ἑστήκειν. ἔστι δὲ Ἰωνικόν.

693. μέγα δέ ἑ] γρ. μέλαν τέ ἑ.

697. *βάλλονθ'] ἐν ἄλλῳ βαλόνθ'.

2. ἐκ πολλῶν] ἐκ καταμονῆς Lehrsius Arist. p. 37.
3. μία] μετὰ Lehrsius l. c. p. 37.
4. καταμονῆς] καταμόνης.
22. *ιδ' cum Eust. p. 1446] ῑ καὶ β̄. Vide Rutgers. ad Iulii Africani ἀναγραφὴν Olymp. p. 6.
23. Ὀρσίππου (*Ἐρσίππου) ex Pausania 1, 4411 et Eustathio] ὀρίππου. Vid. Rutgers. l. c.
24. *ἥττης] νίκης
30. τέ ἑ] δέ ἑ Cobetus.

698. ἀλλοφρονέοντα ὡς σωφρονέοντα. τὴν δὲ σφίσιν ὀρθοτονητέον· εἰς γὰρ σύνθετον ἡ μετάληψις.

701. Δαναοῖσι] λαοῖσι superscriptum.

703. σφίσι] καὶ ταύτην τὴν ἀντωνυμίαν ὀρθοτονητέον, ὁμοίως τῇ προκειμένῃ.

707. ὄρνυσθ' οἳ καὶ τούτου] ὅτι ἰσαρίθμους τοῖς ἐπάθλοις δύο καλεῖ.

711. συναπτέον πάντα ἕως τοῦ βίας ἀνέμων ἀλεείνων (713). βραχὺ παντελῶς διασταλτέον ἐπὶ τὸ στιβαρῇσιν καὶ ἀμείβοντες. εἰ δέ τις ἀναγινώσκοι ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ὡς ὅτ' ἀμείβοντες, ἁμαρτάνει· ἡ γὰρ ἀνταπόδοσις οὐκ ἐπιφέρεται, ἀλλὰ προαποδέδοται.- ἀμείβοντες δὲ δοκοὶ μεγάλαι, ἀλλήλαις προσπίπτουσαι ὥστε βαστάζειν τὴν ὀροφὴν, οἵτινες καὶ συστάται καλοῦνται.

718. τρίποδος πέρι ποιητοῖο] ἔφαμεν περὶ τῶν τοιούτων, πότερον δεῖ ἀναστρέφειν τὰς προθέσεις μεταξὺ κειμένας δύο ὀνομάτων, ἢ οὒ, ὡς ἐπὶ τοῦ "μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ" (Il. 6, 124) καὶ ὡς οἱ πλείους θέλουσι τοῖς ἐπιθετικοῖς συντάσσειν αὐτάς. διὸ καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης ἐνθάδε οὐκ ἀναστρέφει. δύναται μέντοι ἐνθάδε ἡ περί ἰσοδυναμεῖν τῷ περισσῶς, τουτέστιν ἐξαιρέτως πεποιημένου· διὸ οὐκ ἀναστρεπτέον.

721. ὅτι ἀντὶ τοῦ εἰς ἀνίαν ἦγον καὶ ἐχρόνιζον. τοῦτο δὲ μὴ νοήσαντες μετέγραψαν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί.

725. δόλου] ὅτι τὸ δόλιον τοῦ ἥρωος καὶ διὰ τούτων δείκνυται, καὶ ὅτι οὐδέπω τέχνην ᾔδεσαν ἐν τῷ παλαίειν.

σημειοῦνται δέ τινες καὶ τὸν "κόψ' ὄπιθεν κώληπα," ὅτι τὸ κῶλον οὕτως εἶπεν.

726. ἔκρουσεν αὐτοῦ, φησὶν, ἐπιτυχὼν ὄπιθεν τὴν ἰγνύην, ἥτις καὶ ἀγκύλη καλεῖται, ὡς τῶν μέσων αἰρόμενος περιπλέκεται.

727. *καδδ' ἔπεσ'] γρ. καδδ' ἔβαλ'.

731. ἐν] Λεπτίνης δασύνει ὡς ἐπ' ἀριθμοῦ, τὸ ἓν γόνυ ἔκαμψεν, ὡς ἐπὶ τοῦ "ἓν δέπας ἐμπλήσας" (Od. 9, 209). οἱ δὲ ἄλλοι πάντες πρόθεσιν ἐξεδέξαντο διὰ τὸ ἀεὶ ἕτερον λέγειν τὸν ποιητὴν ἐπὶ δύο, ἓν δὲ οὐδέποτε· "χωλὸς δ' ἕτερον πόδα" (Il. 2, 217)· "τὸν δ' ἕτερον σκοπελόν" (Od. 12, 101).

1. σφίσιν] σφιν

9. στιβαρῇσιν καὶ addidit Friedl.

27. ὡς τῶν μέσων αἱρόμενος] * τῶν μέσων ἐρρωμένων. τὴν μέσην αἱρόμενος Bekkerus.

750. *καὶ πίονα] ἐν ἄλλῳ καταπίονα.

751. λοισθήϊ'] λοισθῆϊ ἔθηκε margo ext. a m. rec.

753. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει πειρήσεσθον, τριῶν ὄντων τῶν κεκληρωμένων πρὸς τὸν δρόμον.

757. ὅτι μετενήνεκται ἐνθάδε ἀπὸ τῆς ἁρματοδρομίας. ἐκεῖ μὲν οὖν μεταστοιχὶ λέγει, ἐπὶ στίχον ἵστανται κεκληρωμένοι· ἐνταῦθα δὲ οὐκέτι, ἀλλὰ κατὰ ζυγὸν ἡ στάσις λέγεται, κατὰ μέτωπον πάντων ἐξ ἴσου ὄντων.

759. *ἔκφερ'] παρὰ Ζηνοδότῳ ἔκθορ' Ὀϊλιάδης.

760. ὡς δ' ὅτε τις] ταῦτα ἢ τοῖς ἄνω συναπτέον ἢ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς τοῖς ἑξῆς. ἥ τε διαφορὰ παρὰ τὴν ἀνταπόδοσιν· εἰ μὲν γὰρ δὶς κέοιτο, τοῖς ἄνω συναφθήσεται ἡ παραβολὴ, εἰ δὲ ἅπαξ, τοῖς ἑξῆς.

765. *ἐκ κεφαλῆς] γρ. κὰδ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς.

ἀϋτμένα ὡς ποιμένα τῷ τόνῳ· καὶ καθόλου τὰ εἰς μην λήγοντα ἁπλᾶ ὀξύνεσθαι θέλει.

767. *ἱεμένῳ] ἐν ἄλλῳ ἱέμενοι.

772. γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά] ὅτι ἐπὶ Διομήδους ὀρθῶς ἐτέτακτο (Il. 5, 122)· ἐνταῦθα δὲ ὀλίγῳ λείπεται τοῦ Αἴαντος· εἰ οὖν τὰ γυῖα ἐλαφρὰ ἐποίησεν, ἐνίκα ἂν πάντως. πρὸς τί οὖν ἔτι τὸν Αἴαντα κατέβαλεν;

*ψεύδεται συνήθως Ὅμηρος· οὐ γὰρ ἔδραμεν ὁ Ὀδυσσεύς.

774. Αἴας μὲν ὄλισθε] ὑπὸ Ὀδυσσέως συνεχόμενος καὶ ὑπερβὰς τοῦ δέοντος δρόμου πίπτει. στόμα οὖν κεχηνὼς ἔτρεχε. ὁ δὲ τὸν πρεσβύτην λαβραγόρην εἰπὼν (474) κατὰ τοῦ στόματος κολάζεται.

783. μήτηρ ὣς] βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ ὣς, πρὸς τὸ μὴ ἀπεμφαίνειν συναπτόμενον.

791. ὠμογέροντα] τὸν μὴ καθηψημένον ὑπὸ τοῦ γήρως. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῶν ἑψηθέντων μὲν, οὐ μὴν τελείως. καὶ "ἐν ὠμῷ γήραϊ θῆκεν" (Od. 15, 356), ὡς καὶ ἐφθὸν τῷ γήρᾳ φησίν. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι ἅπαξ ἐνταῦθα ὠμογέροντα εἶπεν.

οὕτω λέγουσιν ἤτοι τοὺς ἔτι συνεστῶτας καὶ μήπω πάνυ γέροντας, ἀλλὰ πλησίον τοῦ γήρως, ἢ τοὺς πρὸ ὥρας γεγηρακότας.

9. Ὀϊλιάδης] ὁ Ἰλιάδης Cobetus.
16. Hoc in marg. a m. recenti.
23. πίπτει] *πίπτει πρηνής
*ὁ δὲ] ὡς δὲ
28. *τῶν ἑψηθέντων — τελείως] om.
31. *μήπω] μὴ

795. ὅτι μάταιος καὶ πρὸς οὐδέν· οἱ δὲ νεώτεροι τὸν ταλαίπωρον μέλεον.

800. Σαρπήδοντος] ὅτι ἀπ' εὐθείας βαρυτόνου ὡς Χαλκώδων.

802—806. συναπτέον πάντα μέχρι τοῦ χαλκὸν ἑλόντε, οὐ λείποντος τοῦ μάχεσθαι ἤ τινος τοιούτου. καὶ γὰρ μόνον αὐτὸ τὸ κελεύειν εἴωθε τιθέναι καθ' ἑαυτὸ ὁ ποιητὴς, ὡς ἐν Ὀδυσσείᾳ (21, 175) "Ἀντίνοος δ' ἐκέλευσε Μελάνθιον αἰπόλον αἰγῶν," καὶ ἐν τῇ ἑξῆς ῥαψῳδίᾳ (Il. 24, 90) "τίπτε με κεῖνος ἄνωγε θεός;" καὶ μετ' ὀλίγον ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ἀναγνωστέον ὁππότερός κε φθῇσιν ὀρεξάμενος, καὶ ὑποστικτέον μέλαν αἷμα. εἰ μὲν γὰρ συνάπτοιμεν τὸ ἄνδρε δύω, ὁππότερος κε φθῇσιν, σολοικισμὸς γίνεται.

805. ὀρεξάμενος] πατάξας, ἐκ παρεπομένου· συμβαίνει γὰρ τοῖς πατάσσουσιν ἐκτείνεσθαι. ἢ ἀντὶ τοῦ ὀρέξαι.

806. ψαύσῃ δ' ἐνδίνων] ἀθετεῖται ὅτι ἐνδίνων θέλει λέγειν τῶν ἐντοσθίων σπλάγχνων· ἕως γὰρ τοῦ ἀμύξαι μόνον τὸν χρῶτα μονομαχοῦσι. καὶ "διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα" ἐκ τῆς Δολωνείας (Il. 10, 298) μετάκειται.

ἐνδίνων ὡς σελίνων. παρῆκται δὲ παρὰ τὸ ἔνδον τὸ ἔνδινον· καὶ γὰρ παρὰ τὸ ἔντοσθεν ἐντοσθίδια λέγεται. οὕτως δὲ ἔχει καὶ τὰ ἔντερα καὶ τὰ ἔγκατα, παρὰ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν.

ἄλλως. ἐνδίνων τῶν ἐντὸς τῶν ὅπλων μελῶν, ἀπὸ τοῦ ἐντείνεσθαι αὐτὰ τῷ θώρακι. οἱ δὲ ἀποδιδόντες ἐντέρων ἀγνοοῦσιν· οὐ γὰρ μέχρι θανάτου μονομαχοῦσιν.

810. ἀθετεῖται, ὅτι ἔδει καὶ πᾶσιν, ἀλλ' οὐχὶ τούτοις μόνον· τί γὰρ τούτοις πέπρακται πλέον;

815. *δερκομένω—πάντας Ἀχαιούς] ἐν ἄλλῳ δερκόμενοι, θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας.

821. αἰὲν ἐπ' αὐχένι κῦρε] ἱστόρηται ὅτι κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ἔτυχεν Ἡρακλῆς τῇ νήσῳ Σαλαμῖνι κατά τινα χρείαν προσπλεύσας, Τελαμῶνι δὲ ἄρτι γενέσθαι τὸν παῖδα Αἴαντα. ἐπιστὰς οὖν Ἡρακλῆς καὶ ἀναλαβὼν τὸν παῖδα περιέβαλε τῇ λεοντῇ, ἐφ' ᾧ ηὔξατο αὐτὸν γενέσθαι ἄτρωτον. ὁ δὲ ηὐξήθη, καὶ τὸ πᾶν ἄτρωτος ἐγένετο.

3. βαρυτόνου Friedl.] βαρυτόνως
4. ἑλόντε] ἑλόντες
5. τὸ addidit Friedl.
7. αἰπόλον αἰγῶν Bekkerus] ἀπάγῃ
15. σπλάγχνων] ὅπερ οὐχ ἁρμόζει addit Lehrsius.
23. * μονομαχοῦσι] μόνον ἔχουσιν
30. * τὸν παῖδα—αὐτὸν γενέσθαι] om.

822. καὶ τότε δή ῥ' Αἴαντι περιδδείσαντες] ὅτι ἐκ τούτων καὶ τῶν τοιούτων φαίνεται καθ' Ὅμηρον μὴ ὢν ἄτρωτος ὁ Αἴας.

824, 825. ἠθέτηνται· συλλύσεως γὰρ γεγενημένης ἔδει κοινῇ διελέσθαι τὰ ἔπαθλα· καὶ γὰρ προείρηται "ἀέθλια ἶσ' ἀνελέσθαι." προηθετοῦντο δὲ καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει.

826. σημειοῦνταί τινες ὅτι σόλον τὸν δίσκον εἶπεν. διαφέρει σόλος καὶ δίσκος, ὅτι ὁ μὲν δίσκος πλατύς ἐστι καὶ κυκλοτερής, ὁ δὲ σόλος στρογγύλος καὶ σφαιροειδής.

843. χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς] ἀθετεῖται, ὅτι δυεῖν προδεδισκευκότων ἔδει εἰπεῖν ἀμφοτέρων. μετενήνεκται δὲ ἐκ τῆς Ὀδυσσείας (8, 192)· καὶ ἐκεῖ εὐλόγως ἔστιν "ὑπέρβαλε σήματα πάντων·" πλείονες γὰρ δισκεύουσιν.

844–846. ὑποστικτέον Πολυποίτης, ἀνήρ, ἀγελαίας· τῇ γὰρ προτέρᾳ προτάσει ἑτέρα ἐπενήνεκται.

845. ὅτι ἅπαξ καλαύροπα. σημαίνει δὲ τὸ ῥόπαλον, ἀπὸ τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ῥέπειν.

850. ἰόεντα] ὅτι τινὲς ἰόεντα τὸν μέλανα, ὡς "ἰοειδέα πόντον" (Od. 11, 107). βέλτιον δὲ τὸν εἰς ἰοὺς εὐθετοῦντα· οἰκεῖον γὰρ τὸ ἔπαθλον τοξόταις.

851. πελέκεας] ἀξίνας διστόμους. ἔστι δὲ σταθμὸς σιδήρου, ἔχων μνᾶς δέκα. τὸ δὲ ἡμιπέλεκκον τὸ ἥμισυ τοῦ πελέκεως, τὸ ἐκ τοῦ ἑνὸς μόνου μέρους ἔχον ἀκμήν, ὃ καὶ διστράλιον καλοῦσιν· οὕστινας ἐφεξῆς ἱστάντες ἐπί τινα βαθμὸν ἐγυμνάζοντο οἱ τοξόται, πέμποντες διὰ τῶν τρητῶν αὐτῶν τὸ βέλος, δι' οὗ ἐμβάλλεται αὐτοῖς ὁ στειλειός.

ὅτι καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ (19, 572. 21, 120) ὁ αὐτὸς τρόπος· πελέκεις γὰρ τίθησι, δι' ὧν παρακελεύει τοξεύειν τοὺς μνηστῆρας· καὶ νῦν τὸ αὐτὸ τοῦτο ἔπαθλον γίνεται.

854. λεπτῇ μηρίνθῳ δῆσεν ποδός] γρ. καὶ ὣς γάρ. κατ' ἔνια δὲ δῆσεν πόδα.

*ἐν ἄλλῳ ἧς γὰρ ἀνώγει.

855. ὅτι ἀπὸ τοῦ διηγηματικοῦ ἐπὶ τὸ μιμητικὸν μετῆλθεν οὕτως· ὁ γὰρ Ἀχιλλεὺς τοῦτο λέγει, ὅς μέν κε βάλῃ.

14. προτάσει—ἐπενήνεκται Friedl.] βωμῶν ἀνταποδόσει—μετενήνεκται
23. *ἐπί τινα βαθμὸν] ἐπί τινων
25. *ὁ στειλειός] ἡ στηλία

856. *οἴκόνδε] ἐν ἄλλῳ κλισίην δὲ φερέσθω.

857. ὃς δέ κε μηρίνθοιο] καὶ μὴν τοῦτο ἐμπειρότερον. ἀλλὰ προὔκειτο ἡ τοῦ ζῴου τύχη· τύχης δὲ προσεδεῖτο, πτοουμένης τῆς ὄρνιθος καὶ οὐκ ἐν ταὐτῷ μενούσης.

ὅτι βέλτιον ἦν τοῦτο μὴ προλέγεσθαι ὑπὸ Ἀχιλλέως ὥσπερ προγινώσκοντος τὸ ἀπὸ τύχης συμβησόμενον.

858. ὁ δ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα] δύο μέρη ἐστὶ λόγου, ὁ καὶ δέ· διὸ βαρυτονητέον· οὐ γὰρ δείκνυσιν ἤδη τὸν οἴσοντα τὰ ἡμιπέλεκκα, ἀλλὰ κατ' ἀναφορὰν ἀποφαίνεται.

863. *ὅτι νῦν ἠπείλησεν ἀντὶ τοῦ ηὔξατο.

866. *τῇ δέδετ' ὄρνις] ἑκατέρωσε δύνανται προσδίδοσθαι.

870. ὅτι ἑνὶ τόξῳ ἐχρῶντο οἱ τοξόται· διὸ ταχέως ἀφαιρεῖται ὁ Μηριόνης τοῦ Τεύκρου τὸ τόξον.

870, 871. ἐν τῇ Μασσαλιωτικῇ "σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐπεθήκατ' ὀϊστὸν τόξῳ· ἐν γὰρ πᾶσιν ἔχε πάλαι, ὡς ἴθυνεν." ἐν δὲ τῇ κατὰ Ἀντίμαχον οὕτως· "σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείλετο τόξον χερσίν." ὁ μέντοι Ἀρίσταρχος διὰ τῶν ὑπομνημάτων ἐπειγόμενον βούλεται τὸν Μηριόνην ἐκσπάσαι τῆς τοῦ Τεύκρου χειρὸς τὸ τόξον· καὶ γὰρ κοινὸν τῶν ἀγωνιζομένων αὐτὸ εἶναι ὥσπερ τὸν δίσκον. τὸ δὲ "ἀτὰρ ὀϊστὸν ἔχεν πάλαι" ἐπὶ τοῦ Τεύκρου ἀκουστέον.

872. *ἠπείλησεν] ὅτι πάλιν ἀντὶ τοῦ ηὔξατο.

879. οὕτως Ἀρίσταρχος διὰ τῶν β' σσ· ἡ δε Μασσαλιωτικὴ λιάσθη.

880. *ὠκύς] ὅτι ἀντὶ τοῦ ὠκέως, ὅ ἐστιν εὐθέως.

882. *ὅτι παρέλκει τὸ πάντας.

885. ἀνθεμόεντα] ἀναθεματιαῖον. ἢ ποικίλον. ἢ τετορευμένον.

886. ὅτι ἥμονες οἱ ἀκονтισταὶ, ἀπὸ τοῦ ἱέναι. τινὲς δὲ ἀνέγνωσαν ῥήμονες, οἰόμενοι τοὺς ῥήτορας· οὐκ ἔστι δὲ λογιστικὸς ὁ ἀγών. τὸ δὲ ἥμονες δασυντέον· παρὰ γὰρ τὸν ἧσω μέλλοντα ἐσχημάτισται ἡ λέξις· "ἧσω γὰρ καὶ ἐγώ" (Il. 17, 515). παρὰ δὲ τοῦτο καὶ τὸ ἧμα ἐγεγόνει πάλιν δασυνόμενον· "καὶ ἥμασιν ἔπλευ ἄριστος" (891).

891. ἥμασιν] ὅτι ὁμοίως ἀκοντίσμασι· καὶ δασυντέον πάλιν.

Παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς

22. διὰ τῶν β' σσ] Id est λίασσεν. 23. λιάσθη] λιάσθην. In marg. inter. ἀρίσταρχος λίασεν.

26. Scholion in marg. ext. a m. recenti scriptum. 28. λογιστικὸς Bekkerus] λογικός

Ἀρισταρχείου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσῳδίας Ἡρωδιανοῦ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ στιγμῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ Ω.

1. λῦτο δ' ἀγών] εἰ μὲν μέσος δεύτερος ἀόριστός ἐστιν ἀπὸ τῶν εἰς μι, ὥσπερ ἤδη ἐπίσταται λέγων "νῦν δὲ λύμην τρὶς τόσσα πορών" (Il. 21, 80) καὶ "τῆς δ' ἄρα κλαιούσης λύτο γούνατα," ἔκτασις ἐγένετο διὰ τὸ μέτρον· εἰ δὲ παρατατικόν τινες ἐκδέχονται, δύναται κρᾶσις τοῦ ἐλύετο γεγενῆσθαι, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ἰχθύες ἰχθῦς, μύες μῦς, ῥύεσθαι ῥῦσθαι· "πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι γενεήν τε τόκον τε." ἢ ἀπὸ τοῦ λέλυτο λῦτο ὡς βέβλητο βλῆτο.

6. "Πατρόκλου ποθέων" ἕως τοῦ "τῶν μιμνησκόμενος" (9) ἀθετοῦνται στίχοι δ', ὅτι εὐτελεῖς εἰσὶν, ἀρθέντων δὲ αὐτῶν καὶ ἐμφαντικώτερον δηλοῦται ἡ τοῦ Ἀχιλλέως λύπη· "ἀλλ' ἐστρέφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα, ἄλλοτ' ἐπὶ πλευράς." [καὶ τοῖς αὐτοῖς καταγίνεται ἀνδρότητα, μένος· οὐδὲν γὰρ διαφέρει.] καὶ οὐδέποτε ἀνδρότητα εἴρηκε τὴν ἀνδρείαν, ἀλλ' ἠνορέαν. ἔχει δὲ καὶ τὸ δυσεξάλειπτον, τῶν μιμνησκόμενος· καὶ γὰρ ἄνω εἴρηκεν "ἑτάρου μεμνημένος." προηθετοῦντο δὲ καὶ παρ' Ἀριστοφάνει. ταῦτα δὲ ἤτοι συναπτέον τοῖς ἄνω, ἵν' ᾖ κοινὸν τὸ ποθέων, ἢ ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ἀναγνωστέον, ἵνα ὑποστίζωμεν ἐπὶ τὸ κύματα πείρων. ὁ δὲ λόγος· καὶ ὅσα σὺν αὐτῷ κατειργάσατο ἔργα πολεμῶν τε καὶ πλέων, τούτων μιμνησκόμενος ἐδάκρυεν.

8. πείρων] Πάμφιλος περισπᾷ, λέγων τὴν πρόσθεσιν τοῦ ῑ μὴ ἐξαλλάσσειν τὸν τόνον· εἰ δὲ περῶ οἶδεν ὁ ποιητὴς τὸ ῥῆμα καὶ περόωσι (Od. 6, 272) καὶ "περάᾳ μέγα λαῖτμα" (Od. 5, 174), δῆλον ὅτι καὶ πειρῶν. ὁ μέντοι Ἀρίσταρχος βαρύνων ἀναγινώσκει, ὡς κείρων. φησὶ γοῦν οὕτω γενόμενος ἐπὶ τοῦ "παννυχίη μέν ῥ' ἥ γε καὶ ἠῶ πεῖρε κέλευθον" (Od. 2, 434)· τὸ πεῖρε διδάσκει ἡμᾶς καὶ τὴν πείρων μετοχὴν βαρύνειν· ὡς γὰρ ἔκειρε κείρων, οὕτως ἔπειρε πείρων· εἰ γὰρ περιεσπᾶτο, ἦν ἂν ὁ παρατατικὸς ἐπείρα. ἔστιν οὖν διττὸν τὸ ῥῆμα, καὶ τὸ μὲν σὺν τῷ ῑ περισπασθήσεται.

6. τῆς δ' ἄρα — γούνατα] Compendifecit Od. 4, 703 et 20, 92.

14. καὶ τοῖς — διαφέρει seclusit Friedl.

16. καὶ τὸ] καί τι Lehrsius. δυσεξάλειπτον] δυσεξείληπτον

22. πρόσθεσιν] προ^θ

26. μέν] μήν

30. τὸ μὲν σὺν τῷ ῑ περισπασθήσεται] τὸ μὲν σὺν τῷ ῑ βαρυνθήσεται, τὸ δὲ ἄνευ τοῦ ῑ περισπασθήσεται Cobetus Mnem. novae vol. 2 p. 199.

12. ψιλῶς τὸ ἀλύων· δῆλον κἀκ τῆς συναλοιφῆς.

15. *ὅτι περισσὸς ὁ δέ.

17. αὖτις ἐνὶ κλισίῃ] ὅτι παρεῖται ἡ ἀνά, καὶ ἔστιν ἀναπαυέσκετο. ἢ ὅτι ὁ δέ πάλιν περισσός· οὐ γάρ ἐστι λέγειν ὃν ἐδέσμευεν, ἀλλὰ χωρὶς ὁ δέ. εἶτα ἔασκεν ἀντὶ τοῦ εἴα.

ὁμοίως ἀναγνωστέον τὸ τόνδε τῷ "τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα" (Il. 5, 238) καὶ "τόνδε δ' ἐγὼ κομιῶ" (Od. 15, 545). λέγω δὲ ὀξύνοντα τὴν πρώτην, ἵν' ᾖ ἐπέκτασις ἡ διὰ τοῦ δέ.

18. προπρηνέα] ὅτι οὐδὲν πλέον τοῦ πρηνέα, ὡς ὅταν λέγῃ ἀταρτηρὸν τὸν ἀτηρόν.

20, 21. καὶ τεθνειότα περ] ἀθετοῦνται· ἀρκεῖ γὰρ τὸ προειρῆσθαι "πᾶσαν ἀεικείην ἄπεχε χροΐ, φῶτ' ἐλεαίρων." τὸ δὲ πῶς μηκέτ' ἐπεκδιδάσκει, ὅτι ἀπεμφαῖνόν ἐστιν· ἀνίερον γὰρ καὶ ἀκάθαρτον τὴν τοῦ Διὸς αἰγίδα νεκροῦ περίβλημα γίνεσθαι. πῶς δὲ καὶ κατείληπτο τῇ αἰγίδι ἑλκόμενος, [ἵνα μὴ ἀποστραφῇ]; ἢ πῶς ἔλαβε τὴν αἰγίδα παρὰ Διός; οὐ γὰρ συγκατατέθειται τῇ ἀπολυτρώσει τοῦ νεκροῦ, ἀλλ' ὕστερον· ὁ δὲ Ἀπόλλων οὐκ εἶχεν ἐξουσίαν τῆς αἰγίδος. εἰ δὲ ταῦτα ἐγέγραπτο, οὐκ ἂν ἄλλας αἰτίας εἰσέφερε τοῦ καταδρύπτεσθαι. λέγει μέντοι (Il. 23, 186) "ῥοδόεντι χρῖεν ἐλαίῳ ἀμβροσίῳ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἑλκυστάζων." καὶ περὶ τοῦ Ἀπόλλωνος ὃν τρόπον "πᾶσαν ἀεικείην ἄπεχε χροΐ," λέγει "τῷ δ' ἐπὶ κυάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων," ἵνα διαμένῃ ἔνικμος καὶ περινίζηται τὴν ἀπὸ τοῦ φόνου ἀκαθαρσίαν, ὥς φησιν ὁ Ἑρμῆς τῷ Πριάμῳ "θηοῖό κεν αὐτὸς ἐπελθὼν, οἷον ἐερσήεις κεῖται· περὶ δ' αἷμα νένιπται" (418).

οὕτως αἰγίδα χρυσείην αἱ Ἀριστάρχου· περὶ ὅλον αὐτὸν ἐκάλυπτε τὴν χρυσῆν αἰγίδα. καὶ μή ποτε Ὁμηρικώτερον· "τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω χρύσεον" (Il. 14, 343).

20. *κάλυπτε] ἐν ἄλλῳ κάλυψε.

24. Ζεὺς ἐρασθεὶς Μαίας τῆς Ἀτλαντίδος, λαθὼν Ἥραν ἐμίγη· ἡ δὲ ἔγκυος γενομένη ἐν Κυλλήνῃ τῆς Ἀρκαδίας Ἑρμῆν ἐγέννησεν,

1. συναλοιφῆς] συναλειφῆς. Alibi constanter συναλιφή.
7. ὀξύνοντα Lehrsius] ὀξύνων
14. κατείληπτο] κατείλυτο Lehrsius Arist. p. 192.
15. ἵνα μὴ ἀποστραφῇ] Haec delet Lehrs. l. c. restituto ἀποδρυφῇ.
16. συγκατατέθειται Bekkerus] συγκαταποθεῖται
22. περινίζηται] περινίζεται
23. θηοῖο] θείοιο

ὅστις ἐπιθυμίαν ἔσχε τοῦ κλέπτειν, ὅτι καὶ Ζεὺς κλέψας τὴν Ἥραν ἐμίγη Μαίᾳ. καὶ δή ποτε τῆς μητρὸς μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς λουομένης λαθὼν ὑφείλετο τὰς ἐσθῆτας· γυμναὶ δὲ ἐκεῖναι οὖσαι ἠπόρουν τί πράξωσιν. γέλωτα δὲ διὰ τούτου Ἑρμῆς ποιήσας ἀπέδωκεν αὐταῖς τὰς ἐσθῆτας. ἔκλεψε δὲ καὶ τὰς Ἀπόλλωνος βοῦς. ἡ ἱστορία παρὰ Ἐρατοσθένει.

25. "ἔνθ' ἄλλοις μέν" ἕως τοῦ (30) "τὴν δ' ᾔνησ' ἥ οἱ πόρε μαχλοσύνην" ἀθετοῦνται στίχοι ἕξ. γέλοιον γὰρ τὸ "οὐδέποθ' Ἥρῃ οὐδὲ Ποσειδάωνι οὐδὲ γλαυκώπιδι κούρῃ·" τίνες μὲν γὰρ ἔτι ἐλείποντο τῶν τριῶν σεμνότεροι μετὰ τὸν Δία τῶν μὴ συνευδοκούντων; τήν τε περὶ τοῦ κάλλους κρίσιν οὐκ οἶδεν· πολλαχῆ γὰρ ἂν ἐμνήσθη· καὶ τὸ νείκεσσε οὐκ ἔστι κρῖναι, ἀλλ' ἐπιπλῆξαι ἢ διαφέρεσθαι· "νεικείων Ἑλενόν τε Πάριν" (249) ἀντὶ τοῦ ἐπιπλήσσων· "δύο δ' ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποινῆς" (Il. 18, 498), διεφέροντο. καὶ ἡ μαχλοσύνη κοινῶς ἐστὶ γυναικὸς μανία· δέδωκε δ' αὐτῷ οὐ ταύτην, ἀλλὰ τὴν καλλίστην τῶν τότε Ἑλένην. Ἡσιόδειος δ' ἐστὶν ἡ λέξις· ἐκεῖνος γὰρ πρῶτος ἐχρήσατο ἐπὶ τῶν Προίτου θυγατέρων.

28. *ἄτης] ἐν ἄλλῳ ἕνεκ' ἀρχῆς.

30. ἥ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν] παρ' Ἀριστοφάνει καί τισι τῶν πολιτικῶν "ἥ οἱ κεχαρισμένα δῶρ' ὀνόμηνε." καὶ τάχα μᾶλλον οὕτως ἂν ἔχοι· ἀθετεῖ γὰρ Ἀρίσταρχος διὰ τὴν μαχλοσύνην τὸν στίχον.

33. *οὔ νύ ποθ' ὑμῖν] γρ. οὔ νύ ποθ' ὔμιν.

ἐγκλιτικῶς τὴν ὑμῖν ἀναγνωστέον· ἔστι γὰρ ἀπόλυτος.

38. ὅτι οὐ μόνον οἱ ἐπὶ ξένης τελευτῶντες ἐκαίοντο, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐπὶ τῆς ἰδίας πατρίδος.

*οὕτως διὰ τοῦ ᾱ ἡ παραλήγουσα, κτερίσαιεν.

42. ὁ ἐπεί σύνδεσμος περισσεύει· διόπερ οὐκ ἐπιζητητέον τὴν ὑπ' αὐτοῦ εἰωθυῖαν ἀποτελεῖσθαι ὑποστιγμήν· ὁ γὰρ λόγος, ὃς τῇ γε δυνάμει καὶ τῇ ἐπιθυμίᾳ εἴξας ἐπέρχεται θρέμμασιν. ἐπεὶ δὲ σπανίως ἔστιν εὑρεῖν τοῦτον τὸν σύνδεσμον περισσεύοντα, μήποτε διὰ

3. * οὖσαι] om.

8. ἀθετοῦνται] Conf. schol. Eurip. Tr. 975 negligenter locutum, διόπερ καὶ τοὺς ἐν Ἰλιάδι στίχους ἀθετοῦσι τοὺς "ὃς νείκεσσε θεάς." Nam scribere debebat τοὺς "ἔνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν."

15. ἐστὶ (ἐπὶ Vill.) γυναικ.] ἐστὶ γυναικομανία Cobetus.

16. Ἡσιόδειος] ἡσιόδιος

20. In marg. exter. γρ. ἥ οἱ κεχαρισμένα δῶρ' ὀνόμηνεν.

τοῦ η ἐγέγραπτο εἴξῃ, ἵνα ὑποστίζωμεν μετ' αὐτό. καὶ ὁ λόγος· ἐπειδὰν τῇ δυνάμει καὶ τῇ ἐπιθυμίᾳ κρατηθῇ, ἐπέρχεται θρέμμασιν.

45. ἀθετεῖται, ὅτι ἐκ τῶν Ἡσιόδου (Ο. 316) μετενήνεκται ὑπό τινος νομίσαντος ἐλλείπειν τὸν λόγον. καὶ γὰρ τοῖς ὑποκειμένοις ἐναντίον τι πεποίηκεν· εἰ γὰρ βλάπτει ἡ αἰδώς, εὔλογον Ἀχιλλεὺς ἀναιδέστατος βούλοιτο εἶναι. παρὰ μὲν γὰρ Ἡσιόδῳ γνωμικῶς· ἐκεῖ γὰρ ὄντι λόγον ἔχει, τῆς αἰδοῦς ποτὲ μὲν ὠφέλειαν περιποιούσης ποτὲ δὲ βλάβην. δεῖ δὲ ἔξωθεν προσυπακοῦσαι τὸ ἐστί, ἵν' ᾖ, οὐδέ οἱ αἰδώς ἐστι· καὶ πλήρης ὁ λόγος.

τινὲς ἐδάσυναν τὸ ἥδε, ἵνα ἡ αἰδὼς διττὴ ὑπάρχῃ, ἡ μὲν βλάπτουσα, ἡ δὲ ὠφελοῦσα. οὕτως δὲ καὶ Εὐριπίδης (Hippol. 385) ἐξεδέξατο εἰπὼν διττὰς εἶναι αἰδοῦς. δύναιτο δ' ἂν ἡ αὐτὴ οὖσα πῇ μὲν ὠφέλιμος εἶναι, πῇ δὲ βλαβερά.

46. μέλλει] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἔοικεν.

47. ὅτι τοῦτο προσέθηκεν, ἐπεὶ κασιγνήτους τοὺς ἀνεψιούς που λέγει (Il. 15, 545). πάλιν δὲ ὁμογάστριος λέγει, καὶ οὐχ ὡς Ζηνόδοτος ἔγραφεν ἐκεῖ (Il. 21, 95) "μή με κτεῖν', ἐπεὶ οὐκ ἰογάστριος Ἕκτορος."

53. *Ἀρίσταρχος νεμεσσηθέωμεν, διὰ τοῦ θε.

54. *μενεαίνων] ὅτι ἀντὶ τοῦ θυμούμενος.

55. *χολωσαμένη] ὅτι ἀντὶ τοῦ θυμουμένη.

58. ἡ διπλῆ ὅτι ἀντὶ τοῦ γυναικὸς μαζόν. Ὁμηρικὸν δὲ τὸ ἔθος· "ὣς τὴν μὲν πρύμνην πῦρ ἄμφεπε" (Il. 16, 124).

τοῦτο ἔνιοι τῶν κριτικῶν κατὰ συνωνυμίαν μεταλαμβάνουσι, λέγοντες ταυτὸν εἶναι γυναῖκα καὶ ἄνθρωπον καὶ θνητόν, ὡς γίνεσθαι τοιοῦτον· Ἕκτωρ μὲν θνητός, θνητόν τε θήσατο μαζόν· ἄλλοι δὲ παρειλῆφθαι τὸ γυναῖκα ἀντὶ τοῦ κτητικοῦ γυναικεῖον· τοὺς δὲ Ἀττικοὺς καὶ Δωριέας τοῖς κυριωτέροις χρῆσθαι ἀντὶ κτητικῶν, Ἕλληνα στρατὸν ἀντὶ τοῦ Ἑλληνικόν, καὶ ἄνθρωπον ἦθος ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπινον, καὶ Ἑλλάδα διάλεκτον.

68 *ὡς γὰρ ἔμοιγ'] ὅσον ἐπὶ τῇ ἐμῇ κρίσει.

71, 72, 73. ἀθετοῦνται στίχοι γ', ὅτι ψεῦδος περιέχουσιν· οὐ γὰρ

1. εἴξῃ Bekkerus] εἴξησ'
7. λόγον] λόχον
ὠφέλειαν] ὠφελίαν
14. ὅτι addidit Cobetus.
21. θυμουμένη] θυμούμενος
23. πῦρ] om.
25. ταυτὸν Cobetus] αὐτὸν

διὰ παντὸς συνδιατρίβει αὐτῷ ἡ Θέτις. τὸ δὲ ἐάσομεν νῦν ἀντὶ τοῦ παρῶμεν, οἷον μηδὲ λέγωμεν· ὅπερ ἀγνοήσαντες οἱ περὶ Ἀντίμαχον ἐποίησαν κλέψαι μὲν ἀμήχανον. γράφεται δὲ κατ' ἔνια εὖ γάρ οἱ αἰεί. διὰ μέσου δὲ τὸ οὐδέ πη ἔστι. τὸ δὲ ἑξῆς. ἀλλ' ἤτοι κλέψαι μὲν ἐάσομεν λάθρη Ἀχιλλῆος.

72. οὐκ ἀναγκαῖον τὸ η̄ ἄρθρον ἐκδέχεσθαι καὶ δασύνειν· ἔθος γὰρ αὐτῷ ἔσθ' ὅτε παραλείπειν τὰ ἄρθρα· "ἀλλὰ φίλη μήτηρ" (Il. 21, 276) "μήτηρ μέν τέ μέ φησι" (Od. 1, 215). σύνδεσμος οὖν ἐστὶ βεβαιωτικός· διὸ περισπαστέον.

74. *ὅτι τὸ εἴ ἀντὶ τοῦ εἴθε· διὸ οὐδὲ ὑποστικτέον.

τινὲς τὸ θεων ἐπὶ τοῦ τρέχων ἐξεδέξαντο, μετοχὴν παραλαμβάνοντες, καὶ ἐβάρυναν. ἀπίθανον δέ· διὸ περισπαστέον· γενικὴ γάρ ἐστι πληθυντικὴ ὀνόματος τοῦ θεός.

77. ὦρτο δὲ Ἶρις] ἔτι πρὸς τὸ προκείμενον, διὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ μαρτυρίου.

ὅτι ἐξ ὀνόματος μὴ καλέσαντος τοῦ Διὸς ἡ πρὸς τοῦτο τεταγμένη Ἶρις ὑπακούει, ὥστε καὶ ὅταν ὁ Ἀχιλλεὺς λέγῃ κοινότερον "ἀλλ' ἄγε δή τινα μάντιν" (Il. 1, 62), εὐλόγως οὖν πάλιν ἐρεῖ ὁ Κάλχας (ib. 74) "ὦ Ἀχιλεῦ κέλεαί με."

78. *Σάμου] ὅτι τὴν Σαμοθρᾴκην οὕτως εἶπεν.

80. βυσσόν] ἐπεκράτησε τὸ ὀξύνεσθαι τῷ τὰ εἰς ος λήγοντα ὀνόματα δισύλλαβα, ἀρχόμενα ἀπὸ συμφώνου ἢ συμφώνων, δεδιπλασιασμένον ἔχοντα τὸ σ̄ ὀξύνεσθαι θέλειν, κισσός πεσσός· ἀντιπίπτει μέσσος.

81. βοὸς κέρας] ὅτι οὐ λέγει βοὸς κέρας βοὸς τρίχα, διὰ τὸ τριχίνην εἶναι τὴν ὁρμιάν. λιναῖς γὰρ ἐχρῶντο· "ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῷ" (Il. 16, 408). οἱ δὲ νῦν οὐδὲ βοείαις χρῶνται, ἀλλ' ἱππείαις. λέγοι ἂν οὖν βοὸς κέρας κυρίως· κατεσκεύαζον γὰρ σύριγγα ἐκ κέρατος βοείου, ἣν παρετίθεσαν τῇ ὁρμιᾷ ὑπὲρ τὸ ἄγκιστρον, ὅπως μὴ οἱ ἰχθῦς ἀποτρώγωσι τὸν λίνον.

*ἐμβεβαυῖα] ἐν ἄλλῳ ἐμμεμαυῖα.

82. κῆρα φέρουσα] ἔνιαι τῶν κατὰ πόλεις ἐπ' ἰχθύσι πῆμα φέρουσα· ἄτοπον γὰρ ἐπ' ἰχθύων κῆρα λέγειν.

10. ὅτι addidit Cobetus. 18. ὁ Κάλχας addidit Bekkerus. 23. ἀντιπίπτει] ἀντιτοῦπίπτει (sic).

ὠμηστῇσιν] ὡς ὀρχηστῇσιν· προείρηται δέ.

83. *ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλαι] γράφεται ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι.

84. Ἀριστοφάνης τὸ εἵατο δασέως, Ἀρίσταρχος δὲ ψιλοῖ. προείπομεν δὲ περὶ τῆς λέξεως.

85. *ἐν τῇ κατὰ Ῥιανὸν ὃς τάχ' ἔμελλεν.

86. ἀθετεῖται, ὅτι περισσός ἐστι· τὸ γὰρ οἷ ἐστὶν αὐτῷ καὶ τὸ ἔμελλεν ἀντὶ τοῦ ἐῴκει συνήθως Ὁμήρῳ· οὐχὶ τῇ Θέτιδι ἔμελλεν ἐν Τροίᾳ φθίσεσθαι.

94. ψιλῶς τὸ ἔσθος καὶ ἐσθής, οὐ μόνον διὰ τὴν συναλοιφὴν, ἀλλὰ καὶ διὰ λόγον ὃν ἡμεῖς προείπομεν ἀνασκευάσαντες τοὺς ὑπὸ τῶν πρὸ ἐμοῦ εἰρημένους· τὰ γὰρ φωνήεντα ψιλοῦσθαι θέλει ἐπιφερομένου τοῦ σ̅, ὀσφῦς ὀσφραίνεσθαι ἀσφόδελος ἀσφάραγος ἀσχάλλω ὀσχεός ἴσχω ἰσχύς ἀσθενής ἐσθλός ἆσθμα ἔσθω· οὕτως ἄρα καὶ ἔσθος καὶ ἐσθής.

97. *εἰσαναβᾶσαι] αἱ Ἀριστάρχου ἐξαναβᾶσαι, καὶ αἱ πλείους. πρὸς τὰ περὶ τοῦ Ὀλύμπου· οὐρανὸν γὰρ νῦν εἰπὼν, ὑποβάς φησιν "ἤλυθες Οὔλυμπόνδε." παρ' ὅσον ἐπουράνιά τινα μέρη ἐστὶ τοῦ Ὀλύμπου, ὑπὲρ τὰ νέφη διήκοντα.

100. πρὸς τὴν καθέδραν Ἀθηνᾶς καὶ Ἥρας, ὅτι ἑκατέρωθεν τοῦ Διός. καὶ ὅταν λέγῃ "αἱ δ' οἶαι Διὸς ἀμφίς" (Il. 8, 444). τὸ αὐτὸ σημαίνει, Διὸς ἑκατέρωθεν, οὐχ ὥς τινες δέχονται, χωρίς, ἀλλὰ μόνον καθ' ἑαυτὰς ἔχουσαι τὰς γνώμας.

104. ὅτι ἄνω εἶπεν εἰς οὐρανὸν αἰγχθήτην, νῦν δὲ εἰς Ὄλυμπον παραγεγονέναι· αἱ γὰρ κορυφαὶ τοῦ Ὀλύμπου ἐπουράνιοι.

108. ὅτι οὕτως λέγει Ἕκτορος νέκυϊ, οὐχ Ἕκτορι. καὶ ἀλλαχοῦ "οἰσέμεναι νεκρὸν Ἐλπήνορα" (Od. 12, 10).

109. ὅτι ἐντεῦθεν γέγονεν ἡ προδιασκευή· "ἀλλ' ἤτοι κλέψαι μὲν ἐάσομεν." ἡ δὲ Μασσαλιωτικὴ ὀτρύνουσιν. οὕτως καὶ ἡ Χία.

110. αὐτὰρ ἐγὼ τόδε] προϊάπτω Ἀρίσταρχος. καὶ ταυτόν ἐστι τῷ προϊάλλω.

7. συνήθως addidit Friedl. Ὁμήρῳ Bekkerus] ὅμηρος

10. διὰ λόγον ὃν Cobetus] ἀλόγον (sic)

12. τοῦ σ̅] ἔχοντος ἓν τῶν δασέων addit Lehrsius.

15. αἱ Ἀριστάρχου] ἀρισταρχ sine αἱ. Conf. supra p. 245, 33.

16. περὶ (π̔ A)] πέρατα Bekkerus.

20. αἱ δ' οἶαι] αἱ δοῖαι

25. οὐχ Ἕκτορι Friedl.] οὐχ ἕκτορα

29. In marg. inter. Ἀρίσταρχος προϊάπτω. In textu est προτιάπτω.

Ἀχιλλῆϊ προτιάπτω] Ἀπολλόδωρος καὶ Ἀρητάδης καὶ Νεοτέλης καὶ Διονύσιος ὁ Θρᾷξ διὰ τοῦ τ̄ τὴν πρόθεσιν γράφουσι, καὶ δασύνουσι τὸ ᾱ, ἵνα ᾖ προσάπτω, ἀνατίθημι· οἱ δὲ χωρὶς τοῦ τ̄ ἔγραψαν καὶ ἐψίλωσαν τὸ ᾱ, ἵνα ταυτὸν ὑπάρχῃ τῷ προϊάλλω, οἷον δίδωμι, προσπένδω. οὕτως δὲ καὶ Ζηνόδοτος καὶ Ἀρίσταρχος ἐν τοῖς πρὸς Κωμανόν.

121. ὅτι πάλιν ἐξ Ὀλύμπου λέγει κατιέναι· ἄνω δὲ (97) "οὐρανὸν αἰχθήτην."

122. *ἔνθ' ἄρα] γρ. ἐν δ' ἄρα τόν γε.

124. ὅτι ἅπαξ νῦν ἐν Ἰλιάδι καὶ ἅπαξ ἐν Ὀδυσσείᾳ (16, 2) τὸ ἄριστον "ἐντύνοντο ἄριστον." ἔστι δὲ τὸ πρωϊνὸν ἔμβρωμα· τρεῖς γὰρ τροφὰς ἐλάμβανον οἱ ἥρωες.

125. *οὕτως Ἀρίσταρχος ἑνικῶς ἐν κλισίῃ.

129. βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ κραδίην. Πυθαγόρας παραινεῖ καρδίαν μὴ ἐσθίειν, ὅ ἐστιν ἄλυπον καὶ ἀτάραχον διάγειν τὸν βίον.

130, 131, 132. ἀθετοῦνται στίχοι γʹ, ὅτι ἀπρεπὲς μητέρα υἱῷ λέγειν "ἀγαθόν ἐστι γυναικὶ μίσγεσθαι." [ἔτι δὲ καὶ ἁπάντων ἀσυμφορώτατόν ἐστι, καὶ μάλιστα τοῖς εἰς πόλεμον ἐξιοῦσι· χρεία γὰρ εὐτονίας καὶ πνεύματος.] καὶ τὸ λέγειν ὅτι ὁ θάνατός σου ἐγγύς ἐστιν ἄκαιρον. διεσκεύακε δέ τις αὐτούς, οἰηθεὶς ἀποκρέμασθαι οὐδέ τι σίτου. πλῆρες δέ ἐστι, σὴν ἔδεαι κραδίην, οὐδὲ τὸ τυχὸν σίτου μεμνημένος.

134. ἡ διπλῆ, ὅτι οὕτως εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἑαυτόν, ἑέ. Καλλίστρατος οὖν καὶ Ἀρίσταρχος δασύνουσι τὸ πρῶτον ε̄ τῆς ἀντωνυμίας· τῷ δὲ τόνῳ ὡς ἐμέ.

139. *ἐν ἄλλῳ τῇ εἴη· ὃς δῶρα φέροι.

141. *ἐν νηῶν ἀγύρει] ὅπερ δι' ἄλλων λέγει "νηῶν ἐν ἀγῶνι" (Il. 14, 428).

143. *ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἴλιον.

144. *ταχεῖα] ὅτι ἀντὶ τοῦ ταχέως.

1. Ἀρητάδης] Ἀρητιάδης vel Ἀρετάδης Hullemann. in Miscell. Philol. Amstel. 2 p. 75.

6. Κωμανόν] κομανόν

15. ὅ ἐστιν] ὥς ἐστιν

βίον Cobetus] $\overline{\text{ανον}}$

17. ἔτι—πνεύματος seclusit Lehrsius.

23. ἡ διπλῆ habet post ἑέ. Brevius in marg. inter. ὅτι οὕτως εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἑαυτόν.

26. φέροι Cobetus] φέρει

27. ὅπερ] ὅτι οὕτως εἶπεν ὅπερ Cobetus.

145. εἴσω] ὅτι τοπικῶς ἀντὶ τῆς προθέσεως· θέλει γὰρ εἰπεῖν εἰς Ἴλιον.

148. *οὕτως διὰ τοῦ ῡ, οἶον.

150. *ἠδέ] γρ. ἤ κε.

151. ὅτι οὕτως εἴρηκεν, νεκρὸν ὃν ἔκτεινεν, ἀντὶ τοῦ ὃν κτείνας νεκρὸν ἐποίησεν, ὡς ἐπὶ τοῦ "ἕλκος ἀναψύχοντα τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰῷ" (Il. 5, 795).

163. ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ] οὕτω φησὶν αὐτὸν κεκαλύφθαι τῇ χλανίδι, ἐντετυπωμένοις τοῖς ἱματίοις ὅλον τὸ σῶμα, ὥστε μόνον τὸν τῶν μελῶν τύπον φαίνεσθαι.

ὅτι ἐν ἴσῳ τῷ ἐντυπάδεια, ὥστε διὰ τοῦ ἱματίου τοῦ σώματος τὸν τύπον φαίνεσθαι.

164. ὅτι τὸ τοῖο οὐκ ἔστιν ἀγαθοῦ, ὡς οἱ γλωσσογράφοι, ἀλλὰ θαυμαστικῶς τοιούτου. καὶ ὅτι κόπρος τὰ κόπρια.

165. *ἑῇσι] γρ. φίλῃσι.

172. ὅτι ἀπὸ τῶν ὄσσων προορωμένη, καὶ τὸ τόδε τοπικῶς ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα.

174. ὅς σευ ἄνευθεν ἐὼν] ὅτι ἐνταῦθα ὑγιῶς λέγεται, ἐκεῖ δὲ (Il. 2, 27) κακῶς ὑπὸ τοῦ Ὀνείρου πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα.

175. σε κέλευεν] ἐκέλευσεν margo ext.

180. *ὅτι νεκρὸν ὃν ἔκτανε.

184. *ἔσω κλισίην] ὅτι ἀντὶ τοῦ εἰς κλισίην.

190. *πείρινθα] τὸ πλινθίον τὸ ἐπάνω τῶν ἁμαξῶν τιθέμενον.

192. πολλὰ κεχάνδει] οὕτως Ἀρίσταρχος, κεχάνδη, διὰ τοῦ η̄, ἀντὶ τοῦ κεχάνδει. ἡ δὲ Μασσαλιωτικὴ πολλὰ κεκεύθει.

*Ἀρίσταρχος κεχάνδη.

198. *Ἀρίσταρχος ἄνωγεν ἔξω τοῦ ῐ.

200. *ἀμείβετο] Ἀρίσταρχος ἀνείρετο μύθῳ.

202. τὴν κλε συλλαβὴν ὀξυτονεῖ ὁ Ἀσκαλωνίτης, ἡγούμενος τὸ πλῆρες εἶναι ἐκλέου. οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλ' ἐκλέεο τετρασυλλάβως. καὶ δῆλον ὅτι εἴτε συγκέκοπται ἡ ὀξεῖα εἴτε ἡ βαρεῖα ἡ μετὰ τὴν ὀξεῖαν, ὀφείλει πάλιν τρίτη ἀπὸ τέλους ἡ ὀξεῖα φυλάττεσθαι· οὐδὲ γὰρ χαρακτὴρ κωλύει. τὸ μέντοι "σὺ δ' αἴδεο καί μ' ἐλέησον" (Il. 21,

4. ἤ κε] ἤ κε.
11. ἐντυπάδεια Lobeck. Paral. p. 154] ἐντυπαδίῳ
14. τὰ κόπρια] ἡ τέφρα Lehrsius.
25. κεχάνδει. ἡ] κεχάνδε. (sic) ἡ
26. κεχάνδη] κεδάνδει (sic)
28. ἀνείρετο Cobetus] ἀνήρετο

74) καὶ τὰ τοιαῦτα, πρώτης ὄντα συζυγίας τῶν περισπωμένων, ἄλλης ἀναλογίας ἔχεται, ὡς ἐν ἑτέροις εἴρηται.

205. ὅτι ὑποτάσσουσι στίχον ὡς ἐλλείποντος τοῦ λόγου "ἀθάνατοι ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες." πλείων δέ ἐστιν ἔμφασις μὴ προσκειμένου αὐτοῦ.

206. τὸ ἑξῆς ἐστὶν, εἰ γάρ σ' αἱρήσει, οὔ σ' ἐλεήσει· τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου.

208. αἰδέσεται] ὅτι ἀντὶ τοῦ προσδέξεται ὡς ἱκέτην· "μή μιν ἐγὼ μὲν ἵκωμαι ἰών· ὁ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει, οὐδέ τί μ' αἰδέσεται" (Il. 22, 123).

210. γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ] ὅτι ἐνταῦθα καλῶς κεῖται, ἐπὶ δὲ Ἀχιλλέως ἐν τῇ Υ (128) οὐκέτι.

212. *ἔχοιμι] κατέχοιμι εἰς τὸ ἐσθίειν.

213. Ἀπολλόδωρος καὶ Καλλίστρατος τιτά, ὥστε τρία εἶναι, ἐπίρρημα τὸ τότε καὶ σύνδεσμον τὸν ἄν καὶ ὄνομα τὸ τιτά. ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης ἄντιτα παραλαμβάνει, μεταλαμβάνων εἰς τὸ ἀντέκτιτα. οὕτω καὶ οἱ πλείους, ὁμοίως τῷ ἄτιτα (Il. 14, 484). ἔχεται μὲν οὖν ἡ κατὰ σύνθεσιν ἀνάγνωσις ἐμφάσεως, καὶ μᾶλλον τοῦ νοητοῦ· μελλήσει δὲ λείπειν τὸ ἄν ἐν τῇ συντάξει, ἐπιζητοῦντος τοῦ γένοιτο εὐκτικοῦ τὸ τοιοῦτο. παραφυλακτέον δὲ ὅτι καὶ συλλαβὴ λείπει ἡ τι, τοῦ ἐντελοῦς ὄντος ἀντίτιτα.

214. οὕτως ἐπεὶ οὔ ἑ, ἐπεὶ οὐκ αὐτόν. αἱ δὲ κοιναὶ ἐπεὶ οὔτι.

215. πρὸς τοὺς γράφοντας (Il. 2, 484). "ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες βαθύκολποι," ὅτι ἐπὶ βαρβάρων τὸ ἐπίθετον τίθησιν.

πρό] οὕτως χωρὶς τοῦ σ. gl. interl.

221. ἢ οἳ μάντιές εἰσι θυοσκόοι] καὶ ἐνταῦθα ἀξιοῦσί τινες διαστέλλειν μετὰ τὸ εἰσί, ὡς καὶ ἐν τῇ Α ῥαψῳδίᾳ (62) τὸ γένος, φησὶ, προειπὼν ἐπιφέρει τὸ εἶδος· "ἀλλ' ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν." δοκεῖ δέ μοι ἐνθάδε μὴ ἐπείγειν, ἐπεὶ ἐνδέχεται τὸ δεύτερον τοῦ πρώτου ἐπίθετον εἶναι, μάντεις θύται· καὶ ἄλλως τῶν ἱερέων ἕτεροι νοοῦνται. θυοσκόοι μὲν οἱ διὰ τῶν ἐπιθυομένων μαντευόμενοι, οἱ ἐμπυρόσκοποι—καλοῦσι δὲ αὐτοὺς λιβανομάντεις—, ἱερεῖς δὲ οἱ διὰ τῶν

9. ἰών—αἰδέσεται] ἰωνοὺσ (sic) ἔτι μ' ἀχιλλεύς
16. ἀντέκτιτα Lehrsius] ἀντέκτιστα
21. ἀντίτιτα] ἀντίτητα
28. φησὶ] φασὶ Friedl.

σπλάγχνων μαντευόμενοι. τὰ μὲν γὰρ θυμιάματα θύη καλεῖται, τὰ δὲ σπλάγχνα ἱερά. κοινὸν δέ ἐστι τὸ μάντις.

222. ψεῦδός κεν φαῖμεν] ὅτι ἐνταῦθα ἁρμοζόντως λέγεται ὁ στίχος, ὑπὸ δὲ Νέστορος ἐν τῇ Β (81) οὐκέτι.

223. βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸν δέ. τὸ γὰρ ἑξῆς, νῦν δὲ εἶμι.

224, 225. ἡ ὑποστιγμὴ ἀμφίβολος· ἤτοι γὰρ μετὰ τὸ αἶσα, ἵνα λείπῃ τὸ ἐστίν, ἢ μετὰ τὸ χαλκοχιτώνων, ἵνα κοινὸν ᾖ τὸ τεθνάμεναι καὶ κατὰ τῶν ἑξῆς.

228. φωριαμῶν] Ἀρίσταρχος ὡς κιβωτῶν. καὶ ἔχομεν τῶν δια τοῦ αμος παρηγμένων ὀνομάτων κανόνας τοιούσδε, πρῶτον μὲν ὡς τὰ τριβράχεα, μὴ ὄντα ἐπιθετικὰ βαρύνεσθαι θέλει, κάλαμος Πρίαμος. τὸ ποταμὸς ἐγένετο παρὰ τὸ ποτασμός, καθ' ὑφαίρεσιν τοῦ σ· τὸ δὲ ἰταμός ἐπιθετικόν ἐστι. δεύτερον δὲ ὡς τὰ ἔχοντα τὴν ἄρχουσαν μακρὰν, εἰ μὲν θέσει ᾖ, βαρύνεται, ὄρχαμος Τύρταμος Πέργαμος· εἰ δὲ φύσει, κύρια μὲν ὄντα βαρύνεται πάλιν, ὡς ἔχει τὸ Πύραμος Τεύταμος, οὐχ οὕτως δὲ ἔχοντα ὀξύνεται, ὡς ἔχει τὸ οὐλαμός χηραμός. τούτῳ οὖν τῷ λόγῳ, εἴτε παρὰ τὸ τοὺς φῶρας ἀπείργειν ἢ ἀπὸ τοῦ τὰ φάρη φυλάσσειν ἡ προκειμένη λέξις παρῆκται, ἔσται κατ' ὀξεῖαν τάσιν, φωραμός, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι φωριαμός. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι ἐπιθήματα τῶν κιβωτίων τὰ πώματα, καταχρηστικῶς δὲ πίθων καὶ τῶν ὁμοίων.

229. πέπλος, φᾶρος, χιτών, χλαῖνα διαφέρουσι· πέπλοι γὰρ οὓς περονῶνται μόναι γυναῖκες, οἳ καὶ ἑανοὶ καλοῦνται· χιτὼν δὲ ἀνδρεῖον ἔνδυμα, φᾶρος ἱμάτιον, χλαῖνα τὸ περίβλημα.

πέπλος ὃν περονῶνται γυναῖκες, ὃς καὶ ἑανὸς καλεῖται. || χιτὼν ἀνδρεῖον ἔνδυμα. || φᾶρος ἱμάτιον ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. || χλαίνη τὸ περίβλημα τῆς κλίνης.

ὅτι διέσταλκε τὸν πέπλον ἀπὸ τῶν χλαινῶν, καὶ τὰ φάρη ὡς διαπρέποντα τὸν πέπλον οὕτως προσηγόρευσεν.

232. *ὅτι παρέλκει τὸ πάντα.

235. ἐξεσίην] δημοσίαν ἔκπεμψιν. δασύνεται δὲ ἡ δευτέρα συλλαβὴ, παρὰ τὸν ἥσω μέλλοντα.

2. μάντις] μάντεις
7. λείπῃ—κοινὸν ᾖ Friedl.] λείπηται—κοινῇ
15. μὲν] om.
22. διαφέρουσι] διαφε cum signo compendii.
* οὓς περονῶνται] ὥσπερ ἐνῶντο
25. πέπλος—κλίνης] Haec in marg. exteriore folii 315 b leguntur in quattuor versus divisa.
28. διαπρέποντα τὸν] *διαφέροντα, εἰ καὶ ἀλλαχοῦ τὸν

Ἀρίσταρχος δασύνει τὴν δευτέραν συλλαβήν· παρὰ γὰρ τὸ ἵημι, φησὶν, ἐγένετο. ἐπιφέρει γοῦν "πρὸ γὰρ ἧκε πατὴρ ἄλλοι τε γέροντες." παρὰ δὲ τὸν ἥσω μέλλοντα ἡ ἑσία ἐγένετο καὶ ἡ ἐξεσία ὡς καὶ παρὰ τὸ θήσω θεσία· "πῆ δὴ συνθεσίαι τε" (Il. 2, 339). τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ "τῶν ἕνεκ' ἐξεσίην" (Od. 21, 20). οὕτως δὲ καὶ Νικίας. Νεοπτόλεμος δὲ ὁ Παριανὸς, λέγων παρὰ τὸ ἐξιέναι πεποιῆσθαι τὴν λέξιν, οἷον τὴν ἔκπεμψιν, ἀξιοῖ ψιλοῦν. ἄμεινον δὲ τῷ Ἀριστάρχῳ πείθεσθαι· ἠπίστατο γὰρ ὁ ποιητὴς καὶ τὸν ἥσω μέλλοντα δασυνόμενον "ἥσω γὰρ καὶ ἐγώ" (Il. 17, 515). παρὰ δὲ τοὺς μέλλοντας ὁριστικοὺς ἐγίνετο τὰ τοιαῦτα ὀνόματα, οὐ παρ' ἐνεστῶτας ἀπαρεμφάτου ἐγκλίσεως· θύσω γοῦν θυσία, ἄξω ἀξία, δώσω δοσία, προδώσω προδοσία. οὕτως οὖν καὶ παρὰ τὸν ἥσω ἑσία καὶ ἐξεσία.

241. ἦ οὔνεσθ' ὅτι μοι] οἷον μικρὸν καὶ φαῦλον οἴεσθε τὸ συμβεβηκός. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι οὔνεσθε, ἐκφαυλίζετε καὶ οὐδενὸς ἄξιον ἡγεῖσθε.

ἦ οὔνεσθ'] οὕτως αἱ Ἀριστάρχου, ἦ ὀνόσασθ'. ἐμέμψασθε καὶ ἐξεφαυλίσατε. βούλεται δὲ λέγειν, ἐμοὶ συλλυπησόμενοι καὶ οὐχὶ ἕκαστος ἴδιον κακὸν νομίζει τὴν Ἕκτορος ἀπώλειαν.

246. *βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ ἰδεῖν πρὸς τὸ σαφέστερον.

247. δασέως δίεπ', παρὰ τὸ ἕπω δασυνόμενον· οὕτως καὶ Ἀρίσταρχος καὶ οἱ πλείους. οἷον διὰ τῶν ἀνδρῶν ἐπορεύετο καὶ διίστα αὐτούς. καὶ οὕτως ἔχει τὰ τῆς ἀναγνώσεως. τὸ δὲ ἔξω ἑκατέροις δύναται συντάττεσθαι· βέλτιον δὲ τοῖς ἄνω.

251. Ἀλεξάνδρου τοξευθέντος ὑπὸ Φιλοκτήτου, Πρίαμος τὸν Ἑλένης γάμον ἔπαθλον ἔθηκε τῷ ἀριστεύσαντι κατὰ τὴν μάχην, Δηΐφοβος δὲ γενναίως ἀγωνισάμενος ἔγημεν αὐτήν. ἡ ἱστορία παρὰ Λυκόφρονι.

ὅτι ὁμώνυμος ὁ Ἱππόθοος τῷ Πελασγῷ· "Ἱππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν" (Il. 2, 840). καὶ ὅτι ἄδηλον πότερόν ἐστι τὸ κύριον ὁ Δῖος ἢ ὁ Ἀγαυός.

253. κατηφόνες ὡς Μακεδόνες. οὕτως Ἀρίσταρχος, καὶ ἄμεινον· θηλυκῇ γὰρ προσηγορίᾳ ὀνειδίσαι τοὺς υἱοὺς ἠθέλησεν, οἱονεὶ κατήφειαι. Κράτης μέντοι κατηφέες γράφει.

7. οἷον τὴν ἔκπεμψιν delet Lehrsius, qui plura de hoc scholio dixit Herod. p. 333.
16. In marg. inter. Ἀρίσταρχος ἢ ὀνόσασθε.
17. ἐξεφαυλίσατε Cobetus] ἐξεφαυλίσασθε

257. ὅτι ἐκ τοῦ εἰρῆσθαι ἱππιοχάρμην τὸν Τρωΐλον οἱ νεώτεροι ἐφ' ἵππου διωκόμενον αὐτὸν ἐποίησαν. καὶ οἱ μὲν παῖδα αὐτὸν ὑποτίθενται, Ὅμηρος δὲ διὰ τοῦ ἐπιθέτου τέλειον ἄνδρα ἐμφαίνει· οὐ γὰρ ἄλλος ἱππόμαχος λέγεται.

264. ἐπιθεῖτε] ὡς τὸ διακρινθεῖτε (Il. 3, 302).

269. οὐκ ἦν παρὰ Ζηνοδότῳ οὗτος ὁ στίχος. οὕτως δὲ εἴρηκε κρίκους τινὰς δι' ὧν αἱ ἡνίαι διείρονται καὶ οἰακίζουσι τοὺς ἵππους.

272. πρώτῃ] ὅτι πρώτῃ ἀντὶ τοῦ ἄκρᾳ· "ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ" (Il. 6, 40).

ἕστορι βάλλον] τῷ πεπηγότι πασσάλῳ κατὰ τοῦ ῥυμοῦ καὶ τοῦ ζυγοῦ, περὶ ὃν τὰ ζυγόδεσμα εἰλεῖται καὶ ὁ κρίκος ἔγκειται.

ἕστορι βάλλον] δασέως, ἀπὸ τῆς ἕσεως· τὸν γὰρ βαλλόμενον πάσσαλον ἐπ' ἄκρου τοῦ ζυγοῦ νοητέον.

275. διασταλτέον μετὰ τὸ φέροντες πρὸς τὸ σαφέστερον.

277. ἐντεσιεργούς] τοὺς ὑποζυγίους καὶ μὴ ψιλῶς νωτοφόρους, ἀλλὰ τήν τε ἅμαξαν καὶ τὴν πείρινθα ἕλκνοτας, ἅπερ καὶ ἔντεά φησιν.

282. κῆρυξ] ὅτι εἰ μὴ προσέθηκε τὸν στίχον, οἱ θέλοντες συγχεῖσθαι τὰ δυϊκὰ παρ' Ὁμήρῳ, Ἐρατοσθένης καὶ Κράτης, ἔλεγον ἂν ἐπὶ τῶν ἐννέα Πριαμιδῶν τετάχθαι τὼ μὲν ζευγνύσθην.

292. *ταχύν] ἐν ἄλλῳ ἑὸν ἄγγελον.

τὸ ἑξῆς αἴτει δ' οἰωνὸν δεξιόν· τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου.

ἐγκλιτικῶς ἀναγινώσκουσι τὴν οἱ, ἐπεὶ εἰς ἁπλῆν ἡ μετάληψίς ἐστιν, ὁμοίως τῷ "ἀλλά οἱ αὐτῷ Ζεύς" (Od. 4, 667).

293. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει καὶ οὗ. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ, καὶ ἀδιάφορος ὁ λόγος.

*μάλιστα] γρ. μέγιστον.

295. *Δαναῶν ταχυπώλων] γρ. χαίρων ἐνὶ θυμῷ.

304. ἀθετεῖται, ὅτι παρὰ τὸ σύνηθες αὐτῷ χέρνιβον τὸ ἀγγεῖον τὸ ὑποδεχόμενον τὸ ὕδωρ, ὡς ἡμεῖς· τοῦτο δὲ αὐτὸς εἴωθε καλεῖν λέβητα, τὸ δὲ κατὰ τῶν χειρῶν διδόμενον ὕδωρ χέρνιβα. ἔνιοι δὲ διπλῇ σημειοῦνται ὡς ἅπαξ ἐνταῦθα εἰρημένον.

305. *ὅτι λείπει ἡ παρά.

5. ὡς τὸ] ὥστε

7. τινὰς—τοὺς ἵππους] Sic ex aliis codicibus redintegrata quae mutila leguntur in A τινὰς δι' ὧν . . . διείρονται καὶ οἱ αἰκιζ . . .

23. Scholion in fine defectum: v. Lehrs. Herod. p. 334.

33. ὅτι addidit Cobetus.

306. * στὰς μέσῳ ἕρκεϊ] ὅτι ἐλλείπει ἡ πρόθεσις, ἀντὶ τοῦ ἐν μέσῳ ἕρκει στὰς εὔχετο.

310. *ταχύν] ἐν ἄλλῳ ἑὸν ἄγγελον.

311. *μάλιστα] γρ. μέγιστον.

315. τελειότατον πετεηνῶν] ὅτι οὐ τὸν τῷ σώματι τέλειον, ἀλλὰ τὸν ἐπιτελεστικώτατον.

316. μόρφνον ὡς ὕπνον· καὶ οὕτως ἔχει ἡ ἀνάγνωσις. εἴτε μορόφονός ἐστιν, εἴτε παρὰ τὴν ὄρφνην ἐσχημάτισται πλεονάσαντος τοῦ $\overline{\mu}$ κατ' ἀρχὴν, ἵνα σημαίνηται ὁ μέλας, εἴτε παρὰ τὸ μάρπτω μάρφνος ἐστὶ καὶ μόρφνος ὁ συλλαμβάνων, ἐξ οὗ σημαίνεται ὁ ταχὺς, κατὰ πάντα τρόπον ὀφείλει βαρύνεσθαι διά τε τοὺς σχηματισμοὺς καὶ τὸν χαρακτῆρα. τὰ γὰρ εἰς $\overline{\text{ος}}$ λήγοντα δισύλλαβα, μὴ ἔχοντα παρασχηματισμὸν θηλυκοῦ γένους, ἔχοντα δὲ πρὸ τέλους τὴν $\overline{\text{ορ}}$ συλλαβὴν πάντα βαρύνεται, ὑπεσταλμένων τῶν εἰς $\overline{\text{μος}}$ ληγόντων, οἷον χόρτος φόρτος ὅρκος, ὄρθος τὸ μονογενὲς, πόρνος· οὐ γὰρ θηλυκὸν αὐτοῦ τὸ πορνή. οὕτως δὲ θέλει καὶ τὸ πτόρθος· οὕτως μόρφνος. παρεφύλαξα δὲ τὰ εἰς $\overline{\text{μος}}$ διὰ τὸ κορμός φορμός. τὸ μέντοι περκνός ὀξύνεται ὁμοίως τῷ πυκνός. οὕτως καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης, μεταλαμβάνων εἰς τὸν μέλανα. καὶ ἐμοὶ δὲ δοκεῖ οὕτως ἔχειν ὑγιῶς, ἐπεὶ οὐδὲ παραλήγεται τῇ $\overline{\text{ορ}}$ συλλαβῇ, ὡς καὶ τὰ προκείμενα. ὁ μέντοι Ἀρίσταρχος ἀετοῦ εἶδος, καὶ βαρύνει· ἀλλ' οὖν γε ἐπείσθη ἡ παράδοσις τοῖς ὀξύνουσιν.

318. ὅτι δύναται καὶ κατὰ σύνθεσιν εὐκλήϊς, εὐεπίκλειστος, χωρὶς δὲ τὸ ἀραρυῖα· δύναται δὲ καὶ κατὰ συναλοιφὴν, εὖ ταῖς κλεισὶν ἀραρυῖα.

Ἀρίσταρχος ἐϋκλήϊς ὡς ἐϋκνήμις, σύνθετον ποιῶν τὴν λέξιν· οὕτως καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης. εἰσὶ δὲ οἳ διεῖλον, ἐῢ κληῗσ' ἀραρυῖα, οἷς συγκατατίθεται καὶ Τρύφων, οὐκ εὖ· ἄμεινον γὰρ ἐπιθετικῶς ἀκούειν καὶ μὴ πάθος ἐκδέχεσθαι πληθυντικῆς δοτικῆς, λέγω δὲ τὸ τῆς ἐκθλίψεως. ὃ δέ φημι, τοιοῦτόν ἐστιν, ὡς ὅτι ἐκθλίβεται μὲν τὸ $\overline{\iota}$ τῆς δοτικῆς παρὰ τῷ ποιητῇ καὶ ἑνικῆς ὑπαρχούσης καὶ πληθυντικῆς („κερκίδ' ὕφαινε" Od. 5, 62· „χέρσ' ἐρέται" Od. 13, 115· „καὶ νήεσσ' ἡγήσατ' Ἀχαιῶν" Il. 1, 71), οὔ γε μὴν τὸ ἀπὸ τῶν εἰς $\overline{\text{ις}}$ ἐκτεταμένον θηλυκῶν· εἰ δ' ἡ προκειμένη λέξις κρίσεως δεῖται κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν, δῆλον ὅτι συνθέτως ἀναγνωσόμεθα, ὅπως μὴ πληθυντικοῦ δῶμεν τὴν χρῆσιν παρὰ τὴν συνήθειαν τοῦ ποιητοῦ καὶ ἔκθλιψιν

σημειώδη. εἰ δὴ σύνθετόν ἐστι τὸ εὐκλήϊς, καὶ παροξύνειν δεῖ αὐτό· μακρὸν γὰρ τὸ ῑ καὶ ἐν τῇ συνθέσει, ὡς ἐν τῷ κ′ τῆς καθόλου φησὶν ὁ αὐτός· ἀπὸ γὰρ τοῦ χρόνου τὸν τόνον ἐστήσαμεν. καὶ ἐν τῷ τρίτῳ δὲ τῶν ὀνοματικῶν περὶ τῆς ἐκτάσεως αὐτῶν ταῦτά φησιν· "ἄλλως τε εἰ ἐπιζητοῦσιν ἐκτεταμένον τὸ ῑ, ἔχουσιν ἐν τῷ εὐκνήμις, μελαμψήφις· καὶ εἰ τοῦτο," φησὶ, "δῆλον ὅτι παροξύνεται."

319. καταχρηστικῶς πτερὰ αἱ πτέρυγες. κυρίως δέ εἰσι πτερὰ τὰ πτίλα.

320. *ὑπὲρ ἄστεος] γρ. δι' ἄστεος.

322. *ὁ γεραιὸς ἑοῦ] γρ. ὁ γέρων ξεστοῦ ἐπεβήσετο.

329. *πόλεος] γρ. πόλιος.

αἱ ὑποστιγμαὶ κατέβαν, ἀφίκοντο· ἡ δὲ ἀνταπόδοσις πρὸς τὸ οἱ μὲν ἄρ' ἄψορροι (330).

331. πρὸς τὴν συναλοιφὴν, ὅτι ἐν δύο στίχοις· τὸ γὰρ πλῆρές ἐστι Ζῆνα ἐς πεδίον φανέντε.

331, 332. ν' ἐς πεδίον προφανέντε] οὕτως τὴν συναλοιφὴν διεῖλεν Ἀρίσταρχος, Ζῆ-ν', ἐν ἀρχῇ τοῦ στίχου τὸ ν̄ θείς.

332. *προφανέντε] ἐν τῇ Χίᾳ καταβάντε.

337. *ὅτι ἴδῃ καὶ νοήσῃ παραλλήλως ταυτόν ἐστιν.

338. ὅτι οὕτως εἴρηκε Πηλείωνάδε, εἰς Πηλείωνα, ἀντὶ τοῦ πρὸς Πηλείωνα.

341, 342. ἀμβρόσια, χρύσεια] ὅτι ἐνταῦθα ὀρθῶς κεῖνται καὶ ἐπὶ τοῦ πρὸς Καλυψὼ διαπεραιουμένου Ἑρμοῦ (Od. 5, 44), ἐν δὲ τῇ Α ῥαψῳδίᾳ τῆς Ὀδυσσείας (97) οὐκέτι.

341. οὕτως διὰ τοῦ ō, φέρον gl. interl.

343. τὴν ῥάβδον συσταλτέον κατὰ τὴν πρώτην συλλαβὴν, οὐχ ὅτι παρὰ τὸ ῥάπτω ἐγένετο, ἔνθεν καὶ τὸ ῥαπίζω, ἀλλ' ὅτι καὶ τὸ ᾱ πρὸ τοῦ β̄ συστέλλεσθαι θέλει, ἁβρός Ἄβδηρος Ἀβαρβαρέα ἐπιγράβδην. οὕτως οὖν ἐχέτω καὶ ἡ ῥάβδος. διὸ τὸ ἄβαλε καὶ κατὰ τοῦτο ἐσημειοῦτο.

344. *ἐθέλει] οὕτως Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ε̄· αἱ δὲ κοιναὶ διὰ τοῦ η̄, ἐθέλῃ.

346. *αἶψα δ' ἄρα Τροίην] ἐν ἄλλῳ αἶψα δ' ἄρ' ἐς Τροίην.

19. ταυτόν] καὶ οὐ ταυτόν Lehrsius.
22. Duo asterisci praefixi.
23. Α ῥαψωδίᾳ] Α om.
28. Ἀβαρβαρέα] ἀβαρβαραία

347. *αἰσυητῆρι] Ἀρίσταρχος αἰσυμνητῆρι, τουτέστι βασιλικῷ.

οὕτως αἰσυμνητῆρι βασιλεῖ τὴν μορφὴν ἐοικώς. καὶ ἀλλαχοῦ "παναπάλῳ, οἷοί τε ἀνάκτων παῖδες ἔασιν" (Od. 13, 222).

348. πρῶτον ὑπηνήτῃ] μεθόριον ἡλικίας ἀνδρὸς καὶ παιδὸς, ἁβρότερον μὲν ἢ κατ' ἄνδρα, γενναιότερον δὲ ἢ κατὰ παῖδα. περὶ τοὺς τοιούτους ἦν καὶ ὁ Σωκρατικὸς ἔρως. καὶ μύσταξ μὲν αἱ ἐπὶ τοῦ ἄνω χείλους τρίχες, τὸ δὲ κάτω πάππος, τὸ δὲ ἐξ ἀμφοῖν ὑπήνη, ὡς τὸ "καὶ μολύνων τὴν ὑπήνην" (Arist. Eq. 1286). οἱ δὲ κοινῶς εἶπον τὸ γένειον· πρῶτον ὑπηνήτῃ ἀρχομένῳ γενειάζειν.

367. ὀνείατ'] ὅτι οὐ πάντως βρώματα τὰ ὀνείατα, ὡς οἱ γλωσσογράφοι, ἀλλὰ πάντα τὰ ὄνησίν τινα περιποιοῦντα, ὡς νῦν τὰ δῶρα. καὶ ὅτι ἄγοντα εἴρηκεν, οὐ φέροντα· οὐ γὰρ αὐτὸς ἐβάσταζεν.

370. *οὐδέν] γρ. εἰ δέ κεν. ἡ διπλῆ δὲ ὅτι τὸ δὲν παρέλκεται.

*κακά] γρ. κακόν.

373. *οὕτως διὰ τοῦ π, οὕτω πη. ἐν δέ τισι διὰ τοῦ δ, οὕτω δή.

374. *ἀλλ' εἴ τις] γρ. ἀλλ' ἔτι τις.

376. αἴσιον, οἷος δὴ σὺ δέμας] οἱ γὰρ εὔμορφοι βασιλικοί τε καὶ θεῶν ἐνομίζοντο παῖδες.

377. μακάρων δ' ἔξεσσι] ἐκγέγονας, ἢ ἐκ μακάρων ἐσσί. ἐκ γὰρ τῆς ὄψεως στοχάζεται.

381. ἠέ πη ἐκπέμπεις] βέλτιον ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς τὴν πεῦσιν γίνεσθαι· ἆρα ἐκπέμπεις;

383. *ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἴλιον.

388. ὥς μοι καλά] εἰ μὲν θαυμαστικῶς λέγοι τοῦτο, ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς· εἰ δὲ μὴ, τοῖς ἄνω συναπτέον.

ἔνισπες] ὡς ἔδραμες· ἔστι γὰρ ὁριστικὸν ἐκ τοῦ ἤνισπες τὴν ἄρχουσαν συστείλαντος. τὸ μέντοι προστακτικὸν πρὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξεῖαν ("σὺ δ' ἀληθῶς ἐνίσπες" Od. 3, 247), ὁμοίως τῷ ἐπίσχες. καὶ δῆλον ὅτι ὅπου μὲν τὸ ι ἐστὶ τῆς προθέσεως, ὅπου δὲ τοῦ ῥήματος. τὸ μέντοι ἄνευ τοῦ σ προστακτικὸν προπαροξύνεται, λέγω δὲ τὸ "νημερτές μοι ἔνισπε" (Od. 4, 642).

394. *θαυμάζομεν] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἐθεώμεθα.

395. *κεχολωμένος] ὅτι ἀντιφράζει τὸν χόλον τῇ μήνιδι.

7. ὁ Σωκρατικὸς ἔρως] Apud Platonem in initio Protagorae.
14. εἰ δέ κεν] Voluit ἠδέ κεν

399. *ἒξ δέ οἱ] γρ. ἒξ δὲ τῷ.

400. *τῶν μέτα παλλόμενος] οὕτως τῶν μέτα.

τῶν μέτα] ἀναστρέφουσι τὴν πρόθεσιν· ἔστι γὰρ μετὰ τῶν.

[418. θηοῖο] θηοῖο διὰ τοῦ η̄, ἀντὶ τοῦ θαυμάσειας. οὕτως αἱ Ἀριστάρχου.

439. ὀνοσσάμενος μαχέσαιτο] οὐδεὶς ἄν σοι μαχεσθείη καταφρονήσας ἐμοῦ τοῦ παραπέμποντος.

450. δοῦρ' ἐλάτης] κλάδους ἐλάτης· ὄροφος δέ ἐστιν εἶδος καλάμης.

463. ὀφθαλμοὺς εἴσειμι] ἀντὶ τοῦ ἥξω εἰς ὄψιν τοῦ Ἀχιλλέως.

473. καθείατο] Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ η̄.

482. θάμβος] οὐδένα γὰρ διαλέγεται ἕως οὗ καθαρθῇ.]

512. δώματ'] ὅτι καταχρηστικῶς τὰς σκηνὰς οὕτως εἶπεν. Ζηνόδοτος δὲ στεναχή διὰ τοῦ ε̄ γράφει. ἐκπίπτει δὲ τὰ διὰ τοῦ ε̄ ῥήματα ἐν τοῖς ὀνόμασιν εἰς τὸ ο̄, λέγω λόγος, μένω μονή· οὕτως στενάξαι στοναχή.

514. καί οἱ ἀπὸ πραπίδων] ἀθετεῖται· προείρηται γὰρ ἱκανῶς διὰ τοῦ "αὐτὰρ ἐπεί ῥα γόοιο," καὶ ἀκύρως τέθειται τὸ γυίων· οὐ γὰρ οὕτως λέγει πάντα τὰ μέλη, ἀλλὰ μόνον τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.

518. *οὕτως Ἀρίσταρχος, κάκ' ἄνσχεο.

522. ὅτι τὸ ἁπλοῦν ἐστὶν ἕζευ· τούτῳ δὲ ἀνάλογον τὸ σύνθετον

2. Post hoc scholion, quo finitur folium 318 b, exciderunt folia duo a manu recentiore, scholiis omissis, suppleta, quae versus continent 405—504.

4. Scholia versuum 418—482 sumsi ex codice Athoo, de quo dictum est ad vol. 1 p. 215, 27.

20. οὕτως Ἀρίσταρχος, κάκ' ἄνσχεο] Quum id ipsum in textu codicis legatur, probabile est alios κάκ' ἴσχεο legisse, quod Duentzerus de Zenod. p. 60 coniecit. Eadem dubitatio est de 23, 587, ubi in initio versus legitur ἄνσχεο νῦν, sed in margine inter. annotatum est ἐν ἄλλῳ ἴσχεο. Porro 7, 110 in textu legitur ἀνὰ δὲ σχέο, corrupte vero in marg. inter. Ἀρίσταρχος ἀνὰ δ' ἄνσχεο, ἀνάσχου δὲ, quod haud dubie scribendum οὕτως Ἀρίσταρχος ἀνὰ δὲ σχέο, ἀνάσχου δὲ, quod Herodianum quoque legisse annotatio eius docet, τὸ σχέο τὴν ὀξεῖαν ἴσχει ἐφ' ἑαυτοῦ νῦν, ὅταν μέντοι ἀπολάβῃ τὴν πρόθεσιν, τὸ τηνικαῦτα ἀναπέμπει τὸν τόνον, ἀνάσχεο, quo convellitur scholiastae Townleiani annotatio, Ἀρίσταρχος καὶ Ἡρωδιανὸς ἀνὰ δ' ἴσχεο, etsi hoc quoque in aliis codicibus legitur et apud Hesychium, ἀνὰ δ' ἴσχεο (sic Musurus pro ἀνίσχεο) : ἀνάσχου δέ. Ex his colligi potest Aristarchum probasse ἀνὰ δὲ σχέο reiecisse ἀνὰ δ' ἴσχεο ut σχέο, non ἴσχεο, est 21, 379 Ἥφαιστε, σχέο τέκνον ἀγακλεές.

κατ' ἄρ' ἕζευ, οὐχὶ ἵζευ. καὶ ὅτι τὸ ἔμπης ἀντὶ τοῦ ὅμως, ἔσθ' ὅτε δὲ ἀντὶ τοῦ ὁμοίως· "ἔμπης μοι δοκέει δαΐδων σέλας" (Od. 18, 353).

524. *οὐ γάρ τίς τ' ἄνυσις ἐν ἄλλῳ.

525. ἐπεκλώσαντο] εἱμαρμένον ἐποίησαν, ἐπεμοίρησαν. ἀπὸ μιᾶς Μοίρας εἴρηται τῆς Κλωθοῦς· τρεῖς μὲν γὰρ παραδίδονται Μοῖραι, Κλωθώ Λάχεσις Ἄτροπος.

527. ὅτι ἐντεῦθεν Ἡσιόδῳ (O. 94) τὸ περὶ τοῦ πίθου μύθευμα, καὶ ὅτι δύο τοὺς πάντας λέγει πίθους. τινὲς δὲ τῶν νεωτέρων ἕνα μὲν τῶν ἀγαθῶν, δύο δὲ τῶν κακῶν ἐδέξαντο.

εἰς παραμυθίαν τοῦ Πριάμου ὁ ποιητὴς εἰσήγαγε τὸν Ἀχιλλέα λέγοντα ταῦτα, ἐπειδὴ μόνων ἀγαθῶν δωρητικοὺς ἐπίσταται Ὅμηρος τοὺς θεοὺς, λέγων (Od. 8, 325) "θεοὶ δωτῆρες ἑάων." ἴδιον γὰρ θεῶν δῶρον τὸ ἀγαθόν. ζητοῦσι δέ τινες ἀπὸ τούτων τῶν ἐπῶν, πῶς ἐνταῦθα μὲν ὁ ποιητής φησιν ἐκ θεῶν εἶναι τὰ κακὰ τοῖς ἀνθρώποις, ἐν δὲ τῇ Α τῆς Ὀδυσσείας καὶ αὐτούς φησιν ἐπισπᾶσθαι τὰ κακὰ τοὺς ἀνθρώπους· "οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ σφῇσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσιν" (34). ῥητέον οὖν ὅτι ἐνταῦθα Ἀχιλλεύς ἐστιν ὁ λέγων ἐκ θεῶν εἶναι τὰ κακὰ, ἀγνοῶν τὴν ἀλήθειαν· ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσείᾳ Ζεὺς, ὡς σαφῶς ἐπιστάμενος, λέγει τὴν ἀλήθειαν. λύεται οὖν τὸ ζήτημα προσώπῳ.

528. ὅτι τὸ ἑάων ἀντὶ τοῦ ἀγαθῶν· καὶ τὸ "υἱὸς ἑῆος" (Il. 1, 393) ἀγαθοῦ. διὰ δὲ ἄγνοιαν ὁ Ζηνόδοτος γράφει ἑοῖο. καὶ ὅτι τὸ ἕτερος ἐπὶ δύο. ἕως δὲ τοῦ δίδωσι βούλονται στίζειν, ἵνα μὴ δύο πίθοι ὦσι κακῶν καὶ εἷς ἀγαθῶν, ὥσπερ καὶ ὁ Πίνδαρος ἐξεδέξατο· φησὶ γοῦν "ἓν παρ' ἐσλὸν πήματα σύνδυο δαίονται βροτοῖς ἀθάνατοι." ἐχρῆν δὲ τὸ ἐπιμεριζόμενον μὴ οὕτως ἐπενεχθῆναι. κακῶν ἕτερος δὲ ἑάων, ἀλλ' ὁ μὲν ἕτερος κακῶν, ὁ δὲ ἕτερος ἀγαθῶν.

532. βούβρωστις] κυρίως μὲν ὁ μέγας καὶ χαλεπὸς λιμός· νῦν δὲ ἀντὶ τῆς μεγάλης ἀνίας καὶ λύπης κεῖται ἡ λέξις. ἔνιοι δὲ βούβρωστιν τὸν οἶκτον ἐξεδέξαντο.

536. ὄλβῳ δύναται τῇ φρονήσει, εἴγε καὶ ἄνολβος παρὰ Στωϊκοῖς ὁ ἀπαίδευτος. οἱ δὲ τὴν τῶν ἀγρῶν κτῆσιν, παρὰ τὰς ὀλάς.

15. *ἐκ θεῶν—αὐτούς φησιν] om. aberrante. librario a priore φησίν ad alterum

32. *παρὰ Στωϊκοῖς] om.

540. παναώριον] οἱ μὲν ἐδάσυναν, ἵνα ἐκδέξωνται τὸν κατὰ πάντα ἄωρον, οἱ δὲ ἐψίλωσαν, ἐκδεχόμενοι τὸν εἰς πάντα πεφροντισμένον. ἄμεινον δὲ τὸ πρότερον· τοῦτο γὰρ θέλει σημαίνειν.

544. ὅσσον Λέσβος ἄνω] ὅτι τὸ ἄνω ἀντὶ τοῦ ἀνά· καὶ πρὸς τὸ ἐέργει, ἵν' ᾖ ἀνείργει καὶ περιορίζει. τὸ δὲ ἑξῆς, ὅσον Λέσβος ἀνείργει καὶ διορίζει. περιώρισε δὲ τὴν Πριάμου ἀρχὴν ἐκ μὲν μεσημβρίας Λέσβῳ, ἐκ δὲ ἀνατολῶν Φρυγίᾳ, ἐκ δὲ ἄρκτων Ἑλλησπόντῳ.

ἕδος] ἀντὶ τοῦ οἰκητήριον· ἔκτισε γὰρ τὴν Λέσβον Μάκαρ ὁ Κρινάκου, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτῆς.

545. καὶ Φρυγίη καθύπερθε] ὅτι ἑτέρα καθ' Ὅμηρον ἡ Φρυγία. οἱ δὲ νεώτεροι συγχέουσιν.

546. *Ἀρίσταρχος σὺν τῷ ν̄, τῶν σέ.

550. *ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἕοιο, καὶ ὅτι λείπει ἡ περί.

551. οὐδέ μιν ἀνστήσεις] ὅτι οὐ λέγει, οὐκ ἀναστήσεις αὐτὸν, ἂν μὴ πρότερον κακὸν πάθῃς, ἀλλὰ πρότερον κακὸν πείσῃ ἢ ἀναστήσεις αὐτόν. τοιοῦτο δέ ἐστι καὶ τὸ "τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν" (Il. 1, 29).

πρὶν κακὸν ἄλλο πάθῃσθα] πρὶν ἢ ἄλλο γένηταί σοι κακὸν, οἷον πολλὰ μὲν κακὰ πάθοις ἂν, ἀναστήσεις δὲ αὐτὸν οὐδαμῶς· τοῦτο γὰρ ἀδύνατον.

556, 567. πολλὰ τά τοι φέρομεν] ἀθετοῦνται, ὅτι ἀνάρμοστοι τῷ προσώπῳ αἱ εὐχαὶ καὶ ἐπαυτόφωρος ἡ ὑπόκρισις.

557. δασύνει Δίδυμος τὸ ἕασας ἐν πρώτῳ διορθωτικῶν, ὁμοίως καὶ Ἑρμαππίας, μεταλαμβάνοντες εἰς τὸ ἤδυνας. ὁ δὲ Σιδώνιος γράφει ἐπεί με πρῶτ' ἐλέησας. Ἀρίσταρχος δὲ οὐδὲν ἀποφαίνεται, ἢ μόνον ἀθετεῖ τοὺς στίχους. δύναται δὲ καὶ τὸ ψιλούμενον, ὥς φησι Τρύφων, καὶ συμφωνεῖ, εἰ μὴ πλῆρές ἐστι κατὰ τὴν φράσιν, ἔχειν ἀφορμὴν, ὡς ἔτι φθεγγομένου καὶ αλοῦντος τοῦ Πριάμου τὸν Ἀχιλλέα ἀνθυπαντῆσαι ὑπὸ ὀργῆς κεκινημένον καὶ τὴν διάλεξιν. "ἀλλὰ τάχιστα λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω, σὺ δὲ δέξαι ἄποινα πολλὰ τά τοι φέρομεν· σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο καὶ ἔλθοις

5. * τὸ δὲ ἑξῆς—διορίζει] om.
9. Μάκαρ ὁ Κρινάκου] V. Clinton. Fast. Hell. vol. 1 p. 15.
11. ἡ Φρυγία] τῆς Τροίας addit Lehrsius.
20. ἂν addidit Cobetus.
28. συμφωνεῖ] Herodianus.
29. καὶ] ἔτι καὶ
32. φέρομεν] φέρομαι

σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεί με πρῶτον ἔασας. τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον." τὸ δὲ ἐντελὲς τοῦ λόγου τοιοῦτόν τι ἔσται, εἴασας εἰς λόγους σοι ἥκειν.

ἔασας] ἀντὶ τοῦ ἥδυνας, ηὔφρανας. ὅπερ ἀγνοήσαντές τινες ἔγραψαν ἐπεί με πρῶτ' ἐλέησας. κέχρηται δὲ καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ· "ἥσατο δ' αἰνῶς ἡδὺ ποτὸν πίνων" (Od. 9, 353).

558. οὗτος ὁ στίχος οὐχ εὑρέθη ἐν τῷ παλαιῷ.

565. *ἔξω τοῦ ν̄ ὁ κε σύνδεσμος.

566. *οὐδὲ γὰρ ἄν] ἐν ἄλλῳ οὔτε γὰρ ἄν.

*ὅτι οὕτως ἐσχημάτισε τοὺς φύλακας.

οὕτως φυλακούς τῷ τόνῳ ὡς ἀγαθούς προεφέρετο ὁ Ἀρίσταρχος. ἑνικῶς δὲ ὀχῆα· προείρηται γὰρ ὅτι εἷς ἦν, ὃν τρεῖς μὲν ἐπιρρήσσεσκον Ἀχαιοί.

φυλακούς] Ἀρίσταρχος κατ' ὀξεῖαν τάσιν προεφέρετο ὡς φρουρούς. ἔστι δὲ καὶ ὁ λόγος συναγωνιζόμενος τῇ ὀξείᾳ τάσει οὕτως, ὡς τὰ εἰς κος λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, παραληγόμενα τῷ α, ἐπιθετικὰ ὄντα ὀξύνεται, μαλακός παρδακός φαρμακός ἀνακός, ἔνθεν ἀνακοῖν, Διοσκόροιν.

568. *ἐν ἄλγεσι] γρ. ἐνὶ φρεσί.

569. μή σε, γέρον] ἐγκλιτικὴ νῦν ἐστὶν ἡ σε ἀντωνυμία, καὶ ἔστι τὸ ἑξῆς οὐδ' αὐτόν σε. ὁμοίως οὖν ἀναγνωστέον τῷ "μή σε, γέρον, κοίλῃσιν" (Il. 1, 26). ἐκεῖ μέντοι ἐν διαστολῇ "μὴ σέ γ' ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ" (Od. 1, 386).

574. *ὅτι συγκέκοφε τὸν Ἀλκιμέδοντα Ἄλκιμον εἰπών.

577. *ὅτι τὸν Ἰδαῖον ἐπιθετικῶς καλήτορα εἶπεν.

578. *ἐϋξέστου] γρ. ἐϋσσώτρου.

579. ἥρεον] δασυντέον. ἔφαμεν γὰρ τὸ περισπώμενον αἱρῶ δασύνεσθαι.

584. χόλον οὐκ ἐρύσαιτο] ἔν τισι κότον οὐ κατερύκοι. ἄμεινον δὲ χόλον.

7. Versui 558 praescriptum est signum ͻ, quod pro διπλῇ habuit Villoisonus. Est signum quod remittit lectorem ad scholion in margine exteriore a manu recentissima adscriptum 8 ὁ στίχος οὐχ εὑρέθ ἐν τῷ παλ (i. e. παλαιῷ). Dixit de hoc versu Wachsmuthius in Museo Rhenano vol. 18 p. 185.

11. οὕτως Cobetus] ὅτι

16. κος] κ°. Sic A, non κος καθαρὸν, ut apud Bekkerum.

17. παρδακός] παρδαλικός

18. Διοσκόροιν] διοσκούροιν

588. ὅτι ἔδει χιτῶνα, εἶτα φᾶρος.

594, 595. πατρὶ φίλῳ, ἐπεὶ οὔ μοι] ἀθετοῦνται, ὅτι οὐκ ὀρθῶς ἕνεκα δώρων λέγει ἀπολελυκέναι τὸν νεκρόν. ὑπὸ γὰρ τοῦ Διὸς ἠναγκάσθη, ἐπεὶ οὐκ ἂν τὴν ὑπὲρ Πατρόκλου τιμωρίαν δώρων ἠλλάξατο.

599. *γρ. ὡς ἐκέλευσας.

602. Νιόβη θυγάτηρ μὲν ἦν Ταντάλου, γυνὴ δὲ Ἀμφίονος, γαμηθεῖσα δὲ τῷ Ἀμφίονι παῖδας ἔσχε δέκα δύο. ἐπαρθεῖσα, δὲ τῷ πλήθει τῶν παίδων καὶ τῇ καλλονῇ ὠνείδιζε τῇ Λητοῖ ὅτι δύο μόνους ἐγέννησεν, Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν, καὶ ὅτι εὐτεκνωτέρα αὐτῆς ἐστίν. ἀγανακτήσασα δὲ ἡ θεὸς ἔπεμψεν ἰοὺς τοῖς παισὶν αὐτῆς· καὶ Ἀπόλλων μὲν τοὺς ἄρρενας ἀναιρεῖ κυνηγετοῦντας ἐν τῷ Κιθαιρῶνι, Ἄρτεμις δὲ τὰς θηλείας ἐπ' οἴκου οὔσας. θρηνοῦσαν οὖν τὴν Νιόβην τὸ τοιοῦτο δυστύχημα Ζεὺς ἐλεήσας εἰς λίθον μετέβαλεν, ὡς καὶ μέχρι νῦν ἐν Σιπύλῳ τῆς Φρυγίας ὁρᾶται παρὰ πάντων πηγὰς δακρύων προϊεμένη. ἡ ἱστορία παρὰ Εὐφορίωνι.

604. *υἱέες] γρ. καὶ υἱεῖς· διχῶς οὖν.

ἓξ μὲν θυγατέρες] ὅτι οἱ νεώτεροι διαφωνοῦσι περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Νιόβης παίδων· οἱ μὲν γὰρ δεκατέσσαρας, οἱ δὲ εἴκοσι τοὺς Νιοβίδας λέγουσιν.

605. τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν] ὅτι πρὸς τὸ δεύτερον πρότερον ἀπήντηκεν.

611. λίθους] ἀντὶ τοῦ λιθίνους τὰς ψυχὰς καὶ ἀσυμπαθεῖς ἐποίησε πρὸς τὸ μὴ θάψαι.

613. πρὸς τὴν διαφωνίαν τῶν νεωτέρων. φασὶ γὰρ καὶ αὐτὴν ἀπολελιθῶσθαι, Ὅμηρος δὲ οὔ.

614–617. νῦν δέ που ἐν πέτρῃσιν] ἀθετοῦνται στίχοι δ', ὅτι οὐκ ἀκόλουθοι τῷ "ἡ δ' ἄρα σίτου μνήσατ'." εἰ γὰρ ἀπελιθώθη, πῶς σιτία προσηνέγκατο; καὶ ἡ παραμυθία γελοία· φάγε, ἐπεὶ καὶ ἡ Νιόβη ἔφαγε καὶ ἀπελιθώθη. ἔστι δὲ καὶ Ἡσιόδεια τῷ χαρακτῆρι, καὶ μᾶλλόν γε τὸ "ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο." καὶ τρὶς κατὰ τὸ συνεχὲς τὸ ἐν. πῶς δὲ καὶ λίθος γενομένη θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει; προηθετοῦντο δὲ καὶ παρ' Ἀριστοφάνει.

27. ἀκόλουθοι τῷ Bekkerus] ἀκολουθεῖ τὸ
28. προσηνέγκατο Bekkerus] προηνέγκατο
29. Ἡσιόδεια] ἡσιόδια
31. πῶς Bekkerus] ὡς

616. αἵ τ' ἀμφ' Ἀχελώϊον] αἵτινες περὶ τὸ ὕδωρ χορεύουσιν, ἤτοι ἀπὸ τοῦ Ἀχελῴου ποταμοῦ τοῦ ἐν Αἰτωλίᾳ, ὃς ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ ἄχη λύειν, ἢ ὅτι Ἀχελῷος κοινῶς καλεῖται πᾶν ὕδωρ. ἢ διὰ τοῦ η Ἀχελήϊον· Ἀχέλης γὰρ ποταμὸς ἀπὸ Σιπύλου ῥέει εἰς τὴν Σμυρναίων γῆν.

617. *θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει] τὸ ἐκ πρὸς τὸ θεῶν· τὰ ἐκ θεῶν κήδεα πέσσει.

624. ὤπτησάν τε περιφραδέως] σημειοῦνταί τινες ὅτι Ἡσίοδος (fr. 234) ἐποίησεν "ὤπτησαν μὲν πρῶτα, περιφραδέως δ' ἐρύσαντο." οὐδεὶς δὲ περιφραδέως ἐξέλκει κρέα, ἀλλὰ μᾶλλον ὀπτᾷ.

628. αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος] ὅτι κατακέχρηται τῷ στίχῳ. ὁ γὰρ Ἀχιλλεὺς ἤδη κεκόρεστο· λέγει γὰρ "νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς" (475).

636. *παυσώμεθα] οὕτως Ἀρίσταρχος ἀντὶ τοῦ ἀναπαυσώμεθα. ἀπρεπὲς γὰρ τὸ λέγειν τὸν Πρίαμον ταρπώμεθα.

ὕπνῳ ὑπὸ γλυκερῷ ταρπώμεθα] Ἀρίσταρχος παυσώμεθα, ἀναπαυσώμεθα δηλοῦν· οὐ γὰρ εὔκαιρον τὸ ταρπώμεθα. ἢ ἐπεὶ μετὰ ιβ' ἡμέρας ἀΰπνους τέρψιν αὐτῷ μέλλει ἐπαγαγεῖν ἡ νύξ.

648. *οὕτως Ἀρίσταρχος στόρεσαν Ἰακῶς.

657. ποσσῆμαρ] ὑφ' ἕν, περισπωμένης οὔσης πρὸ τέλους, ὡς καὶ ἐν τῷ αὐτῆμαρ καὶ ἐννῆμαρ ἑξῆμαρ. προείρηται δὲ ἤδη περὶ τῆς λέξεως, ἀλλὰ καὶ ἐζήτητο ἐν ταῖς προτάσεσι. παραιτητέον οὖν τοὺς κατὰ διάλυσιν ἀναγινώσκοντας.

ἐν ἑτέροις ὁ Ἡρωδιανός φησι· πόσα μέρη ἐστὶ τὸ ποσσῆμαρ; ἓν γὰρ οὐ δύναται εἶναι, διότι οὐδέποτε πυσματικὸν μέρος λόγου προτάσσεται ἐν συνθέσει ἐξῃρημένου τοῦ ποδαπός· ἐπέγκειται γὰρ τὸ ποῖος τῷ δαπέδῳ. δύο δὲ πάλιν οὐ δύνανται εἶναι· εἰρήκει γὰρ ἂν πόσα ἤματα. ἀπορουμένου τοίνυν αὐτοῦ κάλλιόν ἐστι λέγειν ἓν εἶναι μέρος λόγου ὅμοιον τῷ ἐννῆμαρ.

663. *Ἀρίσταρχος μάλα γάρ, οὐ μάλα δέ.

664. ἐννῆμαρ μέν] φιλοπενθὲς γὰρ τὸ βάρβαρον· ἢ ἅμα τῇ προφάσει τῆς κηδείας τὰ πρὸς πολιορκίαν ἑτοιμάζεται.

19. Ἰακῶς (i. e. ἄρα στόρεσαν, non ut alii libri ἄρ' ἐστόρεσαν) Cobetus scripsit pro δυϊκῶς, quod si recte legitur, ad verba proxima δοιὼ λέχε' ἐγκονέουσαι referendum erit, ut λέχε' non λέχεα, sed λέχεε significare dicatur.

665. δαινῦτο] προπερισπαστέον, ὡς καὶ Φιλοξένῳ δοκεῖ, ἵνα ᾖ ἐκ τοῦ δαινύατο τοῦ πληθυντικοῦ συναλοιφὴ, ὡς πυθοίατο. ὡς οὖν τοὺς νέκυας νέκυς ἔφη καὶ τὸ δαινύατο δαινῦτο, οὕτως ἔχει καὶ τὸ "λελῦτο δὲ γυῖα ἑκάστου" (Od. 18, 237). οὐδὲν δὲ θαυμαστὸν εἰ πληθυντικόν ἐστι τὸ δαινῦτο καὶ τὸ λαός ἑνικόν· τῷ γὰρ σημαινομένῳ ἡ σύνταξις ἐγένετο, ὁμοίως τῷ "ἀγρόμενοι πᾶς δῆμος" (Il. 20, 166). Φιλοξένῳ δὲ ἀρέσκει ἐν τοῖς εἰς μι λήγουσι καὶ ἑνικὸν αὐτὸ εὐκτικὸν εἶναι ἀκολούθως κεκλιμένον.

τῇ δεκάτῃ] ὅτι μετὰ τοσαύτας ἡμέρας ἔκαιον καὶ μετὰ τὴν ταφὴν περίδειπνον ἐποίουν.

671. ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος] ἐδεξιώσατο τὸν γέροντα. ἐζήτηται δὲ πῶς Ἀχιλλεὺς χωρὶς τῶν βασιλέων ἐπαγγέλλεται τῷ Πριάμῳ ταῦτα ἅπερ ὑπισχνεῖται. ῥητέον οὖν ὅτι Ἀχιλλεὺς τὰ τῶν πολεμίων ἐπετέτραπτο πάντα, καὶ αὐτὸς εἶχε τὴν ἐξουσίαν πάντων τῶν τοῦ πολέμου ἀνοχῶν τε καὶ συμβολῶν

676. τῷ δ' ἄρ Βρισηΐς] τῷ δὲ Βρισηΐς. margo exter.

697. ἄγον] * γρ. φέρον. margo a m. recentissima.

701. * ἑσταότ'] Ἀρίσταρχος ἑστεῶτ'.

* ἀστυβοώτην] ἐπιθετικῶς τὸν κήρυκα, ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ ἄστει βοᾶν.

717. * δόμονδε] γρ. πόλινδε.

720. ἀοιδοὺς νῦν τοὺς θρηνῳδούς. ἦσαν δὲ οὗτοι Κλεῖτος καὶ Ἐπιμήδης.

722. * οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον] ἐν ἄλλῳ οἱ μὲν δὴ θρήνεον.

723. * τῇσιν] ἐν ἄλλῳ τοῖσιν.

725. * Ζηνόδοτος νέον ὤλεο.

726. * πάϊς δέ τε] ἐν ἄλλῳ πάϊς δ' ἔτι.

735. ὅτι ἐντεῦθεν κινηθέντες οἱ μεθ' Ὅμηρον ποιηταὶ ῥιπτόμενον κατὰ τοῦ τείχους ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων εἰσάγουσι τὸν Ἀστυάνακτα.

752. ὅντιν' ἕλεσκε] ἐν ἄλλῳ ὅντιν' ἕλῃσι.

753. ἀμιχθαλόεσσαν] ἤτοι ἀπρόσμικτον, ᾗ ῥᾳδίως οὐ μίγνυται ὁ ἀπὸ τῆς θαλάσσης, καθὸ ἀλίμενός ἐστιν· ἢ διὰ τοὺς ἐνοικοῦντας ἀγρίους καὶ θηριώδεις καὶ λῃστρικὸν βίον ἐπανῃρημένους. ἔνιοι δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ τὴν ὁμιχλώδη ἀπέδοσαν.

2. πληθυντικοῦ Cobetus] ἑνικοῦ
9. τοσαύτας ἡμέρας Lehrsius] τούτων τῶν ἡμερῶν
10. περίδειπνον Lehrsius] τὸν δεῖπνον

758. ὅντ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων] ἀντὶ τοῦ ὃν συνέβη αἰφνιδίως καὶ ὀξεῖ θανάτῳ τελευτῆσαι.

750. *κατέπεφνεν] ἐν ἄλλῳ οἷς ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιχόμενος καταπέφνῃ.

764. ὤφελλον ὀλέσθαι] ὤφελλ' ἀπολέσθαι. margo ext

765. τόδε εἰκοστὸν ἔτος] ψευδές· οὐ γὰρ εἰκοστὸν ἔτος δύναται εἶναι, ἐξ οὗ εἰς τὸ Ἴλιον ἦλθεν Ἑλένη, εἴγε δεκαετὴς μὲν ἡ τοῦ θανάτου παρασκευὴ ὁμολογεῖται γεγονέναι, εἰκοστῷ δὲ Ὀδυσσεὺς ἐνιαυτῷ εἰς Ἰθάκην ἐπανελήλυθεν, πολὺν ἐν τῇ πλάνῃ ἐνδιατρίψας χρόνον. ῥητέον οὖν ὅτι δέκα ἔτη ἐστρατολόγουν, χειμάζοντες ἐν ταῖς ἰδίαις καὶ θέρους εἰς Αὐλίδα ἀφικνούμενοι. καὶ γὰρ ἤκουον τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ἰσχὺν τῶν Τρώων πολλὴν οὖσαν. καί τινες δὲ παρῃτοῦντο τὸν πόλεμον, καὶ διὰ τοῦτο ἐκεῖ καθήμενοι ἐστρατολόγουν. νῦν δὲ εἰκοστὸν ἔτος ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἁρπαγῆς Ἑλένης. ἐπὶ δὲ Ὀδυσσέως τὰ δέκα ἔτη τῆς στρατολογίας οὐκ ἀριθμητέον. λεληθότως δὲ ἐσήμανεν ὡς οἱ φρόνιμοι τῶν Τρώων πρὸς τιμῆς ἔχειν ἡγοῦντο τὴν Ἑλένην.

768. *ἐνίπτοι] γρ. ἐνίσσοι.

770. *αἰεί] γρ. ἦεν.

785. *φαεσίμβροτος ἠώς] ἐν ἄλλῳ ῥοδοδάκτυλος ἠώς

786. δακρυχέοντες] ἐν ἄλλῳ ἀχνύμενοι κῆρ.

793. ὀστέα λευκά] τινὲς ὄστεα προπαροξυτόνως, ὡς χάλκεα. ἄμεινον δὲ παροξύνειν.

795. χρυσείην ἐς λάρνακα] ὅτι τὴν σορὸν λάρνακα εἶπεν.

6. De hoc scholio v. Clinton. Fast. Hell. vol. 1 p. 84.

7. ἡ τοῦ θανάτου παρασκευὴ] *ὁ τοῦ πολέμου χρόνος.

19. ἦεν] εἶεν

24. Hic finitur codicis folium 326 b. Ultimo folio 327 a inscriptum est "Ἀδριανοῦ Καίσαρος εἰς τὸν Ἕκτορος τάφον" epigramma quod legitur in Anthologia Palatina 9, 387, ubi v. 1. ἀκούεις Pal.] ἀκούοις codex Venetus. 2. χαῖρε] στῆθ'.

GLOSSEMATA INTERLINEARIA CODICIS VENETI A.

Glossemata interlinearia dicimus breves vocabulorum interpretationes plerumque verbum verbo reddentes, textui superscriptas ideoque lemmatis carentes. Huiusmodi glossematum infinita per codices Homericos et antiquiores et recentiores Byzantinos sparsa copia est, quorum alia eaque plurima multorum, alia paucorum codicum communia, alia uni alterique codici propria sunt, plurima etiam in Hesychii aliorumque grammaticorum glossariis reperiuntur. Amplam eorum collectionem per viginti quattuor rhapsodias aequabilem primus edidit Lascaris in scholiorum editione Romana a. 1517, ab Aldo Manutio Venetiis repetita a. 1521, quae nihil impedit quominus ex uno omnia ducta esse codice credantur, quemadmodum similem glossematum in Odysseam sine textu collectionem cum scholiis mixtam ab Aldo editam a. 1528 non ex pluribus codicibus, sed ex uno expressam codice esse planissime docet codex Bodleianus seculi undecimi, cui omni ex parte simillima est editio Aldina: de quo dixi in Praefatione Scholiorum in Odysseam vol. 1 p. xviii. In codice Iliadis Veneto A fragmenta tantum reperiuntur amplioris glossematum collectionis, nullo certo consilio delecta, sed modo frequentiora, ut in primo Iliadis libro secundique parte priore aliisque nonnullis rhapsodiis, modo rariora, saepe vero per longam foliorum seriem tantum non prorsus deficientia. Quae autem in A recepta sunt pleraque etiam in ampliore editionis Romanae collectione leguntur, interdum cum levi scripturae diversitate. Porro notandum glossemata multa quae textui superscribenda fuerant vel casu vel propter spatii angustiam in margine interiore scripta esse, quemadmodum vicissim annotationes criticae de Zenodoti Aristarchi aliorumque grammaticorum scripturis, quae in margine interiore poni debebant, interdum supra textum scripta sunt. Unde fit ut saepe incertum sit utrum breves huiusmodi annotationes glossematis interlinearibus sint annumeranda

an scholiis intermarginalibus, quorum alia est origo. Sic 5, 199 verbo ἐμβεβαῶτα superscriptum est glossema ἐμβεβηκότα. addita Didymi notatione οὕτως Ἀρίσταρχος, quae ad diversam spectare videtur scripturam ἐμμεμαῶτα, quae in paucis exstat codicibus. 18, 34 supra ἀποτμήξειε scriptum οὐ ζηνο (οὕτω Ζηνόδοτος). Ib. 501 (supra ἑλέσθαι) παρὰ Ζηνοδότῳ (ζηνο codex) ἀρέσθαι. 9, 633 τεθνηιῶτος διὰ τοῦ η αἱ Ἀριστάρχου. 9, 38 διῃρημένως Ἀρίσταρχος ὀτρυνέεις. 9, 282 Ἀρίσταρχος τὸ φονεῦσαι τὸν Ἕκτορα. Eadem aliarum huiusmodi annotationum ratio est quae non addito grammatici nomine textui passim superscriptae sunt ab ὅτι vel οὕτως incipientes, quae partim Aristonici partim Didymi sunt: cuiusmodi annotationes non inter glossemata, sed inter scholia posui.

ΙΛΙΑΔΟΣ Α. (1)

4. *κύνεσσιν*] Αἰολέων. In ed. Rom. *κυσίν*. Αἰολὶς ἡ διάλεκτος. Sic alibi non raro Αἰολὶς et Ἰὰς intellecto vel addito διάλεκτος, et numero plurali Αἰολέων, Ἰώνων, Λαμψακηνῶν et alia, vel Αἰολικὸν, ut ad v. 59. 76.

5. *οἰωνοῖσί τε πᾶσι*] *γυψὶ καὶ κόραξι*

6. *ἐξ οὗ*] *ἀφ' οὗ* 10. *ὦρσε*] *ψιλοῦται*

14. *στέμματ'*] *πληθυντικῶς* (cavere vult ne quis pro *στέμμα τε* accipiat)

21. *ἁζόμενοι*] *δασύνεται· διὸ* (*διὰ* A) *τὸ σημεῖον* (*ση.* A). Conf. ad v. 53, ubi *διὸ καὶ τὸ σημεῖον* restitui

23. *δέχθαι*] *ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικοῦ*

24. *ἥνδανε*] *δασύνεται* 26. *κοίλῃσιν*] *βαθείαις*

27. *νῦν*] *ἐν τῷ παρόντι καιρῷ*

δηθύνοντ'] *ἓν μέρος λόγου* (cavere vult ne quis pro *δὴ θύνοντ'* accipiat)

δηθύνοντ'] *χρονίζοντα, βραδύνοντα*

30. *Ἀργεϊ*] *διῃρημένως*

32. *ὥς κε νέηαι*] *ὅπως ἂν ἐπανέλθῃς* (*ἐπανελ*$^{\theta}$ A)

34. *βῆ*] *ἀποκοπή*

πολυφλοίσβοιο] *ὀνοματοποιία*

35. *πολλὰ*] *πλεῖστα* *ἠρᾶθ'*] *ηὔχετο*

36. *ἠΰκομος*] *παρεμβολή*

37. *κλῦθι*] *Λαμψακηνῶν* (*λαμψακινῶν* A)

Χρύσην] *πόλις Τρωϊκή*

38. *Κίλλαν*] *πολίχνιον τῆς Τρωάδος*

Τενέδοιο] *νῆσος πρὸ τῆς Τροίας*

40. *πίονα*] *λιπαρά*

41. *κρήηνον*] *ἐπιτέλεσον*

42. *τίσειαν*] *τιμωρίαν δοῖεν*

44. *καρήνων*] *ἐξοχῶν, ἀκρωτηρίων*

45. *ἀμφηρεφέᾱ*] *κοινή ἐστιν, οὐκ ἔκτασις*

46. *ἔκλαγξαν*] *ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσαν*

50. *ἀργούς*] *ταχεῖς ἢ λευκούς*

51. αὐτοῖσι] τοῖς Ἕλλησι

ἐχεπευκὲς ἐφιείς] πικρὸν ἐπιπέμπων

52. βάλλ'] ἐτίτρωσκε

53. κῆλα] νῦν τὰ βέλη. διὸ καὶ τὸ σημεῖον. Sic correxi quod in A est ὅ7 καὶ σημεῖ, in ed. Romana ὅτε δὲ σημεῖα. Similis annotatio est ad ἀζόμενοι v. 21. δασύνεται· διὰ τὸ ση. quod διὸ τὸ σημεῖον scripsi et inter scholia recepi p. 8, 26. Probabilius tamen διὸ καὶ τὸ σημεῖον, ut in scholio ad 18, 681 vol. 2 p. 145, 1.

54. τῇ δεκάτῃ] λείπει ἡμέρᾳ

56. κήδετο] ἐφρόντιζε

59. ἄμμε] Αἰολικόν

παλιμπλαγχθέντας] εἰς τοὐπίσω πλανηθέντας

ὀΐω] ὑπολαμβάνω (ὑπολ^{α} A)

61. εἰ δὴ] ἀντὶ τοῦ καὶ γάρ

62. ἢ ἱερῆα] ἢ θύτην

63. τ' ὄναρ] συναλιφή. Constans haec est in hoc codice et frequens in aliis scriptura, quam diserte testatur Eustathius p. 1561 init. et relinquenda fortasse grammaticis recentioribus: v. Thes. vol. 7 p. 1201.

64. ἐχώσατο] ὠργίσθη

65. ἐπιμέμφεται] ἐπιζητεῖ

66. τελείων] λελωβημένον γὰρ οὐ θύεται

67. ἀντιάσας] ἀπαντήσας, μετασχών

69. Θεστορίδης] πατρωνυμικόν

οἰωνοπόλων] ὀρνεοσκόπων

ἔξοχ' ἄριστος] ἐξόχως ἄριστος

70. τά τ' ἐόντα] τὰ ἐνεστῶτα

τά τ' ἐσσόμενα] τὰ γενησόμενα

πρό τ' ἐόντα] τὰ προγεγονότα

71. νήεσσ' ἡγήσατο] νεῶν ἡγεμὼν ἐγένετο

εἴσω] ἀντὶ τῆς εἰς προθέσεως (πρ^{θ} A)

72. ἣν] ἰδίαν

73. μετέειπεν] ἐν αὐτοῖς εἶπεν

75. ἑκατηβελέταο] τοξότου

76. ἐγὼν] Αἰολίς ὄμοσσον] Αἰολικόν

77. ἦ μὲν] ὁρκικὸν ἐπίρρημα πρόφρων] προθύμως

79. οἳ] αὐτῷ 82. κότον] ὀργήν

85. ὅ τι οἶσθα] ὅπερ ἐπίστασαι

86. οὐ μὰ γὰρ] ὄμνυμι γάρ σοι

ᾧτε σύ, Κάλχαν] ᾧτινι σύ, ὦ Κάλχαν

88. δερκομένοιο] ὁρῶντος ἢ ὁρωμένου

89. ἐποίσει] ἐπιβαλεῖ 90. οὐδ' ἢν 'Αγαμέμνονα εἴπῃς] ὑπερβολή
91. πολλὸν] κατὰ πολύ
95. οὐδ' ἀπέλυσε] οὐκ ἀπελύτρωσε 97. ἀφέξει] παύσει
99. ἄγειν θ'] παράλειψις (παράλιψω A)
103. ἀμφιμέλαιναι] αἱ ἐν βάθει κείμεναι ἢ τεταραγμέναι διὰ τὴν ὀργήν
105. πρώτιστα] πρὸ πάντων
κάκ' ὀσσόμενος] δεινὸν καὶ ὀργίλον ὑποβλεψάμενος
106. τὸ κρήγυον] τὸ ἀγαθόν
109. θεοπροπέων] μαντευόμενος
110. σφιν] αὐτοῖς τοῖς Ἕλλησιν
113. Κλυταιμνήστρης] Ἑλένης ἀδελφή
προβέβουλα] προκέκρικα, προτιμῶ
115. δέμας] τὸ σῶμα οὐδὲ φυὴν] οὐδὲ τὴν εὐφυΐαν
116. καὶ ὣς] ὅμως
118. γέρας] τιμήν αὐτίχ'] εὐθέως
119. οὐδὲ ἔοικε] οὐδὲ γὰρ πρέπει
120. λεύσσετε] ὁρᾶτε, βλέπετε
ὅ μοι] ἀποκοπὴ τοῦ ὅτι μοι ἄλλῃ] ἀλλαχοῦ
122. φιλοκτεανώτατε] φιλοχρηματώτατε
124. ξυνήϊα] κοινὰ χρήματα
125. ἀλλὰ τὰ μὲν] ἀλλά τινα
τὰ δέδασται] ταῦτα μεμέρισται
127. πρόες] πρόπεμψον 128. αἴ κέ ποθι] ἐάν ποτε
129. Τροΐην] τρισυλλάβως
131. ἀγαθός] γενναῖος περ] ἐναντιωματικόν
132. κλέπτε νόῳ] παραλογίζου τῇ διανοίᾳ
134. ἧσθαι] καθέζεσθαι 136. ἀντάξιος] τῇ ἐμῇ ἀξίᾳ
137. δώωσιν] τοῦ δῶσι διαίρεσις
138. τεὸν] τὴν Βρισηΐδα
Αἴαντος] Τέκμησσαν 'Οδυσῆος] Λαοδίκην
139. ὃ] οὗτος ὅν κεν] ἐφ' ὃν ἄν
140. μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις] καὶ ἐν ὑστέρῳ βουλευσόμεθα
142. ἐπιτηδὲς] ἐπιτηδεῖς, ἔκθλιψις 147. ἦμιν] ἐγκλιτέον
148. ὑπόδρα ἰδὼν] δεινὸν ὑποβλεψάμενος
153. δεῦρο] ἐνταῦθα
155. Φθίῃ] πόλις Θεσσαλίας, πατρὶς 'Αχιλλέως (ἀχῖ)
157. οὔρεα] 'Ιώνων 159. τιμὴν] τιμωρίαν
σοί τε, κυνῶπα] ἀντὶ τοῦ (τοῦ om. A) καὶ ὑπὲρ σοῦ, ὦ ἀναιδέστατε
160. οὐδ' ἀλεγίζεις] ὡς ἐχθρῶν σοι
161. ἀπειλεῖς] ὑπισχνῇ, λέγεις

162. ᾧ ἔπι] ἀναστροφή

ἐμόγησα] ἐκακοπάθησα (ἐκακοπα̑ A)

165. πολυάϊκος] πολλὰς ὁρμὰς ἔχοντος

166. διέπουσ'] διοικοῦσ'

δασμὸς] μερισμὸς τῶν λαφύρων δηλονότι

167. ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε] ἐμοὶ ἐλάχιστον ἔρχεται καὶ τοῦτο προσφιλὲς ἡγοῦμαι

168. ἐπεί κε κάμω πολεμίζων] καὶ ταῦτα ἐπὰν κοπιάσω πολεμῶν

169. εἶμι] πορεύομαι

173. θυμὸς] ψυχὴ ἐπέσσυται] ἐφίεται, ἐπιθυμεῖ

174. λίσσομαι] παρακαλῶ

176. βασιλήων] Ἰάς 178. τό] τοῦτο

182. ὡς ἔμ' ἀφαιρεῖται] ὡς παρ' ἐμοῦ λαμβάνει

186. στυγέῃ] εὐλαβηθῇ

187. ἶσον ἐμοὶ φάσθαι] ἐξ ἴσης ἐμοὶ λέγειν

ἄντην] ἐξ ἐναντίας

189. διάνδιχα μερμήριξεν] διχῶς ἐνεθυμήθη, ἐβουλεύσατο

190. ἤ ὅγε] ὅπερ οὗτος 191. ἐναρίζοι] ἀνέλοι

192. ἐρητύσειε] ἐπίσχοι (ἐπισχῇ A, ἐπίσχῃ ed. Rom.)

193. ὁ] οὗτος ὥρμαινε] διενοεῖτο

195. πρὸ γὰρ ἧκε] προέπεμψεν

198. οἴῳ—ὁρᾶτο] μόνος γὰρ αὐτὸς τὸν οἰκεῖον δαίμονα καὶ τὴν ἐν αὐτῷ φρόνησιν ἑώρα

199. μετὰ δ' ἐτράπετ'] καὶ περιεστράφη 201. τὸ μιν'] ὠνων.

202. τίπτ'] συγκοπή εἰλήλουθας] Ἰώνων

203. ὕβριν] νῦν τὸν φόνον ἢ τὴν ὑπερηφανίαν

204. τὸ δὲ] ἀντὶ τοῦ ὅπερ δή

205. ᾗς ὑπεροπλίῃσι] ταῖς ἰδίαις ὑπερηφανίαις

τάχ'] ταχέως

210. λῆγ'] παύου

213. καὶ ποτέ τοι] προαναφώνησες

τρὶς τόσσα] πολλάκις τοσαῦτα

214. ὕβριος] Ἰάς ἴσχεο] παύου

216. χρὴ] πρέπει σφωΐτερον] ὑμέτερον

εἰρύσασθαι] φυλάξαι

218. μάλα τ' ἔκλυον] πλέον ἐπακούουσιν

219. κώπῃ σχέθε] λαβῇ ἐπέσχεν

220. ἂψ] πάλιν εἰς τὸ ὀπίσω (εἰσ̄πίσω A)

ὦσε] ὤθησεν, ἐνέβαλεν

222. μετὰ] ὅτι ἀντὶ τοῦ (ἀν A) ἐπί. Est non glossema, sed notatio Aristonici.

223. ἐξαῦτις] ἐκ δευτέρου, ἐξ ὑστέρου

ἀταρτηροῖς] χαλεποῖς, σκληροῖς

225. οἰνοβαρὲς] μέθυσε

κυνὸς ὄμματ' ἔχων] ἀναιδέστατε

κραδίην] μετάθεσις

227. λόχονδ'] ἐνέδραν

228. τὸ—εἶναι] τὸ ἐν πολέμῳ ἢ λόχῳ εὑρεθῆναι θάνατος νομίζεται

229. ἦ πολὺ λῷϊόν ἐστι] ἀλλ' ὄντως δή σοι τοῦτο καλὸν εἶναι νομίζεται

230. δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι] τὰ παρ' ἄλλων τισὶ διδόμενα δῶρα ἀφαιρεῖσθαι

231. δημοβόρος] ὁ τὰ δημόσια κατεσθίων·

οὐτιδανοῖσιν] οὐδενὸς λόγου ἀξίων, ἀσθενῶν

232. ἦ γὰρ—λωβήσαιο] ὄντως γὰρ δὴ, ὦ 'Αγάμεμνον, ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰ ἔσχατα ἐξύβρισας

233. ὀμοῦμαι] ὀμόσω

235. τομὴν—λέλοιπεν] τὴν ῥίζαν τμηθὲν ἐν τῷ ὄρει κατέλειψεν

238. δικασπόλοι] οἱ βασιλεῖς θέμιστας] δίκας, νόμους

239. πρὸς Διὸς εἰρύαται] παρὰ τοῦ Διὸς λαβόντες φυλάσσουσιν

ὁ δέ τοι] οὗτος δέ σοι

240. ἦ ποτ' 'Αχιλλῆος] ὄντως δή (ἐὰν δή A) ποτε ἐμοῦ τοῦ 'Αχιλλέως

242. χραισμεῖν] περισπαστέον τὸ χραισμεῖν

ἀνδροφόνοιο] πολεμικοῦ

243. ἀμύξεις] κινήσεις, λυπήσεις

245. ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ] προσέβαλεν δὲ καὶ προσέρρηξεν τῇ γῇ τὸ σκῆπτρον διὰ τὴν ὀργήν

247. ἐμήνιε] ὠργίζετο 248. ἀνόρουσε] ἀνέστη

249. τοῦ καὶ—αὐδή] οὕτινος ἡ φωνὴ ἐπὶ τῆς γλώσσης γλυκυτέρα μέλιτος κατερρεῖτο

251. ἐφθίαθ'] ἐφθάρησαν

οἵ οἱ πρόσθεν—ἐγένοντο] ἀντὶ τοῦ (αὖ A) οἵτινες πρότερον ἐγένοντο καὶ οἱ ἅμα αὐτῷ τραφέντες

252. ἠγαθέῃ] πάνυ θείᾳ

μετὰ—ἄνασσεν] ἐν δὲ τῇ τρίτῃ γενεᾷ ἐβασίλευσεν

254. ὢ πόποι] φεῦ φεῦ

ἦ μέγα πένθος] ὄντως μεγάλη λύπη

'Αχαιΐδα] μετωνυμία

255. ἦ κεν γηθήσαι] ὄντως ἂν χαρείη

256. κεχαροίατο] χαρεῖεν

257. εἰ σφῶϊν] εἰ ὑμῶν πυθοίατο] μάθοιεν

μαρναμένοιιν] *μαχομένων*

258. *οἳ περὶ μὲν βουλὴν—*] *ἀντὶ τοῦ* (*αῦ* A) *οἵτινες διαφέρετε τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐν τῷ βουλεύεσθαι καὶ ἐν τῷ πολεμεῖν*

259. *ἐστὸν*] *ὑπάρχετε*

260. *ἀρείοσιν*] *βελτίοσι, κρείττοσι*

261. *ὡμίλησα*] *συνανεστράφην*

ἀθέριζον] *ἠπείθυυν, ἀπεδοκίμαζον*

263. *οἷον*] *ὁποῖον*

264. *καὶ ἀντίθεον*] *καὶ τὸν ἰσόθεον*

267. *ἔσαν*] *ὑπῆρχον*

268. *φηρσὶν ὀρεσκῴοισιν*] *θηρσὶν τοῖς ἐν ὄρει διαιτωμένοις*

ἐκπάγλως] *ἐξόχως καὶ φοβερῶς*

269. *τοῖσιν*] *τοῖς περὶ τὸν Πειρίθοον*

μεθομίλεον] *συνεμάχουν*

270. *τηλόθεν*] *πόρρωθεν*

273. *καὶ μέν μευ*] *καὶ μὴν ἐμοῦ*

ξύνιεν] *ἤκουον, ἐπίθοντο*

274. *ὔμμες*] *Αἰολίς* (*αἰὸ* A). In ed. Rom. *καὶ ὑμεῖς. Αἰολὶς ἡ διάλεκτος.*

275. *ἀγαθός περ ἐών*] *καίτοι βασιλεὺς ὑπάρχων ἢ ἀγαθὸς τῇ γνώμῃ*

ἀποαίρεο] *Ἰώνων* *κούρην*] *Ἰώνων*

276. *ὥς οἱ πρῶτα*] *ὥσπερ αὐτῷ ἐξ ἀρχῆς*

277. *θέλ'*] *βούλου*

278. *ὁμοίης*] *ἴσης* *ἔμμορε*] *ἔλαχεν, ἔτυχεν*

279. *ᾧτε*] *ᾧτινι*

281. *πλεόνεσσιν*] *ἀντὶ τοῦ* (*τοῦ* om. A) *πλειόνων*

282. *τεὸν μένος*] *τὴν σὴν ὀργήν*

283. *μεθέμεν*] *συγχωρῆσαι* *μέγα*] *μεγάλως*

284. *ἕρκος*] *τεῖχος, περίφραγμα* *πέλεται*] *γίνεται*

286. *κατὰ μοῖραν*] *κατὰ τὸ προσῆκον*

288. *πάντων μὲν κρατέειν*] *πάντων θέλει ὑπερέχειν*

289. *σημαίνειν*] *προστάσσειν*

290. *αἰχμητὴν*] *πολεμικόν* *ἔθεσαν*] *ἐποίησαν*

293. *δειλός*] *ἀσθενής*

οὐτιδανὸς] *οὐδενὸς λόγου ἄξιος*

294. *ἔργον*] *πρᾶγμα* *ὑπείξομαι*] *ὑποχωρήσω*

295. *ἐπιτέλλεο*] *πρόστασσε*

296. *σήμαιν'*] *πρόστασσε*

οὐ γὰρ—οἴω] *ἐγὼ γὰρ οὐ νομίζω πεισθῆναί σοι*

300. *μελαίνῃ*] *βαθείᾳ. ἢ διὰ τὴν πίσσαν* (*πησσαν* A)

301. *φέροις*] *λάβοις*

302. εἰ δ' ἄγε μὴν] εἴγε μὴν βούλει
303. αἶψά τοι] ταχέως σοι
κελαινὸν] μέλαν ἐρωήσει] περιρρυήσεται
306. ἐπὶ κλισίας] ἐπὶ τὰς σκηνάς
307. Μενοιτιάδῃ] τῷ Πατρόκλῳ
308. προέρυσσεν] καθείλκυσεν
309. ἐρέτας] κωπηλάτας ἔκρινεν] κατηρίθμησεν
311. εἷσεν] ἐκάθισεν ἄγων] λείπει τῷ πατρί
312. ὑγρὰ κέλευθα] τὴν διὰ θαλάσσης (θαλ/$^{\alpha}$ A) ὁδόν
314. ἀπελυμαίνοντο] ἀπεκαθαίροντο
315. ἔρδον] ἔθυον
316. ἀτρυγέτοιο] τῆς ἀκαταπονήτου, τῆς πολλῆς, ἢ τῆς ἀκάρπου
317. ἷκεν] παρεγένετο 318. τὰ πένοντο] ταῦτα ἔπραττον
321. ὀτρηρὼ] δραστικοὶ, σπουδαῖοι
323. ἀγέμεν] ἄγειν
325. τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται] ὅπερ αὐτῷ χαλεπὸν γενήσεται
326. προΐει] προέπεμπε 327. βάτην] ἐπορεύθησαν
328. ἱκέσθην] παρεγένοντο 330. ἥμενον] καθεζόμενον
331. ταρβήσαντε] φοβηθέντες αἰδομένω] αἰδεσθέντες
332. οὐδέ τί μιν] οὐδέ τι αὐτόν
προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο] προσεφθέγγοντο οὐδὲ ἀνηρώτων
333. ᾗσιν] ταῖς ἰδίαις
335. ἆσσον] ἐγγύς ἴτ'] παραγίνεσθε
336. προΐει] προπέμπει
337. Πατρόκλεις] Πάτροκλε· ἔξαγε] ἔξω τῆς σκηνῆς
338. σφωϊν] αὐτοῖς
340. ἀπηνέος] χαλεποῦ, σκληροῦ
341. ἀεικέα] αἰκιστικὸν, χαλεπόν.
342. ἦ γὰρ] ὄντως γάρ ὅγ'] οὗτος, ὁ 'Αγαμέμνων
ὀλοιῇσι] ὀλοῇσι, πλεονασμῷ τοῦ ῑ
ὀλοιῇσι φρεσὶ θύει] ὀλεθρίαις ὁρμαῖς μαίνεται
343. νοῆσαι] προνοήσασθαι, ἐνθυμηθῆναι
345. ἐπεπείθεθ'] ἐπείσθη (ἐπίσθη A)
347. τὼ δ' αὖτις] οὗτοι δὲ πάλιν ἴτην] παρεγένοντο
349. λιασθεὶς] χωρισθείς
350. πολιῆς] διὰ τὸν ἀφρόν οἴνοπα] μέλανα
351. ἠρήσατο] ηὔξατο ὀρεγνύς] ἐκτείνας
352. μινυνθάδιον] ὀλιγοχρόνιον
353. ὄφελλεν] ὤφειλεν
ἐγγυαλίξαι] ἐγχειρῆσαι (ἐγχειρίσαι A), παρασχεῖν
354. ὑψιβρεμέτης] ὁ ἐν ὕψει βροντῶν

οὐδέ με τυτθὸν] οὐδὲ ὀλίγον με

356. ἀπούρας] ἀφελόμενος, παρὰ τὸ ὀρίζω

358. πατρὶ] τῷ Νηρεῖ (νιρεῖ A)

359. καρπαλίμως] ταχέως 360. πάροιθ'] ἔμπροσθεν

361. κατέρεξεν] κατέψηξεν 362. ἵκετο] κατέλαβεν

363. ἐξαύδα] ἔξειπε μὴ κεῦθε] μὴ κρύπτε ἄμφω] ἀμφότεροι

364. βαρὺ στενάχων] μεγάλα στενάζων

365. οἶσθα] ἐπίστασαι τίη τοι] τί δή σοι ἀγορεύω] λέγω

366. ᾠχόμεθ'] παρεγενόμεθα 367. διεπράθομεν] ἐξεπορθήσαμεν

368. εὖ δάσσαντο] καλῶς ἐμερίσαντο

373. στέμματ'] ὡς στέμματα

382. ἧκε] ἔπεμψεν 383. ἐπασσύτεροι] ἐπάλληλοι, πυκνοί

392. κούρην Βισῆος] ἀντωνομασία

393. περίσχεο] φρόντισον 394. λίσαι] λιτάνευσον

396. ἐνὶ μεγάροισιν] ἐν τοῖς οἴκοις

397. ὅτ' ἔφησθα] ὅτε ἔλεγες

κελαινεφέϊ] τοῦ ὀμβροποιοῦ (sic genitivo casu)

398. ἀμῦναι] ἀποστρέψαι

399. μιν] Ἰώνων ξυνδῆσαι] συν

ἄλλοι] οἱ Τιτᾶνες

401. ὑπελύσαο] ἐξείλω, ἔλυσας

408. αἴ κέν πως] ἐάν πως

409. τοὺς δὲ] τοὺς δὲ Ἕλληνας

πρύμνας] τὰς ναῦς ἀπὸ μέρους ἔλσαι] συνελάσαι

410. ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος] ἵνα πάντες ἀπολαύσωσι τῆς ἀβουλίας τοῦ βασιλέως, τουτέστιν, ἵνα ἀπόλωνται δι' αὐτοῦ

412. ἣν ἄτην] τὴν ἰδίαν ἀβουλίαν καὶ βλάβην

415. ἀδάκρυτος] ἄλυπος καὶ ἀπήμων] καὶ ἀβλαβής

416. αἶσα] μοῖρα μίνυνθά περ] ἐπ' ὀλίγον

οὔτι μάλα δήν] καὶ οὐκ ἐπὶ πολὺν χρόνον

417. ὠκύμορος] ταχυθάνατος ὀϊζυρός] ἄθλιος, ταλαίπωρος

418. τῷ σε] διὸ δή σε 424. χθιζὸς] διὰ τῆς χθές

426. Διὸς ποτί] πρὸς τὸ τοῦ Διός

427. γουνάσομαι] λιτανεύσω

430. ἀπηύρων] ἀφείλαντο (ἀφήλαντο A). Sic ἐξείλω ad v. 401.

433. ἱστία] τὸ ἄρμενον 434. ἱστὸν] ἡ κατάρτη

προτόνοισιν] τοῖς προτεταμένοις κάλοις

ὑφέντες] χαλάσαντες

435. ἐρετμοῖς] ταῖς κώπαις 436. εὐνάς] τὰ σίδηρα

444. ῥέξαι] ἐπιτελέσαι, θῦσαι

447. κλειτὴν] ἔνδοξον 448. ἐξείης] ἐφεξῆς

449. οὐλοχύτας] κριθαὶ μετὰ ἁλῶν μεμιγμέναι
454. μέγα δ' ἴψαο] μεγάλως ἔβλαψας
458. οὐλοχύτας] κριθάς
462. ἐπὶ σχίζης] ἀντὶ τοῦ ἐπὶ σχιζῶν
464. ἐπάσαντο] ἐγεύσαντο 468. ἐδεύετο] ἐνδεὴς ἦν
469. ἐδητύος] βρώσεως ἐξ ἔρον ἕντο] ἐκορέσθησαν
471. νώμησαν] διεμέρισαν
472. πανημέριοι] δι' ὅλης τῆς ἡμέρας μολπῇ] ὕμνῳ, ᾠδῇ
473. παιήονα] εἶδος ᾠδῆς
475. καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν] ἀντὶ τοῦ (αὖ A) καὶ νὺξ ἐγένετο
476. κοιμήσαντο] ἀπὸ θέματος τοῦ κοιμῶ
παρὰ πρυμνήσια] παρὰ τὰ ἀπόγεια (ἀπόγια A) σχοινία
477. ἠριγένεια] ἡ ἀπὸ τοῦ ὄρθρου γεννωμένη
479. ἴκμενον] πορευτικόν οὖρον] φορὸν ἄνεμον
480. ἱστία] τὴν ὀθόνην
482. στείρῃ] τῇ τρόπιδι (τρόπηδι A)
483. διαπρήσσουσα κέλευθον] διαπερῶσα, διερχομένη τὸν πλοῦν
486. ὑψοῦ] ἐφ' ὕψους ἕρματα] ἐρείσματα, φυλάγματα
487. ἐσκίδναντο] ἐσκορπίζοντο
490. πωλέσκετο] ἀνεστρέφετο
491. φθινύθεσκε] ἔτηκεν (ἔτικεν A)
492. ἀϋτήν] μάχην 493. ἐκ τοῖο] ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου
494. ἴσαν] ἐπορεύοντο
496. ἀνεδύσετο] ἀνέδυ, ἀνῆλθεν
497. ἠερίη] ἑωθινή, ὀρθρινή
498. ἄτερ] χωρίς ἄλλων] θεῶν
499. πολυδειράδος] πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος
501. σκαιῇ] ἀριστερᾷ
507. ἀπούρας] ἀφελόμενος 508. τῖσον] τίμησον
509. τόφρα] ἐπὶ τοσοῦτον
512. δὴν ἧστο] ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐκαθέζετο
513. ἔχετ'] ἐκράτει ἐμπεφυυῖα] ἐμπλέξασα τὰς χεῖρας
εἴρετο] ἀνηρώτα
515. ἢ ἀπόειπ'] ἢ ἀπάρνησαι ἔπι] ἔπεστιν
518. ἐχθοδοπῆσαι] ἐχθρὸν καταστῆσαι (καταστῆναι Cobetus)
ἐφήσεις] ἐφορμήσεις, ὅ ἐστιν ἀναγκάσεις
520. ἡ δὲ καὶ αὔτως μ'] αὕτη δὲ καὶ ματαίως (ματέως A) με
521. καί τέ μέ φησι] καὶ ἐμὲ λέγει
522. ἀπόστιχε] ἀναχώρει 524. ἄγε τοι] ἄγε δή σοι
526. τέκμωρ] τέλος, τεκμήριον
παλινάγρετον] ὑστερόληπτον, οἱονεὶ μεταμελητόν

οὐδ᾽ ἀπατηλόν] οὐδὲ ἀπατητικόν

527. ἀτελεύτητον] ἀπλήρωτον

528. ἦ] εἶπεν κυανέῃσιν] μελαίναις

529. χαῖται] τρίχες ἐπερρώσαντο] ἐπεσείσθησαν

530. ἐλέλιξεν] ἐκίνησεν, ἔσεισεν

531. διέτμαγεν] διεχωρίσθησαν

533. ἑὸν πρὸς] πρὸς τὸ ἴδιον 534. σφοῦ] τοῦ ἰδίου

537. ὅτι οἱ] ὅτι αὐτῷ

538. ἀργυρόπεζα] λαμπρόπους· πέζα γὰρ ὁ πούς (ποῦς A)

539. κερτομίοισι] νῦν λυπηροῖς

542. κρυπτάδια] ὡς διχθάδια φρονέοντα] διανοούμενον

543. πρόφρων τέτληκας] οὐδέν μοι ἑκὼν λέγεις, ἐὰν μὴ ὑπ᾽ ἐμοῦ ἀναγκασθῇς

546. εἰδήσειν] μαθήσεσθαι, γνῶναι

547. ἐπιεικὲς] πρέπον 548. εἴσεται] γνώσεται, μάθοι

550. διείρεο] ἀνερώτα μετάλλα] πολυπραγμόνει

552. αἰνότατε] δεινότατε, ἐπίφοβε

553. καὶ λίην σε πάρος] καὶ πάνυ σε ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ

554. εὔκηλος] ἥσυχος φράζεαι] διενόου, ἐβουλεύου

555. αἰνῶς] δεινῶς 558. ἐτήτυμον] ἀληθές

561. δαιμονίη] νῦν κακή, φαύλη

αἰεὶ μὲν ὀΐεαι] διὰ παντὸς μὲν ὑπονοεῖς

569. ἐπιγνάμψασα] πραΰνασα

570. ὄχθησαν] ἐστέναξαν διὰ τὴν Ἥραν

573. ἦ δὴ] ὄντως δή ἀνεκτά] ὑπομονῆς ἄξια

574. εἰ δὴ σφὼ] εἰ δὴ ὑμεῖς οἱ θεοί

576. ἦδος] ἡδονή, ὠφέλεια

577. παράφημι] παραινῶ, συμβουλεύω νοεούσῃ] φρονούσῃ

578. ἐπίηρα] νῦν χάριν

581. στυφελίξαι] ἀποκινῆσαι, ἀνατρέψαι

582. καθάπτεσθαι] καταπραΰνειν, ἐπέχειν

584. ἀναΐξας] ἀναστάς 588. θεινομένην] πληττομένην

589. ἀργαλέος] χαλεπός 590. ἀλεξέμεναι] βοηθεῖν

591. τεταγών] ἐκτείνας

ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο] ἀπὸ βηλοῦ θείου, θαυμαστοῦ

593. ὀλίγος δ᾽ ἔτι θυμὸς ἐνῆεν] ἀντὶ τοῦ ἐλειποψύχουν

594. ἔνθα με] τότε με 595. μείδησεν] ἐγέλασεν

596. κύπελλον] ποτήριον

597. ἐνδέξια] ἀπὸ τῶν δεξιῶν μερῶν ἀρξάμενος

598. ᾠνοχόει] ἐκίρνα 599. ἄσβεστος] πολύς

ἐνῶρτο] διεγείρετο

600. ποιπνύοντα] ἐνεργοῦντα, διακονοῦντα
605. λαμπρὸν φάος ἠελίοιο] περίφρασις
607. ἧχι] ἔνθα, ὅπου
ἀμφιγυήεις] ἀμφοτέροις τοῖς γυίοις (γύοις A), ὅ ἐστι τοῖς ποσὶ, χωλός
608. ἰδυίῃσι] ἐμπείροις   πραπίδεσσι] φρεσὶ, διανοίαις

B. (2)

4. πολέας] ὡς ταχέας   10. ἐπιτέλλω] προστάσσω
15. ἐφῆπται] ἐπικρέμαται, τοῦτ' ἐστὶν ἐπίκειται
19. ἀμβρόσιος] θεῖος   21. τῖ'] ἐτίμα
23. δαΐφρονος] πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος
25. ἐπιτετράφαται] ἐπιτετραμμένοι καὶ ὑποτεταγμένοι εἰσίν
μέμηλε] διὰ φροντίδος ἐστί
26. νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα] ἀντὶ τοῦ (αὖ A) τὸ παρ' ἐμοῦ λεγόμενόν σοι νόησον
33. ἀλλὰ σὺ σῇσιν ἔχε φρεσίν] ἀλλὰ σὺ τὸ λεχθέν σοι κατὰ νοῦν ἔχε καὶ μέμνησο.
34. μελίφρων] ἡδύς   ἀνήῃ] καταλίπῃ, ἐάσῃ
36. τὰ φρονέοντ'] ταῦτα λογιζόμενον
37. φῆ] ἐλογίσατο   αἱρήσειν] λαβεῖν, πορθήσειν
38. μήδετο] ἐβουλεύετο
39. θήσειν] ποιήσειν   ἐπ' ἄλγεα] ἐπ' αὐτοῖς κακά
40. ὑσμίνας] μάχας
41. θείη δέ μιν ἀμφέχυτ' ὀμφή] θεία δὲ αὐτὸν εἶχε κληδὼν, ὅ ἐστιν ἐμνήσθη τοῦ ὀνείρου (τὸν ὅμηρον A, quod correxit Cobetus)
42. μαλακὸν] τρυφερὸν, ἁπαλόν
43. νηγάτεον] νεωστὶ κατεσκευασμένον   φᾶρος] ἱμάτιον
45. ξίφος] σπάθη
46. ἄφθιτον αἰεί] ἀδιάφθαρτον, αἰώνιον, ὅτι οὐκ ἐδόθη ἐκ τοῦ γένους ἑτέρῳ
48. προσεβήσετο] ἀνέτειλεν
50. αὐτὰρ ὁ] ὁ δὲ Ἀγαμέμνων
51. κηρύσσειν ἀγορήνδε] βοᾶν, συγκαλεῖν εἰς τὸ συνέδριον
52. μάλ' ὦκα] πάνυ σπουδαίως
53. βουλὴν] τὸ προβούλευμα   ἷζε] ἐκάθιζε
55. πυκινὴν] συνετὴν, σώφρονα   ἠρτύνετο] ἐποίησεν
56. κλῦτε] ἀκούσατε
ἐνύπνιον] ὀνοματικὸν ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ἐνυπνίως
58. φυήν] φύσιν, τρόπον   ἄγχιστα] ἔγγιστα
71. ᾤχετ' ἀποπτάμενος] ἀπήρχετο ταχέως ἀπελθών
ἀνῆκεν] κατέλιπεν

73. ἢ θέμις ἐστίν] ὡς νενόμισται, ὡς προσῆκόν ἐστιν

74. πολυκλήϊσι] πολυκαθέδροις, ἐξ οὗ πολυκώποις

77. ἠμαθόεντος] ψαμμώδους, τραχείας

79. ἠδὲ μέδοντες] καὶ πρόβουλοι

81. φαῖμεν] ἐλογισάμεθα, ὑπελάβομεν

νοσφιζοίμεθα] χωριζοίμεθα

84. βουλῆς ἐξ ἦρχε νέεσθαι] προηγεῖτο τῆς ἐκ τοῦ προβουλίου ἐξόδου

85. ἐπανέστησαν] ὀρθοὶ ἔστησαν

87. εἶσι] πορεύονται ἀδινάων] τῶν ἀθρόως πετομένων

88. γλαφυρῆς] κοίλης 90. ἄλις] δαψιλῶς, πολλαὶ ἅμα

92. βαθείης] ἤτοι κοίλης ἢ μακρᾶς

93. μετὰ δέ σφισιν] ἐν αὐτοῖς δέ

94. ὀτρύνουσ'] παρακελευομένη ἀγέροντο] ἠθροίζοντο

95. τετρήχει] θορυβώδης ἦν

96. ὅμαδος] ἡ ὁμοῦ αὐδή, ἢ ὄπαδος, παρὰ τὴν ὄπα

97. ἐρήτυον] κατεῖχον 98. σχοίατ'] ἀπόσχοιντο, παύσαιντο

99. σπουδῇ] μόγις

ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἕδρας] κατεῖχον ἕκαστος τὰς ἑαυτοῦ καθέδρας

100. κρείων] βασιλεύς 101. κάμε τεύχων] ἀντιστροφή

106. πολύαρνι] πολυθρέμμονι, πλουσίῳ

107. Θυέστ'] ἀντὶ τοῦ Θυέστης

108. ὅγ'] ὁ Ἀγαμέμνων 110. θεράποντες Ἄρηος] πολεμικοί

111. μέγα] ἀντὶ τοῦ μεγάλως ἐνέδησε] ἐνέβαλε

112. σχέτλιος] ὁ τοῦ δυσφημεῖν τοῖς ἀνθρώποις αἴτιος

πρίν] ἐν Αὐλίδι

113. εὐτείχεον] ὑπὸ Ἀπόλλωνος καὶ Ποσειδῶνος

115. δυσκλέα] ἄδοξον Ἄργος] εἰς τὴν Πελοπόννησον

116. οὕτω που] οὕτω δή

μέλλει] ἔοικεν, ἀρέσκει φίλον] προσφιλές

117. κάρηνα] ἀκροπόλεις, ἐξ οὗ τὰ βασίλεια

119. καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι] καὶ τοῖς μεταγενεστέροις ἀκοῦσαι, μαθεῖν

120. μὰψ] μάτην τοιόνδε] τῇ ἀρετῇ τοσόνδε] τῷ πλήθει

121. ἄπρηκτον] ἄπρακτον, ἀτέλεστον

πόλεμον πολεμίζειν] τὸ σχῆμα παρωνομασία, ut 9, 75. Frequens haec in codice scriptura est pro παρονομασία, de quo dictum est in Thes. vol. 6 p. 541. Similiter ἀντωνομασία ad 1, 392.

122. παυροτέροισι] ὀλιγωτέροις πέφανται] ἐφάνη

125. ἐφέστιοι] αὐτόχθονες πολῖται

129. φημι] ὑπολαμβάνω 130. κατὰ πτόλιν] κατ' αὐτὴν τὴν Ἴλιον

131. ἐγχέσπαλοι] πάλλοντες καὶ κινοῦντες τὰ δόρατα

132. πλάζουσι] πλανῶσι καὶ ἀπείργουσι τῆς πολλῆς προθυμίας

134. βεβάασι] παρεληλύθασι 135. σπάρτα] σπαρτία, σχοινία

137. εἵατ'] καθέζονται ἐνὶ μεγάροις] ἐν τοῖς οἴκοις

ποτιδέγμεναι] προσδεχόμεναι

138. αὔτως] ὁμοίως ἢ ματαίως δεῦρ'] ἐνταῦθα

141. αἱρήσομεν] πορθήσωμεν, λάβωμεν

143. μετὰ πληθὺν] ἐν τῷ πλήθει

144. μακρὰ] ἀντὶ τοῦ μεγάλα

146. ὦρορ'] διήγειρε, διετάραξεν ἐπαΐξας] ἐφορμήσας

πατρὸς Διὸς] τοῦ ῞θ ἢ τοῦ χ̊ (compendia ἡλίου et χρόνου)

147. βαθὺ λήϊον] μέγα καὶ εὔφορον σιτοφόρον χωρίον

148. λάβρος ἐπαιγίζων] σφοδρῶς ἐπικαταπνέων. In Etym. M. p. 554, 1 est σφοδρὸς ἐπικαταπνέων, in ed. scholiorum Romana σφοδρὸς πνέων.

ἐπί τ' ἠμύει ἀσταχύεσσιν] ἐπικατακλίνει δὲ τοὺς ἀστάχυας τοῖς ἀστάχυσι

149. ἀλαλητῷ] σὺν θορύβῳ 150. ὑπένερθε] ὑποκάτωθεν

151. ἵστατ'] ὑψοῦται

153. οὐρούς] ταφροειδῆ ὀρύγματα

154. οἴκαδε ἱεμένων] εἰς τὸν οἶκον ἀπιέναι προθυμουμένων

ὑπὸ δ' ᾕρεον] ὑφῄρουν δέ ἕρματα] ἐρείσματα, στηρίγματα

155. ὑπέρμορα] ὑπὲρ τὸ εἱμαρμένον. ὀνοματικὸν ἐπίρρημα

ἐτύχθη] ἐγένετο

157. ὢ πόποι] φεῦ παπαῖ (παπαι sine accentu A)

'Ατρυτώνη] ἀκαταπόνητε

164. ἀγανοῖς] προσηνέσι, πράοις

ἐρήτυε] κάτεχε, κώλυε

165. ἀμφιελίσσας] εἰς ἑκάτερα τὰ πλευρὰ στρεφομένας

167. καρήνων] ἀκρωτηρίων

169. Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον] τῷ Διὶ τὴν εὐβουλίαν ἴσον

170. ἐϋσσέλμοιο] εὐκαθέδρου

ἐπεί μιν ἄχος] ἐπειδὴ αὐτὸν λύπη

173. διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν'] εὐγενέστατε Λαέρτου παῖ, πολύτεχνε

179. μηδέ τ' ἐρώει] μηδὲ συγχώρει

180. σοῖς δ' ἀγανοῖς] καθὰ καὶ ἄνω χωρὶς τοῦ δε̅ συνδέσμου.

182. ξυνέηκε] συνῆκεν, ἤκουσεν

183. ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε] διὰ τὸ μὴ ἐμποδίζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἱματίων

184. ὅς οἱ ὀπήδει] ὅστις αὐτῷ ἠκολούθει

188. κιχείη] καταλάβοι
189. ἐρητύσασκε] κατεῖχεν, ἐκώλυεν
190. δαιμόνι'] ὦ βέλτιστε
δειδίσσεσθαι] εὐλαβεῖσθαι, φοβεῖσθαι
191. κάθησο] κάθου ἵδρυε] καθέζεσθαι κέλευε
192. σάφα] σαφῶς, ἀκριβῶς
οἷος νόος] ἀντὶ τοῦ οὐκ οἴδαμεν τί βουλόμενος περὶ φυγῆς ἡμῖν λέγει
193. ἀποπειρᾶται] ἀπόπειραν λαμβάνει
τάχα] ταχέως ἴψεται] βλάψει
195. μή τι] διστακτικόν 196. θυμός] ὀργή 197. ἑ] αὐτόν
198. ὃν δ' αὖ] ὅντινα δὲ πάλιν
ἐφεύροι] καταλάβοι
199. ἐλάσασκεν] ἔπληττεν
ὁμοκλήσασκέ τε] καὶ ἠπείλει μεθ' ὕβρεως
200. δαιμόνι'] φαυλότατε
201. ἀπτόλεμος] ἄπειρος πολέμου ἄναλκις] ἀσθενής
202. ἐναρίθμιος] καταριθμούμενος ἐνὶ βουλῇ] ἐν ἐκκλησίᾳ
204. οὐκ ἀγαθὸν] οὐ συμφέρον πολυκοιρανίη] πολυαρχία
207. δίεπε] διέτασσε, διῴκει
209. ἠχῇ] μετὰ ἤχου καὶ κραυγῆς
210. βρέμεται] ἠχεῖ, κτυπεῖ σμαραγεῖ] ἠχεῖ
212. ἀμετροεπὴς ἐκολῴα] φλύαρος ἐθορύβει
214. οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι] καὶ οὐ κατὰ λόγον καὶ τάξιν τοῖς βασιλεῦσι φιλονεικεῖν
215. εἴσαιτο] ἐφαίνετο 216. αἴσχιστος] αἰσχρότατος
217. φολκὸς] στραβός ἕτερον] τὸν ἕνα
218. συνοχωκότε] συμπεπτωκότε
219. φοξὸς] ὀξυκέφαλος ψεδνή] μαδαρὰ, ἀραιά (ὀρέα A)
ἐπενήνοθε λάχνη] ἐβεβλαστήκει τρίχωσις
230. υἷος] ἀντὶ τοῦ υἱοῦ
246. ἀκριτόμυθε] σαρκαστικόν
269. ἰδών] ὀξύνεται· μετοχὴ γάρ ἐστι
270. ἀχνύμενοί περ] διὰ τὸ θέλειν ὑποστρέψαι
293. σὺν] παρά 302. κῆρες ἔβαν] ἐπὶ τοῦ λοιμοῦ
311. στρουθοῖο] ἀπὸ τοῦ στερεῖσθαι τοῦ θέειν
355. Τρώων] ἀντὶ τοῦ Τρωός
415. πυρὸς] λείπει ὑπό θύρετρα] In marg. μέλαθρον
418. γαῖαν] ἀντὶ τοῦ γαίης
435. δήθ'] ἐπὶ πολὺν χρόνον
λεγώμεθα] ἠθροισμένοι ὦμεν

438. ἀγειρόντων] ἀντὶ τοῦ ἀγειρέτωσαν

440. ἐγείρομεν] ἀντὶ τοῦ ἐγείρωμεν

447. ἐρίτιμον] μεγαλότιμον

604. Αἰπύτιον παρὰ τύμβου] τοῦ Αἰγυπτίου

739. Ἠλώνην] ὡς Μεθώνην

765. σταφύλῃ] ὁ παροξυσ̈. (Vocabulo παροξυσμὸς, quod alienum ab hoc loco est, utitur scholiasta, vol. 2 p. 156, 5. πρὸς παροξυσμὸν τοῦ Ἀχιλλέως.) In margine διαβήτῃ

798. ἦ μὲν δὴ] ἤδη μέν 814. Μυρίνης] ὄνομα

Γ. (3)

22. ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου] τὸ προπάροιθεν ὁμίλου ἤτοι τοῖς ἐπάνω προσδοτέον ἢ τοῖς ἑξῆς. Verba ἢ τοῖς ἑξῆς addidi cum Cobeto, et totam annotationem inter scholia recepi p. 138, 3, in quibus saepissime monetur aliquid ἢ τοῖς ἐπάνω ἢ τοῖς ἑξῆς προσδοτέον εἶναι.

35. παρειάς] μεταπλασμός. Duplex fuit scriptura, παρειάς et παρειά, de qua v. scholia et La Roche *Textkr.* p. 332.

49. νυόν] νύμφην

55. ἐν κονίῃσι μιγείης] ἀντὶ τοῦ ὅταν συνέλθῃς εἰς μάχην

79. ἐπετοξάζοντο] τὰ τόξα ἔτεινον

80. τιτυσκόμενοι] καταστοχαζόμενοι 83. στεῦται] διαβεβαιοῦται

213. ἐπιτροχάδην] συντόμως 391. δεινωτοῖσι] τετορνευμένοις

Δ. (4)

121. ἐπιπτέσθαι] ἐμπεσεῖν 155. ἔταμνον] ἐγῷ δηλονότι

190. ἐπιμάσσεται] ψηλαφήσει, ἐφάψεται

212. ἰσόθεος φώς] ὁ Μαχάων

242. ἰόμωροι] περὶ (π̣̈ A) βέλη μεμωρημένοι, ἐπιπόνως ἀναστρεφόμενοι

οὔ νυ σέβεσθε] οὐκ ἐντρέπεσθε 274. νέφος] μεταφορά

282. πεφρικυῖαι] πεπυκνωμέναι

289. θυμός] πέσοι. Referendum ad γένοιτο

308. οἱ πρότεροι] οἱ πάλαι 334. πύργος] τξ̄ ἄνδρες

338. ὦ υἱὲ Πετεῶο] τὸν Μενεσθέα

345. ἠδὲ κύπελλα] λείπει τὸ ἐστί

359. περιώσιον] περιττὸν, ὑπερέχον, περισσῶς

384. ἐπὶ Τυδῆ] τὸ ἐπὶ περιττόν (subscriptum versui qui paginae ultimus est)

403. υἱὸς Καπανῆος] ὁ Σθένελος

433. πολυπάμονος] πολυκτήμονος

435. μεμακυῖαι] μηκώμεναι (in margine interiore)
483. εἱαμενῇ] ποώδει τόπῳ 511. ἀνασχέσθαι] ὑπομεῖναι

Ε. (5)

23. ἔρυτο] ψιλοῦται
24. ἀκαχήμενος] Αἰολικόν
29. πᾶσιν] ἀντὶ τοῦ πάντων
60. Ἁρμονίδεω] ὄνομα
133. ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ'] ὣς ἄρα φευνήσασ' (varia lectio)
162. πόρτιος] νέας ἢ τελείας 187. κιχήμενον] ἐπιτυχόν
199. ἐμβεβαῶτα] ἐμβεβηκότα, οὕτως Ἀρίσταρχος
203. εἰλομένων] συστρεφομένων, πολεμούντων
205. πίσυνος] πεπιστευκὼς, τεθαρρηκώς
208. ἔσσευα] ῥυῆναι ἐποίησα 209. ἀγκύλα] ἐπικαμπῆ
211. Τρώεσσι] ἀντὶ τοῦ τῶν Τρώων
212. κε] σύνδεσμος
214. ἀλλότριος φώς] πολέμιος ἀνήρ
218. μὴ δ' οὕτως] μὴ οὕτως λέγε
219. πρίν γ' ἐπὶ νὼ τῷδ' ἀνδρί] πρὶν ἡμᾶς κατὰ τοῦδε τοῦ ἀνδρός
223. κραιπνὰ] ταχέως
224. τῷ καὶ νῶϊ] διὸ καὶ ἡμᾶς εἰς τὴν πόλιν σώσουσι
226. σιγαλόεντα] λαμπρὰ, ποικίλα
227. μάχωμαι] τῆς φροντίδος τῆς περὶ αὐτούς
233. δείσαντε] φοβηθέντε ματήσετον] μάτην τι πράξωσι
240. ἐμμεμαῶτ'] προθυμούμενοι ἔχον] ἤλαυνον
245. ἀπέλεθρον] ἀμέτρητον
247. ἀμύμονος] μεγαλήτορος
249. ἐφ' ἵππων] ἐπὶ τοὺς ἵππους
252. μή τι φόβονδ' ἀγόρευ'] μηδαμῶς περὶ φυγῆς λέγε
253. γενναῖον] ἐκ γένους παρεπόμενον
ἀλυσκάζοντι] φεύγοντι 254. ἔμπεδον] ἑδραῖον, βέβαιον
257. πάλιν] εἰς τοὐπίσω αὖτις] πάλιν
258. εἴ γ' οὖν ἕτερος] ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ ἄρα ὁ εἷς
264. μετ'] ἀντὶ τοῦ πρός
267. ὑπ' ἠῶ τ' ἠέλιόν τε] ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου
270. γενέθλη] γέννα 271. ἀτίταλλ'] ἀνέτρεφεν
272. μήστωρε] τοὺς φυγὴν ἐμποιοῦντας τοῖς πολεμίοις
278. ἢ] ἀντὶ τοῦ εἰ 280. δολιχόσκιον] τὸ μακροπόρευτον
281. διαπρὸ] δι' ὅλου
282. πταμένη] διελθοῦσα πελάσθη] προσήγγεσεν
284. βέβληαι κενεῶνα] τέτρωσαι παντελῶς κατὰ τὴν λαγόνα

289. αἵματος ἆσαι Ἄρηα] τοῦ αἵματος κορέσαι τὸ καρτερικὸν καὶ πολεμιστήριον δόρυ

292. πρυμνὴν] κατωτάτην

295. αἰόλα] ποικίλα παμφανόωντα] πάνυ λάμποντα

παρέτρεσσαν] διὰ δέος ἔφυγον

298. ἐρυσαίατο] ἑλκύσειαν 302. σμερδαλέα] φοβερά

ἰάχων] κράζων

307. πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε] πρὸς δὲ καὶ ἀμφότερα ἀπέρρηξε τὰ κατατεινόμενα νεῦρα

308. ῥινὸν] τὸ δέρμα 309. γνὺξ ἐριπὼν] ἐπὶ γόνυ πεσών

313. ἥ μιν] ἥτις αὐτόν βουκολέοντι] βοῦς νέμοντι

314. ἐχεύατο] περιεβάλετο

315. φαεινοῦ πτύγμ' ἐκάλυψεν] ἀντὶ τοῦ διπλῷ τῷ πέπλῳ ἑαυτὸν ἐσκέπασεν

318. ὑπεξέφερεν] ἠρέμα ἐξέφερεν 321. ἠρύκακε] κατέσχεν

322. νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου] χωρὶς (χ̊ A), ἔξω τῆς μάχης

326. ἄρτια] ὑγιῆ, ἡρμοσμένα

328. σιγαλόεντα] τὰ λαμπρά

329. Τυδείδην μέθεπε] κατόπιν Διομήδους ἐδίωκεν, ἐπορεύετο

330. Κύπρον ἐπῴχετο] ἐπ' Ἀφροδίτην ὥρμα (νόρμα A)

334. ὀπάζων] νῦν κατόπιν διώκων

335. ἐπορεξάμενος] ἐπεκτείνας

748. ἐπεμαίετ'] ἐφήπτετο 752. ἵππους] ἀντὶ τοῦ τῶν ἵππων

787. κάκ' ἐλέγχεα] ἐλέγχεα ὡς τείχεα· οὐ γὰρ νῦν ἐπιθετικόν

836. ἐμμαπέως] προθύμως 882. μαργαίνειν] μανιωδῶς διακεῖσθαι

Ζ. (6)

26. ἡ δ'] ἡ Βαρβαρέη 51. ἔπειθεν] ὄρινεν

128. εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας] συναπτέον ὅλον τὸν στίχον

159. ἐδάμασσεν] τὸ τοῦ Προίτου

180. θεῖον γένος] τεράστιον 181. χίμαιρα] αἴξ

237. ὡς] ἀντὶ τοῦ ὅτε πύργον] καὶ φηγόν

337. παρειποῦσ'] παραινέσασα 348. ἀπόερσε] ἀπέπνιξε

353. ἐπαυρήσεσθαι] τῆς ἰδίας ἀνοίας δῆλον ὅτι

400. νήπιον αὔτως] οὕτως ὡς οἱ παῖδες

417. ἐξενάριξε] ἐσκύλευσε 419. σῆμ' ἔχεεν] καὶ τάφον ἔχωσεν

446. ἀρνύμενος] ἀντὶ τοῦ περικτώμενος

466. ὀρέξατο] ἀντὶ τοῦ ἐλάβετο 477. ἀρι] ἐνι

493. ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοὶ] ἀντὶ τοῦ πλέω πάντων τῶν ἐν Ἰλίῳ

499. γόον] ἀντὶ τοῦ ἐγόων, συνεστάλη
510. ἀγλαΐηφι πεποιθώς] ἀντὶ τοῦ ἀγλαΐηφι πεποιθότα
522. ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι] ἀλλ' ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι, ἑκὼν μεθιεῖς

Η. (7)

90. ὅν ποτ' ἀριστεύοντα] γρ. καὶ ὅντιν' ἄριστον
171. διαμπερές] τοῦ κλήρου διὰ πάντων ἐρχομένου, ἀντὶ τοῦ πάντες
336. χεύομεν] ποιήσομεν 337. ἄκριτον] μέγαν
410. πυρός] ἀντὶ τοῦ πυρί μειλισσέμεν] τιμᾶν, κηδεύειν
431. ἐπενήνεον] ἐπεσώρευον
433. ἀμφιλύκη νύξ] ὁ βαθὺς ὄρθρος
434. κριτός] ἄριστος ἐπιλεγόμενος
437. εἶλαρ] φυλακή, ὀχύρωμα 444. θηεῦντο] ἐθαύμαζον

Θ. (8)

22. μήστωρ'] ἐργάτης τῶν κατὰ τὴν μάχην ἔργων ἔμπειρος
25. ῥίον] τὸ ἀκρωτήριον τοῦ ὄρους
26. μετήορα] μετέωρα ἐφ' ὕψους
πάντα γένοιτο] τὰ δέ κ' αὖτε ἡ γῆ καὶ ἡ θάλασσα φησίν
27. περί τ' εἰμί] διαφέρω τῇ δυνάμει
32. εὖ νυ καὶ ἡμεῖς] σαφῶς δὴ καὶ ἡμεῖς
34. οἶτον] μόρον, θάνατον 39. θυμῷ] ὀργῇ
40. πρόφρονι] τὸ ἐκ φρονήσεως καὶ διαθέσεως
ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι] εἰρωνεύεται αὐτήν
41. τιτύσκετο] ὑπεζεύγνυεν τῷ ἅρματι, ἡτοίμαζε
42. ὠκυπέτα] ταχεῖς ἐθείρῃσιν] θριξίν
50. κατὰ δ'] περὶ δ'
53. δεῖπνον ἕλοντο] ἠρίστησαν
57. πρό—πρό] ὑπέρ—ὑπέρ
87. παρηορίας] ὡς παρηγορίας
103. ὀπάζει] διώκει, καταλαμβάνει
108. μήστωρε] ὡς ἐπὶ τῶν ἵππων
114. Εὐρυμέδων] ὄνομα 164. ἔρρε κακὴ γλήνη] φθείρου ὡς κόρη ἄνανδρος
166. δαίμονα] μόρον 190. ἢ ἐμοί] ἤπερ ἐμοί
428. ἐῶ] ἐπιτρέπω 439. δίωκε] ἤλαυνε
441. λῖτα] ἀντὶ τοῦ λιτόν
558. ὑπερράγη] ἡπλώθη
563. εἵατο πεντήκοντα] ὑπῆρχον (legebat σέλᾱ)

Ι. (9)

1. ὣς οἱ μὲν Τρῶες] οὕτω μὲν οἱ Τρῶες ἐφύλασσον
2. θεσπεσίη] θεία, πολλή ἔχε] ἐκράτει
φύζα] φυγή κρυόεντος] φρικτοῦ καὶ φοβεροῦ
3. ἀτλήτῳ] ἀνυπομονητῷ βεβολήατο] συνείχοντο
7. κορθύεται] κορυφοῦται καὶ αὔξεται
φῦκος ἔχευαν] βρύον ἐξέβρασεν
8. ἐδαΐζετο] ἐσκορπίζετο
10. φοίτα] περιῄει (πῄει A)
11. κλήδην] καλοῦντας, κηρύσσοντας
ἕκαστον] τῶν ἀρίστων δηλονότι
13. τετιηότες] ἐκπεπληγμένοι, λελυπημένοι
15. δνοφερόν] μέλαν
30. δήν] πολλῷ χρόνῳ τετιηότες] λυπούμενοι
32. ἀφραδέοντι] ἀσυνετοῦντι 33. ἣ θέμις ἐστίν] ὡς νόμος ἐστίν
35. φὰς ἔμεν] εἰπὼν εἶναι
48. τέκμωρ] τέλος
58. ὁπλότατος] νεώτερος, γενεῆφιν] λείπει ἡ ἐκ
πεπνυμένα βάζεις] φρόνιμα λέγεις
63. ἀθέμιστος] ἄδικος, ἄνομος ἀνέστιος] ἄοικος
67. παρὰ] ἀντὶ τοῦ περί
75. βουλὴν βουλεύσῃ] παρωνομασία 76. πυκινῆς] συνετῆς
78. διαρραίσει] διαφθερεῖ 80. ἐσσεύοντο] ἐξῄεσαν
91. οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ'] οἱ δὲ ἐπὶ τὰ ἕτοιμα βρώματα ἐξέτεινον τὰς χεῖρας καὶ ἤσθιον
93. ὑφαίνειν] κατασκευάζειν
106. ἐξέτι τοῦ ὅτε] ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου ἕως τοῦ νῦν
109. ἀπεμυθεόμην] ἀπηγόρευον
119. λευγαλέῃσι] δίναις ὀλεθρίας
123. αἴθωνας] τοὺς πρὸς πῦρ ἐπιτηδείους
124. πηγοὺς] εὐπαγεῖς, εὐτραφεῖς ἀθλοφόρους] γενναίους
125. ἀλήϊος] πένης, ἄπορος
126. ἐριτίμοιο] μεγαλοτίμου
127. ἠνείκαντο] περιεποιήσαντο
137. ἅλις] δαψιλῶς, ἱκανῶς
νηησάσθω] πληρωσάτω, σωρευσάσθω
138. δατεώμεθα] μεριζώμεθα ληΐδ'] τὰ λάφυρα
141. οὖθαρ] γόνιμον, λιπαρόν
143. θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ] ἐν πολλῇ εὐωχίᾳ
153. νέαται] γρ. καὶ ναέται

155. δωτίνῃσι] δωρεαῖς
158. δμηθήτω] δαμασθήτω, ὑπειξάτω
167. ἐπιόψομαι] ἐπιλέξομαι
172. Διί] ἀντὶ τοῦ Δία ἀρησόμεθ'] εὐξόμεθα
173. ἑαδότα] ἀρέσκοντα
188. ἐξ ἐνάρων] ἐκ τῶν σκύλων
189. κλέα] δόξας 190. ἧστο] ἐκαθέζοντο
197. ἦ φίλοι] φίλοι δή 198. σκυζομένῳ] ὀργιζομένῳ
199. προτέρω] εἰς τοὔμπροσθεν, προσωτέρω
203. ζωρότερον] ἀκρατότερον, τινὲς θερμότερον, παρὰ τὴν ζέσιν
206. κρεῖον] ἀγγεῖον 208. σιάλοιο] λιπαροῦ
209. τῷ] ἐν ὅσῳ ἔχεν] ἐκράτει
214. κρατευτάων] τῶν βάσεων
220. θυηλάς] τὰς ἀπαρχάς 221. ὀνείαθ'] βρώματα
228. ἐπηράτου] ἐπιθυμητῆς 230. ἐν δοιῇ] ἐν δισταγμῷ
231. δύσεαι ἀλκήν] ἀναλάβῃς (ἀναλάβεις A) τὴν δύναμίν σου
232. αὖλιν ἔθεντο] τὸν αὐλισμὸν ἐποίησαν, ἐστρατοπεδεύσαντο
245. αἴσιμον] πεπρωμένον
247. εἰ μέμονας] εἰ σπουδάζεις, εἰ προθυμεῖς
268. ἐριτίμοιο] πολυτίμου
310. κρανέω] τελειώσω
321. περίκειται] περισσόν τί ἐστιν
324. μάστακ'] τροφὴν
355. ἔμιμνε] ἅπαξ ἔμεινε 358. νηήσας] σωρεύσας
375. ἤλιτεν] ἥμαρτεν 376. ἐξαπάφοιτ'] ἀπατήσει
381. Ὀρχομενόν] πόλις τῆς Βοιωτίας
ποτινίσσεται] ἀνάκειται
422. ἀπόφασθε] ἀποφήνατε
441. ἀγορέων] δημηγοριῶν τελέθουσιν] ὑπάρχουσι, γίνονται
445. ὑποσταίη] ὑπόσχοιτο 446. ἀποξύσας] ἀφελών
452. ἐχθήρειε] μισήσειε 454. στυγεράς] φοβεράς
453. ὀϊσθείς] ὑπονοήσας
455. ἐφέσσεσθαι] ἐπικαθεσθῆναι 462. ἔνθ'] ἐξ ἐκείνου
465. ἔται] ἑταῖροι, πολῖται, κατὰ ἀποκοπήν
466. ἶφια] ἰσχυρὰ, εὐτραφῆ ἕλικας] μελαίνας
468. εὑόμενοι] φλογιζόμενοι
469. κεράμων] πίθων μέθυ] οἶνος
470. εἰνάνυχες] ἐπὶ ἐννέα νύκτας
472. εὐερκέος] ἀσφαλῆ περιβολὴν ἐχούσης
475. πυκινῶς] ἐπιμελῶς, ἀσφαλῶς
484. ἐσχατιήν] τὰ ἔσχατα μέρη

487. πάσασθαι] γεύσασθαι, φαγεῖν
489. ὄψου] προσφαγίου 490. κατέδευσας] κατέβρεξας
491. ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ] ἐν τῇ χαλεπῇ παιδοτροφίᾳ
493. ὅ μοι] διότι μοι ἢ ἐπειδή ἐξετέλειον] ἐξετέλεσσαν
504. μετόπισθ' Ἄτης] μετὰ τὸ βλαβῆναί τινα
505. σθεναρή] ἰσχυρά 506. φθάνει] ἐκτατέον διὰ τὸ μέτρον
515. ὀνομάζοι] λείπει φέρειν
526. δωρητοί] δώροις πειθόμενοι
παραρρητοί τ'] καὶ λόγοις ὁμοίως πειθόμενοι
534. οἷ] αὐτῇ 535. ῥέξ'] ἐπετέλεσ'
540. ἔθων] ἐξ ἔθους κατατρέχων καὶ βλάπτων
554. οἰδάνει] εἰς ὕψος αἴρεσθαι ποιεῖ
555. Ἀλθαίῃ] μήτηρ Μελεάγρου
557. Εὐηνίνης] Ἄρεως παῖς 558. Ἴδεω] τοῦ Ἴδου
562. ἐπώνυμον] ἀντὶ τοῦ φερώνυμον 563. οἶτον] συμφοράν
565. πέσσων] πεπαίνων, παρηγορῶν, συνέχων
569. ἐπαινήν] φοβεράν 570. πρόχνυ] ἐκ γόνατος
571. ἠερόφοιτις] ἀόρατος
572. ἐξ Ἐρέβεσφιν] ἐκ τοῦ σκότους
ἀμείλιχον] ἀπηνὲς, σκληρόν
580. ψιλὴν ἄροσιν] τὴν ἄδενδρον χώραν
586. κεδνότατοι] προσφιλέστατοι
588. πύκα] συχνῶς, ἐπιμελῶς
589. ἐνέπρηθον] ἔκαιον 593. ἁλώῃ] πορθηθείη
593. ἀμαθύνει] κατὰ μικρὸν δαπανᾷ
601. φίλος] Ἀττικῶς φίλε (φίλος A) 609. ἀϋτμή] ζωή
615. κήδειν] λυπεῖν, βλάπτειν
616. μείρεο] μερίζου
621. πυκινὸν λέχος] πυκνὸν ἱμάτιον
622. μεδοίατο] φροντίσαιεν 626. κρανέεσθαι] τελειωθήσεσθαι
631. ᾗ μιν] ἥτινι αὐτόν
632. νηλής] ἀνηλεής 638. ἔνθεο] ποίησον
640. αἴδεσσαι] αἰδέσθητι ὑπωρόφιοι] ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην
645. ἐείσαο] ἔδοξας 646. οἰδάνεται] πληροῦται ὑπὸ ὀργῆς
647. ἀσύφηλον] ἀδούλευτον, ἄτιμον
649. ἀπόφασθε] ἀπαγγείλατε 650. μεδήσομαι] πρόνοιαν ποιήσομαι
653. σμῦξαι] κατακαῦσαι 668. Σκῦρον] πόλις Φρυγίας
αἰπεῖαν] ὑψηλήν Ἐνυῆος] υἱὸς Διονύσου
671. ἀνασταδόν] ἀναστάντες
673. πολύαιν'] πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιε
675. ἀπέειπε] ἀπηγόρευσε 682. ἠπείλησεν] διωρίσατο, εἶπεν

685. δήετε] εὑρήσετε   τέκμωρ] τέλος

687. ὑπερέσχε] ὑπερασπίζει   689. πεπνυμένω] φρόνιμοι

695. δήν] ἐπὶ πολύ   τετιηότες] λυπούμενοι

700. νῦν αὖ —] αὐθάδη νῦν ἐποίησας αὐτὸν πλέον καὶ ἐφυσίωσας

705. τεταρπόμενοι] κορεσθέντες

714. ὕπνου δῶρον] περιφραστικῶς, τὸν ὕπνον, τὴν ἀνάπαυσιν

Κ. (10)

1. Παναχαιῶν] πάντων τῶν Ἑλλήνων

2. μαλακῷ] ἡδεῖ   δεδμημένοι] κατεχόμενοι

4. ὁρμαίνοντα] βουλευόμενον

7. ἐπάλυνεν] ἐλεύκανεν

8. ποθι] δή   πευκεδανοῖο] πικροῦ, ὀλεθρίου

9. πυκίν'] πυκνῶς, συνεχῶς

10. νειόθεν] ἐκ βάθους, κάτωθεν

13. ὅμαδον] λείπει τὸ ἀκούων   15. προθελύμνους] προρρίζους

16. ὑψόθ' ἐόντι Διί] λείπει τὸ ἀποδυρόμενος

19. μῆτιν] συμβουλήν

23. δαφοινόν] φοβερὸν, καταπληκτικὸν, ἢ τὸ ἐκ δαφοινοῦ καὶ καταπληπτικοῦ λέοντος

27. τοὶ δὴ ἕθεν εἵνεκα] οἵτινες ἕνεκα αὐτοῦ ἦλθον

πουλὺν ἐφ' ὑγρήν] ἐπὶ πολλὴν θάλασσαν

30. ἐπὶ στεφάνην —] πρὸς τὸν αὐχέν' ὑπὸ στεφάνην

31. παχείῃ] ἰσχυρᾷ   35. ἀσπάσιος] ἡδύς

41. ἔσται] εἴη   43. χρεὼ βουλῆς] χρεία συμβουλῆς

44. κερδαλέης] ἐπωφελοῦς   48. μέρμερ'] μερίμνης ἄξια

51. φημί] ὑπονοῶ   52. μήσατο] εἰργάσατο

55. αἴ κε πίθηται] ἐὰν δύνηται· γέρων γὰρ ἦν

56. τέλος] τὸ τάγμα   65. ἀβροτάξομεν] ἀποτύχωμεν

67. ἦ κεν ἴῃσθα] ἔνθα ἂν πορευθῇς καὶ ἐγρηγορέναι κέλευε

69. μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ] μηδὲ ἐπαίρου τῇ διανοίᾳ δι' ὑπερηφανίαν

71. ἐπὶ γεινομένοισιν ἵει] τοῖς ἀεὶ ἀναφυομένοις πράγμασιν ἔπεμψεν

79. ἐπέτραπε γήραϊ λυγρῷ] τουτέστιν οὐδὲ ὑπὸ τοῦ γήρως ἐνικᾶτο, οὐκ ἐδίδου (ἐνεδίδου Cobetus)

83. ὀρφναίην] σκοτεινὴν   84. οὐρήων] φυλάκων

89. εἰσόκ' ἀϋτμὴ] ἕως οὗ ἡ ἀναπνοή

93. πέρι δείδια] Correctum περὶ δείδια, superscripto διχῶς (δ^{x} A)

94. ἀλαλύκτημαι] ἐν ἄλῃ καὶ πλάνῃ εἰμὶ, ἀδημονῶ, ἐκπέπληγμαι

96. δραίνεις] ἐπινοεῖς, δρᾶσαι δύνασαι

98. καμάτῳ ἀδηκότες] ὑπὸ κόπου ἀηδῶς διακείμενοι, ὀκνήσαντες

99. ἐπὶ πάγχυ] παντελῶς

100. δυσμενέες—εἵαται] οἱ δὲ πολέμιοι ἐγγὺς κάθηνται

101. μενοινήσωσι] προθυμήσωσι 104. οὔ θην] οὐδαμῶς δή

106. κήδεσι μοχθήσειν] ταῖς φροντίσι κακοπαθήσειν

108. ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους] πρὸς τούτοις δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἐγείρωμεν

113. ἑκαστάτω] πορρωτάτω

114. αἰδοῖον] αἰδοῦς ἄξιόν

115. οὐδ' ἐπικεύσω] οὐδὲ ἀποκρύψω

117. πονέεσθαι] Verba διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν in marg. adscripta non glossema sunt, sed referuntur ad scholion versui 116 adscriptum ὅτι τὸ πονέεσθαι ἐπὶ τοῦ ἐνεργεῖν

118. οὐκέτ' ἀνεκτός] ἀνυπομόνητος

127. ἵνα] ἐκεῖ ἐπέφραδον] εἶπον

133. περονήσατο] περόνῃ ἀνελάβετο φοινικόεσσαν] πυρράν

134. ἐκταδίην] ἐκτεταμένην οὔλη] ἁπαλή

145. βεβίηκεν] βιάζεται 152. ὑπὸ κρασὶν] ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς

153. ἐλήλατο] ἵστατο εἰς τὴν γῆν

156. ὑπὸ κράτεσφι] ὑπὸ τῇ κεφαλῇ

160. οὐκ ἀΐεις] οὐκ αἰσθάνῃ

161. ὀλίγος—χῶρος] μικρὸν διάστημα ἐρύκει] κωλύει

167. ἀμήχανος] πρὸς ὃν οὐκ ἔστι μηχανή

174. βιῶναι] σωθῆναι, ζῆσαι

177. ἑέσσατο] περιεβάλετο 182. ἐγρηγορτὶ] ἐγρηγορότες (ἐγρηγορῶτες A)

197. ἤϊσαν] ἐπορεύοντο συμμητιάασθαι] βουλεύεσθαι

202. πίφαυσκον] ἔλεγον 205. τολμήεντι] καρτερικῷ

212. ἀσκηθής] ἀβλαβὴς, ὑγιής κλέος] ὄνομα

216. ὑπόρρηνον] ὕπαρνον, ἔγκυον κτέρας] κτῆμα

217. εἰλαπίνῃσι] ἑορταῖς 223. θαλπωρή] ἡδονὴ, θάλψις

226. βράσσων] βραδύτερος, ἢ ταρασσόμενος

235. ἕταρόν γ' αἱρήσεαι] ἑταῖρον καὶ συνεργὸν ἐπιλέξαι ὃν ἂν θέλῃς

238. ὀπάσσεαι] ἀκόλουθον περιλαβεῖν

239. ἐς γενεὴν ὁρόων] εἰς τὴν εὐγένειαν ἀφορῶν

246. καὶ ἐκ πυρὸς] καὶ ἐκ τοῦ φανεροῦ

249. αἴνεε] ἐπαίνει νείκει] ψέγε

251. ἄνεται] ἀνύεται, τελειοῦται

254. δεινοῖσιν] φοβεροῖς

256. ἄμφηκες] τὸ ἐξ ἑκατέρου μέρους ἠκονημένον

258. ταυρείην] δερματίνην

ἄφαλόν τε καὶ ἄλλοφον] οὔτε λόφον οὔτε προμετώπιον ἔχουσαν

καταῖτυξ] εἶδος περικεφαλαίας

262. ῥινοῦ ποιητήν] ἐκ δέρματος γεγονυῖαν
264. θαμέες] πυκνοί 265. πῖλος] τὸ πεπιλημένον ἔριον
266. Ἐλεῶνος] πόλις 267. Αὐτόλυκος] ὁ Ἑρμοῦ υἱός
πυκινὸν] ἰσχυρόν ἀντιτορήσας] διορύξας, διατρήσας
268. Κυθηρίῳ] πόλις 271. πύκασεν] ἐσκέπασεν
273. κατ'] παρ' 274. ἐρωδιὸν] εἶδος ὀρνέου
280. κινύμενος] κινούμενος, ἐπὶ πρᾶξιν ὁρμῶν
281. πάλιν] εἰς τοὐπίσω 285. σπεῖό μοι] συνακολούθησον
287. Ἀσωπῷ] πόλις Βοιωτίας
288. Καδμείοισιν] τοῖς Θηβαίοις
290. πρόφρασσα] πρόφρων, προθύμως
292. ἦνιν] ἐνιαυσίαν 304. ἄρκιος] αὐτάρκης
307. οἷ τ' αὐτῷ] καὶ αὐτὸς ἑαυτῷ
311. φύξιν βουλεύουσι] προσφυγὴν σκέπτονται
312. ἀδηκότες] κάμνοντες
324. ἀπὸ δόξης] ἀπὸ δοκήσεως καὶ εἰκασμοῦ
326. μέλλουσιν] ἀντὶ τοῦ ἐοίκασι 331. διαμπερές] μέχρι τέλους
332. ὀρόθυνεν] προέτρεψε 334. πολιοῖο λύκοιο] λευκοῦ λύκου
346. παραφθαίῃσι] παραδράμοι
347. προτιειλεῖν] σύγκλειε 348. ἀλύξῃ] ἐκφύγῃ
350. κλινθήτην] ἐκρύβησαν ἀφραδίῃσιν] ἀνοίαις
351. οὖρα] ὅρια, ὁρμήματα
357. δουρηνεκές] δόρατος βολὴν ἢ μῆκος
358. ἐνώμα] ἐκίνει (ἐκείνοι A) πρὸς φυγήν
361. κεμάδ'] ἔλαφον 362. μεμηκώς] φθεγγόμενος
364. ἐμμενές] ἐπιμόνως
375. βαμβαίνων] τρέμων ἄραβος] ἦχος τῶν ὀδόντων
376. ὑπαὶ δείους] ὑπὸ φόβου
378. ζωγρεῖτ'] ζῶντα φυλάσσετε
383. καταθύμιος] κατὰ νοῦν
388. διασκοπιᾶσθαι] κατασκοπῆσαι
391. παρὲκ νόον ἤγαγεν] παρηπάτησε τὸν νοῦν
394. θοὴν διὰ νύκτα] τὴν ταχέως ἐπιλαμβάνουσαν τὴν γῆν
399. ἀδηκότες] ἀπὸ τοῦ ἄδην καὶ ἡδέως
401. ἐπεμαίετο] ἐπεζήτει, ἐπεθύμει
402. ἀλεγεινοὶ] ἀλγεινοί, δυστυχεῖς πρὸς τὸ κτήσασθαι ἀδύνατοι
403. ὀχέεσθαι] ἐποχηθῆναι, ἐπιβῆναι
409. ἅσσα τε] τίνα δή
415. παρὰ σήματι Ἴλου] παρὰ τῷ τάφῳ τοῦ Ἴλου
416. φυλακὰς δ' ἃς εἴρεαι, ἥρως] περὶ τῶν φυλάκων ὧν ἐρωτᾷς, ὦ γενναιότατε

417. κεκριμένη] ἐπιλελεγμένη 418. ἐσχάραι] πυραί
421. ἐπιτραπέουσι] ἐπιτρέπουσιν
422. εἵαται] εἰσίν
425. δίειπε] ἀκριβῶς διασάφησον δαείω] μάθω
428. Παίονες] ἔθνος Θρᾳκικόν
ἀγκυλότοξοι] ἐπικαμπῆ τόξα ἔχοντες
429. Λέλεγες] ἔθνος Καρικόν Καύκωνες] ἔθνος Παφλαγονίας
430. Θύμβρης] τόπος τῆς Τροίας
431. Μῄονες] Λυδοί 432. διεξερέεσθε] ἐρωτᾶτε
433. μέματον] προθυμεῖσθε 434. νεήλυδες] νεωστὶ ἐληλυθότες
437. λευκότεροι χιόνος] ὁ τρόπος ὑπερβολή
439. πελώρια] νῦν οὐ μεγάλα, ἀλλὰ κατὰ τὸ κάλος τεράστια
442. πελάσσετον] ἀπενέγκατε 443. νηλέϊ] σφοδρῷ
444. ἔλθητον] ἀντὶ τοῦ (ὁ A) ἀπήλθητον 449. μεθῶμεν] ἐάσωμεν
450. εἶσθα] ἐλεύσῃ, παραγενήσῃ 452. δαμεὶς] τυπείς
456. κέρσε] ἀπέκοψε τένοντε] νῦν τοὺς αὐχένας
457. φθεγγομένου] τὸ στόμα εἰς τὸ φθέγξασθαι κινοῦντος προύλαβεν ἡ πληγὴ τὴν φωνήν
458. κτιδέην] περικεφαλαίας εἶδος
459. καὶ λυκέην] καὶ λύκου δοράν
δόρυ μακρόν] ὃ ἀνωτέρω ἄκοντα εἶπεν
460. ληΐτιδι] πολεμικῇ
463. ἐπιβωσόμεθ'] εἰς βοήθειαν ἐπικαλεσώμεθα
464. πέμψον] ἡμᾶς δηλονότι
466. μυρίκην] θαμνῶδες φυτόν δέελον] εὔδηλον, εὔγνωστον
467. συμμάρψας] συλλαβών, κλάσας ἐριθηλέας] ἄγαν θάλλοντες
475. ἐξ ἐπιδιφριάδος] ἐκ τοῦ ἐσχάτου μέρους τοῦ ἁρματείου (ἁρματίου A) δίφρου
478. πίφαυσκε] ἐνεφάνιζεν
480. μέλεον] ματαίως (ματέως A)
481. ἔναιρε] φόνευε
483. ἐπιστροφάδην] ἐνεργῶς, εὐτόνως
484. ἄορι θεινομένων] τῷ ξίφει πληττομένων
485. ἀσημάντοισιν] ἀφυλάκτοισιν 486. ἐνορούσῃ] ἐμπήδησῃ
493. ἀήθεσσον] ἀσυνήθεις ἦσαν 495. μελιηδέα] προσηνῆ, ἡδύν
499. σὺν δ' ἤειρεν] συνέδησεν 500. φαεινήν] τὴν ἐν φανερῷ κειμένην
503. κύντατον] δεινότατον, κάκιστον· νῦν τὸ βέλτιον
509. νόστου] ὑποστροφῆς 512. ξυνέηκε] νῦν ἤκουσε

513. κόπτε] ἔπληξε 515. οὐδ᾽ ἀλαοσκοπιήν] οὐκ ἔλαθεν αὐτόν
516. ἔπουσαν] ἐνεργοῦσαν
521. ἀσπαίροντας] ψυχορραγοῦντας
ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσιν] τοῖς τόποις ἐν οἷς ἔκειντο οἱ νεκροί
522. ὀνόμηνεν] ἐξ ὀνόματος ἐκάλεσεν
523. κυδοιμός] θόρυβος
524. θυνόντων ἄμυδις] ὁμοῦ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον ὁρμώντων
θηεῦντο δὲ μέρμερα ἔργα] μετὰ θαύματος ἐθεώρουν
526. σκοπὸν] κατάσκοπον 527. ἔρυξε] κατέσχε
533. πρῶτος κτύπον ἄϊε] ὁ δὲ Νέστωρ πρῶτος τοῦ ψόφου τῶν ποδῶν ᾔσθετο
535. ἀμφὶ κτύπος—] προσπίπτει τῇ ἀκοῇ ὁ ἦχος
537. ἐλασαίατο] ἀπηλακότες εἶεν 538. αἰνῶς] λίαν πάνυ
539. ὀρυμαγδοῦ] νῦν τοῦ πλήθους 546. ἀντιβολήσας] ἀπαντήσας
558. νεήλυδες] νεωστὶ ἐληλυθότες ἐρεείνεις] περιιὼν ἐρωτᾷς
559. τὸν δέ σφιν] ἀντὶ τοῦ αὐτόν 562. διοπτῆρα] κατάσκοπον
569. μελιηδέα πυρὸν] ἡδὺς ἀνθηρὸν σῖτον
570. νηΐ] ἀντὶ τοῦ νεώς 573. λόφον] αὐχένα, τράχηλον
576. ἀσαμίνθους] πυέλους, παρὰ τὸ τὴν ἄσιν, ὅ ἐστι τὸν ῥύπον, μινύθειν καὶ μειοῦν
577. λίπ᾽] λιπαρῷ 578. ἐφιζανέτην] παρεκάθιζον
579. πλείου] γέμοντος

Λ. (11)

3. προΐαλλε] ἀπέστελλεν
πολέμοιο τέρας] περιφραστικῶς τὸ πολέμοιο σῆμα
6. γεγωνέμεν] βοᾶν 15. ζώννυσθαι] καθοπλίζεσθαι
16. νώροπα] λαμπρόν 21. πεύθετο] ἠκούετο
24. οἶμοι] μεταληπτικῶς ἀντὶ τοῦ ῥάβδος
κυάνοιο] μέλανος, καταπληκτικοῦ
26. ὀρωρέχατο] ἐξετέταντο 27. ἴρισσιν] ταῖς ἐν τῷ οὐρανῷ
31. ἀορτήρεσσιν] τοῖς ἀπαιωροῦσι τὸ ξίφος ἱμᾶσι
32. θοῦριν] πολεμικὴν, εὐκίνητον καὶ κούφην τῷ φοροῦντι
36. βλοσυρῶπις] παρασκευαστικὴ φυγῆς τῶν ὁρώντων
44. ἀπ᾽ αὐτόφιν] ἀπ᾽ αὐτῶν 45. ἐγδούπησαν] ἐπεβρόντησαν
49. πρυλέες] πεζοὶ ὁπλῖται
50. ῥώοντ᾽] ὥρμων ἠῶθι πρό] πρὸ τῆς ἀνατολῆς, πρὶν ἡμέρας
51. φθὰν] προέλαβον τοὺς ἱππεῖς 52. μετεκίαθον] μετ᾽ αὐτοὺς ἦλθον
54. μυδαλέας] διαβρόχους 56. θρωσμῷ] τόπος ὑψηλός

62. οὔλιος ἀστήρ] ὀλέθριος ὁ κύων 65. ἐν πυμάτοισι] ἔσχατος
66. στεροπή] ἀστραπή 67. ἀμητῆρες] θερισταί
69. ταρφέα] συνεχῆ, πυκνά 71. δῄουν] διέκοπτον
72. ἴσας δ' ὑσμίνη] ἐξισοῦτο αὐτοῖς ἡ μάχη
73. θῦνον] ἐμμανῶς ὥρμων. 74. παρετύγχανε] παρῆν
77. κατὰ πτύχας] κατὰ τὰς ἐξοχάς
83. στεροπήν] λαμπηδόνα 86. ὡπλίσσατο] ἡτοίμασεν
87. ἐκορέσσατο] ἀντὶ τοῦ ἔκαμεν 91. κεκλόμενοι] κελεύοντες
94. κατεπάλμενος] ὁρμήσας
95. μετώπιον] τὸ μεταξὺ τῶν ὠπῶν (ὤτων A), τὸ μεσόφρυον
96. στεφάνη] εἶδος περικεφαλαίας σχέθε] ἀντέσχε
χαλκοβάρεια] τῷ χαλκῷ βαρουμένη, ὅ ἐστιν ἰσχυρά
98. πεπάλακτο] ἐνεπέφυρτο 104. παρέβασκε] παραιβάτης ἦν
ὥ ποτ'] ἀντὶ τοῦ οὕστινας
105. κνημοῖσι] ἐν τοῖς τραχέσε τόποις δίδη] ἔδησεν
μόσχοισι] ἁπαλοῖς λύγοισι] φυτῷ τινὶ ὃ ἡμεῖς κύτινον καλοῦμεν
106. ἔλυσεν ἀποίνων] λύτρα δεξάμενος ἀπέδωκεν
109. ἔλασε] ἔπληξε 110. σπερχόμενος] σπεύδων ἀπὸ
τοῖιν] ἀπ' αὐτῶν
111. γιγνώσκων] γνωρίζων 114. συνέαξε] συνέτριψε
118. δρυμά] δρυμῶνας 122. μενεχάρμην] ὑπομένοντα τὴν
μάχην, πολεμικόν
124. Ἀλεξάνδροιο] λείπει ἡ παρά 128. σιγαλόεντα] λαμπρά
129. κυκηθήτην] ἐταράχθησαν
130. γουναζέσθην] τῶν γονάτων ἥπτοντο, ἱκέτευον
136. προσαυδήτην] προσεφώνουν 137. ἀμείλικτον] ἀηδῆ,
σκληράν
141. ἐξ ἔμεν] ἐκπέμψαι
147. ὅλμον] κοῖλος λίθος. κορμίαν. ὡς ἄχειρον καὶ ἀκέφαλον
153. χαλκῷ δηϊόωντες] πρὸς τὸ ἱππεῖς δὲ ἱππῆας
156. εἰλυφόων] εἰλῶν, ταράσσων
157. πρόρριζος] μέχρι τῶν ῥιζῶν· τῶν γὰρ κάτω γῆς τὸ πῦρ οὐχ
ἅπτεται
πυρὸς ὁρμῇ] τῷ πυρὶ περιφραστικῶς
158. κάρηνα] ἀπὸ μέρους ἄνθρωποι
162. κείατο] ἔκειντο
163. ὕπαγε] ὑπεξέφερε
164. ἔκ θ' αἵματος] ἐκ τοῦ φόνου κυδοιμοῦ] κραυγῆς
165. σφεδανόν] ἐπεικτικὸν (ἐπικτικὸν A), σφοδρὸν, καταπληκτικόν
167. ἐρινεὸν] συκῆ ἀγρία
168. ἱέμενοι πόλιος] ἐπιθυμοῦντες ἀνελθεῖν ἐπὶ τῆς πόλεως

169. λύθρῳ—ἀάπτους] τῷ ἐκ μάχης μολύσματι συνισταμένῳ δι' (ἐξ Cobetus) ἱδρῶτος καὶ κόνεως καὶ αἵματος

170. φηγόν] τὴν δρῦν ἵκοντο] οἱ Τρῶες δηλονότι

174. τῇ δέ τ' ἰῇ] μιᾷ δέ τινι αὐτῶν

176. λαφύσσει] μετὰ σκυλμοῦ ἐσθίει 177. ἔφεπε] κατόπιν ἐδίωκε

178. τὸν ὀπίστατον] τὸν ἔσχατον 179. πρηνεῖς] ἐπὶ πρόσωπον

180. περὶ πρὸ γὰρ] ἀντὶ τοῦ περισσῶς (περισσ̊ A)

183. πιδηέσσης] καθύδρου 189. ἀνώχθω] κελευέτω

191. τυπείς] βληθείς 192. εἰς ἵππους ἅλεται] εἰς τὸ ἅρμα ἀνέλθῃ

193. ἐϋσσέλμους] εὐκώπους

195. ποδήνεμος] ἴση ἀνέμοις κατὰ τὸ τάχος 201. τεΐν] σοί, Δωρικῶς

214. ἐλελίχθησαν] συνεστράφησαν 216. ἀρτύνθη] ἡτοιμάσθη

223. Κισσῆς] Κισσέως θυγάτηρ

224. μητροπάτωρ] ὁ τῆς μητρὸς πατήρ

225. ἵκετο μέτρον] ἠνδρώθη 226. θυγατέρα ἥν] τὴν Ἱπποδάμειαν

229. Περκώτῃ] πόλις 236. οὐδ' ἔτορε] οὐδὲ διέκοψε

237. ἀντομένη] ὑπαντήσασα ἐτράπετ'] εἰς τοὐπίσω ἀνετράπη

242. οἰκτρός] οἴκτου καὶ ἐλέου ἄξιος (ἄξιον A)

ἀστοῖσιν] τοῖς ἰδίοις πολίταις 243. ἧς] παρ' ἧς χάριν] ἀπόλαυσιν

245. ἄσπετα] ἀπαρακολούθητα, πολλά

248. ἀριδείκετος] πάνυ ἔνδοξος

251. εὐράξ] ἐκ πλαγίου 253. διέσχε] διεξῆλθε

257. ὄπατρον] ὁμόπατρον, συγκοπή

258. καὶ ἀΰτει] καὶ ἐκάλει

261. τοῖο δ'] τοιούτου δέ 266. ἀνήνοθεν] ἀνεφέρετο

267. ἐτέρσετο] ἐξηραίνετο 268. ὀξεῖαι] δριμεῖαι, σφοδραί

270. προϊεῖσι] προπέμπουσι μογοστόκοι] αἱ τοὺς μόγους ἐπικουφίζουσαι (ἐπικουφίζων A)

Εἰλείθυιαι] θεαὶ τῶν τικτουσῶν ἔφοροι

272. δῦνον] ὑπεισῆλθον 274. ἤχθετο] ἐλυπεῖτο, ἐβαρεῖτο

275. διαπρύσιον] διαπορεύσιμον γεγωνώς] παρακελευόμενος

280. ἵμασεν] ἐμάστιξεν 281. νῆας ἐπὶ γλαφυράς] ἐπὶ τὰς κοίλας

282. ἄφρεον] ἵδρουν ῥαίνοντο] ἐκονιορτοῦντο

288. ὤριστος] ἄριστος, ἰσχυρός 293. ἀγροτέρῳ συΐ] ἀγρίῳ χοίρῳ

297. ὑπεραέϊ] ὑπερβάλλοντι τῇ πνοῇ
298. καθαλλομένη] καταπνέουσα (sic ed. Romana: κα πνεῦ A)
ἰοειδέα] μέλανα διὰ τὸ βάθος
306. ἀργεσταο νότοιο] τοῦ λευκονότου
307. τρόφι κῦμα] εὔτραφὲς, εὐπαγές ἄχνη] ὁ ἀφρός
308. πολυπλάγκτοιο ἰωῆς] πολυπλανήτου πνοῆς
313. λελάσμεθα] ἐπιλελήσμεθα 317. μίνυνθα] ἐπ' ὀλίγον χρόνον
318. ἦδος] ὠφέλεια 324. κυδοίμεον] ἐθορύβουν, ἐτάρασσον
326. παλινορμένω] ἐκ τῆς φυγῆς ἐπιστραφέντες
327. ἀσπασίως] ἀσμένως 331. στείχειν] παραγίνεσθαι
332. κῆρες γὰρ ἄγον] ἰσχυροτέρα γὰρ ἡ μοῖρα τῆς μαντικῆς
334. κεκαδών] στερήσας, χωρίσας (χορήσας A)
350. τιτυσκόμενος] στοχαζόμενος
351. πλάγχθη] ἀπεκρούσθη τὸ δόρυ 354. ἀπέλεθρον] ἀμέτρητον 355. παχείῃ] ἰσχυρῷ
358. τῆλε] πόρρωθεν καταείσατο γαίης] κατεφάνη, ἢ κατηνέχθη
359. ἄμπνυτο] ἀνεσωφρονίσθη 362. κύον] ἀναιδέστατε
364. δοῦπον] τὴν μάχην
365. ἦ θήν σ'] πάνυ δή σε ἐξανύω γε] ἐπὶ τέλος ἄξω, φονεύσω
367. ἐπιείσομαι] ἐπελεύσομαι 370. τιταίνετο] ἔτεινεν
374. αἴνυτ'] ἀφῃρεῖτο 375. βριαρήν] ἰσχυράν
377. ταρσόν] τὸ πλατὺ τοῦ ποδός διὰ δ' ἀμπερές] δι' ὅλου
383. πεφρίκασι] φοβοῦνται μηκάδες] μηκητικαί
385. τοξότα λωβητήρ] διὰ τόξων λωβώμενε καὶ βλάπτων, ἐξ οὗ (sic ed. Rom., οὗ A) δειλέ
παρθενοπῖπα] παρθένους ἐπιτηρῶν, γυναιμανὲς, ἢ γυναικιζόμενε
388. ἐπιγράψας] ἐπιξέσας ἁπλῶς
391. ἄλλως] εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχε ἐπαύρῃ] ἐφάψηται
393. ἀμφίδρυφοι] ἀμφοτέρωθεν κατεσπαραγμέναι διὰ τὸ πένθος
395. πύθεται] σήπεται περὶ πλέες] περὶ αὐτὸν πλείονες
397. καθεζόμενος] ἀντὶ τοῦ κύψας
400. ἤχθετο] ἐβαρεῖτο τὴν ψυχὴν, ὠδυνᾶτο
401. οἰώθη] ἐμονώθη 405. ἁλώω] λειφθῶ, συσχεθῶ
409. μάχῃ ἔνι] ἀντὶ τοῦ ἐν μάχῃ
416. θήγων] ἀκονῶν γναμπτῇσι γένυσσιν] ἐπικαμπέσι σιαγόσι (σιαγῶσι A)
417. ἀμφὶ δέ—ἀΐσσονται] ἐπ' αὐτὸν δὲ ὁρμῶσι
418. ἄφαρ] ταχέως 424. πρότμησιν] ὁ ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν τόπος

425. ἀγοστῷ] τῷ ἀγκῶνι
430. πολύαιν’] πολλαχῶς κακὸς νομισθεὶς, μυθολόγε καὶ φλύαρε
451. φθῇ] προέλαβεν, ἔφθασεν
453. ὄσσε καθαιρήσουσι] τοὺς ὀφθαλμοὺς καταλήψονται, καμμύσουσι
455. κτεριοῦσι] θάψουσι 458. ἀνέσσυτο] ἀνηκόντισεν
461. αὖε] ἐβόα 462. ὅσον κεφαλὴ χάδε] ὅσον ἠδύνατο
466. ἀμφί μ’] τὸ ἑξῆς ἀφίκετό με
467. βιῷατο] βιάζοιντο 474. δαφοινοί] φόνιοι ἢ πυρροί
θῶες] λυκοειδέα ζῷα
476. ἤλυξε] ἐξέφυγε 477. λιαρόν] θερμόν ὀρώρῃ] ἰσχύῃ
479. δαρδάπτουσιν] κατεσθίουσιν
480. νέμεϊ] συνδένδρῳ τόπῳ 481. διέτρεσαν] σὺν δέει ἔφυγον
486. στῆ δὲ παρέξ] ἔστη δὲ παρ’ αὐτόν
ἄλλυδις ἄλλος] ἄλλος ἀλλαχοῦ
493. ὀπαζόμενος] κατεπειγόμενος, διωκόμενος, ἀφ’ οὗ πληρούμενος
494. ἀζαλέας] ξηράς
495. ἀφυσγετόν] ἰλυῶδες, συρφετόν (sic ed. Romana: ἰλιῶδες συφερτ` A) 502. μέρμερα] μερίμνης ἄξια
503. νέων δ’ ἀλάπαζε] ἵν’ ᾖ τὰς πρὸ τῶν νέων
504. χάζοντο] ὑπεχώρουν 512. ἄγρει] ἄγε δή
514. ἀντάξιος] ἀντὶ (sic ed. Romana: ἀντὶ τοῦ A) πολλῶν ἄλλων τοῦ σώζεσθαι ἄξιος
520. τῇ γὰρ] ἐκεῖσε γάρ 525. ἐπιμίξ] ἀναμεμιγμένοι
532. ἀΐοντες] αἰσθόμενοι 534. στείβοντες] πατοῦντες
536. ὁπλέων ῥαθάμιγγες] τῶν ὀνύχων ῥανίδες
537. ἐπισσώτρων] τὰ ἐκτὸς τῶν τροχῶν ἐπὶ τὴν γῆν κυλιόμενα
538. ἀνδρόμεον] τὸν τῶν ἀνδρῶν
539. μίνυνθα δὲ χάζετο δουρός] ἵνα εὐκόλως τῷ δόρατι χρήσηται
546. τρέσσε] διὰ δέος ὑπεχώρησεν 547. ἀμείβων] ἀλλάσσων
549. ἐσσεύαντο] ἐδίωκον
550. πῖαρ] κάλλιστον, οἱονεὶ λιπαρόν
551. κρειῶν ἐρατίζων] κρεῶν ἐρῶν, ἐπιθυμῶν
552. ἰθύει] ἐπ’ εὐθείας ὁρμᾷ πρήσσει] ἀνύει ἄκοντες] δόρατα
554. δεταί] λαμπάδες παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμεύω
ἐσσύμενός περ] καίτοι προθυμούμενος
555. ἠῶθεν] ὄρθρου ἀπονόσφιν] ἐχωρίσθη
τετιηότι] λελυπημένῳ
559. νωθής] ὁ ἐστερημένος τοῦ θεῖν, ὅ ἐστι τρέχειν, ἀργὸς, βραδύς
ῥόπαλ’] ξύλα 560. κείρει] κόπτει, τρώγει
562. σπουδῇ] ἀντὶ τοῦ μόλις, δυσχερῶς φορβῆς] ὡς τροφῆς

568. τρωπάσκετο] ἐτρέπετο

569. προέεργε] εἶργεν, ἐκώλυεν

572. ὅρμενα πρόσσω] ὁρμῶντα ἐπὶ τὸ ἔμπροσθεν

573. ἐπαυρεῖν] ἐφάψασθαι 574. ἆσαι] κορεσθῆναι

580. αἴνυτο] ἀφῃρεῖτο 582. ἀπαινύμενον] ἀφαιρούμενον

588. ἐλελιχθέντες] ἐπιστραφέντες

590 δυσηχέος] κακοήχου, λυπηροῦ

593. κλίναντες] ἀντὶ τοῦ τοὺς ὤμους ταῖς ἀσπίσι προσερείσαντες

596. μάρναντο] ἐμάχοντο 598. ἱδρῶσαι] ἱδρῶτι καταρρεόμεναι

601. ἰῶκα] τὴν φυγήν δακρυόεσσαν] τὴν τῶν πολλῶν δακρύων αἰτίαν καὶ συμφορῶν

604. ἔκμολεν] ἐξῆλθεν

610. οὐκέτ' ἀνεκτός] οἷον ἀκαρτέρητος

611. ἔρειο] ἐρώτησον 613. τά γ' ὄπισθε] τὰ ὀπίσω μέρη τοῦ σώματος

615. παρήϊξαν] παρέδραμον 621. ἀπεψύχοντο] ὡς νῦν ἔφυγον

624. κυκειῶ] πολυμιγὲς ποτόν

627. ἔξελον] ἐξαίρετον ἔδωκαν ἀριστεύεσκεν] ὁ Νέστωρ

628. ἐπιπροΐηλε] ἐπ' αὐτῷ παρέθηκε

629. κυανόπεζαν] μελανόπουν

630. ποτῷ ὄψον] ποτικὸν ὄψον

631. χλωρόν] νέον ἀλφίτου] ἄρτου

635. νεμέθοντο] τουτέστι ζώσαις καὶ πινούσαις ἐῴκεσαν αἱ πέλειαι

636. ἄλλος] λείπει τὸ πρεσβύτης

638. κύκησε] ἐτάραξε

639. Πραμνείῳ] παλαιῷ κνῆ] ἔκοπτε

640. κνήστι] μαχαιρίῳ τυροτόμῳ

ἄλφιτα] τὰ τῶν κριθῶν ἄλευρα

641. ὥπλισσε] ἡτοίμασε 642. πολυκαγκέα] ξηραντικήν

647. ἀναίνετο] ἀπηρνεῖτο

648. οὐχ ἕδος ἐστί] οὐκ ἔστι καιρὸς νῦν μοι τοῦ καθέζεσθαι

649. αἰδοῖος] αἰδοῦς ἄξιος νεμεσητός] νῦν φιλόψογος

656. ὀλοφύρεται] οἰκτείρει, ἐλεεῖ 667. ἀέκητι] ἀβουλησίᾳ

668. ἐπισχερώ] ἐφεξῆς

672. ἀμφὶ βοηλασίῃ] περὶ βοῶν ἀπελασίᾳ

674. ῥύσι' ἐλαυνόμενος] ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρα λαμβάνων

676. περίτρεσαν] ἔφυγον οἱ περὶ αὐτὸν (sic ed. Romana : αὐτοῦ A)

677. ληΐδα] λάφυρα ἤλιθα] πάνυ

682. Νηλήϊον] τὴν τοῦ Νηλέως

683. ἐννύχιοι] διὰ τῆς νυκτός 685. ἐλίγαινον] ἐκήρυσσον, ἐβόων

686. τοὺς ἴμεν] τούτοις παρεῖναι συλλεγῆναι

χρεῖος (χρέως A) ὀφείλετ'] δάνειον ἐχρεωστεῖτο
688. δαίτρευον] ἐμέριζον Ἐπειοὶ] οἱ Ἠλεῖοι
695. ἀτάσθαλα] ὑβριστικὰ, ἄδικα 696. ὁ γέρων] ὁ Νηλεύς
697. εἵλετο] τὸ ἑξῆς ἐκ δ' ὁ γέρων ἔλαβεν
κρινάμενος] διαχωρίσας (διαχωρήσας A)
699. τέσσαρες ἀθλοφόροι] δύο ξυνωρίδες
701. θεύσεσθαι] δραμεῖσθαι 705. ἀτεμβόμενος] στερηθείς
706. τὰ ἕκαστα διείπομεν] περὶ πάντα εἴχομεν σπουδαίως
710. θούριδος] ταχείας 711. Θρυόεσσα] πόλις Ἤλιδος
712. Ἀλφειῷ] ποταμὸς Ἤλιδος
713. διαρραῖσαι] διαφθεῖραι 714. μετεκίαθον] παρεγένοντο
716. ἔννυχος] ἐν νυκτί 723. Ἀρήνης] πόλις Πύλου
726. ἔνδιοι] μετὰ μεσημβρίαν
728. Ἀλφειῷ] ποταμός (πο̄ hic et alibi A)
729. ἀγελαίην] ἐν ἀγέλῃ ἔτι οὖσαν ἀδάμαστον
735. εὖτε] ὁπότε ὑπερέσχεθε] ὑπερέσχε, συνεμάχησε
736. συμφερόμεσθα] ἅμα συνηνέχθημεν
749. ὀδὰξ ἕλον οὖδας] τοῖς ὀδοῦσι τὴν γῆν ἔδακον θνήσκοντες
754. διὰ σπιδέος] ἐπιμήκους καὶ μακροῦ
755. λέγοντες] συνάγοντες
756. Βουπρασίου] πόλις Ἤλιδος (ἰλιδ° A)
758. ἀπέτραπε] ἀνέστρεψε σημείοις τισί
759. πύματον] ἔσχατον
761. Νέστορι] ἀντὶ τοῦ ἐμοί
763. ἀπονήσεται] ἐν ἀπολαύσει γενήσεται
773. χόρτῳ] ἐν τῷ τριγχῷ ἄλεισον] ποτήριον
775. αἰθομένοις] καιομένοις
776. σφῶϊ] ὑμεῖς ἕπετον] νῦν ἐνεργεῖτε
778. κατὰ δ' ἑδριάασθαι] καθέζεσθαι δέ
780. τάρπημεν] ἐκορέσθημεν 782. σφὼ] ὑμεῖς
784. ὑπείροχον] ὑπερέχοντα 788. φάσθαι] λέγε
789. σημαίνειν] ἀντὶ τοῦ σήμαινε, μήνυε
793. παραίφασις] συμβουλὴ, παραίνεσις
ἑταίρου] ἀγαθοῦ φίλου
795. ἐπέφραδε] εἶπε 796. προέτω] προπεμψάτω
799. ἴσκοντες] ὁμοιοῦντες
807. ἵνα σφ'] ὅπου αὐτοῖς
809. ἀντεβόλησεν] συνέτυχε
812. νότιος] ὑγρὸς ἢ πολύς
813. κελάρυζε] μετὰ ἤχου ἀνεφέρετο ἔμπεδος] ἀσφαλής
818. ἄσειν] κορέσειν ἀργέτι δημῷ] τῷ λευκῷ λίπει

820. σχήσουσι] κωλύσουσι 821. φθίσονται] ἀναιρεθήσονται
823. ἄλκαρ] ἀλέξημα, βοήθημα
830. νίζ'] πλῦνε λιαρῷ] εὐκράτῳ, χλιαρῷ
833. ἰητροὶ μὲν γάρ] τῶν ἰατρῶν μὲν γάρ
838. πῶς τ' ἄρ' ἔοι] πῶς τοῦτο γένοιτ' ἄν
842. ὑπὸ στέρνοιο λαβὼν] ὅτι (ἀντὶ τοῦ Cobetus) ὑπολαβὼν αὐτοῦ τοὺς στέρνους (sic)
843. ὑπέχευε] ὑπέστρωσε βύρσας
844. ἐκτανύσας] ἐξαπλώσας
845. περιπευκές] περισσῶς πικρόν
847. ὀδυνήφατον] ὀδυνῶν παυστικόν
848. ἔσχ'] ἐπέσχεν, ἔπαυσεν ἐτέρσετο] ἐξηραίνετο

Μ. (12)

1. ὣς ὁ μὲν] οὕτω μὲν οὗτος (οὗ^{τ} μὲν οὗ^{τ} A)
ἐν κλισίῃσι] ἐν ταῖς σκηναῖς
3. ὁμιλαδόν] παμπληθί 4. τάφρος] τὸ ὄρυγμα
σχήσειν] ἀνθέξειν
7. ληΐδα] σκῦλα
8. ῥύοιτο] φυλάττοι ἀέκητι] ἀβουλίᾳ
9. ἔμπεδον] ἀσφαλὲς, ἰσχυρόν
12. τόφρα] ἐπὶ τοσοῦτον ἔμπεδον] ἐπίπεδον
14. δάμεν] ἀνῃρέθησαν 17. μητιόωντο] ἐβουλεύοντο
18. ἀμαλδῦναι] καταστρέψαι, ἀφανίσαι
ποταμῶν μένος] περίφρασις, τοὺς ποταμούς
20—23. Singulis fluviorum nominibus superscriptum πο^{τ}
22. βοάγρια] σκουτάρια τρυφάλειαι] περικεφαλαῖαι
23. ἡμιθέων] ἡρώων 24. ὁμόσε] ὁμοῦ
25. ἐννῆμαρ] ἐπὶ θ' ἡμέρας ἔπεμπε τὸ ῥεῦμα εἰς τὸ τεῖχος
26. συνεχές] ἀδιαλείπτως
29. φιτρῶν] κορμῶν, ξύλων
30. λεῖα] ὁμαλά ἀγάρροον] παρὰ τὸν ἄγαν ῥοώδη
Ἑλλήσποντον] ἡ ὑπὸ Τροίαν θάλασσα
31. ἠϊόνα] αἰγιαλόν 36. κανάχιζε] ἤχει
37. Διὸς μάστιγι] τῷ κεραυνῷ
38. ἐελμένοι] συγκεκλειμένοι (συγκεκλιμμένοι A)
ἰσχανόωντο] κατείχοντο, ἐπείθοντο
41. θηρευτῇσιν] ἔν τισι θηρητῆρσι
42. στρέφεται] ὅτι ἀντὶ τοῦ στρέφηται
βλεμεαίνων] ἐπιρρωννύμενος
45. κυδάλιμον] ἔνδοξον, γενναῖον

46. ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται] δέδιεν οὐδὲ φεύγει

ἀγηνορίη] ὅ αὖ (i.e. ὅτι ἀντὶ τοῦ) ἀνδρείως δε θν (sic). Fort. δὲ θνήσκει 47. ταρφέα] πυκνά

52. δειδίσσετο] εἰς δέος ἦγε καὶ φόβον

54. ῥηΐδίη] εὐκόλως ἐπηρεφέες] ὑψηλοὶ, μεγάλοι

55. σκολόπεσσιν] ξύλοις ἀπωξυμμένοις

56. ἠρήρει] ἐπεπύκνωτο 57. ἀλεωρήν] φυλακὴν, ἀποφυγήν

59. μενοίνεον] προεθυμοῦντο, ἐνενόουν

62. ἀφραδέως] ἀπρονοήτως, ἀπείρως

66. τρώσεσθαι] ἀντὶ τοῦ ἐλαττωθῆναι, ἡττηθῆναι

67. ἀλαπάζει] πορθεῖ

69. ἦ] ὄντως 71. παλίωξις] ἡ τῶν διωκόντων φυγή

74. ἑλιχθέντων] ὑποστραφέντων

77. πρυλέες] πεζοὶ, ὁπλῖται

80. ὧδε] ἤρεσκε ἀπήμων] ἄλυπος

86. ἀρτύναντες] παρασκευάσαντες, τάξαντες

87. πένταχα] εἰς ε′ τάξεις 93. Πάρις] Ἀλέξανδρος

97. αἴθωνες] διάπυροι, ὀξεῖς

103. εἴσαντο] ἔδοξαν, ἐφάνησαν

105. ἄραρον] ἠσφαλίσαντο 112. πέλασεν] προσῆλθεν

113. ἀλύξας] διαφυγών 116. δυσώνυμος] χαλεπή

118. εἴσατο] ὥρμησεν 119. νίσσοντο] ἐπορεύοντο

121. ὀχῆα] μοχλόν 124. ἰθύς] ἐπ' εὐθείας

132. ὑψικάρηνοι] μακραὶ

134. ἀραρυῖαν] βεβαίως ἡρμοσμέναι

138. ἔκιον] ἐπῄεσαν 141. εἵως μὲν] πρὶν ἐλθεῖν τοὺς βαρβάρους

142. ἔνδον ἐόντες] ἕως τειχῶν 147. κολοσυρτὸν] θόρυβον

148. δοχμώ] εἰς πλάγιον ὁρμῶντες ἄγνυτον] κατακλῶσιν

149. πρυμνὴν] ἐσχάτην 151. κόμπει] ἐκτύπει

153. λαοῖσιν —] τοῖς ἀπὸ τοῦ τείχους ὄχλοις θαρροῦντες

157. ζαής] βίαιος 160. αὖον ἀΰτευν] σκληρὸν ἦχουν

161. μυλάκεσσι] τραχέσι λίθοις

163. ἀλαστήσας] δεινοπαθήσας

168. οἰκία] φωλεούς

παιπαλοέσσῃ] τῇ πολλὰς ἐκτομὰς ἐχούσῃ, τῇ τραχείᾳ

172. χάσσασθαι] χωρισθῆναι

177. θεσπιδαές] τὸ ὑπὸ θεῶν ἀναπτόμενον, οἱονεὶ θεῖον

179. ἀκαχείατο] ἐλελύπηντο

181. Λαπίθαι] οἱ περὶ Πειρίθου μαχεσάμενοι, οἱ δὲ τοῖς Κενταύροις

186. πεπάλακτο] ἐμολύνετο

187. ἐξενάριξεν] ἐσκύλευσεν, ἀνεῖλεν

192. αὐτοσχεδίην] ἐκ τοῦ πλησίον, ἐκ χειρός
202. φοινήεντα] φονευτικὸν ἢ πυρρόν
204. κόψε] ἔδακεν, ἔπληξεν
205. ἰδνωθείς] συνειλήσας ἑαυτὸν, καμφθείς
207. κλάγξας] βοήσα
213. παρὲξ ἀγορευέμεν] ἔξωθεν τῶν χρηστῶν
225. οὐ κόσμῳ] οὐ κατὰ τὸ δέον παρὰ ναῦφιν] ἀπὸ τῶν νεῶν
αὐτὰ κέλευθα] τὰς αὐτὰς ὁδούς
228. ὑποκρίναιτο] ἀντὶ τοῦ ἀποκρίναιτο ἐξηγούμενος τὸ σημεῖον
θεοπρόπος] οἰωνιστής
233. ἀπὸ σπουδῆς] ἀπὸ κρίσεως 239. πρὸς ἠῶ] πρὸς ἀνατολάς
240. ποτὶ ζόφον] πρὸς δυσμάς
247. μενεδήϊος] ἐν τῇ μάχῃ καρτερικός
249. παρφάμενος] παραλογισάμενος 250. τυπεὶς] πληγείς
255. θέλγε] ἠπάτα, ἔβλαπτεν
257. πειρήτιζον] πεῖραν ἐποιοῦντο
258. κρόσσας] προμαχῶνας ἢ κλίμακας ἔρειπον] ἔστρεψαν
ἐπάλξεις] προμαχῶνας (προμᾶχ A)
259. στήλας] ὀρθοὺς λίθους
260. ἔχματα] ἐρείσματα, θεμελίους
261. αὐέρυον] ἐξέβαλον 264. δηΐους] τοὺς πολεμίους
265. κελευτιόωντ'] παρεκελεύοντο
266. φοιτήτην] ἐπερχόμενοι
267. μειλιχίοις] πράοις στερεοῖς] σκληροῖς
268. νείκεον] ὠνείδιζον 269. μεσήεις] μέσοι κατὰ δύναμιν
273. τετράφθω] τρεπέσθω
ὁμοκλητῆρος] τοῦ ἐγκελευομένου, τοῦ ἀπειλοῦντος
274. ἴεσθε] ὁρμᾶτε 276. δίεσθαι] διῶξαι
279. ὤρετο] ὥρμησε, προεθυμήθη
280. πιφαυσκόμενος] ἐμφανίζων, προσημαίνων
τὰ ἃ κῆλα] τὰ αὐτοῦ σημεῖα (sic recte A, non σημαίνει, quod male excusum p. 427, 4, ubi haec inter scholia sunt recepta) βέλη ἐπιπέμπει κατὰ χόλον. βέλη δὲ νῦν τὸν χειμῶνα
282. πρώονας] τὰς τῶν ὀρῶν ἐξοχάς
283. λωτεῦντα] ἀνθοῦντα πίονα ἔργα] τὰ γεώργια
285. προσπλάζον] προσερχόμενον, προσρηγνύμενον
286. εἰλύαται] κεκάλυπται
287. πωτῶντο] ἐπέτοντο, ἐφέροντο
293. ἕλιξιν] μέλασιν ἢ εἰλοῦσι τοὺς πόδας ἐν τῇ πορείᾳ
295. ἐξήλατον] ἐξάπτυχον
296. ἤλασεν] κατεσκεύασεν ἔντοσθεν] ἔσωθεν βοείας] βύρσας

301. πειρήσοντα] πεῖραν ληψόμενον
πυκινόν] ἀσφαλῆ· λέγει δὲ τὴν ἔπαυλιν
302. παρ' αὐτόφι] παρ' αὐτοῖς βώτορας] βοσκήτορας, βουκόλους
304. ἀπείρητος] ἄνευ ἐπιβουλῆς, ἄπειρος
μέμονε] προθυμεῖται δίεσθαι] διελθεῖν, διωχθῆναι
305. μετάλμενος] ἐπιζητῶν 311. ἕδρῃ] προεδρίᾳ, τιμῇ
314. φυταλιῆς] ἀμπελοφύτου γῆς πυροφόροιο] σιτοφόρου
316. καυστείρης] ἐμπύρου, θερμῆς
317. πύκα θωρηκτάων] ἐπιμελῶς τεθωρακισμένων
318. ἀκληεῖς] ἄδοξοι 320. ἴς] δύναμις 328. ἠέ τῳ] ἤ τινι
333. πάπτηνεν] προεβλέψατο 334. ἀρὴν] βλάβην
337. οὔ πως —] οὐδέπω αὐτῷ ἦν δυνατὸν βοήσαντι ἀκουσθῆναι
347. ζαχρηεῖς] ἄγαν βίαιοι καὶ μεγάλην ὁρμὴν τοῖς ἔργοις ποιοῦντες
353. εἶθαρ] εὐθέως 355. ἠνώγει] κελεύει
356. ἀντιάσητον] ἀπαντήσητε
368. ἀντιόω] ἀπαντήσω, μετάσχω 371. ᾖε] ἀπήρχετο
374. ἐπειγομένοισι] ἐσπουδασμένοις
380. μαρμάρῳ ὀκριόεντι] λίθῳ τραχεῖ
381. ὑπέρτατος] ἀνωτάτω
385. ἀρνευτῆρι] κυβιστητῆρι (κυβηστῆρη (sic) A)
390. ἆλτο] καθήλατο 396. πρηνής] ἐπὶ πρόσωπον
400. ὁμαρτήσανθ'] ὁμοῦ καὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἀφέντες τὰ δόρατα
405. στυφέλιξε] ἀπετίναξε 408. ἑλιξάμενος] ἐπιστραφείς
411. θέσθαι] ποιῆσαι 412. ἐφομαρτεῖτε] ἀκολουθεῖτε
414. ἐπέβρισαν] ἐπετέθησαν τοῖς Ἕλλησι
415. ἐκαρτύναντο] ἰσχυροποιήσαντο
420. ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν] ἐπειδὴ ἅπαξ προσεπελάσθησαν, προσῆλθον
421. ἀμφ' οὔροισι] περὶ ὅρων γῆς δηριάασθον] φιλονεικοῦσι
424. διέεργον] διεχώριζον 425. δῄουν] διέκοπτον
426. πτερόεντα] ἐλαφρά
431. ἐρράδατ'] ἐρραιμμένοι εἰσί 432. φόβον] φυγήν
433. γυνὴ χερνῆτις] ἡ ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν ἰδίων χειρῶν ζῶσα
441. ἐνίετε] ἐμβάλλετε
444. κροσσάων] ὑποτρόχων κλιμάκων
446. πρυμνὸς παχύς] κατὰ τὸ ἔσχατον μέρος παχύς
448. ὀχλίσσειαν] ἀποκινήσειαν τοῦ ἐδάφους
452. ἐπείγει] βαρεῖ 453. σανίδων] τῶν θυρῶν ἀείρας] βαστάσας

455. δικλίδας] διθύρους   ὀχῆες] οἱ μοχλοί
456. ἐπημοιβοί] ἐπ' ἀλλήλους φερόμενοι   ἐπαρήρει] ἐπέκειτο
458. ἀφαυρότερον] ἀσθενές   459. θαιρούς] τοὺς στρόφιγγας
460. βριθοσύνῃ] τῷ βάρει   461. διέτμαγεν] διεσχίσθησαν
462. λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς] ὑπὸ τῆς λίθου φορᾶς
463. ὑπώπια] τὴν πρόσοψιν
464. ἕεστο] ἠμφίεστο   467. ἑλιξάμενος] ἐπιστραφείς
470. ἐσέχυντο] εἰσῆλθον   ἐφόβηθεν] εἰς φυγὴν ἐτράπησαν
471. γλαφυράς] στικτέον   ἀλίαστος] ἀμετάτρεπτος

Ν. (13)

59. σκηπανίῳ] σκήπτρῳ
90. μετεισάμενος] μετελθὼν, παραγενόμενος
146. ἐγχριμφθείς] ἐνερείσας   159. τιτύσκετο] ἐστοχάζετο
186. νισσόμενον] παραγινόμενον
207. υἰωνοῖο] τοῦ Ἀμφιμάχου
211. παρ' ἑταίρου] τοῦ Μαχάονος
237. συμφερτή] ἀντὶ τοῦ ἐκ πλήθους
252. ἀγγελίης] λείπει χάριν   315. ἄδην] εἰς κόρον
326. ἔχε στρατοῦ] ἀντὶ τοῦ ἡγοῦ   340. ἄμερδεν] ἠμαύρου
416. πομπόν] συνοδοιπόρον   460. ἐπεμήνιε] ὠργίζετο
473. οἰοπόλῳ] ἐρήμῳ   475. ἀλέξασθαι] διῶξαι
481. καί μ'] καί μοι   508. ἀγοστῷ] ἀγκῶνι
514. ἀμύνετο] ἀντὶ τοῦ ἠμύνετο
521. βριήπυος] μεγαλόφωνος
527. πήληκα] περικεφαλαίαν
543. ἑάφθη] ἐκάμφθη ἢ ἐπηκολούθησεν
561. χαλκῷ] δουρί   569. ἀλεγεινός] νῦν καίριος
584. ὁμαρτήτην] ὁμοῦ συνῆλθον
587. ἀπὸ δ' ἔπτατο] ἀπεκρούετο
600. ἔχε] ἔφερε τῷ Ἀγήνορι   657. ποινή] τὰ ὑποφόνια
678. αὐτὸς ἄμυνεν] τῇ οἰκείᾳ δυνάμει
679. ᾗ] ἀντὶ τοῦ ὅπου   685. Ἰάονες] Ἀθηναῖοι
703. ἐν νηῷ (sic)] ἠροτριασμένῃ γῇ   οἴνοπε] μέλαιναι
726. παραρρητοῖσι] συμβούλοις
809. βιβάσθων] διαβαίνων   810. τίη] τί δή
815. ὑμή] ὑμετέρη
817. ὁππότε φεύγων] τοῦτό φησιν ὅπερ ἐπάγει
830. χρόα] ση. (i. e. σημείωσαι) τὸν χρόα

Ξ. (14)

13. ἀεικές] ἀπρεπές 17. ὀσσόμενον] προσημαῖνον
20. δαϊζόμενος] πολεμούμενος 40. πτῆξε] εἰς φόβον ἤγαγεν
75. εἰρύαται] εἱλκυσμένοι εἰσί 86. τολυπεύειν] κατεργάζεται
92. ἐπίσταιτο] οὕτως ἐπίσταιτο. (Non est glossema interlineare, sed annotatio critica ad diversam spectans scripturam. Apud Eustathium et in codicibus nonnullis ἐπίσταται. ἐπίστηται coniecit Bentleius ex 15, 243.)
100. σχήσουσι] ἀνθέξουσι
101. ἀποπαπτανέουσιν] περιβλέψονται φυγεῖν
111. κότῳ ἀγάσησθε] νῦν φθόνῳ φθονήσητε
154. ἀπὸ ῥίου] ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου
156. δαέρα] ἀνδρὸς ἀδελφόν
160. ἐξαπάφοιτο] ἐξαπατήσειε
163. ἱμείραιτο] ἐρασθῇ παραδραθέειν] συγκοιμηθῆναι
182. ἕρματα] ἐνώτια
183. τρίγληνα] τρίκοκκα
μορόεντα] μετὰ κακοπαθείας (κακοπαθίας A) εἰργασμένα
203. Ῥείης] τῆς Ῥέας 235. ἰδέω χάριν] ὁμολογῶ
240. ἥσει] ἐμβαλεῖ 253. οἱ] τῷ Ἡρακλεῖ
256. ἐπεγρόμενος] ἐπεγειρόμενος 284. λιπέτην] κατέλιπον
286. ἔμεινε] Superscriptum ιμνε, i. e. ἔμιμνε. Eadem scripturae diversitas est v. 119.
345. εἰσοράασθαι] βλέπειν
363. προθορὼν ἐκέλευσεν] παρώρμησεν
404. τῇ ῥα] ὅπου δή 413. πάντη] ὁ Ἕκτωρ
439. νύξ] ἀορασία 447. ἀνετράπετ'] ἔπεσεν
476. Πρόμαχον] ὄνομα κύριον υἱὸς Ἀλεγήνορος
483. ποινή] ἐκδικία 491. κτῆσιν] περιουσίαν
501. εἰπέμεναι] ἀντὶ τοῦ εἴπατε

Ο. (15)

10. ἀπινύσσων] ἐξεστηκὼς τὴν ψυχήν (τῇ ψυχῇ ed. Romana)
14. ἀμήχανε] κακομήχανε
16. κακορραφίης] ὁ δόλος σου δηλονότι
86. δεικανόωντο] ἐδεξιοῦντο 90. ἀτυζομένῃ] τεταραγμένῃ
98. κεχαρησέμεν] καρὸν (χαράν?) σχήσειν 99. εὔφρων] ἱλαρός
103. ἰάνθη] διεχύθη, εὐφράνθη
104. μενεαίνομεν] προθυμούμεθα
114. καταπρηνέσσ'] καταφερέσι 252. ἄϊον ἦτορ] ἀπέπνεον

384. ἔβαινον] Superscr. ησαν, i. e. ἔβησαν
415. ἐείσατο] ἐπῆλθεν   432. κατέκτα] ὁ Λυκόφρων
470. πρώϊον] πρόσφατον   502. ἄρκιον] ἁρμόζον, συμφέρον
529. θώρηξ] τοῦ Μέγητος   538. ὁ] ὁ Μέγης
544. ἐεισάσθην] ἐπῆλθον   547. ὄφρα] τὸ ὄφρα ἀντὶ τοῦ τέως
558. κτάσθαι] ἀναιρεῖσθαι   598. ἀρήν] ἱκετείαν
679. κελητίζειν] ἱππεύειν   681. δίηται] ἱππεύηται
684. ἀμείβεται] μεταβαίνει
738. ἑτεραλκέα] ἀντὶ τοῦ ἑτέραν ἀλκήν

Π. (16)

12. πιφαύσκεαι] ἀντὶ τοῦ σημαίνεις
47. λιτέσθαι] ἱκετεύειν   85. οἱ] οὗ (i. e. οὗτοι)
202. πάνθ' ὑπὸ μηνιθμόν] ὑπὸ πάντα τὸν τῆς ὀργῆς χρόνον
233. Δωδωναῖε Πελασγικέ] οἱ Θεσσαλοὶ Πελασγικοὶ λέγονται.
272. ἀγχέμαχοι θεράποντες] ἄριστοί εἰσι δηλονότι
336. μέλεον] μάταιον
374. τμάγεν] καὶ τοῦτο διὰ τοῦ ε̄   ἄελλα] ὁ κονιορτός.
375. ὑπὸ νεφέων] ὑπὸ τὰ νέφη ἢ ὑπὸ τῶν ἀνέμων
392. ἐπὶ κάρ] ἐπὶ κεφαλήν   441. πεπρωμένον] κατακεκριμένον
456. ταρχύσουσι] θάψουσι   459. ψιάδας] δρόσους
468. αἴσθων] ἀλγῶν, ἐκπνέων
469. μακὼν] μυκησάμενος   470. κρίκε] ἤχησεν
471. παρήορος] ὁ ἔξω τοῦ ζυγοῦ ἵππος
476. συνίτην] Πάτροκλος καὶ Σαρπηδών
491. μενέαινε] ἐλιποψύχησε   567. ὑσμίνῃ] ἀορασίαν
573. Βουδείῳ] πόλις Βοιωτίας   591. θυμοραϊστέων] θυμοφθόρων
613. ἀφίει] ἀπέπεμψε   685. ἀάσθη] ἐβλάβη
713. δίζε] ἀμφέβαλλεν, ἐδίσταζεν   747. τήθεα] ὄστρεα
754. ἆλσο] ὡς ἆλτο
825. πίδακος ἀμφ' ὀλίγης] περὶ μικρᾶς πηγῆς

Ρ. (17)

1. οὐδ' ἔλαθ'] καθ' ὑπερβατὸν οὐκ ἔλαθε δέ
4. πόρτακι] δαμάλει   5. κινυρή] οἰκτρὰ, ὀδυρτική
9. υἱός] ὁ Εὔφορβος   17. μελιηδέα] προσηνῆ
22. βλεμεαίνει] ἐπιρρώννυται, δεινὸν βλέπει, πέποιθεν
23. ἐϋμμελίαι] πολεμικοί   24. Ὑπερήνορος] ἀδελφὸς Εὐφόρβου
25. ὅτε μ' ὤνατο] ὅτε με ὕβρισεν

54. *ἀναβέβρυχεν*] *ἀνεφύσησεν*
55. *πνοιαὶ δονέουσιν*] *τοῦτο ἦν τὸ ἀνεμοτρεφές*
64. *λαφύσσει*] *λάπτει. τῶν δὲ κατὰ μίμησιν ἡ λέξις*
65. *δηῶν*] *διασπῶν, διακόπτων*
66. *ἰύζουσιν*] *τῶν κατὰ μίμησιν καὶ τοῦτο*
128. *ἐγγύθεν*] *ἀντὶ τοῦ ἐγγύς*
136. *ἐπισκύνιον*] *τὸ ὑπὸ τὰς ὀφρῦς δέρμα*
141. *ὑπόδρα*] *παραστρόφοις τοῖς ὀφθαλμοῖς*
155. *πεφήσεται*] *φανερὸν γενήσεται*
161. *ἔλθοι τεθνηώς*] *ἀντὶ τοῦ κομισθείη*
170. *τίη*] *τίη Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ τί*
171. *ἐφάμην*] *ἔδοξα, ἐνόμισα* 202. *ἔστι*] *εἶσι*
207. *ποινήν*] *ἀμοιβήν* 210. *Ἄρης*] *πολεμικὴ προθυμία*
213. *ἰνδάλλετο δέ σφισι πᾶσι*] *ἐφαίνετο κατὰ τὸ εἶδος ὅμοιος τῷ Ἀχιλλεῖ ὁ Ἕκτωρ*
225. *κατατρύχω*] *καταδαπανῶ* 236. *πολέσσιν*] *ἀντὶ τοῦ πολλῶν*
242. *ὅσσον ἐμῇ κεφαλῇ*] *ὅτι ἐνηλλάγη πτῶσις.* (Est Aristonici.)
253. *δέδηεν*] *ἐκκέκαυται*
254. *αὐτὸς ἴτω*] *ἑκουσίως αὐτὸς παραγινέσθω*
262. *προὔτυψαν*] *προενέσεισαν, προενέβαλον*
265. *ἐρευγομένης*] *ἐρχομένης* 637. *ἀκηχέδατ'*] *ἄγαν κεκάκωνται*
664. *τετιηότι*] *βεβλημένῳ διὰ λύπην*
670. *ἐνηείης*] *πραότητος* 695. *ἀμφασίη*] *ἀφωνία*
696. *ἔσχετο*] *ἐπεσχέθη*

Σ. (18)

25. *νεκταρέῳ*] *θείῳ, καλῷ*
50. *ἀργύφεον*] *λαμπρόν* 80. *ἦδυς*] *ἐπιθυμία*
215. *ἀπὸ τείχεος*] *ἄπωθεν τοῦ τείχους*
216. *ὠπίζετ'*] *ἐπεστρέφετο* 256. *εἶμεν*] *ὑπάρχομεν*
259. *ἰαύων*] *ἀπαυλιζόμενος* 273. *κηδόμενοι*] *φροντίζοντες*
312. *ἐπῄνησαν*] *συγκατέθεντο*
316. *ἀδινοῦ*] *γοεροῦ* (*γεεροῦ* A), *θρηνώδους*
319. *ἐλαφηβόλος*] *κυνηγός* 321. *ἄγκε'*] *φάραγγας, σπήλαια*
329. *ἐρεῦσαι*] *ἐρυθρὰν ποιῆσαι τῷ αἵματι*
341. *καμόμεσθα*] *μετὰ καμάτου ἐκτησάμεθα*
342. *πιείρας*] *λιπαράς* 348. *ἄμφεπε*] *περιεῖπεν*
375. *κύκλα*] *τροχούς* *πυθμένι*] *τῷ ὑποκάτω μέρει τῆς βάσεως*
386. *θαμίζεις*] *συνεχῶς παραγίνῃ*

410. ἀκμοθέτοιο] τοῦ ἐπὶ τῷ ἀκμοθέτῳ ἔργου πέλωρ] τέρας
420. ἔργα ἴσασιν] τὰ γυναικεῖα δηλονότι
447. ἐείλεον] συνέκλειον 489. ἄμμορος] ἀμέτοχος
498. ποινῆς] τῶν ὑποφονίων (sic τὰ ὑποφόνια gl. ad 13, 600)
502. ἀμφοτέροισιν ἐπήπυον] τὸ ναί καὶ τὸ οὔ
520. εἶκε] ἐνεχώρει 521. ἀρδμός] ποτισμός
βοτοῖσιν] βοσκήμασιν
542. τρίπολον] τρὶς ἐστραμμένην 552. ἐπήτριμα] πυκνά
553. ἐλλεδανοῖσι] τοῖς δεσμοῖς
572. ἰυγμῷ] συριγμῷ 576. δονακῆα] καλαμῶνα
597. στεφάνας] κόσμον γυναικός
599. ἐπισταμένοισι] ἐπιστήμοσιν
602. ἐπὶ στίχας] ἐπ' εὐθείας
605. κυβιστητῆρε] οἱ μετὰ κυβιστήσεως ὀρχούμενοι

Τ. (19)

5. λιγέως] ἐμπαθῶς 27. αἰών] ὁ μυελός
72. γόνυ κάμψειν] διαπαύσεσθαι
102. ἀνώγει] κελεύοι 393. ἕσαν] περιέβαλον

Υ. (20)

9. πίσεα] ὑδατώδεις τόποι
34. ἐριούνης] μεγαλωφελής
37. ῥώοντο ἀραιαί] ἐρρώνυυντο αἱ ἀσθενεῖς
109. ἀρειῇ] ἀπειλῇ 133. μὴ χαλέπαινε] μὴ ὀργίζου
140. παρ' αὐτόφι] παραυτὰ, εὐθύς
145. ἀμφίχυτον] ἀμφίχωστον 148. σεύαιτο] διώξειεν
157. κάρκαιρε] ποιὸν ἦχον ἀπετέλει
162. νυστάζων] ἐπινεύων 166. ἀτίζων] ἀτιμάζων, καταφρονῶν
168. ἑάλη] συνείληπται 235. οἷο] τοῦ ἑαυτοῦ
249. πολὺς νομός] μετάθεσις
πολὺς] πολύστροφος, εὐμετάθετος
316. δάηται] καυθῇ 357. ἐφέπειν] διώκειν
362. στιχός] τῆς τάξεως 363. ὅστις] κεν superscriptum
365. ἴμμεναι] πορεύεσθαι 370. κολούει] μειοῖ
377. δέδεξο] προσδέχου 392. Ἕρμῳ] ποταμὸς Λυδίας
401. καθ' ἵππων ἀΐξαντα] καταβάντα τῶν ἵππων
403. ἄϊσθε] ἐξέπνευσεν ἤρυγεν] ἐμυκᾶτο
414. ὀχῆες] οἱ λῶροι 418. λιασθείς] ἐκταθείς

420. λιαζόμενον] κυλιόμενον
425. ἐσεμάσσατο] καθήψατο 427. πτώσσοιμεν] φύγοιμεν
452. ἐξανύω] ἀποκτενῶ 458. ἠρύκακε] κατέσχε τοῦ φυγεῖν
464. εὖ] αὐτοῦ
483. σφονδυλίων] σφονδύλων, οἵ εἰσιν κδ' ἐν τῇ ῥάχει (ῥάχῃ A)
490. ἀναμαιμάει] ἀναφέρεται, μαίνεται
ἄγκεα] κοῖλοι τόποι ὀρῶν
θεσπιδαὲς] ὑπὸ θεῶν ἀναπτόμενον
491. ἀζαλέοιο] ξηροῦ 492. εἰλυφάζει] συστρέφει

Φ. (21)

162. ὁ δ' ἁμαρτῇ δούρασιν ἀμφίς] ὁ δὲ ἀμφότερα τὰ δόρατα ὁμοῦ ἀφῆκεν
166. ἐπιγράβδην] ἄχρι τοῦ ἐπιξέσαι μόνον τὸ δέρμα
167. σύτο] ἀνηνέχθη, ἐρρύη
168. ἐνεστήρικτο] ἐνεπάγη
169. ἰθυπτίωνα] ἐπ' εὐθείας φερομένην
172. μεσσοπαλές] ἐκ τοῦ μέσου παλλόμενον
198. ἀλλὰ καὶ ὅς] ἀλλὰ καὶ οὗτος
220. ἀϊδήλως] ἀφανιστικῶς, ὀλεθρίως
221. ἄγη] ἔκπληξις, θαῦμα
234. οἴδματι θύων] ῥεύματι πληθύνων
247. πεδίοιο] γρ. πεδίονδε
267. φοβέουσι] διώκουσι 271. ὑπέρεπτε] ὑφήρπαζε
273. ὑπέστη] ὑπέμεινεν
282. ἐρχθέντ'] ἀντὶ τοῦ πνιγέντα 297. ἴμεν] ἀντὶ τοῦ ἴθι
327. κατὰ δ' ᾕρεε] κατελάμβανεν
329. ἀποέρσειε] ἀποπνίξειε 333. πιφαύσκεο] ἐμφάνιζε
334. ἀργεστᾶο νότοιο] τοῦ λεγομένου λευκονότου
335. εἴσομαι] πορεύσομαι 338. ἵει] βάλλε
339. ἀρειῇ] ἀπειλῇ
342. τιτύσκετο] ἡτοιμάζετο θεσπιδαές] θείου καιομένου
343. δαίετο] ἡτοίμαζε 344. ἅλις] ἀθρόως
347. ὅστις ἐθείρῃ] ἐξ ἔθους ἐπιμελοῖτο (sic ed. Romana: ἐπὶ ἀμελοῖτο A)
351. λωτός] πᾶν ἄνθος θρύον] εἶδος πόας
355. πολυμήτιος] πολυβούλου
361. ἀνὰ δ' ἔφλυε] ἀνέζει
362. ἐπειγόμενος] καιόμενος
363. μελδόμενος] ἀντὶ τοῦ τήκων

364. ἀμβολάδην] ἀναβάλλων κάγκανα] κατάξηρα
366. ἀϋτμή] πνοὴ, ἀνάδοσις τοῦ πυρός
369. ἐπέχραε κήδειν] ἐπεβάρησε λυπεῖν
380. στυφελίζειν] διασείειν
385. βεβριθυῖα] βαρεῖα, δεινή 386. ἄητο] ἐκινεῖτο
392. ῥινοτόρος] ὁ τιτρώσκων καὶ διακόπτων τοὺς ῥινούς
395. ἄητον] πολὺ, μέγα
397. πανόψιον] φανερῶς πάντων ὁρώντων
398. ἔδαψας] ἔτρωσας 410. νηπύτι'] ἄφρον
412. τῆς μητρὸς ἐρινύας] τιμωρίας ἀποδοίης τῇ Ἥρᾳ
437. ἀμαχητί] ἀφεστάναι τῆς μάχης δηλονότι
452. ἔκπαγλος] ὑπερήφανος 454. τηλεδαπάων] ξένων
456. κεκοτηότι θυμῷ] ὠργισμένος τῇ ψυχῇ
460. πρόχνυ] παντελῶς, πρόρριζος
465. ζαφλεγέες] λίαν δραστικοί
467. δηριαάσθων] φιλονεικείτωσαν
471. ἀγροτέρη] κυνηγὸς, ἀπὸ τοῦ ἀγρεύειν
473. μέλεον] μάταιον 483. λέοντα] ἐπίφοβον ὡς λέοντα
489. ἔμαρπτεν] κατελάμβανε 490. αἴνυτο] ἀφῃρεῖτο
492. ἐντροπαλιζομένην] ἐπιστρεφομένην
493. ὕπαιθα] εἰς τοὔμπροσθεν
495. χηραμόν] κατάδυσις
499. πληκτίζεσθ'] μάχεσθαι διὰ πληγῶν
500. πρόφρασσα] προθύμως
507. προτὶ οἷ] πρὸς ἑαυτῷ 516. μέμβλετο] ἐφρόντιζεν
534. ἀλέντες] ἀποκλεισθέντες
535. ἐπανθέμεναι] ἐπανθήσατο
536. ἄληται] συγκλεισθῇ
541. καρχαλέοι] ξηροί 542. σφεδανῶν] σφοδρῶς διώκων
550. ἐνόησεν] ἀντὶ τοῦ ἴδεν
558. Ἰλήϊον] ἐν ᾧ Ἴλου τάφος
561. ἀποψυχθείς] ἀποψυχρανθείς
563. ἀπαειρόμενον] ἀφορμώμενον
571. ἀλείς] συστραφείς 573. πάρδαλις] πάρδος
ξυλόχοιο] συμφύτου τόπου
578. ξυμβλήμεναι] συμβαλεῖν, ὑπαντῆσαι
588. ἐφέψεις] καταλήψῃ

Χ. (22)

4. ἴσαν] παρεγένοντο

27. εἶσιν] ἄνεισιν, ἀνατέλλει

43. ἀπὸ πραπίδων] ἐντὸς (ἐκτὸς Cobetus) ἔσομαι λύπης

44. εὖνιν] ἔρημον, χῆρον 45. περνάς] πιπράσκων

58. ἀμερθῇς] στερηθῇς

59. ἐμέ] οὕτως ὀρθοτονητέον φρονέοντ'] καλῶς σοι παραινοῦντα

60. οὐδῷ] τῷ τέλει, τῇ ἐξόδῳ

66. πύματον] τελευταῖον 67. ὠμησταί] ὠμοφάγοι

69. τραπεζῆας] τοὺς παρεστῶτας τῇ τραπέζῃ

70. ἀλύσσοντες] ἀδημονοῦντες 75. αἰδῶ] τὰ αἰδοῖα

83. λαθικηδέα] τὸν λήθην ἐμποιοῦντα τοῖς παισὶ τῶν κακῶν ἁπάντων

93. ὀρέστερος] ἐν ὄρει διατρίβων

102. ὤρετο] ὥρμησεν 104. ἀτασθαλίῃσιν] φρενοβλαβίαις (rectius φρενοβλαβείαις)

113. ἀμύμονος] τῇ πατρίδι δηλονότι 123. ἵκωμαι] ἱκετεύσω

132. Ἐνυαλίῳ] ὅτι τῷ Ἄρεϊ, et glossema τῷ Ἄρηϊ

149. λιαρῷ] θερμῷ 151. εἰκυῖα χαλάζῃ] ἀντὶ τοῦ ψυχρά

153. πλυνοὶ] ἐν οἷς πλύνουσι

159. οὐδὲ βοείην] οὐ θῦμα, οὐ βύρσαν

162. τέρματα] τοὺς καμπτῆρας 163. τρωχῶσι] τρέχωσι

185. ἐρώει] ὑποχώρει, ἐνδίδου 197. παραφθάς] προλαβών

244. φειδωλή] φειδώ 247. κερδοσύνῃ] πονηρίᾳ, ἀπάτῃ

251. δίον] ἐδιώχθην 253. ἁλοίην] ληφθείην

255. ἁρμονιάων] συνθηκῶν 261. ἄλαστε] ἀλιτήριε

301. οὐδ' ἀλέη] οὐκ ἔστι, φησὶν, ἐκφυγεῖν

310. ἀμαλήν] ἁπαλὴν, τρυφεράν

328. ἀσφάραγον] τὴν φάρυγγα 332. ὀπίζεο] ὑφορῶ

346. θυμὸς ἀνήῃ] προθυμία με ἀναπείσῃ

351. ἐρύσασθαι] ἀντὶ τοῦ ζυγοστατῆσαι

358. μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι] μή πως τῆς ἐκ θεῶν σοι βλάβης αἴτιος καταστῶ

370. θηήσαντο] ἐθαύμασαν

400. οὐκ ἄκοντε] ἀντὶ τοῦ βουλόμενοι

441. θρόνα ποικίλ' ἔπασσεν] ἄνθη ποικίλα ἐξ ὧν βάπτουσι

490. παναφήλικα] πάντων ἔρημον τῶν ἡλικιωτῶν

491. ὑπεμνήμυκε] κατεστύγνακε, κάτω βλέπει

492. δευόμενος] ἐνδεὴς ὤν 495. ἐδίην'] ἔβρεξε

ὑπερῴην] τὸν οὐρανίσκον

Ψ. (23)

29. δαίνυ] παρεσκευάζετο 30. βόες ἀργοί] νῦν ἀδάμαστοι
ὀρέχθεον] ἐστέναζον, ἐμυκῶντο 45. σῆμα] τάφον
79. ἀμφέχανε] περιέβαλε, περιεχύθη
125. ἐπισχερώ] ἐφεξῆς
160. κήδεος] φροντίδος ἄξιος 165. ὑπάτη] ὑψηλῇ, ἀνωτάτῃ
187. ἀποδρύφοι] ἀποσπᾷ, ἀποσύροι, ἢ ἀποξύοι ἕλκων, ὁ Ἀχιλλεὺς δηλονότι
191. σκήλει'] ξηράνῃ, σκληροποιήσειεν ἴνεσιν] νεύροις
198. σεύαιτο] ὁρμὴν λάβοι
205. οὐχ ἕδος] οὐ καθέδρα
210. ἀήμεναι] πνέειν
215. λιγυρῇ] ὀξείᾳ 217. φλόγ' ἔβαλλον] τῷ πνεύματι ἔβαλλον
230. ὁ δ'] ὁ πόντος οἴδματι] τῷ κύματι
255. τορνώσαντο] κύκλῳ περιέγραψαν
276. περιβάλλετον] ὑπερβάλλουσιν
285. στέλλεσθε] εὐτρεπίζεσθε
334. ἐγχριμφθείς] ἐμπελάσας 340. ἐπαυρεῖν] ὡς λαβεῖν
388. ἐλεφηράμενος] δι' ἀπάτης βλάψας
396. θρυλίχθη] περιεθραύσθη
413. ἀποκηδήσαντε] ἀντὶ τοῦ ἀργευσάμενοι
430. ἐπισπέρχων] ἐπισπεύδων, ἀναγκάζων
445. ἀτέμβονται] στερίσκονται
454. φοῖνιξ] πυρρός 467. ἐξηρώησαν] ἐξώρμησαν ἴσοι
474. λαβρεύεαι] πολυλογεῖς, ἢ προγλωσσεύῃ
500. κατωμαδόν] κατὰ τῶν ὤμων
536. λοῖσθος] ἔσχατος 631. Βουπρασίῳ] τόπος
701. Δαναοῖσι] λαοῖσι 765. ἀϋτμένα] ἀναπνοήν

Ω. (24)

7. τολύπευσε] κατειργάσατο πείρων] διαπερῶν
12. δινεύεσκ' ἀλύων] ἀνεστρέφετο στένων
43. θυμῷ εἴξας] πεισθείς 96. λιάζετο] ἐχωρίζετο
139. εἴη] πορευθῇ 165. κατεμήσατο] κατεχέατο
192. γλήνεα πολλά] πολλῆς θέας ἄξια κόσμια
202. ἔκλε'] ἐδοξάζου 209. ὥς ποθι] ἀντὶ τοῦ οὕτως
215. πρὸ Τρώων] οὕτω χωρὶς τοῦ σ̄ (i. e. πρὸ, non πρός)
216. ἀλεωρῆς] ἀποφυγῆς

230. τάπητας] τὰ περιβλήματα τῆς κλίνης
241. οὔνεσθ'] ὄνησιν ἔχετε (marg. exter.)
292. ἑόν] τεόν 300. ἐφιεμένῃ] ἐντελλομένῃ
303. ἀκήρατον] καθαρόν
316. περκνόν] μέλαν
318. ἐΰκλήϊς] εὔκλειστος 319. τόσσ'] τηλικαῦτα
335. ἑταιρίσσαι] φίλον γενέσθαι καὶ ἑταῖρον
341. φέρον] οὕτω διὰ τοῦ ō φέρον
518. ἄνσχεο] ἀνέσχου
641. πασάμην] ἐγευσάμην
648. ἐγκονέουσαι] σπεύδουσαι
650. ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο] ἐκτὸς τῆς σκηνῆς
661. ὧδε] ὡς ἐπιφέρει
755. ῥυστάζεσκεν] εἷλκεν, ἔσυρεν
757. ἑρσήεις] ἀνθηρός
768. ἐνίπτοι] ἐπιπλήττοι
775. πεφρίκασιν] νῦν βδελύττονται

LEMMATA CODICIS VENETI 454 (A).

LEMMATA scholiorum saepe vel addidi vel ut ratio postulabat mutavi praeeunte plerumque Bekkero. Nam lemmata codicis plurima ita sunt conformata ut prima versus verba praescripta sint, etiamsi scholiastae annotatio non ad haec, sed ad alia versus verba spectaret. Lemmata ubique fere cum textu codicis consentiunt, interdum tamen ab eo discedunt ubi lemmata cum scholiis suis ex codicibus transcripta sunt quorum in textu aliud quid legebatur quam in textu codicis Veneti legitur, quod manifestum fit exemplis quale notavi in annotatione ad 2, 192. De quo ut lectores ipsi iudicare possint, indicem lemmatum qualia in codice Veneto leguntur secundum paginarum linearumque huius editionis numeros composui labore quam fructu maiore. Nam ubi lemmata scholiorum ab textu codicis Veneti discrepant vix quidquam praebent quod non aliis quoque qui supersunt codicibus satis sit testatum. Lemmata scholiis intermarginalibus praescripta vel Bekkero vel mihi debentur, paucis exceptis locis (velut 2, 122. (*παυροτέροισι: ὅτι—*). 3, 158. 11, 688. 15, 45), ubi lemmata in codice legi diserte monui in annotatione. Nam scholia intermarginalia lemmatis ubique fere carent, quum non, ut saepe marginalia, longius ab textu sint remota, sed iuxta verba, ad quae spectant, scripta sint: de quo satis erit hic in universum monuisse. Indicem igitur lemmatum scholiorum marginalium infra positum ita composui ut discrepantem tantum ab editione mea codicis scripturam notarem, omitterem consensum, nec lemmata in annotationibus memorata hic repetivi.

VOLUMEN I.

A. (1)

9. 1. ἀζόμενοι Διὸς υἱόν
15. ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι
15. 6. θαμειαί
23. 10. ἐπεὶ οὔ ἕθεν
24. 10. λεύσσετε γὰρ πάντες ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλῃ
27. 16. ἰδών om.
(29. 10. Post ἔρχομ' typotheta omisit ἔχων)
31. 25. ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε
33. 3. ἦλθε δ' Ἀθήνη οὐρανόθεν
41. 15. τῶν οἳ νῦν βροτοί
17. βουλέων ξύνιεν
48. 30. οἶσθα τίη τοί
49. 28. μετὰ σφίσιν
50. 7. εὐξαμένου ἤκουσεν
12. ἠπείλησεν μῦθον
51. 4. εὐχομένης
52. 7. Αἰγαίων'· ὁ γὰρ αὖτε
53. 3. εἶμ' αὐτῇ
16. ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν
24. χθιζὸς ἔβη
54. 7. δωδεκάτῃ δέ τοι
55. 11. παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν
14. ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει
17. κλειτὴν ἑκατόμβην
29. αὐέρυσαν μὲν πρῶτα
56. 25. αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου
57. 14. παιήονα om.
58. 7. ὑπὸ δ' ἕρματα μακρά
60. 8. ἢ δὴ λοίγια
62. 3. κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο
65. 21. μητρὶ φίλῃ ἐπίηρα
67. 24. ἀπὸ βηλοῦ
68. 22. Μουσάων θ' αἳ ἄειδον
69. 3. ἀμφιγυήεις
7. Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος
28. ἔνθα καθεῦδ' ἀναβάς

B. (2)

70. 14. εὗδον παννύχιοι
27. παννύχιοι
71. 14. πέμψαι ἐπ' Ἀτρείδῃ
26. βάσκ' ἴθι οὖλε
72. 1. verbo δύναται lemma praefixum ὣς ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε
10. κάρη κομόωντες
13. νῦν γάρ κεν
16. πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν
22. οὐ γὰρ ἔτ' om.
73. 1. εὕδεις Ἀτρέος υἱέ
16. τὰ φρονέων ἀνὰ θυμόν
18. ἔγρετο δ' ἐξ ὕπνου
74. 6. ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν
12. αἰεί om.
17. ἠὼς μέν ῥα
25. βουλὴν δὲ πρῶτον
29. ἷζε γερόντων
75. 4. τοὺς ὅγε συγκαλέσας
9. κλῦτε φίλοι
12. εὕδεις Ἀτρέος υἱέ
76. 7. σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι

14. ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπών
26. ψεῦδός κεν
29. οἱ δ' ἐπανέστησαν
77. 3. ἠΰτε ἔθνεα
32. ὅμαδος ἦν
78. 9. σπουδῇ δ' ἕζετο λαός
16. Ἥφαιστος μὲν δῶκε
27. αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ Ἀργειφόντῃ
79. 10. Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκεν
28. αὐτὰρ ὁ αὖτε Πέλοψ
80. 20. Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπεν πολύαρνι Θυέστῃ
81. 1. Κρονίδης om.
82. 9. οὕτω που Διὶ μέλλει
12. ὃς δὴ om.
20. παυροτέροισι, quod praefixum scholio intermarginali, non tam lemma est quam pars scholii.
28. ὅρκια πιστὰ ταμόντες
83. 3. Τρῶας μὲν λέξασθαι
19. ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔασι
31. Ἰλίου ἐκπέρσαι
84. 4. αἱ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι
8. ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω
15. κινήθη δ' ἀγορή
85. 1. λάβρος ἐπαιγίζων
8. νῆας ἐπ' ἐσσεύοντο
14. οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον
26. ἔνθα κεν Ἀργείοισι
86. 18. κὰδ δέ μιν εὐχωλήν
88. 9. αὐτὸς δ' Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος
16. τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν
89. 4. νῦν μὲν πειρᾶται
7. ἀκούσαμεν
10. μή τι χολωσάμενος
12. θυμὸς δὲ μέγας ἐστί
90. 4. κοίρανος
14. οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη
17. Κρόνου παῖς om.
31. οἱ δ' ἀγορήν δὲ αὖτις ἐπέσσευτο (sic)
91. 19. Θερσίτης δ' ἔτι μοῦνος
92. 14. Θερσίτης δ' ἔτι μοῦνος
93. 1. χωλὸς δ' ἕτερον πόδα
94. 1. τῷ γὰρ νεικείεσκε
7. πλεῖαί τοι χαλκοῦ
12. Ἀτρείδη, τέο δ' αὖτ'
15. πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι
18. εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς
21. ὅν κεν ἐγὼ δήσας
24. ὦ πέπονες
28. οἴκαδέ περ σὺν νηυσί
95. 2. ὃς καὶ νῦν
4. ἦ γὰρ ἂν Ἀτρείδη νῦν
6. ὡς φάτο νεικείων
9. Θερσῖτ' ἀκριτόμυθε
12. ὅσσοι ἅμ' Ἀτρείδῃσ'
17. οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν
23. ὅτι οἱ μάλα πολλά
96. 6. κεκλημένος om.
12. τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει
97. 6. πλῆξεν, ὁ δ' ἰδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ
12. ἀχρεῖον ἰδών
20. ἀχρεῖον
28. ἀλγήσας δ' ἀχρεῖον ἰδών
31. οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ
98. 3. ὧδε δέ τις εἴπεσκεν
7. ἦ δὴ μυρί'
25. ἔστη σκῆπτρον ἔχων
30. In lemmate est δὴ, superscripto γάρ
99. 5. ὥστε γὰρ ἢ παῖδες νεαροί
14. καὶ γάρ τίς θ' ἕνα μῆνα μένων
23. τλῆτε φίλοι
27. μάρτυροι οὓς μὴ κῆρες
100. 1. ὅτ' ἐς Αὐλίδα
3. ἡμεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην

9. καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ
14. στρουθοῖο
28. βωμοῦ ὑπαΐξας
101. 6. ὄζῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ
10. ἔνθ' ὅγε τοὺς ἐλεεινά
18. τὸν μὲν ἀρίζηλον
23. ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν
25. ἐγένεσθε om.
28. ὡς ἡμεῖς τοσσαῦτ'
102. 8. ὣς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον
12. Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
25. πῇ δὴ συνθεσίαι
103. 3. πῇ δὴ συνθεσίαι τε
24. πρὶν Ἄργοσδ' ἰέναι
29. εἴτε ψεῦδος ὑπόσχεσις
31. γνώμεναι εἴτε ψεῦδος
104. 7. τίσασθαι δ' Ἑλένης
18. ἀλλὰ ἄναξ αὐτός τ' εὖ
20. καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο
25. ἢ ἀνδρῶν κακότητι
28. ἁλοῦσά τε περθομένη τε
105. 3. αἲ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη
6. τῶ κε τάχ' ἠμύσειε
17. νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον
24. ὥς κε πανημέριοι
27. κρινώμεθ' Ἄρηϊ
106. 6. ἀσπίδος ἀμφιβρότης (deleatur asteriscus: nam scholion est non intermarginale, sed marginale)
9. ἄρκιον ἐσσεῖται
11. (Ante ὁ λόγος) ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν
14 et 16. παντοίων ἀνέμων
21. κίκλησκεν δὲ γέροντας
25. ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο
30. αἰθαλόεν πρῆσαι
107. 5. ἀλλ' ὅγε δέκτο μὲν ἱρὰ, πόνον δ' ἀλίαστον
13. δίπτυχα ποιήσαντες
15. αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη
29 et 108. 1. μηκέτι νῦν δήθ'
108. 5. ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει
7. ἀλλ' ἄγε κήρυκες μέν
12. μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
17. ἀγήραον ἀθανάτην τε
30. σὺν τῇ παιφάσσουσα
109. 3. καρδίῃ ἄλληκτον
5. τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος
8. ἠΰτε πῦρ ἀΐδηλον
13. αἴγλη παμφανόωσα
15. Ἀσίω ἐν λειμῶνι
24. ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται
27. προκαθιζόντων
110. 4. Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι
13. τοὺς δ' ὥστ' αἰπόλια
18. ἴκελος Διὶ τερπικεραύνῳ
111. 15 et 21. ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι
26. ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε
28. οὐδέ τι ἴδμεν οἵτινες ἡγεμόνες
112. 11. οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι
18. Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Λήϊτος ἦρχον
113. 6. Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως
114. 11. οἵ θ' Ὑρίην ἐνέμοντο
15. Αὐλίδα πετρήεσσαν
23. Θέσπιαν Γραῖάν τε
115. 3. οἵ τ' Ἐλεῶν' εἶχον
6. Κώπας Εὔτρησίν τε
8. οἵ τε πολυστάφυλον
12. οἱ δ' Ἀσπληδόν'
18. ὑπερώϊον εἰς ἀναβᾶσα
20. τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραί
23 et 27. αὐτὰρ Φωκήων
30. υἱέες Ἰφίτου
33. οἳ Κυπάρισσον ἔχον

116. 8. Κρῖσαν om. et Κρίσα quod sequitur in lemmate ponit
14. Κρῖσάν τε ζαθέην
17. οἵ τ' Ἀνεμώρειαν
26. πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο
117. 9. Λοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν
13. μείων οὔτι τόσος γε
16. ἀλλὰ πολὺ μείων
24. Βῆσσάν τε
29. ἱερῆς Εὐβοίης
118. 5. τῷ δ' ἅμ' Ἄβαντες
10. αἰχμηταὶ μεμαῶτες
16. οἱ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον
31. τῷ δ' οὔπω τις ὁμοῖος
119. 3. Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα
7. ἰσόθεος φώς
20. Ὀρνειάς τ'
22. Πελλήνην τ' εἶχον
25. αἰγιαλόν τ' ἀνὰ πάντα
28. τῶν ἑκατὸν νηῶν
31. κυδιόων, πᾶσι δέ
120. 3. κυδιόων ὅτι πᾶσι
12. Φᾶρίν τε Σπάρτην τε
13. (ante ὅτι) πολυτρήρωνά τε Μέσσην
16. οἵ τε Λάαν εἶχον ἠδ' Οἴτυλον
24. καὶ Θρύον Ἀλφειοῖο
121. 6. ἀντόμεναι Θάμυριν
13. Οἰχαλίηθεν ἰόντα
15. στεῦτο γὰρ εὐχόμενος
17. αἱ δὲ χολωσάμεναι
24. πηρὸν θέσαν
29. καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν
122. 1. οἱ δ' ἔχον Ἀρκαδίην
7. οἱ Φενεόν τ' ἐνέμοντο
10, 14. αὐτὸς γάρ σφιν
16. οἱ δ' ἄρα Βουπράσιον
18. ὅσον ἐφ' Ὑρμίνῃ
22. υἷες ὁ μὲν Κτεάτου
26. οἱ δ' ἐκ Δουλιχίοιο
123. 3. πατρὶ χολωθείς
8. εἴ ποτε Δουλίχιον
11. οἵ τε Ζάκυνθον
21. οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος
25. οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην
124. 4. ἄλλοι θ' οἳ Κρήτην
10. οἳ Ῥόδον ἀμφινέμοντο
14. ὃν τέκεν Ἀστυόχεια
21. φίλον μήτρωα κατέκτα
28. αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο
33. βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον
125. 3. ἀπείλησαν γὰρ οἱ ἄλλοι
9. τριχθὰ δὲ ᾤκηθεν
15. καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον
18. Νιρεὺς αὖ Σύμηθεν
21. ἄγε τρεῖς νῆας
23. Χαρόποιό τ' ἄνακτος
26. Νιρεὺς ὃς κάλλιστος
126. 1. νῦν αὖ τοὺς ὅσσοι
14. Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο
15. ἀλλ' οἵ γ' οὐ πολέμοιο
19. τῆς ὅγε κεῖτ' ἀχέων
49. Δήμητρος τέμενος
127. 7. ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα
24. τὸν (sic) δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν
28. Λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ
128. 14. οἵ τ' ἔχον Οἰχαλίην
30. μενεπτόλεμος Πολυποίτης
129. 1. υἱὸς Πειριθόοιο
4. καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν
10. οἱ περὶ Δωδώνην
130. 10. ὅτριχας οἰέτεας
16. ἄμφω θηλείας
33. εἰν Ἀρίμοις ὅθι φασὶ Τυφωέος
131. 14. ἢ μὲν δὴ μάλα πολλά
24. ὣς ἔφαθ', Ἕκτωρ δ' οὔτι
27. αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορήν

132. 12. Δαρδανίων αὖτ' ἦρχεν
15. ὑπαὶ πόδα
17. Πάνδαρος ᾧ καὶ τόξον
19. καὶ δῆμον 'Απαισοῦ
31. οὐδ' ἑοὺς παῖδας ἔασκε
133. 9. τῶν αὖθ' Ὑρτακίδης
25. αἴθωνες μεγάλοι
26. Πύλαιός τ' ὄζος Ἄρηος
28. υἱὸς Τροιζήνοιο
30. Παφλαγόνων δ' ἡγεῖτο
134. 1. ἐξ 'Ενετῶν, ὅθεν ἡμιόνων
7. αὐτὰρ 'Αλιζώνων 'Οδίος
11. Μυσῶν δὲ Χρόμις
17. τῆλ' ἐξ 'Ασκανίης
32. Μαιάνδρου τε ῥοάς
135. 3. ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων

Γ. (3)

136. 14. εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι
30. ποιμέσιν οὔτι φίλην
137. 7. καὶ ξίφος, αὐτὰρ ὁ δοῦρε
23. προπάροιθεν ὁμίλου
138. 7. ἢ ἔλαφον κεραόν
139. 1. ἐν προμάχοισι φανέντα
30. ἦ που καγχαλόωντι
140. 1. φάντες ἀριστῆα
29. μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι
33. κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῷ
141. 4. κίθαρις
7. ἀλλὰ μάλα Τρῶες
16. κακῶν ἕνεχ' ὅσσα ἔοργας
21. Ἕκτορ, ἐπεί με κατ' αἶσαν
28. ὡς σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν
32. οὔ τοι ἀπόβλητ'
142. 4. ὁππότερος δέ κε
19. ἰοῖσιν τιτυσκόμενοι
21. ἴσχεσθ' 'Αργεῖοι
23. στεῦται γάρ τι ἔπος
24. αὐτὸν δ' ἐν μέσῳ
25. ὁππότερος δέ κε
27. κέκλυτε νῦν
143. 4. διακρινθεῖτε τάχιστα
13. ἕτερον λευκὸν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν
30. καρπαλίμως
144. 4. εἰδομένη γαλόῳ
28. πολύδακρυν Ἄρηα
145. 4. Lemmatis verba πόλεμος δὲ πέπαυται post ἡμιστίχιον repetit
17. Αἴθρη Πιτθῆος θυγάτηρ
146. 3. ἐσθλοὶ τεττίγεσσιν
10. In lemmate corrige typothetae errorem ἐφεζόμενος pro ἐφεζόμενοι
20. ἧκα πρὸς ἀλλήλους
147. 1. οὐ νέμεσις Τρῶας
12. μηδ' ἡμῖν τεκέεσσιν
15. ἔοικεν
33. παῖδά τε τηλυγέτην
148. 15. δαὴρ αὖτ' ἐμὸς κυνώπιδος
149. 14. καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐών
27. πηγεσίμαλλον
32. ὅς τ' οἴων
150. 13. ὃς τράφη
151. 1. ὕφαινον
7. ἀγόρευεν om.
153. 22. ὣς φάτο, τοὺς δ' ἤδη κάτεχεν
154. 15. κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον
156. 21. τιμὴν δ' 'Αργείοις
28. ὧδε δέ τις εἴπεσκεν
157. 17. τὼ μὲν ἄρ' om.
25. διεμέτρεον om.
158. 11. λαοὶ δ' ἠρήσαντο
20. Πάριος δέ
159. 1. ἵπποι ἀερσίποδες
31. δῖον 'Αλέξανδρον
160. 3. ἐρρίγησεν
8. ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι
161. 22. Διὸς θυγάτηρ om.

162. 6. δεινωτοῖσι λέχεσσιν
13. ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε
163. 1. οὕνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον
4. ἧσο παρ' αὐτῶν ἰοῦσα
14. μή μ' ἔρεθε σχέτλιε
164. 9. ἐκ πολέμου
12. ἀλλ' ἴθι νῦν
23. πάρα γὰρ θεοὶ εἰσί
165. 23. ὥς σεο νῦν ἔραμαι
166. 6. νίκη μὲν δὴ φαίνετ'

Δ. (4)

166. 30. μετὰ δέ σφισι
168. 15. ὅπως ἔσται τάδε ἔργα
23. πλησίαι αἵ γ' ἥσθην
25. ἤτοι Ἀθηναίη
169. 5. ἱδρῶ θ' ὃν ἴδρωσα
12. τόσσα κακὰ ῥέζουσιν
17. καὶ γὰρ ἐγώ σοι δῶκα
170. 5. τάων μοι περὶ κῆρι
16. τὰς διαπέρσαι
21. εἴπερ γὰρ φθονέω τε
24. καί με πρεσβυτάτην
30. ἀμφότερον γενεῇ
171. 2. σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι
6. εἴ που ἐφεύροι
172. 10. κὰδ δ' ἔθορ' ἐς μέσσον
13. ἔσσεται
173. 5. τλαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν
9. τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα
11. παρ' ἀγλαὰ δῶρα
34. ὁ δ' ὕπτιος
174. 6. ἑκκαιδεκάδωρα
12. καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος
14. ποτὶ γαίῃ ἀγκλίνας
16. ἄβλητα πτερόεντα μελαινέων
175. 1. ἀθάνατοι
12. Dele asteriscum ante ἔρυμα positum: nam scholion est marginale cum lemmate μίτρης θ' ἣν ἐφόρει ἔρυμα
24. ἀκρότατον δ' ἄρ'
28. αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἷμα
176. 4. ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα
177. 14. ἔκ τε καὶ ὀψὲ τελεῖ
19. ἔσσεται ἦμαρ
24. ἐπισσείῃσιν om.
28. καὶ μοῖραν ἀναπλήσῃς
178. 24. ζῶμά τε καὶ μίτρην
179. 11. ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον
20. Deleatur asteriscus: nam scholion est marginale.
23. ἔβαλεν om.
27. ὣς φάτο
180. 1. βλήμενος ἦν
3. κυκλόσ', ὁ δ' ἐν μέσοισι παρίστατο
19. τοῦ δ' ἐξελκομένοιο πάλιν ἄγεν
24. ζῶμά τε
27. κατὰ om.
181. 9. ἔνθ' οὐκ ἂν
24. καί ῥ' οὓς μὲν σπεύδοντας
27. οὐ γὰρ ἐπὶ ψεύδεσσι
182. 15. αἵ τ' ἐπεὶ οὖν
26. Ἰδομενεὺς μέν
183. 1. δαιτρὸν πίνωσιν
3. ἐπεὶ σύν γ' ὅρκι' ἔχευαν
8. μελάντερον ἠΰτε πίσσα
14. τῷ δέ τ' ἄνευθεν ἰόντι
20. ῥίγησέν τε ἰδών
22. σάκεσιν om.
29. Ἀργείων om.
31. σφῶϊ μέν
184. 1. ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα
14. πολὺ φέρτερον

185. 16. κατέκταν
186. 11. ἅμα πάντα om.
28. ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι μήστωρες καὶ Ἀθηναῖοι ἀϋτῆς (sic)
32. ἕστασαν· οὐ γάρ πώ σφιν ἀκούετο
187. 3. ἕστασαν ὁππότε πύργος
5. Τρώων ὁρμήσειε
17. πρώτῳ γάρ
31. ἔνθα φίλ' ὀπταλέα
188. 7. πῶς δὴ φής
17. ἄτερ πολέμου
189. 3. ξεῖνος ἅμ' ἀντιθέῳ
7. πρὸς τείχεα Θήβης
10. λεχεποίην
20. ῥηϊδίως
23. Μαίων Αἱμονίδης
190. 7. παυρότερον
13. ὑπὸ τεῖχος Ἄρειον
15. ἔνθεο
21. τέττα
191. 6. ἡγεμόνων
25. χείμαρροι
192. 8. ἰαχή τε πόνος τε
15. πρῶτος δ' Ἀντίοχος
19. ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι
22. τὸν δὲ πεσόντα
24. ἕλκε δ' ὑπὲκ βελέων
33. θρέπτρα φίλοις
193. 10. ἡ μέν τ' ἀζομένη
19. βεβλήκει βουβῶνα
22. ἀμφὶ ἓ παπτήνας
194. 1. παρ' ἵππων ὠκειάων
25. χύντο χαμαὶ χολάδες
195. 4. οἵ ἑ μέγαν περ ἐόντα
6. ὦσαν ἀπὸ σφείων
9. ἔνθα κεν οὐκέτι ἔργον
22. δινεύοι κατὰ μέσον

Ε. (5)

195. 22. ἔνθ' αὖ Τυδείδῃ Διομήδεϊ
196. 6. δῶκε μένος καὶ θάρσος
26. ἀστέρ' ὀπωρινῷ
197. 11. ἀκάμαντον
17. ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι
198. 22. οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν
27. παρ' ὄχεσφι
199. 3. Ἆρες Ἄρες βροτολοιγέ
15. ἀρχὸν Ἁλιζόνων (sic)
17. Ὀδίον μέγαν
32. οὐδὲ ἐκηβολίαι
200. 14. οἵ τ' αὐτῷ
19. ἐπεὶ οὔτι θεῶν ἐκ θέσφατα ᾔδη
201. 2. γλουτόν
6. Πήδαιον δ' ἄρ'
13. ὅς ῥα νόθος μὲν ἔην
18. ψυχρὸν δ' ἕλε χαλκὸν ὀδοῦσι
21. Εὐρύπυλος Εὐαιμονίδης
28. ἀπὸ δ' ἔξεσε
29. πορφύρεος θάνατος (omisso ἔλλαβε)
202. 3. Τυδείδην δ' οὐκ ἂν γνοίης
6. θώρηκος γύαλον
2. ἀντικρὺ δὲ διέσχε
11. βέβληται γὰρ ἄριστος
21. αἷμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος
26. καὶ ἐς ὁρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν
203. 3. ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος (omisso καὶ ἐπεύχεται)
11. ἄτρομον οἷον ἔχεσκε
18. ἀχλὺν δ' αὖ τοι καί
25. ὄφρ' εὖ γινώσκοις
29. ἀντικρὺ μάχεσθαι
204. 16. βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς
205. 26. εἰ μή τις θεός ἐστι κοτεσσάμενος
206. 4. ἵππους τ' εἰσορόων

8. ὃς τούτου βέλος ὠκύ
13. ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα
16. καλοὶ πρωτοπαγεῖς
20. κρῖ λευκόν
207. 19. ἡγεόμην Τρώεσσιν
208. 3. πρίν γ' ἐπὶ νώ
15. κραιπνά
23. ἐγὼ δ' ἵππων ἀναβήσομαι
28. ἠὲ σὺ τόνδε δέδεξο (δέδοξε codex)
209. 17. ἶν' ἀπέλεθρον ἔχοντας
27. ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ'
30. ἐπεὶ οὐδὲ σέ
32. οὐ γάρ μοι γενναῖον
210. 4. τρεῖν μ' οὐκ ἔα
211. 1. Αἰνείαῢ (sic codex) δ' ἐπα̈ῖξαι
4. δῶχ' υἶος
20. λάθρῃ Λαομέδοντος
23. τὼ δὲ δύ' Αἰνείᾳ
212. 1. τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσεν
8. αἵματος ἆσαι
18. βέλος δ' ἴθυνεν καὶ τὰ ἑξῆς
213. 25. ἀλκὶ πεποιθώς
214. 11. κοτύλην δέ τέ μιν
27. νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου
31. ὃν περὶ πάσης
215. 6. πόλεμον om.
217. 25. ἀλλ' οἷον
218. 25. ἑλκόμενον· τὸ μὲν οὔτις ἐπεφράσατ' οὐδ' ἐνόησε
31. ἢ προτέρω Διὸς υἱόν, ἢ ὅγε τῶν πλεόνων
219. 4. πρι, initium lemmatis Πριαμίδη, sed deletum
11. οὔτέ ποτε προτρέποντο
21. ὅς ῥ' ἐν Ὕλῃ ναίεσκε
220. 18. πέπλον μὲν κατέχευεν
25. Lemma om.
221. 13. Οὐλύμποιο
27. ὅσσον δ' ἠεροειδὲς ἀνήρ
222. 23. ἂν δ' ἴσχων
29. ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα
33. κούρους Καδμείων προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
223. 8. ἤ νυ σέ που
14. μάχην ανα (sine accentu) κοιρανέουσιν
224. 2. ἤτοι ὁ μὲν Περίφαντα
7. ἔγχεϊ χαλκείῳ
13. νείατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο (ζωννύεσκετο codex) μίτρη
17. οἵη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννή
19. φαίνεθ' ὁμοῦ νεφέεσσι
24. σοὶ πάντες μαχόμεσθα
26. σοί τ' ἐπιπείθονται
27. ὑπέρθυμον Διομήδη
29. Κύπριδα μὲν πρῶτον
31. ἤ τέ κε δηρόν—ἦ κεν ζῶς
225. 3. ζῶς
11. ἀμενηνὸς ἔα
24. καί κεν δὴ πάλαι ἦσθας ἐνέρτερος Οὐρανιώνων
27. ὣς φάτο καὶ Παιήον'
226. 3. πὰρ δὲ Διὶ Κρονίωνι καθέζετο

Ζ. (6)

12. Lemma om.
24. μεσσηγὺς Σιμόεντος
227. 4. ἕρκος Ἀχαιῶν Τρώων ῥῆξε φάλαγγα
15. αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον
19. πρεσβύτατος γενεῇ
28. ἔγχεϊ χαλκείῳ
228. 1. Πήδασον αἰπεινὴν, Φύλακον δ' ἕλε Λήϊτος ἥρως
11. φεύγοντ', Εὐρύπυλος δέ
21. πρὸς πόλιν ἧπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο

24. πρηνὴς ἐν κονίῃσιν ἐπὶ στόμα

229. 18. Πριαμίδης Ἕλενος

30. νηὸν Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἐν πόλει ἄκρῃ

230. 12. θεῖναι Ἀθηναίης

18. ἄγριον αἰχμητήν

24. Τρωσὶν ἀλεξήσοντα

27. ἀνέρες ἔστε φίλοι

31. εἴπω βουλευτῇσι

231. 1. ἀμφὶ δέ μιν

3. Γλαῦκος δ' Ἱππολόχοιο πάϊς

5. οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες

12. οὐδὲ γὰρ οὐ Δρύαντος

28. ὅς ποτε μαινομένοιο

232. 9. χαμαὶ κατέχευαν

11. βουπλῆγι

16. οἵη περ φύλλων γενεὴ, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν

18. τηλεθόωσα φύει

22. εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι

24. ὄφρ' εὖ εἰδῇς

26. ἔστι πόλις

233. 3. ἔστι πόλις Ἐφύρη

6. ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν

20. ἔνθα δὲ Σίσυφος

24. Σίσυφος

28. αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην

234. 27. τῷ δὲ γυνὴ Προίτου ἐπεμήνατο δῖ' Ἄντεια

29. δῖ' Ἄντεια

235. 17. αὐτὰρ ἐπειδὴ σῆμα κακόν

19. καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε

22. κρίνας ἐκ Λυκίης

24. ἀλλ' ὅτε δὴ γίνωσκε

236. 2. ἡ δ' ἔτεκ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα

4. ἤτοι ὁ καππεδίον

8. πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων

14. ἔν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο

16. ταύτης τοι γενεῆς καὶ αἵματος

19. κατέπηξεν (solum)

24. ἔγχεσι δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα

237. 3. ὅν κε δύνηαι

13. Σκαιάς τε

15. εἰρόμεναι

31. ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον

238. 1. αἰθούσσῃσι

4. πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι

27. πρῶτον, ἔπειτα δέ κ' αὐτὸς

240. 11. φαίη κεν φρέν' ἀτέρπου

18. ἔθεσαν (sic) οἱ πέπλοι

21. Σιδονίηθεν

26. τὴν ὁδόν

241. 11. ἑνδεκάπηχυ

18. ἀσπίδα καὶ θώρηκα

22. δαιμόνι'

28. οὔτοι ἐγὼ Τρώων

31. ἥμην ἐν θαλάμῳ

242. 1. ἔθελον δ' ἄχεϊ προτραπέσθαι

4. νῦν δ' ἐμέ

17. δᾶερ, ἐπεί σε μάλιστα

243. 6. οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε

17. οὐ γάρ τ' οἶδ' εἰ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἵξομαι αὖτις

31. Ἀνδρομάχη θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἠετίωνος

244. 3. ὃς ἔναιεν ὑπὸ Πλάκῳ

13. παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ

22. ἤτοι γὰρ πατέρ' ἁμὸν ἀπέκτεῖνε δῖος Ἀχιλλεύς

30. οὐδέ μιν ἐξενάριξε

33. οἱ μὲν πάντες ἰῷ κίον

245. 15. λαὸν δὲ στῆσαν παρ' ἐρινεόν

24. ἠδ' ἀμφ' Ἀτρείδας

26. ἦ που τίς σφιν: ἦ νυ καὶ αὐτῶν
29. ἦ καὶ ἐμοὶ τόδε

246. 1. ἐπεὶ μάθοι ἔμμεναι
3. αἰεὶ καὶ πρώτοισι
13. καί κεν ὕδωρ φορέοις
16. καί ποτέ τις ἰατρεῦσαι (sic)
24. ἀλλά με τεθνειῶτα
26. πρίν γε τί σῆς τε βοῆς

247. 1. ταρβήσας χαλκόν τε
4. φαίδιμος addit post εἵλετο
25. οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν
27. ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα

248. 3. πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει
9. ὡς δ' ὅτε τις στατός
20. δεσμὸν ἀπορρήξας
24. εἰωθὼς λούεσθαι ἐϋρρεῖος ποταμοῖο
26. ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει
30. ῥίμφα ἑ

249. 9. καγχαλόων, ταχέες δὲ πόδες

Η. (7)

250. 2. οὖρον, ἐπεί κε
5. πόντον ἐλαύνοντες
14. ἔνθ' ἐλέτην
16. Lemma om.
24. ὃν κορυνήτης γείνατο
27. γείνατ' Ἀρηΐθοος
33. αὐχέν' ὑπὸ στεφάνης

251. 11. ἀλλήλοισι δέ
13. φηγῷ
20. ἀλλ' εἴ μοι τί πίθοιο
26. ἤν τινά που Δαναῶν

252. 4. οἱ δέ κ' ἀγασσάμενοι
6. τῶν δ' Ἕλενος Πριάμοιο
22. ὡς γὰρ ἐγών

253. 7. ὀρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντος
14. δεῦρ' ἴτω
17. ὧδε δὲ μυθέομαι
19. σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμόν
25. ὄφρα ἑ ταρχέσωσι (sic) κάρη κομόωντες Ἀχαιοί
27. σῆμά τέ οἱ χεύσωσι

255. 26. νίκης πείρατ' ἔχονται
27. ἔνθα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη βιότοιο τελευτή
30. ἀφραίνεις, Μενέλαε

256. 4. Nihil praeter ἀναδεσχέο

257. 1. ἀκούσαι: ἀείρας (sic)
3. ἀνὰ χεῖρας ἀείρας
7. ἡβῷμ'
9. Φειᾶς
18. δίου Ἀρηϊθόου
20. οὕνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκετο
23. χραῖσμε σιδηρείη· πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθάς
27. τεύχεα δ' ἐξενάριξε
29. δῶκε δ' Ἐρευθαλίωνι
31. θάρσεϊ δ' ᾧ

258. 4. πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρήορος
9. ὡς νείκεσσ' ὁ γέρων
12. τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης
14. τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος
18. πεπάλασθε
21 et 25. κλήρῳ νῦν πεπάλασθε

259. 10. θεοῖς ἰδὲ χεῖρας ἀνέσχον
22. ὅς μιν ἐπιγράψας

260. 1. ἐπεὶ οὐδ' ἐμέ
8. Ζεῦ πάτερ Ἴδηθεν
13. σκυτοτόμων ὄχ' ἄριστος Ὕλῃ ἐνὶ οἰκία ναίων
33. τὼ δ' ἐκσπασσαμένω δολίχ' ἔγχεα

261. 7. καί νύ κε
18. νὺξ δ' ἤδη τελέθει

23. καὶ πινυτὴν, περὶ δ' ἔγχει
29. σούς τε μάλιστα ἔτας
31. αἵ τέ μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα
262. 1. ὣς ἄρα φωνήσας
6. τὼ δὲ διακρινθέντε (sine ὁ μέν)
9. ἀρτεμέα
18. ἐσκέδασ' ὀξὺς Ἄρης
23. τυτθὸν ἀποπρὸ νεῶν
32. τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντες
263. 4. ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν
14. ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι
19. εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις
264. 7. ἠγάγετο
11. ἦ μὶν (sic) Τρῶες
16. ὥς τοι ὑποκρίνονται
18. ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν
21. πυρὸς μειλισσέμεν ὦκα
28. 30. ἐξ ἀκαλαρρείταο
265. 9. ἐν δὲ πυρῇ πρήσαντες
24. ὅστις ἔτ' ἀθανάτοισι
26. ὅσον τ' ἐπικίδναται ἠώς
29. τό τ' ἐγὼ καὶ Φοῖβος
266. 16. ἄλλοι μὲν χαλκῷ
17. ἄλλοι δὲ ῥινοῖς
21. ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι
25. κοίμησάν τ' ἄρ' ἔπειτα

Θ. (8)

268. 13. Lemma om.
269. 1. τόσσον ἔνερθ' Ἀΐδεω
4. εἰ δ' ἄγε πειρήσασθε
7. ἵνα εἴδετε πάντες
13 et 17. σειρὴν χρυσείην
28 et 30. σειρὴν μέν κεν
270. 5. ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα
10. μῦθον ἀγασσάμενοι
12. ὦ πάτερ ἡμέτερε
32. μεσσηγὺς γαίης τε
35. Ἴδην δ' ἵκανεν
271. 11. οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἕλοντο
28. χαλκεοθωρήκων
36. ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανόν
272. 8. αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες
273. 22. πῇ φεύγεις
28. μήτις τοι φεύγοντι
274. 3. ὣς ἔφατ' οὐδ' ἐσάκουσε
21. οἷοι Τρώϊοι ἵπποι
275. 7. τώδε δὲ νῶϊ
27. Ἰφιτίδην
30. βροντήσας δ' ἄρα δεινόν
276. 5. Τυδείδη ἄγε δ' αὖτε
8. ἀνὴρ δέ κεν οὔτι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο
18. ὥς ποτ' ἀπειλήσει
21. φύγαδε τράπε
24. Τυδείδη περὶ μέν σε τίον
28. γυναικὸς ἄρ'
32. ἔρρε (ἔρε codex) κακὴ γλήνη
277. 3. ἵππους τε στρέψαι
8. σῆμα τιθεὶς Τρώεσσι
11. ἀβληχρά
27. οὐδενόσωρα
278. 9. ὑμῖν πὰρ προτέροισι
13. οἶνόν τ' ἐγκεράσασα
27. δαιδάλεον
31. οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγάς
280. 8. τῶν δ' ὅσον ἐκ νηῶν
23. πορφύρεον μέγα φᾶρος
29. ἤ ῥ' ἐν μεσσάτῳ
281. 10. ἔσθοντες κρέα πολλά
22. Ἕκτορος ὃς τάχα
25. καί μιν ἀπηύρας νηΐ πολυκλήϊδι παρελθέμεν ἐνθάδε ἔρρων

282. 4. αὐτίκα δ' αἰετὸν ἧκε τελειότατον
12 et 14. πανομφαίῳ
20. Τεῦκρος δ' εἵνατος
26. παπτήνας
30. καὶ Μελάνιππον om.
283. 3. ὅ σ' ἔτρεφε
5. καί σε νόθον περ ἐόντα
22. ἵππους om.
27. ἐκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδεγμένος
284. 7. μήκων δ' ὥς ἑτέρωσε
19. μήκων δ' ὥς
21. καρπῷ βριθομένη
27. ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον
33. ὁ δὲ χερμάδιον: ὁ δέ (sic, repetito ὁ δέ)
285. 5. αὐερύοντα
10. ῥῆξε δέ οἱ νευρήν
13. χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ
20. ἀλλὰ θέων
286. 9. ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι
13. Γοργοῦς ὄμματ' ἔχων
25. κεκαδησόμεθ' om.
287. 11. κύνα Ἄιδου
15. Στυγὸς ὕδατος
18. ἥ οἱ γούνατ' ἔκυσσε
288. 1. ὅταν om.
5. εἰ νῶϊ
16. πέπλον μὲν κατέχευεν
20. λάζετο δ' ἔγχος
23. βριθὺ μέγα
25. αὐτόμαται δὲ πύλαι
28. βάσκ' ἴθι Ἶρι (codex ἤρη) ταχεῖα
32. γυιώσω μὲν σφῶϊν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους
289. 10. αἰεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅττι κεν εἴπω
23. ὄφρ' εὖ εἰδῇς, γλαυκῶπι
29. τῶν ἄλλων μὲν ἀποφθείσθω
290. 9. πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα
11. Οὔλυμπον δὲ δίωκε
15. ἅρματα δ' ἂν βωμοῖσι
21. κατὰ λῖτα
25. αἱ δ' οἶαι Διός
30. οὐ μέν θην κάμετόν γε
291. 10. οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων πληγέντε
21. πρὶν ὄρθαι
24. στείνει ἐν αἰνοτάτῳ
292. 14. ἐν δ' ἔπεσ' Ὠκεανῷ
19. ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων
30. Ἀργείους καὶ νῆας
293. 8. σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων ἄξεσθαι
22. Lemma om.
27. μῦθος δ' ὅς
294. 16. οὓς κῆρες φορέουσιν
19. εἴσσομαι (sic)
23. αὔριον ἣν ἀρετήν
295. 7. εἰ γὰρ ἐγὼν ὥς
9. ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν
13. οἱ δὲ μέγα φρονέοντες ἐπὶ πτολέμοιο γεφύρῃ
20. ὡς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην
22. ἔκ τ' ἔφανεν πᾶσαι
296. 3. τόσσα μεσηγὺ νεῶν
14. εἵατο πεντήκοντα σέλα πυρός

I. (9)

296. 24. ὣς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον
27. θεσπεσίη ἔχε φύζα
297. 5. πένθεϊ δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο
12. ὡς δ' ἄνεμοι δύο

16. Βορέης καὶ Ζέφυρος
26. ἄμυδις
298. 7. πολλὸν δὲ παρὲξ ἄλλα (sic)
27. ἵστατο δακρυχέων
299. 10. ὣς ὁ βαρυστενάχων
13. ὦ φίλοι Ἀργείων
22. σχέτλιος
28. οὔτις που Διὶ μέλλει
31. ὣς ἔφαθ'
300. 17. ἀλκὴν μέν μοι πρῶτον ὀνείδισας
22. ἴσασ' Ἀργείων
301. 1. ἔρχεο, πάρ τοι ὁδός
3. ἑστᾶσ'
7. οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ φευγόντων
302. 1. Τυδείδη περὶ μὲν πολέμῳ ἐν (sic) καρτερός ἐσσι
6. ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων
10. ἦ μὴν καὶ νέος ἐσσί
19. ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις
25. διίξομαι
29. ἀφρήτωρ
303. 2. δορπά τε
9. πλεῖαί τοι οἴνου κλισίαι
12. πᾶσά τοι ἔσθ' ὑποδεξείη
26. καίουσιν πυρὰ πολλά
304. 4. τίθεντο δὲ δόρπον ἕκαστος
13. σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλεύῃσθα
31. εἴξας
305. 5. ἀασάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι ἀντί νυ πολλῶν
8. ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην
28. δώσω δ' ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονα
306. 9. τὰς μέν οἱ δώσω
15. μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήσεται
18. ἦ θέμις, reliquis omissis
26. νῆα ἅλις χρυσοῦ
30 et 32. αἴ κε μετ' Ἀργείην
307. 1. εἰ δέ κεν Ἄργος
9. Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα
308. 22. δμηθήτω
29. τοὔνεκα καί τε βροτοῖσι
309. 6. ἀλλ' ἄγετε κλητούς
18. Φοῖνιξ μὲν πρώτιστα
20. αὐτὰρ ἔπειτ'
25. κηρύκων Ὀδίος τε καὶ Εὐρυβάτης
31. δενδίλλων
310. 20. τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων
29. Πάτροκλος δέ οἱ
311. 11. αὐτῇ σὺν φόρμιγγι
17. ἦ φίλοι ἦ τι μάλα χρεώ
312. 1. αὐτὰρ ὅγε κρεῖον
6 et 8. τῷ δ' ἔχεν
10. αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ' ἐκάη
23 et 26. θῦσαι ἀνώγει
313. 1. αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος
314. 3. ἦμὲν ἐνὶ κλισίῃ
15. ἐνδέξια
24. ἠῶ δῖαν
29. στεῦται γὰρ νηῶν
315. 21. εἰ δὲ σὺ μέν μου
31. Λεσβίδας
316. 5. οἵ κε σε δωτίνῃσι
11. τειρομένους ἐλέαιρε
26. δμῶς om.
31. ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ
317. 8. οὐδέ τί μοι περίκειται
318. 5. Ἀργείους, τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν
29. καὶ δὴ τεῖχος ἔδειμε
319. 2. ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν
4. ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας
12. ἐπ' ἰχθυόεντα

14. μάλα πολλά om.
18. ἐνθάδε ἔρρων
23. ἄξομαι
27. εἴ τινά που Δαναῶν ἔτι ἔλπεται
32. ἐπιειμένος om.

320. 1. ἐκ γὰρ δή μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτον
8. ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρός
15. οὐδ' εἴ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις
23. αἵ θ' ἑκατόμπυλοι
26. οὐδ' εἴ μοι τόσσα δοίη
30. κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο

321. 1. ὅστις οἵ τ' ἐπέοικε
4. σόωσι θεοὶ καὶ οἴκαδ' ἵκωμαι
16. Lemma om.
21. πολλαὶ Ἀχαιΐδες εἰσὶν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε

322. 1. τὰ γέρων
12. οὐδ' ὅσα λάϊνος
27. ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων
29. ἔσσεται

323. 14. μῦθον ἀγασσάμενοι
22. μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι
26. γῆρας ἀποξύσας θήσειν νέον ἡβώοντα
28. οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα
31. φεύγων νείκεα

324. 8. ὅς μοι παλλακίδος περιχώσατο

325. 16. πῦρ ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ
23. ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ
29. δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο

326. 1. καί μ' ἐφίλησ'
3. μοῦνον, τηλύγετον
9. καί σε τοσοῦτον
13. ὄψου ἄσαιμ
29. καὶ γάρ τε Λιταί εἰσι Διὸς κοῦραι

327. 29. ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι
31. τῶν μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξῃς

328. 3. δωρητοί τε πέλοντο
6. ὣς ἦν
23. Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι

329. 13. μέμνημαι τόδε ἔργον
22. ἢ λάθετ' ἢ οὐκ ἐνόησεν
23. ὦρσεν ἐπί
29. ὃς κακὰ πολλά

330. 8. ἄνθεσι μήλων
11. τόσσος ἔην
13. ἀμφὶ συὸς κεφαλῇ καὶ δέρματι
31. Ἀλκυόνην καλέεσκον

332. 23. Αἰτωλῶν

333. 1. πολλὰ δὲ τόνδε
17. καὶ τότε δὴ Μελέαγρον
21. ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει
29. οὐκέθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσεαι

334. 1. τιμῆς ἔσεαι
29. ἴσον ἐμοὶ βασίλευε καὶ ἥμισυ μείρεο

335. 3. οὗτοι δ' ἀγγελέουσι
10. ἐκ κλισίης νόστοιο
12. νηλής
18. οἴης, νῦν δέ τοι ἑπτά

336. 1. ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ ἕκαστος
5. σπείσαντες παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν, ἦρχ' Ὀδυσσεύς

337. 7. ὅπως κεν νῆάς τε σόῃς
20. ὣς ἔφατ', εἰσὶ καὶ οἵδε
23. Lemma om.
26. ὣς ἔφατ'

338. 5. ἀγασσάμενοι
14. μυρία δῶρα διδοὺς, ὁ δ' ἀγήνωρ

Κ. (10)

339. 5. παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παναχαιῶν
19. τεῦχον ἢ πολὺν ὄμβρον
340. 7. θαύμαζεν πυρὰ πολλά
16. ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμόν
18. Νέστορ' ἐπὶ πρῶτον
26. ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφοινόν
341. 9. οὐδὲ γὰρ αὐτῷ
17. Ἀργεῖοι, τί δή
21. τὸν δ' εὗρ' ἀμφ' ὤμοισι
27. Τρώεσσιν ἐπίσκοπον
342. 14. κερδαλέης, ἥτις κεν
22. μέρμερα ἐπ' ἤματι
26. ἔργα δ' ἔρεξ'
343. 3. ἀλλ' ἴθι νῦν Αἴαντα
6. ἀλλ' ἴθι νῦν Αἴαντα
26. πῶς γάρ μοι μύθῳ
28. αὖθι μένειν
344. 25. εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ, παρὰ δ' ἔντεα
33. ὀρθωθεὶς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος
345. 3. ἠέ τιν' οὐρήων
15. τρομέει δ' ὑπο (sic) φαίδιμα
17. μή τοι μὲν καμάτῳ
20. οὐδέ τι ἴδμεν μή πως καὶ διὰ νύκτα
23. ὅσα ποῦ νῦν (sic) ἐέλπεται
25. ἠμὲν Τυδείδην δουρὶ κλυτόν
346. 4. ἀντίθεόν τ' Αἴαντα
7. ὡς εὕδει, σοὶ δ' οἴῳ
22. νῦν δ' ἐμέο
347. 1. οὔλη δ' ἐπενήνοθε
11. πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυσῆα
16. ἐκ δ' ἦλθε κλισίης
26. βουλὰς βουλεύειν
31. εὗδον, ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας
348. 6. λὰξ ποδὶ κινήσας
28. πάντη ἐποιχόμενοι, σὺ δ' ἀμήχανος
349. 5. ἀλλ' ἴθι νῦν Αἴαντα ταχύν
13. ἀλλ' ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἵατο πάντες
15. ὡς τῶν νήδυμος
17. νύκτα φυλασσομένοισι κακήν
19. τετράφαθ' ὁππότ' ἐπὶ Τρώων
350. 3. ὦ φίλοι οὐκ ἂν δή τις
11. ἤ τινά που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πιθοίατο (sic)
17. ἅσσα τε μητιόωσι
30. Τρώων ἀλλ' εἴ τίς μοι ἀνήρ
351. 8. σύν τε δύ' ἐρχομένω
11. ὅπως κέρδος ἔῃ
14. ἀλλά τέ οἱ βράσσων
18. ἤθελε δ' ὁ τλήμων
20. ὣς ἔφατ' (ἔφαθ' codex) ἔδδεισεν δέ
24. εἰ μὲν δὴ ἕταρόν γε
26. κελεύετέ μ' αὐτὸν ἑλέσθαι
352. 16. μήτ' ἄρ με μάλ' αἴνεε μήτε τι νείκει
25. ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε
353. 4. τῶν δύο μοιράων
12. ταυρείην ἄφαλόν τε
30. εὖ καὶ ἐπισταμένως
354. 3. ἀρήρει om.
6. τήν ῥά ποτ' ἐξ Ἐλεῶνος
23. τοῖσι δὲ δεξιὸν ἧκεν ἐρωδιόν
30. τοὶ δ' οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
355. 3. χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθι δ' (sic) Ὀδυσσεύς
5. δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας
11. ἐς Θήβας ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν
13. αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μῦθον
16. πρόφρασα (sic)

29. βοῦν ἦνιν
356. 6. ἀμ φόνον ἀν νέκυας
26. οἵ τ' αὐτῷ
28. ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων
33. αὐτὰρ ὁ μοῦνος ἔην
357. 1. ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον
28. κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην
358. 1. κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην
14. ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵππων τε
26. ὣς ἄρα φωνήσαντε παρὲξ ὁδοῦ
359. 6 et 8. ὅσσον τ' ἐπὶ οὖρα (sic) πέλονται
10. ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀπέην
20. ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμόν
27. φευγέμεναι, τοὶ δ' αἶψα
360. 1. ἢ κεμάδ' ἠὲ λαγωὸν ἐπείγετον
11. λαοῦ ἀποτμήξαντε διώκετον
24. ἦ ῥα καὶ ἔγχος ἀφῆκεν
361. 14. ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέ
16. εἴκεν ἐμὲ ζωὸν πεπύθοιτ'
20. ἤ τινα συλήσων
362. 18. πῶς δ' αἱ τῶν ἄλλων
24. ἅσσα τε μητιόωσιν
363. 7. πῶς γὰρ νῦν
11. εὕδουσ' ἢ ἀπάνευθε
15. πρὸς μὲν ἁλὸς Κᾶρες
28. πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον
31. καὶ Φρύγες ἱππόδαμοι
364. 3. ἐν δέ σφιν Ῥῆσος
24. λευκότεροι χειόνος (sic), θείειν δ' ἀνέμοισιν
365. 14. μὴ δή μοι φύξιν γε
19. ἤ τε καὶ ὕστερον εἶσθα
30. θῆκεν ἀνὰ μυρίκην
366. 9. ἐξ ἐπιδιφριάδος
14. τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προπάροιθεν
22. ὡς δὲ λέων μήλοισιν
28. τὸν δ' Ὀδυσσεὺς μετόπισχε
367. 1. τὴν νύκτ' Οἰνείδαο
5. σὺν δ' ἤειρεν ἱμᾶσι καὶ ἐξήλαυνεν ὁμίλου
31. ὡς ἴδε χῶρον ἔρημον
368. 9. Τυδείδης δὲ χαμᾶζε θορὼν ἔναρα βροτόεντα
20. ὅπως τούσδ' ἵππους λάβετον
28. Τρώων ἤτισφωε πόρε
369. 7. Θρηΐκιοι τὸν δέ σφιν
20. θῆκ' Ὀδυσσεύς
22. αὐτὰρ ἐπεί σφιν κῦμα

Λ. (11)

370. 21. ἀργαλέην πολέμοιο
30. ἤ ῥ' ἐν μεσσάτῳ
371. 1. ὄρθι' Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἑκάστῳ
4. καρδίῃ
16. πεύθετο γὰρ Κύπρονδε
18. ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι
372. 6. χρύσειοι πάμφαινον
9. ἂν δ' ἕλετ' ἀμφιβρότην
20. τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργώ
25. τρεῖς ἀμφιστεφέες
373. 5. ὀξέα, τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἴσω
10. τιμῶσαι βασιλῆα
12. αὐτοὶ δὲ πρυλέες
14. φθὰν δὲ μέγ' ἱππήων
374. 2. ἔρσας αἵματι μυδαλέας
7. αἰθέρος οὕνεκ' ἔμελλε
11. πολλὰς ἰφθίμους
15. οἷος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὔλιος ἀστήρ
21. ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι
28. δήουν οὐδ' ἕτεροι

29. ἴσας δ' ὑσμίνη

375. 6. οἱ δ' ἄλλοι οὔ σφιν

13. πάντες δ' ἠτιόωντο

29. δεῖπνον

376. 8. κατεπάλμενος ἀντίος ἔστη

11. ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὀστέον

20. στήθεσσι παμφαίνοντας

377. 1. υἷε δύω Πριάμοιο νόθον καὶ γνήσιον ἄμφω

5. Ἄντιφος αὖ παρέβασκε

10. δίδη μόσχοισι λύγοισι

18. Ἄντιφον αὖ παρὰ οὖς

378. 1. χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο

29. δουρὶ βαλών

379. 1. ὅλμον δ' ὣς ἔσσευε

6. πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον

9. ἐκ πεδίου τὴν ὦρσαν

15. ὡς δ' ὅτε πῦρ ἀΐδηλον

19. οἱ δέ τε θάμνοι

21. ἐπειγόμενοι πυρός

23. κείν' ὄχεα κροτάλιζον

380. 1. Ἀτρείδης δ' ἔπειτα σφεδανόν

4. οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο

24. ἅς τε λέων ἐφόβησε

28. πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε

381. 10. βάσκ' ἴθι Ἶρι (ἴρει cod.) ταχεῖα

15. αὐτὰρ ἐπεί κ' ἢ δουρὶ τυπείς

16. εἰς ἵππους ἄλλεται (sic)

382. 5. Ζεύς με πατὴρ προέηκε (προέϊκε codex)

9. πρῶτος ὄρουσ'

12. ἀντίος ἦλθε

14. Ἰφιδάμας Ἀντηνορίδης

27. αὐτοῦ μιν κατέρυκε

31. γήμας δ' ἐκ θαλάμοιο

383. 8. τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώτῃ

15. Ἰφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην θώρηκος ἔνερθε

21. ἕλκ' ἐπὶ οἷ

22. ὥστε λίς

32. οἰκτρὸς ἀπὸ μνηστῆς

384. 5. πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς

8. κρατερόν ῥά ἑ πένθος

10. στῆ δ' εὐράξ

12. νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσην ἀγκῶνος ἔνερθεν

15. ἀλλ' ἐπόρουσε Κόωνι

385. 5. ὄφρ' οἱ αἷμ' ἔτι

6. ὀξεῖαι δ' ὀδύναι

11. δριμὺ τό τε προϊεῖσι

386. 6. ἐν δ' ἔπεσ' ὑσμίνῃ ὑπεραέϊ

9. Ἕκτωρ Πριαμίδης

11. Ἀσαῖον μὲν πρῶτα

19. καὶ Δόλοπα πλησίον

23. πληθὺν ὡς ὁπότε ζέφυρος στυφελίξῃ ἀργεστᾶο νότοιο

30. ἀργεστᾶο νότοιο

387. 12. ὣς ὄλεκον Τρῶας παλινορμένω

14. παλινορμένω

17. ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον

20. ἔνθ' ἑλέτην δίφρον

388. 13. γαίης, ἀμφὶ δὲ ὄσσε

24. ἦ καὶ Παιονίδην δουρὶ κλυτὸν ἐξενάριξεν

389. 7. καὶ βάλεν οὐδ' ἄρα μιν

14. κέραι ἀγλαέ

27. τοξότα λωβητὴρ καί ῥα

390. 7. ἤ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο

11. οἰωνοὶ δὲ περὶ πλέες

22. ἔστη πρόσθ', ὁ δ' ὄπισθε καθιζόμενος

28. τὸν δὲ μάλα χρεώ

391. 4. ὃς δέ κ' ἀριστεύησι

10. ἑστάμεναι κρατερῶς

17. ἔλσαν δ' ἐν μέσσοισι
25. οὔτασεν ὦμον ὕπερθεν ἐπάλμενος
32. αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα καὶ Ἔννομον
392. 7. δουρὶ κατὰ πρότμησιν
12. ὦ 'Οδυσεῦ πολύαινε
15. τοιῶδ' ἄνδρε
20. πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν
393. 4. ἦ μάλα δή σε
23. φθῆ σε τέλος
394. 8. αὐτὰρ ἐπεί κε θάνω
10. ὣς εἰπὼν Σώκοιο δαΐφρονος
23. κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον
26. αὖε δ' ἑταίρους
395. 14. σίντην· θῶες μέν τε
18. ἀΐσσων ᾧ ἔγχεϊ
25. Πριαμίδην νόθον
30. πλήθων ποταμὸς πεδίονδε
396. 1. πολλὰς δὲ δρῦς ἀζαλέας
15. Ἕκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὁμίλει
17. νέῶν (duplici accentu) ἀλάπαζε φάλαγγας
22. παῦσεν ἀριστεύοντα
32. Ἕκτορ νῶϊ μὲν ἐνθάδ' ὁμιλέομεν
35. κεῖσ' ἵππους τε καὶ ἅρμ'
397. 5. μάστιγι λιγυρῇ
8. ἂς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὁπλέων
14. δουρός om.
16. μίνυνθα δέ
21. στῆ δὲ ταφὼν, ὄπιθεν δὲ σάκος
25. ὡς δ' αἴθωνα λέοντα
398. 2. ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
10. νωθὴς, ᾧ δή
14. σπουδῇ δ' ἐξήλασσαν
17. Τρώων ἱπποδάμων
20. ἄλλα μὲν ἐν σάκεϊ
24. ἐν γαίῃ ἵσταντο
399. 1. δεξιὸν, ἐκλάσθη δὲ δόναξ
13. ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας
18. ἑστήκει γὰρ ἐπὶ πρύμνῃ
19. εἰσορόων πόνον αἰπὺν ἰῶκά τε
23. ἔκμολεν
26. τίπτε με κικλήσκεις
400. 3. ὅντινα τοῦτον
7. ἐξ ὀχέων, τοὶ δ' ἱδρῶ ἀπεψύχοντο
16. χάλκειον κάνεον, ἐπὶ δὲ κρόμυον πότῳ ὄψον
21. ἠδὲ μέλι χλωρόν
23. ἱεροῦ om.
27. πὰρ δὲ δέπας
401. 8. χρύσειαι νεμέθοντο
24. ἄλλος μὲν μογέων
402. 8. ἐπεί ῥ' ὥπλισσε κυκειῶ
13. πάλιν ἄγγελος
16. ὅσσοι δὴ βέλεσιν βεβλήαται
18. οὐδέ τι οἶδε
22. ἐν νηυσὶν κέαται
403. 18. αὐτοί τε κτεινώμεθ'
20. ἀμφὶ βοηλασίῃ
404. 15. ἐννύχιοι προτὶ ἄστυ
25. τοὺς ἔμεν οἶσι χρέως ὀφείλετ'
405. 9. δαίτρευον, πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρεῖος ὄφειλον
16. ἐλθὼν γάρ ῥ' ἐκάκωσε
30. δώδεκα γὰρ Νηλῆος
406. 1. τοῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἐπειοί
13. καὶ γὰρ τῷ χρεῖος
25. δαιτρεύειν μή τίς οἱ ἀτεμβόμενος
30. μή τίς οἱ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης
407. 12. πανσυδίῃ· μετὰ δέ σφι Μολίονε
14. ἔστι δέ τις Θρυόεσσα

16. ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον
22. εἴα θωρήσσεσθαι
26. ἀλλὰ καὶ ὣς ἱππεῦσι ἐπεὶ ὣς ἄγε νῆα (sic)
32. ἔνθεν πανσυδίῃ

408. 1. ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδῶνι
9. εὖτε γὰρ ἠέλιος
12. ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν
15. ἢ τόσα φάρμακα ᾔδη
27. ἡγεμόν' ἱππήων
31. καί νύ κεν Ἀκτορίωνε Μολίωνε (sic)

409. 1. εἰ μή σφωε πατήρ
3. τόφρα γὰρ οὖν ἑπόμεσθα δι' ἀσπιδέως πεδίοιο (sic)
24. πέτρης τ' Ὠλενίης
29. ἔνθ' ἄνδρα κτείνας
33. νῶϊ δὲ ἔνδον ἐόντες

410. 17. τέκνον ἐμὸν γενεῇ μέν
22. εἰ δέ τινα φρεσίν
24. αἴ κέ σε τῷ ἴσκοντες

411. 8. ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες: ὤσεσθε προτὶ ἄστυ (praefixis obelis et asteriscis)
20. ἷξε θεῶν Πάτροκλος
23. τῇ δὴ καί σφι θεῶν τετεύχατο βωμοί
26. ὣς ἄρ' ἐμέλλετε
31. ἔσσεται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσι πεσέωνται

412. 14. ἔνθα μιν ἐκτανύσας
17. ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρήν

Μ. (12)

413. 6. ὣς ὁ μὲν ἐν κλισίῃ Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός
13. ἶατ' Εὐρύπυλον βεβλημένον
15. τάφρος ἔτι σχήσειν Δαναῶν
19. εὐρὺ τὸ ποιήσαντο
22. ἤλασαν οὐδὲ θεοῖσι
26. ὄφρα μὲν Ἕκτωρ ζωὸς ἔην

415. 10. αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνον
12. δὴ τότε μητιόωντο
14. Κάρησσός τε Ῥοδίος τε
31. καὶ Σιμόεις ὅθι πολλά

416. 9. ἐννῆμαρ δ' ἐς τεῖχος
23. φιτρῶν καὶ λάων
28. καλλίροον (sic) ὕδωρ

417. 3. ὡς ἄρ' ἔμελλον ὄπισθεν
9. τεῖχος ἐΰδμητον
14. Διὸς μάστιγι

418. 1. ἔστασαν ἀμφοτέρωθεν ἔστασαν υἷες Ἀχαιῶν
8. ὀξέσιν ἠρήρει
13. δὴ τότε Πουλυδάμας
27. εἰ δέ χ' ὑποστρέψωσι
32. αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες

419. 6. οἱ δὲ διαστάντες σφέας αὐτούς
11. τῶν δ' ἑτέρων Πάρις ἦρχε
20. Ἄσιος Ὑρτακίδης
22. αἴθωνες μεγάλοι ποταμοῦ ἀπο (sic) Σελλήεντος
27. οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον
28. βάν ῥ' ἰθὺς Δαναῶν λελιημένοι

420. 2. ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος
3. ἂψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον
5. εἴσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά
13. εὗρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὀχῆα
15. τῇ ῥ' ἰθὺς φρονέων
18. ὀξέα κεκλήγοντες
25. νήπιοι, ἐν δὲ πύλῃσι δύ' ἀνέρας εὗρον ἀρίστους

27. Λαπιθάων αἰχμητάων
30. αὔας βόας
421. 4. οἱ δ' ἰθὺς πρὸς τεῖχος
6. Ἄσιον ἀμφὶ ἄνακτα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην
12. Τρῶας ἀτὰρ Δαναῶν
15. ἐκ δὲ τὼ ἀΐξαντε
19. δοχμώ τ' ἀΐσσοντε
26. λαοῖσιν καθύπερθε
30. ἅς τ' ἄνεμος ζαής
422. 4. ὣς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα ῥέον
15. πάγχυ μάλ', οὐ γὰρ ἔγωγ'
23. ἄνδρας θηρητῆρας : τὸ θηρητῆρας cet.
24. ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλησι
423. 3. πάντη γὰρ περὶ τεῖχος
8. Ἀργεῖοι δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἀνάγκῃ
13. ἐπιτάρροθοι
15. Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην
20. ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα μαρμαίροντα
23. ὑψιπέτης
424. 10. αἰετὸς ὑψιπέτης
11. κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα
20. Ἕκτορ ἀεὶ μέν πως μοι ἐπιπλήσσεις
30. δῆμον ἐόντα
425. 4. ὧδέ χ' ὑποκρίναιτο θεοπρόπος : εἰδείη τεράων
11. τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδών
24. ὦρσεν κ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων (sic)
26. ἣ ῥ' ἰθὺς νηῶν κονίην
28. κρόσσας μὲν πύργων ἔρυον
31. κρόσσας μέν
36. στήλας τε προβλῆτας
426. 7. ἄλλον μειλιχίοις
14. ὅς τε χερειότερος
20. νεῖκος ἀπωσαμένους
21. δηΐους προτὶ ἄστυ δίεσθαι
427. 1. νιφέμεν ἀνθρώποισι
13. εἰλῦται
22. αἱ μὲν ἄρ' ἐς Τρῶας
27. ἀντίθεος Σαρπηδόνα
428. 15. χρυσείῃς ῥάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον
20. τὴν ἄρ' ὅγε πρόσθε σχόμενος
21. μήλων πειρήσοντα
28. σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα
32. ἴομεν ἠέ τῳ
36. πάπτηνεν δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν
429. 3. ἐς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δύω
15. καὶ πυλέων· πᾶσαι γὰρ ἐπῴχατο
20. αἶψα δ' ἐπ' Αἴαντα προΐει
23. ἔρχεο δῖε Θοῶτα
430. 1. καί οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἑπέσθω
20. τείχους ἐντὸς ἰόντες
431. 6. ἰῷ ἐπεσσύμενον
9. ἦ ῥ' ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα
11. βλήμενον ἀθρήσειε
25. χάζετ', ἐπεί οἱ θυμὸς ἐέλπετο
432. 3. τείχεος ἔντοσθεν
7. ἀσπίδας εὐκύκλους
10. ἠμὲν ὅτῳ στρεφθέντι
13. πάντη δὴ πύργοι
22. ἥ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον
25. ἰσάζουσ', ἵνα παισὶν
28. ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον
30. ὣς φάτ' ἐποτρύνων
433. 1. κροσσάων ἐπέβαινον ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες
4. εἱστήκει πρόσθε

10. ὡς δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρει πόκον ἄρσενος οἰός
13. εἶχον ἐπημοιβοί
19. εὖ διαβὰς, ἵνα μὴ ἀφαυρότερον βέλος εἴη
23. λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς
434. 8. ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας
11. ὅμαδος δ' ἀλίαστος

VOLUMEN II.

N. (13)

1. 6. Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα
21. πάλιν τρέπεν ὄσσε φαεινώ
3. 2. ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς
10. ἔνθ' ἄρ' ὅγ' ἐξ ἁλός
4. 1. πάντοθεν ἐκ κευθμῶν
9. γηθοσύνη δὲ θάλασσα
5. 18. εἰσάμενος Κάλχαντι
27. ἦ ῥ' ὅδ' ὁ λυσσώδης
32. γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά
6. 1. περιμήκεος ἀρθείς
6. ὁρμήσῃ πεδίοιο
27. Αἶαν, ἐπεί τις νῶϊ θεῶν
8. 1. φυζακινῇς ἐλάφοισιν
3. θώων παρδαλίων τε
20. λύκων τ' ἤϊα πέλονται
9. 4. νῦν δ' ἕκαθεν πόλιος
12. ἀλλ' ἀκεώμεθα θᾶσσον
10. 15. ὡς Ἕκτωρ εἵως μέν
19. νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγυίοισιν (sic in lemmate et in scholio)
23. ὦσαν ἀπὸ σφείων, ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη
11. 5. κοῦφα ποσὶ προβιβάς
18. ναῖε δὲ Πήδαιον
26. ἀλλ' οὔ πῃ χροός
12. 11. Ἴμβριον αὖτ' Αἴαντε
17. ἦλθε κατ' ἰγνύην
21. Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε
13. 2. ὀτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον
9. σπεύδειν αἴ κ' ὄφελός τι
12. συμφερτὴ δ' ἀρετὴ πέλει
14. 1. τό νυ γὰρ κατεάξαμεν ὃ πρὶν ἔχεσκον
16. εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι
21. ἔνθ' ὅ τε δειλὸς ἀνὴρ ὅς τ' ἄλκιμος
30. εἴπερ γάρ κε βλεῖο
15. 8. τῷ δὲ φόβος φίλος υἱός
11. τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρῄκης
18. ἠὲ μετὰ Φλεγύας μεγαλήτορας
16. 7. οἵ μιν ἄιδην (sic) ἑλόωσι
18. αἰπύ οἱ ἐσσεῖται
22. νῶϊν δ' ὅδ' ἐπ' ἀριστερ'
24. εἴδομεν ἠέ τῳ εὖχος
17. 1. ὃς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον
4. ἀνδράσιν ἡρώεσσι τετεύχατον
11. ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε
14. λάθρῃ ὑπεξαναδύς
22 et 27. τοὶ δ' ἔριδος κρατερῆς
18. 4. πεῖραρ ἀπαλλάξαντες
14. πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα
17. ἤτοι δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην
25. καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα
19. 1. χάλκεος ὃν φορέεσκε
3. Ὀθρυονεῦ περὶ δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων

6. καί κε τοι ἡμεῖς ταῦτά γ'
9. ἀλλ' ἔπευ ὄφρ' ἐπὶ νανσὶ συνώμεθα
15. ἐπεὶ οὗτοι ἐεδνωταὶ κακοί εἶμεν
33. τήν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
20. 16. τῇ ὕπο (sic) πᾶς ἐάλη
18. εἰς Ἄιδος περ ἰόντα πυλάρταο
21. ἀλλὰ θέων περίβη
25. νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην
26. ἢ αὐτὸς δουπῆσαι
30. ἔνθ' Αἰσυήταο διοτρεφέος φίλον υἱόν
21. 5. αὖον ἄϋσεν
12. ἢ ἄρα δή τι ἐΐσκομεν ἄξιον εἶναι τρεῖς ἑνὸς ἀντὶ πεφᾶσθαι
22. 2. ἤ τινά που Τρώων ἑταρίσσαιτο μεγαθύμων
19. τηλύγετον ὥς
27. ὀρθαλμὸν δ' ἄρα οἱ
29. ὣς μένεν Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς οὐδ' ὑπεχώρει
32. τῷ δ' ἐπὶ θυμῷ
23. 6. οἱ δ' ἀμφ' Ἀλκαθόῳ
11. Αἰνείας δὲ πρῶτος
16. ἐσπάσατ' οὐδ' ἀτ (sic) ἔτ' ἄλλα δυνήσατο
20. τρέσσαι δ' οὐκέτι ῥίμφα
22. οὐδ' ἄρα πώ τι πέπυστο
33. ἐπὶ οἱ τετραμμένον
24. 1. ἐπὶ δ' ἀσπίς
29. τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν
25. 6. ὥστε σκῶλος πυρίκαυστος
17. ἀνεῖλκεν om.
26. 18. Ἀτρείδης δὲ ἐρυσσάμενος
23. χαμαὶ πέσον
27. 1. ἣν ἐμὲ λωβήσασθε
14. πῦρ ὀλοὸν βαλέειν, κτεῖναι δ' ἥρωας Ἀχαιούς
17. τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι ἢ πολέμου, Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν
28. 15. τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον
25. Φυλείδης τε Μέγης
28. πρὸ Φθίων δὲ Μέδων τε
30. ἤτοι ὁ μὲν νόθος υἱός
29. 4. ἱεμένω κατα ὦλκα (sic)
21. καί τε πολεῖς ἐσάωσε
30. 11. ἢ ῥα καὶ ὡρμήθη ὄρεϊ νιφόεντι
17. καὶ Ἄσιον Ὑρτάκου υἱόν
26. ποῦ τοι Δηΐφοβος
31. 1. οἴχεσθον μακροῖσι τετυμμένω
9. Φάλκην Ὀρθαῖόν τε
18. οἵ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης
32. 1. κυρτὰ φαληριόεντα (sic)
3. πρὸ ἔθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα
5. ἀλλ' οὐ σύγχει θυμόν
9. μακρὰ βιβάσθων
24. Αἶαν ἁμαρτοεπὲς βουγάϊε

Ξ. (14)

33. 2. ἰαχή om.
11. Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχή
19. ἔλαθεν
26. θερμήνῃ καὶ λούσῃ
29. αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθών
34. 1. χαλκῷ παμφαῖνον
6. στῆ δ' ἐκτὸς κλισίης
25. διχθάδι' ἢ μεθ' ὅμιλον
35. 4. ἐπὶ πρύμνῃσιν ἔδειμαν
17 et 25. τῷ ῥ' οἵγ' ὀψείοντες
36. 10. Νέστωρ πτῆξε δέ
37. 3. ᾗ ἔπι (sic) πόλλ'
6. οἶδα δὲ νῦν
10. νῆες ὅσαι πρῶται
26. οὐλόμεν' αἴθ' ὤφελες

38. 7. νῦν δὲ σεῦ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας οἷον ἔειπες
17. Τυδέος
23. ἄγριος ἠδὲ μέλας
39. 4. καὶ θεοὶ ἄλλοι
16. ἐγχείῃ, τὰ δὲ μέλλετ'
18. δεῦτ' ἴομεν πολέμονδε
24. ἐκ βελέων μή που τις
40. 1. σοὶ δ' οὔπω μάλα πάγχυ
41. 4. πολυπίδακος Ἴδης
7. ἐλθεῖν ἐς Ἴδην
14. κληῗδι κρυπτῇ
17. ἔνθ' ἥγ' εἰσελθοῦσα
20. ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον
22. λύματα πάντα κάθηρεν
26. ἀμβροσίῳ ἑδανῷ
42. 3. ἀμβροσίῳ ἑδανῷ
7. τοῦ καὶ κινυμένοιο
12. ἔμπης ἐς γαῖάν τε
17. τῷ ῥ' ἥγε χρόα καλὸν ἀλειψαμένη
25. χρυσείῃς δ' ἐνέτῃσι κατὰ στῆθος περονᾶτο
43. 27. ἐκείνω (sic) γ' ἐπέεσσι
44. 27. Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα
45. 27. ὄσσε φαεινώ om.
31. χρύσεον, Ἥφαιστος δέ κ'
46. 21. καὶ ἄλλο τεή
47. 16. ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεούς
19. καί κέ μ' ἄϊστον ὑπ' αἰθέρος ἔμβαλε πόντῳ
23. ῆ (sic) φής
27. ἀλλ' ἴθ', ἐγὼ δέ κε τοι
48. 9. τοὺς ὑποταρταρίους οἳ Τιτῆνες καλέονται
23. μακροτάτη πεφυυῖα δι' ἠέρος
49. 2. οἷον ὅτε πρῶτόν περ ἐμισγέσθην
9. ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἅρματα
18. ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρείῃ
19. νῦν δὲ σεῦ εἵνεκα
50. 1. οὐδ' ὅτε περ Δανάης
19. οὐδ' Ἀλκμήνης ἐν Θήβῃς
51. 9. οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης
15. ὡς σέο νῦν ἔραμαι
19. αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες
52. 20. πυκνὸν καὶ μαλακὸν ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἔεργε
24. στιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον
29. ἔερσαι
53. 7. Ἀργεῖοι καὶ δ' αὖτε μεθείεμεν Ἕκτορι νίκην
12. παναίθησιν
54. 2. ἐν δάϊ λευγαλέῃ
28. οὔτε πυρὸς τόσσος γε
55. 12. ὅσση ἄρα Τρώων
18. ἤτοι ὁ μὲν σάκεος
20. τώ οἱ ῥυσάσθην
56. 1. ὡς ἔπεσ' Ἕκτορος ὦκα
6. οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες
19. ἑζόμενος δ' ἐπὶ γοῦνα
57. 19. γνωτὸν ἐνὶ μεγάροις
22. ἀνασχών om.
31. ὁ δὲ φῇ κώδειαν
58. 16. ὅστις δὴ πρῶτον
25. Ἀτρείδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα
59. 1. οὐ γάρ οἱ τις ὁμοῖος ἐπισπέσθαι ποσὶν ῆεν
5. ἀνδρῶν τρεσσάντων

O. (15)

59. 12. αὐτὰρ ἐπεὶ διά τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
17. ἔβησαν
27. χλωροὶ ὑπαὶ δείους
60. 12. Ἀργείους, μετὰ δέ σφι
28. κῆρ ἀπινύσσων
61. 6. εἷαθ', ὁ δ' ἀργαλέῳ

8. αἶμ' ἐμέων, ἐπεὶ οὔ μιν
14. ἦ μάλα δὴ κακότεχνος
26. ἦ οὐ μέμνῃ ὅτε τ' ἐκρέμνω
62. 19. ἐμὲ δ' οὐδ' ὥς θυμόν
20. πεπιθοῦσα θυέλλας
32. καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ
64. 20. ὁ δ' ἀνστήσει ὃν ἑταῖρον
28. νόος ἀνέρος om.
32. ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀΐξῃ νόος ἀνέρος
65. 30. οὔτε θεοῖς εἴπερ τις ἔτι νῦν δαίνυται σώφρων
33. ἡ δὲ γέλασσε χείλεσιν
66. 10. μὴ νῦν μοι νεμεσήσετ' Ὀλύμπια
12. ὡς φάτο καί ῥ' ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε
67. 10. αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι
13. τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι
68. 12. πάντα δ' ἀπαγγεῖλαι
69. 6. ἶσόν οἱ φάσθαι
21. τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται
70. 20. γαῖα δ' ἔτι ξυνή
71. 1. τῷ ῥα καὶ οὔ τι Διὸς βέομαι φρεσίν
5. χερσὶ μή τί με πάγχυ κακὸν ὡς δειδισσέσθω
16. ὁμῇ πεπρωμένον
72. 10. ἠδέ οἱ αὐτῷ
73. 7. τῇ μάλ' ἐπισσείων: φοβέειν ἥρωας (sic)
18. ἀμφί ἓ γινώσκων
23. ἧσ' ὀλιγηπελέων
27. ἤματι τῷδ' ὄψεσθαι
74. 10. ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ
75. 3. ὡς Δαναοὶ εἵως
8. ἦ θήν μιν
17. Μέγην τ' ἀτάλαντον
76. 8. μακρὰ βιβάς
15. ἀμφιδάσειαν
22. λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι
25. αὐτὰρ ἐπεὶ κατενῶπα
77. 6. ἤτοι ὁ μὲν νόθος
17. Μηκιστῆ δ' ἕλε
20. ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα
32. ῥεῖ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρίπων (sic)
78. 1. πειρώμενος ἧσι
4. τῇ ῥ' οἵγε προχέοντο φαλαγγηδόν
8. ὥς ῥα σὺ ἤϊε
28. ναύμαχα κολλήεντα
79. 9. τίς δ' οἶδ' εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω
33. ἔνθ' υἷα Κλυτίοιο
80. 3. Καλήτορα
6. Αἴαντος θεράποντα Κυθήριον
10. ναὶ' ἐπεὶ ἄνδρα
13. Τεῦκρε πέπον
20. ὠκύμορον καὶ τόξον
24. ἰόδοκον
81. 9. ὅς οἱ ἐΰστρεφέα νευρήν
14. νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον, ἣν ἐνέδησα πρώϊον
17. πρώϊον ὄφρ' ἀνέχοιτο
29. ἡμὲν ὀτέοισιν
82. 24. ἔνθ' Ἕκτωρ μὲν ἕλε Σχεδίον
28. Πουλυδάμας δ' Ὦτον Κυλλήνιον
31. τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ
83. 3. τόν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν
6. ἤγαγεν ἐξ Ἐφύρης
12. κάππεσεν ἐν κονίῃσι, νέον φοίνικι φαεινός
19. συλήσειν Ἕκτωρ δὲ κασιγνήτοισι
23. βάσκ' ἐν Περκώτῃ δηΐων ἀπονόσφιν ἐόντων

26. οὐχ ὁράας οἷον Δόλοπος περὶ τεύχε᾽
84. 4. ὅς τε κύνα κτείνας ἢ βουκόλον ἀμφὶ βόεσσι
85. 15. ἡ δέ τε πᾶσα ἄχνη ὑπεκρύφθη
18. ἄχνη ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δειῦ αῆ
21. ὑπὲκ θανάτοιο φέρονται
27. ἕλικος βοὸς ἀμφὶ φονῇσι
30. ἤτοι ὁ μὲν πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι
86. 1. Κοπρῆος φίλον υἱόν
9. στρεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν ἐν ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο
12. κτεῖν᾽, οἱ δ᾽ οὐκ ἐδύναντο
17. λίσσεθ᾽ ὑπὲρ τοκέων
87. 12. κολλητὸν βλήτροισι δύω καὶ εἰκοσίπηχυ
32. ἄντεσθ᾽ ἐν πολέμῳ
89. 12. οἴσετε πῦρ
14. νῦν ἡμῖν πάντων: νῦν ἀντὶ
17. νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει
32. ἔνθ᾽ ἄρ᾽ ὅγ᾽ εἱστήκει
90. 1. ἠέ τινας φαμὲν εἶναι
9. τῷ ἐν χερσὶ φόως
16. οὐ μειλιχίῃ

Π. (16)

25. ὡς οἱ μὲν περὶ νηὸς ἐϋσσέλμοιο
91. 11. ζώειν μὰν ἔτι φασί
27. βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης
92. 1. τοὺς μέν τ᾽ ἰητροί
3. ἕλκε᾽, ἀκειάμενοι, σὺ δ᾽ ἀμήχανος
5. μὴ ἔμε γ᾽ οὖν οὗτός γε χόλος
6. αἰναρέτη τίς σευ ἄλλος
12. οὐδὲ Θέτις μήτηρ γλαυκή
16. εἰ δέ τινα φρεσὶ σῇσι
30. αἴ κέ με σοὶ ἴσκοντες
93. 3. ἴσκοντες ἀπόσχωνται
22. ὣς φάτο λισσόμενος
27. καὶ κῆρα λιτέσθαι
94. 23. κούρην, ἣν ἄρα μοι γέρας
25. δουρὶ δ᾽ ἐμῷ κτεάτισσα
95. 20. ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι
22. εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκε
96. 14. ἔμπεσ᾽ ἐπικρατέως
97. 12. ἀλλὰ πάλιν τροπάασθαι
26. πήληξ βαλλομένη
98. 22. κόλον δόρυ
28. νηῒ θοῇ
35. ἀσβέστη κέχυτο φλόξ
99. 7. μὴ δὴ νῆας ἕλωσι
11. μὴ δὴ νῆας ἕλωσι καὶ οὐκέτι φυκτὰ πέλωνται
100. 7. πάλλειν, ἀλλά μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι
15. Ξάνθον καὶ Βαλίον
20. τοὺς ἔτεκε Ζεφύρῳ
26. λάμψοντες (sic) γλώσσῃσιν
101. 4. ἄκρον ἐρευγόμενοι
7. στήθεσιν ἄτρομός ἐστι
12. τῆς μὲν ἰῆς στιχός
16. Σπερχειοῖο διιπετέος
102. 16. αὐτίκα δ᾽ εἰς ὑπερῷ᾽ ἀναβάς
32. πάνθ᾽ ὑπὸ μηνιθμόν
103. 14. μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν
19. καλῆς, δαιδαλέης
25. οὔλων τε ταπήτων
104. 20. Δωδώνης μεδέων
105. 5. ἠμὲν δή ποτ᾽ ἐμόν
14. εἴσεται ἦρα καὶ οἶος
106. 14. ἐλπόμεναι παρὰ ναῦφι
26. οὐρανόθεν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ
107. 2. αὐτίκ᾽ ἄρα στρεφθέντος
22. ἤμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ᾽ ἠκοῦ

29. αἵματος ὀφθαλμοί
108. 1. ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον
5. ὑπὲκ μήλων
9. ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν
15. σκεπετ' (sic) ὀϊστῶν
17. ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου
25 et 30. αἰθέρος ἐκ δίης
109. 5. πρηνέες ἐξ ὀχέων
21. ἐξ ὀρέων ἐπι καρ (sic)
28. δεύτερον ὁρμηθείς
32. ἧστο ἀλεὶς ἐκ γὰρ πλήγη
110. 10. ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ
17. οἱ δ' ὥστ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες
23. Ἥρην δὲ προσέειπεν
29. ἥ μιν ζωὸν ἐόντα τὸ μέν
111. 1. ὅνδε δόμον δέ
19. ὁρμηθεὶς] ὁρμηθεὶς, ὁ δὲ Πήδασον
112. 1. τήν τ' οὔρεσιν (sic) τέκτονες
7. Γλαῦκε πέπον πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι
12. πάντῃ ἐποιχόμενος
16. ἐμεῦ πέρι μάρναο
24. τέλος θανάτοιο κάλυψεν ὀφθαλμοὺς ῥῖνάς θ'
31. ἱεμένους φοβέεσθαι
113. 4. εἷς ἢ ἐνὶ Τροίῃ
14. Σαρπηδὼν Διὸς υἱός
20. Γλαῦκος δ' ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσί
114. 23. ὃς πρῶτος ἐσήλατο
115. 7. Σαρπηδὼν, ἀλλ' εἴ μιν
12. αὐτοῦ ἀμυνομένων
24. Χάλκωνος φίλον υἱὸν, ὃς Ἑλλάδι
116. 10. ἔγχος ἐμόν
15. τῶν δ' ὥστε δρυτόμων ἀνδρῶν
28. ὣς τῶν ὤρνυτο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
117. 23. καὶ τότ' Ἀπόλλωνα
29. ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα
118. 10. κασίγνητοί τε ἔται τε
12. βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων
23. οἱ δ' ἄλλοι φύγαδε μνώοντο
119. 16. αὐτοκασίγνητος Ἑκάβης
25. πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνήρ
32. νηὸς ἀποθρώσκων εἰ καὶ δυσπέμφελος
121. 5. ὤμων μεσσηγύς
8. καὶ γὰρ δή ποτε φῶτας
16. ὅς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος
19. δούπησεν δὲ πεσών
23. ὡς πολέας πέφνοντα
122. 24. χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλῆος

Ρ. (17)

123. 13. Τρώεσσι δαμείς
28. πρωτοτόκος κινυρή
124. 12. Πάτροκλον βάλε δουρί
31. ἀλλά σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω ἐς πληθὺν ἰέναι
125. 18. ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι
27. ἢ καί σφιν δειλοῖσι γόου καὶ τὰ ἑξῆς
126. 1. καὶ Φρόντιδι δίῃ: ὡς Ἤλιδι—
9 et 13. ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρόν
19. ἂψ δ' ἀναχαζομένοιο
23. νύξ', ἐπὶ δ' αὐτός
26. βαρείῃ χειρὶ πιθήσας
29. ἀντικρὺ δ' ἁπαλοῖο
127. 5. αἵματί οἱ δεύοντο
9. πλοχμοί θ'
20. ἀναβέβρυχεν ὕδωρ

128. 5. Ἕκτορ, νῦν σὺ μὲν ὧδε
16. Πάτροκλον δ' ὃς κεῖται
19. εἰ δέ κεν Ἕκτορι μοῦνος
28. Τρῶας ἐνθάδε πάντας
29. ὁππότ' ἀνὴρ ἐθέλῃ πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι
31. ὁππότ' ἀνήρ
129. 7. ὃν καὶ θεὸς τιμᾷ
19. ἐντροπαλιζόμενος ὥστε λῖς
22. ἀπὸ σταθμοῦ δίωνται
25. παχνοῦται ἀέκων δέ τε
32. σπεύσομεν
130. 8. ἕλχ' ἵν' ἀπ' ὤμοιιν
131. 1. ᾧ ῥά τε νήπι' ἄγοντι
3. ἑστήκει ὥς τίς τε λέων
20. πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον
24. ἕλκεται ὄσσε καλύψων
27. Ἕκτορ εἶδος ἄριστε
132. 1. ἦ σ' αὐτὸς κλέος ἐσθλόν
8. σχέτλι'
9. κάλλιπες
12. ζωὸς ἐών
19. τῷ νῦν εἴ τις ἐμοὶ Λυκίων
24. οἴκαδ' ἴμεν Τροίῃ δὲ πεφήσεται
29. λύσειαν καί κ' αὐτόν
133. 1. καί κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα
15. νῦν δὲ σεῦ ὠνοσάμην
24. ῥηϊδίως ὅτε δ' αὐτός
28. καλὰ τὰ Πατρόκλοιο βίην
32. καλὰ τὰ Πατρόκλοιο
134. 5. δηΐου ἐκ πολέμοιο θέων δ' ἐκίχανεν ἑταίρους
11. ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπὼν
20. γηρὰς, ἀλλ' οὐχ υἱός
22. ἆ δείλ' οὐδέ τι τοι
135. 1. ἆ δειλ'
5. ἆ δεῖλ', οὐδέ τι τοι
8. ὃς δή τοι σχεδὸν ἔστι
11. τοῦ δὴ ἕταιρον (sic) ἔπεφνες ἐνηέα τε
14. τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόσμον
20. δέξεται Ἀνδρομάχη
22. δεινὸς Ἐνυάλιος
25. ἰνδάλλετο δέ σφισι πᾶσι τεύχεσι
136. 2. ὤτρυνεν δὲ ἕκαστον
10. Φόρκυν τε Χρομίον τε
18. προφρονέως ῥύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν
20. τὰ φρονέων δώροισι κατατρύχω
24. τῷ τις νῦν ἰθύς
27. ἡ γὰρ πολέμου ὀαριστύς
137. 1. ἥμισυ τῶν ἐνάρων
3. οἱ δ' ἰθὺς Δαναῶν βρίσαντες
10. οὔτε τόσον νέκυος
19. ἀλλ' ἄγ' ἀριστῆας Δαναῶν κάλει ἤν τις ἀκούσῃ
22. οἵ τε παρ' Ἀτρείδῃς Ἀγαμέμνονι
26. δήμια πίνουσιν
32. Πάτροκλον Τρωῇσι κυσίν
138. 7. ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι
11. ἠϊόνες βοόωσιν
19. λαμπρῇσιν κορύθεσσιν
23. μίσησεν δ' ἄρα μιν
140. 32. Ἕκτορα δ' ἐγγύθεν
141. 4. μαλθακὸς αἰχμητής
7. μαρμαρέην Ἴδην δέ
9. ἀστράψας δὲ μάλα
14. ἄκρον ἐπιλίγδην
23. ἐν καυλῷ δ' ἐάγη
143. 19. Ζεὺς ὅτε δὴ Τρώεσσι δίδου ἑτεραλκέα νίκην
25. σχήσεσθ' ἀλλ' ἐν νηυσί
27. ἀλλ' οὔ πῃ δύναμαι
144. 3. δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι
5. τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο
7. αὐτίκα δ' ἠέρα μέν
9. καὶ τότ' ἄρ' Αἴας
13. βῆ δ' ἰέναι ὥς τίς τε λέων

145. 24. ἀλλ᾽ ὅγε τοῖσιν μέν
27. Τρώων ἐξ ἐνοπῆς
146. 5. ἴσον θυμὸν ἔχοντες

Σ. (18)

146. 20. ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο
22. τὸν δ᾽ εὗρε προπάροιθε
147. 5. ὀχθήσας δ᾽ ἄρα εἶπε
148. 10. ὤ μοι, Πηλέος υἱέ
16. γυμνοῦ, ἀτὰρ τάγε
149. 14. ἔνθ᾽ ἄρ᾽ ἔην Γλαύκη τε
21. ἔνθ᾽ ἄρ᾽ ἔην
150. 11. οἴκαδε νοστήσαντα
14. ἀλλ᾽ εἶμ᾽
17. ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα
28. ἀκτὴν εἰσανέβαινον
31. ἀλήμεναι υἷας Ἀχαιῶν
151. 4. παθέειν τ᾽ ἀεκήλια ἔργα
8. σεῦ ἐπιδευομένους
15. νῦν δ᾽ ἵνα καὶ σοὶ πένθος
21. πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρί
31. ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς
152. 12. νῦν δ᾽ ἐπεὶ οὐ νέομαί γε
25. τοῖος ἐὼν
27. ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν
32. ὅς τοι πολὺ γλυκίων
153. 1. ἀνδρῶν δ᾽ ἐν στήθεσσιν ἀέξεται ἠΰτε καπνός
9. θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον
13. καὶ χόλος ὅς τ᾽ ἐφέηκε
154. 10. ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα
26. ἠῶθεν γὰρ νεῦμαι
29. ὑμεῖς μὲν νῦν δῦτε
30. καί οἱ πάντ᾽ ἀγορεύσατ᾽
32. αἴ κ᾽ ἐθέλῃσι υἱεῖ ἐμῷ
155. 3. τὴν μὲν ἄρ᾽ Οὔλυμπονδὲ πόδες φέρον
23. πεινάοντα δίεσθαι
156. 2. Πατρόκλῳ ἐπάμυνον
7. οἱ δὲ ἐρύσσασθαι
17. Ἶρι θεὰ, τίς γάρ σε
22 et 28. στεῦτο γὰρ Ἡφαίστοιο
157. 3. ἄλλου δ᾽ οὔ τευ οἶδα τοῦ (in textu est τεῦ) ἄν
13. ἀλλ᾽ αὔτως ἐπὶ τάφρον ἰών
16. ὤμοις ἰφθίμοισι
20. ἐξ ἄστεος αἰθέρ᾽ ἵκηται om.
25. ὡς δ᾽ ὅτε καπνός
33. πυρσοί τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι
158. 11. ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀριζήλη φωνή
17. οἱ δ᾽ ὡς οὖν ἄϊον ὄπα
22. ἔνθα δὲ καὶ τότ᾽ ὄλοντο δυώδεκα
26. ἔνθα δὲ καὶ τότ᾽
33. ἠέλιον δ᾽ ἀκάμαντα
159. 12. ὀρθῶν δ᾽ ἑσταότων
14. ἕζεσθαι πάντας
16. ἐξεφάνη
20. Πανθοΐδης· ὁ γὰρ οἶος
30. Ἕκτορι δ᾽ ἦεν ἑταῖρος
160. 1. ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
3. ἀμφὶ μάλα φράζεσθε φίλοι
8. τόφρα δὲ ῥηΐτεροι
11. δατέονται ἐν μέσῳ ἀμφότεροι
14. ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχήσεται
19. αὔριον ὁρμηθείς
22. ὅς κε φύγῃ
24. Τρώων αἳ γὰρ δή μοι
27. εἰ δ᾽ ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι
29. νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ
33. νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ
161. 1. παντοίου δρόμου ἆσαι
4. οὐδέ ποτ᾽ ἐκπέρσαι
9. σὺ μὲν οὐκέτ᾽ ἐμοί
11. ὃς κέλεαι κατὰ ἄστυ
16. πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην

18. ἵκει om.
24. Τρώων δ' ὃς κτεάτεσσιν
162. 4. στήσομαι ἤ κε φέρησι
14. παννύχιοι Πάτροκλον
17. χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους
21. πυκνὰ μάλα στενάχων ὥστε λῖς ἠϋγένειος
24. ᾧ ῥά θ' ὑπὸ σκύμνους
32. ὦ πόποι ἦ ῥ' ἅλιον
164. 5. χρύσεα δέ σφ' ὑπὸ κύκλα
12. ἡ δ' αὖτις πρὸς δῶμα
16. οἱ δ' ἤτοι
21. τὴν δὲ ἴδε προμολοῦσα
26. καλὴν τὴν ὤπυιε
30. ἡμέτερον δῶ
165. 1. αἰδοίη τε φίλη τε πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις
3. Ἥφαιστε πρόμολ' ὧδε
5. Θέτις νύ τι
24. πέλωρ αἴητον ἀνέστη
166. 15. δῦ δὲ χιτῶν'
18. αἱ μὲν ὕπαιθα
20. τίπτε Θέτι
23. τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα
28. πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα
167. 1. κεῖται ἐνὶ μεγάροις
8. κούρην ἣν ἄρα οἱ
22. καὶ θώρηχ' ὃ γὰρ ἦν οἱ
28. Τρωσὶ δαμεὶς
30. αἲ γάρ μιν θανάτοιο
168. 1. ἀνθρώπων πολέων
6. παντοίην εὔπρηστον
16. ποίει δὲ πρώτιστα σάκος
169. 21. Πληϊάδας θ' Ὑάδας τε
171. 21. ἄρκτον θ' ἣν καὶ ἅμαξαν
172. 11. οἵη δ' ἄμμορός ἐστι
19. ἐν δὲ δύω ποίησε πόλεις
173. 26. ἐνθάδε νεῖκος ὀρώρει
174. 18. τοῖσιν ἔπειτ' ἤϊσσον
175. 1. κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι
5. τὴν δ' ἑτέρην πόλιν
8. δέ σφιν pro δέ σφισιν
15. τεῖχος μέν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα ῥύετ' ἐφεσταωτ̊
28. ἀμφὶς ἀριζήλω, λαοὶ δ' ὑπολίζονες ἦσαν
177. 6. τέλσου ἱκέσθαι
8. ἡ δὲ μελαίνετ' ὄπισθεν
11. ἐν δ' ἐτίθει τέμενος
18. βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
20. δεῖπνον ἐρίθοισι
26. ἀταλὰ φρονέοντες
178. 4. ἱμερόεν κιθάριζε
11. πὰρ ποταμὸν κελάδοντα
27. ἕλκετο, τὸν δὲ κύνες
29. ἔγκατα καὶ μέλαν αἷμα
31. αὔτως ἐνδίεσαν
179. 6. σταθμούς τε κλισίας τε
12. ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε
31. τῷ ἴκελον
180. 29. τῶν δ' ἐμὲν λεπτὰς ὀθόνας
181. 8. ἡ δ' ἴριξ (sic)

Τ. (19)

181. 18. εὗρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον
23. κλαίοντα λιγέως
182. 2. τύνη δ' Ἡφαίστοιο πάρα
4. Μυρμιδόνας δ' ἄρα
6. ἄντην εἰσιδέειν
22. ἐκ δ' αἰὼν πέφαται
27. ἀλλὰ σύ γ' εἰς ἀγορὴν
31. καί ῥ' οἵπερ τὸ πάρος γε
183. 4. καὶ μὴν οἱ τότε γ'
13. αὐτὰρ ὁ δεύτατος
15. Ἀτρείδη ἦ ἄρ τι
25. Ἕκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τό
30. αἴ κ' ἐθέλωσ'
184. 14. ἑσταότος μὲν καλὸν ἀκούειν
28. ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ

33. Πηλείδη μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι
185. 6. πολλάκι δή μοι
14. ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι
186. 7. ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν
15. τῶν ἀνδρῶν γενεῆς
19. εἰ δ' ἄγε νῦν μοι ὄμοσσον
187. 1. ἰφθίμην ἄλοχον
12. Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε
23. Εὐρυσθεὺς Σθενέλοιο πάϊς
189. 21. ἔτι ζώοντ' ἀκάχησθαι
26. ἀλλ' ἴθι οἱ νέκταρ τε
28. ἡ δ' ἅρπη
190. 1. ὡς δ' ὅτε ταρφειαί
3. θώρηκές τε κραταιγύαλοι
15. καλοῦ δαιδαλέου
31. τῷ δ' εὖτε
191. 1. τῷ δ' εὖτε πτερά
22. Ξάνθε τε καὶ Βαλίε
25. ἂψ Δαναῶν

Υ. (20)

192. 18. πεδίοιο om.
31. οὔτε τις οὖν ποταμῶν ἀπέην
193. 1. οὔτ' ἄρα νυμφάων
7. ξεστῇς αἰθούσσῃσιν
13. ὡς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον
16. οὐδ' Ἐνοσίχθων νηκούστησε θεᾶς
19. ἦ τι περὶ Τρώων
194. 1. ὑπὲρ μόρον ἐξαλαπάξῃ
16. Λητώ τε Ξάνθος τε
23. ὦρτο δ' ἔρις κρατερή
24. ἄλλοτε πὰρ Σιμόεντι
27. θεῶν ἐπὶ Καλλικολώνῃ
195. 4. γαῖαν ἀπειρεσίην
9. ἤτοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάων καὶ τὰ ἑξῆς
196. 27. Ἥρη δ' ἀντέστη
33. σῶκος ἐριούνιος
197. 13. ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοί
18. ἃς Τρώων βασιλεῦσι
22. Πριαμίδη τί με ταῦτα
28. καὶ δὲ σέ φασιν
198. 5. ἀνὰ οὐλαμόν
28. εἰ δέ κ' Ἄρης
199. 4. Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
19. ποίεον ὄφρα τὸ κῆτος
21. ἀμφὶ σὲ ἤϊε Φοῖβε
27. ἀγρόμενοι πᾶς δῆμος
30. ἐὲ δ' αὐτόν
200. 4. ὅτε πέρσε βοῶν ἄπο
28. ἕλος κάτα βουκολέοντο
201. 3. ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων
10. ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνος
15. τὸν καὶ ἀνηρείψαντο
202. 13. ἐπέων δὲ πολὺς νόμος
204. 10. ἔνθα κεν Αἰνείας μέν
13. ἢ κόρυθ' ἠὲ σάκος
27. νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη
205. 6. καὶ παῖδες παίδων, τοί κεν μετόπισθε γένωνται
7. Αἰνείαν ἤ κέν μιν
15. θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας
24. Αἰνεία τίς ᾧδε
29. ὃς σεῦ ἅμα κρείσσων
31. λεύσσω, τῷ δ' ἐφέηκα
206. 3. ἀργαλέον δέ μοί ἐστι
5. τόσσους δ' ἀνθρώπους
17. τῷ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας
21. καὶ τότ' ἄρ' Ἕκτορα
25. μή πως ἠὲ βάλῃ
27. ὃν νύμφη τέκε
207. 1. κεῖσαι Ὀτρυντίδη
6. λίμνῃ Γυγαίῃ
17. ὡς ὅτε ταῦρος ἤρυγεν ἑλκόμενος Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα
27. ὡς ἄρα τόν γ' ἐρύγοντα

32. προτὶ οἷ δ' ἔλαβ'
208. 6. αἴ κέ σε χειρότερος
8. δουρὶ βαλόν
13. ἔγχει χαλκείῳ
19. ἢ θήν σ' ἐξανύω γε
209. 1. εἴ πως εὖ πεφίδοιτο
13. οὐ γάρ τι γλυκύθυμος
15. ἐκ δέ οἱ ἧπαρ ὄλισθεν
23. Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ'
26. αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ'
210. 5. ὑπὸ πόσσ' ἐριμύκων

Φ. (21)

210. 31. Ξάνθου δινήεντος
211. 5. ἤματι τῷ
7. ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα
12. ὄρμενον ἐξαίφνης
16. πλῆτο ῥόος κελάδων
30. αὐτὰρ ὁ ἄψ
212. 1. ἦγε λαβὼν ἐκ πατρός
3. ἐννύχιος προμολών
7. τάμνε νέους ὄρπηκας
21. κεῖθεν δὲ ξεῖνός μιν ἐλύσατο
23. τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε
25. ἦ μάλα δὴ Τρῶες
30. φυγὼν ὑπὸ νηλεὲς ἦμαρ
213. 4. ἱκέταο om.
14. Ἄλτεω ὃς Λελέγεσσι
18. νῦν δὲ δὴ ἐνθάδε μοι
30. ἀλλὰ φίλος θάνε
214. 2. ἀλλ' ἐπί τοι καὶ ἐμοί
12. ἔσσεται ἢ ἠώς
17. ἔγχος μέν ῥ' ἀφέηκεν, ὁ δ' ἕζετο χεῖρε πετάσσας
20. ἐνταυθοῖ
27. οἴσει δινήεις εἴσω
28. θρώσκων τις κατὰ θυμὸν μέλαιναν φρίχ' ὑπαΐξει
215. 25. ᾧ δὴ δηθά
27. υἱέϊ Πηλεγόνος
216. 11. Ἀκεσσαμενοῖο θυγατρῶν
27. ἁμαρτῇ
217. 6. τῷ δ' ἑτέρῳ μιν
8. δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεύς
17. μεσοπαγὲς δ' ἄρ'
19. Πηλείδης δ' ἄορ
28. φῆσθα σὺ μὲν ποταμοῦ
32. καὶ γὰρ σοὶ ποταμός γε
218. 14. οὐδὲ βαθυρρείταο
23. τὸν μὲν ἄρ' ἐγχέλυές τε
27. δῆμον ἐρεπτόμενοι
29. ἐπινεφρίδιον κείροντες
219. 6. πλήθει γὰρ δή μοι
11. ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἔασον
13. ἀντιβίην ἤ κέν μιν
20. δείελος ὀψὲ δύων
26. τοὺς ἔκβαλε θύραζε μεμυκώς
29. χέρσονδε ζωοὺς δὲ σάω
31. ὁ δὲ πτελέην
220. 12. εἴσω πᾶς
18. ἀκροκελαινιόων
20. αἰετοῦ οἴματ' ἔχων
23. χώρῳ ἐνὶ προαλεῖ
221. 1. ἤ με ψεύδεσσιν ἔθελγεν
10. νῦν δ' ἐμὲ λευγαλέῳ
16. ὅν ῥά τ' ἔναυλος ἀποέρσει
18. τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε
20. Ζηνὸς ἐπαινήσαντος
22. μὴ πρὶν παύειν χεῖρας
24. Τρωϊκὸν ὅς κε φύγῃσι
28. αὐτὰρ ὁ βῆ
222. 3. κεῖσεθ' ὑπ' ἰλύος
5. εἰλύσω ψαμάθοισιν ἅλις χέραδος
11. εἰλύσω ψαμάθοισιν
16. μυρίον, οὐδέ οἱ
21. ἔσται τυμβοχοῆς ὅτε μιν
223. 1. κατὰ δ' ἤρεε Πηλείωνα

11. αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο
14. εἴσομαι ἐξ ἀλόθεν
18. τεύχεα κῆαι
20. πολλοὺς οἵ ῥα κατ' αὐτόν
24. πᾶν δ' ἐξηράνθη
224. 7. κνίσην μελδόμενος
16. ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν
21. τίπτ' αὖτ' ὦ κυνάμυια
23. οὐτάμεναι, αὐτὴ δέ
28. οὐτάμεναι, αὐτὴ δὲ πανόψιον
225. 1. σμερδαλέην
17. καί ῥ' ἐπιεισαμένη
22. τοιοῦτοι νῦν πάντες
26. ὧδέ τε θαρσαλέοι
33. διέσταμεν
226. 2. πὰρ Διὸς ἐλθόντες
17. Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας
24. ἕλικας βοῦς
29. στεῦτο δέ γ' ἀμφοτέρων
227. 1. οἱ δ' αὐτοὶ δηριαάσθων
3. Ἄρτεμις ἀγροτέρη
5. ὀνείδειον φάτο μῦθον
13. μή σευ νῦν ἔτι
17. ἀλλὰ χολωσαμένη
21. ἤτοι βέλτερόν ἐστι
23. εἰ δ' ἐθέλεις
30. ὥστε πέλεια
228. 1. χρησμὸν οὐδ' ἄρα τῇ γε
5. ὣς ἄρ' ἔφη
10. τὴν δὲ προτὶ οἷ
13. τὸν δ' αὖτε προσέειπεν
28. αὖτις ἐπ' ἂψ θέμεναι
30. μὴ οὗλος ἀνὴρ εἰς τεῖχος ἄληται
229. 7. αἱ δὲ πετασθεῖσαι
13. ἵνα λοιγὸν ἀμύναι
17. φεῦγον, ὁ δὲ σφεδανόν
19. ὁ δὲ σφεδανῶν
22. ἔνθα κεν ὑψίπυλον
23. αὐτὰρ ὅ γ' ὡς ἐνόησεν
230. 1. εἰ δέ κεν οἱ προπάροιθε
3. ἔμμεναι αὐτάρ οἱ
12. ἤδη που μάλ' ἔολπας
16. ἐν γάρ οἱ πολέες τε
19. οἵ κε πρόσθε φίλων
22. πότμον ἐφέψεις
231. 1. διώκετο πυροφόροιο om.
9. τυτθὸν ὑπερπροθέοντα

X. (22)

231. 27. καλῇσιν ἐπάλξεσιν om.
232. 2. ἦ νύ τοι οὔτι μέλει Τρώων πόνος οὓς ἐφόβησας
8. ὅς ῥά τε ῥεῖα
20. ὅν τε κύν' Ὠρίωνος
233. 9. καί τε φέρει πολλόν
14. σχέτλιος αἴθε θεοῖσιν
15. φίλος τοσσόνδε
18. ἀλλ' εἰ μὲν ζώουσι μετὰ στρατῷ
22. ὀνομάκλυτος Ἄλτης
28. πολλὰ γὰρ ὤπασε παιδὶ γέρων
234. 3. εἰ δ' ἤδη τεθνᾶσι
10. Τρῶας καὶ Τρωάς
17. αὐτὸν δ' ἂν πύματόν τε
19. ὠμισταὶ ἐρύουσιν
235. 8. αὐτήν· εἴ ποτέ τοι
14. τῶν μνῆσαι φίλε τέκνον
17. τείχεος ἐντός
19. οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος
21. πολλὰ λισσομένω
23. ὡς δὲ δράκων ἐπὶ χειῇ
236. 2. εἰ δέ κεν ἀσπίδα μέν
11. δωσέμεν Ἀτρείδῃσι
17. μή μιν ἐγὼ μέν
24. οὐδέ τί μ' αἰδέσεται
25 et 32. οὐ μέν πως νῦν ἐστιν ἀπὸ δρυός

237. 2. παρθένος ἠΐθεός τ' ὀαρίζετον
9. ὣς ἄρ' ὅγ' ἐμμεμαώς
11. τείχεος αἰέν
16. ἡ δ' ἑτέρη θέρεϊ
20. τῇ ῥα παραδραμέτην
21. πρόσθε μὲν ἐσθλὸς
25. ἀλλὰ περὶ ψυχῆς
27. περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι
30. ἢ τρίπος ἠὲ γυνή

238. 3. θάρσει τριτογένεια
22. ὡς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσίν
27. πῶς δέ κεν Ἕκτωρ

239. 2. ἐγγύθεν, ὥς οἱ ἐπῶρσε
9. ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον
11. ἐν δὲ τίθει δύο κῆρε
13. νῦν δὴ νῶϊ γ'
17. ἠθεῖ' ἦ μάλα δή σε
20. ἔστω φειδωλή
24. ὣς φαμένη καὶ κερδοσύνη
29. τρὶς περὶ ἄστυ

240. 5. μάρτυροι ἔσονται
7. ἁρμονίων
8. δῴη καμμονίην
12. συνημοσύνας ἀγόρευε
19. ὅρκια ἔσσονται
23. ἀλλά τις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπίκλοπος
25. ἐπίκλοπος
28. τῶν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλευαι
30. χάλκεον, ὡς δή μιν σῷ

241. 4. νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι
6. μὴ μὰν ἀσπουδί γε
7. οἴμησεν δ' ἀλείς
10. ἕσπερος ὃς κάλλιστος
13. ὣς αἰχμῆς ἀπέλαμπ'
17. τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον
24. ὄφρα τί μιν προτιείποι
31. σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμόν
33. Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι

242. 5. ὡς οὐκ ἔσθ' ὃς σῆς γε
7 et 12. οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε
17. οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτόν
31. ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες

243. 3. ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα
19. ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν
21. ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε

244. 20. τέκνον ἐγὼ δειλή

245. 1. κατὰ πτόλιν οἵ σε θεόν
2. εὐχωλὴ κατὰ ἄστυ πελέσκετο
4. ἀλλ' ἥγ' ἱστὸν ὕφαινε
12. ποικίλ' ἔπασσεν
13. ἡ δ' αὖτις δμωῇσι
24. τῆλε δ' ἀπὸ κρατός

246. 9. ἀμφὶ δέ μιν γαλόῳ τε
17. ἡ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο
19. Ἕκτορ ἐγὼ δύστηνος
22. δύσμορος αἰνόμορον
24. χήρην ἐν μεγάροισι

247. 26. δευόμενος δέ τ' ἄνεισι
28. τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις

Ψ. (23)

248. 13. ὡς οἱ μὲν στενάχοντο
24. δεύοντο ψάμαθοι
28. δάκρυσι· τοῖον γάρ

249. 3. χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε
10. μυρίοι, αὐτὰρ ὁ τοῖσιν
11. πάντη δ' ἀμφὶ νέκυν
16. σπουδῇ παρπεπιθόντες

250. 3. ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχή
9. οὐ μέν μευ ζώοντος ἀκήδεις
12. θάπτε με ὅττι τάχιστα
14. οὐδέ μέ πω μίσγεσθαι
18. καί μοι δὸς τὴν χεῖρ'

27. *τείχει ὑπὸ Τρώων εὐηγενέων*
29. *μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε*
251. 3. *νήπιος οὐκ ἐθέλων*
9. *χρύσεος ἀμφιφορεύς*
23. *ἀλλά μοι ἆσσον στῆθι*
27. *ψυχὴ καὶ εἴδωλον*
252. 6. *οὐρῆάς τ' ὤτρυνε*
11. *τάμνον ἐπειγόμενοι*
253. 1. *θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνυον*
10. *πέμπ' Ἄϊδος δέ*
14. *κάτθεσαν, αἶψα δέ οἱ*
17. *ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην*
19. *ἄλλως σοί γε πατὴρ ἠρήσατο Πηλεύς*
254. 3. *κήδεός ἐστι νέκυς*
27. *ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς*
30. *πρὸς λέχεα κλίνων πίσυρας*
32. *ἐν δὲ πυρὸς μένος ἧκε*
255. 5. *δώδεκα μὲν Τρώων*
10. *ἤματα καὶ νύκτας*
14. *ὕλη τ' ἐσσεύαιτο*
24. *ψυχὴν κικλήσκων*
27. *ὡς Ἀχιλεὺς ἑτάροις*
29. *ἦμος δ' ἑωσφόρος*
256. 3. *κλίνθη κεκμηὼς* om.
6. *καὶ δίπλακι δημῷ θείομαι*
8. *θείομεν εἰσόκεν αὐτὸς ἐγών*
15. *ἑανῷ λιτὶ κάλυψεν*
27. *ἀμφὶ πυρὴν, εἶθαρ δέ*
29. *θῆκε γυναῖκα*
32. *ἐξετέ' ἀδμήτην*
257. 3. *αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ*
5. *τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε*
9. *πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον*
13. *ἱππῆας τάδ' ἄεθλα*
17. *ἴστε γὰρ ὅσσον ἐμοί*
20. *ἠπίου ὅ σφωϊν*
28. *ἄλλοι δὲ στέλλεσθε*
31. *ὡς φάτο Πηλείδης ταχέες*
258. 3. *ἵππους δὲ Τρῳούς*
5. *Αἴθην τὴν Ἀγαμεμνονέην*
9. *τὴν Ἀγαμέμνονι*
15. *ὠκύποδες φέρον ἅρμα*
17. *μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων*
23. *νέον περ ἐόντ' ἐφίλησαν*
27. *Ζεύς τε Ποσειδάων τε*
30. *τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν*
32. *μῆτι δ' αὖτε*
259. 3. *ἀλλ' ὃς μέν θ' ἵπποισι*
8. *ἕστηκε ξύλον αὖον*
11. *ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ*
19. *ὡς ἄν τοι πλήμνη γε δοάσσεται*
24. *οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν*
260. 23. *τὰς δὲ μετ'*
25. *εἰ μὴ Τυδέος υἷϊ*
261. 1. *οἱ δέ οἱ ἐβλάφθησαν*
12. *Τυδείδεω ἵπποισι*
15. *ἵππους δ' Ἀτρείδαο*
16. *καρπαλίμως*
23. *στεῖνος ὁδοῦ*
262. 2. *ὅσσα δὲ δίσκου οὖρα*
4. *ἐπεὶ οὔ σ' ἔτυμόν γε φάμεν*
9. *ἄλλοι μὲν δοκέουσι παροίτεροι*
11. *αἳ κεῖσέ γε φέρτεραι*
13. *ἤτοι γὰρ τὰς πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα βαλούσας*
263. 1. *παρὰ γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι*
7. *Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὔληρα*
15. *μάστι δ' αἰὲν ἔλαυνε*
23. *αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαί*
32. *λεῖπετ', ἀτὰρ τὰ πρῶτα*
264. 1. *καὶ ἐκ δίσκουρα λέλειπτο*
4. *τῷ κέ μιν παρέλασ'*
7. *ἥκιστος δ' ἦν*
11. *ἕλκων ἅρματα καλά*
30. *τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελών*

35. ᾧ περὶ χεῦμα ἀμφιδεδίνηται
265. 3. τοῖσε δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο
11. ἐς μέσον ἀμφοτέροις
14. Ἀντίλοχ', αἰ δ' ἄγε
16. χερσὶν ἔχε ῥαδινήν
23. χωόμενος, ἐπεὶ οὔτ'
26. ἦσθα πάρος
27. νῦν αὖτε νέον νίκησε νεοίη
266. 1. ἀμφίθετος φιάλη
6. αὔτως οὐ γὰρ πύξ γε
9. οὐδέ τ' ἀκοντιστὺν ἐνδύσεαι
17. ὡς ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα
21. Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ
23. οἴοισί μ' ἵπποισι πλήθει πρόσθε βαλόντες
267. 11. οὕνεκα δή
16. ἔμπεδον ἡνιόχευ'
20. ὥς μευ ἀεὶ μέμνησαι
27. ᾧδέ κ' Ἀπόλλων δῴη
268. 1. δώῃ καμμονίην
6. ἢ οὐχ ἅλις ὅτι μάχης
10. ὅς ποτε Θήβας δ' ἦλθε
19. ζῶμα δέ οἱ
21. ζῶμα δέ οἱ πρῶτον
25. ἄντα δ' ἀνασχομένω
27. δεινὸς δὲ χρόμαδος
269. 1. κὰδ' δ' ἀλλοφρονέοντα
4. ἐνὶ σφίσι τῖον Ἀχαιοί
8. ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην
20. ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀνίαζον
22. ὡς εἰπὼν ἀνάειρε
24. κόψ' ὄπιθεν κώληπα τυχών
29. ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν
270. 3. ὄρνυσθ' οἱ καὶ τούτου
5. στὰν δὲ μεταστοιχί
10. ὡς δ' ὅτε τίς τε γυναικός
22. ἔνθ' Αἴας μέν
25. μήτηρ ὧς Ὀδυσῆι παρίσταται

271. 1. Ἀντίλοχ', οὐ μέντοι μέλεος
4. ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε
12. φθῆσιν ὀρεξάμενος
24. καί σφιν δαῖτ' ἀγαθήν
272. 1. περιδδείσαντες om.
3. αὐτὰρ Τυδείδῃ δῶκεν
6. αὐτὰρ Πηλείδης
13. ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἶναι
15. ὅσσον τίς τ' ἔρριψε
17. αὐτὰρ ὁ τοξευτῆσι
26. κὰδ δ' ἐτίθει
32. τοξεύειν ὃς μέν κε
273. 2. μηρίνθοιο τύχῃ
5. ὃς δέ κε μηρίνθοιο
12, 14. σπερχόμενος δ' ἄρα
22. αὐχέν' ἀπεκρέμασαν .
26. ἄπυρον
27. θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων
32. ἢ δ' ὅσσον δυνάμει τε

Ω. (24)

274. 22. ἀλεγεινά τε κύματα πείρων
275. 1. δινεύεσκ' ἀλύων
6. τόνδε δ' ἔασκεν
9. ἐν κόνι ἐκταινύσας
25. καὶ τεθνηότα περ, περὶ δ' αἰγίδι
29. κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον
276. 19. τὴν δ' ᾔνησ' ἥ οἱ πόρε
24. οὐ νύ ποθ' ὑμῖν
25. ἐν πυρὶ κήμενι (sic)
28. ὅς τ' ἐπεὶ ἂρ μεγάλῃ τε βίῃ
277. 3. γίνεται ἦτ' ἄνδρας
10. ἥ δ' ὀνίνῃσι
15. ἠὲ κασίγνητον
22, 24. Ἕκτωρ μὲν θνητός τε
32. ἀλλ' ἤτοι κλέψαι μέν
278. 6. ἡ γάρ οἱ αἰεί
11. θεῶν Θέτιν ἆσσον ἐμεῖο

15. ὣς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἶρις
16. ἀλλ' εἴ τις καλέσειε
21. ἐς βυσσὸν ὄρουσεν
25. ἥ τε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας
32. ὠμηστῇσιν ἐπ' ἰχθύσι
279. 3. εἵαθ' ὁμηγερέες
6. φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ
9. τοῦ δ' οὔτι μελάντερον ἔπλετο ἔσθος
16. ἀκτὴν δ' εἰσαναβᾶσα
19. ἡ δ' ἄρα πὰρ Διὶ
23. ἤλυθες Οὔλυμπον δέ
25. Ἕκτορος ἀμφὶ νέκυι
27. κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον
280. 7. βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο
10. ἐσσυμένως ἐπένοντο
14. σὴν, ἐν δὲ κραδίην
16. οὔτ' εὐνῆς ἀγαθὸν δέ
23. σκύζεσθαί σοι φησὶ θεούς
281. 1. ἄγγειλον Πριάμῳ
5. νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ
11. ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ
13. κόπρος ἔην κεφαλῇ τε
16. οὐ μὲν γάρ τοι ἐγώ
29. ἔκλε' ἐπ' ἀνθρώπους
282. 3. υἱέας ἐξενάριξε
6. εἰ γάρ σ' αἱρήσει
8. οὐδέ τις αἰδέσεται
14. τότ' ἄντιτα
22. ἐπεὶ οὔ ἑ
23. ἄλλὰ πρὸ Τρώων
283. 5. νῦν δ' αὐτὸς γάρ
6. εἰ δέ μοι αἶσα
9. ἦ καὶ φωριαμῶν
28. ἔνθεν ιβ μέν
284. 1. ἐξεσίην ἐλθόντι
16. ἦ οὔνεσθ' ὅτι μοι
20. ἦ καὶ σκιπανίῳ (sic) δίεπ'
28. Δηΐφοβόν τε καὶ Ἱππόθοον
285. 1. Μήστορά τ' ἀντίθεον
6. πύξινον ὀμφαλόεν
8. πέζῃ ἐπὶ πρώτῃ
14. ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες
18. κῆρυξ καὶ Πρίαμος
22. αἴτει δ' οἰωνὸν ταχὺν
23. ὅς τέ οἱ αὐτῷ
25. φίλτατος οἰωνῶν
29. χέρνιβον ἀμφίπολος
286. 1. εὔχετ' ἔπειτα στάς
5. αὐτίκα δ' αἰετὸν ἧκε
23. ἀνέρος ἀφνειοῖο
26. ἐϋκλήϊς ἀραρυῖα
287. 7. ἔσαν πτερά
12. οἱ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος
14. παῖδες καὶ γαμβροί
20. τῶν ἄλλων Δαναῶν
26. εἵλετο δὲ ῥάβδον
288. 2. αἰσυμνητῆρι ἐοικώς
11. τόσσα δ' ὀνείατ' ἄγοντα
25. ὥς μοι καλὰ τὸν οἶτον
27. ἀπότμου παιδὸς ἔνισπες
289. 13. Πάτροκλον, τῶν δὲ στοναχή
21. ἀλλ' ἄγε δή
290. 8. δοιοὶ γάρ τε πίθοι
11. Hoc scholion εἰς παραμυθίαν—προσώπῳ lemmate caret, quia cum praecedente coniunctum est in A
22. δώρων οἷα δίδωσι
32. ὄλβῳ τε πλούτῳ τε
291. 1. τέ κεν παναώριον
24. ἐπεί με πρῶτον ἔασας
292. 4. ἐπεί με πρῶτον ἔασας
11. ἐς στρατὸν, οὐδὲ γὰρ ἄν
14. οὐδὲ γὰρ ἂν φυλακούς
20. μή σε γέρον οὐδ' αὐτόν
24. ἥρως Αὐτομέδων
27. ἤρεον Ἑκτορέης
293. 6. καὶ γάρ τ' ἠΰκομος Νιόβη

22. λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων
24. ἡ δ' ἄρα σίτου μνήσατο
294. 1. αἵ τ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο
20. ποσσῆμαρ μέμονας
31. τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πτολεμίξομεν
295. 1. δαινῦτό τε λαός
9. τῇ δεκάτῃ δέ κε
21. παρὰ δ' εἶσαν ἀοιδούς
27. ἤ τις Ἀχαιῶν ῥίψει χειρὸς ἑλών
296. 6. ἤδη γὰρ νῦν μοι τόδε εἰκοστόν
24. καὶ τάγε χρυσείην ἐς λάρνακα

ADDENDA.

VOL. I.

Pag. xxxi. 13. Tria quae Suidas memorat *περὶ χρηστομαθείας βιβλία* recte tribui Proclo Lycio et diversa esse ab *Χρηστομαθείας γραμματικῆς* libris quattuor a Proclo antiquiore scriptis Welckeri (vol. 2 p. 503) aliorumque opinio parum probabilis est, merito reiecta a Bernhardyo in annotatione ad Suidam s. v. *Πρόκλος* et in Hist. Lit. Gr. vol. 2 p. 238.

xxxix. 18. *Τειρεσίαν*] *Κάλχαντα* recte apud Tzetzam ad Lycophr. 427, de quo dixerunt Meinekius in Anal. Alexandr. p. 79 et R. Stiehle in commentatione de *Νόστων* carmine in *Philologo* vol. 8 p. 60.

9. 5. *Μεσσηνιακὴν*] Adde *Ἀρκαδικήν* ex codice Angelico apud Matrangam Anecd. vol. 2 p. 384, ubi *καδικὴν* scriptum.

10. 16. *Ταντάλου καὶ . . . κατὰ*] Non debebam sequi coniecturam Bekkeri, qui matris nomen excidisse putavit. Recte in scholiis minoribus *Ταντάλου κατὰ*, nihilque aliud est *ταντάλου κάτω*, quod est in A.

11. 10. Non prius, sed alterum *καὶ* om. A.

11. 24. *Κρῖνις*] De hoc nomine dixi in Thes. vol. 4 p. 1967.

13. 17—14. 10. Est scholion Porphyrii, quod a manu recentiore in margine exteriore additum esse dixi in annotatione. Eadem ratio scholii multo longioris ad 12, 10 p. 413, 29—415, 8, de quo dixi in Praefatione p. xiv. Nam primae manus excerpta ex Porphyrio multo breviora esse solent.

15. 13. *ἀπέριττα*] * *ἀπόρθητα*.

24. 25. Adde asteriscum *. Pariter 33, 23. 47, 20. 95, 11. 128, 24. 131, 12. 147, 11. 153, 2. 160, 26. 182, 22. 192, 31. Contra deleatur asteriscus p. 26, 32. 88, 15. 106, 6. 175, 12. 179, 20.

33. 3. Delendum ὡς, quod non est in A, sed lemma ἦλθε δ' Ἀθήνη οὐρανόθεν.

40. 8. Dele ἦν, quod recte omittunt alii libri.

45. 28. πρὸς τὰ περὶ Πυλαιμένους] Conf. annot. ad p. 1, 7 et 133, 11.

48. 2. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει χεῖρας ἀναπτάς] Hanc vitiosam librorum quorundam scripturam fuisse, detortam ex χεῖρ' ἀναπιτνάς, coniecit Cobetus Mnem. nov. 2 p. 189, collato Od. 11, 392 πιτνὰς εἰς ἐμὲ χεῖρας.

59. 24, 25. Pone punctum post Ὦρος (v. Praefat. p. xiii) et dele comma post παρωνύμων.

61. 3. In annot. pro μή σε νοήσῃ lege, Lemma μή σε νοήσῃ.

63. 7. 66. 27. 68. 14. Haec inter glossemata interlinearia ponenda erant.

63. 27. Sunt glossemata interlinearia, quorum alterum, πολυπραγμόνει, spectat ad μετάλλα.

63. 29. ἐμφατικὸν] * ἐμφαντικόν: quod probabilius et alibi plerumque legitur. De utroque v. Thes. vol. 3 p. 932—936. Frequens in scholiis Homericis locutio μᾶλλον ἐμφαίνει, *significantius est*, velut vol. 1 p. 118, 6. vol. 2 p. 18, 23. 83, 33. 88, 6. 92, 10. 103, 18. 160, 10. 239, 24.

66. 8. πρὸς τὸ αὐτό] Spectat ad scholion v. 572. Ibid. in annot. pro 52 corrige 572.

67. 4, 5. Dele verba ex cod. Lips. illata πᾶσαι ἑνικῶς—χειρὶ κύπελλον."

71. 2. τελέσει] Sic A, sed scribendum cum apostropho τελέσει'.

72. 1. ἀόριστον] Sic Villois.: in A ἀορίστου, licet accusativus praecedat ἐνεστῶτα.

72. 4-6. Bis hoc scholion scriptum in A, qui loco priore habet στικτέον δὲ κατὰ τὸ τέλος τοῦ στίχου· περίοδον γὰρ αὐτοτελῆ ἔχει, altero στικτέον κατὰ τέλος· περίοδον γὰρ αὐτοτελῆ ὁ στίχος ἔχει.

74. 15. Dele τὸ δέξατο, quod ex alio irrepsit.

84. 31. In annot. excidit asteriscus ante παρίστησιν.

85. 11. Ante ῥῆμα excidit ἤ, quod Lehrsius addidit. In annot. pro δηλοῦσι corrige δηλοῦσαι.

86. 4. Pro asterisco pone ὅτι. Ib. lin. 18 κοινότερον Villoisoni interpolatio est pro κυμικώτερον, pro quo recte Bekkerus κωμικώτερον.

87. 3. συνδέσμον] Corrige συνδέσμου.

88. 12, 13. Hoc scholion subter versum scriptum, qui paginae ultimus est.

88. 12. ἐπὶ τῶν ἐμψύχων] * ἐπὶ ἐμψύχων.

91. 20. στρατεία] Corrige στρατιά ex scholiis minoribus.

91. 22. δειλωθεὶς pro δηλῶ scripsit Villoisonus. Praestat δειλανθείς, quod in margine scriptum esse testatur Bastius ad Gregor. Cor. p. 820.

93. 14. ῥέω ἔρω] Cod. Townl. ῥέων 'Αχέρων.

93. 17. In annot. asteriscus non ante 'Οδυσσεύς, sed ante μετ' 'Οδυσσέως ponatur.

95. 28. In annot. lin. 2 pro "haec B" corrige "B haec."

99. 15. κατειθισμένῃ scripsi pro κατηθισμένῃ. Conf. ad p. 122, 23. 259, 12.

100. 14. * ὁ δράκων 'Αθηνᾶς ἱερός] om. A, in quo lemma est στρουθοῖο. 16. καὶ τὸ] ὅτε.

113. 6. Adde annot. * ἐν] ἐπ'

113. 17. ὀκνήσασα] Scribendum ὀκλάσασα, quod legit Tzetza Hist. 10, 399, qui optativo utitur ὀκλάσειεν. Monuit Hercherus, *Hermes* 1873 p. 468.

114. 16. In annot. pro "fr. 12" corrige "fr. 129."

117. 9. ἡ διπλῆ] Deleatur hic et p. 139, 20. 225, 30. 228, 21. 337, 15. pariterque ἡ διπλῆ περιεστιγμένη p. 126, 19.

118. 10. ἄνδρες οἳ ναίουσιν] Recte apud alios scriptores hoc oraculum memorantes ἄνδρες δ' οἳ πίνουσιν: v. Meinek. Vindic. Strabon. p. 170.

ib. οἳ] In Veneto B est δουρεμάχοι (sic).

122. 23. In annot. κατηθισμένῃ] Corrige κατηθισμένῃ.

124. 7. Σοφοκλεῖ] Respicit fortasse ad Oed. Col. 718 τῶν ἑκατομπόδων Νηρῄδων ἀκόλουθος.

124. 14. 'Ηρακλείῃ] Idem error Zenodoti notatur infra p. 218, 4.

132. 31. τὸ αὐτοῦ] Recte τὸ ᾶ τοῦ Lentzius Herodian. vol. 2 p. 38.

133. 1. In A est inter glossemata interlinearia.

133. 11. πρὸς τὰ περὶ Πυλαιμένους] In annot. adde, schol. 4. 295 vol. 1 p. 184, 1. 15, 15 vol. 2 p. 82, 6.

135. 16. Hoc scholion compilavit Etym. M. p. 172, 2, de quo dixit Bastius ad Gregor. Cor. p. 346.

138. 4. ἢ τοῖς ἑξῆς] Conf. p. 154, 15.

138. 5. Adde annotationem 5 * μεγάλῳ ζῴῳ ἐπιτυχών] om.

142. 8. In annot. pro "νικήσει" lege "νικήσει Bekkerus."

144. 6. οὕτω γάλως] οὕτω καὶ γάλως Eustathius recte.

148. 27. ψευδόμενοί σε Παλαῖμον] Callimachi verba: v. Schneider. ad Fragm. p. 273.

149. 17. In annot. excidit asteriscus ante ἡγεμόνες.

152. 6. γένοιτο οὖν] Immo γένοιτ' ἂν οὖν. Sic p. 206, 24. φαίη τις pro φαίη τις ἄν, frequenti librariorum potius quam scholiastarum errore.

152. 27. δεύτεροι μέλλοντες] Recte Lehrsius δεύτεροι ἀόριστοι καὶ μέλλοντες.

153. 8. ἀναστρέφει] οὐκ ἀναστρέφει Lehrsius Quaest. Ep. p. 81.

153. 18. τοῖς Πολεμωνίοις ἢ τοῖς κυκλικοῖς] De his verbis longa, sed parum probabilis est Welckeri disputatio vol. 1 p. 52 sqq.

155. 21. De hoc scholio dixit Lobeckius Patholog. vol. 2 p. 98.

160. 24. In annot. pro "fuso" corrige "falso"

161. 21. In annot. pro ἐξείρρυσσε corrige ἐξείρυσσε.

163. 7. πέφυκεν] Fortasse πέφηνεν.

178. 28. In textu corrige τῇ ὀρθῇ pro ἡ ὀρθή et adde annotationem 28 τῇ ὀρθῇ (ἡ ὀρθή Vill.)] I. e. χρῆται τῇ ὀρθῇ, ut p. 188, 14. 348, 28. 360, 1. 378, 6.

184. 14. ἵκηται: τοῦτο τὸ ῥῆμα—] In A est, interposito glossemate, πολὺ φέρτερον: κατὰ πολὺ κρεῖττον. τοῦτο τὸ ῥῆμα —.

184. 30. In annot. corrige 41 pro 4.

188. 14. ὅτι τῇ γενικῇ ἀντὶ τῆς αἰτιατικῆς] Intelligitur χρῆται. Similiter p. 343, 28 ὅτι τῷ ἀπαρεμφάτῳ ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ. 360, 1 ὅτι τῷ ἐπείγετον ὁριστικῷ ἀντὶ ὑποτακτικοῦ. 378, 6 ὅτι αἰτιατικῇ ἀντὶ τῆς γενικῆς. Plura exempla attuli in annot. ad scholia Odysseae vol. 1 p. 207 et 232.

189. 29. καὶ om. A.

196. 20. In annot. pro Κυδώναν corrige Κυδωνίαν.

200. 23. In annot. corrige θεούς pro θεός.

211. 21. ἐκτιθεμένου] συνεσταλκότος codex Paris. 2766 apud Cramerum Anecd. Paris. vol. 3 p. 284.

214. 2. σάρκα ὡς ἄλκα] ἄλκα ὡς σάρκα Velsen. de Tryphone p. 65.

215. 25. ὀπάζω] Corrige ὀπάζων.

215. 26. In annot. lin. 2 pro "Atho" corrige "Athoo."

216. 22. ἀλευόμενος] Conf. ad p. 198, 26.

217. 13. ἐπλεόνασε τὸ ε̄] Sic etiam p. 215, 18 τὸ δὴ ἐπλεόνασε τὸ ρ. Probabilius videri potest ἐπλεόνασε τῷ—sed certum accusativi exemplum praebet p. 419, 20 ὅτι πλεονάζει ἐν Ἰλιάδι τὰς μεταλήψεις, ἐν Ὀδυσσείᾳ δὲ ἅπαξ. Contra non minus certum dativi exemplum est p. 221, 30 τούτῳ δὲ τῷ ἔθει πεπλεόνακε καὶ Ἀλκμάν. Videtur igitur utraque structura usitata fuisse.

221. 3, 4. Conf. Etym. M. p. 693, 30.

221. 15. In annot. pro "delendo," corrige "delendi."

221. 18. ἕκηλος: δασυντέον· παρὰ γὰρ τὸ εἴκων ἐγένετο] ἕκηλος ab εἴκω, τὸ ὑποχωρῶ, derivavit Orus, ut in Etymologici codice Vossi annotatum est, sed in scholio nostro corrigendum τὸ ἑκών ex Etym. M.

225. 30. ἡ διπλῆ] Deleatur, quum A solita inconstantia omittat. Sic idem p. 228, 21 habet ἡ διπλῆ, sed omittit lin. 24, ubi ab Villoisono additam est.

234. 6. ἐδέετο] Sic hoc loco A, non ἐδεῖτο ut Bekkerus hic et alibi ubi A pariter ἐδέετο.

337. 4. ὄληα] Corrige ἴληαι et lin. 11 ἐννέα pro ἐννήα et lin. 13 adde asteriscum.

239. 8. ἄκρως Bekkerus, ἄκρον A. Corrigendum ἄκρατον. Sic p. 288, 12 ἔστι δὲ ἄκρατον Δώριον.

239. 13. In lemmate annotationis dele ἔχοντα.

240. 31. τὸν οὐκ ἀγαθόν] Recte τῶν οὐκ ἀγαθῶν in Townl. et Lips. Callimachi verba fuisse videntur φωτῶν οὐκ ἀγαθῶν ἐρυσίπτολιν: de quo dixit Schneiderus ad Callimachi fr. 462 p. 625.

241. 25. In annot. col. 2. lin. 2 ἠμεείβετ°] Corrige ἠμείβετ°.

255. 24. In annot. pro "γῆς πάντα" corrige "γῆν πάντα."

260. 3. ἀλλεπάλληλοι δύο ὀξεῖαι] Id est γενέσθαί τε.

καίτοι σπονδειακόν ἐστιν] Hoc addit quia in trochaeis tantum hoc accentu utebantur, velut ὄφρά μοι, ἔνθά κε, οὔτέ τις, ἄνδρά μοι, non in spondeis.

266. 9. In annotatione inter ἐνταῦθα et καὶ δὴ excidit lineola.

283. 8. Ἡσιόνην] ἰσιώνην A.

286. 13. ὁ Ζηνόδοτος] Scribendum ὅτι Ζηνόδοτος.

286. 18. τῶν δημωδῶν] In A est τ̂ δημω̂ (δ), quod τὴν δημώδη significat.

289. 24. προσυνίσταται] Conf. ad p. 296, 6.

292. 23. Versibus 493—496 quattuor διπλαῖ περιεστιγμέναι a m. pr. appositae sunt in A, sed manus secunda erasit ultimam, male, ut ex scholiastae annotatione patet.

293. 5 et 8. ἄξεσθε] ἄξεσθαι A.

294. In annot. ad lin. 8 pro ἐκτεταμένῃ corrige ἐπεκτεταμένῃ.

295. 12. τὸ ἄξοντο] Scribe ὅτι τὸ ἄξοντο. Excidit διπλῆ.

303. 10 pro 12, 252 scribe 10, 252.

310. In annot. col. 2 lin. 1 excidit asteriscus ante τεκμήριον.

311. 27. ξωρότερον] Corrige ζωρότερον

317. 24. ἀόρ typothetae error pro ἀόρων.

324. 25. ἐφέσσεσθαι] ἐφέσεσθαι A.

334. 1. In annot. lin. 1 pro "textu in" scribe "textu et in."

340. 1. Φιλότιμος σοφιστής] Dele σοφιστής ex aliis codicibus additum: v. annot. ad p. 392, 2.

343. Annotatio ad lin. 9 referenda ad lin. 19.

348. 32. In annot. pro φίλ° scribe φίλ? (cum signo compendii, quod καὶ significat).

352. 26. Codicis scriptura πλέω non debebat in πλέον mutari: nam duplex fuit scriptura, πλέω et πλέων, de qua v. Lobeck. Pathol. vol. 2 p. 281.

357. 26. ὠνόμασαν—Πελίαν] Ex Hellanico: v. Crameri Anecd. Oxon. vol. 1 p. 344, 9.

367. 18. Dele asteriscum. Accentus in A sic positi ut edidi, ἢ—ἢ—ἤ. Verba scholiastae sic corrigit Lehrsius. διαπορητικὸς ὁ ὕστερος διὸ περισπαστέος· τὸν δὲ πρῶτον καὶ δεύτερον ἐγκλιτέον. Vid. Quaest. Ep. p. 55 et La Roche *Textkr.* p. 265.

381. 31. τὸ δὲ—ψιλοῦται seclusit Lobeck. Path. El. 1 p. 56.

390. 5. χωφόν] Corrige κωφόν.

399. 13. περὶ] Corrige πυρί ex cod. Townl.

399. 19. καταδακρυόεσσαν] κατὰ δακρυόεσσαν Lobeckius Rhemat. p. 320.

399. 28. In annot. col. 2. lin. 1 pro 28 corrige 29.

402. 6. χαλκείῳ] Corrige χαλκείῃ, ut in textu.

404. 12. αἰτήματι στίζομεν] Conf. annot. ad vol. 2 p. 49, 27.

406. 11. ἵππιος] Sic ex cod. Townl. scriptum. In A est ἵππ̑, quod ἵππων significat. Verba ὁ δὲ Ποσειδῶν—θεός omisit Villoisonus: unde fuerunt qui ab A abesse crederent.

409. 23. Post ἐν ἄλλῳ adde χ̃.

411. 21. ἐπόπτης] Corrige ἐπόπτις et in annot. 21 ἐπόπτις] ἐπόπτης.

416. 31. In annot. corrige 27, 31 ἴεν—ιεν] ἴεν—εἶεν.

424. 31. ὁ Ἡρωδιανός] Probabilius οὕτως Ἡρωδιανός.

427. 4. τὰ αὐτοῦ σημαίνει (σημεῖα A)—χειμῶνα] Haec delenda: nam sunt glossemata interlinearia, de quo dixi vol. 2 p. 333, 31.

428. 29. Addenda annotatio: 29. ἀκλεές] ἀκλεες sine accentu A, qui in textu ἀκληεῖς, ut incertum sit utrum ἀκλέες an ἀκλεές voluerit. In reliquis codicibus vel ἀκληεῖς legitur, quod πολλὰ τῶν ἀκριβῶν ἀντιγράφων ἔχειν annotavit Eustathius p. 907, 53, vel ἀκλειεῖς. Scholion quod ex A posuit Bekkerus, ἀκλειεῖς: οὕτως. ἀκλέες δὲ Ἀρίσταρχος κατὰ συγκοπήν, ὡς τὸ δυσκλέα (Il. 2, 115) non legitur in A, sed in Townleiano. Quum syllabam

mediam longam esse oporteat, aut ἀκληεῖς aut ἀκλειεῖς scribendum esse patet: de quo dixerunt Lobeckius Pathol. vol. 2 p. 53 et La Roche (*Homerische Untersuchungen*) p. 155, 156.

VOL. II.

Pag. 2. 6. In annot. pro "lin. 27" corrige "lin. 26."

3. 26. δρέποντας] In πρέποντας (i. e. τρέποντας) corruptum in Veneto B.

8. 12. Κάσιος] In codicibus hoc nomen modo sic modo Κάσσιος scriptum.

8. 18. ἐν δισυλλάβοις] ἐν τοῖς μονοσυλλάβοις Lobeckius Paral. p. 121. In vulgata scriptura consentit codex Paris. 2766 apud Cramer. Anecd. Paris. vol. 3 p. 285, ubi Χάρης scriptum pro Χαῖρις.

9. 31. In fine annotationis adde, et Paris. 2766 apud Cramer. Anecd. Paris. p. 285, 25.

10. 3. In annot. pro 403 h corrige 4303 h.

13. 21. 238 * γρ. ἐπισταίμεσθα] Hoc delendum: v. Praefat. vol. 1 p. x.

15. 1. βλείης] Corrige βλείῃς cum Cobeto Mnem. novae 3 p. 76, quem v. ibidem p. 263.

20. 11. In annotatione excidit lemma βιοθανατοῦντας.

34. 29. In annot. col. 2 lin. 1 ο] Corrige $\overset{\tau}{o}$.

ib. lin. 2 $\overline{\beta}\lambda^{\epsilon}$] Corrige $\overline{\beta}\lambda^{\tau}_{\epsilon}$.

34. 30. Verba ab hoc loco aliena ὡς ἄνωρον κραδίην ἔχεις, corrupta ex ὡς ἄνοον κραδίην ἔχες, leguntur etiam in scholio codicis Townleiani, sed emendate scripta.

37. 14. ἀστρατήγως] Sic etiam in scholiis minoribus: sed scribendum haud dubie ἀστρατηγήτως cum L. Dindorfio Thes. vol. 1, 2 p. 2264. Eodem modo alibi ἀξιοστράτηγος scriptum pro ἀξιοστρατήγητος, de quo dictum ib. p. 1095.

38. 18. Ζηνόδοτος—Ἀριστοφάνει] Scholiasta aut scripsit aut scribere debuit Ἀριστοφάνης—Ζηνοδότῳ. Nullus enim exstat locus quem a Zenodoto obelo notatum eiecerit Aristophanes, multi vero quos ab Zenodoto non receptos obelo notaverit Aristophanes.

39. 29. Ζηνόδοτος] Adde γρ.

40. 1, 2. Deleatur hoc scholion, quod Bekkeri culpa huc illatum est ex codice Veneto B.

40. 26. *παραγραπτέον*] Id est "*παράγραφος* addenda."

42. 32. *πόλλ'*] *πολλὰ* plene A.

52. 8. *εὐνῇ*] Scribe *εὐνή*, ut est in lemmate scholii proximi.

52. 29. *ἕερσαι*] *ἕερσαι* A.

61. 17. Post *δῖον τὸν Ἕκτορα* verbum *καλεῖ* excidisse conieci in longiore codicis Townleiani scholio est *δῖον ἐκάλεσε τὸν Ἕκτορα*.

65. 16. Verbo *ἔχῃ* scholion marginale finitur in A addito signo :—, proximum vero, quod Villoisonus omiserat, Bekkerus praecedenti adiunxerat, intermarginale est, in quo male Bekkerus *ταῦτα ὁ Δίδυμος ὁ Ἀριστονίκῳ* pro *ταὐτὰ ὁ Δίδυμος τῷ Ἀριστονίκῳ*. Nam quod est in A *ταῦ* non *ταῦτα* significare, sed *ταὐτά*, docet scholion simillimum ad 8, 535 p. 295. 5 ubi in fine scholii marginalis legitur *τὰ αὐτὰ δὲ λέγει περὶ τῶν στίχων τούτων ὁ Δίδυμος ἃ καὶ ὁ Ἀριστόνικος· διὸ οὐκ ἐγράψαμεν τὰ Διδύμου*. Notandum autem in loco priore scholion intermarginale ad marginale referri, quod perraro factum esse dixi in Praefat. vol. 1 p. vii, ubi addi potest scholion intermarginale ad 2, 669 vol. 1 p. 125, 14 *ἀθετεῖται· ἡ δὲ αἰτία προείρηται*, quae spectant ad scholion marginale versus praecedentis. Eodem modo ad 1, 578 vol. 1 p. 66, 8 *πρὸς τὸ αὐτὸ*, quod refertur ad scholion marginale versus 572.

76. 11. *ἔμφασις γὰρ μᾶλλον*] Alibi *ἐμφαίνει γὰρ μᾶλλον*, velut supra p. 18, 23. 83, 33. 88, 6. 92, 10. 103, 18. 160, 10. 239, 24.

89. 13. *ὅ* delet Cobetus. Post *ἀνάλογον* adde quod typotheta omisit *τῷ φέρε*.

92. 33. *ἀπεκδεξαμένους* Villoisonus. In A est *παρεκδεξαμένους*, quod restituendum, i. e. *secus accipientes*. Est rari usus verbum, cuius duo exempla v. in Thes. vol. 6 p. 466. Aliud exemplum est in scholio ad 16, 822 vol. 2 p. 121, 19 *παρεξεδέξαντο οἱ γλωσσογράφοι*. Nam sic recte correxit Cobetus quod in codice est *ἀπεκδέξαντο*, male in *ἀπεδέξαντο* mutatum a Bekkero.

98. 13. *διακραδναθέντος* typothetae error pro *διακραδανθέντος*, quod restitui pro *διακραδαθέντος*.

102. 12. *κάδδ' αὐτοῦ λίνα χεῦον ὑπ' ἠλάκατα τανύσαντες*] Sunt haec Apollonii Rh. verba 1, 565, ubi legitur *καδ δ' αὐτοῦ λίνα χεῦαν ὑπ' ἠλακάτην τανύσαντες*. In Etym. M. p. 424, 50 est *καδδ' αὐτῶν λίνα χεῦον ὑπηλάκατα τανύσαντες*.

121. 19. Quod in A est *ἀπεκδέξαντο* in *παρεξεδέξαντο* mutare

debebam cum Cobeto, ut ex iis apparet, quae supra dixi ad p. 98, 13.

123. In annot. ad lin. 3 ante εὖ Π.—αἰσθάνεται typotheta asteriscum * omisit.

128. 1. 864] Corrige 846.

134. 28. Pro 21 corrige 23.

135. In annot. col. 2 lin. ult. pone punctum post prius ὡς.

156. 28. χαῖρις] Scribe in textu et in annotatione littera maiuscula Χαῖρις.

156. 29. In annot. ἀναστρέφ] Corrige ἀναστρεφ῾.

163. 15—28. Conf. infra p. 256, 15—26.

170. 10. Ὑάδας] Corrige Ὑάδες.

186. 19. πρός] προάγει Rosius in Aristot. pseudepigrapho p. 168, collato κελεύει, quo utitur scholiasta in codice Veneto B.

187. 4. Inter μείς, quod lemma est ab me additum, et ἐν excidit uncus].

187. 6. μηνός] μεινός Lobeckius Paralip. p. 91.

187. 26. In annot. adde 199, 23. 202, 7.

187. 28. στραγγεύεσθαι] Sic correxi codicis scripturam στρατεύεσθαι ex Hesychio s. v. κλοτοπεύειν. Scriptura vitiosa fraudem fecit scholiastae codicis Veneti B, κλοτοπεύειν :—κλέπτειν τὴν μάχην. ἢ ὥς ἔνιοι στρατεύεσθαι· τουτέστιν, οὐ χρὴ ἐνταῦθα ὄντας στρατεύεσθαι, ἀλλ' ἐν τῷ πολέμῳ.

187. 30. Hoc codicis Athoi scholion legitur etiam in codice Veneto 458 sic scriptum ἄρεκτον· ἤτοι δὲ τὸ περὶ τῆς Πατρόκλου ταφῆς λέγει, ἢ τῆς τοῦ Ἕκτορος ἀναιρέσεως.

189. 30. τάρφεσιν] κάρφεσιν Lobeckius Rhemat. p. 297.

203. 2. δεινῷ] Corrige δινῷ.

218. 22. Κάσπιος καὶ ἐρυθρός est Villoisoni correctio.

219. 32. Pro 365 corrige 350.

221. 15. ἅπαξ εἰρημένον] Addendum ἐν τῇ Ἰλιάδι ex codice Townleiano, quod ex coniectura addiderat Friedlaenderus. Ex eodem codice Aristophanis ex Avibus verba ὦ Πόσειδον τοῦ μάκρους p. 261, 21 supplevi in codice Veneto omissa, et quae sunt alia huiusmodi supplementa, de quibus dicetur in annotationibus ad scholia codicis Townleiani. Specimina emendationum proposuit A. Roemerus in dissertatione Monachii edita a. 1874 *de scholiis Victorianis Homericis*, etsi non ipse usus codice Townleiano, sed apographo Victoriano saepe vitioso vel interpolato.

230. 1. In annot. ad lin. 2 pro 230, 3 corrige 236, 3.

262. 11. κεῖσε—κεῖθι] Eadem varietas 11, 528. 12, 368 et κεῖσε pro κεῖθι 12, 359.

279. 3. εἵατο] Apud Hesychium ἥατο: ἐκάθητο.
292. 24. Dele asteriscum.
292. 29. Excidit uncus] post ἐρύσαιτο.
302. 24. Pro "τὸ μ̄ιν'] ὤνων" corrige τὸ μ̄ιν̄ 'Ιώνων
320. 19. Pro καταπληπτικοῦ scribe καταπληκτικοῦ.

END OF VOL. II.

Clarendon Press, Oxford.

SELECT LIST OF STANDARD WORKS.

STANDARD LATIN WORKS . . . . Page 1
STANDARD GREEK WORKS . . . . „ 3
MISCELLANEOUS STANDARD WORKS . „ 7
STANDARD THEOLOGICAL WORKS . . „ 8

1. STANDARD LATIN WORKS.

Avianus. *The Fables.* Edited with Prolegomena, Critical Apparatus, Commentary, &c., by Robinson Ellis, M.A., LL.D. 8vo. 8s. 6d.

Caesar. *De Bello Gallico.* Books I–VII. According to the Text of Emanuel Hoffmann (Vienna, 1890). Edited, with Introduction and Notes, by St. George Stock. Post 8vo, 10s. 6d.

Catulli Veronensis *Liber.* Iterum recognovit, Apparatum Criticum Prolegomena Appendices addidit, R. Ellis, A.M. 8vo. 16s.

Catullus, *a Commentary on.* By Robinson Ellis, M.A. *Second Edition.* 8vo. 18s.

Cicero. *De Oratore Libri Tres.* With Introduction and Notes. By A. S. Wilkins, Litt.D. 8vo. 18s.

Also, separately,

Book I. 7s. 6d. Book II. 5s. Book III. 6s.

—— *Pro Milone.* Edited by A. C. Clark, M.A. 8vo. 8s. 6d.

—— *Select Letters.* With English Introductions, Notes, and Appendices. By Albert Watson, M.A. *Fourth Edition.* 8vo. 18s.

Horace. With a Commentary. By E. C. Wickham, D.D. *Two Vols.*

Vol. I. The Odes, Carmen Seculare, and Epodes. *Third Edition.* 8vo. 12s.

Vol. II. The Satires, Epistles, and De Arte Poetica. 8vo. 12s.

Juvenal. *Thirteen Satires.* Edited, with Introduction and Notes, by C. H. Pearson, M.A., and Herbert A. Strong, M.A., LL.D. *Second Edition.* Crown 8vo. 9s.

Manilius. *Noctes Manilianae; sive Dissertationes in Astronomica Manilii. Accedunt Coniecturae in Germanici Aratea.* Scripsit R. Ellis. Crown 8vo. 6s.

Merry. *Selected Fragments of Roman Poetry.* Edited, with Introduction and Notes, by W. W. Merry, D.D. *Second Edition.* Crown 8vo. 6s. 6d.

Ovid. *P. Ovidii Nasonis Ibis.* Ex Novis Codicibus edidit, Scholia Vetera Commentarium cum Prolegomenis Appendice Indice addidit, R. Ellis, A.M. 8vo. 10s. 6d.

—— *P. Ovidi Nasonis Tristium Libri V.* Recensuit S. G. Owen, A.M. 8vo. 16s.

Persius. *The Satires.* With a Translation and Commentary. By John Conington, M.A. Edited by Henry Nettleship, M.A. *Third Edition.* 8vo. 8*s.* 6*d.*

Plautus. *Rudens.* Edited, with Critical and Explanatory Notes, by E. A. Sonnenschein, M.A. 8vo. 8*s.* 6*d.*

—— *The Codex Turnebi of Plautus.* By W. M. Lindsay, M.A. 8vo, 21*s. net.*

Quintilian. *Institutionis Oratoriae Liber Decimus.* A Revised Text, with Introductory Essays, Critical Notes, &c. By W. Peterson, M.A., LL.D. 8vo. 12*s.* 6*d.*

Rushforth. *Latin Historical Inscriptions, illustrating the History of the Early Empire.* By G. McN. Rushforth, M.A. 8vo. 10*s. net.*

Tacitus. *The Annals.* Edited, with Introduction and Notes, by H. Furneaux, M.A. 2 Vols. 8vo.

Vol. I, Books I–VI. *Second Edition.* 18*s.*

Vol. II, Books XI–XVI. 20*s.*

Tacitus. *De Germania.* By *the* same Editor. 8vo. 6*s.* 6*d.*

—— *Vita Agricolae.* By the same Editor. 8vo. 6*s.* 6*d.*

—— *Dialogus de Oratoribus.* A Revised Text, with Introductory Essays, and Critical and Explanatory Notes. By W. Peterson, M.A., LL.D. 8vo. 10*s.* 6*d.*

Velleius Paterculus *ad M. Vinicium Libri Duo.* Ex Amerbachii praecipue Apographo edidit et emendavit R. Ellis, Litterarum Latinarum Professor publicus apud Oxonienses. Crown 8vo, paper boards. 6*s.*

Virgil. *With an Introduction and Notes.* By T. L. Papillon, M.A., and A. E. Haigh, M.A. 2 vols. Crown 8vo. Cloth, 6*s.* each; *stiff covers* 3*s.* 6*d.* each.

Also sold in parts, as follows—*Bucolics* and *Georgics*, 2*s.* 6*d.* *Aeneid*, in 4 parts, 2*s.* each.

King and Cookson. *The Principles of Sound and Inflexion, as illustrated in the Greek and Latin Languages.* By J. E. King, M.A., and Christopher Cookson, M.A. 8vo. 18*s.*

—— *An Introduction to the Comparative Grammar of Greek and Latin.* Crown 8vo. 5*s.* 6*d.*

Lindsay. *The Latin Language.* An Historical Account of Latin Sounds, Stems and Flexions. By W. M. Lindsay, M.A. Demy 8vo. 21*s.*

Nettleship. *Lectures and Essays on Subjects connected with Latin Scholarship and Literature.* By Henry Nettleship, M.A. Crown 8vo. 7*s.* 6*d.*

—— *Second Series,* edited by F. J. Haverfield, with Memoir by Mrs. Nettleship. Crown 8vo. 7*s.* 6*d.*

Nettleship. *Contributions to Latin Lexicography.* 8vo. 21*s.*

Sellar. *Roman Poets of the Augustan Age.* By W. Y. Sellar, M.A.; viz.

I. VIRGIL. *New Edition.* Crown 8vo. 9*s.*

II. HORACE and the ELEGIAC POETS. With a Memoir of the Author by Andrew Lang, M.A., and a Portrait. 8vo. 14*s.*

—— *Roman Poets of the Republic. Third Edition.* Crown 8vo. 10*s.*

Wordsworth. *Fragments and Specimens of Early Latin.* With Introductions and Notes. By J. Wordsworth, D.D. 8vo. 18*s.*

2. STANDARD GREEK WORKS.

Chandler. *A Practical Introduction to Greek Accentuation*, by H. W. Chandler, M.A. *Second Edition.* 10s. 6d.

Farnell. *The Cults of the Greek States. With Plates.* By L. R. Farnell, M.A.
Vols. I and II. 8vo. 32s. *net.*
Volume III *in Preparation.*

Grenfell. *An Alexandrian Erotic Fragment and other Greek Papyri, chiefly Ptolemaic.* Edited by B. P. Grenfell, M.A. Small 4to. 8s. 6d. *net.*

Grenfell and Hunt. *New Classical Fragments and other Greek and Latin Papyri.* Edited by B. P. Grenfell, M.A., and A. S. Hunt, M.A. With Plates, 12s. 6d. *net.*

—— *Menander's* Γεωργός. A Revised Text of the Geneva Fragment. With a Translation and Notes by the same Editors. 8vo, stiff covers, 1s. 6d.

Grenfell and Mahaffy. *Revenue Laws of Ptolemy Philadelphus.* 2 vols. Text and Plates. 1l. 11s. 6d. *net.*

Haigh. *The Attic Theatre.* A Description of the Stage and Theatre of the Athenians, and of the Dramatic Performances at Athens. By A. E. Haigh, M.A. *Second Edition, Revised and Enlarged.* 8vo. 12s. 6d.

Haigh. **The Tragic Drama of** the Greeks. With Illustrations. 8vo. 12s. 6d.

Head. *Historia Numorum:* A Manual of Greek Numismatics. By Barclay V. Head. Royal 8vo, half-bound, 2l. 2s.

Hicks. *A Manual of Greek Historical Inscriptions.* By E. L. Hicks, M.A. 8vo. 10s. 6d.

Hill. *Sources for Greek History between the Persian and Peloponnesian Wars.* Collected and arranged by G. F. Hill, M.A. 8vo. 10s. 6d.

Kenyon. *The Palaeography of Greek Papyri.* By Frederic G. Kenyon, M.A. 8vo, with Twenty Facsimiles, and a Table of Alphabets. 10s. 6d.

Liddell and Scott. *A Greek-English Lexicon*, by H. G. Liddell, D.D., and Robert Scott, D.D. *Eighth Edition, Revised.* 4to. 1l. 16s.

Monro. *Modes of Ancient Greek Music.* By D. B. Monro, M.A. 8vo. 8s. 6d. *net.*

Paton and Hicks. *The Inscriptions of Cos.* By W. R. Paton and E. L. Hicks. Royal 8vo, linen, with Map, 28s.

Smyth. *The Sounds and Inflections of the Greek Dialects* (Ionic). By H. Weir Smyth, Ph. D. 8vo. 24s.

Thompson. *A Glossary of Greek Birds.* By D'Arcy W. Thompson. 8vo, buckram, 10s. *net.*

Aeschinem et Isocratem, *Scholia Graeca in.* Edidit G. Dindorfius. 8vo. 4s.

Aeschylus. *In Single Plays.* With Introduction and Notes, by Arthur Sidgwick, M.A. *New Edition.* Extra fcap. 8vo. 3s. each.
I. Agamemnon. II. Choephoroi. III. Eumenides.
IV. Prometheus Bound. With Introduction and Notes, by A. O. Prickard, M.A. *Third Edition.* 2s.

Aeschyli *quae supersunt in Codice Laurentiano quoad effici potuit et ad cognitionem necesse est visum typis descripta edidit* R. Merkel. Small folio. 1l. 1s.

Aeschylus: *Tragoediae et Fragmenta*, ex recensione Guil. Dindorfii. *Second Edition.* 8vo. 5s. 6d.

—— *Annotationes* Guil. Dindorfii. Partes II. 8vo. 10s.

Apsinis et Longini *Rhetorica.* E Codicibus mss. recensuit Joh. Bakius. 8vo. 3s.

Aristophanes. *A Complete Concordance to the Comedies and Fragments.* By H. Dunbar, M.D. 4to. 1l. 1s.

—— *Comoediae et Fragmenta*, ex recensione Guil. Dindorfii. Tomi II. 8vo. 11s.

—— *Annotationes* Guil. Dindorfii. Partes II. 8vo. 11s.

—— *Scholia Graeca* ex Codicibus aucta et emendata a Guil. Dindorfio. Partes III. 8vo. 1l.

—— *In Single Plays.* Edited, with English Notes, Introductions, &c., by W. W. Merry, D.D. Extra fcap. 8vo.

The Acharnians. *Fourth Edition*, 3s.
The Birds. *Third Edition*, 3s. 6d.
The Clouds. *Third Edition*, 3s.
The Frogs. *Third Edition*, 3s.
The Knights. *Second Edition*, 3s.
The Wasps. 3s. 6d.

Aristotle. Ex recensione Im. Bekkeri. Accedunt Indices Sylburgiani. Tomi XI. 8vo. 2l. 10s. The volumes (except I and IX) may be had separately, price 5s. 6d. each.

—— *Ethica Nicomachea*, recognovit brevique Adnotatione critica instruxit I. Bywater. 8vo. 6s. *Also in crown 8vo, paper cover*, 3s. 6d.

—— Contributions to the Textual Criticism of the Nicomachean Ethics. By I. Bywater. 2s. 6d.

—— Notes on the Nicomachean Ethics. By J. A. Stewart, M.A. 2 vols. 8vo. 32s.

—— *Selecta ex Organo Aristoteleo Capitula.* In usum Scholarum Academicarum. Crown 8vo, stiff covers. 3s. 6d.

—— *De Arte Poetica Liber.* Recognovit Brevique Adnotatione Critica Instruxit I. Bywater, Litterarum Graecarum Professor Regius. Post 8vo, stiff covers, 1s. 6d.

Aristotle. *The Politics*, with Introductions, Notes, &c., by W. L. Newman, M.A. Vols. I and II. Medium 8vo. 28s.

Vols. III and IV. [*In the Press.*]

—— *The Politics*, translated into English, with Introduction, Marginal Analysis, Notes, and Indices, by B. Jowett, M.A. Medium 8vo. 2 vols. 21s.

—— *The English Manuscripts of the Nicomachean Ethics, described in relation to Bekker's Manuscripts and other Sources.* By J. A. Stewart, M.A. (Anecdota Oxon.) Small 4to. 3s. 6d.

—— *Physics.* Book VII. Collation of various mss.; with Introduction by R. Shute, M.A. (Anecdota Oxon.) Small 4to. 2s.

Choerobosci *Dictata in Theodosii Canones, necnon Epimerismi in Psalmos.* E Codicibus mss. edidit Thomas Gaisford, S.T.P. Tomi III. 8vo. 15s.

Demosthenes. Ex recensione G. Dindorfii. Tomi IX. 8vo. 2l. 6s.

Separately—
Text, 1l. 1s. Annotations, 15s.
Scholia, 10s.

Demosthenes and Aeschines. The Orations of Demosthenes and Aeschines on the Crown. With Introductory Essays and Notes. By G. A. Simcox, M.A., and W. H. Simcox, M.A. 8vo. 12s.

Demosthenes. *Orations against Philip.* With Introduction and Notes, by Evelyn Abbott, M.A., and P. E. Matheson, M.A.

Vol. I. Philippic I. Olynthiacs I–III. Extra fcap. 8vo. 3s.
Vol. II. De Pace, Philippic II. De Chersoneso, Philippic III. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

Euripides. *Tragoediae et Fragmenta*, ex recensione Guil. Dindorfii. Tomi II. 8vo. 10s.

Euripides. *Annotationes* Guil. Dindorfii. Partes II. 8vo. 10s.

—— *Scholia Graeca*, ex Codicibus aucta et emendata a Guil. Dindorfio. Tomi IV. 8vo. 1*l.* 16*s.*

Hephaestionis *Enchiridion, Terentianus Maurus, Proclus, &c.* Edidit T. Gaisford, S.T.P. Tomi II. 10*s.*

Heracliti *Ephesii Reliquiae.* Recensuit I. Bywater, M.A. Appendicis loco additae sunt Diogenis Laertii Vita Heracliti, Particulae Hippocratei De Diaeta Lib. I., Epistolae Heracliteae. 8vo. 6*s.*

Herodotus. *Books V and VI*, Terpsichore and Erato. Edited, with Notes and Appendices, by Evelyn Abbott, M.A., LL.D. 8vo, with two Maps, 10*s.* 6*d.*

Homer. *A Complete Concordance to the Odyssey and Hymns of Homer;* to which is added a Concordance to the Parallel Passages in the Iliad, Odyssey, and Hymns. By Henry Dunbar, M.D. 4to. 1*l.* 1*s.*

—— *A Grammar of the Homeric Dialect.* By D. B. Monro, M.A. 8vo. *Second Edition.* 14*s.*

—— *Ilias*, ex rec. Guil. Dindorfii. 8vo. 5*s.* 6*d.*

—— *Scholia Graeca in Iliadem.* Edited by W. Dindorf, after a new collation of the Venetian MSS. by D. B. Monro, M.A. 4 vols. 8vo. 2*l.* 10*s.*

—— *Scholia Graeca in Iliadem Townleyana.* Recensuit Ernestus Maass. 2 vols. 8vo. 1*l.* 16*s.*

—— *Odyssea*, ex rec. G. Dindorfii. 8vo. 5*s.* 6*d.*

—— *Scholia Graeca in Odysseam.* Edidit Guil. Dindorfius. Tomi II. 8vo. 15*s.* 6*d.*

Homer. *Odyssey.* Books I–XII. Edited with English Notes, Appendices, &c. By W. W. Merry, D.D., and James Riddell, M.A. *Second Edition.* 8vo. 16*s.*

—— —— Books XIII–XXIV. By D. B. Monro, M.A. [*In the Press.*]

—— *Hymni Homerici.* Codicibus denuo collatis recensuit Alfredus Goodwin. Small folio. With four Plates. 21*s. net.*

Homeri Opera et Reliquiae. Monro. Crown 8vo. India Paper. *Cloth,* 10*s.* 6*d. net.*

Also in various leather bindings.

Oratores Attici, ex recensione Bekkeri:

Vol. III. Isaeus, Aeschines, Lycurgus, Dinarchus, &c. 8vo. 7*s.*

[*Vols. I and II are out of print.*]

—— *Index Andocideus, Lycurgeus, Dinarcheus,* confectus a Ludovico Leaming Forman, Ph.D. 8vo. 7*s.* 6*d.*

Paroemiographi Graeci, *quorum pars nunc primum ex Codd. mss. vulgatur.* Edidit T. Gaisford, S.T.P. 1836. 8vo. 5*s.* 6*d.*

Plato. *Apology*, with a revised Text and English Notes, and a Digest of Platonic Idioms, by James Riddell, M.A. 8vo. 8*s.* 6*d.*

—— *Philebus*, with a revised Text and English Notes, by Edward Poste, M.A. 8vo. 7*s.* 6*d.*

—— *Republic.* The Greek Text. Edited, with Notes and Essays, by B. Jowett, M.A. and Lewis Campbell, M.A. In three vols. Medium 8vo. 2*l.* 2*s.*

—— *Sophistes* and *Politicus*, with a revised Text and English Notes, by L. Campbell, M.A. 8vo. 10*s.* 6*d.*

Plato. *Theaetetus*, with a revised Text and English Notes, by L. Campbell, M.A. *Second Edition.* 8vo. 10s. 6d.

—— *The Dialogues*, translated into English, with Analyses and Introductions, by B. Jowett, M.A. *Third Edition.* 5 vols. medium 8vo. Cloth, 4l. 4s.; half-morocco, 5l.

—— *The Republic*, translated into English, with Analysis and Introduction, by B. Jowett, M.A. *Third Edition.* Medium 8vo. 12s. 6d.; half-roan, 14s.

—— *With Introduction and Notes.* By St. George Stock, M.A. Extra fcap. 8vo.

I. The Apology, 2s. 6d.
II. Crito, 2s. III. Meno, 2s. 6d.

—— *Selections. With Introductions and Notes.* By John Purves, M.A., and Preface by B. Jowett, M.A. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. 5s.

—— *A Selection of Passages from Plato for English Readers;* from the Translation by B. Jowett, M.A. Edited, with Introductions, by M. J. Knight. 2 vols. Crown 8vo, gilt top. 12s.

Plotinus. Edidit F. Creuzer. Tomi III. 4to. 1l. 8s.

Polybius. *Selections.* Edited by J. L. Strachan-Davidson, M.A. With Maps. Medium 8vo. 21s.

Plutarchi *Moralia, id est, Opera, exceptis Vitis, reliqua.* Edidit Daniel Wyttenbach. Accedit Index Graecitatis. Tomi VIII. Partes XV. 1795–1830. 8vo, cloth, 3l. 10s.

Sophocles. *The Plays and Fragments.* With English Notes and Introductions, by Lewis Campbell, M.A. 2 vols. 8vo, 16s. *each.*

Vol. I. Oedipus Tyrannus. Oedipus Coloneus. Antigone.
Vol. II. Ajax. Electra. Trachiniae. Philoctetes. Fragments.

Sophocles. *Tragoediae et Fragmenta,* ex recensione et cum commentariis Guil. Dindorfii. *Third Edition.* 2 vols. Fcap. 8vo. 1l. 1s. Each Play separately, limp, 2s. 6d.

—— *Tragoediae et Fragmenta* cum Annotationibus Guil. Dindorfii. Tomi II. 8vo. 10s.

The Text, Vol. I. 5s. 6d.
The Notes, Vol. II. 4s. 6d.

Stobaei *Florilegium.* Ad MSS. fidem emendavit et supplevit T. Gaisford, S.T.P. Tomi IV. 8vo. 1l.

—— *Eclogarum Physicarum et Ethicarum libri duo.* Accedit Hieroclis Commentarius in aurea carmina Pythagoreorum. Ad mss. Codd. recensuit T. Gaisford, S.T.P. Tomi II. 8vo. 11s.

Strabo. *Selections,* with an Introduction on Strabo's Life and Works. By H. F. Tozer, M.A., F.R.G.S. 8vo. With Maps and Plans. 12s.

Theodoreti *Graecarum Affectionum Curatio.* Ad Codices mss. recensuit T. Gaisford, S.T.P. 8vo. 7s. 6d.

Thucydides. Translated into English, with Introduction, Marginal Analysis, Notes, and Indices. By B. Jowett, M.A. [*Reprinting.*]

Xenophon. Ex recensione et cum annotationibus L. Dindorfii.

Historia Graeca. Second Edition. 8vo. 10s. 6d.
Expeditio Cyri. Second Edition. 8vo. 10s. 6d.
Institutio Cyri. 8vo. 10s. 6d.
Memorabilia Socratis. 8vo. 7s. 6d.
Opuscula Politica Equestria et Venatica cum Arriani Libello de Venatione. 8vo. 10s. 6d.

3. MISCELLANEOUS STANDARD WORKS.

Arbuthnot. *The Life and Works of John Arbuthnot.* By George A. Aitken. 8vo, cloth extra, with Portrait, 16*s*.

Bacon. *The Essays.* Edited with Introduction and Illustrative Notes, by S. H. Reynolds, M.A. 8vo, half-bound, 12*s*. 6*d*.

Casaubon (Isaac), 1559–1614. By Mark Pattison, late Rector of Lincoln College. *Second Edition.* 8vo. 16*s*.

Finlay. *A History of Greece from its Conquest by the Romans to the present time,* B.C. 146 to A.D. 1864. By George Finlay, LL.D. A new Edition, revised throughout, and in part re-written, with considerable additions, by the Author, and edited by H. F. Tozer, M.A. 7 vols. 8vo. 3*l*. 10*s*.

Gaii *Institutionum Juris Civilis Commentarii Quattuor;* or, Elements of Roman Law by Gaius. With a Translation and Commentary by Edward Poste, M.A. *Third Edition.* 8vo. 18*s*.

Hodgkin. *Italy and her Invaders.* With Plates and Maps. By Thomas Hodgkin, D.C.L. A.D. 376–744. 8vo. Vols. I and II, *Second Edition,* 2*l*. 2*s*. Vols. III and IV, *Second Edition,* 1*l*. 16*s*. Vols. V and VI, 1*l*. 16*s*. Vol. VII. *In the Press.*

Hooker, Sir J. D., and B. D. Jackson. *Index Kewensis.* 2 vols. 4to. 10*l*. 10*s*. *net.*

Ilbert. *The Government of India;* being a Digest of the Statute Law relating thereto. With Historical Introduction and Illustrative Documents. By Sir Courtenay Ilbert, K.C.S.I. 8vo, half-roan, 21*s*.

Justinian. *Imperatoris Iustiniani Institutionum Libri Quattuor;* with Introductions, Commentary, Excursus and Translation. By J. B. Moyle, D.C.L. *Third Edition.* 2 vols. 8vo. 22*s*.

Machiavelli. *Il Principe.* Edited by L. Arthur Burd. With an Introduction by Lord Acton. 8vo. 14*s*.

Pattison. *Essays by the late Mark Pattison,* sometime Rector of Lincoln College. Collected and Arranged by Henry Nettleship, M.A. 2 vols. 8vo. 24*s*.

Payne. *History of the New World called America.* By E. J. Payne, M.A. 8vo, Vol. I, 18*s*.; Vol. II, 14*s*.

Ralegh. *Sir Walter Ralegh.* A Biography. By W. Stebbing, M.A. 8vo. 10*s*. 6*d*.

Ramsay. *The Cities and Bishoprics of Phrygia;* being an Essay on the Local History of Phrygia, from the Earliest Times to the Turkish Conquest. By W. M. Ramsay, D.C.L., LL.D. Vol. I. Part I. *The Lycos Valley and South-Western Phrygia.* Royal 8vo, linen, 18*s*. *net.* Vol. I. Part II. *West and West-Central Phrygia.* Royal 8vo, linen, 21*s*. *net.*

Stokes. *The Anglo-Indian Codes.* By Whitley Stokes, LL.D.
Vol. I. Substantive Law. 8vo. 30*s*.
Vol. II. Adjective Law. 8vo. 35*s*.

Strachey. *Hastings and The Rohilla War.* By Sir John Strachey, G.C.S.I. 8vo, cloth, 10*s*. 6*d*.

Thomson. *Notes on Recent Researches in Electricity and Magnetism.* By J. J. Thomson, M.A., F.R.S. 8vo. 18*s*. 6*d*.

Woodhouse. *Aetolia; its Geography, Topography, and Antiquities.* By William J. Woodhouse, M.A., F.R.G.S. With Maps and Illustrations. Royal 8vo, linen, price 21*s*. *net.*

4. STANDARD THEOLOGICAL WORKS, &c.

St. Basil: *The Book of St. Basil on the Holy Spirit.* A Revised Text, with Notes and Introduction by C. F. H. Johnston, M.A. Crown 8vo. 7*s.* 6*d.*

The Coptic Version of the New Testament, *in the Northern Dialect, otherwise called Memphitic and Bohairic.* With Introduction, Critical Apparatus, and Literal English Translation. The Gospels. 2 vols. 8vo. 2*l.* 2*s.*

Bright. *Chapters of Early English Church History.* By W. Bright, D.D. *Third Edition.* 8vo. 12*s.*

Canons of the First Four General Councils *of Nicaea, Constantinople, Ephesus, and Chalcedon.* With Notes, by W. Bright, D.D. *Second Edition.* Crown 8vo. 7*s.* 6*d.*

The Book of Enoch. *Translated* from Dillmann's Ethiopic Text (emended and revised), and Edited by R. H. Charles, M.A. 8vo. 16*s.*

Conybeare. *The Key of Truth.* A Manual of the Paulician Church of Armenia. The Armenian Text, edited and translated with illustrative Documents and Introduction by F. C. Conybeare, M.A. 8vo. 15*s. net.*

Driver. *The Parallel Psalter,* being the Prayer-Book Version of the Psalms and a New Version, arranged in parallel columns. With an Introduction and Glossaries. By the Rev. S. R. Driver, D.D., Litt.D. Extra fcap. 8vo. 6*s.*

Ecclesiasticus (xxxix. 15—xlix. 11). The Original Hebrew, with Early Versions and English Translations, &c. Edited by A. Cowley, M.A., and Ad. Neubauer, M.A. 4to. 10*s.* 6*d. net.*

Hatch and **Redpath.** *A Concordance to the Greek Versions and Apocryphal Books of the Old Testament.* By the late Edwin Hatch, M.A., and H. A. Redpath, M.A. In Six Parts. Imperial 4to. 21*s.* each.

Ommanney. *A Critical Dissertation on the Athanasian Creed. Its Original Language, Date, Authorship Titles, Text, Reception, and Use.* By G. D. W. Ommanney, M.A. 8vo. 16*s.*

Turner. *Ecclesiae Occidentalis Monumenta Iuris Antiquissima:* Canonum et Conciliorum Graecorum Interpretationes Latinae. Edidit Cuthbertus Hamilton Turner, A.M. Fasc. I. pars. I. 4to, stiff covers, 10*s.* 6*d.*

Wordsworth and White. *Nouum Testamentum Domini Nostri Iesu Christi Latine,* secundum Editionem Sancti Hieronymi. Ad Codicum Manuscriptorum fidem recensuit Iohannes Wordsworth, S.T.P., Episcopus Sarisburiensis; in operis societatem adsumto Henrico Iuliano White, A.M. 4to. Pars I, buckram, 2*l.* 12*s.* 6*d.*

Also, separately—

Fasc. I. 12*s* 6*d.*; *Fasc. II.* 7*s* 6*d.*; *Fasc. III.* 12*s.* 6*d.*; *Fasc. IV.* 10*s.* 6*d.* *Fasc. V.* 10*s.* 6*d.*

Oxford

AT THE CLARENDON PRESS

LONDON: HENRY FROWDE

OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE, AMEN CORNER, E.C.

DATE DUE

11-10-90			
GAYLORD			PRINTED IN U.S.A.

SCHEELE MEMORIAL LIBRARY
3 6655 00104592 0

PA
4035
.A2
1875
vol.2

12,841

PA
4035
.A2
1875
vol.2

mer
Scholia graeca in Homeri
iadem ex codicibus aucta
emendata.

12,841

DATE	ISSUED TO
11-10-90	ILL U. of Waterloo

Concordia College Library
Bronxville, New York 10708